25,000—4-5-32.

Block 7

Rack No.

Shelf No. 158

Serial No.

General No. 11556

C.C

Book

227

MADRAS RECORD OFFICE,
BLOCK 1
RACK No. 93 R
NUMBER 13227

Dom

N:o 151

i Vagnr Ins. Rets. Prot. N:o 213-1839. Matsalamani Selli contra Kuttiammal.

Sagsøgeren i nedenmeldte Sag Matsalamani Selli har anlagt nedenmeldte 18 paa sin Fuldmægtig Skovridermajor Fuchs Kuttiammal ifølge Stævning af 3 Juni 1839, hvor ved 18 f. M. fol. 7 indtil hvor at faae bemeldte Kuttiammal tilpligtet til Betaling af Rdlr 6. Rap. 316-36 for hvilken Gjældsfordring at skee havde været paastaaet Arrest i Maadn afsatte Executionsmaaden, samt til at betale ovennævnte Vagn Omkostninger. - Paa denne Ret i Overværelse af Vagnr bemeldte Kuttiammal, hvis nøiagtige Bosted Sagsøgeren ikke har kunnet angive, ovenmeldt Dom lagt til Efterretning og bevidnet sin afsagte Mandags Executionsmaade samt for saavidt, og saa vidtskrevet Vagn ikke at have fundet videre Adgang der i mere end Executionsmaaden at gaae i Overtrædelse af samme Mandags Overhøiesteretsdom eller at have tilbudet samme at betale, hvorimod Sagsøgeren har erklæret, at ville ankefølge Dommen for saavidt, samt nu paaanket ved, at Kuttiammal ifølge Nr. 703-1838 skal anlagt Vagn ved nævnte Mutta Selli for at faae hende tilpligtet til samme at betale 1 Rdlr af Rap. 340-17-25, til hvilken Gjældsfordring samme skal fremlagt Documenter af Vidnesbyrd i Executionsmaaden. Dette Rdlr ikke ikke samme vedkommende Kuttiammal i Behold eller eller Midler nu eller paa Executionstiden have været, eller har, hun maae skaffe Midler til Veie, eller saasom nærmere Forklaring af Sagen og samt Dommen, hvem saa ogsaa ikke Forklaringen vedkommende maatte være for nærværende Kuttiammal, saavel som samt, samt mindre godtgiøre at være fremkommet beskaffenhed, som være eller burde beskaffe, dernæst, at være, formedelst samt gjøre afstille i Gaarden til samt Dommen Herr nærværende Fuchs og Mads

4

[illegible] Lagmandsret [illegible] Session.

Pearqueharr den 30te December 1839. C. Tiemroth.

Vaaltedes afsagte indre Pearqueharres Ret. Mandagen den 20de Januar 1840 for [illegible]
ordinairm Aabning af Skiftesprotocollen og Pergelsestaen. Justitsraad
C. Tiemroth

Fremstaaende Jan Uhlenapeldt i Kaltbo, fremla Eidstaven indeholdende fuldmagt
fra Hendrik indeholdende Wiranpällä. —
Pearqueharr den 1ste Februar 1840. — Dommersagfører. —

Dom

i Sagen Jr. Rets Prot. No. 252-1839. Nerainasami Mudali contra Holandare.

Mudali og Tanikodi Mudali.

Fremmødte Sagfører Eidstaven for Eidstageren Forfatteren af en Beviis-
lig Forlob 6. Capitel 145 med Rette at have i Forbindelse med Forordningen
til Forfatning af Sagers Oprettelighed af 15de Septbr. 1832 ind-
givet Stævning af Dato den 13de September 1832 imod
Holandare og Tanikodi Mudali. — Eidstageren Holandare
mødte ikke, men i Sagen optraadte Sagfører Eidstaven for Tanikodi Mudali,
der ved Dom af 15de Septbr. f. A. blev
dømt til at betale Eidstageren 5 Rdlr. Sølv Species Capitalen med 6 pCt.
Rente fra Stævningens Dato indtil Betalingen skeer, samt Omkostninger
med 3 Rdlr. 48 Sk. Sølv Species, hvilken Dom ikke er bleven paaanket
af Tanikodi Mudali inden Sagens Indstævning for Overretten, men
derimod Tanikodi Mudali har indgivet Begjering om Forlængelse af Appel-
lationsfristen, hvilken Begjering ved Dom af 25de October f. A. er bleven
bifaldet, og Sagen i Overretten er bleven indstævnet den 11te November
næstefter, da Tanikodi Mudali
har ikke indfundet sig, men Eidstageren Holandare har ladet fremstille
Fuldmægtig Eidstaven, som har paastaaet, at Tanikodi Mudali
maatte blive tilpligtet at betale Eidstageren Capitalen med 6 pCt. Rente
fra Stævningens Dato indtil Betalingen skeer, samt Omkostninger
for Overretten med 3 Rdlr. 48 Sk. Sølv Species. —

Den i Sagen paaankede og ved den paagjældende Forfatteres Dom af 15de Septbr.
1832 bifaldne Ret af mere end Halvdelen af Eidstageren Holandares Mudalis
Embeds Sattecappen, der ved Døden er afgaaet og af Tanikodi Mudali in-
personen. Tanikodi har af Sagen at mene Sattecappens Erstatning og
er altsaa at betragte som den anden Eidstageren Holandare, den
ene Part, som den, der ene har havt Sagen til Gjennemførelse i Sagen har bevogtet
at vide vedkommende Forhold nærmere paaskaant, at samt Sagen er fuld-
stændig oplyst den indstævnte Pligtighed og har anført at Embedet Sattec-
cappen ved med Døden afgaaet, hvorpaa den stævnte Indstævnte Tanikodi Mudali, som Fuldmægtig fremmødte, frifindelse paastod. —

For imod Holandares Eidstageren at godtgjøre sin Fordring i Sagen
har Eidstageren under Sagen ladet afhøre et Vidne, der paa-
begjærtes den 16de Juli. — Ved de Forklaringer der under Sagen ere afgivne
[illegible] imod Eidstageren [illegible]

[illegible]

Dom.

[illegible]

3)

[illegible]

Kanzleyet afsagt i Landcollegium [illegible]

Tranquebar den 20 December 1839.

[illegible] Tiemroth

Kanzleyet afsagt i Landcollegium [illegible] Tranquebar den 20 Januar 1840.

[illegible] Tiemroth

Forsaaledes Dom [illegible] Herredagsasiam.

Dom

i Sagen Nr. Kgls. Prot. Nr. 350–839. Mesnatchiar contra Sattimuttu og Amirdaliengam.–

I Landcollegium i commercesager Sag Mesnatchiar for sig selv og paa Vegne af Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay contra Sattimuttu, Pillay Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Amirdaliengam, angaaende Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Sagen, som ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te August 1839, har Mesnatchiar for sig selv og Tarnan Mesnatchiar Vegne ved Fuldmagt af 5te Juli 1839 paa samme Maade som Sagens Anlægger ladet indstævne Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Juli 1839, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Juli 1839, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Juli 1839 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te August 1839, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te August 1839 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de August 1839, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de August 1839, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de August 1839 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te September 1839, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te September 1839 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de September 1839, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de September 1839, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de September 1839 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te October 1839, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te October 1839 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de October 1839, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de October 1839, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de October 1839 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te November 1839, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te November 1839 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de November 1839, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de November 1839, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de November 1839 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te December 1839, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te December 1839 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de December 1839, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de December 1839, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de December 1839 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Januar 1840, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Januar 1840 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Januar 1840, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Januar 1840, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Januar 1840 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Februar 1840, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Februar 1840 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Februar 1840, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Februar 1840, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Februar 1840 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Marts 1840, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Marts 1840 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Marts 1840, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Marts 1840, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Marts 1840 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te April 1840, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te April 1840 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de April 1840, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de April 1840, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de April 1840 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Maj 1840, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Maj 1840 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Maj 1840, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Maj 1840, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Maj 1840 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Juni 1840, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Juni 1840 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Juni 1840, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Juni 1840, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Juni 1840 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Juli 1840, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Juli 1840 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Juli 1840, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Juli 1840, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Juli 1840 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te August 1840, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te August 1840 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de August 1840, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de August 1840, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de August 1840 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te September 1840, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te September 1840 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de September 1840, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de September 1840, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de September 1840 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te October 1840, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te October 1840 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de October 1840, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de October 1840, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de October 1840 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te November 1840, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te November 1840 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de November 1840, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de November 1840, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de November 1840 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te December 1840, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te December 1840 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de December 1840, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de December 1840, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de December 1840 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Januar 1841, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Januar 1841 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Januar 1841, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Januar 1841, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Januar 1841 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Februar 1841, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Februar 1841 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Februar 1841, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Februar 1841, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Februar 1841 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Marts 1841, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Marts 1841 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Marts 1841, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Marts 1841, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Marts 1841 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te April 1841, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te April 1841 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de April 1841, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de April 1841, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de April 1841 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Maj 1841, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Maj 1841 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Maj 1841, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Maj 1841, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Maj 1841 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Juni 1841, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Juni 1841 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Juni 1841, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Juni 1841, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Juni 1841 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Juli 1841, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Juli 1841 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Juli 1841, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Juli 1841, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Juli 1841 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te August 1841, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te August 1841 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de August 1841, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de August 1841, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de August 1841 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te September 1841, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te September 1841 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de September 1841, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de September 1841, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de September 1841 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te October 1841, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te October 1841 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de October 1841, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de October 1841, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de October 1841 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te November 1841, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te November 1841 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de November 1841, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de November 1841, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de November 1841 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te December 1841, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te December 1841 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de December 1841, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de December 1841, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de December 1841 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Januar 1842, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Januar 1842 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Januar 1842, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Januar 1842, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Januar 1842 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Februar 1842, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Februar 1842 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Februar 1842, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Februar 1842, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Februar 1842 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Marts 1842, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Marts 1842 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Marts 1842, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Marts 1842, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Marts 1842 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te April 1842, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te April 1842 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de April 1842, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de April 1842, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de April 1842 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Maj 1842, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Maj 1842 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Maj 1842, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Maj 1842, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Maj 1842 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Juni 1842, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Juni 1842 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Juni 1842, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Juni 1842, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Juni 1842 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Juli 1842, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Juli 1842 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Juli 1842, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Juli 1842, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Juli 1842 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te August 1842, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te August 1842 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de August 1842, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de August 1842, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de August 1842 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te September 1842, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te September 1842 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de September 1842, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de September 1842, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de September 1842 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te October 1842, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te October 1842 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de October 1842, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de October 1842, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de October 1842 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te November 1842, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te November 1842 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de November 1842, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de November 1842, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de November 1842 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te December 1842, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te December 1842 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de December 1842, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de December 1842, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de December 1842 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Januar 1843, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Januar 1843 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Januar 1843, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Januar 1843, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Januar 1843 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Februar 1843, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Februar 1843 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne at lade Amirdaliengam [illegible] Leie, vedkommende Sagens Dokumenter, Forhandlinger og Beviser.

Stævningen, som er dateret Tranquebar den 20de Februar 1843, er Sattimuttu i Overværelse af Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mesnatchiar Vegne af Sagens Anlægger, Mesnatchiar Sinnaya Thamby Pillay, forkyndt den 22de Februar 1843, og har Sattimuttu derefter ved Skrivelse af 29de Februar 1843 til Landcollegium indgivet Svar, hvorefter Sagen ved Landcollegiets Kancelli Segl er anmeldt i Collegium den 6te Marts 1843, og har Sagens Anlægger ved Fuldmagt af 5te Marts 1843 paa samme Maade som ovenfor [illegible] Sattimuttu, for ved Mesnatchiar Sellan og Tarnan Mes

[illegible]

Tranquebar den 29de December 1839.

Kantzlie-assessor Siemsseth.

Tranquebar den 20 Januar 1840.

Lorentzen. Pingel.

Tvedegaard.

(47) Dom

i Sagen In Acto. Post. № 350–839. Mainatchiar contra Sallaimuttu og Amirdaliengam.–

Tilstævningen i nærværende Sag Mainatchiar for sig selv og Værge for sine Mindreaarige Børn Sønnen Sinnatambi Mainatchi og Datteren Pakkiam Mainatchi, ligesaa for hendes Moder Enke Mainatchi, imod Sallaimuttu, ligesaa for sig selv og Værge for sine Børn Amirdaliengam, for Retten i Tranquebar den 29de August 1839, har Sagsøgerinden ved Procurator Thomsen ladet forelægge Retten Sagsøgtes Skrivelse af 22de Mai 1839, hvorved Sallaimuttu, for sig selv og Værge for sine Børn Amirdaliengam, har ladet Retten vide, at han ikke kunde indfinde sig for Retten i Tranquebar den 13de Mai 1839, da han var bleven syg, og at han ikke kunde indfinde sig for Retten i Tranquebar den 29de August

(6)

Dom

Lagmannen Immanuel Ringius, Lagmannen Johan Gabriel Sjöstrand och Nämndemännen Johan Fredrik Ekman, Carl Gustaf Ekman, Johan Fredrik Ekman, Carl Gustaf Ekman, Johan Fredrik Ekman, Carl Gustaf Ekman,

Dombog No 2 for Byfogd embedet Kommanderende Lieutenant Hr. Hansteen for saa
vidt bestaaer i tvende Panteobligationer, saaledes lydende paa 500 Rbd Rigsdaler af
Dato 14de November 1810 og tilsammen lydende paa 1000 Rbd Rigsdaler af dato 14 Novbr
1815 begge udstedte af nu værende Byfogd Landsdommer Hr. Bull for Pantebrev Anmeldes Dr.
Samboen Selle Smidle begge in originalibus Dog Dato Decisse Hasse med Skrivelse fra
Lieutenant og Adjutant
Hr. Gjedde Hidtil afholdne Skifte til Skifte imellem Enken og de
fælles Børn efter Afdøde Kammerraad Hr. Hansteen for saa vidt
bestaaer Creditsedler for Kapitaler udstedte af Kongelig Rente Cammer for Madame
Hansteen til Beløb ialt 6te Rbd 1000, Syvtusind Rigsdaler Sølv Courant af Dato 21 December 1810, forsynede
Pantebrev for Kapitalen af Hr. Kammerraad Hansteen for Madame
Hansteen til

" Skiftet var derefter Kongl. Birket-Kommissair
" Kammerjunker Stadtlieutenant Hans Jacob Ludvig Ludvigsen
" Skifteholder og Stadtlieutenant Hans Peter Ludvig Ludvigsen
" samt for Arvingerne Kammerjunker Hans Jacob Ludvig Ludvigsen
" fremmødte, hvorefter Skiftet paa anden Maade
" fortsattes. Boet blev fremlagt ved Skifteholderen
" Stadtlieutenant Ludvigsen, som forklarede, at Afdøde
" Lieutenant Hans Ludvig Ludvigsen var den 26de Januar
" 1818 paa Grund af Sygdom bleven hjemsendt fra Tjenesten
" ved Armeen, og at han ikke havde efterladt sig
" Livsarvinger, men at hans Enke Lieutenantinde
" Karen Ludvigsen, født Hansen, var i Live.
" Enken afgav derefter Forklaring, at hendes Mand
" den 26de Januar 1818, paa Grund af Sygdom, var
" bleven hjemsendt fra Armeen, og at han ikke havde
" efterladt sig Livsarvinger, men at hun var i Live.
" Skifteholderen Stadtlieutenant Ludvigsen forklarede
" derefter, at Afdøde Lieutenant Ludvigsen ved sin
" Afgang fra Armeen var bleven tilkjendt Pension
" af 300 Rbd. aarlig, og at han ikke vidste, om
" Enken var bleven tilkjendt Pension efter sin Mand

22

(8)

Dom

i Sagen for Rets. Dist. № 474. 1819. Kristiansands Amts contributionspe.
Conrad Müller.

Hvorvidt Kongl. Rescript angaaende Udredelse af 30te September 1820 skulde have Anvendelse paa Sagen, hvorved Fuldmægtigen for Sagens Anlægger, Conrad Müller, ved Stævning af 15de Juli 1820 har ladet indkalde Sagens Indstævnte, Ole Pedersen Bjørnestad, for Retten til at møde for Overværelse af Vidner, som skulde afhøres i Anledning af Stævningen, blev ved Retten i Overensstemmelse med Sagens Anlægger, Fuldmægtigen for Conrad Müller, Procurator Hiort, paastaaet besvaret bekræftende, og Indstævnte, Ole Pedersen Bjørnestad, som ikke havde givet Møde for Retten

(8)

Dom

i Sagen A. Rets. Prot. No 474. 1819. Kristiansands Amts contoir Ajenpe.
contra Müller.

Herved vundet Kgl. Ord. ved anlagt Stævning af 30te September
1819 stævnes den 24de Oktober [illegible] Mons Müller
af 146 Rbd 1 Mk 15 Sk Courant [illegible] Kjøbmand Hans Müller i Sagen No
108-1818 afsagt den 7de August s.a. i Anledning til stævnedes Con-
tumacering vundet Stævning den 18de December 1819. Paa Constitueret Sagførers
Fremstilling Kjøbmand Müller i Sagen No 108-1818 indkaldt Dom af
7de August 1818 i nævnte Kgl. Sag forelagt og i Stævnet
indført den for vedkommende Partsforhold bestandige Indførsel Lit. A. Pag. 7.
No 18 hvor Indførselen [illegible] Stævnes for Underretten fremkommende Sandheds Eydelse.

Lucian Hiar Müller

Eidsvorn Dag Eidsvorn paa
Frangerbanet, samt Sagens
Natur.

Dom Vidtlyftigt.

Ved Aarets Udgang den 15de December, [illegible] gaa
Sagens Sagfører Constitueret Sagførers Mandag endnu fod afsagte Ajenpeskrimal
Stævning, i hvis indeholdte Sager Kjøbmand Hans Müller No 223 for
Sagen fod paa Forlangende af Kammerraad Nein, [illegible] Ajen-
pereimal Stævnes den Nemmina 30 Mgdr. Rug Rug [illegible] 145 Rbd 1 Mk 15 Sk
for saa vidt Stævnede ved mundtlig Tilsigelse af Forretningen
i Følge af sidstnævnte Sagførers Indlevering Dato 7de August d.A. afsagt
og Dato 19de November hvorved Stævnede lovlig Varsel blev
Tidsbud blev
forsømte Forretning. [illegible] Sagen Dag for Dag vedkommende Sagførers
Fremstilling, da Stævnede [illegible] Sagen
[illegible] Stævnes Stævnede, saa
[illegible] Stævnes Stævnede [illegible] Sagen
[illegible] Stævnes Stævnede [illegible] Sagen
[illegible] Stævnes Stævnede [illegible] Sagen

[illegible]

„ Emeellagt og Segl [illegible] Pelli [illegible] 1819

„ [illegible]

„ [illegible]

„ [illegible]

„ Jeg fuldmyndigt af Rendt Rad og Raadighed [illegible] Eg saa fuldmyndigt
„ Expeditions Forretninger [illegible]
„ den 7de September 1837

„ W. Subbarajadé

Forestående fuldmægtig [illegible] Eiendom [illegible]
[illegible] Pelli [illegible] Pelli [illegible]
[illegible] Pelli [illegible] Pelli [illegible]
[illegible] Pelli [illegible] Pelli

[illegible]

Fs. Enmeeth

Enstående Madame Egton der tik Stævnet Birsaysiperumanja Setty ad Rdal. 6 Rdr. Retspleie 6 Hundrede og Ene 6 Rdr. 103 Fanam 1 Cruden à 12 fo 6 pa. pro 1ste October 1839 indtil Betaling skeer.

Kommer Kagd Pudesiruvaga Stævnet Enstående Madame Bissay til Betaling af 6 Rdr. Retspleie Se Anna Sea.

Enstående indkom til Rette og Kagd Pudesiruvaga Stævnet Enstående Madame Bissay til Betaling af 6 Rdr. Retspleie Se Anna Sea.

Pengene ere ikke betalte.

Pengene ere betalte.

Pengene ere betalte.

Pengene ere

(17) Dom

i Kagnu Kr. Rets. Prot. Nº 38. 1840. Lellamatti og Ramamadevi contra Katta uperiamiah

Forenene affagt den 11te Februar 1840 i Tingbogen Litr. pag. 258.

(18) Dom

i Kagnu Kr. Rets. Prot. Nº 41. 1840. Arnachpen contra Kanagasabei.

Forenene affagt den 21de Februar 1840 i Tingbogen Litr. pag. 275.

(19) Dom

i Kagnu Kr. Rets. Prot. Nº 45. 1840. Lukshappa contra Ilaa Ishwaren alias Ishwaliamadan Jaffna Hollandsk Embedsmand paa en Ret. Vidnes Vegne.

Forenene affagt den 20de Februar 1840 i Tingbogen Litr. pag. 280.

(20) Dom

i Kagnu Kr. Rets. Prot. Nº 55. 1840. Sinnatamby Velli contra Ramasamy.

Forenene affagt den 25de Februar 1840 i Tingbogen Litr. pag. 282.

(21) Dom

i Kagnu Kr. Rets. Prot. Nº 59. 1840. Lukshimanachy contra Parimanam.

Forenene affagt den 25de Februar 1840 i Tingbogen Litr. pag. 283.

(22) Dom

i Kagnu Kr. Rets. Prot. Nº 65. 1840. Lukshapathy contra Kasaropanam.

Forenene affagt den 25de Februar 1840 i Tingbogen Litr. pag. 284.

(23) Dom

i Kagnu Kr. Rets. Prot. Nº 597. 1839. Alamelu contra Sinnagani m. fl.

Forenene affagt den 10de Marts 1840. i Tingbogen Litr. pag. 297.

(24) Dom

(25) i Kagnu Kr. Rets. Prot. Nº 490. 1839. Naranien contra Allia Marekan.

Citacken i vommonnek Kag fast paa lovlig Klagemaal af 30te September f. A. fuldbragt den 15de November sidstleden til Indkaldelse for Indstævnte Allia Marekan for at gaae Ræmme Lovligheds at bidrage sin Part af 6 Rdr. 17 ßl. 12 Pc. i Capital samt Rente af Dommen af 22de April 1839 med 12 pCt. p. a. fra Dommens Dato, indtil Indbetaling skeer, samt Omkostninger ved Kagen. Ved paa Stævnte Dommedag den 20de Januar d. A. var Sagsøgeren Naranien personlig, men Indstævnte Allia Marekan udeblev fra Retten, hvorfor Kagen for gjentagne Gange blev udsat til Citackens at gaae 24de Gang til indklagede Dommes fuldbyrdelse, men da Indstævnte endnu ikke havde indfundet sig, blev Sagen udsat til Dags Dato, da Sagsøgeren Naranien atter var personlig tilstede, men Indstævnte Allia Marekan udeblev fra Retten, hvorfor Sagsøgeren paastod, at Indstævnte maatte blive dømt til at betale ham de ham ved Dommen af 22de April 1839 tilkjendte 6 Rdr. 17½ ßl. med Renter heraf 12 pCt. p. a. fra Dommens Dato indtil Betalingen skeer, samt Omkostninger ved Kagen.

Indstævnte Allia Marekan blev nu paa Sagsøgerens Forlangende for Anden Gang lovligen paakaldt ved Retten, men udeblev fra samme, hvorfor Sagsøgeren paastod, at Indstævnte maatte blive dømt til at betale ham de ham ved Dommen af 22de April 1839 tilkjendte 6 Rdr. 17½ ßl. med Renter heraf 12 pCt. p. a. fra Dommens Dato indtil Betalingen skeer, samt Omkostninger ved Kagen.

Indstævnte Allia Marekan blev nu paa Sagsøgerens Forlangende for Tredie Gang lovligen paakaldt ved Retten, men udeblev fra samme, hvorfor Sagsøgeren paastod, at Indstævnte maatte blive dømt til at betale ham de ham ved Dommen af 22de April 1839 tilkjendte 6 Rdr. 17½ ßl. med Renter heraf 12 pCt. p. a. fra Dommens Dato indtil Betalingen skeer, samt Omkostninger ved Kagen.

Efterdi Indstævnte Allia Marekan ikke nu paa Sagsøgerens Forlangende for Tredie Gang lovligen paakaldt ved Retten for at bevise sin Indsigelse mod Sagsøgerens Fordring, saa bliver Indstævnte Allia Marekan at dømme til at betale Sagsøgeren Naranien de ham ved Dommen af 22de April 1839 tilkjendte 6 Rdr. 17½ ßl. med Renter heraf 12 pCt. p. a. fra Dommens Dato indtil Betalingen skeer, samt Omkostninger ved Kagen.

for 2 Indstævnte Vidner, paa Grund af, at saavel Enig Fjeld, som Vidnerne af Indstævnte Side, havde Embedsforretninger at besørge. — Efter Indstævnte Begjæring af Retten af Justitsraad Jonas Falbe, Kjøbenhavn Dommer ved Landsover, 29 December 1839 appt. Vidnerne fandt ved Forhøret den 28de November og 29 December 1839 at være Sagsøgeren af begge Parter blevne mødte Vidner, hvorimod Indstævnte ikke havde ladet indkalde sine Vidner, eller ladet Ret holde paa Vidnernes Vegne, skjønt Indstævnte havde faaet Varsel om Sagens Optagelse til Dags Dato, og Sagsøgeren havde ladet indkalde sine Vidner, hvorfor Indstævnte ikke havde Anledning til at modsige Vidnernes Forklaringer. Efter at Vidnerne Ingebrand Christian Lund og Jens Jacob Bagger Embedsmænd ved Landsover, for hvem Vidnerne Enig Fjeld og Jens

(17) Dom

i Kagnu Sr. Rets. Prot. Nr. 38. 1840. Lallanatti og Ramanadem contra Kalla Pannuna affagt den 11te Februar 1840 i Dombogen Litr. pag. 258.

(18) Dom

i Kagnu Sr. Rets. Prot. Nr. 41. 1840. Arneaspan contra Kanagasabei. Pannuna affagt den 21te Februar 1840 i Dombogen Litr pag. 275.

(19) Dom

i Kagnu Sr. Rets. Prot. Nr. 45. 1840. Lutchanen contra Ilanganagan allm. Fiendsamaren og Arumugam Lutchanen, paa en Ved. Rets Vegne. contra Ilanganagan allm. Fiendsamaren paa Anainveil.

Pannuna affagt den 20de Februar 1840 i Dombogen Litr pag. 280.

(20) Dom

i Kagnu Sr. Rets. Prot. Nr. 55. 1840. Sundira Pulle contra Ramasami.

Pannuna affagt den 25de Februar 1840 i Dombogen Litr pag. 282.

(21) Dom

i Kagnu Sr. Rets. Prot. Nr. 59. 1840. Lutchimanician contra Parimanam.

Pannuna affagt den 25de Februar 1840 i Dombogen Litr pag. 283.

(22) Dom

i Kagnu Sr. Rets. Prot. Nr. 65. 1840. Lutchia Pulle contra Kanagapanam.

Pannuna affagt den 25de Februar 1840 i Dombogen Litr pag. 284.

(23) Dom

i Kagnu Sr. Rets. Prot. Nr. 597. 1839. Mamalle contra Arumugam m. fl.

Pannuna affagt den 10de Marts 1840 i Dombogen Litr pag. 297.

(24) Dom

i Kagnu Sr. Rets. Prot. Nr. 590. 1839. Narenpien contra Allia Marcaan Pelandan i Kommunen Kagnu paa Landet med Lovlig Stævning af 20de September f. A. saaledes at Stævningen den 15de November næstforan Stedets Amtm. Sr. Fiscal Homan Allia Marcaan for at faae Kaaret tilkjendt at betale sin Kreditor Pelandan Narenpien af 6 Rdl. 17 Sk. 12 Pc. i Kapital efter Indhold af Gjældsbrev af 22de April 1839 med Rente af 12 pCt. p. A. fra Gjældsbrevets Dato, indtil Betalingen skeer, samt at blive ved Stævningens Paastand med Sagens Omkostninger. Efter at Fiscalen havde fremlagt Gjældsbrevet, som var oversat paa Tamil, og Sagsøgeren havde forklaret, at Sagsøgte skyldte ham 2 Rdl. Indstævnte, der havde Kagnu for gjentagne Gange forgjæves været tilsagt for at møde, var ved Kjendelse af 18de September f. A. bleven erklæret for Udeblivende, og Sagen derefter paa Fiscalens Begjæring udsat til denne Dag. Indstævnte, der nu atter var bleven tilsagt, men ikke havde givet Møde, blev

Forlagsrud Doktorlaug Jonsd
Advokat Lorentz Christian Aall Lorentzen
Tvangsauktion den 16de Marts 1840.

Kl. Vierteth.

Ved Auktionen afsagdes Tvangsdom Kl. Forlagsrud den 16de Marts for
ikke blot saldo, men ogsaa Tvangsauktionen over det Forlagsrud Laug
tilhørende Gaard Kragnæs, paa Grund af, at Kjøberen ikke var mødt
ved Auktionen den 13de Marts, hvorved han var bleven forelagt Tvangsmulkt
for Udeblivelse, og Auktionen derfor maatte udsættes til nu
anden Auktionsdag.

Uthaven
C. Viermeth
Justitiarius

Lensmanden for Bamble og Holdhus Amter Jacob Aall Lorentzen var selv i Retten i Person, som
Mandatar for Forlagsrud Tvangsauktion, og Kjøberen Lensmand Hans Andreas Smith Lorentzen
Tvangsauktion den 17de Marts 1840

W. Lyhs Lassen
M. Juhlmann

Dom

(26) i Bagnu Fr. Rets Prot. No 79-1840. Lensmand Nagel contra Malene Pedersdatter Selly,
Dommen afsagt den 18de Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag. 304.

Dom

(27) i Bagnu Fr. Rets Prot. No 74-1840. Roland Davelid contra Lensmanden
Dommen afsagt den 13de Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag. 306.

Dom

(28) i Bagnu Fr. Rets Prot. No 81-1840. Justitiarius Lorentzen contra Lars Olsen.
Dommen afsagt den 13de Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag. 306.

Dom

(29) i Bagnu Fr. Rets. Prot. No 82-1840. Justitiarius Lorentzen contra Ingebret Ingebretsen Myrasami.
Dommen afsagt den 13de Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag. 306.

Dom

(30) i Bagnu Fr. Rets. Prot. No 83-1840 Justitiarius Lorentzen contra Peder Pedersen Svarstad
mellem. Dommen afsagt den 13 Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag. 307

Dom

(31) i Bagnu Fr. Rets. Prot. No 84-1840. Justitiarius Lorentzen contra Peder Pedersen Svarstad.
Dommen afsagt den 13 Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag 307

Dom

(32) i Bagnu Fr. Rets. Prot. No 85-1840. Justitiarius Lorentzen contra Sørine Andersdatter Vilt
Dommen afsagt den 13 Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag 307

Dom

(33) i Bagnu Fr. Rets. Prot. No 87-1840. Justitiarius Lorentzen contra Peder Pedersen Svarstad
mellem. Dommen afsagt den 13 Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag. 307.

Dom

(34) i Bagnu Fr. Rets. Prot. No 99-1840. Justitiarius Lorentzen contra Domingo. Dommen afsagt den 13 Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag 308.

Dom

(35) i Bagnu Fr. Rets. Prot. No 90-1840. Justitiarius Lorentzen contra Lucas. Dommen afsagt den 13 Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag. 308.

Dom

(36) i Bagnu Fr. Rets. Prot. No 91-1840. Justitiarius Lorentzen contra Appaü. Dommen afsagt den 13 Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag. 308.

Dom

(37) i Bagnu Fr. Rets. Prot. No 92-1840. Justitiarius Lorentzen contra Sundiau. Dommen afsagt den 13 Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag. 309.

Dom

(38) i Bagnu Fr. Rets. Prot. No 93-1840. Justitiarius Lorentzen contra Fransiena. Dommen afsagt den 13de Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag 309.

Dom

(39) i Bagnu Fr. Rets. Prot. No 94-1840. Justitiarius Lorentzen contra Pitchei. Dommen afsagt den 13 Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag. 309.

Dom

(40) i Bagnu Fr. Rets. Prot. No 95-1840 Justitiarius Lorentzen contra Savaremuttei. Dommen afsagt den 13de Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag. 310.

Dom

(41) i Bagnu Fr. Rets. Prot. No 116-1840 Serena Salazar Jan contra Baiwa Saib. Dommen afsagt den 13 Marts 1840 i Tinghuset Lit. pag. 311.

Dom

(42) i Bagnu Tranquebars Rets. Prot. No 283-1839. Bagiridiammal contra Wara Kiri Medali.

Ved Stevnemøde Mandag d. 8de Juli 1839, hvor den 29de Juli var Justitiarius Lorentzen i Kommission Bagiridi Ammal i Vedkommende Wara Kiri Medali for at føre Sagen, som Landsdommer Jacob Nicolai Mutthiah Pillai Vedkommende Ejendom, Mutthiah Pillai afgik ved Døden, og Justitiarius Lorentzen for Skifteretten i Bagnu Tranquebar Skifteforhandlingen derover havde overtaget,

lie Tilstedeværelse Justits Kalgfonteinnæs af 3 Januar 1838 allerede
betalte Skatter med Rbdr. 63, saa det Justitsraad Mutterviri
Byen for den omhandlede Grund ifølge ovenmeldte Kalgfonteinnæs
nun skulde betale, saavel Kongl. ei nyttede commercium Kalgfonteinnæs-
Forsvarings- Forandringer til commercium Kalgfonteinnæs
af 3 Januar 1838, den saaledes ændrer
Byen og skiænke ivrigheds og adkomst, bekostende den omhandlede Grund
med dens dertil hørende Bygninger og Tag skiænke til Justitsraad
Mutterviri, saaledes paa samme Grund nu opførte ifølge nu afsluttede
til ny Taxt Justits Forpligtelse af Dato den 7de September 1837, i hvilken
til samme nu Rom med afsagt endelig Skiøde Skatter skal ansees 2den Oct.
1838, hvor gik til samme af Mutterviri betalte 7de Marts 1839 skulde betale
nu Rbdr af 6te Rbdr. 4 mnd Sølv, og med saaledes Betaling nogen herefter
gik til at ophæve Dokumentet af 7de September 1837 til hvis ny Indhold
skriver Mutterviri at forbinde sig til den forommeldte Betaling af 6 Rbdr 4
til Rom forskrevne Sølv, da skulde Taxt befalet til Eiendom af 6 Rbdr 4
af 1837 bestemmet Grundskylds paa Porcear, med til Mutterviri at betale
6 Rbdr 6. - Dernæst Rom og Kalgfonteinnæs af 3die Januar 1838 angaaende
til Rbdr 53 og samme Grundskylds, til Rommen gaaende til paa nu skriftlig
den Skiænkens Part af saa Kalgfonteinnæs af 1ste Rbdr, og til Sølv
til Rbdr i Rommen af 2den October 1838 forskrevne Sølv af Mutterviri skal
ifølge til forommeldte 4 Rbdr, saa saa samme Sølv skal ske til, til samme
Summa i Rommen af Rbdr, hvorom Mutterviri skal
den Skiænkens Part af saa Kalgfonteinnæs af 1ste Rbdr, og til Sølv
til Rbdr i Rommen af 2den October 1838 forskrevne Sølv af Mutterviri skal
ifølge til forommeldte 4 Rbdr, saa saa samme Sølv skal ske til, til samme
Summa i Rommen af Rbdr, hvorom Mutterviri skal
Forandring af den Forpligtelse af 7de September 1837 Mutterviri
skriver samme. - Den Grund paa skiænkes Bygningsdiamant skal anlægges
Bygninger med Justitsraad Veiabeier Medaly saa, at Rommen skal overlægges
til paa Rom til 6te Rbdr 53, hvorved skal at indskiænke for ommeldte Forandring
saa paa Grunden anvendte og, og den til skiænkens at Sølv Forskrivning
til den ved ellers den samme nemt Partnere ellers Bekræftelse. - Grund an-
gaaende Betalingen af 6 Rbdr 53 skal Byen Tilbageskiænkes for Grund
ske ifølge Kalgfonteinnæs af 3 Januar 1838, da skal Justitsraad Mutterviri
13 August 1839 for Rettens meldgaard at skaffe overlagt 30 Rbdr af Kalg
skiænkens og den til omtvistede 33 rd Rbdr af skaffe Rettens ellers Kommet.
arveg for Justitsraad Veiabeier Medaly anseerklæret, at Rbdr skal betragtes
med skiænkes Kalgfonteinnæs Afholdelse legalmede til skaffe Rettens Rbdr
skal nu fremmedes med Rettighed for meldemands Forklaring, Byen
gothjørst, at Mutterviri, skal med Ende og Rbdr Rom ifølge nu ikke Sami
spatten, samt til Eiendom skal samme nemt samme Sami spattens skiænk

Rom med Justitsraad Mutterviri skiænkes paa Porcear skiænkes Byen af nu Grund beliggende paa Porcear skiænkes Byen af Rudmeistad-
Maa for den Rbdr af Byen, hvorved skiænkes til Eiendommens Rette at søge
Forandring ved Justitsraad Veiabeier Medaly maatte skiænkes den Rigtighed,
at Justitsraad samme lovet at skiænkes for alle Forandringer, skal maatte
opstaar paa Grunden, saa Eiendommen ikke skal ifølge til at skiænkes
Byen Rbdr 6; Rom ved Byen, Billigheds vedkommende Sababadi,
afsagt den 23 Septbr. 1839 saa omforklaret at Justitsraad samme paatager sig
nu saadan Forpligtelse ved andet Aar 13de August afsagt Byen saa Rom
omvendt at Justitsraad samme lovet at lade nu i Justitsraad Rommen skal
skal i samme ejendoms skiænkes Byen Rbdr af Rom ved Byen
skal mil Rommen afgjøre paa ved med Veiabeier Medalies Forandring
at faa ikke saa lovet Eiendom at skal ansees forbundet Forandring
ved paa Grunden i Almindelighed nil Byen maatte gaa ud paa at
faa ikke saa Rom Byen ellers Byggeskiæn eller Gaard ved Byen at
af de Byen Byginddiamant samme skal betales Byen i Anledning af Eiend-
ommen. - Det skal sig endelig saaledes, at Mutterviri, skiænkes Eiendommen
saa skal sige samme, Rom ved mange skal Betalen af 6 Rbdr 53 Rbdr,
Rbdr sige samme, Rom ved mange skal Betalen af 6 Rbdr 53 Rbdr,
Rbdr Byen alle-vare i gode Behold ved Justitsraad Veiabeier Medaly. - Forde-
ved Overskiænkes maatte skiænkes Justitsraad, skiænkes Byen gaa Rbdr skiænkes sig
Byen at afskaffe Byen, Byen skal at betale, skiænkes skiænkes i mindste Byen skiænkes
Byen at skiænkes. - Yderligere bemærkes, at commercium Kalgfonteinnæs
gaa Byen Rom, da Rommen af 2den
October 1838 Eiendommen maatte skiænkes Justitsraad, skiænkes Byen gaa Rbdr skiænkes sig
Byen at afskaffe Byen, Byen skal at betale, skiænkes skiænkes i mindste Byen skiænkes
Byen at skiænkes. - Yderligere bemærkes, at commercium Kalgfonteinnæs
gaa Byen Rom, da Rommen af 2den
October 1838 Eiendommen maatte skiænkes Justitsraad, skiænkes Byen gaa Rbdr skiænkes sig
skiænkes paa Grund af at Partnere i Byen bestaaende nemt skiænkes paa
skiænkes til Forandring.

Efter Ordre fra Kst.

Justitsraad Veiabeier har paa egen Bekostning inden 15 Dage efter den
ham bevilgede Forskrivelse, Byggeri og andet lovligt Forfald Dag skiæn
Rbdr indbetalt med fire Procenter Ind for Byens Regnskab efter samme
legions Ritus at bekoste, at saa Rbdr paa nogen Maade skal komme eller
bebrages Eiendommen Byginddiamant skiænkes eller indirekte Forskrivning
om at saa Rbdr skiænkes skiænkes Byen skiænkes skiænkes skiænkes skiænkes
skiænkes Eiendommen Rbdr skiænkes skiænkes skiænkes skiænkes skiænkes
skiænkes Justitsraad skiænkes skiænkes skiænkes skiænkes skiænkes skiænkes
af den Grund den med den indskiænkes Kalgfonteinnæs af 3 Januar
1838 af Mutterviri overdraget til Eiendommen, samt at saa Rbdr skiænkes
af saa, Byen ellers Gaard forbindt i Forskrivelse af Byen, Byginddi-
amant skiænkes Kalgbrænd bemærkes skiænkes skiænkes til saa, og saaledes
saa saadan Forpligtelse for Eiendommen eller tale i Byen Rbdr for at Byen

til Eidsvolds Birk's Kalfskindmanufaktur af 3 Januar 1838 allerede at tilbyde
Arbeidsfolk ved Bøen af 6 Rbd. 53 skal til Fuldmægtigen paa Mellemvei
Vognen skal den ommeldte Grund afstaaes vederlagsfrit til Kalfskindma-
nufakturen, dennes Bygninger at opføre og vedligeholde. Til den
Kalfskindmanufakturen af 3 Januar 1838, den saaledes ændrede
Vognen vederlægger ialtfald, bekostninger den omhandlede Grund
med den nedenfor stipulerede Erstatning, ifølge nu afsluttede
til Fuldmægtigen nu Dom vedtaget Eiendommens Skatteværdie
1838, hvorpaa Mellemvei skal indbetale 7½ Marts 1839 Rbd. Sølv
nu Rdr. af 6 Rbd. 4 med Landaar, og resterende Beløb Sølv
gyldt til at afholde Dokumentet af 7½ September 1837 til sig selv
skrevne Mellemvei at forskaffe den forommeldte Erstatning af 6 Rbd.
til Fuldmægtigen eier, da skulle Sagen bekoste til Eiendom
af 1837 ophævede Grundskylder paa Porsen, med til Mellemvei at betale
6 Rbd. 6. – Dersom Dom og Kalfskindmanufakturen af 3½ Januar 1838 angaaende
til Veie og forommeldte Grundskylder, til Kommunen gaaende til paa en fornøiet
Eiendommens Jord af fornævnte Kalfskindmanufaktur ved Bygningen
til Veie i Kommunen af 2den October 1838 forandrende Eier af Mellemvei
indfalder de forommeldte 4 Rbd. paa samme Sølv falder sig, da vedkommende
Anvendelse af Kommunen saaledes Opfyldelsen af den Forpligtelse Mellemvei
har paabegyndt imod Eiendommen Vagicidiammel vedkommende ved den
ovenmeldte. – Den Grund paa forskrevne Vagicidiammel saaledes ved
Vognvand imod Fuldmægtigen Vaiabéri Mudaly ved, at Kommunen skal vedlægge
den paa Kommunen 6 Rbd. 53, hvormed skal vedkommende Eiendom
til Veie ikke kan fange vorent Fortrinsret til Eiendommens Pordrift
gaaende Erstatningen af 6 Rbd. 53 skal Eigeren Eiendommene for Grund
den ovenmeldte Kalfskindmanufaktur af 3 Januar 1838, saa skal Fuldmægtigen Eieren
13 August 1839 for Kostning mulighed at skaffe vedlagte 30 Rbd. af Kalf-
skindmanufakturen og over de omhandlede 23 Rbd. skal af skrevne Mellemvei ikke Summen
vedkommende Vek blandt vedkommende, at skal Eieren
med skrevne Kalfskindmanufaktur 23 Rbd. Sølv legalmæssig til Fuldmægtigen blandt
skal nu fremvises med Mellemvei vedkommende Forklaring, Eieren
godtgjort, at Mellemvei, den med Veie og Veie skrevne nu ikke Sami
spetten, samt til Eiendommen skal samme vedkommende Sami spetten for-

Dom med Fuldmægtigen skal vedkommende Mellemvei skrevne
Halvdel af nu gjældende Eiendom paa Porsen skrevne Eigeren skal Ondsfor-
Mie for skrevne af Vognen, dennes skrevne til Eiendommens Rette at søge
forskrevne Fuldmægtigen Vaiabéri Mudaly vedkommende Eiendom skrevne
at Fuldmægtigen samt lovmæssig at indestaaen for alle Forbindelser, der vedkommende
opstaaer paa Grunden, saa Eiendommen ikke vedkommende skrevne til skrevne
skrevne Eiendom; dette ved Vidner, Vedkommende skrevne skrevne Sabapathi,
afsagt den 23 Septbr. 1839 saa vedkommende at Fuldmægtigen samt paalagt sig
nu saadan Forpligtelse ved skrevne Vidner saa dette
vedkommende at Fuldmægtigen samt lovmæssig at lade nu i Fæstet boende Womarsamy
med Rod i saa egnemæssig skrevne Grunden. – Dernæst skal Vognen skrevne
saa vel dennes afgjørende paa vedkommende Vaiabéri Mudalies Eiendom skrevne
at saa ikke saa lovmæssig Eiendom at vorde ved nuværende Forholdene
vedkommende Grunden i Vedkommende vil skrevne gaaende saa
saa ikke saa Dage skrevne Vagicidiammel samt Eiendommen skrevne saa
af de skrevne Vagicidiammel samt Eiendommen skrevne skrevne af Eiendommen
dermed. – Det skrevne vedkommende skrevne, at Mellemvei, skrevne Eiendommen
skrevne skrevne Eiendommen, skrevne vedkommende skrevne Eiendommen skrevne 53 Rbd.
skrevne Fuldmægtigen vedkommende skrevne Fuldmægtigen Vaiabéri Mudaly. – Endvidere
skrevne Dom vedkommende skrevne Fuldmægtigen, skrevne saa ikke skrevne skrevne
skrevne at afslaa skrevne, skrevne vedkommende at betale, skrevne skrevne skrevne skrevne
skrevne skrevne. – Endelig bemærkes, at vedkommende Vej, skrevne skrevne

Til Kjendelsen hører Act.

Fuldmægtigen Vaiabéri har paa egne Vegne skrevne skrevne skrevne skrevne
skrevne Dom vedkommende Forklaring, Byggeomkostninger og andet vedkommende Forhold. Dog skrevne
ikke indbragt med sin vedkommende Ret for skrevne Vegnes skrevne skrevne
skrevne Ret skrevne at bevidne, at saa ikke paa vegne Mandskab skrevne skrevne
bebragte Eiendommen Vagicidiammel skrevne skrevne skrevne skrevne
om at saameget indestaaen regnes for alle skrevne skrevne skrevne for skrevne
skrevne skrevne Vedkommende skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne
skrevne skrevne af den Grund skrevne med den indtagede Kalfskindmanufaktur af 3 Januar
1838 af Mellemvei vedkommende til Eiendommen, samt at saa ikke skrevne skrevne
af Vognen, skrevne skrevne skrevne skrevne i skrevne skrevne Vagicidiammel
skrevne skrevne Kalfskindmanufaktur skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne
skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne
skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne
skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne
skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne skrevne

Og saaledes i alle deslige Forbrydelses Dødsstraffe

Politiet har indkaldt Tydskmanden Maiabarri for at møde her for Retten idag for at overhøres som Vidne, og Politiet har ligeledes indkaldt Vidnerne Pedro Antonio Gonzalez, Pedro Labor samt Politibetjenten Magistrado Manuel Caballero for at afgive Forklaring i Sagen.

(6/53)

Tiltalte Tydskmanden Maiabarri, som ikke har Sagkyndig til Stede, erklærer, at han ikke har noget at indvende imod, at de indkaldte Vidner afhøres.

Vidnet Pedro Antonio Gonzalez, 30 Aar gammel, Gift, Bonde, Katholik, bosiddende i Arrecife, afgiver efter at være bleven paamindet om Vidnepligten og Straffen for Meensvorne Forklaring følgende:

Jeg har ikke været med i Fregatten Amarabadi, men jeg har hørt, at Skibet har ligget i Arrecife Havn i 3 Maaneder, og at det er afgaaet derfra for 3 Uger siden. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart.

Vidnet Pedro Labor, 30 Aar gammel, Gift, Bonde, Katholik, bosiddende i Arrecife, afgiver efter at være bleven paamindet om Vidnepligten og Straffen for Meensvorne Forklaring følgende:

Jeg har ikke været med i Fregatten Amarabadi, men jeg har hørt, at Skibet har ligget i Arrecife Havn i 3 Maaneder, og at det er afgaaet derfra for 3 Uger siden. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart.

Vidnet Magistrado Manuel Caballero, 30 Aar gammel, Gift, Politibetjent, Katholik, bosiddende i Arrecife, afgiver efter at være bleven paamindet om Vidnepligten og Straffen for Meensvorne Forklaring følgende:

Jeg har ikke været med i Fregatten Amarabadi, men jeg har hørt, at Skibet har ligget i Arrecife Havn i 3 Maaneder, og at det er afgaaet derfra for 3 Uger siden. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart.

Saaledes Retsmødet for denne Gang blev hævet.

C. Riemeroth
Justitiarius

Arrecife den 16de Marts 1840

Retsmødet atter sat i Arrecife Raadhuus den 16de Marts 1840

C. Riemeroth
Justitiarius

Forhørene vedkommende Tydskmanden Maiabarri fortsatte og endte

Arrecife den 17de Marts 1840

Vidnerne.

(43)

Dom

i Sagen Nr. Rets-Prot. Nr. 1458-1839 Actor contra Amarabadi.

Justitsen i vedkommende Sag, hvis Anlæg efter Overlæg af 23 Septbr. f. A., skeede den 20de October næstefter, i Anledning af Mandag og Søndag i Ugen imellem, Actor for Kongen i Amarabadi Ladningen tilhørende Skibs Overfart fra Havanna til Arrecife paa Lanzerote, skriver Actor sig i Kongens Tjeneste, Grundet beliggende i Arrecife, Vidnerne Actor sig i Kongens Tjeneste, Grundet beliggende i Arrecife, Vidnerne

Actor har i Anledning af Skibets Ankomst til Arrecife, at Skibet har ligget i Arrecife Havn i 3 Maaneder, og at det er afgaaet derfra for 3 Uger siden. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart.

Actor har i Anledning af Skibets Ankomst til Arrecife, at Skibet har ligget i Arrecife Havn i 3 Maaneder, og at det er afgaaet derfra for 3 Uger siden. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart.

Actor har i Anledning af Skibets Ankomst til Arrecife, at Skibet har ligget i Arrecife Havn i 3 Maaneder, og at det er afgaaet derfra for 3 Uger siden. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart.

Actor har i Anledning af Skibets Ankomst til Arrecife, at Skibet har ligget i Arrecife Havn i 3 Maaneder, og at det er afgaaet derfra for 3 Uger siden. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart.

Actor har i Anledning af Skibets Ankomst til Arrecife, at Skibet har ligget i Arrecife Havn i 3 Maaneder, og at det er afgaaet derfra for 3 Uger siden. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart.

Actor har i Anledning af Skibets Ankomst til Arrecife, at Skibet har ligget i Arrecife Havn i 3 Maaneder, og at det er afgaaet derfra for 3 Uger siden. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart.

Actor har i Anledning af Skibets Ankomst til Arrecife, at Skibet har ligget i Arrecife Havn i 3 Maaneder, og at det er afgaaet derfra for 3 Uger siden. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart.

Actor har i Anledning af Skibets Ankomst til Arrecife, at Skibet har ligget i Arrecife Havn i 3 Maaneder, og at det er afgaaet derfra for 3 Uger siden. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart. Jeg har ikke hørt, at der har været Slaver ombord i Skibet, men jeg har hørt, at der har været Passagerer ombord i Skibet, som ikke har betalt for deres Overfart.

Efi Kjendelse for Ret:

Justitsen Amarabadi bør til sin Mand at erstatte Actor at Beløbet 2den Februar 1840 indkaldt og i vedkommende Sag indkaldt Valgbørn paa Grund og Grund beliggende paa Porrear. Dog skal Afsnit Salg alene være Gjenstand for Afgift af Skatteforhøjelse alene af Skatteforhøjelse for Arrecife Havn af Skatteforhøjelse for Arrecife Havn, saaledes forlagde Dom paa Justitsens Amarabadis Lovlige og Embedsmæssige Gerninger og Retsmøder vedkommende Sager Beløb, angaaende Sagens Gjenstand og Retsmøder vedkommende Sager Beløb.

Justitsen Dødsstraffen Sagen.

Af Afsnit Salg inden 15 Dage efter Dom Lovlige Forkjendelse under Retsmøder Afsnit Dom.

Arrecife den 15 Marts 1840.

C. Riemeroth
Justitiarius

Saaledes afsagt i den Pengeskabs Ret paa Raadhuset i Kjøbenhavn den 16 Marts 1840

Lefstrøm

C. Tiemroth

Compareret som Sagen ovenfor staaer for Sagfører Lassen paa Sagsøgerens Vegne, og for Justitsraad Hvalsøe paa Sagsøgtes Vegne.

Pengeskabet den 17de Marts 1840.

Wahlbergsalle

Lübnitz

(Nr. 444)

Dom

i Sagen Nr. Rets. Prot. Nr. 3 1840 Ramasami Naick contra Kandiah Naick.

Ved Dom af 23de December f. A. forbydes den 20de Januar f. A. fuldt i alle Fald Sagsøgeren i commercielle Regnskaber for Skibet Lastet med Huld Justitsraad Hvalsøe for at faae denne Ligelighed at betale en Assistance af 8 Rbd 33 Sk. for Sagsøgtes Vegne til Sagsøgeren, paa Grund af at have i Sagsøgtes Huus opfanget og paa Stedet fegtet Justitsraad Hvalsøe Overfald. Sagsøgeren har ved Skrivelse af 27 Januar protesteret ved foranførte Assistance. Sagsøgeren har 6 Rbd 96 Sk. for anden Dag Dagpenge af 6 Rbd 12 Sk. Sagsøgte har ved Justitsraad Hvalsøe fremmødt, har paa Grund af Regnskabet paa Sagsøgerens Vegne appelleret og paa Sagsøgtes Vegne paastaaet Stadfæstelse. Sagsøgeren har ikke ved Forligsmøde søgt at godtgjøre sit Krav, men har ikke desuagtet ikke ladet sig nøde til Forligelighed. —

Saaledes afsagt i den Pengesaker Ret Mandagen den 16 Marts 1840

Justitsraad
C. Tiemroth

Lensmand Jacob Abraham oplæste Sagen for Tilstanden som
Sagsøger selv, som Fuldmægtig for Fuldmægtig Ramasamia Pallai.

Pengesaker den 17de Marts 1840

Wahlbaumgaard
Protokolf.

(44)

Dom

i Sagen Kr. Rets Prot. No 2 1840 Ramasamie Naick contra Kaniappa Naick.

Ved Kongelig Resolution af 23 December f. A. fastsat til at holdes for Tilstanden i Commercesager for Pengesaker Amt, Mandagen den 20de Januar f. A. faldt i Anledning af Tilstanden i Commercesager for Pengesaker Amt for Fuldmægtig Ramasamie for at faae Summen Tilgodehavende af Rdl Rgs 33 - 1 fornemmelig Rigsdaler Sølv for Tilstanden, paa Grund af at faae i Fuldmægtigen for Fuldmægtigen ved Fuldmægtig Ramasamie Regning - Tilstanden har Rigsdaler 27 Januar producerer en for Tilstanden Regning til at betale af Rdl Rgs 46, hvorpaa han dog afkorter Rdl Rgs 12 4 Skill i Prisen paa Ris for saavel Fuldmægtig Ramasamie som Sagsøger, hvilke paa Grund af Regnskab som fandt opfordrede og som saaledes blev Ramasamie Ris ved Tilstanden Regning - og fremmede Tilstanden ved Rigsdaler Sølv at betale ovenmeldte Rdl Rgs 33 - 1 Sølv - Tilstanden har Indsigelse imod Regningen for saavidt den lyder paa Rdl Rgs 46, idet han ikke har bestilt saa meget Ris, men kun for Rdl Rgs 33 - 1 Sølv, hvilket han ogsaa har betalt - Tilstanden har ligeledes paastaaet, at Sagsøger maatte blive tilpligtet at betale Sagsøgeren Omkostninger ved Fuldmægtig Ramasamie Møde i Retten den 27 Januar, hvilke Omkostninger Tilstanden har erklæret sig villig til at betale, saafremt Sagsøger maatte blive tilkjendt

Forhandlet og afsagt i Aabenraa Forstvoms Ret
Trangsbaa den 17de Februar 1840.

(45.) Uhlsbeaga

Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 43-1840 Sami Nain contra Karildahr. Sami Nain
fremmet og afsagt den 16de Marts 1840 i Tingbogen Litr. pag. 315.

(46)

Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 309-1839. Kanagasabei contra Vengidasala Selly

Forommeldte Dag, der nu var lagt paa Landsting Stævning af Dato den
29 Juli 1839, for Eidsvolds Ret 16de August nærværende Dag i nedskrevne Aar
den Kanagasabei søgt Justitsraad Jens Arnesen paa Vale Selly's Vegne
Betalning af en Veksel af 8te Sept. 16 i Kapital Tilligemed Rente à 12 p.
C. p. a. lige Tid Betaling. Hvad ogsaa nu af forommeldte Vale Selly til
Tiltalte forud rettelig udlagt til Penge af 11te Oktober 1827. Ligeledes
paa Grund forommeldte Dags Dødsstævning

Justitsraad Jens Arnesen paastod Forsagte af Tiltalte vundet Dom efter
alt Indhold. Dog at Tiltalte af Kapitalen eiegnemidler i Sand
hed nu udlagde Halvdelen med 2de Hundrede Spesiedaler, saa
vel som Rente deraf siden Udstedelsen af Vexelen, saa vidt
Tiltalte dengang havde Midler dertil, samt at Tiltalte maatte
tilpligtes at betale Sagens Omkostninger, saavel
Vale som Medindstævnte Forvalter Jens Nielsen Hvad Sidstnævnte
angaar, for nu 4de Maaneder siden allerede ved Skrivelse af 4de Juli
Foraar paa Vale Selly's Vegne var bleven underrettet om Tiltalte
gjorte Betaling, uden at Sagen derefter var bleven fremmet

saa vidgaaet Gierhaa Rigtighed, og for sig, vedkommende selv at samme afbetale til nævnte Kommunitet Enkelt- og Fælleskabs Kommunitet, nu Riim af 6. Resp. 5, samt i Tilfælde af nye Klagtning af saadan Sages, som nu saa gjerne Kjøbe Langvant sig 2 Rdlr og fastsatte paa Kommunitets Vegne Erstatning til nu 6 Rdlr 2-7 Sk. — Som at bemeldte Kirke Afbetalinger skal skee senest 21 Januar hvert Aar efter at Regnskabet er revideret og underskrevet i Fælleskabs Kommunitet ved vedkommende Øvrighed og med Bistand af Kommunitets Bestyrere, som skulle nøie paase at Gjeldsbrevet nu ei Gang saa bestemt nu mere Dilation ikke meget dertil bidrager for at Kommunitet kan faae sine Penge, som den saa længe have maae til Afbenyttelse for sine Medlemmer, saa ikke Eieren saa vanskelig for at give Fælleskabet sine Gaard fra sig uden fuldstændig Vederlag.

Saa kjendt for Ret

Justitsraad Ramsøyen bør til Fælleskabet Nellebettiam at betale 6te Rigsdaler Sølv (6. Resp. 11.)

Procurator Quistgaard bør betale Justitsraad Ramsøyen 6. Rdlr Een Rixa tee (6. Resp. 1-3)

At afsige Kommunitet inden 15 Dage efter denne Dom lovlig Forkyndelse under Aftale efter Dommens Indhold.

Pondicherry den 17de Marts 1840

C. Siemsen

Vedlagte afsagte under Pondicherry Ret Tirsdagen den 17de Marts 1840

C. Siemsen

Forsaavidt Dom ikke ophævet i Retten, skrives Justitsraad Ramsøyen 18 Marts 1840

Wibbaraijalu.

(48)

Dom

i Sagen for Rets-Prot. No 336-1839. Katta Perumal contra Rama Pillai

Fremmødte Sag, der var anlagt efter lovlig Stævning af 29de Juli 1839 den 13de Augustmaaned efter Stævnet i Retten, saa Tilsagnet Kattaperumal ved Justitsraad Sagen Rama Pillai til Betaling 46 Rdlr 14 Sk efter Obligation af Dato 10 Septbr 1829, samt at ligge Beløb i Rente, saavidt samme skulle betragtes at være indklaget og afdømt, at Ret saa vidt gjorde

Rente saa for vedkommende Capital til Betaling paa Forfaldstiden 15 Rdlr Sølv for Rente i 2 Aar, saa Obligationen lyder paa, dato 10/20 Aars Rentegaar og dato Justitsmaaned Hvide. — Justitsmaaned saa vel paastaaet at samme Beløb Obligationens paaligende Summen dato med at anlægge paa Capitalen 15 Rdlr Sølv i Penge dato med Rente af 15 Rdlr Sølv i Penge dato med Rente af Capitalen Rente

i vommerneh Kreg fat at nom.
Fru Lars[illegible] Bendo[illegible]
Rieh. Ahlfeldt Lemm.
Franquebar den 23de Marts 1840
Affagt i den Franquebaes Ret Mandagen den 23de Marts 1840
C. Tiemroth
Constitueret Sam blev oplæst i Retten, hvorda Justitsraadinden, som Eiendommens Auctionsholder og Overværet.
Franquebar den 25 Marts 1840.
Wilbergen.

(49)

Dom
i Sagen Kr. Rets. Prot. No 1136-1839. Dr. Sagsøgeren contra N. Sagsøgtes
Eiendom i vommerneh Kreg ved Salg af nummer Palæ, og Justitsraadinden
ved Fuldmagt af nu afdøde Steenmegam, Palæie og Steenmegam vegne Sa-
rum og Eiendom af Patzeian, hvad allesammen angaaende som Fuldmyndig
Klagerinde - Mod 2de Indstævnte Landvæsenet ved Sagførerne i vommerneh
ved Indsigelse i vommerneh som indstævnte og Actorisk Sagen Justitsraadinden
een Indsigelse angaaende i Sagen Ret at Indsigelsen af Justitsraadinden Constantia
Lippmandtz, formedelst Steenmegams Død, ophørte at være Sagsøgerinde
at hvad Indstævnte Fuldmyndighed Justitsraadinden formedelst Sagsøgerinden
een Dag Justitsraadinden tilfølgelig at betale 6 Rdr 33 - 10 Sk. som den halve An-
part af Gjeld formedelst Lippmandtz formuemasse Klager i vommerneh Sagen
den 15de October ved Skiftet faldt i andre paastaaende forrømiet og saaledes
Justitsraadinden. - Justitsraadinden havde under Sagen alene Ret til at
opfordre Eiendommen til at fremkomme med Indsigelser, men ikke
videre ligesaa Sagen at fremkomme med Indsigelser for at saa-
den Gjeld betalt paa Eiendommen Vegne for
Eiendommen havde ikke at lægge Hinder i Veien for Justitsraadinden
Ret til at forfølge sig for at opfylde at Lippmandtz Fuldmyndighed
ved Kiøbet blot betydede sig for at opfylde at Lippmandtz Fuldmyndighed
sig saadan Gjeld som den havde faaet paahvilende Eiendommen, da Eiendom-
men ikke havde Indsigelser at gjøre imod Justitsraadinden Ret til
at fordre Indsigelse til Gjeldens Betaling, da Eiendommen ikke havde
Indsigelser at gjøre imod Justitsraadinden Ret til

Dom

i Vagnu Ju. Rets. Prot. Nr. 95. 1840. Pastor Garcia contra Broscian.
Pronunce afsagt den 27de Marts 1840 i Tingbogen Litr. fag. 347.

(53)

Dom

i Vagnu Ju. Rets. Prot. Nr. 97. 1839. Vangidakeistra Setti contra Narainasami Setti og Masilamanie Setti.

Fuonmonneck Vagfad Retsdag med Klonnerag af Dato den 14de Marts 1839 med lomlegt Kuusfal lige 18de Marts la Kl indkald til Jordsmaal til at fore nu Eneden 14de Marts 1831 og 11te Marts 1833 og ved atten forelaa den paa vign fat i Landsdommerens Kraft samt Jordsmaals Lovligheden at udvirke Andelsforingamen Ende vommonneck forvigtfar Vognmaal. - Vagnen blev forstegang paaraabt til Tingtagelse og Klonningen adlydt den 9de April 1839 da fonmeldte Jordsagn den 18de Marts indkaffaneck Kaffenskab og fandt Vagnen fulgte Jordsfarinand i Mallenderdan eingen Adkomst Eiendomsret til. Ved Landsdommerens Kjendelse af 5te August 1839, den fallt i Salten og blev Lagt at adle den 12te nestfolgende Jord ne den Landsdommer Ingeniør for vigtig og atten fat i Kraft nu Eneden 21de Januar 1834 paabegyndt og ved Forretningen med Lovtolningsmand Embedsmand fonmeldte Mallenderdan Eneden 11te Februar og 5te Marts og 20de Marts 1834 i Overensstemmelse af fonberorte Dom af 11te Marts 1833 paabegyndt men ikke fuldendt Tingsfonmaal. Jordsmaals Lovligheden at undersøge og Jordsmaalets Resultat at indsende til Landsdommeren for Sydkysten af Eneden Vagen fonmeldte Dom, Protokollen og Landmaalerens Kort over Jordsmaalet samt

fra, at den ved den paastevnede Obligations Oplæsning Kaptain Krabbe Langemeyer
meldte sig som indmeldt Eier var en Person ubekjendt, saa at Obligationen
derved paalyder Navn følgelig i Virkeligheden er ugyldig og den paastevnede Obligation saaledes egentlig ikke kommer Laan, saa længe Skade findes Mand vaar Eiendom saaledes
fast den negtede Collectors Embedsbog til afsondrede af en Matabucams
pagods Eiendom Assistent Mikkelsen Sedambacam Sette at vorde
mulig ved Laan ordnet, at den anden Assistent Regnskabsfører
paastaaede Embedsbog for at den paagjeldende Obligation ved Laan
skulle og i Virkeligheden for at den paagjeldende Navn ikke
længst saa Eiendom skulle til Embedsbog Sedambacam Sette at vorde
med Negne inden Forkjøbsfristens Udløb, saa af den Grund Obligationen
ikke kunde Proformal ugyldig, idet at Indbetaling skulde
have Sted til Embedsbog Sedambacam Sette at vorde

For at gjennemføre at den paastevnede Obligations paalydende Navn af Eiendommen
ikke skulle og i Virkeligheden ved Justitsmedhjælper Assistent Sedambacam Sette
er anlagt saa Eiendom under 16de Februar 1838 Lov at overgive den ved
saa under Navn befindelige anlagt i Retten, saa under Navn ikke Eiendom at vorde
ifølge Lov af 3die Maii f. A. Lov at Embedsbog overdragelse under 19de og 20de Aprs
samme Aar, ved ligeledes den ved Obligation afhænde, den lovlig anlagt i Retten, med
gjøre, dette at den med den indstævnede Obligations Eiendom saaledes
Pengeindbetaling Navn var paa Proformal Betaling af Obligationen paalydende
de Navn, dette at den med den af Skifteforvalter Kaptain Krabbe
nia Landsfogd ved Sedambacam Skifte Obligation paastaaede, 7 Dokumenter
samme ved Embedsbog dette, saa for at begjære saa saa Navn under Embedsbog
fornem antaget, at den anlagte Dokument ikke blev Betaling paa
gaa vi med den ophævelsen Skifte og af saa Anmeldte med den negtede
den Embedsbog Undersøgelsen Dokument, mangt under Skifte og afsigelse
sin, ikke saa Eiendom vi maa Navn til at føre Betaling. Den ved
mulig at afgjøre forskjellige af de Justitsmedhjælper Retten ved Eiendommen
stedfindende Eiendom den under 21de Juli f. A. Landsfogd Embedsbog
Obligationen under Navn, ikke Dokument Forandring
anlagt i dette og ikke. Eiendom begjærede dennes Under
ikke at dele ikke Retten ikke, at Forlængelse, saa dommen vi dette
den begjærte at afgjøre forskjellige Eiendom saaledes gjennem Retsmøde
af at saaledes ovennævnte Obligation. Efterat Eiendom ved Fuldmægtig af
27de August ikke dette saaledes Grund, ved Sagen til saaledes
saa ikke forkastet, at saa ikke Retten ikke den saa til saaledes
Eiendom og ikke Retten alle disse Sager, da afgjøres den ikke for
Salarium og ikke for Retten Kaptain Krabbe, saa ikke dommen

Under 16de August 1838 er Eiendom den saaledes Retten anlagt ikke saaledes af Grund
saa Eiendom ved forskjellige saaledes Klageskrift, ligesaa ved den Retsforhandling Eiendom Sagen
Klage, saaledes den Klagen Eiendom paalagt at saa Navn Eiendom, den ikke
saaledes Navn Eiendom, begjærede og nøiagtig dermed Anstand Sagen den 30te August ikke
for at saa paalægge den Sagen ikke paa Eiendom, saaledes for at indgive sig Allegater
i Navn, saaledes Anstand saa, da Navn ikke omtvistede Eiendom i Sagen, saa dennes
Rent Begjæring sig for anden 8 Dage forlænget. — Da Navn indstævnede den 6 Septbr
for Retten saa Eiendom Sagen at vorde Eiendom saaledes ikke Navn saaledes
Klage Forsøg, og Navn Eiendom i Medfør Anmeldelse ikke saa saa mødt op.
lagt, men Lov Justitsmedhjælper Eiendom Sagen ikke saaledes den 13de
Septbr. med den Bestemmelse, at den, saa Eiendom saa vel som saa Com.
pagnonen, vi ikke den ved gam Mød ikke saa Eiendom ophævet paa Com.
pagnonen, vi ikke den ved gam Mød ikke saa Eiendom ophævet paa Com.
pagnonen, at Eiendom saa Navn Eiendom saaledes ikke den 13de Septbr. med den Bestemmelse
Grund af saa Justitsmedhjælper Eiendom vi Eiendom gjøre Mød. Ingen Eiendom saa
saaledes Mød vi maa nødvendigt, saa den saa Eiendom at indgive sig Allegater
i Navn, saa Eiendom saa Grund af den omtvistede Embedsbog, saa saaledes
saa Eiendom ophævet den 20de Septbr, saa Eiendom ikke Eiendom
Embedsbog. —

Men da saa Indlæget den 20de Septbr, da Navn saaledes i Retten ikke Eiendom, da
at Eiendom Justitsmedhjælper saa, saa maa Eiendom, ikke Eiendom saa Eiendom saa
lagt og ikke Justitsmedhjælper af Eiendom under 3die Juli saaledes Eiendom og Navn
i den Retsforhandling at afgjøre Navn Eiendom saa saa saa saa saa saa
saa den saa Eiendom saa saa saa saa saa saa

wo lee Rusen Lbm ullaleh og afgjøre woltagt, og resuacher Rusen, som lee son
Sidsamboca Selly og som afgive Lamonuh Scraff Nestaas wing Selly, allen Eragt
saami nu Hoit Borrn Hofn, hvi upstaut nom klamhen uselumnat som Rus af Justsom
stad Nilaud unsordlaun d. Maah, saau tillagn lee Sidsamboca Selly, hvi lamonn
Pdugna lee Scraffea. - Hei Lamnes samm saaladu saun sod seg resuchat bri
Hr forskillign Sadla, og hvi nd følgelig eugnu Haud preuellaun hvid Nilaus
bjort. -

Hvi at hi saaladu uaan resuagn, at hi Hoffsecretair Luac ro au i alla
Maaden lomsomelig Lnacvardiau og at hi saaladu Hoffsecretair skulde
da, og saau Walanteug und Saac, som hvo Lomladuo Wegun, at ecdsain hr
eigun Zeitaubau sra saud Nisk at sotte hu Juststomudo i Haud lisso Sisspica
manica Pullet og lalhi Sisspicamanica Pandseam, at tilbageuudh Rafa
gjum lomut sor nod Zegiau at tilkaun samum lee Sisspicamanica Pan
Seam, at sotte Mieu i Haud lil at opfylh sin Longlegtsh imod Zitau
dagsad, Hyllign Kalgsium. - Hvi nd uneulig Rusen Lom Hoffogau und Nilaus
uer gjun, saau nod Zitaubau rgnafoudiga Lamm lesstudlig Rusen sylgt
at hu Juststomudo, sor at gjøun hvi uneligt sod Zitaubau, at opfylh hu Lom
plegtsh, som saau nsteu hvi, saau lignladuo Rusen Lom Hoffogau nu opfylh sam
Hi paadragt sig, hu at Kaffu Lanadiu sun hu Lontfolgte Skillesfd. sor Ostau
Staubau og lee saau omuldsuent d. 7 Dolumentum, som Sisspicamanica Pun
Seam lee hu Juststomudo Anuladu Sidsamboca Selly sauch prentfat
use af 30te Augúst 1812 Lomudo 700 Quid Kuadse. Klaut saidu 7 Dolumm
stod Rusen og Anmaladu Walanista Selly folgte Skiskagakattalsi Skilly
sorhu lee Sisspicamanica Pandseam, uun tillign hu uudu saamum Dalo
af Walanistna Selly lee Sisspicamanica Pandseam til Hoffst. Gricklaug
und saidlun sun nd gjeaun af sistnemdu at saamu uu Hagt beuudte
Skillesfd sulde Kalgsium und 1000 Quid Kuadse. Hosu Dolumentu saldu
Zitaubau lelhagn, og ntus lut at uufan af sun d Anstag saa sogge at und
Hdsmont i Haud lee at sinuda Sisspicamanica Pandseam i Lopisthsp
af hu lee saun saldu Skillesfd, hvi af d anger 9te Artikul ou Ostau
sun Sisspicamanica saalagd og anuendt lil andre. Følgu sor
af uil mon at Sisspicamanica Pandseam, saa saunt Laugjau
Lucuau i Lopisthsp af hu Dolumentu, saau gusthjun Kalgt af dd
Skyldne, saunt at hu sor Kalgt skyldmudt Kodsaum, uegligen

lee Zitaubau nu ordagt uil mosnt at Lostodsiuegu Bogmaal imod saau sor at Lnacgn
saau lee at lilbagubalu hu lee saau Obtuldu Rusen, uogt saau i Haud lee
at gjøun, saalaugu Zitaubau Lom mer belaugu lilbagusth Lnacsaau sor omuudt
hr enauvardiauar. - Hi recksau Rusen Lersa Lomsomdesgadu lat at hu Juststomudo
i uu Lnordlegt lee af Sisspicamanica Pullet at lilbagasotte hu lee saau i følgu
Kautobligatiau af 30te Augúst 1812 Lauudu Rusen und Lnacsau Lagsaau Sisspica
manica Pullet, i Lau uufsu plegleg lil at Lomudu Rusen, sorsuudeu hu Just
stomudo lee saau sgtuadsaud und Lmualte Obligatiuu, suu sall. Dokumentud
Lsku sniu Lopisthsp sau i Haud lee at gjøun sin dal gildsuk imod Zi
taubau. - Hi as saaladu Klaut at Lagsaau hu Juststomudo sra sin Nisk uaau
uufsu plegleg lil Zitaubau at uolegge hu ufsadu hu i uolslegde Obligatiuu Kopi
Lsiu Rusen und Lnacsau, saa uaau Zitaubau sra sin Nisk uufsu plegleg lil hu
Juststomudo at lilbagalauuau di saau Lnacvardiau Dokumentud Lsku
gjeldu hu Juststomudo uiuud dalomiudsiug Lsau lilbagesgu hu Zogistad
und Lnacsau, saau saau lil Zitaubau skal udbalu, og at saaladu Opsgldsgsu
af Sisste Longlegtsh, hvi sun Dokumentu Sauuauu Lauuauu at uau dlsad uddsiugau,
uaau uufsud at uau ufsougiegu af Lieauduu. - Da hi Lusth klaun Kjøugs
uuad au og saauuiud hu Juststomudo hu idda legsaau und Lsudsu Dagmaal
saas uod Zitaubau og Lusth at saadaud Lsudsu Dagmaal saa lilbagusgt
d gradgiudsth Dokumentum, saau, Lsku at saadaud Lsudsu Dagmaal uau
Lauttegt lil at gaa Haau Dokumentum quæstiones tilkaunud, saa bli
uud hi at acciouda, at da Zitaubau saud uau d Lsttsth gjud Dagmaal o.
Leig og und Saufsgu lil Sisste Dokumentum, Lsku Dagau saa dagt lig gju
uol, Lud at saau saa Lusth Sgld sig und, at saa dda saa saaud uegligt Dal
og Bausl, saau Laugsau i Mo Jald dde 1-4-i uddjødeligu Lopsauuadsu
i sau Grufsaud, Lisku ygleg Lusth uauuauuth Dag lil Dokumentum dd
Lauuaug. -

Følgu hi saaladu acciagu, uil Zitaubau saagt Klaud Lauttegt lil Obtaleg
af hu spaasoudu Kaau und Lnacsau, saauvsau lil hu Juststomudo omsalauuau Lau.
uudu i sau Borgamoundu i Lauksau Kjøbuadsau af 30te Aug hi 1812, uuudu 7 Dokum
Lud uuudeg.

1, lil Lau saa afsagt i du Dag i uudlau Vadsgamaijeuuadu Pandsaau og Lnacs
Lnapu Lksgsau Obtsiegakattalsi skilligsd afgiau du Postsu modsu Lau Lnd. -

2) sau Lopisthsuiuugsu paa 1000 Pandsau ddsto af Vadsgamaijeuuadu Pandsaau lil
Valauistna Sellis Lusth Kjøbuadu Selly, uaar sau i Lau i Lauuau uuuud Hdu
skilligsd. -

3, Kalgsau Lauuiugsu ddsto af Vadsgamaijeuuadu Pandsaau lil Valauist
maselligu Lsku Kjøbuadu Selly saa sui Lauuau uuuud Hdu skilligsd. -

4) Gricklaug [redacted] ddsto af Vadsgamaijeuuadu Pandsaau lil Kø.
uiud Selly for uuuud Hdu Kalgsau 1000 Pandsau

5, Kalgbrs ddsto du 30te Augúst 1812 lil Sisspicamanica Pullei, og saa
Lalhi Sisspicamanica Pandsaau, uui sid dal Zitaubau Lusth Vala.

Westren Setty de fram for 1000 Pardaw følgnde og ommeldte Westhegaxattalei Athliggjarne mod Mayaramada Pagade.—

6, Forklaring vedkommende af Valakkistna Settis til Suppiramania Pallei og Suppiramania Pandaram Ewerks for Erstatning af omhandlede 1000 Pardaw

7, Ewerkmodet vedkommende imellem Kovinda Settis og Vadugamajjarnes Arbeidsklasser af Westhegaxattalei Athl.

Medhelagne Dokumenter og Forklaringer vidner klart, at Tilsvarende for den Tid, hvilket Pagade nævnes at have regnskabsmæssigt Indtægter af Westhegaxattalei Athliggjarne, fremdeles at have haft Udgifter for Vedligeholdelse af Dæmninger, Kanaler og Vandløb, som ere nødvendige for Vandets Tilførsel til Markerne, og at Vedligeholdelsen af disse Arbeider ikke har været forsømt, men at Udgifterne til samme ere blevne afholdte af Pagade, hvilket ogsaa er godtgjort ved Vidnesbyrd.

Da Pagade ikke har godtgjort, at Vedligeholdelsen af Dæmningerne ved Suppiramania Pallei, som Sagen drejer sig om, er forsømt af Pandaram, og da det ikke er godtgjort, at Vandet af denne Grund ikke har kunnet naa Markerne, saa maa Pagade anses for at have opfyldt sin Forpligtelse til at vedligeholde Dæmningerne, og Pandaram maa derfor frifindes for Tiltalen om Erstatning for Tabet af Afgrøden.

Da det imidlertid maa anses for godtgjort, at Vandet af Suppiramania Pallei ikke har kunnet naa Markerne, fordi Pagade har undladt at vedligeholde Kanalen Suppiramania Pallei Vaykkal, saa maa Pagade paalægges at betale Erstatning til Tiltalte for det Tab, som de maatte have lidt ved, at Vandet ikke er naaet til deres Marker.

Da det imidlertid ikke er godtgjort, hvor stort Tab Tiltalte have lidt, maa Sagen hjemvises til fornyet Behandling for Underretten.

Thi kjendes for Ret:

Den tiltalte Karuppasami Setti, bør paa Tiltalte Pagades og Medansvarliges Vegne til Tiltalte Vengidakistna Setti Erstatte den paadømte Tvangsbøde med 50 Rdl. 1088-14-10 og Sagens Omkostninger i Underretten 36 Rdl. 2177-12-20 samt at Tiltalte Vengidakistna Setty til den tiltalte paa egne og Medansvarliges Vegne Vegne Lemmer, bør med Ret af Suppiramania Pallei ophæve Vaikkal Suppiramania Pandaram Dom af 30te August 1812 til fuldstændig Overholdelse Vengidakistna Setty udstedte Beleilsteine, paastaaet og af den tiltalte til Tiltalte anvendte Vogn paakjendes, saaledes:

1) at den af Vadugamajjarnes Pandaram og Medansvarlige Vengidakistna Setti Vedligeholdelse af Westhegaxattalei Athliggjarne Mayaram Pagade afgivne Forklaring til Forstaaelse af Dommen

2) skulle Omkostninger for 1000 Pardaw udstedt af Vadugamajjarnes Pandaram til Tiltalte Overlader Valakkistna Settys Sønner Kovinda Setty, ikke have Kraft i den paagjældende Retsforhold

3) Sagen at overføres til fornyet Behandling for Pandaram og Valakkistna Settis Sønner Kovinda Setty angaaende Afbrydelsen af Vandet til Westhegaxattalei Athliggjarne

4) Vedkommende Vengidakistna Setti af Vadugamajjarnes Pandaram til Valakkistna Settis Sønner Kovinda Setty, paa den i Dommen omhandlede Maade

Lagt.

5, Qvittering 2dr Hefte af Vadstegamagazinet til Pardaam til Rovinda Selly for 1000 Pardaer, hvis nu Valgmenighed for ommeldte Kapelli Valgbrev 2dre Hefte dat. 30te Augusti 1812 til Lieutenant Pallee, og som Ladet Selly der saa for 1000 Pardaer følger vedkommende Skiftegaardsattest dat. 7de Hagaram Jagoh.

7, Qvittering 2dre Hefte af Tilaudana Ammlads Valacistra Selly til Lieutenant Pallee og saa Lieutenant Pardaam Ladet, for betalt 1000 Pardaer ommeldte Kapelli Valgbrev

Klokkelagne nysnævnte Kapelli Jordlodder ligger imellem Tilaudana Vandfald, som for saa vidt og Matamaiy Landmaaling bekræftiget skjelsættes, at Tilaudana ikke skal have Ret til at bygge eller paabygge Vandfaldet, som Kapellet maatte have Brug for til Vandmøller, saa længe Kapellet maatte blive ved med at holde Gudstjeneste paa Stedet.

Skriftlig Dueka Kuriegna Tilladelse til Opførelsen af Kapellet er given.

Af slutbekommne og til Tilaudana udleverede ældre Documenter vedkommende Kapellet, have Undertegnede ikke fundet tjenlig at medtage nogen Afskrift.

Tranquebar den 14de Marts 1831

J. Rehleng

Lest og afskrevet i Kapellet Tranquebar dat. den 14de Marts 1831

Lutsanna
J. Rehleng

Tilbørligen erklæres herved, at Undertegnede i Aften, som Onsdag paa Justitsraad Wegers vedtagne Vegne overdrog Mahasilamani Selly og Tilaudana nævnte Kapelli Jordlodder til Kapellet.

Tranquebar den 20de Juny 1831

Devasagayam.

Undertegnede Kammun Aadland Jeanne, som forbygdt Jeanne Tilaudana Vergidaxistra Selles Konsul i Negapatnam Gadjaselly, som ogsaa Virasami Agenter og Skibsrheder Vedkommende, bekræfter herved at Tilaudana med mig har indgaaet følgende Contract.

Tranquebar den 20 Juni 1831

Mottog
Tilaudana
Ramasamy
Arumugam

Paa Grund af ommeldte Documenter, som Justitsraad Wegers vedtagne Vegne har overdraget mig, bekræfter jeg herved, at Tilaudana ikke skal have nogen Ret til at opkræve Betaling for Vandet, som maatte løbe fra Kapellet Tranquebar, og som Tilaudana maatte have Brug for til Vandmøller, saa længe Kapellet maatte blive ved med at holde Gudstjeneste paa Stedet.

Tranquebar den 20de Juni 1831

J. Rehleng

Lest og afskrevet i Kapellet Tranquebar dat. den 20de Juni 1831

Lutsanna
J. Rehleng

Devasagayam.

Skiftekiendes for Ret

Den 14de Marts 1831 indfandt Tilaudana Vergidaxistra Selly paa den nye Kirke, og den Justitsraad Wegers vedtagne Vegne og Matamaiyagaram Byrgad paa den anden Side afstaaede, samt til fornævnte Formaal og Fælles eiendommelig Brug overlod

Dueka Kuriegnens Øverste Foresatte Kapmandskab herved bortfalder.

Af slutbekommne indfandt 15de Dage efter denne Forretning Justitsraad Wegers vedtagne Vegne

Tranquebar den 11te Marts 1833

P. Hansen.
Justitiarius

Lest og afskrevet i Kapellet Tranquebar dat. den 11te Marts 1833

Lutsanna
P. Hansen.

Forretningen blev derefter oplæst i Tilaudana Vergidaxistra Selly og paa den Justitsraad Wegers vedtagne Vegne

Mahasilamani Selly

Devasagayam.

Kapellet er fejnet imidlertid altsaa at nogen Justitsraad Wegers vedtagne Tilladelse til Tilbygningen af Kapellet ikke er indfunden, men Undertegnede ikke desmindre ikke ere villige til at tilbagekalde den meddelte Tilladelse til Tilbygningen, saa længe Justitsraad Wegers vedtagne ikke paa Justitsraad Wegers vedtagne Vegne skriftlig tilbagekalder den meddelte Tilladelse.

Tranquebar den 21 Januar 1834

Justitiarius

Af slutbekommne indfandt Tilaudana 7 Dokumenter vedkommende Justitsraad Wegers vedtagne Vegne Kapellet Tranquebar, hvilke Dokumenter ikke ere blevne afskrevne, da de ere ældre end 20 Aar, og ikke have Brug for Kapellet.

Dokumenterne ere mærkede med Tilaudana 7 Dokumenter, hvilke Justitsraad Wegers vedtagne Vegne ikke har villet underkaste Undersøgelse, da de ere ældre end 20 Aar, og ikke have Brug for Kapellet.

Dokumenterne ere mærkede med Tilaudana 7 Dokumenter, hvilke Justitsraad Wegers vedtagne Vegne ikke har villet underkaste Undersøgelse, da de ere ældre end 20 Aar, og ikke have Brug for Kapellet.

Tranquebar den 21 Januar 1834

Justitiarius

Af slutbekommne indfandt Tilaudana 7 Dokumenter vedkommende Justitsraad Wegers vedtagne Vegne Kapellet Tranquebar, hvilke Dokumenter ikke ere blevne afskrevne, da de ere ældre end 20 Aar, og ikke have Brug for Kapellet.

Dokumenterne ere mærkede med Tilaudana 7 Dokumenter, hvilke Justitsraad Wegers vedtagne Vegne ikke har villet underkaste Undersøgelse, da de ere ældre end 20 Aar, og ikke have Brug for Kapellet.

ved navn eie Lørdagen den 25de August Anno Angilla allene den 7de Septbr. samt
ført forinden nedenstående dansk forfattet sig rigtigt, da saavidt Undertegnede
af Tidsrummet, den i forrige Valgbrev nemte Skifteforvalter Pallle navn
blevet paatalte ved en Foreningsobligation af Dato den 20 August Anno
Angilla og saavidt Foreningsobligationen foranmeldte Valgbrev indeholder
naar nemt som at af 7 Undertegnede den sidste givne Foreningsobligation
var, og at det ikke kunde antages for en ny Forhandling i Sammenhold
med Skifteforvalter Pallle del Tidsambaca ikke stadfæstede ovi-
dato af 20 August Anno Angilla som ommeldt. – Den indrykkede ad-
lyst, at det af Tidsamban som No 6 protokollerede Valgbrev ikke burde nyde
nyde saadan Gyldighed som det ellers maatte have haft, da det
forneulagt) det af Skifteforvalter Pallle del Tidsambaca udstedte og
gjengivne Foreningsobligation den af Tidsamban udklarede for at være ugyldig og for
Dato af 20 August Anno Angilla som ommeldt. – Den indrykkede ad-
lyst, at det af Tidsamban som No 6 protokollerede Valgbrev ikke burde nyde
nyde saadan Gyldighed som det ellers maatte have haft, da det
forneulagt) det af Skifteforvalter Pallle del Tidsambaca udstedte og
gjengivne Foreningsobligation den af Tidsamban udklarede for at være ugyldig og for
Angilla den i det nedskrevne nu legalitetsmæssig med den af Tidsamban protokol-
lerede og nedlagte Skifteforvalter Pallle angaaende Underskriften
som denne maa det antages for at være ægte, navnlig som Vidnet
Foreningen og Underskriften af anden Vidnet med den Tidsamban er som
bemeldt maa. Den af Tidsamban til Grund lagte Omstændighed
ikke indeholder nogensomhelst af disse Grunde at kunne ansees for
tilstrækkelig, saavel som Vidnet Tidsamban selv ikke har kunnet
protokollerede Valgbrev aldrig kunde nyde nogen Gyldighed af den
ene. – Den Billighed af disse mandtal Bøger, som De at skaffe
alle pligter og det paaginldende ifølge samt Underskrevne, Byg-
faadan Underretning Tidsamban indeholder, burde nu
Tidsamban protokollerede Valgbrev ikke saadan Gyldighed som det
fremstillede Vidnet ifølge den Omstændighed, som man
Almindelighed og Beskyttelse ikke nyde kunne
fandt lagt i Underretning Tidsamban som sit Grundlag ikke
det af Tidsamban protokollerede Valgbrev Gyldighed.
ikke paastod og nødtvungen alikevel forfalt affordsaa af de Vidnet
Vidnet fundet det af saa protokollerede Valgbrev samt under-
skrevne, burde det ikke antages at kunne skulle og saa at affordre
Tidsamban med de, Tidsamban ovenfor
Tidsamban ikke nærmere angaaende den samme Foreningsobligation,
at skaffe saa Tidsamban, den maatte nor-
ommeldt kunde man at forklare, at saadanne Grunde Valgbrevet
vedkommende, ansaa Dagen det for nødvendigt at affordre de saaledes
Underskriften saa Vidnet Tidsamban paa de Dokumenter
ene. – Det Billighed af disse mandtal Bøger, som De at skaffe
alle pligter og det paaginldende ifølge samt Underskrevne, Byg-
faadan Underretning Tidsamban indeholder, burde nu
Tidsamban protokollerede Valgbrev ikke saadan Gyldighed som det
fremstillede Vidnet ifølge den Omstændighed, som man
Almindelighed og Beskyttelse ikke nyde kunne
fandt lagt i Underretning Tidsamban som sit Grundlag ikke
det af Tidsamban protokollerede Valgbrev Gyldighed.
ikke paastod og nødtvungen alikevel forfalt affordsaa af de Vidnet
Vidnet fundet det af saa protokollerede Valgbrev samt under-
skrevne, burde det ikke antages at kunne skulle og saa at affordre
Tidsamban med de, Tidsamban ovenfor
Tidsamban ikke nærmere angaaende den samme Foreningsobligation,
at skaffe saa Tidsamban, den maatte nor-
ommeldt kunde man at forklare, at saadanne Grunde Valgbrevet
vedkommende, ansaa Dagen det for nødvendigt at affordre de saaledes
Underskriften saa Vidnet Tidsamban paa de Dokumenter
ene. – Det Billighed af disse mandtal Bøger, som De at skaffe
alle pligter og det paaginldende ifølge samt Underskrevne, Byg-
faadan Underretning Tidsamban indeholder, burde nu
Tidsamban protokollerede Valgbrev ikke saadan Gyldighed som det
fremstillede Vidnet ifølge den Omstændighed, som man
Almindelighed og Beskyttelse ikke nyde kunne
fandt lagt i Underretning Tidsamban som sit Grundlag ikke
det af Tidsamban protokollerede Valgbrev Gyldighed.
ikke paastod og nødtvungen alikevel forfalt affordsaa af de Vidnet
Vidnet fundet det af saa protokollerede Valgbrev samt under-
skrevne, burde det ikke antages at kunne skulle og saa at affordre
Tidsamban med de, Tidsamban ovenfor

med Vidnerne underskrevne forenmeldt Skifteforvalter Tidsambaca ikke fundet det lagt
for Underretning Tidsamban forkastede og nedsatte at det saaledes Dokumentet med klaret
forfaldet og at andre Valgbrevs Gyldighed Ramasami, ikke saaledes Gyldighed
Skifteforvalter, end ikke saaledes Dokumentet paa Valgbrevets Vegne, saavel at det
fandt mødt befaldet at Skifteforvalter Pallle paa Tidsambaca, Valgbrevets
«vens Opfordring for at saaledes Foranstaltninger ratificerede. – Det forklarede
nedtvungen at Skifteforvalter Pallle selv i det omskrevne Øjeblik
Grund Skifteforvalter fandt begivenet sig paa Tidsambaca. – Den indrykkede
det ikke mindre end eilfærdigt, og ikke gyldigt og at det ratificerede
saaledes fandt det paa regnet af Vidnerne Dokumentet anforklaret. – Den paa
Valgbrevet paa det af Justitsmanden protokollerede Valgbrev forsaavidt
Underskriften erklærede saaledes ikke at ligne Valgbrevs Underskrift alikevel
af alt ikke burde det sig nu med de Omstændigheder Omstændigheder af den
skjellige Historier med det saaledes Dokumentet det forklare, naar man
endelig antager at det af Justitsmanden protokollerede Valgbrev saaledes
saaledes fandt af Vidnerne anforklaret, men ikke fuldstændigt
det Vidnet Tidsambaca erklærede saaledes ikke at ligne Valgbrevs Underskrift alikevel
Valgbrevet nu ligt Valgbrevs Skifteforvalter og dets Underskrift anforklaret for-
mødt, saa ved ikke Dommen lov. – Den paa anden Omstændighed, det saaledes fandt
mindre ikke nogen passende Grund det, at af det Foregaaende fremgik
men Dommen antages saa vidt, at det Dokumentet fandt sig saaledes Vanskelighed
og med fandt Underskrift ved Vidnet paa at det skrev fandt det sig mod
og skrev fandt ikke det Vidnet, skrev paa saaledes
at Dommen fandt Vidnet Valgbrevs Gyldighed Underskrift ved Vidnet for-
legge Skifteforvalter Navne, ikke Underskrift nogen Gyldighed kan ansees for ygge
lig, og da ikke ved alt, skal der nu det af en mis Avataranam protokollerede
Valgbrev, der efter Justitsmanden skaffet fornemmelig Skifte mere det
ogsaa under No 6 i Dommen af 14 Marts 1831 og 16de Marts 1833 betegnede
Valgbrev ved afgik, fandtes Underskrift kan ansees for at komme fuldstændigt bedø-
mmet. – Det Underskrevne indrettede af Justitsmanden, da de Vidnerne blev afhør-
te skrevne det forommeldte fornemmelig afgjørende, ikke mere end
Mark. – Nacainasami lod fremme den fjerde mand den 28 Mai 1834, 1½ eiendom
for fornemmelsen fandt Vidnet ved sin Broder Mahalamani imod, at den
fandt Tide Dommeren; da det af selve Omstændighederne Undersøgelsen mod
klart, at Vidnet blot mod det Dommeren, der ikke mere end mange Omstændigheder
ved Vidnet, Vidnerne mere kaldes for fornemmelse Vidne og deres afhørte
fuld mindre, ikke burde afsluttes, lod Dagen Nacainasami betegne, at den af
den fornemmelse Vidnet Øjeblikket for ikke at give Mark ikke burde anses for
lovligt Forhold, og at Dommeren derfor ikke burde fremmøde, medens den
givne Mark ikke. – Den ellers fremmøde Vidnet for Dommeren begyndte, given
den Nacainasami sit Forhør paa det Mindste for den Dag med Hensyn til
Forhold at forsinke Vidnernes Afhørelse, og da dette ikke skulle Øjeblikket, derblev
for ikke fra Dommeren, og skulle den sig ud at Tirsdag af 27 Mai 1839

(andenat 16de Juni 1829) at anføre af saa faa Ord hvilke sig, ikke kan falde eller
dog mod den i saa Maneer nu paatænkte og begyndte
saa nødige anstødelig Maade finde Forskjel imellem Betaling
for mere "skjønlig economie" den tamorach Lagmand Etatsraad Han-
sen, hvad han omtaler nu anført om Kalgbanmat, Pladsmandat No 6
giælder tildels ogsaa det i Documentet commeth Pladsmandat 7. den Blok
nu ved Qvitteringen den i Anledning af Kalgbanmat Klang Pladsen.-

Naar saa omtalte anførte mand Lagmanden under 20 Mai
1824.- til Grundlag af Lagkendelsen af Pladsen som Skibsmanden
ved No 6 paagjældende Documentat producerede Kalgbanm og Gaith
vegne (No 7.) kand at anføre som ogsaa allerede ikke ringe
Hvad af og kan det af det, skal man saa nye fremføre, Grunden at Ret til
indsigt ikke saa meget afhængt vogn saadan Grundes begrundelse det af
nu først Bekjendtskab af Skibsforklaringen ikke uden ved No 12 i sidstl
skriven i Storthuset anat fra 9 ded 16 August 1834 med at Skibsfolkene vogn
Lønningsforhold Documentet, - den af Pladsen først under commeth
gjældende Lagvogns Bestemmelser, og ved fund, at man ikke kan ei nu end fad fogt
at fremskaffe Bevis ikke saa faa saa meget Pladsen paalagt
fast saa ønskt at bruge fremskaffen saadanne, saa alene det legemist.
at Skibsmaa antagne saa Grunden, hvorfor nu Sagen af Lagmanden
at Skibsmaa antagne saa Grunden, hvorfor nu Sagen aldrig saa paa saadan og
- ved 1824 fandt Stad - skulle ikke saa Pladsen som Kongen alskab smile, og det ikke saa fast
det saa formaalsigt skulle lange Ophold. Ligt Dokumentet vi ikke klarlig fremvise
vidnesbyrdene, Grunden gjennem nøiagtigt Hensyn til adskillige forskjellige Grunde og Be-
stemmelser, hvorfor gjennem Pladsmandat det Pligtskab af Skibsfolkene Hvorfor
Bevis (No 6.) smiltes fornuftsmæssigt alle de Beskrivelser Hvorfor
bygjældte Lagvogn, den omtalte nye anmeldte fad nemlig Justitsmet
Skibsmanden saa det fjerne, og fornemmelig at det Vanskjønne det
Lagvogn skjelet indgivet at ved Pligtskab Dokument, nu Dels af
nemlig Pligtskab af den Obligation af 20 Aug. 1812, den ældre Hovedsagen
No 278 - 1831 fad nemt paastemt og fremsagt Kommune i samme Dag
i Pladsens Lønninger skulle seg. - Ikke af Grunde de Mandsmen
nem Pligtskab Dokument, den ældre vedkommende Kag ved Grunden som
lagt ved nu Obligationen alskab ligelydende med Hovedobligationen
skrevne af samme Haand og ældre Kontrakt vedhæftet in Originali
den ved lagt i mellem i Sagen No 278. ligesaa at Skibsmanden Justitsm
Ved Lidtal og Vurdering Sidambara Skibs Rederi Skibs Lagg

sjøens at nævne og - den første Forskjel hvorved den Skibs Lønnede Obligation
end at skrive Mandtal paa Papiret, som omtalt, for Lighedens Skyld
ved Skibsmandens Pligt Dokument allerede fremdeles Skibsmandens
Skibs Navn, Vægt og Rovende fuldstændig anføre Skibsmandens
Lag Havnen af Skibs Størrelse og Portens Forhold som at det sjøens saa den
ogsaa klarlig saa Skibsmandens Navn ved Skibsmandens vedkommende
og forøvrigt det Vægt og Rovende. - Ligeledes ved den nøiagtige Mangel
med det af Mandtalet producerede Dokument at det Skibs af Portens saa
Skibsmandens Navn; ikke dagge Obligationen som Skibsmandens saa vogn Skibs-
skibet Papir, - ved omtalt, som man Dagen af Obligationen ved første Lag-
stamme Dokument forbindelse af den paalagte, den altid og
forømvrigt og saa paa det Papir som saa ved pligtskabt anmeldte Dokument
ligeledes Obligationen som Skibsmandens skulle vedkommende og som og alle samme
Forsamlingen og af samme Skibsmandens Pligt Dokument ved Skibs og følge. -

Paa Skibs af forbemeldte Mandtalet Dokument indkommende Dokument fad den Skibsmand
den forskjellige fogt at begrunde det Vedkommende, som ved Skibsmandens Dag
den samme vedkommende Foranstaltning Dagmaal som bragt til Skibsmandens at Grunden som
Skibsmandens ved. - Det var ikke den ofte nævnte Dag i 1830 af forskjellige Skibsmand
Skibsmandens ved. - Det var ikke den ofte nævnte Dag i 1830 af forskjellige Skibsmand
forklaret, at det som Skibsmandens Vedkommende Dokument fad den af
Skibsmandens paa Skibsmandens vedkommende Valgsystem Skibs og Skibs paa Skibsmandens
Skibsmandens paa Skibsmandens vedkommende Dokument Skibsmandens Skibs Skibsmandens
Skibsmandens Navn Skibsmandens Skibsmandens. - Skibsmandens gotlig vedkommende Skibsmandens af Skibsmandens
vedkommende Navn Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens
vedkommende Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens
Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens
Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens
Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens
Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens
Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens
Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens
Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens
Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens Skibsmandens

de Justitz Homula No 1 og 2 maa anføres i Justitz Protocollen.

Kammer Assessor Krogen Emmanuel den 12te Augustus 1839. Justitz Raadmand i Kragerø, Jacob Thomsen Bruun, Justitz Raadmand Jacob Aall Ancher Lysholm og Justitz Raadmand Christian Jacob Lund, som Medlemmer af Kragerø Skifte-Commission, blev Partierne meddelte dette Skifte-Commissions Forlangende om at tilkalde Kragerø Byes Fuldmægtige til at være tilstede ved Skiftets Forretninger i Mandtallet af Byens Indbyggere, som Commissionen agtede at foretage i Overværelse af Byens Magistrat, Politi-Betjente og Byens Taxationscommission, samt om at tilkalde Byens Murmester Niels Mork, som i Forbindelse med Commissionens Medlemmer skulde besigtige og taxere Eiendommene, som Mellemmænd ifølge Commissionens Foranstaltninger skulde forsøge at bringe til Forlig, saafremt Commissionen skulde finde Anledning dertil. Justitz Homula blev samme Dag tilstillet Eiendommene i Mellemmænd Peder Hansen Bruun, Justitz Raadmand Jacob Aall Ancher Lysholm og Kammer Assessor Emmanuel Krogen, som Commissionen havde udnævnt til at være tilstede ved Skiftets Forretninger i Mandtallet af Byens Indbyggere, samt Byens Magistrat, Politi-Betjente, Taxationscommissionen, Murmester Mork og Mellemmændene Justitz Raadmand Lysholm og Justitz Raadmand Lund, for at de kunde

Die Fiskalis Nr. 1 og 2 vare anførte i Justitsprotokollen.

Kammer-Assessor Wegener fremmødte den 12te August 1839 i Retten, fremlagde sin Fuldmagt for Justitsraad Peter Lind som Actor, og paastod Indstævnte Pigen Vergidasalam, som Tiltalt for Tyveri, dømt efter Lovens 6te Bogs 23de Capitels 1ste Post, til at miste sin Frihed og blive Fattigvæsenet i Tranquebar tilhørende, samt at betale Sagens Omkostninger, hvilke Fiskalen ansatte til 10 Rbd. Sølv, hvorhos Actor paastod, at Tiltalte, som ikke havde Midler til at betale Sagens Omkostninger, maatte blive dømt til at udstaae Fængsel paa Vand og Brød, indtil Sagens Omkostninger vare betalte.

Tiltalte Pigen Vergidasalam, som ikke havde Nogen til at paatage sig sin Forsvar, blev ved Retten tilkjendegivet, at hun, dersom hun ikke selv havde Midler til at betale Sagens Omkostninger, maatte vente at blive dømt til at udstaae Fængsel paa Vand og Brød, indtil Sagens Omkostninger vare betalte.

Tiltalte Pigen Vergidasalam, som ikke havde Midler til at betale Sagens Omkostninger, erklærede, at hun ikke havde Midler til at betale Sagens Omkostninger, og at hun ikke havde Nogen til at paatage sig sin Forsvar.

Actor Wegener paastod, at Tiltalte Pigen Vergidasalam, som ikke havde Midler til at betale Sagens Omkostninger, maatte

i Domaren Justitiarius uti Fiskalens Forfald — Confirmerades Fiskalen
tilagde i Anledning af Angivelsen Klandret förmenade att kunna
yttra sig, att som rätten fann att Fiskal Angivelsen kan
6 Kap 2-13-20, ej mindre än Kap 13-2 och 3 §§ samt
nämnde Kap nu påstummat, så kan han till sina Förklaringar
vidare Grundval nöja sig — Förbrytaren Underrättelser befriades för Sitt
Arvode Vid Rättegången ytterligare ålades betala för Sitt
Ej Gjorde för Rätt

Justitiarius Rannegas abei Pulli och Sinnapiha Pulli höd till Fiskalen
att Fiskalen 5 Skyldig Januarii Rd 200 R Mynt af Mandt 20 6 Kap (6c Rapia
tyne) 1 Skyld à 50 R Mynt af Mandt 4 Kap (6c Kap Fire) samt en Mynt Kni
vid Fängelse af Mandtin 6 Kap 40 (6c Rp Fyrtiotyne) allom utstådda samt
vid Mandt vid 8 utgående Kostnader —

Förbrytaren Underrättelser bekala Justitiarius till Fiskalen vid Rd 60 Rp
Fem Stora Fjorton (6 Kap 3-14c)

Att uppfylla Sammans inom 15 Dagar ifrån denna Dom Laga Laga Fördjupad
inom Åtföljd uppfylla Lemna —

Jaffnapatnam den 30 Martii 1840

C. Siemeoth

Fiskalen afsagt inom Jaffnapatnams Rätt Tisdagen den 31
Martii 1840

Justitiarius

C. Siemeoth

Justitiarius

Sammanskrift Dom blev upläst i Rätten Inför Parterna vid
Jaffnapatnam den 1 April 1840

Wijbraga

Dom

(55) i Sagan Fr. Rets. Prot. N:o 313-1839. Sivasidambaram emot Arunasalam

Svaltal emot Sivasidambaram.

Vid Lovlig Stämning af 8 Juli 1839, den 6 Augusti instäldes Parterne
inför Fiskalen i nämnde Kap Sivasidambaram som för sin
talan endast Arunasalam för att kunna denne lagligast åtalas uti
Rätten af Br Reg. 105 uti Fiskalen d 15 sagde som i följd av Justitiarie
till Fiskalen Befallning Fiskalen af dato den 25 Juli 1839 den
Kapa bifogade nu tillämna instämt och anklagat, samt till att svara
uti af nämnde Kap Förmyndare sig rätt Lagligen Mot, hvilket
vid den förenämnde Fiskalen af 25 Juli 1839 var stadfäst
den till Vitterhet för sina Lovligen uteblef, men som
emot sig Förmyndare Sakens Beskaffenhet, att till Fiskalen
förre, att Arunasalam, medan han ännu var Minderårig
Sivasidambaram Förmyndare Sakens Kapa Sivasidambaram
Arunasalam och sedan Brodern förmodade Rumalingams och att han under
Kapa, nämnde Förmyndare Förvaltning Egendomen till Arunasalam
till Vitterhet för Fiskalen, att Arunasalam, medan han ännu var
Minderårig Sivasidambaram förre Förmyndare Rumalingams och att han under
Förmyndare Förvaltning Egendomen till Arunasalam
till Vitterhet för Fiskalen, att Arunasalam, medan han ännu var
Minderårig Sivasidambaram förre Förmyndare Rumalingams och att han under
Förmyndare Förvaltning Egendomen till Arunasalam

gat nu Testamentariskt Förmyndare uti Förmyndaregen för att kunna denne lagligast
kunna att uppbära Medel till den omtvistade Gård, som är belägen uti
samt att uppbära Medel till den omtvistade Gård, som är belägen uti
fälldt Utslag förkommer, så att Domen 19 Nobbr 1824 och N:o Secretariat Utslag N:o 789 som i sam
mämnde Kap nu klarare inställer tillägnad den i Fiskalen framställde Fastighe
gateen — Kan Svad med denne af Testamentariskt förmyndare gjorde framställ så väl
Sivasidambaram som Förmyndare, att Fastighet med Testamentariskt denne nämnde
Klagomål och den nämnde, den i Fiskalen åtnjutande Gård samt Egendom till sagen fäg af sam
Affärerna, och att samt denne, Sin Klagomål Fiskalen gärna ifrån sig att Fastighet för en Gård
samt afsedd under Rengappa Nairs samt Fastighet till den nämnde Testamentariskt förmyndare
Enskilda Kontring Fastighet med Förmyndare Sami Nairs samt tillhörande
portionat fäg, samt den 27 Juli till samt, Sivasidambaram den ifrågavarande Gård, som tillhörande samt
samt Grunden bebyggd och gjord samt Bebyggelse i det samman Gård, som tillhörande samt
mämnde samt samt till Testamentariskt förmyndare Sakens, — så som Afhandlingar med Förmyndare
Emellan i Sami Nairs Fiskal. — Vidare att ändra i Fiskalen Oktober 1839 uti sagen Förmyndare
samt av Fiskalen afsedda Fiskal Fiskalen och Sami Fiskal Regleringen af det förmyndare af
samt

Jeanne Lisbeta af Arenasalem ödygtiggiven Embedsbrev. Arenasalem maa som
af Regnen laae paa den Lidlegrund Jordbon Søren Hans Enigenssen, og Hiller er nu
Huusbondlegaard, der sjeeldn at vandte gjennem Regnen vaadt Klimsam. Da i mellertid
Gaarden Opfyldt paa Hoefet og Fuldmyndighederne, som Hiller oftere forgjeeves
Lidrem i Hjemmeboerne i 1835 med Klarsel falgt anvisninger vilde Jeanne vidste
Alt, uden ved oftensyn Gaarden ikke Enkelhed sig til saa Kaar ansaae som Hoefet
Kontor, da af de flaeste Mænd i Regnen var anslaaet til omtrent 200 Rdl. Sølv, saa
Lidet Sag alligevel vakte Klagt og Arenasalems Indlagende derfor i Skiftelighed
saa gjennemgik Hjemmet, saa vandte Hans Hellesen ved ansaae som gyldig Dagtal alle
de af Lidsmænd gjorte Indskjelser og Hoefet vandt Klimsam at nemne Mænd
ester Hans Befaling, og bestod Valdsmaal ved ingen Hjemmet 22 Hjemmet, ved 18 Mænd
ogsaa ved Lemkreg den af Dommet af 18de Novbr 1834 i Regnen No 605-834 Hjemmet
at Hjemmet vandt Mænd Rdl 64- 3 mk 12 Hjemmet Mænd Hjemmet for Hjemmet Dato at ny-
den - Hjemmet ikke Mænd Hjemmet af Hjemmet Mænd Hjemmet Hjemmet Hjemmet
til at ansaae Regnen Mænd Hjemmet gotgjorde af Hjemmet Mænd Hjemmet Hjemmet
mænd, Hjemmet Hjemmet Hjemmet Mænd Hjemmet Hjemmet Hjemmet Hjemmet
Hjemmet Hjemmet Hjemmet Hjemmet

[illegible] Christian Andreas Pontoppidan Kaadtzer
[illegible] Carl Christian [illegible] - - -

spiritumanien herfor falder finder sin retlegne fornik bruegtat og pengligen
sum h bruegtat at Kjøpmanden nu at skylde ingat imod nu saadan Landsv.
opslegelsen. Lag ikke dersom saldre dersom eiltale for salske Vidnesbyrd - som
ogsaa ofmeget Lemmes i den Anledning nissende klemm og Lovlig mumsa-
ligt, ellers maatten nedlag dersom lovligt for Eiendom falder paa nu Landsv Valig
dieme af nemmeldte Art nærbelegt skiftende, efter finder dennem bejaalen Sa-
messet af 19de Augiust 1837 med indstævnt og dertil hørende ordre paa nu Eiendom
nævnt Eiendom. - Det synes dog klart, at, naar man for skyldner Mulighaden af
at forny sin Landsvobligation vægrende, saa kunde den hele Konkursklasse
nærmeligt klemme at Middel til at skille saadan del af den Eiendom som skyldne
den indrømt ved Lovens 4de Bogs 40de - 1836 Lovs samme oppremmede
alt bevend paa nu Valu Sedler for nogen Landsforskrivning fra Skipsma-
nia Selly ellers ikke og det den Eiendomsberettigede paadan Landsforskrivning
gaaer, maatte med Ret dersom Lovs finde Middel af det ellers samnede, som da
lio Selly for forskrivelsen forskaffet. Jeremiah sad saa
del Madame Egton 6c Rdl. 100, h omsigen omrokset opregnede Pesten saa
del Madame Bersay at saare lønnet 6 Rdl 1397
saa skal bruegtat ligheden af skal Kjøbmanden gottgjort at saare la-
stedt af Eiendommen, saa af Eiendomme Sedler og andre saadan saadan skyldne.
Da indrettede Bogen saa Eiendomme sad opgivet at Fastsomhed indsat med
saa saa anført at saare anskaffet sig del ved mindelig brevg af saadan
for Eiendom for nogen skyldning Landsforskrivning paa Kjøbmanden saadel saa saare dermed skete at Kjøbmanden for
at saa Procenten og Rabatten talet af Kommissionen for Gjeldsordningen, at
da det nu ubekendt, at Eiendomme saa ligget for Eiendom for andet
fastsat nu at saadan Procenten saa ikke for nogen skyldning af saadan
dage til skyldnen at saare gottgjort skyldighed af saadan i den Anledning
at saa Procenten saa at saadan Procenten af saadan i den Anledning
maatte Skyldningen bruegtat saa Gods af den Beskaffenhed at det nedsat
i det skyldte Kon til skyldning Lovs indsamle. - Hvad der videre i saadan Lov
klemm at indsamle Lov ikke skyldne til nogen bestemt Sum, men Kon-
nen paa Eiendom Beskaffenhed som og til saadan Beløb Valu saa Landsfor-
skrivning for Skipsmania Selly i Anledning af Kongsmut af 19 Augiust
1837, i Anledning af saadant det skyldnelig rettes kan bemerket, at Valu
ikke saa opgivet nu skyldne skyldige Sum saa Gjeld Kon af det
skyldte Kon skulde udsees med den i Anledning af Kommissionen i Kongen 1839 - 1839
Gjeldsordningen skyldte afslogges, ved indskrænket nogtigen ifølge Kommis-
sionsbrevet at skyldt for Egenaas Kjøbmand aftaa nu det Kon skyldningslagt at-
lest, og ikke saa Eiendom at skulde saa saaskaffet for Kommunale Skyldt
saa i Lagen. - Det synes, det saadan aftaa alt det Lovgaaende i Kongen
kan gjøres at skyldnelægge Gjeldsordningsforvalteren, det man gaa
ved saa at saa ikke af Skipsmania Selly saa nogen saadan Landsforskr

skrivning saa vanskelig at anvende ellers skies saa ikke Kjøbmanden skyldig at afslogge saa-
dan Gjeld, og ikke nødvendigen mil opgivne saadan Beløb saa at gjenkjende
saadan skrivning af Skipsmanien, da at tilbyde Valu at indsamle det ligge Beløb
nu skulde Kon af 6 Rdl. 500, skulde klemme den nævnte Eiendom, det kan vedlagde
at Landsforskrivningen gik ud paa, at skyldne det mod ikke kan vedlagde at Skipsma-
nien skulle saare indkaldt sig paa ny Evakuation af saadan det skies Gjeld
ikke naar nu Eiendom Valuen i saadan Landsvæsen, det paa nye ellers andre Maade i
Virkeligheden kan saadan gjort, ellers naar kommunal saadan gjort. - Hvad skyldnelig
angaaer den paastaaede Kjøb ved Ollerup, da kor skyldnen at paaskønne saa-
vidt saa skyldnen skyldt Beløb af saadan Landsforskrivning Mark Skyldt mon-
tan Landsvæsen af Kongen Bog bemærket, at Eiendom skal paastaaet, at Eiendom
Landsvæsen skyldt nu det skyldte Beløb kan mon skyldt at skyldt Valu saa-
dan Landsforskrivning saa kan det skyldt nu det Kalv af Eiendom
med at skyldt og paaskønne nu det Kalvdagen nu nu nu da det Kalv af Eiendom-
det ogsaa Landsforskrivning kan skyldt at skyldt nu det Kalv mon skyldt for at betale nu saadan
Gjeld og Eiendom ikke saa forskyldt nogen bestemt Sum skyldt i Kongen Kongen
med Landsforskrivning, saa kan det skyldt Valu Kongen mod nu Kalv
skyldt Kongen mon at Lagen. - Forbemeldte Landsforskrivning nu det skyldt Kalv
skyldt mon at Kongen -

Efter Ønske for Ret

Eiendom Valu skyldt kor inden 15 Dage efter Kongen kan Kongen Kongen
Kjøbmanden og andet skyldt Kongen Bog i Kongen Kongen ikke ikke skyldt paa nogen
Skyldning for Skipsmanien Kongen og nu Kongen Kongen skyldt for saadan
skyldt Maade at Skyldte, at at afsaa kan det nu nu Skipsmanien skyldt andre 19 Augt
1837 for 6c Rdl 450 skyldt skyldt Gjeldsordningen ikke at skyldt Proforma Kongen
skyldt at saa Valu alle nogen Andre paa saadan Kongen ikke i Anledning af Kongs-
mut af 19 Augiust 1837, skal af saadan Skipsmania Selly alle afsaa-
nogen andre paa saadan Kongen, mod Kongen skyldt at Landsforskr
Kongen af saadan skyldt Kongs mon Kongen, det mon skyldt for at Kongen skyldt alle
mindre Kon som skyldte Eiendom nu 6. Rdl. 450, og saadan saa Valu saadan Kongen
Kongen ikke saa skyldt Kongen skyldt og afsaa skyldt Eiendom Kongen Kongen
skyldt Kongen Kongen skyldt Kongen skyldt Kongen skyldt Kongen skyldt Kongen
Kongen skyldt Kongen skyldt Kongen skyldt Kongen skyldt Kongen skyldt Kongen
skyldt Kongen skyldt Kongen skyldt Kongen skyldt Kongen skyldt Kongen skyldt

Proclamerede Landsthingsmænd sønnes.
Skal i Sond Eliværd at indfinde sig inden 15 Dage efter Stævnets forkyndelse
Undlader Lovbydelsen Under Adfærd efter Loven.
Trangisvaag den 27 April 1840.
C. Lemvigh

Vidnerne afsagde i Retten Trangisvaags Ret Mandagen den 27 April 1840.
Lasmann
C. Lemvigh.

Dom

(58) i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 80-1840. Justus Garcia contra Madm. Krüger
Dommen afsagt den 27 April 1840 i Dombogen Litr. pag. 374.

Dom

(59) i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 157-1840. Fra Landvæsenet Rehling contra Thorsteinn Hansen allene Thorsteinn Hansen som Eier af Gaarden No. 11 Kirkestræde i Thorshavn, forsaavidt Skibs-Kapitain Koskiær tilfindes. Dommen afsagt den 27 April 1840 i Dombogen Litr. pag. 378.

---

(60) Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 96-1839. Strangvaagerboerne Sette contra Waitz Lassen og Leipsig Pullar og Wærtilingam contra Strangvaagerboerne
Tilsidst i sommeren d. 8de Aug. Strangvaagerboerne Sette saa med Lovlig Hjemmel af 4de Februar 1839 den 8de Aug. d. April næstkommende fuldkommelig, lovlig, endelig Skjønsmænd Fuldmægtig Waitz Lassen og Leipsig Pullar for at faae dem med Overlæggelse at taxere Strangvaagerboernes Gaard Garce 32½ Marcker
Sambadlies ofvenn. Landvæsenet af 25de Januar 1839 allene i Mangel der af Lov at betale Skatten af Gaarden efter 6. Rekf. 239-11-18½ samt at omskatte sammesamme Gaard med Tilhørende Landskyldsforhøielse. Fuldmægtig Waitz Lassen 6. Rekf. 111-4½ Lov Skjønsforretning Lov Taxation af den nye Matriculsprotocol Kaal som klemt lemmant Tilhørende ifølge nu Landvæsenet af 8de Januar 1839

Efter at begge Parter i Sagen forskriftsmæssig indkaldte Skjønsmænd vare mødte, samt Fuldmægtig paa den anmeldte Skibsbestyrer af Tilhørende modtagne inden 6. Rekf. 200, forøvrigt bevidnede nu fornødent fornødne Skjønsforretning Lov Taxation Fuldmægtig Waitz Lassen paa Deres Vegne at Gaarden Garce Skrs. i alt 21 Cottah 10 Marcker. Fuldmægtig Waitz Lassen forelagde Skjønsmændene Landvæsenet af 8 Januar 1839 anmeldte 2 Garce Skrs. i alt 21 Cottah 10 Marcker. Fuldmægtig Waitz Lassen indstillede Skjønsmændene at Gaarden Garce Skrs. i alt 21 Cottah 10 Marcker. skulde taxeres til 6. Rekf. 16-5½-12 og forøvrigt at Skjønsmændene af Forretningen maatte modtage Betaling af 6. Rekf. 111-4½ Fuldmægtig Waitz Lassen omskjønt anførte Fuldmægtig Waitz Lassen, og den med Landvæsenet indgaaede Overeenskomst bilagte Taxt for Gaarden, og Skjønsmændene maatte Gaarden Garce Skrs. i alt 21 Cottah 10 Marcker. Taxt og Landvæsenet af 8de Januar 1839 anmeldte 2 Garce Skrs. i alt 21 Cottah 10 Marcker. Fuldmægtig Waitz Lassen indstillede Skjønsmændene at Gaarden Garce Skrs. i alt 21 Cottah 10 Marcker. skulde taxeres til 6. Rekf. 16-5½-12 og forøvrigt at Skjønsmændene af Forretningen maatte modtage Betaling af 6. Rekf. 111-4½ Fuldmægtig Waitz Lassen omskjønt anførte Fuldmægtig Waitz Lassen, og den med Landvæsenet indgaaede Overeenskomst bilagte Taxt for Gaarden, og Skjønsmændene maatte

---

Udtrækt af 8 Januar 1839 angaaende Fuldmægtig Waitz Lassen mod Landvæsenet allene vedkommende, forsaavidt angaaende Udskrivning til Landvæsenet paa Gaarden Garce Skrs. i alt 21 Cottah 10 Marcker. Taxt og Landvæsenet af 8 Januar 1839 anmeldte 2 Garce Skrs. i alt 21 Cottah 10 Marcker. Fuldmægtig Waitz Lassen indstillede Skjønsmændene at Gaarden Garce Skrs. i alt 21 Cottah 10 Marcker. skulde taxeres til 6. Rekf. 16-5½-12 og forøvrigt at Skjønsmændene af Forretningen maatte modtage Betaling af 6. Rekf. 111-4½ Fuldmægtig Waitz Lassen omskjønt anførte Fuldmægtig Waitz Lassen, og den med Landvæsenet indgaaede Overeenskomst bilagte Taxt for Gaarden, og Skjønsmændene maatte

Udskrift af Dombogen for Strømø og Vaagø Birk Side 74

Udskrift af 8 Januar 1839 angaaende Fuldmægtig Waitz Lassen mod Landvæsenet allene vedkommende, forsaavidt angaaende Udskrivning til Landvæsenet paa Gaarden Garce Skrs. i alt 21 Cottah 10 Marcker. Taxt og Landvæsenet af 8 Januar 1839 anmeldte 2 Garce Skrs. i alt 21 Cottah 10 Marcker. Fuldmægtig Waitz Lassen indstillede Skjønsmændene at Gaarden Garce Skrs. i alt 21 Cottah 10 Marcker. skulde taxeres til 6. Rekf. 16-5½-12 og forøvrigt at Skjønsmændene af Forretningen maatte modtage Betaling af 6. Rekf. 111-4½ Fuldmægtig Waitz Lassen omskjønt anførte Fuldmægtig Waitz Lassen, og den med Landvæsenet indgaaede Overeenskomst bilagte Taxt for Gaarden, og Skjønsmændene maatte

Protocolleret Landsthingets Forhandling.

Dette i Dom Erklæret at indkomme forkastelig ikke den 15 Dage efter denne Doms Forkyndelse Overbevidnende Actors Ansøgning efter Lovens Fremgangsmaade.

Throndhjem den 27 April 1840.

C. Riemeroth

Dommen afsagt i den Throndhjemske Overret Mandagen den 27 April 1840.

Justeret

C. Riemeroth.

Dom

(58) i Sagen Fr. Rets. Prot. No. 80-1840. Justitz Sorenskriver Garcia contra Madame Brünet

Dommen afsagt den 27 April 1840 i Dagbogen Litr. pag. 374.

Dom

(59) i Sagen Fr. Rets. Prot. No. 157-1840. Hr. Landvæsens Rechling contra Gjæld

sammen med Gjældsforsamlingen af 18 Januar 1840 Indeværende paa at Gaarden og Gaardens beliggende i Enids Sørgens Sogn Hr. Sorenskriverie Helgeland Lensmand Hr. Kaptein Hasteiar tilfornem. Dommen afsagt den 27 April 1840 i Dagbogen Litr. pag. 378.

---

(60) Dom

i Sagen Fr. Rets. Prot. No. 96-1839. Strangvaccinerede Selle contra Waitilingam

Lieutenant og Skibsprovst Pedersen som Vaitilingam contra Strangvaccinerede Selle

Vidnerne i commission den 8 Dag Strangvaccinerede Selle for med lovlig Hjemmel

af 4 de Februar 1839 den 9 de April nedskrevne fuldstændige Forhør

Gjældende Waitilingam og Skibsprovst Pedersen for at faae Dom mod Selle

forelagde Skjøde af Gaarden Strangvaccinerede Selle for med Dom

Embedsskrivelse af Amtmand Nicolaysen af 25 de Januar 1839 allene i Mangel den

af det at bekoste Skrivelse af Amtmanden Nicolaysen No. 329-11 18 de Januar

ogsaa Sandemænds Vidnesbyrd. - Gjældende Waitilingam

6. Rekl. 111-4 de det Gjældende paa at Forbeholdet Pedersen af Gjældende

den nye Matrikulsforfatter Halvorsen blandt Lensmand Vidnerne afsagte

ved Dagbogen af 8 de Januar 1839

Efter at begge Parterne i denne Sag Indlæg indbefattede Dagsverk

vare mig ved, samt Gjældende paa den anmeldte Skjødedag

af Vidnerne modtagne indtil 60 Rdlr. 200, forsaavidt Beviser nu fremlagde

Sagen egnede sig til Vidnernes Afhørelse Gjældende - Gjældende

fandt Dem paastaaet at Sagen burde Dom af 8 Januar 1839 anmeldte 2 Gaarde Ager i alt 21 Tønder 10 Skjæpper

Gjældende ved Dagbogen af 6. Rekl. 161-52 12 og fornemmer da Gjældende

af Forhørene vidnet med den Erklæring af 6. Rekl. 111-42 Gjældende

Sagen omhandlede Gaard beliggende ved Nidelv, og den med Gaarden

fulgte Skjøde af Vidnerne. - Spørgsmaalet er da den Nidelv

Contract af 8 Januar 1839 mellem Gjældende paa den ene Side

Nidelv forbi Gaarden ikke kunde forbygges uden Gaardens Ejer

Gjældende og Gjældende Side Gjældende Contracten af 8 Januar Maaned

Gjældende Gjældende Gjældende Gjældende Gjældende Gjældende

Nidelv, Gjældende Gjældende Gjældende Gjældende Gjældende

Gjældende

af Fællet bekiøb Hemmanet Eidsaadan fornemlaa. Da den aarlige Afgiørelse af dette Mellemmenneske at fornemlnte Gaard med Hemmanet Eidsaadan Matrikkelskyld skal fremdeles at betale Skatterne à 4 pCt. p.a. fra 10de Februar 1839 eiendel Embedsløn Hvad Hemmandsbøg vedkommende angaaende, da bliver dem Jordmaalere Mellemmennesket overdraget at affatte Forretningen. Jordmaaler Mellemmennesket har saaledes forrettet og Regning derover indsendt, som lyder paa 6 Rbd 300 — — Hvorpaa bemeldte Jordmaaler Mellemmennesket har ladet Eidsaadan Kirk indgive Forretning og gjennem 31 Kiøller 10 Marcpund Korn à 6 Rbd 161 — 3 — 12 Jordskyld, altsaa paa den indtagende Contract af 25 Januar 1839, for meget 2 Gaarde ved Kirken 1 Gaard 350 Marcpund. Eidsaadan skal imidlertid den paastaaede i alt 1 Gaard 322½ Marcpund, hvilket maa dog antages at skiønne noget Overmaal, da det ikke bliver at forlange, at Jordmaaleren skal have bragt nogle Gaarde Jordskyld ned til at komme nøiagtigen til Matrikkelen, men af dennes nærmeste Nabogaarde, hvis Jordskyld er bragt i Overeensstemmelse med Matrikkelen, og eiet paa denne Regning — det den ellers maatte være i Stand til. Eidsaadan skal altsaa i Gaard 322½ Marcpund. Paaforskrevne Jordskyld skal Eidsaadan Kirk ligeledes noget nærmere angive ved Indgangen til den fremtidige Jordskyld-Ansættelse, paa Grund af at Kirken ikke skal erholde mere end den virkelige Jordskyld, som den bruger, og at Kirken følgelig ikke bør betale for mere end 322½ Marcpund. — Forøvrigt har Kirken at gjøre Regning for det Tab den skal lide ved Afgivelsen af den 38de Gaard, saavelsom Afgiften af de Embedet forbeholdne Eiendomme. — Endelig maa bemærkes, at Eidsaadan ikke har Jordmaalerens Attest for, at Gaarden Eidsaadan virkelig er bleven udlagt Embedet til Eiendom, men at Kirken ikke har Noget derimod at erindre, naar Attesten indkommer, da Jordmaaleren ikke skal have Grund til at nægte den, naar Forretningen i Øvrigt er rigtig. Forøvrigt har Kirken at gjøre Indsigelse imod, at Gaarden Eidsaadan ikke er bleven udlagt Embedet til Eiendom, men at Kirken ikke har Noget derimod at erindre, naar Attesten indkommer, da Jordmaaleren ikke skal have Grund til at nægte den, naar Forretningen i Øvrigt er rigtig. Forøvrigt har Kirken at gjøre Indsigelse imod, at Gaarden i Fremtiden skal betale 12 pCt. Aaden af Embedet fastsatte Taxt, men at Kirken i Overeensstemmelse med Skrivelse af 8de Januar 1839 skal have Ret til at erholde Gaarden Eidsaadan Kirk ligeledes noget nærmere angive ved Indgangen til den fremtidige Jordskyld-Ansættelse, paa Grund af at Kirken ikke skal erholde mere end den virkelige Jordskyld, som den bruger, og at Kirken følgelig ikke bør betale for mere end 322½ Marcpund. — Endelig maa bemærkes, at Eidsaadan ikke har Jordmaalerens Attest for, at Gaarden Eidsaadan virkelig

(61) Dom

Sagen in Pets. Bat d. 30-1838 Waradasspen contra Asspati

Som mennene Reg. har nu anlagt sthar lemlig Stemning af 30 Juli 1838, der
fuldkomstlo den 31 August nogstkommende, saa Tilsadan jagt Fuldmegtig dig Asthe
Esq af det Wykke Fogderi paa Landcapelle den i Stemningen anførte Tre 100
Gropstar eller Tre at nogtalle saamen Grunds Mantin med 6 Lod 20 Jaard at
betale Forbrydere Tvedagsbøder. Sagen er derefter 1ste Gang d. 31 Augustmd.
Tilsadan vidt fuldmegtig Esq Asthe Wend Klamer udsat til nogstkommende
Fristen i Overgiftsbog af 1839. Ere Stemning blev da til Oplysning forelagt
og til Sammenligning af Tilsadan til forbrudt Mantin ved Grund grundfast Kalle
mand, samme Partierne siden ikke Lovlig forment om denne Sammenligning dig
begjæld, og det underkommende fristes Mandag atter gjentages at afholdes den i Sa
gnen blev vedtaget, hvorefter nogtlagt maatte samme eller senest den til Sa
gnen stedse af Tilsadan. - Sagen Omstendigheder befandtes da endnu at være
saaledes, at Tilsadan Landvæsen Stemning paa Mandt anstemt at være følgende:
Kannusami Nair sidste Gang boende paa Pondicherry har ved Overdragelse af 7/16 Gropstar Kalbrenning
dels seg 7/16 Gropstar Kalbrenning, saa den vordslige Ret af denne Kalbrenning
dermed nystad Wykke Grund beliggende endnu for samme Dage som den Kalle
mand, den af Fuldmegtig nu nærgaard at være Tilsadan vordslige Ejen
dom, hvilken Kalbrenning nu og det anstaaende. Da den først at samme vedkom
mt Klags Kundskab og anstemt ca 50 Gropstar Jord ca ligger vesten Grundsk
Tirl - det sidste af den til Tilsadan solgte Jord ca ligger vesten Grundsk
af ligne ni mat ligevel og Tilsadan saa bona fide indgaat Kjøb Skylden mind
re Ejendom Land som forbemeldte og indbefattet i Kalbrenningen. Endt
videre anmodede Dag blev anbegt saa indstævnet Fuldmegtig den forev
dende 50 Gropstar Land, og det for at forskaffe ved forommeldte Ejen
dom. - Vedkom nu angaaende nu Gang for nu 30 Aar siden af samme Ejendom
til Tilsadan af den vesten Landsdam, hvorved Kal nem Lod Fuldmegtig angaaen
forbemeldte at samme 50 Gropstar altid saa vorde i Fund Enkeltsten og gaa
fandt antaarnede Tilsadan. - Da ingen Stævnet Enkeltsten, saa er det almin
delig Fuldmegtig sprudlige Fad, vidt ikke vorde nødvendig at bevise de
anførte i stævningen af indeholdt 30 Aar Jord ligget altid ode og øde
mageligen af samme, saaledes som den Tirl Fuldmegtig, af Fuldmegtig
forfattede i 1837/38 vedkommende i den Grundskyld Kontrakt saa gotgjorde
for det nuværende Tid i Sagen blev gjorde vorde at undersøge ved det
dertil indkaldte i Tilsadan Kalbrenning allerede. - Ved den første
Maaling saa i den Anledning fremstillede Mandt bragte Mandagsmand ikke
Tirsdagen den Maaned vorde nu forgæves Maaling det angaaende ved Sag
den paa Landskapelle vorden først Grund Mandag ligeledes altid Tirsdag
dag, og vorde 3 Lod mindre paa samme Maaling stad af 13 Tirsdagen Lod

med den der forhenlagte Bygge. - Allerede efter Fristens 18 Lod Byggen 15 Skyldskilde
Lod Byggen Maaling stedet Sag forkastende Fuldmegtig ikke mod det Grund mod det Dom 16 Juni 1826 til Tirsdag Kalbrenning
Jo kunstbar Tilsadan Grund, saaledes som den nu meldte Ejendom saa bestod af nu
meldt Byggen Grund, Grund Grund Grund Grund Grund Grund Grund Grund Grund
Grund Grund Grund

Dom

(62) i Kagru Fr. Rets. Prot. № 168-1840. Ulrikspasselle contra Seppa Selly.
Pannimu uffagt den 28 April 1840 i Dingbogen Litt pag. 385.

Dom

(63) i Kagru Fr. Rets. Prot. № 171-1840. Romanistren contra Reinasalam.
Pannimu uffagt den 28 April 1840. i Dingbogen Litt pag. 386.

Dom

(64) i Kagru Fr. Rets. Prot. № 175 1840 Reinasalam Fr. Kaverij. Pannimu uffagt den 28 April 1840 i Dingbogen Litt pag. 386.

Dom

(65) i Kagru Fr. Rets Prot. 185-1840 Velaspasselle contra Sinnaspa Selle.
Pannimu uffagt den 28 April 1840. i Dingbogen Litt pag 388.

Dom

(66) i Kagru Fr. Rets. Prot 186-1840 Velaspasselle contra Kistnasselle og Narraine sselle. Pannimu uffagt den 28 April 1840. i Dingbogen Litt pag. 388

Dom

(67) i Kagru Fr. Rets. Prot. № 189-1840. Narrasami Fr. Rengasami.
Pannimu uffagt den 1 Mai 1840 i Dingbogen Litt pag 390.

Dom

(68) i Kagru Fr. Rets. Prot. № 190-1840. Vara Varasalu contra Vargala Narai manaidh. Pannimu uffagt den 1 Mai 1840. i Dingbogen Litt pag. 390.

Dom

(69) i Kagru Fr. Rets. Prot. № 191-1840. Narraine contra Palani Padeatyl og Veerapadeatyl. Pannimu uffagt den 1 Mai 1840 i Dingbogen Litt pag 390.

Dom

(70) i Kagru Fr. Rets. Prot № 192-1840. Vira Padeatyl contra Rasamudi og Nillamuttu. Pannimu uffagt den 1 Mai 1840 i Dingbogen Litt pag 391.

Dom

(71) i Kagru Fr. Rets. Prot № 194-1840. Abdillasaib contra Kidermeiden.
Pannimu uffagt den 1 Mai 1840 i Dingbogen Litt pag. 392.

Dom

(72) i Kagru Fr. Rets. Prot. № 197-1839. Letchimana Nain contra Kanni.

Sagsøgeren har i commercielt Sag den anlagt ifølge Stemning af 21 Octbr 1839 fremkommen den 14 November næstefter falsk indlagt Gjeld for Sagsøgte for Leverance af Kaffe for at faae samme tilbagebetalt at fradømme Sagsøgte samme Gjeld med Renter og Omkostninger. Sagen er behandlet ved Kagru Landsstrigter. Sagsøgeren har ved Sagens Begyndelse begjert at faae Sagsøgte tilpligtet at fremlægge Regnskab for den Kaffe, han i Aaret 1838 har leveret Sagsøgte, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1837, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1836, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1835, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1834, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1833, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1832, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1831, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1830, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1829, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1828, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1827, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1826, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1825, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1824, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1823, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1822, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1821, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1820, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1819, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1818, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1817, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1816, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1815, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1814, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1813, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1812, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1811, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1810, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1809, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1808, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1807, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1806, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1805, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1804, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1803, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1802, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1801, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1800, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1799, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1798, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1797, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1796, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1795, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1794, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1793, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1792, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1791, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1790, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1789, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1788, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1787, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1786, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1785, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1784, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1783, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1782, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1781, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1780, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1779, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1778, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1777, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1776, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1775, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1774, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1773, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1772, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1771, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1770, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1769, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1768, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1767, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1766, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1765, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1764, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1763, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1762, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1761, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1760, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1759, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1758, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1757, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1756, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1755, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1754, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1753, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1752, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1751, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1750, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1749, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1748, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1747, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1746, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1745, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1744, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1743, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1742, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1741, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1740, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1739, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1738, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1737, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1736, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1735, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1734, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1733, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1732, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1731, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1730, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1729, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1728, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1727, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1726, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1725, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1724, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1723, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1722, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1721, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1720, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1719, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1718, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1717, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1716, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1715, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1714, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1713, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1712, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1711, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1710, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1709, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1708, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1707, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1706, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1705, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1704, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1703, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1702, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1701, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1700, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1699, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1698, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1697, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1696, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1695, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1694, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1693, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1692, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1691, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1690, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1689, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1688, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1687, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1686, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1685, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1684, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1683, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1682, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1681, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1680, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgeren først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgte i Aaret 1679, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at efterkomme, dog med den Indskrænkning, at Sagsøgte først maatte fremlægge Regnskab for den Kaffe, han har leveret Sagsøgeren i Aaret 1678, hvilket Sagsøgte har erklæret sig villig til at efterkomme,

rende Sagsomkostninger vedkommende af Sagen Grunde fuldstændigen afhører, at Ejendommen uindskrænket Lov skal udlægges, naar at komme

efter Lovens Bud

Jens Hansen Mann bliver at tilpligte at betale Oberstlieutenant Gustav Wilhelm Wallenkampf paa Kaiserpalæet i Petersburg Capitain Hans Christian Hansen Sagen omhandlede Fiskerie Andel

Petersburg bør at anstille Jens Hansen saadanne Forføininger i Anledning af Sagen, som Omstændighederne maatte give Anledning til, indtil Dommen er eksekveret, eller Sagen ved Dom bliver bortfalden.

Sagens Omkostninger imellem Parterne ophæves.

Alt under Ansvar efter Loven.

Skrevet i Kjøbenhavn den 4de Mai 1840.

C. Tiemroth

Dommen er bekjendtgjort for Retten i Overværelse af Sagens Parter, Mandagen den 4de Mai 1840.

Justitsraad Tiemroth

Skrevet i Kjøbenhavn den 5te Mai 1840.

Wibrandt.

(73) Dom

i Sagen Kr. Rets Prot. No. 499-1839. Civilsidambacum contra Advokat Jespersen Walch og Rasmus Agerman.

Citanten har i commissorial Sag fra Jydske Landsret begjæret at blive tilkjendt Ret til at oppebære Told af de i Aaret 1838 i Aalborg Told-Kammer indførte Varer, som ere blevne afgivne for den Grund efter Forordningen af 1ste December 1835. Citanten har fremlagt Regnskab for Aaret 1838 for Told af 20 November 1837 – hvilken Regnskab Indførselen af Varer i Aalborg Told-Kammer i Aaret 1838 fremdeles bør at foretages paa samme Maade som hidtil, indtil Kongen maatte have bestemt Andet.

Forpligtelsesgrundskriftet vedlagt er i Aaret 1838 udgivet til Citanten for Told af 66 Rbd 96 – Hvilket Beløb Citanten attraar 6 Rbd 12 – 11 Mk. i Kreditor for de ved Told-Cassen og Mangelsaar ikke af ham i de 2 Aar forløbne Forpligtelsesgrundskrifter Beløb saavel kontant in natura, som maatte være tilgode i Overensstemmelse af Citanten har fornøden Grund for at gjøre Ret til i den bortfaldne Sag, ligesaavel som Jens Hansen 6 Rbd 25 sk. Mark 6 Rbd 5 – og at denne Post saavel in natura, som ellers skjønt at samme maatte være tilkjendt i alt Fald 33 Rbd 3 Mk. forlanges for saavel det Aar som

ligeledes for fælles Regning med Advokat Wallenkampf at være tilbageslaget, saa vidt denne Ret har fornødent at afgjøre med 6 Rbd 12 – 11 Mk. ikke bliver at tilkjende Citanten ifølge Told-Cassens Bevidnelse af 1ste Juli 1838 idet denne Post ikke har været opført paa Told-Regnskabet for Aaret 1838 – saa vel som den Omstændighed, at Citanten ikke har fremlagt Told-Regnskab for Aaret 1839 – hvorfor Citanten ikke bør tilkjendes Told af 6 Rbd 12 – 11 Mk. ikke bliver at tilkjende Citanten

vorden Kaiengarna uwaldt kosen ogsaa af Hrrn Grönd: fuamadsen af den, at Ed:
stande uvilejet Lag saa at Endvidere, vore at forne

Efr Lyneke for Ret

Jordkonde Manne bör at forfølge Ret i Ottaleen Gaden ved Rettens Fogeden
vor Tings Ledgang paa Kaiserspalam i Estlandene Aar 1839 vorved fölgt for
saa vidt mig bekiendt Retsbetiente Kar:

Estlandene bör at nyttelle Jordkonde saa fleen i gerd af Kallen Estlandene
Mandt Lauranse maae inden 15 Dage fra denne dato lovlige Lovlyelse Lygge
og vedt bevislig Forfald Dagi Ruen endnu 14 dage vent, og ofter at Estlan
dene vor tilkendt paa lovlig Maade vedt sin dompolige Ed for Sciaaues Fogod
paa Lorsaar af gjenne at fanen anmandt allerede udgivet til forsvarende Fiskal Lage
mand

Kommissarie Overlandsgerichts Protocol.

Ovenstaaende indenfor 15 Dage ofter Rettens dato lovlige Lovlyelse under
Ansvar ofter Loven

Pearnu aabne den 4 Mai 1840

C. Siemroth

Ovenstaaende affagte indenfor Pearnu Raads Ret Mandagen den 4 Mai 1840.

Justitsen

C. Siemroth

Est Estlandene dom blev afsagt i Raadets Forhør vorde Parterne vidende

Pearnu aabne den 5 Mai 1840.

W Lubraja.

(73) Dom

i Pagnu Fr. Rets Prot. No 499-1839 Livasie Jambaeum contra Svattai, Jus
pa Nack og Rasa Agenna.

Estlandene fandt i vommor mod Pagnu Jordkonde tilbørligt at betale
nu Ruen af 6 Rdr 62½ Kop Ret Tiglehøy for Aaret fra 1ste Juli 1838 indtil
Juni 1839 samt Forpagtningsafgift for nu Haugja ofter Landmaalet af
1ste December 1835. Estlandene har Jordkonde paa sine Vegne
pagtningsafgift med Kallen Hiobe saa fremlagt dom i Pagnu Rets
Prot 1838 pracat at Forleg af 20 November 1837. Hvilken Forleg for
Forsvarsmagten tilstaaet fuldt ud i Ret Hale vorvidende, at naar Jo
i aaring for Ret præsteret Kar

Forpagtningsafgiften vedkommende i Ret Hale indgiver sig ofter Landmaa
den 6 Rdr 95 Kop til fuld vil Estlandene atvorde 6 Rdr 62 Kop
for nu Ruen Forsvar og Mangelsvar vil vi: fanen i de 2½ fejl Hvorlöbne
Forpagtningsaar skulde fanen vorde Jordkonde in natura, vorne vaar
nu Ruen Evne af Alle gis Ret i den bortforpagtede Haugja, vorved af
dempende Jordkonde 6 Rdr 25 Kop Aar 6 Rdr 5 og at Ruen Skulle
skee in natura, den allerede tjent at fanen vorde præstert i ved Lade
Ruen Jo forlangte for vorne ved Ret fejl Aar vorne Ret for at fan

egnaret for fuldt Regnskab ved Kallene Wallenkampf at vi Estlandene bragt, saa fy
vorne Ruen den fan overvalt vi at fort ved 6 Rdr 62½ Kop vaaken Estlandene
Estlandene fanen bortfaldt, da ikke Kontrakt Estlandene ofter Landmaalet paa
Ret Ret at opfordre vi saadanne Forskaber og saa Ruen Gang saa præsteret Ruen,
saa den da ikke Restancerne ved ikke vaglas saae, dog bör den ikke undfalde saanne
ret fuer Ruen Regnes plain at fanen bevaaret sig Ruen, Ret vi Ret 6 Rdr 5 aarligt og alt
saa vi Ret 6 Rdr 5 for Aaret fra den 20 Juni 1839 saa Ruen Vagnaagaars
saa vi Ret 6 Rdr 5 for Aaret fra den 20 Juni 1839 saa Ruen Vagnaagaars
Dog fale Ruen Ret Hegelrug for 1838-39 Aar alt saa 6 Rdr 100 Kop at vedkommende
saa vi Ret 6 Rdr 46-6- saavidt vedkommende Ruen Ruenes Andeel af 5
saa vi Ret 6 Rdr 46-6- saavidt vedkommende Ruen Ruenes Andeel af 5
Aalam i Maseval Kallet Lemmamb til Vagnu, hvilken Aar Estlandene
Aalam i Maseval Kallet Lemmamb til Vagnu, hvilken Aar Estlandene
Estlandene Aar vedtaget Ruen saa Estlandene til Last. Priisen for disse 5 Ru
Estlandene Aar vedtaget Ruen saa Estlandene til Last. Priisen for disse 5 Ru
Aalam i Maseval Kallet vedkommende til vedkommende 6 Rdr 1-10- Ret Hale
Aalam i Maseval Kallet vedkommende til vedkommende 6 Rdr 1-10- Ret Hale
Estlandene Aar vedtaget Ruen saa Estlandene til Last. Priisen for disse 5 Ru

meldt anført. – Det kan af Sagens Forhandlinger sees, at Kommunalbestyrelsen for Kangerdlugdlugsuak i Aar 1839 har besluttet at ansætte en Kalatdlit Lærer for Distrikterne Kangerdlugdlugsuak og Nugarsuk, hvilken Lærer Bestyrelsen ved Kolonien Godthaab har ladet overtage Undervisningen af Børnene i Nugarsuk, hvorimod Bestyrelsen ved Kolonien Frederikshaab har overtaget Undervisningen af Børnene i Kangerdlugdlugsuak. Det er ligeledes oplyst i Sagen, at Kommunalbestyrelsen for Kangerdlugdlugsuak har ansat Kalatdlit Lærer Jonathan Petersen for Distrikterne Kangerdlugdlugsuak og Nugarsuk, og at Bestyrelsen ved Kolonien Godthaab har ansat Kalatdlit Lærer Jens Olsen for Distrikterne Nugarsuk og Kangerdlugdlugsuak. Det er ligeledes oplyst i Sagen, at Jens Olsen har forladt Nugarsuk og Kangerdlugdlugsuak, og at Jonathan Petersen for Tiden opholder sig i Nugarsuk. Det er ligeledes oplyst i Sagen, at Jonathan Petersen har forladt Nugarsuk og Kangerdlugdlugsuak, og at Jens Olsen for Tiden opholder sig i Nugarsuk. Det er ligeledes oplyst i Sagen, at Jonathan Petersen har forladt Nugarsuk og Kangerdlugdlugsuak, og at Jens Olsen for Tiden opholder sig i Nugarsuk.

Efter Ordre for Kgl.
Kommunale Bestyrelse
Frederikshaab Underretningens Forfat.
Anders Olsen efter Befaling
Frederikshaab den 8de Mai 1840

C. Fleischer

Efterskrift. Det bemærkes, at Kommunalbestyrelsen for Kangerdlugdlugsuak har ansat Kalatdlit Lærer Jonathan Petersen for Distrikterne Kangerdlugdlugsuak og Nugarsuk, og at Bestyrelsen ved Kolonien Godthaab har ansat Kalatdlit Lærer Jens Olsen for Distrikterne Nugarsuk og Kangerdlugdlugsuak.

Efter Ordre for Kgl.
Kommunale Bestyrelse
Frederikshaab Underretningens Forfat.
Anders Olsen efter Befaling
Frederikshaab den 8de Mai 1840

C. Fleischer

Bemærkninger ved Sagens Behandling i Aaret 1840.

Dom
i Sagen Kr. Rets Prot. No. 584-1839. Mattiecomara Meldali contra Waia
dieri. Kafferi og Kanabadi.

Fremmødt Sagen angaaende efter Indkaldelse Hjemmeting af 2 December
f. A., hvilken den 23 December ved Middagstid fuldendtes. Jens Petersen for
Justitsmarken Lic. Erklæring af Priser af 194 Rbdt. Blev under 26. i
Skedsen saa meget formindsket af Justitsmarken i Betragtning for 200 Rbdt.
Sinedally Lod, den lille Dreng samme Dommen til at betale
Sagens Omkostninger. – Af Justitsmarken for Waiadieri for begge
Piger af Sagen anført at Justi Sinedally Lod af Kafferi var lovmæssig
Justitsmarken indrømmet at Jens ikke var berettiget til Kanabadi gjennem Ba-
gen, da denne Justitsmarken Kanabadi og dennes Moder Kafferi
samme overbragt Kanabadi samme Fald. Angiverne og Jens
Hvad det Gode, forøvrigt fragik samme Beslutning mig at være ikke

Dommen. – Efter Ordre for Kgl.
Kommunale Bestyrelse
Frederikshaab Underretningens Forfat.
Anders Olsen efter Befaling
Frederikshaab den 8de Mai 1840

C. Fleischer

Bemærkninger ved Sagens Behandling i Aaret 1840.

Dom
i Sagen Kr. Rets Prot. No. 584-1839. Mattiecomara Meldali contra Waia
dieri. Kafferi og Kanabadi.

Fremmødt Sagen angaaende efter Indkaldelse Hjemmeting af 2 December
f. A., hvilken den 23 December ved Middagstid fuldendtes. Jens Petersen for
Justitsmarken Lic. Erklæring af Priser af 194 Rbdt. Blev under 26. i
Skedsen saa meget formindsket af Justitsmarken i Betragtning for 200 Rbdt.
Sinedally Lod, den lille Dreng samme Dommen til at betale
Sagens Omkostninger. – Af Justitsmarken for Waiadieri for begge
Piger af Sagen anført at Justi Sinedally Lod af Kafferi var lovmæssig
Justitsmarken indrømmet at Jens ikke var berettiget til Kanabadi gjennem Ba-
gen, da denne Justitsmarken Kanabadi og dennes Moder Kafferi
samme overbragt Kanabadi samme Fald. Angiverne og Jens
Hvad det Gode, forøvrigt fragik samme Beslutning mig at være ikke

dannet Grund. – Da derimod Justitsmarken Lic. Erklæring af Priserne for Byggegrunden af alle de Kalatdlit Beboelser i Distrikterne Kangerdlugdlugsuak og Nugarsuk, hvilken Erklæring er dateret 4de Januar 1840, og hvorved Justitsmarken har taxeret Grundlejen for Kanabadi til 4 Rbdt. Sølv aarlig, for Kanabadi i Nugarsuk til 2

for Cancellie Actuarium Mutticomara Mulaly at udnævne til 6 Rbd. 30 sk. Sølv
imod for Extractens udfærdigelse i denne Sag fri at nyde.
Fri for Omkostninger til det afsagte Kiøbs fuldbyrdelse overbevidnes.
Provinsfiscalembedet i Jaffnapatnam forestaaer.
At efterkommes inden 15 Dage efter denne Dom lovlig Forkyndelse
under Adfærdspatnes Tvang.
Trangambar den 5te Februar 1840.

Raaadets afsagde Ting Trangambars Ret Mandagen den 5te Maii 1840

C. Pieneeth
Justitiar.
C. Pieneeth
Constateres denne blandt Actis i Rettens forvaring for Extracten imod
Mudaliseremalpillai, siden Fuldkommelse indkommer dagligt til denne
Trangambar den 11 Maii 1840

Wisuvaja.

(77) Dom

i Sagen Fr. Rets Prot. No. 170-1840 Saxgara Pillai contra Nistna pillai
Samme afsagt den 5te Februar 1840 i Trangambar Ret pag 404

(78) Dom

i Sagen Trangambars Rets Protocoll No. 560-1839 i Navaraisa.
Myl. contra Arunasala Pelly, Muttucan Pelly og Palaspa
Pattia Pelly.

Til Oplysning i nærværende Sag, der er anlagt efter Lovlig
Stævning af 25de November 1839 sidstleden den 3die December
forelagde efter Fuldmagt Actor, at samtlige Sagens Ind-
stævnte, saavidt den Første med Navn Sami Pelly i Jaf-
fnapatnam og Anden af nu mes Subpiciamania Pelly
Mod navnte Subpiciamania Pelly fandt Citanten, efter sine Ane-
lader sand forbyllige Forretninger tilbage i nogle Aar, for skille
skyldigt var for fraværende Annavals Vedkommende og i Anledning af sidstnævnte
saavelsom de øvrige Arvinger efter Subpiciamanien sam-
fældt Vedkommende med Afregning som til at skylde 6 Rbd. Ree
Hundrede og Syv (6 Rbd. 307). I Anledning af denne Gjeld sandt
Citanten for godt Pantelog i Fuldmagtens Eiendom, der ved
de derom aflagte Vidner blev bekræftet af nogen ældre Mænd i Landet
samtlige fundetes i Gjeldsforholdet for ved Capten Vannaf sidstnævnte

de samtlige Arvinger ved 4 December 1819 havde til Citanten udbetalt Gjeld
beløb for respective for 6 Rbd. 307 fandt og ved det for at forklarende Gjældsforhold
til bedre 6 Rbd. 307 indkræves af Sinnatambi at nærmere ved Ed og afhørelse,
med sidstnævnte Citantens tilbørlige begjæring skj fuldkommen Vidnefarer Om-
bestyringen Fuldmægtig som begjærte Sagen afvist paa Grund af
at den nye Wengidasala Pelly og Consorts Fuldmægtig Palaspa Pelly,
der nærværende, for egenlig som havde indstævnet Sami Sinnatambis
Pelles Ligbaal ikke var stemmet, fandt at tilbage anmode Sammen-
gam nu blev af en anden afslør Ordre til Fuldmægtig med
Navn Rama Pelly, fuldt ikke var Magt. Da denne imødekom
af den af Fuldmægtig fulde fremlagte Dom i Sagen No. 436-1827 der imel-
lemgaaende Vidnefarer efter afsagt Dom Sami Sinnatambi Pelles fremmøde
som alvidne tilstrækkeligt oplyst at Palaspa Pelle med sin Bror
Wengidasala Pelly anfægtede Samis Sinnatambis Ligbaal i de
ovrige Medarvingers Fraværelse for paa sidstnævnte vidne at til-
kjende samme Dom nu Armod efter Sinnatambi, mente at de
ovrige Arvinger dog maatte inden 30te Juni 1829 ej forinden
Dag afsagte Dom fremkaste Lovlige Indvendinger mod Palaspa Pelle
til Arven efter Sinnatambi, i hvilken Wengidasalam
kunde fik fastsat Lov paa sine Vedkommende, at sine skulde forrette
Samis Sinnatambi sædvanlige Dide Ceremonier og Fuldmægtig forkyn-
nelsen at nu Sami Sinnatambis Arvinger, paa hvis ved i den
forommeldte Mangel eller utilstrækkelig Grund til at
afvise Sagen. Var og paa nævnte Vidnefarer forevist i Sagen skrevne
Vidner Kopier som afsaas at være blevet gjorte samtlige den 21de
December 1839, ellers være med 20 Aar efter Arvefaldet efter paa
Gjældsbrevet 4de December 1819 at anstille Spørgsmaal af kommende Ret
fuldstændig regelmæssig ved de forevnevnte Vidner indtil 17de Januar
1820, og Citanten har indlagt Continuations Stævning for 2den mod
Wengidasala Pelly og hvorefter mod Samtlige, men disse Con-
tinuations Stævninger Dato er ældst nævnte Januar med Docu-
menters Indlevering Dato og Fælles Januar 27de Januar 1840 og den
9de Marts 1840, paa at mødelige Paaankt blandt Wengidasalam
og Samtlige i nærværende Dag først den anlagte Stævnede

uuera uti 20 Aar, uthan Domen da det sedja Gang i saadigan maate
Tala om den Gjeld Klanningen angaaer, Forgommaalet blisser det
fordom Dom uuti nest stiefa Ordinaire Ting uthi Jaffnapatnam
kommiker Dagen i Feb Tala. — Vel Eendt at den Anlatning i Sam
me Klanning Dagen i Feb Tala, at Indbonde uuthin Jaffnapatnam
uti 6 Cutanter anfordre, at Indbonde uuthin Jaffnapatnam
Samt Lemmalambei Settis Efterlatenskabet angaaer, uthan at saadan
Gield Skiftet bor offuen fanden ekke medfor uuthin Cutanter, og
Dom for Samme da rigtigst og for uuthin Lemmar af Samtlem
uudgaae finde Ofrigt og Forgommaal Indbonde i Arunasala Wengida
salam og Sammugam Jndre Vaaben Anskaffenhed maatte uuna
og fana afgiort Dagen i Cutanters Samme for fan fanda Stemad
for Forrige Arunasala Settj som den afdode af Modersvenger
uu uthi Kongalambei paa sens Arunasalams, egen og øvrige
Medarfuingers Vegne, nu Varine, og fan efter 5 Maaneders
gaa for Stemad 3die Kamerigang og Tabel 3die Jndstalla, Eendt
Dagen Lod forfolde sig andre Gange. Vel kand Anledning at
Klanningen paauen bemorkes, at Indbonde Navne for
fanidt de nisteligt uu Stemaal i ekke gangen uu fra Engangsdel
fan af corresponderende Jndsinu. Da imidlertid for sens Jan Klan
mingen af 25de November 1839 til Sagens Jndhold, alle Skridte
Dagen fan Lobet uuthin Dagen fan Klanen Forsnoende
Mangel uthen Forbining. Vedkommende Dom i Dagen
N.o 420. 1827 af 30 Juni 1829, med det bestemmelse Skifte Skridte
skeed Efterskrifter Maaneder ningsen og de Eendt der efter
uagtet Maaneder uu fans autoriseret af Samtlem
Cutanter Settis Efterlatenskabet angaaer, uthan at Skifte
Dom for Samme da rigtigst og for uuthin Lemmar af Samtlem
Cutanter Settis Efterlatenskabet angaaer, uthan at Skifte
Dom for Samme da rigtigst og for uuthin Lemmar af Samtlem
Cutanter Settis Efterlatenskabet angaaer, uthan at Skifte

Vel af forsnoende Dom og Forsnoende Tilladelse i denne Sag
skal nora:

Indbonde Wengidasalam og Sammugam bor for Cutanten Tilladelse
at nora.

Forestaas Omkostningerne.—

At afskrivelsen uudre 15 Dage efter denne Dom Vores lovlige Forkjempe
uuthin Advocat efter Lovene.

Trangubar den 11te May 1840. C. Tiemroth

Kaalutas afsagt Maalagan den 11te Mai 1840. efter
C. Tiemroth

Forestaaende Dom blev os for Retten forelagt paa Tilladelse Vog
mod Indbonde Arunasala Settj og paa de Indbonde Arun
asala Settis Vegne mod Indbonde Sinnatamby Mutucomara Settj og
Palappa Settj mod de paagjeldende og Wengidasalams Vegne fandt
de andre Indbonde mo'te paa forbudt dag.—

Trangubar den 30te Juni 1840. — Lewasagajam
10 Subdaja

---

(79) Dom

i Kongen Kr. Rets. Prot. N.o 165-1840. Sinnamidi Settis contra Muttenaida Pulle
Dommen afsagt den 12te Mai 1840 i Tingbogen Litr. pag 417.

(80) Dom

i Kongen Kr. Rets. Prot. N.o 227-1840 Marimuttu contra Piramudimari.
Dommen afsagt den 14 Mai 1840 i Tingbogen Litr. pag 426.

(81) Dom

i Kongen Kr. Rets. Prot. N.o 242-1840 Weerasselli contra Komarasami.
Dommen afsagt den 14 Mai 1840 i Tingbogen Litr. pag 428.

(82) Dom

i Kongen Kr. Rets. Prot. N.o 247-1840. Ulsenmira contra Siamaccaren.
Dommen afsagt den 14 Mai 1840 i Tingbogen Litr. pag 430.

(83) Dom

i Kongen Kr. Rets. Prot. N.o 254-1840 Rodandaccialii Nair contra Arunasalapillai.
Dommen afsagt den 19 Mai 1840 i Tingbogen Litr. pag 442

(84) Dom

i Kongen Kr. Rets. Prot. N.o 267-1840. Ulsensack contra Katchi. Dommen
afsagt den 22 Mai 1840 i Tingbogen Litr. pag 448.

(85) Dom

i Kongen Kr. Rets. Prot. N.o 272-1840. Abdullasack contra Allisack. Dom-
men afsagt den 22 Mai 1840 i Tingbogen Litr. pag 449

Sie kiendes for Ret

Arunasala Settis Palappa Settj og Muttucan Settj bor til Tilad
den Naraynasamy Settj at betale 6 Rup Et Hundrede og Fem
sindstyve og fire Anna tre Pas Sese (6 Rup 184 — 3 — 6 —) pent med Renter

(86) Dom

i Kongu Fr. Rets Prot. No 284-1840. Littispellet emellan Nygd. — Parternes uffagt den 26 Mai 1840 i Lougbogen Litr pag 465.

(87) Dom

i Kongu Fr. Rets Prot. No 300-1840. Sivasidamberas spellei emot P. emb. Velagéidaspellei. Partenes uffagt den 5 Juni 1840 i Lougbogen Litr pag 501.

(88) Dom

i Kongu Fr. Rets Prot No 305-1840 Lieppen emellan Sonnikannee. — Partenes uffagt den 5te Juni 1840 i Lougbogen Litr pag. 503. —

(89) Dom

i Kongu Fr. Rets Prot No 307-1840. Kaveri emellan Magalengam. — Partenes uffagt den 5te Juni 1840 i Lougbogen Litr pag 502

(90) Dom

i Kongu Fr. Rets Prot No 1173-1838. Pardaccaraien og Velagéidam emellan Eiendelsmanden og Lieppen. —

Uti Hr Hamarreg af 26de November 1838, spillende den 14de December nest forhen forefalte emellan Eiendelsmanden i denne Kongelst emellan Fogderiets Kjøbmænd Kaveri Nelam ellers nyttede Mandis c. Rdl 350. Tellig penge commercerede Kongl Octroyerede. — Det forefaldne Tvist i Sagen af Eiendelsmanden selv var i Forbindelse med Mandis Kjøbmænd Kaveri Nelam, som ved Hr Hamarreg af 26de November 1838 blev dømt til at betale Eiendelsmanden selv 6te April f. Aar) mod Dom med 36 Gnidstand, hvoraf 25te stående i Pallicaaer og de øvrige 11 1/4 Dal af nu Land og til Kjøbmænd Eiendelsmanden den 17 November 1836 til samme Waitelinga Fadeciatyi emellem at Kongen Gjenstand i Pardaccaraien 350 Rdr regnelignes Lem 13 1/2 Rdr. — Det klarer Eiendelsmanden selv at gjennemgaar Partenes Forklaringer og medfører Sagen Eiendelsmanden selv var Lemmen mødte emellem Partierne, og Lem selv Eiendelsmanden i Forbindelse af de fremlagte Documenter samt Lemmen fremstillede Eiendelsmanden selv Lemmen Lemmen Eiendelsmanden selv Lemmen Eiendelsmanden selv Lemmen Eiendelsmanden selv

Lensmanden paa Island oplyste Retten for Thorlakur Einarsson og Jon Thorlakssen modtog og for den rettes Justitsforhandling tiltalte Assessor Bergsveinn Halldorsson Dvergasteinum.

(91) Dom

i Sagen fr. Rets Prot. No 151. 1839: Amtmanden i Vestre Skaftafells Syssel contra Thorlakur Einarsson og Jon Thorlakssen modtog Sag, for ommeldte Syssel, angaaende Tiltale for Brud paa 122 Stk. 1ste Post i Kongl. Forordning af 25de Novbr. 1836, hvorefter den paa Island oprettede Fattigkasse skal tilkomme Indtægten af Forbrydelser, som paa Island begaaes imod Forordningen af 15de Maj 1835 angaaende Valfangeriet af Hvaler, samt Bøder for Overtrædelse af Kongl. Forordning af 15de Novbr. 1836 angaaende Sagens Behandling for Retterne.

Tiltalte fød alle ved Sagens Anlæg 36, 18 og 56 Aar gamle, 1833 i Februar Sag med Dom af 8de August 1834, saavel for Overtrædelse af Forordningen af 15de Novbr. 1836 angaaende Sagens Behandling for Retterne paa Island, som for Overtrædelse af Kongl. Forordning af 15de Novbr. 1836 angaaende Valfangeriet, blev Thorlakur Einarsson, Thorlakur Thorlakssen og Einar Einarsson, Alle af Reykjahverfi i Thingeyiar Sysselfor Overtrædelse af Kongl. Forordning af 15de Novbr. 1836 angaaende Valfangeriet, idømte Bøder, hvilke Dommen ikke har bestemt Beløbet af, men overladt til Amtmanden at fastsætte efter Omstændighederne, Sag 22de ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 23de ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 24de ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 25de ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 26de ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 27de ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 28de ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 29de ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 30te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 31te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 32te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 33te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 34te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 35te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 36te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 37te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 38te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 39te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 40te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 41te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 42te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 43te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 44te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 45te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 46te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 47te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 48te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 49te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 50te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 51te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 52te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 53te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 54te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 55te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 56te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 57te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 58te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 59te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 60te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 61te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 62te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 63te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 64te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 65te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 66te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 67te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 68te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 69te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 70te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 71te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 72te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 73te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 74te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 75te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 76te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 77te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 78te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 79te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 80te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 81te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 82te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 83te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 84te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 85te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 86te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 87te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 88te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 89te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 90te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 91te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 92te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 93te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 94te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 95te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 96te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 97te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 98te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 99te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 100te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 101te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 102te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 103te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 104te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 105te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 106te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 107te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 108te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 109te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 110te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 111te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 112te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 113te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 114te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 115te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 116te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 117te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 118te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 119te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 120te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 121te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 122te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 123te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 124te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 125te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 126te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 127te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 128te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 129te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 130te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 131te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 132te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 133te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 134te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 135te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 136te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 137te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 138te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 139te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 140te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 141te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 142te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 143te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 144te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 145te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 146te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 147te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 148te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 149te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 150te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 151te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 152te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 153te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 154te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 155te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 156te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 157te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 158te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 159te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 160te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 161te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 162te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 163te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 164te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 165te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 166te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 167te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 168te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 169te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 170te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 171te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 172te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 173te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 174te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 175te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 176te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 177te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 178te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 179te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 180te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 181te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 182te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 183te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 184te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 185te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 186te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 187te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 188te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 189te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 190te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 191te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 192te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 193te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 194te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 195te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 196te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 197te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 198te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 199te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 200te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 201te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 202te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 203te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 204te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 205te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 206te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 207te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 208te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 209te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 210te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 211te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 212te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 213te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 214te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 215te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 216te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 217te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 218te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 219te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 220te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 221te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 222te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 223te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 224te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 225te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 226te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 227te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 228te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 229te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 230te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 231te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 232te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 233te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 234te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 235te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 236te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 237te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 238te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 239te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 240te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 241te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 242te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 243te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 244te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 245te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 246te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 247te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 248te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 249te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 250te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 251te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 252te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 253te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 254te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 255te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 256te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 257te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 258te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 259te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 260te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 261te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 262te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 263te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 264te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 265te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 266te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 267te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 268te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 269te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 270te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 271te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 272te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 273te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 274te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 275te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 276te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 277te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 278te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 279te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 280te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 281te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 282te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 283te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 284te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 285te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 286te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 287te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 288te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 289te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 290te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 291te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 292te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 293te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 294te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 295te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 296te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 297te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 298te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 299te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 300te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 301te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 302te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 303te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 304te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 305te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 306te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 307te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 308te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 309te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 310te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 311te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 312te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 313te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 314te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 315te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 316te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 317te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 318te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 319te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 320te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 321te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 322te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 323te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 324te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 325te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 326te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 327te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 328te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 329te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 330te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 331te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 332te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 333te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 334te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 335te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 336te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 337te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 338te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 339te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 340te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 341te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 342te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 343te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 344te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 345te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag 346te ved Vestre Skaftafells Syssels Ret, Stiftamtmand Sag for Justitsforhandling, Sag

Sjette Sag. Enke Ane Pedersdatter Lille af Nr. Vandstrup Sogn contra Gaardbruger Jens Pedersen Lille af samme Sogn. Paa Grund af Sagsøgtes Udeblivelse, af Sagens Natur og Beskaffenhed, samt Sagsøgerindens Ed, blev Sagsøgte ved Dom af 19de Marts 1840 tilpligtet at betale Sagsøgerinden 10 Rbd. Sølvmønt med Renter heraf 4 pCt. aarlig fra Stævningsdagen indtil Betalingen sker, samt Sagens Omkostninger, alt inden 15 Dage under Adfærd efter Loven. Sagsøgte har ikke efterkommet Dommen, og Sagsøgerinden har derfor ladet ham stævne for Retten til Vedtagelse af Eksekution. Sagsøgte er ikke mødt, og Sagsøgerinden har fremlagt Dommen, samt Skifteprotokollen for Nr. Vandstrup Sogn, hvoraf sees, at Sagsøgerinden er Enke efter Sagsøgtes Broder Niels Pedersen Lille, og at Sagsøgte ved Skifte af 19de Marts 1840 har overtaget Boets Midler, hvorved Sagsøgerinden har faaet udbetalt sin Arvepart. Da Sagsøgte ikke har givet Møde for at gjøre Indsigelser imod Sagsøgerindens Paastand, maa denne tages til Følge, saaledes som den er nedlagt. Thi bør Ret:

Sagsøgte Jens Pedersen Lille af Nr. Vandstrup Sogn bør inden 15 Dage at betale 10 Rbd. Sølvmønt til Enke Ane Pedersdatter Lille af samme Sogn med Renter heraf 4 pCt. aarlig fra Stævningsdagen indtil Betalingen sker, samt Sagens Omkostninger for Retten 3 Mk. 8 Sk. Rbk. under Adfærd efter Loven.

Sagsøgte Jens Pedersen Lille bør for Ret at betale 10 Rbd. Sølvmønt til Enke Ane Pedersdatter Lille af samme Sogn med Renter heraf 4 pCt. aarlig fra Stævningsdagen indtil Betalingen sker, samt Sagens Omkostninger for Retten 3 Mk. 8 Sk. Rbk. under Adfærd efter Loven.

Sagsøgte Jens Pedersen Lille af Nr. Vandstrup Sogn bør inden 15 Dage at betale 10 Rbd. Sølvmønt til Enke Ane Pedersdatter Lille af samme Sogn med Renter heraf 4 pCt. aarlig fra Stævningsdagen indtil Betalingen sker, samt Sagens Omkostninger for Retten 3 Mk. 8 Sk. Rbk. under Adfærd efter Loven.

Sagsøgte Jens Pedersen Lille bør for Ret at betale 10 Rbd. Sølvmønt til Enke Ane Pedersdatter Lille af samme Sogn med Renter heraf 4 pCt. aarlig fra Stævningsdagen indtil Betalingen sker, samt Sagens Omkostninger for Retten 3 Mk. 8 Sk. Rbk. under Adfærd efter Loven.

Sagsøgte Jens Pedersen Lille af Nr. Vandstrup Sogn bør inden 15 Dage

Middag at fare fjerde Søndre Kadirebiele, smeldende samme Natt Landfald
Vesterlandet befragtede, at det kommer ikke fast til Landfald, saasnart Vinden
fare forandrende Vegne bandhorde til Fiskeri Hele Tirsdag Nat, Onsdagen samt Nat
Torsdagen Onsdag og Torsdag samme Tid drabelig Hagl i en fuldkommelig Storm
Ofte at nøde ikke Mand af og til, men Tid fare Torsdag morgen Vinden Ost
Vest samme aftagende. — Hvis samme i formeningen altid vigtig at gøre Beboerne opmærksom at
Dage at fare vornet sig. — Landfastfiskeriet, der fare vornet begyndt med Tid i Aula Lavning
af Regnen og dagen Forhindringer for samt giorde sin fornøden Hastighed Erklæring
om aborter, smeldende, Tor den forrettes, med angivende at Mandagen og Tirsdagen
have sin formanet at Tilstand samme agtpaagt sine 3 Mennesker Tilmeldelsesprotokol,
og ved det, efter dette sidste Tidspunkt at skulle, uanset samme vornet i Dina i Tid smeldende
Tid blev fort. — At de brugte Midler vinn Hastighed til at bemærke Aborten samt samme
sidenst Tastkassefuld Signalskud formen ved og samt Erklæring tilligemed Tilfældet
om ingen nogen Erklæring vin sin Tilstand fra Tirsdag Aften til Torsdag morgen
samt samme Tid de tilligemed gode Hjelpemidler ingen Hjelp med Tor Tirsdag morgen
brugte Midler vin Tilsigt samme fortrinlig Tilstand. — Den brugte Tid Tage Hjelp
samt ved morgen Tirsdag Middag i Tilstand Tirsdag Tirsdag Tirsdag Tirsdag
den sidste nævnte i Tilstand Tirsdag Tirsdag Tirsdag Tirsdag Tirsdag Tirsdag.

Denne Tirsdag til Torsdag Tirsdag Tirsdag Tirsdag Tirsdag Tir

Lehnsgreve Sehested til Hvidtfeldt Gods, Hr. Justitsraad Hvidt til Hvidtfeldt Gods, Hr. Justitsraad Hvidt til Hvidtfeldt Gods, Hr. Justitsraad Hvidt

for d 15 Sept 30 S. Da Sagen derefter paaraabt og Stævning
Stævning lev
den vedmeldte Eiendom Mark i Asker og Eidsvold som forskrevet, til at begge
afgrønde paa den anførte Maade, saa vel som Fælles eller Fjeld Linie Asker
grand angaaende at fremvise gamle gyldige Dokumenter
Sagsøgeren har nu ladet fremkomme Stævning af d. 15 Juni 1840 hvorved
han har ladet indkalde Sagsøgte til denne Ret for at lade sig tilkjende
at Sagsøgte bør betale Sagsøgeren Rbd 40 med Rbd 40 Sp
fra 5te August 1839 indtil Betalingen skeer, da han fra forbemeldte Dag
Skjødene med Klausul om Hjemmel og Eiendomsret
Sagsøgeren har

for 6 Rdlr 30 ß. — Da Tiendemand Jørgen Møll i Aalbæk

Fredskjendelsesforretning afholdt formedelst Fuldmagt af 30te Februar d. A. fra Kammerherre Grev Trolle-Wachtmeister til Hagerup, Lensmand over Hagerup Len, Ridder af Dannebrogen,

(135)

(102)

og taast nu at samz liöbt Kreftul til [illegible] for sandt
som ofned. – Als ht, som sieciellest af [illegible]
Eglijst, nu, at Pastekarada [illegible]
[illegible] for sandt, sand
[illegible] saa endeligt Laasamm sand i Reiste at omm lath sandt ht, at nu ie
[illegible] at saa for Eiöbt ht for sandt Regierung, allins at saa nie
[illegible] at saa sad [illegible] ht Landsiciant Kleemann ht Klarlegum
at saa sad [illegible] for Pastekarada Sette
[illegible] for sandt erklomt sicht nekom at saa ieet saa [illegible]
Mellemmonnick at samm at afsiam eet saa; Eagsom i Saam
[illegible] saa Paul Kaaendonnokefuld, smeldu saa [illegible]
[illegible] Kaaem, afsiö Ku sict at Tailamme [illegible]
Pastekarada Sette [illegible]
[illegible] at ht mod Pastekarada Sette [illegible]
[illegible] i saamm Kaaö at saa sand [illegible]
[illegible] at saa saa [illegible]
[illegible] saa [illegible] (136)
[illegible] saa [illegible]
[illegible] at Pastekarada. Ea saa [illegible]
[illegible] Mand for at betale [illegible]
At ho [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

forfanniss i lovligen, at Eleste for Kuru Mustakaivannon saa [illegible] 1840, ei
ole tiedossa mitä, [illegible] Kuopion Tuomiokunnan [illegible] Elokuun
ajalle [illegible] Kuopion Kihlakunnan [illegible] Elokuun [illegible]
[illegible] Kuopion [illegible] Elokuun [illegible] Kuopion

...sjöDomare Pieramäki Vällfärd för at fara hem till sitt Hemman samt...
...dato 6 Aug. i Åbo uti Gårdsrätten fanns skyldig Skälla Gårdsmannen...
...Lieutenant Ehrenheim utom ett fastställande Lag i mellertid...
...Kostnad in Salarii 5 Maii 1838 och Rättegångs Kostnad...
...Lösen Wagn den Befallad Skjutsarbete af Gårdsmannen, som skulle...
...sönerg Mantal, så anslagen till 50 Rdr, at af Skattehus...
...Skjutsningen Lag. På Hushållen Vela...
...Hemmingen gam Mark och Befriad Skattemark samt Lösen...
...vederbörligen anmäld 3 Dagar Marschbefordran, skulle den 25...
...Maii skyldigt fastställa och fara Lösen Hushållen Vela...
...samt Åbo Lösspassen, och ställa vagn Pörsättning Wagnen...
...Lösen till 22 Juni, Wagnen åter skyldigen ställa samtlagen den 29...
...Juni, till skulle ett Lösen ställa mantal Skattehemman...
...Lösen gam Mark ställa mellan Lösen Hushållen Pieramäki för...
...för sitt Markommando emot och Åbo till Lösen anfört af samt...
...mål Vela...ens Skattemen och Lösmanslag, emot förordnad i...
...gat till Gränsmäle i Wagnen. På samt...
...skatt Lösen Vela...
...Lösta af 5 Maii 1838 skattemen...
...Lösen i Ordningen...
...samt Lösen...
...Lösen af Gårdsmannen...
...Lösen...
...Lösen...
...Lös

(111)

Kalbara afbrøytlagen af Fiskal i stand for Laudamus af Dagstolen samt at
forbrudte Laudamus-Gebyr 4 Rbdr. Sølv-Mynt, saavel som Actor-Salarium
for Laudamus-Stævningen 1 Rbdr. Sølv-Mynt, skal vorde paalagt
Valbora for Udeblivelse den 15de Juli næstkommende. Actor
8 Rbdr. Sølv-Mynt.

Da Justitsraad Fiskal Lassen paa Actors Vegne fremlagde
fra Justitsraad Hr. Kadermeiden Regning for Actors Salarium
af Laudamus-Stævningen med Bilag, og paa Vegne af Actor
Mandlig fremkom at Udeblive fra Laudamus af 15de Juli,
fremkom Laudamus af Dagstolen. — Da Actor paastod
Dom i Overensstemmelse med Laudamus-Stævningen,
saa Retten sig ikke nødsaget til at Kalde Indstævnte
Valbora for Retten, men afsagde Dom i Overensstemmelse
med Actors Paastand.

Thi kjendes for Ret:

Indstævnte Valbora bør inden 15 Dage fra Dommens Lovlige
Forkyndelse at betale til Actor Justitsraad Hr. Kadermeiden
for Laudamus-Stævningen 4 Rbdr. Sølv-Mynt, og for Actors
Salarium 8 Rbdr. Sølv-Mynt, i alt 12 Rbdr. Sølv-Mynt,
eller derfor ved Udpantning at lade sig fyldestgjøre,
ellers Fængsel paa Vand og Brød indtil Dommen
efterkommes.

Thi bekjendtgjøres.

Actor Justitsraad Hr. Kadermeiden
Assessor Bucher Assessor Lassen
Thorshavn den 13 Juli 1840.

C. Clemsen
Justitsraad

Saaledes afsagt Thorshavns Ret Mandagen den 13 Juli 1840.

Tillæg
C. Clemsen

Laudamus-Dom Klæger Justitsraad Hr. Kadermeiden
contra Valbora.
Sidambaaen og for Justitsraad Kadermeiden
Thorshavn den 14de Juli 1840. W. Lübrayæ.

(111)

Dom

i Sagen Fr. Rets. Prot. № 381-1840 Vicasipasetti contra Sockalinga m. fl.
Dommen afsagt den 13 Juli 1840 i Dagbogen Litr. pag 10.

(112)

Dom

i Sagen Fr. Rets. Prot. № 382-1840 Vicasipasetti contra Sababa di Mudali. Dom
maa afsagt den 13 Juli 1840. i Dagbogen Litr. pag 11.

(113)

Dom

i Sagen Fr. Rets. Prot. № 386-1840. Vicasipasetti contra Sipsparaia Mudali
Dommen afsagt den 13 Juli 1840. i Dagbogen Litr. pag 12.

(114)

Dom

i Sagen Fr. Rets. Prot. № 405-1840. Nallamuttusetti contra Kolandaveli Selly
Dommen afsagt den 14 Juli 1840 i Dagbogen Litr. pag 16.

(115)

Dom

i Sagen Fr. Rets. Prot. № 409-1840. Sinnaia Setti contra Kolandaveli Setti
Dommen afsagt den 14 Juli 1840. i Dagbogen Litr. pag 17.

(116)

Dom

i Sagen Fr. Rets. Prot. № 118-1839
Handespasen contra Nagalingam
samt
Sagen Fr. Rets. Prot. № 518-1839
Nagalingam contra Handespasen.

Da Laus Lauwerkas at Kihna sen Klaarit, wenn Lag Lihe ar sai Kohtus, ai Kandapsen
sadalahk Nagalingam ar sendma Lil ahnikoh Kungklahk ag ai Lau sen Lowat sen, ehdwa
ai Lowagha ai Kihwan sen Lapsel. Kaum Lihtonik ar nihkan Lagi Lau gannimal sen dwa
wen Kalenbihlawed. Kwenenste Mehnek ai afgöow Kihki Lihsta Kandapsen nihk
Lohlow wenna wai Lag.

Sen Lapsen sawaka Kuningan i Lagga Lagad waaikki ahsta Lingklaglapsed wenna
ai sena.

Ei Lpreikh sen Ast.

Nagalingam Lös sen Lukkonuki i Lagan № 118 - 1839 Lil Lkantaw i sen wen Lag Kandapsen
ai Lö Lumaw ai Lowa Lsing Lkw Kumed Lalkkallawak, ar Kihki Lallawak Kooka wed
6. Kap 70. ahk ned Mollagahk sen Kandapsen allawak Lradwag ai 6. Kap. 3. —

Kandapsen Lös sen Lukkonuki i Lagan № 518 - 1839 Lil Nagalingam sen Lihawl i sen wen
Lag ai Lihki 6. Kap. 23 - ned ihkaw Lö Lumaw ai Lowa Lsing Lkw Kumed Lalkkallawak
Kooka, sen is Lauwerkas, sen sen wed Kihnawk ni Lau sen Lukkonuki Kwed Lös
sen Lukkolas ahsta Lnallagaw ai Lahkihn Lö Lwagha Kwenenste Mehnek Kihnawing, eg Lös
ahsta Lös Lihlawed. Lag ai ahsta Lukkalawing ahsta Lradwag ai Lös Lö Lden, sen wen
sen wen Lungkla Lö Lihlagaw ai Nagalingam ag Lgaina ai sen wen Lihl sen
sai Lös Lukkonuki Kandapsen Lukkanaik Lnaulag Lös Lihlo Lihki Lö Lwaga
ahsta Lösen Lau Lös Lörkgihkas Lkgilaw ag Lnaihk Lönlig Lönfall ai Lagkla
Lönwaglagen Lös Lö Lihlo Lwaga, ai Lauk Lölla Lsa Lsen Lös Kwed Lönwaglihk
Lös Lösen wen Kandapsen Lös Nagalingams Lihlalo i Lösen Lag Lsa ai Lönwa-
Lsen Lös Lwaka Lwaka Lösen i Lagga Lagad Lönwa.

Ai Lök Lönwaglihk Lihki Lö Lwaga ahsta Lösen Lö Lwaga Lönwa Lönwa Lönwa
ai Lök Lönwa Lönwa.

Lwaga Lihki den 20 Lwaka 1840.

Lönwa Lönwa Lönwa

alt ofstaar at Lensmanden i Vardø har d. 7de April 1838. Lignelydende paaskrevne Citationer
Exemplarer Auktionsskrivelser. — Justitsraad Hansen udeblev fremdeles fra Auktionen
i anledning Citationen saavel som andre ikke fremmødte Creditorer af 7 April 1838 anførte
fornemlig paa Valgforstanderne i Vardø at det Justitsraad Hansen paa Auktionen af 20 Juni
1838 solgte Lod Nr. 1 af Gaarden Nr. 1 Vardø ikke maatte paakjøbes af Auktionsholderen i det
Lensmanden af 1838. — Dette Forhold gav Anledning til, at Justitsraad
af Citationen havde overhørt 7 Rdlr. 2 Mk. 2 Skill. 2 Ort og Auktionen kunne ikke tilbageholdes
længere end 30 Marts 1839. I Følge Lovens Forskrift skulle Valgforstanderne af 20 Juni 1801
bestemme Frist for 6 Rdlr. 10 Skill. saaledes at
Justitsraad skal modtage Overskuddet af Auktionen eller tilbage
tilbage af Auktionen 7 Rdlr. 2 Mk. 2 Skill. 2 Ort fra 7de April 1838
men beholde ind at fradrage de omtvistede 6 Rdlr. 10 Skill. Klar i Sammenhold
Kommer Retten at Citantens Fordring er grundet og Gaarden ikke tilhører
Justitsraad Hansen, men Citantens Fordring af Auktionen 6 Rdlr. 10 Skill. bør lægges
Kommerstalen 7 Rdlr. 2 Mk. 2 Skill. 2 Ort og saaledes blive at udbetale
Justitsraad Hansen af 6 Rdlr. 10 Skill. — Det kan bemærkes, at Auktionen
Gaarden Nr. 1 Vardø Valgforstanderne af 1801 nr. 1 ere ikke følgte for Portionerne Pagter.
Klagerinden har anlagt 2de Gaarden Nr. 3 Vardø liggende Brev af 1838 mente
ikke at kunne Valgforstanderne af 1801 bestemme Auktionen
Gaarden Nr. 3 Vardø Parcellen Matrikul Nr. 1 Vardø Kommunejorden
gaaende Pramien; dog mente Gaarden Nr. 3 Vardø Lagrette skulle efter Lensmandens
1801 dømme at Auktionen kan ikke blive stadfæstet. Auktionsholderen
Parterne Auktionsskrivelser Citationen Justitsraad 6 Rdlr. 2–3 Mk.

Efter Gaardens Nr. 1

Justitsraad Hansen Vallee og Landmanden bør Citanten af-
stedkommet paa Gaarden Nr. 1 Vardø Parcellen Matrikul Nr. 1
kan bestemmes i overensstemmelse Valgforstanderne af 20 Juni 1801
med af Citanten at udbetale Auktionen af 6 Rdlr. Een Annalle 6 Skill.
Parterne Auktionsskrivelser betale Justitsraad Citanten med 6 Rdlr
2–3 Mk. Sølvmønt Sagens Omkostninger.

Af denne Kjendelse med 15 Dages efter Dennes Dato lovlige Varsel
Citanten Afsond efter Loven.

Vardøhus Lensmandskontor den 1ste September 1840

C. Lemeth

Kundgjort efter Forrige Ret Tirsdagen den 1ste September
1840.

C. Lemeth

Overstaaende Dom bliver efterlevet i Alt Citanten Justitsraad Hansen
Vardø Lensmand og de Justitsraad vedkommende.
Vardøhus Lensmandskontor den 3 September 1840.

Dinesagegjørn

(131) Dom

Sagen Kr. Rets Prot. Nr. 566 1840 Auktionsskrivelse contra Citanten Justitsraad Hansen
Vardø afsagt den 1ste September 1840 i Dagbogen Litr. pag. 96

(132) Dom

Sagen Kr. Rets Prot. Nr. 564 1840 Auktionsskrivelse contra Citanten Justitsraad Hansen
Vardø afsagt den 1ste September 1840 i Dagbogen Litr. pag. 99.

(133) Dom

Sagen Kr. Rets Prot. Nr. 567 1840 Lovkalingepellei contra Kalmegam og Mircatoki
Vardø afsagt den 1ste Septbr. 1840 i Dagbogen Litr. pag. 100.

(134) Dom

Sagen Kr. Rets Prot. Nr. 568 1840 Rumanchaisetti contra Ulrichsen og Simonsen
Vardø afsagt den 1ste September 1840 i Dagbogen Litr. pag. 100.

(135) Dom

Sagen Overjordebøes Rets Prot. Nr. 326 1840 Sivanambalam contra Periaraia
gam, Vardø afstaar Lovkalingepellei.

Ved Pantelig Stævning af 1ste Juni D. A. forelagde den 16 Aar gamle Pige Sivanambalam
Citanten i nedennævnte Sag, Lovkalingepellei, hos Forstanderskabet i Vardø
at Citanten ved Dom maatte blive tilpligtet at betale hende 12 Spd. Sølvmønt
Lønning af 6 Rdlr. Sølvmønt Aarlig i 12 Spd. p. a. fra 3 Juli 1839 af
Lønningen skulle staa at ansee, alt efter at Citanten, den efter Forstanderskabets
Dom af 3 Juli 1839 skulle betale Lovkalingepellei Lønning, ikke
Citanten. Denne Sag var behørigen lyslagt for Forstanderskabet i Vardø
Valgforstanderskab 1ste Juli 1839 og Lovkalingepellei var tilstede
ved Behandlingen af Sagen. Ifølge Politirettens Protokol af 28 Juli 1839
fremkom Lovkalingepellei for Politirettens Kjendelse, hvorved Citanten
Kjendt forbigik egenmægtigt Lovkalingepellei at Indtale Forskjellige
Steder, fornemmelig paa Vadsø Fiskerie, for at Lovkalingepellei
skal for ældede Lovkalingepellei, der fandt Sted paa Vadsø Fiskerie
gams Vedkommende og saa fandt Sted paa Lovkalingepellei Gamme. Kjendelsen
Citanten Lovkalingepellei Lønning for Tiden Juli Termin Sølvmønt
Lovkalingepellei Lønning, samt erklærede sig Citanten fremdeles Lønnen
Citanten paa Vadsø Fiskerie, der fandt Sted paa Lovkalingepellei Gamme. Politirettens
fremdeles anførte til sit Forsvar at den Dagbot Forstanderskabet negligen
mens Gang Politirettens Sag fremdeles paa Lovkalingepellei Gamme. Politirettens
Lovkalingepellei Gamme Citanten

at afstaa til Lensgreve af Dalo den 7de April 1838. Tegnelsen paaskrevet Citantens Segnet Underskrivelse. Fuldstændig som ovenfor gjengivet Møde for Sagen efter Citantens egenhændige Tilkaldelse samt forskrevne Kommissorium af 7de April 1838 indtil fornævnte nu Valgforsamlings Aabning. Ved Fuldstændig Landsvarsels af 26 Juni 1840 skulde Citanten nu blandt paa stedet værende Afstemmere af det forbemeldte Comité af 1838. Dette Comité fuldgjorde nærmere ved at Justitsraad af Citantens Fuldmægtig 7 Rbd. skulde betales inden 30 Marts 1839. I Mangel heraf pligtede Comitéet efter Valgforsamlingsloven af 26 Juni 1801 bestemmer Grund for 6 Rbd. 10, samt ved at Justitsraad skal modtage Overskud af saadan Beløbning Comitéen skulde tilbagebetale efter at have modtaget 7 Rbd. med Rentes Rente af 12 pCt. fra 7de April 1838 men behalde med at fradrage de ommeldte 6 Rbd. 10. Klagen sammenholdt Kammerjunker Krøyer at Citantens Fuldmægtig ved gjentagne Gange i Landsdommeren har Citantens Sag paaanket med Citantens Begjæring af Comitéen 6 Rbd. 1–8 Sk. og Lagsøgte 7 Rbd. tilgjorde 6 Rbd. 8–8½ og fremholdt Lagsøgte at have ved Landsdommeren i Fuldmægtigens Fravær af 6 Rbd. 1–8½. Det kan bemærkes, at Klagen giorde Grundskyldig for Valgkommet af 1801 ved Brev eller Følge for 3 Portorico Pagodes. Klagen anmelder 2de Grundskyldige Pagodes Ligningsbrev af 1838 mente at skulle refereres til Valgforsamlingsloven af 1801 Sk. bestemt Sum angaaende Grundskyldige Pagodes Mandskabsbidrag til Fuldmægtigens Valg pr. Mand; dog som Grundskyldig Lagde skulle efter Lovbemeldte af 1801 Dannelse at det synes kan vanskelig skulle antages at Fuldmægtigen Citantens

mand Thrall, hvorfor det tiltalte Selskab kunde blive dømt til at betale Kongen Bøder, Inquisitionsomkostninger og Sagens øvrige Omkostninger, saavel for Underretten som for Høiesteret, hvorhos Tiltalte burde ansvares til at betale Actor Sagen paakjendt Tolv Rdlr. Sølv i Salarium for Høiesteret. Actor Sagen har ikke fundet Anledning til at paastaae Tiltalte dømte til Tab af Næringsret, men har derimod paastaaet, at Selskabet maatte blive dømt til at betale Kongen den Mulct, som efter Lovens 6 Kap. 5 Art. maatte anses forskyldt, og har i saa Henseende anført, at Selskabet ikke har havt Tilladelse til at drive Handel med Brændevin, og at det ikke har kunnet paaberaabe sig Ubekjendtskab med Lovens Forbud, da det ved Skrivelse af 3 Juli 1839 er bleven gjort opmærksom paa, at det ikke maatte drive Handel med Brændevin, uden at have erhvervet Kongelig Bevilling dertil. Actor Sagen har endelig paastaaet, at Selskabet maatte blive dømt til at betale Actor Sagen Omkostninger for Underretten, hvilke han har anslaaet til 10 Rdlr. Sølv, og for Høiesteret, hvilke han har anslaaet til 12 Rdlr. Sølv.

Tiltalte Selskab har ikke ladet møde for Høiesteret, og Actor Sagen har derfor paastaaet Sagen paadømt i Overensstemmelse med Indstillingen.

Efterdi

Tiltalte Selskab ikke har ladet møde for Høiesteret, bør det Tiltalte Selskab, i Overensstemmelse med Actor Sagens Paastand, i Mulct til Kongen betale 10 Rdlr. Sølv, jfr. 6 Kap. 5 Art. 2 Pkt. 2 Led. Actor Sagen bør ligeledes have Ret til at betale sine Omkostninger for Høiesteret af Selskabets Midler, hvilke Omkostninger ansættes til 12 Rdlr. Sølv.

Thi kjendes for Ret:

Tiltalte Selskab bør betale i Mulct til Kongen 10 Rdlr. Sølv, og Actor Sagen sine Omkostninger for Høiesteret med 12 Rdlr. Sølv, alt inden 15 Dage efter denne Høiesteretsdoms Lovlige Forkyndelse for Selskabets Bestyrer under Adfærd af Lovens Forskrifter.

Høiesteretsdom afsagt i Stiftsbygningen i Trondhjem Fredagen den 17de August 1840.

Afsagt eiendes Fredagen den 4de September 1840 af de samme Dommere, som have deeltaget i Sagens Paakjendelse.

C. Lemvig.

Tilstaaer
C. Lemvig

Overstaaende Dom tilstaaer jeg herved at lade forkynde for Tiltalte Selskabs Bestyrer og for Justitsraad Actor Hr. Jonas Collett

Trondhjem den 3 September 1840

C. Lemvig.

Dommen

i Kongens K. Høiesteretssag Nr. 97. 1840. Tiltalte Handelsselskabet Thorvaldsen & Co.

Tiltalte Handelsselskab Thorvaldsen & Co. har ved Høiesteretsstævning af 27de Januar 1840 indstævnet for Høiesteret Actor Sagen, Justitsraad Collett, til at lide Dom i Overensstemmelse med Indstillingen af 28de Juni 1839 i Anledning af Actor Sagens for Underretten ved Skrivelse af 4de Marts 1839 indgivne Indstilling om, at Tiltalte maatte blive dømte til at betale Kongen Bøder, Inquisitionsomkostninger og Sagens øvrige Omkostninger for Underretten og Høiesteret. Actor Sagen har til Støtte for denne Paastand anført, at det Tiltalte Selskab ved Skrivelse af 3 Juli 1839 fra Amtmanden i Nordlands Amt var bleven gjort opmærksom paa, at det ikke maatte drive Handel med Brændevin, uden at have erhvervet Kongelig Bevilling dertil, og at det Tiltalte Selskab, uagtet det saaledes var bleven gjort bekjendt med Lovens Forbud, dog havde drevet Handel med Brændevin, idet det ved Skrivelse af 5te Marts 1839 havde bestilt 3000 Potter Brændevin hos Kjøbmand Hans Nicolai Hansen Mandt i Stockholm, og ved Skrivelse af 8de

med Tilstand, forsaavidt det tiltalte Lagmaa bemeldte, at det ikke gandske klarlagt
dømpkiæres at Tilstedeværelsen af saa mange Personer paa Stedet kunde antages
skadelig. Det bestyrkes ikke af Vidnernes Forklaringer, hvorefter det alene
Lagmaa falder ikke i Øinene, at Tilhørerne ved Tinget ere mere talrige end
sædvanligt, og det er ikke sandsynligt, at Tilhørernes Tilstedeværelse
skulde have havt nogen Indflydelse paa Sagens Udfald. Det maa derfor
antages, at Lagmaa ikke har havt Føie til at anse Tilstedeværelsen af
saa mange Personer for skadelig, og at Sagen derfor ikke burde
hjemvises til fornyet Behandling for Underretten. Da Sagen
saaledes maa antages at være tilstrækkelig oplyst for Overretten,
og da Tiltalte ikke har fremsat noget Forslag om Bevisførelse for
Overretten, maa Dommen stadfæstes.

Thi bør for Ret

Overretsprocurator Petersen bør paa Vegne af Tiltalte Niels Engel Pedersen
Lem i Tiltalte betale 8 Rbd. 56 Sk. Halvtredsindstyve med 2 Daler for 3 Dali
1838 à 12 Sk. pr. Stk. i Underretssalæret.

Dommen bør ved Magt og Ret at efterkommes under Tiltalte Niels Engel Pedersen
Lem's Ansvar efter Loven.

Overretsprocurator Petersen bør paa Vegne af Justitskassen for Tiltalte
Niels Engel Pedersen Lem i Overretssalæret 8 Rbd. 56 Sk. Halvtredsindstyve
Rigsbankdaler.

Justitsraad Bloch bør paa Vegne af Sagens Sagsøger for
Overretten Sagførerne Hansen og Bruun for Sagens Sagsøgte
for Overretten Sagførerne Hansen og Bruun
at efterkommes inden 15 Dage efter denne Dom bør lovlig Lovs
Tinghuset Aalborg Stadsret Torsdagen
den 17de August 1840.

C. Rimestad.

Afsagt i forskrevne Overretssal Fredagen den 28de August 1840 af
undertegnede Dommere i Overretten over Vestlandene.

C. Rimestad.

Vor Stadfæstelse paa Dom saaledes som den ovenfor er skrevet og
med Underskrifter og for Justitskassen
Aalborg den 3die September 1840

Dommen.

(125) i Kongens Nr. Retsprot. Nr. 17. 1840. Sag imellem Overretsprocurator Petersen
som Actor paa Vegne af Justitskassen
og
Tiltalte Niels Engel Pedersen Lem
som Actor for Overretten
Sagførerne Hansen og Bruun
for Sagens Sagsøgte for Overretten
Sagførerne Hansen og Bruun

Tiltalte Niels Engel Pedersen Lem, der ved Underrettens Dom af 27de Januar
1840 er fældet til at bøde 8 Rbd. 56 Sk. Halvtredsindstyve Rigsbankdaler
Sølvs Courant eller derfor at undergaa simpel Fængsel i 8 Uger, har
ved Indlevering af 6te Marts 1840 paa Grund af Sygdom
begjært Sagen hjemvist til fornyet Behandling for Underretten,
hvilket ogsaa ved Kongelig Resolution af 20de Marts 1840 er bleven
bevilget. Sagen er derefter atter bleven forhandlet for Underretten
i Overensstemmelse med Overrettens Hjemvisningsdom, og ved
Dom af 5te Juni 1840 er Tiltalte bleven fældet til den samme
Straf, som ved Underrettens første Dom. Denne Dom har Tiltalte
ved Indlevering af 8de Juni 1840 paa ny ladet indanke for Overretten,
hvor Sagen nu atter er bleven forhandlet i Overensstemmelse med
Reglerne for Sager, der ere indankede for Overretten efter at være
blevne hjemviste til fornyet Behandling for Underretten.

Tiltalte har for Overretten ikke fremsat noget Forslag om Bevisførelse,
og da det ikke af Sagens Akter er oplyst, at der skulle være
fremkommet nye Omstændigheder, som kunne have Betydning for
Sagens Udfald, maa Underrettens Dom stadfæstes.

Thi bør for Ret

Overretsprocurator Petersen bør paa Vegne af Justitskassen for Tiltalte
Niels Engel Pedersen Lem i Overretssalæret 8 Rbd. 56 Sk. Halvtredsindstyve
Rigsbankdaler.

Dommen bør ved Magt og Ret at efterkommes under Tiltalte Niels Engel
Pedersen Lem's Ansvar efter Loven.

Justitsraad Bloch bør paa Vegne af Sagens Sagsøger for Overretten
Sagførerne Hansen og Bruun for Sagens Sagsøgte for Overretten
Sagførerne Hansen og Bruun
at efterkommes inden 15 Dage efter denne Dom bør lovlig Lovs
Tinghuset Aalborg Stadsret Torsdagen
den 17de August 1840.

C. Rimestad.

Afsagt i forskrevne Overretssal Fredagen den 28de August 1840 af
undertegnede Dommere i Overretten over Vestlandene.

C. Rimestad.

Vor Stadfæstelse paa Dom saaledes som den ovenfor er skrevet og
med Underskrifter og for Justitskassen
Aalborg den 3die September 1840

Dommen.

Grund hos foranlatte Lovs medtages gotkjendt at Justitsraad Hyldes Eiendom Paisen af 8 stk Lodrette Bygninger med 8 stalde Rog fælgt 2440 Lgd. stuer 9 Rum Kakkelovne samt derhos Brønd med pumpe liggende paa Gaarden Matr. No. 1 Kvarteer Stads for ordnet, at skjønne over Taget til 13 Riksdr pr. Kvadrat Favn samt for nogen ny Skorsten til 18 Riksdr. at Kvistene for de to forreste Stuer samt for Skorsten til Kakkelovnen i Stuen No. 1 Kvarteer 2 Etage paa Sidebygningen af 13 Kvadrat Favne 2 Rum Bord af 14 à 16 Kvadrat Favne, at 12 Rum 2 Borde og at Kvistvinduer ellers Brønd paa Sidebygningen. Disse forskjellige forordnet for 10 til 20 Rdlr. stykkevis for ny gamle Lofter ellers ikke. Eiendommen fod paa Grund Regning fremstod som saa beligger som gammel Matr. No. 1 Kvarteer 1000 Favne Jord og Gaarde til 6 Rdlr 970. 6 Sk. Denne Regning er ikke fremkommet for Syn. Den tiltagne nærmeste Ret af Justitsraad med hjemlede gammel Afgrænsning for 8 3/16 Rdlr Rent i Aluminde Afgift, ansattes Prisen til 12 à 13 Rdlr. Kvadrat for 100 Rdlr Favne falder i gjennemsnit. Eiendommen Beliggenhed paa Lagre tillige til at slagge denne Regning til Grund for nu nærlig Afgrænsning. Taxeret i Retsdag af 13 Decbr 1840 Elias Rasmussen Justitsraad gjennem Rasmussen og Lassen for Lassen. Samt Regning Dokumenter, Grundbog, Matrikul og Skjøde af 1779 Justitsraad tilstillede at betale Retten Syn, samme Regning tillige med Bemærkninger af Justitsraad Hyldes Fuldmægtig Brandt Klare mellem sig, og denne Taxt samt for Eiendommen Rigtighed ellers ikke nærmere at bemærke. Justitsraad Hyldes Regning medfølger Regnskab for forskjellige Arbejder 2440 Rdlr Rede Kontant 1951 3/16 Rdl. Rente Regning for 8 100 Rdlr Rente 1 Aar 8 Rdlr. Regning for 1755 Pægarder Tørv 112 1/2 Rdl. Regning for 5 Favne Brænde 50 Rdlr. Regning for 2 Favne Brænde 15 Rdlr. Regning for 2 Kas Kalk

Det Fort Konds 6. Retsf. 20 2.

Det optoges Andrag imod Sagen ifølge Politi Dom af 15 Dags optagne Politi Rulle Dom contra Forbryderne Assend og Assend og Lomma.

Pranquebar den 7de September 1840.

C. Siemeth

Kandte afsagde Dom Pranquebars Ret Mandagen den 7 Septbr 1840

C. Siemeth

Dommen blev oplæst i Retten, hvorpå Tiltalte erklærede, og for Ret. i Fort Konds Tidsrum. —

D. 21 September 1840.

W Liebbacciali. —

W Leibraja. —

---

(138) Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 575. 1840. Politi contra Assendsamaren alle Assendsamarens af Politi Protocollerne Tid at Stjæld og Grund lagde Sag. Dommen afsagt den 7 Septbr. 1840 i Dag Sagen Protocol pag 107. —

---

(139) Dom

i Sagen Kr. Rets Prot. No. 576. 1840. Mallicoccanapatten contra Assendsamaren alle Assendsamarens af Politi Protocollerne Tid at Stjæld og Grund beliggende paa Lomma. Dommen afsagt den 7de September 1840 i Dagbogen Prot. pag 108.

---

(140) Dom

i Sagen Kr. Rets Prot. No. 538. 1840. Privat Tambaccapulle contra Retsbetjenter. Dommen afsagt den 9 September 1840 i Dagbogen Prot. pag. 110. —

---

(141) Dom

i Sagen Fransmandes Rets. Prot. No. 121. 1840. Amindale Marcaran og Abraham Marcaran contra Abrahamsen.

Klager vor ved Rets Dag den anlagt sidstes Torsdag Klage mod Defendanten, hvilken den 24de f. Maaneds Dato for Politi Retten paa Fransmandes Kald fremmødte, og Klagerne paa Retten tilbød at betale en Rede af 6 Rupies 599 Rs. i Capital og 200 Rupie i Rente, hvilken Rede af 7 December 1838 skulle paa Klagernes Vegne afhentes. Dommen af 9 Decbr 1838 vil bekræftet og stadfæstet. Klagerne paastod at Defendanten maatte blive dømt til at betale Klagerne 799 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 samt Omkostninger. Defendanten paastod at Klagerne maatte blive dømte til at betale ham 200 Rupies, som han havde udlagt for Klagerne, da de vare blevne arrestered paa Fransmandes Kald. Politi Retten dømte Defendanten til at betale Klagerne 600 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 med Omkostninger. Defendanten appellerede Dommen til Provincial Retten i Cuddalore, hvilken Appel blev antaget, og Klagerne paalagde at indstævne Defendanten til Provincial Retten i Cuddalore. Klagerne have nu ved Rets Dag den 24de f. Maaneds Dato for Politi Retten paa Fransmandes Kald fremmødt, og Defendanten paa Retten tilbød at betale Klagerne 799 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 samt Omkostninger, forudsat at Klagerne paa Klagernes Vegne vilde afhente 2 Rede af 6 Rupies 599 Rs. i Capital og 200 Rupies i Rente, hvilke Rede af 7 December 1838 skulle paa Klagernes Vegne afhentes af Fransmandes Politi Amandsmand og Assessor Abraham Marcaran. Klagerne paastode at Defendanten maatte blive dømt til at betale Klagerne 799 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 samt Omkostninger. Defendanten paastod at Klagerne maatte blive dømte til at betale ham 200 Rupies, som han havde udlagt for Klagerne, da de vare blevne arrestered paa Fransmandes Kald. Politi Retten dømte Defendanten til at betale Klagerne 600 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 med Omkostninger. Defendanten appellerede Dommen til Provincial Retten i Cuddalore, hvilken Appel blev antaget, og Klagerne paalagde at indstævne Defendanten til Provincial Retten i Cuddalore. Klagerne have nu ved Rets Dag den 24de f. Maaneds Dato for Politi Retten paa Fransmandes Kald fremmødt, og Defendanten paa Retten tilbød at betale Klagerne 799 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 samt Omkostninger, forudsat at Klagerne paa Klagernes Vegne vilde afhente 2 Rede af 6 Rupies 599 Rs. i Capital og 200 Rupies i Rente, hvilke Rede af 7 December 1838 skulle paa Klagernes Vegne afhentes af Fransmandes Politi Amandsmand og Assessor Abraham Marcaran. Klagerne paastode at Defendanten maatte blive dømt til at betale Klagerne 799 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 samt Omkostninger. Defendanten paastod at Klagerne maatte blive dømte til at betale ham 200 Rupies, som han havde udlagt for Klagerne, da de vare blevne arrestered paa Fransmandes Kald. Politi Retten dømte Defendanten til at betale Klagerne 600 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 med Omkostninger. Defendanten appellerede Dommen til Provincial Retten i Cuddalore, hvilken Appel blev antaget, og Klagerne paalagde at indstævne Defendanten til Provincial Retten i Cuddalore. Klagerne have nu ved Rets Dag den 24de f. Maaneds Dato for Politi Retten paa Fransmandes Kald fremmødt, og Defendanten paa Retten tilbød at betale Klagerne 799 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 samt Omkostninger, forudsat at Klagerne paa Klagernes Vegne vilde afhente 2 Rede af 6 Rupies 599 Rs. i Capital og 200 Rupies i Rente, hvilke Rede af 7 December 1838 skulle paa Klagernes Vegne afhentes af Fransmandes Politi Amandsmand og Assessor Abraham Marcaran. Klagerne paastode at Defendanten maatte blive dømt til at betale Klagerne 799 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 samt Omkostninger. Defendanten paastod at Klagerne maatte blive dømte til at betale ham 200 Rupies, som han havde udlagt for Klagerne, da de vare blevne arrestered paa Fransmandes Kald. Politi Retten dømte Defendanten til at betale Klagerne 600 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 med Omkostninger. Defendanten appellerede Dommen til Provincial Retten i Cuddalore, hvilken Appel blev antaget, og Klagerne paalagde at indstævne Defendanten til Provincial Retten i Cuddalore. Klagerne have nu ved Rets Dag den 24de f. Maaneds Dato for Politi Retten paa Fransmandes Kald fremmødt, og Defendanten paa Retten tilbød at betale Klagerne 799 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 samt Omkostninger, forudsat at Klagerne paa Klagernes Vegne vilde afhente 2 Rede af 6 Rupies 599 Rs. i Capital og 200 Rupies i Rente, hvilke Rede af 7 December 1838 skulle paa Klagernes Vegne afhentes af Fransmandes Politi Amandsmand og Assessor Abraham Marcaran. Klagerne paastode at Defendanten maatte blive dømt til at betale Klagerne 799 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 samt Omkostninger. Defendanten paastod at Klagerne maatte blive dømte til at betale ham 200 Rupies, som han havde udlagt for Klagerne, da de vare blevne arrestered paa Fransmandes Kald. Politi Retten dømte Defendanten til at betale Klagerne 600 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 med Omkostninger. Defendanten appellerede Dommen til Provincial Retten i Cuddalore, hvilken Appel blev antaget, og Klagerne paalagde at indstævne Defendanten til Provincial Retten i Cuddalore. Klagerne have nu ved Rets Dag den 24de f. Maaneds Dato for Politi Retten paa Fransmandes Kald fremmødt, og Defendanten paa Retten tilbød at betale Klagerne 799 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 samt Omkostninger, forudsat at Klagerne paa Klagernes Vegne vilde afhente 2 Rede af 6 Rupies 599 Rs. i Capital og 200 Rupies i Rente, hvilke Rede af 7 December 1838 skulle paa Klagernes Vegne afhentes af Fransmandes Politi Amandsmand og Assessor Abraham Marcaran. Klagerne paastode at Defendanten maatte blive dømt til at betale Klagerne 799 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 samt Omkostninger. Defendanten paastod at Klagerne maatte blive dømte til at betale ham 200 Rupies, som han havde udlagt for Klagerne, da de vare blevne arrestered paa Fransmandes Kald. Politi Retten dømte Defendanten til at betale Klagerne 600 Rupies med Renter af 600 Rupies fra 7 December 1838 og 200 Rupies fra 9 Decbr 1838 med Omkostninger. Defendanten appellerede Dommen til Provincial Retten i Cuddalore, hvilken Appel blev antaget, og Klagerne paalagde at indstævne Defendanten til Provincial Retten i Cuddalore.

Enstemmig besluttedes det at tage fat paa forhandlingen
angaaende Waitinada Agers Udskiftning.

Da det ved Skiftebrevet af 6. Juli 1838 er bestemt, at
Udskiftningen skal være tilendebragt inden 1ste Juli 1839,
og det ikke er muligt at faa Arbeidet saa vidt fremmet,
at det kan blive tilendebragt inden den bestemte Tid,
saa blev det enstemmig besluttet, at Udskiftningen
skulde fortsættes i Aaret 1840.

Det blev derefter paa Forslag af Hr. Amtmanden
besluttet, at Udskiftningen skulde begynde Mandagen
den 14de September

[illegible] Underskrivelse [illegible] Retten [illegible] [illegible] [illegible]

Thorsteinn Jónsson Thorlacius Nr. 39 ex. Thorsteinn Thorlacius Nr. 41 Thorsteinn Thorlacius Nr. 42 Johan Daniel Lund Nr. 209 og 327 forenævnte Jens Jacobsen. Wolfgang Heinrich Johan Daniel Lund Nr. 209 med ovenstående Dato paaberaabte Exemplarium fremlagt en saadan Grund af Sammenligning for at Rigsretten maatte kjende, hvorvidt Kongen af Danmark for at betale sin gjeldfri Kontribution til Hamburg maatte have Ret til at udstede Kongebrev, hvorved Kongen af Danmark tillod Hamburg at udstede Pengesedler for 600 Rbd. til at betale sin gjeldfri Kontribution til Hamburg, uden at Rigsretten derom havde afsagt Dom, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 18de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden Rigsrettens Samtykke, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 19de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 20de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 21de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 22de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 23de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 24de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 25de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 26de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 27de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 28de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 29de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 30de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 31de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 32de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 33de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 34de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 35de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 36de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 37de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 38de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 39de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 40de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 41de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 42de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 43de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 44de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 45de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 46de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 47de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 48de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 49de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 50de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 51de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 52de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 53de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 54de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 55de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 56de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 57de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 58de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 59de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 60de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 61de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 62de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 63de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 64de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 65de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 66de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 67de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 68de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 69de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 70de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 71de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 72de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 73de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 74de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 75de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 76de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 77de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 78de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 79de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 80de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 81de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 82de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 83de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 84de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 85de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 86de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 87de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 88de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 89de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 90de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 91de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 92de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 93de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 94de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 95de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 96de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 97de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 98de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 99de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 100de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 101de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 102de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 103de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 104de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 105de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 106de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 107de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 108de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 109de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 110de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 111de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 112de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 113de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 114de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 115de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 116de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 117de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 118de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 119de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 120de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 121de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 122de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 123de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 124de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 125de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 126de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 127de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 128de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 129de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 130de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 131de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 132de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 133de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 134de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 135de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 136de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 137de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 138de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 139de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 140de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 141de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 142de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 143de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 144de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 145de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 146de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 147de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 148de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 149de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 150de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 151de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 152de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 153de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 154de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 155de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 156de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 157de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 158de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 159de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 160de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 161de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 162de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 163de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 164de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 165de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 166de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 167de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 168de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 169de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 170de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 171de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 172de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 173de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 174de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 175de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 176de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 177de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 178de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 179de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 180de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 181de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 182de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 183de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 184de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 185de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 186de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 187de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 188de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 189de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 190de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 191de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 192de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 193de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 194de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 195de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 196de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler uden at have Hjemmel i Lov, og om Kongen af Danmark ved at udstede saadanne Pengesedler havde overtraadt Grundlovens 197de Paragraf, hvorefter Kongen ikke maa udstede Pengesedler u

(147) Dom

i Sagen Nr. Rets Prot. Nr. 155-1840. Arvingerne og Eiendomsrette vedkom. Steinsalen og Alamelie

Med Kongelig Allerhøyeste Reskript af 23de Marts R. Aar blev Etatsraad Kaas for sit Eiendoms Steinsalen og Alamelie Forpagtning ved Nykjøbing Saltkog-gerie, ifølge Bekjendtgjørelse af 6te Sept. 28-13 paa Betingelser og Vilkaar, som i Reskriptet og Bilagene nærmere ere omhandlede, forlænget indtil Udgangen af Aaret 1832 og derpaa atter ved Reskript af 10de Juni 1833 indtil Udgangen af Aaret 1838. Imod Forlængelsen af denne Forpagtning indkom Grev Holstein-Ledreborg til Regjeringen med Andragende om, at Forpagtningen maatte blive ham overdragen, hvilket Andragende imidlertid ved Regjeringens Skrivelse af 15de Juli 1837 blev afslaaet. Ved Reskript af 10de Juni 1838 blev Forpagtningen derefter forlænget indtil Udgangen af Aaret 1848, og ved Reskript af 6te Juli 1839 blev Forpagtningen overdragen Etatsraad Kaas' Arvinger, hvilke ved Skrivelse af 19de Juli 1839 til Regjeringen andragte om, at Forpagtningen maatte blive dem overdragen for Resten af Tiden indtil 1848, hvilket Andragende imidlertid ved Regjeringens Skrivelse af 29de Juli 1839 blev afslaaet.

Dto

at paaland Wilken selv kan tilkjende at afgjelsfalde at dom indfaldt med Ful-
mandte sin Lagt Klage for Hoiesteret og begjere sig Sagen med anbefalende Skjelds for di
Mangler ved Forretningen, samt Tiden i 2 Aar i Mangel af Forskrift
Omkostninger vilde vorde at udrede. Skjønt dommen ikke kunne ansees
for Landsdommer til at udgjøre 6 Rdl 6 - 8 Skill. rigtig 6 Rdl 6 - 10 - 10 Rt.

Efi Kjendelse for Ret.

Forskrevne Vexelsattens bør til Betaling anvises ved Retten at udbetale
6 Rdl 6 - 10 - 10 Rt. med forvornede Omkostninger til Betalingen
fri at vorde. -

Forskrevne Omkostninger fornød.
At erstatte Kammeraadinde 15 Dage efter denne Dom lovlige Lovlige
Skyldige Ansvar efter Loven. -
Kjøbenhavn den 22 de Septbr. 1840

C. Blumenth

Forskrevne Dom blev oplæst i Rætten for Landsdommer
Wegner med Vitterlighed, som fuldkommen vi nævnte. -
Kjøbenhavn den 23 de September 1840

Berevsa Gajgam. -

(149) Dom

i Sagen Pr. Rets Prot. No 573 - 1840. Kancegsattern contra Vinsnæs
Arvinger. Pantevarne afsagt den 22 Septbr 1840 i Tingbogen Lets pag 130.

(150) Dom

i Sagen Pr. Rets Prot. No 607 - 1840 Nainasette contra Svendsen
Dom vinner afsagt den 22 Septbr 1840 i Tingbogen Lets pag 133.

(151) Dom

i Sagen Pr. Rets Prot. No 97 - 1840. Nattenatter Wilken Selly con-
tra Lembalinga Sadecalyi.

Kommercieraad Kaagh vedlagt ofstaaende lovlig Stævning af 24 de Febr
l. A., hvorved den 10 de Marts næstkommende Fuldmægtig
Rud Knudsen i Sagen tilbelagde den Tiltalte Nattenatter Wilken
Selly at betale til Sagsøgeren Gjeld af 6 Rdl 42 - 2 Sk ifølge Dom af 8 de Febr
l. A. - Fuldmægtigen paastod videre vedtaget at Sagen maatte blive
behandlet efter Reglerne om Sager indbragte ved Skriftlig Forfølgning
og den i saa Tilfælde paabudne Frist til Indlevering af Forsvarsskrift
for nu blev Indstævnte Gjenpart af Stævningen med Tilhørende
Dokumenter forkyndt for Tiltalte Nattenatter Wilken Selly den 28 de Febr
næstefter, hvilket bekræftes af Forretningen, som er indført i Rettens Protokol
for Sagen, og Tiltalte Nattenatter Wilken Selly, som ikke har ladet sig
møde for Retten, har ikke indleveret noget Forsvarsskrift for sig,
hvorfor Fuldmægtigen ikke fandt paa at gjøre noget videre Fremstød i Sagen. -
Efter Tiltalte Nattenatter Wilken Selly's Forklaring, der vel under Sagens
Behandling paa Politikammeret er afgivet paa en for mangelfuld og Tiltalte
ufordelagtig Maade, men dog ikke kan ansees at være saaledes affattet, at
den ikke kan tjene til Oplysning i Sagen, om Valuta fandt sted ved Gjeldens
Stiftelse, og Tiltalte derfor maatte ansees at have Ret til at blive frifunden
for Tiltalen, saavidt denne angaar Overtrædelse af Lovens Bestemmelser
om Gjældsbreves Forfaldstid, Rente og Provision, og Tiltalte Nattenatter
Wilken Selly ikke har godtgjort, at Sagsøgeren har overskredet de ham
ved Lov af 25 de Juni 1824 § 2 Nr 2 tillagte Ret til at beregne Provision
af Gjældsbrevets Beløb, saaledes som Sagen er forelagt for Retten, findes
Tiltalte Nattenatter Wilken Selly at have forskyldt Straf efter Forordningen
af 4 de Januar 1800 § 1 Nr 1 og § 2 Nr 1 og 2, jfr. Lov af 25 de Juni 1824
§ 2 Nr 2, og bør derfor, idet Tiltalte ikke har godtgjort, at han har
været forhindret fra at møde i Retten, idømmes en Bøde af 6 Rdl 3 - 2 Sk
Courant eller 18 Dages simpelt Fængsel, hvilken Bøde Tiltalte Nattenatter
Wilken Selly bør være pligtig at betale til Sagsøgeren Gjeld af 6 Rdl 42 - 2 Sk
Courant med Tillæg af 4 Procent Rente siden 8 de Februar d. A. indtil
Betalingen sker, og Tiltalte Nattenatter Wilken Selly bør endvidere
betale Sagsøgeren Omkostninger ved Sagen med 6 Rdl 3 Mk. -
Thi kjendes for Ret

Tiltalte Lembalinga Sadecalyi bør til Tiltalen Nattenatter Wilken Selly at betale
6 Rdl Sygetyve og tre Skill. 6 Rdl 63 - 2 Sk
Forskrevne Omkostninger fornød
at efterkommes under 18 Dages simpelt Fængsel, hvilken Dom bør
Tiltalte Nattenatter Wilken Selly have Lov til at indanke for Landsover-
retten inden 14 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse for ham.
Kjøbenhavn den 28 de Septbr 1840

C. Blumenth

Dommen blev afsagt i den Kjøbenhavns Stads Magistrats Ret den 29 de Septbr 1840
C. Blumenth

Dommen blev oplæst, Tiltalte Sandbye for Tiltalen med Landsdommer Fuldmægtig
Rud Knudsen for Sagsøgeren.
Kjøbenhavn den 3 October 1840

W. Wegner

[illegible] Beløb i Penge 2 Valeter for [illegible] Dage
net af [illegible] den 24 de Marts paa Tiltalens Vegne og afgive Vidne
ved Rane Visevalingam, der skulde være forfattet af Sagens Fuldmægtig
for at Beløb af 12 Rdl og for at Beløb af 12 Rdl samt indført ved Sagens
Omkostninger, hvorfor Fuldmægtigen ikke fandt paa at gjøre videre Fremstød i Sagen. -
Wilkens Forklaring, der vel under Sagens Behandling paa Politikammeret er
afgivet paa en for mangelfuld og Tiltalte ufordelagtig Maade, saaledes
at den ikke kan tjene til Oplysning i Sagen, om Valuta fandt sted ved Gjeldens
Stiftelse, og Tiltalte derfor maatte ansees at have Ret til at blive frifunden
for Tiltalen, saavidt denne angaar Overtrædelse af Lovens Bestemmelser
om Gjældsbreves Forfaldstid, Rente og Provision, og Tiltalte Nattenatter
Wilken Selly ikke har godtgjort, at Sagsøgeren har overskredet de ham
ved Lov af 25 de Juni 1824 § 2 Nr 2 tillagte Ret til at beregne Provision
af Gjældsbrevets Beløb, saaledes som Sagen er forelagt for Retten, findes
Tiltalte Nattenatter Wilken Selly at have forskyldt Straf efter Forordningen
af 4 de Januar 1800 § 1 Nr 1 og § 2 Nr 1 og 2, jfr. Lov af 25 de Juni 1824
§ 2 Nr 2, og bør derfor, idet Tiltalte ikke har godtgjort, at han har
været forhindret fra at møde i Retten, idømmes en Bøde af 6 Rdl 3 - 2 Sk
Courant eller 18 Dages simpelt Fængsel, hvilken Bøde Tiltalte Nattenatter
Wilken Selly bør være pligtig at betale til Sagsøgeren Gjeld af 6 Rdl 42 - 2 Sk
Courant med Tillæg af 4 Procent Rente siden 8 de Februar d. A. indtil
Betalingen sker, og Tiltalte Nattenatter Wilken Selly bør endvidere
betale Sagsøgeren Omkostninger ved Sagen med 6 Rdl 3 Mk. -
Thi kjendes for Ret

Tiltalte Lembalinga Sadecalyi bør til Tiltalen Nattenatter Wilken Selly at betale
6 Rdl Sygetyve og tre Skill. 6 Rdl 63 - 2 Sk
Forskrevne Omkostninger fornød
at efterkommes under 18 Dages simpelt Fængsel, hvilken Dom bør
Tiltalte Nattenatter Wilken Selly have Lov til at indanke for Landsover-
retten inden 14 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse for ham.
Kjøbenhavn den 28 de Septbr 1840

C. Blumenth

Dommen blev afsagt i den Kjøbenhavns Stads Magistrats Ret den 29 de Septbr 1840
C. Blumenth

Dommen blev oplæst, Tiltalte Sandbye for Tiltalen med Landsdommer Fuldmægtig
Rud Knudsen for Sagsøgeren.
Kjøbenhavn den 3 October 1840

W. Wegner

Dom
i Bagen Franquebars Rets Prot. No 296

Nacainasami Nair
contra
Nagamettla Letty

Dette vor mundtlige Bag fand Sted den Nacainasami Nair i Eget Navn som Fuldmægtig for sin Hustrue Nagamettla Letty til Erstatning af 6 Rdr 3 Mk 8 Sk Sølv Vægt for 2 Lispund 3 Skp 8 Pd Sølv Vægt for 2 Lispund 3 Skp 8 Pd Sølv Vægt for 2 Lispund 3 Skp 8 Pd

[illegible] Eklautanna maaskun [illegible] Laug Eiendom som sandt Grund [illegible] at gjøre
[illegible] Eklautanna Eiendoms Skyldighed at [illegible] Eiendomsforsvarer [illegible]
Efi Eiendom for skal.

Forstemelte Saavarecommandeur maa [illegible] Eiendom 15 Dage efter
Dennes Dom lovlige Forkyndelse, Tiltale ogsaa mod vedkommende Eiendom
[illegible] Eiendom [illegible] Eiendom [illegible]

at den sidst nævnte af mundtlig Forhandling til Fuldmægtig Bruun forelagt og tiltraadt af Landsdommerne Hansen, Bentzen og undertegnede Assessor, blev Skjødet under 6te Maj 1822 udfærdiget og Tinglæst for Retten den 8de Juni s. A. Ved Skjødet solgte Kjøbmand Conrad Peter Meyer til Kjøbmand Hans Nielsen Hage en Grund i Aarhuus Kjøbstad, beliggende i Nørregade under Brandtaxt. No. 192 for 1000 Rbd. Courant, hvilken Grund Sælgeren ifølge Auktionsskjøde af 6te Juli 1821 havde erhvervet af Boet efter afdøde Kjøbmand Jens Nielsen Hage. Ved Skjødet var Grunden solgt med Bygninger, Brønd, Gjerder og Tilliggender, som den laa og var indrettet, dog med Undtagelse af en Del af Gaarden, som Sælgeren havde solgt til Kjøbmand Jens Nielsen Hage, og med Forbehold af Retten til at bygge paa Grunden, saaledes som Sælgeren maatte finde for godt, dog saaledes, at Bygningerne ikke maatte komme nærmere end 6 Alen fra Naboens Grund. Ligeledes var Sælgeren berettiget til at bygge paa Grunden, saaledes som den laa, indtil Jens Nielsen Hage havde bygget paa den Del af Gaarden, som han havde solgt til ham. Skjødet var udstedt paa Vilkaar, at Købesummen skulde betales med 500 Rbd. Courant i Løbet af 3 Aar, regnede fra Skjødets Dato, og at Resten skulde forrentes med 4 pCt. aarlig, indtil den blev betalt. Til Sikkerhed for Købesummen og Renterne var Grunden med Bygninger, Brønd, Gjerder og Tilliggender, som den laa og var indrettet, dog med Undtagelse af en Del af Gaarden, som Jens Nielsen Hage havde solgt til ham, og med Forbehold af Retten til at bygge paa Grunden, saaledes som Sælgeren maatte finde for godt, dog saaledes, at Bygningerne ikke maatte komme nærmere end 6 Alen fra Naboens Grund, med videre i Skjødet omhandlede Forbehold, pantsat til Sælgeren, Kjøbmand Meyer, indtil Købesummen var betalt. Skjødet blev Dagen efter Udstedelsen, den 7de Maj 1822, indført i Aarhuus Skjøde-Protokol Pag. 1192–94. Tinglæsningen af Skjødet for Retten blev foranlediget ved Kjøbmand Hans Nielsen Hage, som ogsaa betalte Tinglæsningsgebyret, 6 Rbd. 132 sk. Courant. Det af mundtlig Forhandling for Retten den 6te Maj 1824 fremkomne Andragende fra Kjøbmand Hans Nielsen Hage om at faae Skjødet af 7de Maj 1822 paategnet om, at Købesummen, 500 Rbd. Courant, var betalt, blev ved Rettens Kjendelse af 8de Juni 1824 bifaldet, og Skjødet blev derefter paategnet om, at Købesummen var betalt. Ved Skjødet af 15de Juli 1824 solgte Kjøbmand Hans Nielsen Hage til Kjøbmand Jens Nielsen Hage en Grund i Aarhuus Kjøbstad, beliggende i Nørregade under Brandtaxt. No. 192 for 1000 Rbd. Courant, hvilken Grund Sælgeren ifølge Auktionsskjøde af 6te Juli 1821 havde erhvervet af Boet efter afdøde Kjøbmand Jens Nielsen Hage. Ved

Kaalundsaffæld i Landsretten d. 20de September 1840.

Justitsraad Clemensk

Forenede Landsoverret-Assessor Schlegel fremlagde Sagen med Vi.

Vedmeyer.

Landsretten den 3die October 1840.

(160)

Dom

i Sagen Vrangviebæs Rets. Prot. No. 201. 1840.

Lorenz Nielsen

contra

Assessor Christian Pedersen.

Denne vedkommende Sag har nu været optaget til endelig Afgjørelse ved Landsretten i Overensstemmelse med Kongelig Befaling af 27de April d. A., hvorefter Landsretten ved Justitsraad Clemensk og Forenede Landsoverret-Assessor Schlegel har havt at undersøge og paadømme Sagen, hvilken ved Vrangviebæs Rets Forhandling af 22den Marts d. A. er optaget til Aabenbaring ved Retten, og ved Kjendelse af samme Dag henvist til Landsretten, efterdi Sagsøgeren, Lorenz Nielsen, ikke har villet erkjende sig for Rette for Vrangviebæs Ret, hvorimod Sagsøgte, Assessor Christian Pedersen, har erklæret sig villig til at indlade sig paa Sagen for bemeldte Ret, og Sagsøgeren, Lorenz Nielsen, har ikke villet indlade sig paa Sagen for Landsretten, men har ved Skrivelse af 31te Marts d. A. til Landsretten erklæret, at han ikke vil indlade sig paa Sagen for nogen anden Ret end Vrangviebæs Ret, og at han ikke vil møde for Landsretten til Sagens Paakjendelse, men at han vil lade sig møde for Vrangviebæs Ret, hvor Sagen i saa Fald maatte blive at paakjende efter Vedkommendes Paastand, uden at han vil lade sig

i meingjordsforretning. — Der Sagsøgeren vedgaaer Overtrædelse mod Politiloven af 1ste Januar 1839 for saavidt han ikke har anmeldt Handelen for Politiet, men derimod paastaaer, at han ikke har havt Kundskab om, at Varerne vare indførte uden Told, og at han derfor ikke bør ansees for at have forsætlig overtraadt Politiloven, saa maa dette Forsvar, da det ikke er godtgjort, at Sagsøgeren har havt Anledning til at erfare, at Varerne vare indførte uden Told, ikke kunne tages til Følge. Da Sagsøgeren ikke har godtgjort, at han har havt Tilladelse til at sælge de paagjældende Varer, maa han, i Overensstemmelse med Politilovens 2den Kapitel 2den Post, idømmes en Mulkt af 10 Rbd. til Politikassen, og da Varerne ere blevne confiskerede, maa han ligeledes idømmes at betale Sagens Omkostninger for Politiretten med 3 Rbd. 48 sk. Sølv, hvilke Omkostninger ere at betale inden 8 Dage efter Dommens Forkyndelse, under Adfærd ved Udeblivelse at lide Mulkt af 1 Rbd. for hver Dag, Betalingen maatte blive forsinket. Thi kjendes for Ret:

Sagsøgeren Peder Olsen Lem bør inden 8 Dage efter Dommens Forkyndelse at betale 10 Rbd. Sølv i Mulkt til Politikassen og 3 Rbd. 48 sk. Sølv i Omkostninger for Politiretten, under Adfærd ved Udeblivelse at lide Mulkt af 1 Rbd. for hver Dag, Betalingen maatte blive forsinket.

Thorvaldsens Politiret paa Christiansø, den 12te October 1840.

Som Dommer:
Thorvaldsen Underskriveren Lensmand.
Til Sagens Oplysning bidrager Underskriveren Politibetjent Olsen.
Thorvaldsens Politiret paa Christiansø, den 12te October 1840.

C. Tiemroth

Vidnede Underskriften Thorvaldsens Politiret paa Christiansø, den 12te October 1840.

C. Tiemroth
Politibetjent

Vidnede Underskriften Thorvaldsens Politiret paa Christiansø, den 12te October 1840.

C. Tiemroth
Politibetjent

Vidnede Underskriften Thorvaldsens Politiret paa Christiansø, den 17de October 1840.

P. Rehling

Som Vidne mødte Peder Olsen af Lem i Aalborg Amt, som blev tilholdt at møde for Retten i Morgen Formiddag Kl. 10.

Thorvaldsens Politiret paa Christiansø, den 21 October 1840.

Decaasagajam.

(161) Dom

i Sagen Fr. Rets Prot. No. 641 - 1840. Niarsarpallit centra Saarallarmiut nerkain. — Dommen afsagt den 13 October 1840 i Tingbogen Litr. pag. 160.

(162) Dom

i Sagen Fr. Rets Prot. No. 656. 1840. Akilleraq Nielli contra Karrima Peterpallit. Dommen afsagt den 19 October 1840 i Tingbogen Litr. pag. 162.

(163) Dom

i Sagen Grønlands Rets Prot. No. 26. Saaralingame contra Lakabadi-Kirke- og Skolevæsenet Sagsøger Eskimoen Saaralingame for Grønlands Landsret mod Lakabady til at tilkjende sagsøgte Kirke- og Skolevæsenet i Godthaab Colonie, samt betale vedkommende Sagsøgeren Omkostninger. — Denne Sag er anlagt efter Landsret Kancellie-Skrivelse af 15de Juli d. A. (hvilken Skrivelse den 27de s. M. for Eskimoen blev læst og forklaret ved Tolken i Godthaab Colonie, Peter Olsen, hvorefter Eskimoen forklarede, at han ikke havde noget Bevis for sin Paastand, men at han vilde lade sig nøje med Tolkens Forklaring, at han havde hørt, at Kirke- og Skolevæsenet skulde betale ham 10 Rbd. Sølv for det Arbejde, han havde udført ved Kirkens Reparation i Aaret 1838, og at han ikke havde faaet Betaling derfor. Da Sagsøgeren ikke har godtgjort, at han har havt Ret til at modtage Betaling for det Arbejde, han har udført ved Kirkens Reparation i Aaret 1838, maa han ikke kunne tilkjendes noget Beløb af Kirke- og Skolevæsenet i Godthaab Colonie, hvorfor Sagsøgte maa frifindes for Sagsøgerens Tiltale. Thi kjendes for Ret:

Sagsøgte Kirke- og Skolevæsenet i Godthaab Colonie bør frifindes for Sagsøgerens Tiltale.

Thorvaldsens Politiret paa Christiansø, den 21 October 1840.

Som Dommer:
Thorvaldsen Underskriveren Lensmand.
Til Sagens Oplysning bidrager Underskriveren Politibetjent Olsen.
Thorvaldsens Politiret paa Christiansø, den 21 October 1840.

C. Tiemroth

Vidnede Underskriften Thorvaldsens Politiret paa Christiansø, den 21 October 1840.

C. Tiemroth

Som Vidne mødte Peder Olsen af Lem i Aalborg Amt, som blev tilholdt at møde for Retten i Morgen Formiddag Kl. 10.

Thorvaldsens Politiret paa Christiansø, den 21 October 1840.

Decaasagajam.

(164) Dom

i Sagen Grønlands Rets Prot. No. 582 - 1840. Siniwasa Ajorkar contra Kalkan.

Kirke- og Skolevæsenet i Godthaab Colonie har ved Anlæg efter Landsret Kancellie-Skrivelse af 24de Juli d. A., dateret den 8de September næstefter fældt Dom i nærværende Sag for Grønlands Landsret, dateret den 8de September 1840, paastaaet Eskimoen Kalkan dømt til at betale Kirke- og Skolevæsenet 10 Rbd. Sølv, som Kirke- og Skolevæsenet har udbetalt Eskimoen for Arbejde, han har udført ved Kirkens Reparation i Aaret 1838, og som Eskimoen ikke har godtgjort at have Ret til at modtage. Da Eskimoen Kalkan ikke har godtgjort, at han har havt Ret til at modtage Betaling for det Arbejde, han har udført ved Kirkens Reparation i Aaret 1838, maa han ikke kunne tilkjendes noget Beløb af Kirke- og Skolevæsenet i Godthaab Colonie, hvorfor Sagsøgte maa frifindes for Sagsøgerens Tiltale. Thi kjendes for Ret:

Sagsøgte Kirke- og Skolevæsenet i Godthaab Colonie bør frifindes for Sagsøgerens Tiltale.

Thorvaldsens Politiret paa Christiansø, den 21 October 1840.

Som Dommer:
Thorvaldsen Underskriveren Lensmand.
Til Sagens Oplysning bidrager Underskriveren Politibetjent Olsen.
Thorvaldsens Politiret paa Christiansø, den 21 October 1840.

C. Tiemroth

Vidnede Underskriften Thorvaldsens Politiret paa Christiansø, den 21 October 1840.

C. Tiemroth

Som Vidne mødte Peder Olsen af Lem i Aalborg Amt, som blev tilholdt at møde for Retten i Morgen Formiddag Kl. 10.

Thorvaldsens Politiret paa Christiansø, den 21 October 1840.

Decaasagajam.

Thomsk. – Paa Grund af Sagens Beskaffenhed, og da Parterne ikke have fremlagt nogen Documenter, hvorved Sagen kunde oplyses, bør Sagen afgjøres efter Hovedregelen om Bevisbyrden, og da Sagsøgeren ikke har godtgjort, at Sagsøgte har overtraadt de ham ifølge Kontrakten af 20de Juli 1839 paahvilende Forpligtelser, bør Sagsøgte frifindes for Sagsøgerens Tiltale. Sagsøgeren bør derfor tilpligtes at betale Sagsøgte Sagens Omkostninger for Retten med 10 Rbd. Sølvmønt.

Thi kjendes for Ret:

Sagsøgte Peder Nielsen bør frifindes for Sagsøgerens Tiltale. Sagsøgeren bør tilpligtes at betale Sagsøgte Sagens Omkostninger for Retten med 10 Rbd. Sølvmønt, hvilke Beløb skulle udredes inden 15 Dage efter denne Dom lovlig forkyndes, under Adfærd ved Udeblivelse at lide Exekution.

Thorshavn den 20de October 1840.

C. Siemsen
Sorenskriver.

Saaledes afsagt i den Thorshavns Ret. Session den 20de October 1840.

C. Siemsen

Som Vidne nævnte Peder Nielsen, der ikke har Bevis for sin Paastand, bør ikke høres.

Thorshavn den 21de October 1840.

Dom

(165) i Sagen Sorenskriver Ret. Pr. No. 291. 1840. Forhandlet contra Matthias Hansen Patten og Hustru Mittarnat.

Kommunen Sagen vedkommende oplyst Stævning af 29de Juli f. A. Skifteprotokol No. 10 pag. 301 og 302, hvorved Sagsøgeren har paastaaet Sagsøgte dømt til at betale Sagsøgeren 42 Rbd. 12 Skill. Sølvmønt med Renter af 6 Rbd. Sølvmønt fra Aaret 1839 og Sagens Omkostninger, idet Sagsøgte ikke har efterkommet Sagsøgerens Fordring, som er Sagen tilgodeset ved Forligsmøde i Overværelse af Vidnerne Hans Hansen og Jacob Jacobsen, hvorved Sagsøgte har erkjendt at være Sagsøgeren skyldig de paastævnte 6 Rbd. Sølvmønt, men ikke har villet betale Renter af samme, da han ikke har været i Mora for Sagsøgeren, men at Sagsøgeren har været i Mora for ham, idet han ikke har villet modtage Pengene, da Sagsøgeren ikke har villet give ham Kvittering for Pengene, hvilket Sagsøgeren har erklæret sig villig til at gjøre, naar Sagsøgte betaler Renterne, hvilket Sagsøgte ikke har villet, da Sagsøgeren ikke har villet give ham Kvittering for Pengene, uden

nu Rum og bedrefter at fornikte sin ovenfor stemte Rum til fauldte opgivne Afgift til Statskassen, saavelsom Rum til Justitsmarks vedkommende til Statskassen fornden at betale. – Afslagsvis skete Advokatens fornemmelser til Sagens Oplysning, da Lov Statuten at godtgjøre Justitsmarks forskjellige Overskridelser imod Allerhøieste Forordninger af 6. Novbr. 1818 (Jvf. 6. Novbr. 3-4-32) tilligemed Rescript af 6. Januar 1837

Lommet og Fuldmægtig Lomst af Hr. Justitsraad Estakerieg for Tiltalte Kierkegaard for sig Tiltalt fremkommen, i Forbindelse med den af Tiltalte Kierkegaard med Tiltalte Jacobsen den 14de December sidstafvigte Aar indgaaede Contract, hvorefter Tiltalte Jacobsen skulde have Tiltalte Kierkegaards Gaard i Kjøbstaden, med Undtagelse af Kjøbmandsvarer, for 250 Rbd. Courant, naar den paa Contractens Tidspunkt var i samme Stand som ved Contractens Slutning, men for 200 Rbd. Courant, saafremt den skulde findes forringet, hvilken Contract Tiltalte Jacobsen ikke havde opfyldt, idet han ikke havde betalt Tiltalte Kierkegaard de 250 Rbd. Courant, men kun 200 Rbd. Courant, hvorfor Tiltalte Kierkegaard havde ladet Tiltalte Jacobsen tilstævne for Retten, for at erholde Dom for de 50 Rbd. Courant, som Tiltalte Jacobsen ikke havde betalt ham, og for Omkostninger ved Stævningen og Processen. Tiltalte Jacobsen havde ikke indfundet sig i Retten, uagtet han var lovlig tilstævnet, og Tiltalte Kierkegaard havde derfor paastaaet Dom i Overensstemmelse med Stævningen. Da Sagen nu var forberedt, og Tiltalte Kierkegaard fremdeles paastod Dom i Overensstemmelse med Stævningen, saa

Bleve Vidnerne Jacob Hansen og Niels Christian Jacobsen aflagde Ed i Sagen.

Retsforhandlingen sluttet.

Peter Jacobsen Lund.

Publiceret i Aabenstevns Ret for Retsformanden Justitsraad Estrup og Assessor Hansen

Fristedet den 26de October 1840. C. Bremseth.

Kjendelse afsagt Torsdagen den 29de October, i Overværelse af Retsformanden Justitsraad Estrup og Assessor Hansen.

Da Tiltalte Jacob Hansen ikke er mødt i Retten for at aflægge Ed i Sagen, og Tiltalte Kierkegaard har paastaaet Dom i Overensstemmelse med Stævningen, saa

Bør Tiltalte Jacob Hansen for Udeblivelse fra Eden at betale 6 Rbd. 27 Sk. Sølvmønt til Tiltalte Kierkegaard, og 2 Rbd. 15 Sk. Sølvmønt til Justitskassen, samt Tiltalte Jacob Hansen for Udeblivelse fra Eden at betale 2 Rbd. Sølvmønt til Justitskassen, og Tiltalte Kierkegaard for Udeblivelse fra Eden at betale 2 Rbd. Sølvmønt til Justitskassen, alt inden 8 Dage fra denne Kjendelses Forkyndelse under Adfærd ved Lovens Magt.

Peter Jacobsen Lund.

Publiceret i Aabenstevns Ret for Retsformanden Justitsraad Estrup og Assessor Hansen

Fristedet den 2den November 1840. Svendsen.

(168) Dom

i Sagen Kr. Rets Prot. Nr. 680. 1840. Skifteskat contra Ramates Creditorer. Decision afsagt den 30 October 1840 i Dingbogen Litr. pag. 187

Dom

(169)

i Sagen Kr. Rets Prot. Nr. 680. 1840. Skifteskat contra Jensen. Decision afsagt den 30 October 1840 i Dingbogen Litr. pag. 190

Dom Uxekadaver

(170)

i Sagen Kr. Rets Prot. Nr. 636. 1840. Nogamiddle contra Uxekadaver. Decision afsagt den 30te October 1840 i Dingbogen Litr. pag. 191

Dom

(171)

i Sagen Lerchenborgs Rets Prot. Nr. 781. 1840. Justitsraad Estrup contra Uxekadaver.

Da Tiltalte i nærværende Sag paa Grund af Tiltalens Udeblivelse fra Eden, jfr. Reskr. 8. Novbr. 1822, maatte anses at have fremsat Indsigelser mod Tiltalens Ret til at paastaae Dom i Overensstemmelse med Stævningen, og Tiltalte ikke havde indfundet sig i Retten for at aflægge Ed i Sagen, uagtet han var lovlig tilstævnet, saa

Hammond & Kaga Landstings Lagmands Embede i Aalborg Amt, i afvigte Tid
fast til Residents i Viborg, siden 16de Kap. 2 - 65)
at afsige Dom i Sagen imellem Enken Anne Lene Lodbjerg Lodbjerg
som Tiltalende paa den ene, og Gaardbruger Peder Christian Pedersen
Lodbjerg som Tiltalt paa den anden Side, angaaende Tiltalen for
Mandtvold, hvorefter Retten
Kjendelse
Tiltalte Gaardbruger Peder Christian Pedersen Lodbjerg bør for
Tiltalende Enken Anne Lene Lodbjerg at betale Sagens Omkostninger
for Retten, 4 Rbd. 4 Mk. Sølv, inden 15 Dage, ved Exekution.
Thi kjendes for Ret:

Kommenderade Kongl. Landshöfdingen Lybeker Testamente i afseende på
fack. till Fastigheten uti N:o Kongl. Sta Anna Sta 16 Kongl. 2 Qv.

Af stämbanden utvisar den 16 Nagn. sedan Herren Domare Landtmäjare Ehrlyn
till Fastighetens Syning.

Framfördes den 16 Novbr. 1840.

C. Piemeeth
Justitiesekr.

Karlskr. afsagt Måndagen den 23 November 1840

C. Piemeeth

Konungen. Hans Maj:t Kongl. Lagmannen Nordin anmodas att i Stället för

af den Executive, som ikke byggs Fortsættelse, den saldos ikke for Skyldneren Rette vedkommende Kraft, den burde gives Forretningen at fortsættes af Executionen, som samt for Executionens Skyld, saa meget ecadien angaaer Executionens fortsættelse Skyldneren ikke for videre Udgift eller Executionen - ligesaa lidet som vedkommende Vagts Omkostninger, der ville for Executionen Vedkommende nille efterses og dog Regning udgjøre 6. Rdlr 3-5-32. - Det kan følgelig kun være at Executionen ikke kan fortsættes videre end som Indtægten udgjør, med at Skyldneren ikke kunne Løsgivelse ikke meer tilbydes Executionen end som i Sagen No 134-1840. at Executionen for dens Vedkommende kan ophøre, og Skyldneren Løsgivelse for sig selv at besørge.

Thi kjendes for Ret:

Executionen Skyldneren Mianamal bør lade Executionen Raja Cul lei at betale 6. Rdlr pligtige og Sportler 6 Rdlr 42 ß

Ifølge Executionen Skyldneren indtalte Forretning bør Executionen lade Skyldneren som med 6. Rdlr 2-5-32 ß

Denne Dom skal inden 15 Dage efter Kundgjørelsen for Skyldneren Executionen Rette Adresse afsted komme.

Tranquebar Ret 14de December 1840.

C. Pieneath
Justitiarius

Dommen afsagt i Ret Tranquebars Ret Mandagen
den 14de December 1840

for Skriver
C. Pieneath

Som Fuldmægtig for Skyldneren Executionen Skyldneren Mianamal Executionen Raja Cul
Som Fuldmægtig for Executionen Executionen Skyldneren

Dom

186 i Sagen Fr. Rets Prot. No. 754 - 1840. Velappasetti Fr. Arumugam contra Velappasetti Ramanuja afsagt den 15 December 1840 i Dagbogen Litr. pag 262

Dom

187 i Sagen Fr. Rets Prot. No. 765 - 1840. Tandavaraja contra Thailadeva. Dommen afsagt den 15 December 1840 i Dagbogen Litr. pag 264.

Dom

188 i Sagen Fr. Rets Prot. No. 786 - 1840. Kistnasami contra Andre Pillay. Dommen afsagt den 15de December 1840 i Dagbogen Litr. pag 266

Dom

189 i Sagen Fr. Rets Prot. No. 709 - 1840. Sadasivanaiken contra Ramasami. Dommen afsagt den 21de December 1840 i Dagbogen Litr. pag 271

Dom

190 i Sagen Fr. Rets Prot. No. 708 - 1840. Tarmalingapillai contra Ambalavanaiken. Dommen afsagt den 23de December 1840 i Dagbogen Litr. pag 276.

Dom

191 i Sagen Fr. Rets Prot. No. 809 - 1840. Irulsappa Naick contra Ramasami. Dommen afsagt den 28de December 1840 i Dagbogen Litr. pag 280.

No. 1.
1841.

Dom

i Sagerne Tranquebars Rets Protocoll

No. 313. Sellam contra Wengapaijen og Pijavaijen.
" 314. Seppal contra Pijavaijen.
" 321. Minatchi contra Wengapaijen og Pijavaijen.

Rundu 25de Maii f. A. for Executionen Sellam ved Sagens Vedkommende Wengapaijen og Pijavaijen til Betaling af Kapital efter Dennes af 13de April 1835 med 12 pCt. p. a. Rente for Kiøn af 55 Rdlr Dennefte Dato ved Betaling skeer tilligemed Forretningens Omkostninger for Kiøn af 6. Rdlr 50 med Rente à 12 pCt. p. a. efter at Dennes af 18 April 1839 med Pijavaijen - Ligeledes for Executionen Vedkommende Seppal ved Sagens Vedkommende for Kiøn af 6. Rdlr 20 med Rente à 12 pCt. efter Dennes af 2 October 1839 samt Forretningens Omkostninger.

Da foranlediget omstændighed Forretningen sidenhen formaaet at blive Executionen i Stand 3die Sagen Tiltale til Executionen i No. 314 Seppal i følge i 1819 Aaret samt Afstaa til Seppal med Jord i nogle Aaren Afgrøder og da Executionen, foruden forskjellige Kiendelser nu ikke mere i Behold, i Forbindelse med Kollusion, og Hensyt for foranlediget Forretningen bleven paa Executionens Vegne ved Skriveren Pillay, som blandt foranlagde og af Parterne bekræftede Documenter ogsaa befandtes et Skrivt af 28 Septbr. 1796 af Seppal under Forbindelse til nærværende Sag, hvorved Executionen skulde have Kundskab om Sagens nærmere Beskaffenhed, saa Executionen ved Skriveren Pillay, som ikke var tilstede ved Forretningens Afholdelse, blev tilkaldt, og efter at have gjort Executionen bekjendt med Indholdet af Skrivtet, som Executionen erklærede ikke at have Noget imod, blev Skrivtet af Executionen underskrevet, og Executionen derefter erklæret for Executionen Vedkommende for Kiøn af 6. Rdlr 50 med Rente à 12 pCt. p. a. efter at Dennes af 18 April 1839 med Pijavaijen - Ligeledes for Executionen Vedkommende Seppal ved Sagens Vedkommende for Kiøn af 6. Rdlr 20 med Rente à 12 pCt. efter Dennes af 2 October 1839 samt Forretningens Omkostninger.

Da foranlediget omstændighed Forretningen sidenhen formaaet at blive Executionen i Stand 3die Sagen Tiltale til Executionen i No. 314 Seppal i følge i 1819 Aaret samt Afstaa til Seppal med Jord i nogle Aaren Afgrøder og da Executionen, foruden forskjellige Kiendelser nu ikke mere i Behold, i Forbindelse med Kollusion, og Hensyt for foranlediget Forretningen bleven paa Executionens Vegne ved Skriveren Pillay, som blandt foranlagde og af Parterne bekræftede Documenter ogsaa befandtes et Skrivt af 28 Septbr. 1796 af Seppal under Forbindelse til nærværende Sag, hvorved Executionen skulde have Kundskab om Sagens nærmere Beskaffenhed, saa Executionen ved Skriveren Pillay, som ikke var tilstede ved Forretningens Afholdelse, blev tilkaldt, og efter at have gjort Executionen bekjendt med Indholdet af Skrivtet, som Executionen erklærede ikke at have Noget imod, blev Skrivtet af Executionen underskrevet, og Executionen derefter erklæret for Executionen Vedkommende for Kiøn af 6. Rdlr 50 med Rente à 12 pCt. p. a. efter at Dennes af 18 April 1839 med Pijavaijen - Ligeledes for Executionen Vedkommende Seppal ved Sagens Vedkommende for Kiøn af 6. Rdlr 20 med Rente à 12 pCt. efter Dennes af 2 October 1839 samt Forretningens Omkostninger.

Da foranlediget omstændighed Forretningen sidenhen formaaet at blive Executionen i Stand 3die Sagen Tiltale til Executionen i No. 314 Seppal i følge i 1819 Aaret samt Afstaa til Seppal med Jord i nogle Aaren Afgrøder og da Executionen, foruden forskjellige Kiendelser nu ikke mere i Behold, i Forbindelse med Kollusion, og Hensyt for foranlediget Forretningen bleven paa Executionens Vegne ved Skriveren Pillay, som blandt foranlagde og af Parterne bekræftede Documenter ogsaa befandtes et Skrivt af 28 Septbr. 1796 af Seppal under Forbindelse til nærværende Sag, hvorved Executionen skulde have Kundskab om Sagens nærmere Beskaffenhed, saa Executionen ved Skriveren Pillay, som ikke var tilstede ved Forretningens Afholdelse, blev tilkaldt, og efter at have gjort Executionen bekjendt med Indholdet af Skrivtet, som Executionen erklærede ikke at have Noget imod, blev Skrivtet af Executionen underskrevet, og Executionen derefter erklæret for

Justitsraadet Jonas Collet Kongen nedlagde at Jens Christian Christensen Skjødt
paa Vestre Aabybro Thinglav i Hjelmslev Herred af Aalborg Amt
i Kongens Navn 1831 d 27de Juni er anlagt Sag ved Justitsraadet Jonas Collets Fuldmægtig
Justitsraad Bruun mod Gaardmand Jens Christian Christensen Skjødt af Vestre Aabybro
Thinglav i Hjelmslev Herred af Aalborg Amt for at tilpligte ham
til Justitsraadet Jonas Collet at betale 6 Rbd 55 Sk Sølv Courant
med Renter deraf 6 pCt aarlig fra 1ste Januar 1835 indtil Betalingen sker
samt Sagens Omkostninger, saavel ved Forligsmægling som ved Rettergang
for Skyldig Restance af Leie for Gaarden Nr 1 i Vestre Aabybro
for Aarene 1834 og 1835 med 6 Rbd 55 Sk Sølv Courant
for Aaret 1834 og 6 Rbd 55 Sk Sølv Courant for Aaret 1835
Jens Christian Christensen Skjødt har ikke indfundet sig til Forligsmægling
ved Retten, men derimod ladet Retten vide ved Skrivelse af 6te Juli
d A at han ikke kunde komme til Retten
paa Grund af en antagen Sygdom bestaaende af Feber
og Hovedpine, hvorfor Retten har ladet Sagen
forblive hensat til Dags Dato, da Sagsøgeren
Justitsraad Bruun har ladet Retten vide
at Sagsøgte Jens Christian Christensen Skjødt
er bleven rask igjen og kan møde til Retten
Sagsøgeren Justitsraad Bruun har ladet Retten vide
at Sagsøgte Jens Christian Christensen Skjødt
har betalt 2 Rbd 55 Sk Sølv Courant
af Restancen, saa at der nu kun
resterer 4 Rbd Sølv Courant
Sagsøgte Jens Christian Christensen Skjødt
har ladet Retten vide
at han ikke kan betale
Restancen
Sagsøgeren Justitsraad Bruun har ladet Retten vide
at Sagsøgte Jens Christian Christensen Skjødt
har betalt 2 Rbd 55 Sk Sølv Courant
af Restancen, saa at der nu kun
resterer 1 Rbd 45 Sk Sølv Courant
Sagsøgte Jens Christian Christensen Skjødt
har ladet Retten vide
at han ikke kan betale
Restancen
Sagsøgeren Justitsraad Bruun har ladet Retten vide
at Sagsøgte Jens Christian Christensen Skjødt
har betalt 1 Rbd 45 Sk Sølv Courant
af Restancen, saa at der nu kun
resterer 4 Mk Sølv Courant
Sagsøgte Jens Christian Christensen Skjødt
har ladet Retten vide
at han ikke kan betale
Restancen
Sagsøgeren Justitsraad Bruun har ladet Retten vide
at Sagsøgte Jens Christian Christensen Skjødt
har betalt 4 Mk Sølv Courant
af Restancen, saa at der nu kun
resterer 1 Rbd Sølv Courant
Sagsøgte Jens Christian Christensen Skjødt
har ladet Retten vide
at han ikke kan betale
Restancen
Sagsøgeren Justitsraad Bruun har ladet Retten vide
at Sagsøgte Jens Christian Christensen Skjødt
har betalt 1 Rbd

Die Edictal-Citation betreffend

Vom hiesigen Kayserlichen Landgerichte wird hierdurch allen denjenigen 96 Rub
4-2-78.
Als etwaigen Erben, welche binnen 15 Tagen nach Ablauf dieses Jahres Jemand Anlage Forderungen
an den Nachlaß des weiland Herrn Hofgerichts-Advocaten Lemmon
Pernau, den 18ten Januar 1841.

C. Siemoth
Gerichtsnotair

Vorstehende Abschrift mit dem Originale Pernauschen Landgerichts vom 18 Januar 1841
collationirt

C. Siemoth

Vorstehende Abschrift ist dem Kaufmann Jacob Johannsen auf sein Ansuchen
behufs Anstellung einer Klage gegen die Erben des weiland Herrn Hofgerichts-Advocaten
Lemmon ausgefolgt worden.
Pernau Landgericht den 15ten Februar 1841.

W. Lilienfeld

No 2

Dom

i Sagen Frangbos Rets. Prot. No. 556/1840

Mattis Comara Selly
contra
Seramavaradden

Uti vad kommunen Dag, har nu anlagts uppa lovlig Hemvarelse af 17:de
Augusti f.d., emellan Ryttaren Josef Apollon Lindgren å ena och
Inspektoren Hemmeth Lill å andra sidan, till Lösen af 6 Rub 40 i Papiral Silfver
mynt Skulder å 12 procents p.a. ifölge Revers af 16 Juli 1837. Silfver
penningar, med Hvederbörande Räntestämgan. Instämde har sin Tagg
rätt af anlagsat att fara Rättegången och att svara Instämde och af Käranden be-
sörjande antaltagit Beviset, utan som han ansåg att aldrig af honom mottag-
et å Rand för Fordran bevisat vara eller att, jämlikt sina angivna
uppgifter Broder Seramavaradden, har sammanat sina Lösen att betala
de av Käranden för honom att betala nagla Skulder och Arvoden
uti, som skuld sina mottagit, ansvarat Person Skuld mottagen, Instämde
angivna att uti den Rättegången Mellan de Lösen Käranden
Broder, Mattis Valetta eller mer förstämt. Då det mer klarligt är att
emedan 14:de Oktober 1840 anlagd angreppstalan är bland dessförutan
bevisligt eller alner att Instämde till sin Lösen sam mottagit de
Skuldbrefven och Arvskvitt-na i Anledning af sist Lösen, till Betalning
af fordrad Beviset är rättsligt, emot og att sam sin bevisningsligt Inkom
lieat Lösen Broder till Käranden till Betalning allena ifrågakt för Betalning
sam den av Instämde omförmälte Longimanus, som fordrar
sam förmenigt fälmiotat Beviset sin sönt, endast genom klimm att tagn-
Det emellertid finnes Instämde i Tagen av Rättegången och
sam Broder Seramens Lösen rättsligen. Emellertid Seramavara
den, har nu sin Hustru, Instämde sam Lösen Käranden Bevi-

vist och sin sin sida Rättegångs Tagen i Dagen, genom sin Lösen Broder Anlagen
Hemvarelse Dag. Och Instämdes och Käranden Rättegångs Lösen sin Lösen
Mattis Comara Selly och sin Tagen av Rättegången Lösen
Lösen af Lösen Rättegångs Lösen och Kommunen Lösen
sam att Seramavaradden sam Lösen Instämde Lösen Lösen
Kommunen Lösen Rättegångs Lösen Lösen Instämde Lösen
Lösen Lösen Lösen Lösen Lösen Lösen Lösen

[illegible] Sagen [illegible] Sagen [illegible] [illegible] [illegible]

Hain betale for sig til R. Sami Nain 6 Rdl. 83 — R. Sami Nain fan ha Gang for
dette Beløb, saa at Haandskr. Sami Nain til Beløbet og dets videre beløb
Vierarage eller Omkostninger. — Efterdem sig selve denne Omvisning ville
Eidsvaag saa fan ikke alt forud for at betale sine Kar. — Endskjøndt Eidsvaag
sine Vogne ikke havde nyttet paa Veien saa fik han dog Gjeld af, at Vierar
ingen ikke vilde betale for disse Vogne, saa Gjeld af Vierarage til R. Sami
Hain under 8de Juli 1829 i Henhold Obligationen, maatte betales, forend
Eidsvaag, Haandskr. Sami Nain sin Bekræftelse 6 Rdl 83 for sine Vierarage til R.
Sami Nain. —

Det Kjendes, for i Dag personlig for mig Undertegnede Skriver Lensmand
Nain for saavidt angaar Constatering af Vierarage alene ikke, men ogsaa for
Haandskr. Sami Nain for saavidt angaar Constatering af Vierarage, af saa vidt
Vogn Sami Nain til Vierarage, for Reisen fra Gjeld af Eidsvaag
Vierarage fandt paalagt sig Constatering af 4 80 Rdl, og saa i det eiendelig at
Vierarage fandt noget i Dag ikke mod Sami Nain for sig selv for Beløbet —
Dette maatte Haandskr. Sami Nain for ikke at faae opptaget en fandan Constatering
i Klagen mod Eidsvaag Kjøb mod Omvendelse til at maatte vedlegge
for Sami Nain for Eidsvaag Vierarage saa vidt den ikke var Gjeld af
Vierarage, saa vidt Sami Nain for ikke var Gjeld af Eidsvaag Vierarage
Sami Nain for 6 Rdl 83 — Dette maatte Haandskr. Sami Nain for at
Eidsvaag ikke skulde faae Leilighed til at gjøre Indsigelser mod Beløbet
Sami Nain for 6 Rdl 83 — Dette maatte Haandskr. Sami Nain for at
Eidsvaag ikke skulde faae Leilighed til at gjøre Indsigelser mod Beløbet

Det Kjendes, for i Dag personlig for mig Undertegnede Skriver Lensmand
Nain for saavidt angaar Constatering af Vierarage, af saa vidt
Vogn Sami Nain til Vierarage, for Reisen fra Gjeld af
Vierarage fandt paalagt sig Constatering af 4 80 Rdl, og saa i det eiendelig at
Vierarage fandt noget i Dag ikke mod Sami Nain for sig selv for Beløbet —
Dette maatte Haandskr. Sami Nain for at faae opptaget en fandan Constatering
i Klagen mod Eidsvaag Kjøb mod Omvendelse til at maatte vedlegge
for Sami Nain for Eidsvaag Vierarage saa vidt den ikke var Gjeld af
Vierarage, saa vidt Sami Nain for ikke var Gjeld af Eidsvaag Vierarage
Sami Nain for 6 Rdl 83 — Dette maatte Haandskr. Sami Nain for at
Eidsvaag ikke skulde faae Leilighed til at gjøre Indsigelser mod Beløbet

Eidsvaag Haandskr. Sami Nain bekræfter i Dag ifølge Skrivelse Dennes dat
Forbigaaelse, Ringdal og vedtil vedlagt Forfald Dag i Henhold Ordre
og efter at Forfaldsdagen dog tilbagelagt med fire Forsorglighed for Skyldnerens
Klagen paa nogen Forsinkelse af Indbetalingen, at saa ikke Rdl 4 Juli 1829 allerede
saa vidt Sami Nain for sine Vierarage, nemlig for 6 Rdl 83 som saa
for disse Vierarage saa fuldstændig, saa lidet at betale til R. Sami Nain
allerede nogen anden Fordring, end at saa ikke saa vidt
Fordring som saadanne Vierarage, han bemærker at saa ikke Gjeld af
Vierarage saa vidt Vierarages Ret paalagt sig at betale i alt 6 Rdl
83 Dagen saa vidt saa vidt Fordring til Vierarage, han bemærker at saa ikke Gjeld af
Vierarage saa vidt Vierarages Ret paalagt sig at betale i alt 6 Rdl
83 Dagen saa vidt saa vidt Fordring til Vierarage, han bemærker at saa ikke Gjeld af

Eidsvaag Haandskr. Sami Nain bekræfter i Dag ifølge Skrivelse Dennes dat
Forbigaaelse, Ringdal og vedtil vedlagt Forfald Dag i Henhold Ordre
og efter at Forfaldsdagen dog tilbagelagt med fire Forsorglighed for Skyldnerens
Klagen paa nogen Forsinkelse af Indbetalingen, at saa ikke Rdl 4 Juli 1829 allerede
saa vidt Sami Nain for sine Vierarage, nemlig for 6 Rdl 83 som saa
for disse Vierarage saa fuldstændig, saa lidet at betale til R. Sami Nain
allerede nogen anden Fordring, end at saa ikke saa vidt
Fordring som saadanne Vierarage, han bemærker at saa ikke Gjeld af
Vierarage saa vidt Vierarages Ret paalagt sig at betale i alt 6 Rdl
83 Dagen saa vidt saa vidt Fordring til Vierarage, han bemærker at saa ikke Gjeld af

Retsdag i Stiftets Overjustitsret for Aarhuus.

Den Overret-Assessor Lieutenant Hansen.

At afholde Session og ved Lovens at paakjende indankede Sager efter Reglerne i Forordningen af 11te Mai 1838 angaaende Justitsvæsenet i Landdistrikterne, samt at udføre de Forretninger, som ved Lovgivningen ere Overretten anviste, er Dagen efter Helligtrekongers Fest bleven berammet.

Aarhuus Overret, den 10de Januar 1841.

C. Siemsen.

Justitsarius.

Retsdagen aabnet af Justitsarius Hr. Siemsen Tirsdagen den 19de Januar 1841

Tilstede

C. Siemsen.

Som Actuarius fungerede paa Retsdagen Overretten Fuldmægtig Hagen.

Justitsraadet Hagen.

Trangsdagen den 27 Januar 1841. Decemdagegam

No 5.

Dom

i Sagen Fr. Rets. Prot. No 1/1841. Sidsambara-spatten contra Offentlig Aktor i Anledning af Actionærernes til 28 Sidsambara-Gruben udlagte Part. Dommen afsagt den 19de Januar 1841 i Dagbogen Litr. F. pag 298.

No 6.

Dom

i Sagen Fr. Rets. Prot. No 7/1841. Sevasidambara-spatten contra Lassa Nairn. Dommen afsagt den 19de Januar 1841 i Dagbogen Litr. F. pag 299

No 7.

Dom

i Sagen Frangbr. Rets. Prot. No 6/10/1840.

Justitsdamanien

contra

Mattammal, Ammiag efter Patcheiperumal.

Hermonnck Rag har en anlagt efter lovlig Stevning af 7de September 1840 angaaende en Galdning af 6. Kap 23. 7de i Capitalen ved Overret d. 12 Februar 1840 fra 11te November 1834 i Stedet Betaling for Arv, efter en Vaccobtegnelse af ommeldte Dato, til Afdøde Ammiag Mattammal, som Gjenstand for Overretten Paastand og Paakjendelse, af hvis Arv Afdøde i Sin Levetid skal have Besiddet. Efter Sagens Forhandling og Foranstaltning i Overretten Skriftlig Forhandling Overretten Dom af 29de September 1840 og Sagens Indstævning for Overretten. Eftersom Overretten ved 3 Novbr. 1840 afsagte Dom har anset Sagen for saaledes forfuldt, at Overretten har at afgjøre, om Indstævningen kan anses lovlig, og Sagen derefter bør optages til Paakjendelse, eller om den bør afvises uden videre Hensyn. Da Gjælderen Ammiag

efter Dødsmaaned og Tilstanden derfor bør forebringe Sagen for Overretten, som endnu ikke har Gjenstand af Overretten Dom, og Sagen derfor ikke kan anses for Overretten forelagt, saa kan den afvises uden videre Hensyn til Sagens Beskaffenhed, og Overretten Dom af 29de September 1840 kan ikke anses som Hindring for Overretten, ikke at Paakjende Sagen, naar den efter Lovgivningen bør paakjendes

№ 12

Dom

i Sagen Tr. Rets. Prot. № 14/1841. Vitasspasetti contra Lacsalongamáli. Dom
uden afsagt den 20de Januar 1841 i Dombogen Lit. T. pag 306

№ 12

Dom

i Sagen Tr. Rets. Prot. № 15/1841. Vitasspasetti contra Rovenlen. Dom
afsagt den 20de Januar 1841 i Dombogen Lit. T. pag 307.

№ 14

Dom

i Sagen Tr. Rets. Prot. № 17/1841. Kagei og Sikspiramanien contra Asseiatye. Dom uden afsagt den 20 Januar 1841 i Dombogen Lit. T. pag 308.

№ 15.

Dom

i Sagen Tr. Rets. Prot. № 670/1840

Kanagasabei

contra

Siksspiramanein

Eftersom indmonerede Sag den nu anlangende aftenværende lovlige Vidnemaal af 12te October 1840, fordelen den 27de f. M. fandt at være saadan Tilstand undergivet, at Sagens Parter, Vidnerne Embedsmænd og Rettens Medlemmer ikke kunde være forsamlede i Retten, førend nogle af indmonerede Sags Vidner, som Stævnede har foreslaaet, nemlig Vidnerne Gnanapragasam Pillei og Kandappa Pillei, begge boende i Mallakam, ikke vare fremkomne, og Stævnte derfor ikke kunde faa Leilighed til at lade dem afhøre i Overværelse af Parterne, hvorfor Stævnte ogsaa havde begjært Sagens Udsættelse, saa er Sagen bleven udsat til idag, da Stævnte har ladet indstævne Vidnerne Gnanapragasam og Kandappa, som ogsaa ere mødte, og efter at have aflagt Vidnepligt, ere blevne afhørte, hvorefter Sagen atter er bleven udsat til idag, for at Stævnte kunde faa Leilighed til at lade Vidnerne Kandappa Pillei og Kandappa Pillei, som ogsaa ere mødte, afhøre i Overværelse af Parterne

For det Hele nu Eidsvolds ommarkelige Almue Examen Forhandling. – Præsenterede sam
sammesteds Examinatus Examinatus Examinatus

(17) Dom

i Sagen Fr. Rets. Pr. No. 181–1841 Mailleinami Sette contra Seppal. Dom
afsagt den 8de Februar 1841 i Tingbog Lit. U. pag. 159.

(18) Dom

i Sagen Fr. Rets. Pr. No. 144–1841 Nallamiitlis sette contra Abannaeinair
Dom afsagt den 9de Februar 1841 i Tingbog Lit. L. pag. 334.

(19) Dom

i Sagen Fr. Rets. Pr. No. 69–1841 Peinasalasjulliki contra Sivapiomnia
Sette. Dommen afsagt den 16de Februar 1841 i Tingbog Lit. L. pag. 345.

(20) Dom

i Sagen Fr. Rets. Pr. No. 70–1841 Kistnasamiraik contra Lassapedeatje
Dommen afsagt den 16 Februar 1841 i Tingbog Lit. L. pag. 345.

(21) Dom

i Sagen Fr. Rets. Pr. No. 355/1840

Neraäsia Pulles

contra

Seppa Pulles

Actionen i Sagen, som nu endelig efter Lovlig Tilsigelse af 15de Septbr. d. A., fremkaldt af den 30te f. M. fald i anden, angaaende Skilsmisse imellem Parterne af de ved Actionen Tilstedeværende. Efterdi det lang ej vilde lykkes for Forligsmanden at bringe Parterne til Forlig, saa blev Sagen af Actionen, at paa Klagerens Vegne blev fremlagt Skriftlig Stævning af 6te Septbr. d. A. med Vidnesbyrd af Constabel Kallingen, hvilken Stævning Indholder, at Klagerinden Neraäsia Pulles for nogle Aar siden er bleven gift med Indstævnte Seppa Pulles, med hvem hun i Ægteskabet har avlet 3 Børn, hvoraf de 2 endnu ere i Live, og at Indstævnte for nogen Tid siden har forladt Klagerinden, uden at have givet hende nogen Underholdning, hvorfor hun nu begjærer Ægteskabet mellem dem ophævet. Efterdi Indstævnte ikke var tilstede, saa blev Stævningen ikke oplæst, men Klagerinden forklarede, at hun for 3 Aar siden var bleven gift med Indstævnte, med hvem hun i Ægteskabet har avlet 3 Børn, hvoraf de 2 endnu ere i Live, og at Indstævnte for nogen Tid siden har forladt hende

(22) 1845

Dom

i Sagen Trangbo Rets. Prot. No. 577/1840

Kattan

contra

Ameiadiean. –

Rudis vormonnah Kug, ho no anlagt sflun lemlig Mannaring af 24de Augest f. A. fuallna ha 8de September nafstaffan fastsiandta fan Tilandan Kattan la sit endah Tuftkamada Ameiadiean, fri at fan hauen detelig ha at ütkannan sl fan Pnaefuegsdan, Peiaka dannan talat, i fiei ej fan fatta af Tilantan til Tuftkamada nü af sit Kan Ammeimüllad, eiaa Sadaleng af Kugsan Paahd fonnannaliga Kyllaga Tuiaaa 6 Rdr 31–8a, ellan ad nafstalla famman Kugsdan Komfan uaa 6 Rdr 65–12a ala af sit Tnaleng af sa fonnamda 6 Rdr 31–8a. – ellaga f naftanaan Tilantan vormonnah Kaga Daahafkuiagan. – Tuftkamada fan sidda fnagaaa fandfallafan allan gaaat uagan ia dan Tilfaaaliag iaaa da Maaan Tiluaaa fan fa fan Kuigsdt, fallaa ikka aa da uagan Mait uallaaa Kaafkaaa aan Tnlabd af ha Kyllaga Tuiaaa, Ivi aaa fan Tuftkamada i Almindeligfed paa Kaad at da Kadda Inaaaa Aaahaa af ha Kyllaga Kaandfkal uda Lag at aagiaa uagan Iaaaia, faaafaa Aaahaa Kadda Kaagaaa. – Pal fnagaaa iaaa t Kadal af Kaada Kaaa at 5½ Aad aa aidha da Laaaid i da Maaffa Ka aa dal Aam gia Lag aa Jaaifaad iagaaldaah Ka Kadal Kagaa ka Ka aa. – Aaahaa Kad da i afkaad aiafad Ka ikka maa at af Kaad fa aa Aaafa 6 Rdr 31–8 aaa dal af 6 Rdr 21. – Ui Tilantaa fan ha aa fkaf af da Kyllaga Kaad Ka at da aa Kyllaga fa Kaad Kuigsdt Iaaada. Kaa i aa 8 Pagadaa Kaaf fanda fan Ka Kagaa Ka dal 6 Pagadaa, Iaa at gaa Kaa aad aaa Ka aaa aa Tilantaa at Ka 2 Pagadaa aaaa aa afgaada fnagdaaag fandfallag aftaa iaafk fan Ka af Ammeimüllad at Iaaaa 16 Rdr fnidda adkaad Ka Kaaa aada 2 Pagda dig aa 6 Rdr 21. – Ka Afgaagiaag fandfa i Aadal aaag af gaidaa Kaadfkaaa fan Kaafk Kaad aaa Ammeimüllad, aad fnidaa Ka fan aaa aa aafagda Kapital og Aaafaa Kafkaaaaaag, aaa Kla aaa aggiaa Ka 6 Rdr 21–8a. – Faaafa Kaiaaa da 28 Dafaafa 25 Kafdbafka aaa Klamda affaida, fa aa Kaafk Kyllaga gafkgaad Ka fnafdaaa at Kuigsdt Da Afgaagiaga fandfkad, ikka af Ammeimüllad Kaafk Kaffa Kafkaak. – Ka aa af Pafka Skidaaa fan aidaa Kaaaafdal, at Ammeimüllad fandlaaad at aafkia Ka og Kaffa Ka Kafkaaiaaa 3 Maaaada fan fandfaafdaagt, at Tilantaa i Pafka 3 Maaada aafaa fkaldi fan aa Skaafaa fan Ka Kag fan og Ka fgaaa aaafdgad gaaad fandaagla og Ka aafk af fkaafda Skidaaa fa Kagfkaaa aafkafdlaaf, at Skaafaa af Ammeimüllad Kla afkagga aa. – fiaa Ka fgaad at aaaalla fafkfaaa fa Ffafdafka, fga Gaad af at Kaigdal aa gaaat i Kaafa, ga aa Kyllagfaa i Kallaaa fafad fandfallad i da Kaagdiga Kafga. – Ad Skilfa aa fafklaaf afdaa aaaaaa Ka.

...overbringes fra Lensmanden Nedre, ved at sige ikke med samme Skilsmisse
...sat samt noget Vederlag, angaaende den ovenbelagte Ildebrand i Eidsvaag
...ning Lørdagen, naar saa skeldes fra Byen, at Forretningen med 3die Mandag
...dig Mandag, samt saa at samme vorder tilfredsstillet saa, og saa vaa Haar med Ja
...Mannevandsforretning, finder i Overensstemmelse med Lensmanden Hagens
...Anmærkninger saa bedstaat. - Tilstaaende saa vidner med andre samme
...afsagte Vidner Jordet at gaa gaaende at Ammeemuttal als Tilstaaende
...samt giort Bevis af de paastaaede Ildebrand med at Haaan Hemmelig
...saa Tilstaaende. - Tilstaaende saa paastaaet at skeet Ildebrand Lørdagen
...i Forbindelse Lørdagen med saa vidt Hagen saa skeet saa vidt Ja
...med den af samme saa forandrede Forbindelse Hagen vidner af Tilstaaende
...i den Overensstemmelse fandt Vidner, at ovenfor Ildebrand at det skeede Tilstaaende af
...Ildebrand samt skeedt den 8de saa vidner Hagen Tilstaaende
...vidner ikke Ildebrand angaaende, da den Omstændighed samt
...Ildebrand anlagde Tilstaaende ugyldig, at Afgjørelsen saa skeedt
...er blandt Tilbudet ugyldig skal skee den samme 8de, samt Ammeemuttal
...ikke kunde fremskaffe Hagen vidner ikke angaaende Tilstaaende saa vidner
...Tilstaaende saa vidner med Tilstaaende, at befinde
...skete, vedlegg Afgjørelsen skete, saavidt Hagen all i all afgjørende
...til 6 Rdl 31 8. - Den forsaavidt i Overensstemmelse af Afgjørelsen afsagte
...Vidner vedlegg ikke Hagen angaaende Tilstaaende saa vidner Hagen
...med Tilstaaende, samt den 8de Hagen vidner at Tilstaaende
...Vidner vedlegg - at Tilstaaende

den dorthjemlige Kalla og Rak paa eilbagnmeren paa Porsean, fremmed
Woxogneyhiedden samt Kjöb paa adskillige Magen samt 2 Landbagal 3 Rbd.
ven Kalla at sælge Kanne, hvor nu stes og skorbliggal Mand samt dorf.
taxant 2 24 og Ramasami den 2 24 Rbd, og siden følgt den til Echipuller.
Pricen sat ecmedlertid for klamt at man Kanne maa bemerket, til samt
og kun med 2 12 Rbdr og Ramasami saa ulykke bemeldt at saa mennt
i Vrlstad med allas sant Kanne, den anmeldte Kal. tegnsatte Hansamt
nemt dertak med den salige Eag Ramaikams Lovning paa Porsean
saamen Kabarklennk at saa samt mendt saa Kabar hjemmes paa
Pennaxvor. - Kanne saa i Skuldning af dorsk Forbrydningen forsk ind.
gaaet, at saa man samt mendt saa Echipuller, samt at saa samt sylt
Kallenen af 2 12 Rbdr i 2 12 for Ingmeneren at dem Du, og skildtaligen
Kjendt saa forsk samt dilbdrt at bevise, at Ramasami samt mendt
sten med den salige Eagn Lovning og samt fulgt med saa paa Porsean,
Eng dertaant, at alt skba mes samt regn. Upsiendt og at saa dorsamt mendt
Ramasami under Eagn paa Grund af sin Vinet, den ungle Eagn i samme
samt samt 4 Rbd imellem den. - Da bemeldte Ramasami forommeigt Kjendt
saa skal man ingen Vidsolleg, Eag ikke en Falidirt Indgivt saa man
mert endelig Forvaltand saa den saaledes ingen Grund mendt dil at an.
lagn, at saa saa mendt Medvirkning i Rbd af Kanne begaadt ingmein. -
dil Kundskab mendt paa den Kallatingmeret dan og saa Kjendt den.
af at saa saa under Eagn saa maatte nilgaa dagklokke for gene
ralmindelig Ingmeneret og Rogmeneret at saa skaalet 2 af saa
til Echipuller, Skattaram og Pamadei saa mendt den.
Kappa saamen ordentlig saa mendt Dalv. Han saa med Person Dailg.
lung ellas at saa i Ingmeneret at følge 2 mennet Eagn
for gennemmeldt Ingmeneret, og da Kanne nemdeligt, Kjendt
saa i den saamen Kjend at saa giort Forforsøg af at skyde.
Dag dilbagnen saa mendt Rbdr saa saa Rogmeneret saa saa
dan antagn, at 2 Personer, med saamen dan saaledes saa saa dilbdrt
saa antagt den for nigtigt. - Kjendt dersom 2 saamen Echipuller, Skattaram og Pamadei saa mendt
saaling afsagt under Eagn, saa 2 dag ikke mendt dilbdrt
dig. Grund dil at antagge forskellig Eag, end den saa gelamin. -
Med Kanne selv nitten negaan, da man ikke afsat egen Angi
melse og Attrad Kjendt 2 Gange gennem, Vadsiga Kast og Vistnes
Eilbrdt; saa man saa og besat saa Kattilpalaen saa saa samte.

mist, saa dilligmen mendt Rogmeneret og saa gaa saa for ikke at saa mendt dig
saa Englænin. Han saa i dagen ikke mendt af Falidirt antagt saa at mistan.
dig Person Ikke at same dog egentlig saa Damend indkalde saa i nogen
Skrivmaterialier, uanset den Kanstadighed, at saa nar den Konnegamis og
Kabmandsskab, uanset den Kanstadighed, at saa gaa den
saa mendtlig ikke at brist saa mendt Lovmodsnogen, at saa gaa den
i Klags Protokollen af dagmeren. - Han saa saa mod gaard at mon dkart
dilligmen negang af Konstabel mendt 15 Rdbdrs Kaldningsflag for Kaserdagmeren, dagen
ris med at efterfor Kabsforordningen af 12 December 1833 i Kapitel 3 10 - 1833. Jo
mes Gang dilligen efter den af 12 December 1833 i Kapitel 3 10 - 1833. Jo
dilbdrt centen Kanne, mendlig bedre end 10 Rdbdrs Flag for at dagmeren af
og Meditter Kar Kalla af Mordin 2 20 . Endes commendte Kag saa saa dan
Kanstadighed mod gaard at saa dan Konstabel 3 Rbd
- En Kalla, saa mendt saa dil Kapitel negnen dil saa mes saa saa dig
mendte Konstabel Kapen og Dispedjemmen saa mellem Kabjend Kanstab.
ske. - Endelig saa dil Person Kagen dan forommeigt ikke 2 Rbdr dilbdrt
af dagmeren eller Mordinen af dil Konstabelen mindre Ingmeneret,
da Egnen ikke saa forklaren dbdjendte. - Hvad saa mes Kapitel dig
mindte dansk, saaledes saa mendt at, forblinde i Falidirte Kagn, indtil mid
- Hvad dil endelig af dil Egdige dig Rbdrs dilligen saa mendt at dan
at Kanstadighed Kanne saa mendt Kapitel dig ellas Kapmen ikke mendt at dan
nen sig Klags Kjöbere, saa mendt saa, saa Kapitel, dilstad nemdt
dig Konstabel saa dan saa mendt saa gennemmeldt Ingmeneret Ingmeneret
Kabmandsskab, uanset den Kanstadighed, at saa gaa den
dagmeren, ikke at dil Rbdrs Kalla dig mendt Kapitel at
anse Rbdrs Grund saa, af saa dan Kapitel dilstad saa Kanstadighed
Endelig at saa i Kapitel negnen af 20 Februar 1789 mildt som mes, mod
Kapitel, saa mendt Gang begaadt ikke saa Rbdrs Kapitel
og Meditter Kar Kalla af Mordin 2 20 . Endes commendte Kag saa saa dan
Kanstadighed mod gaard at saa dan Konstabel 3 Rbd
- En Kalla, saa mendt saa dil Kapitel negnen dil saa mes saa saa dig
mendte Konstabel Kapen og Dispedjemmen saa mellem Kabjend Kanstab.
ske. - Endelig saa dil Person Kagen dan forommeigt ikke 2 Rbdr dilbdrt
af dagmeren eller Mordinen af dil Konstabelen mindre Ingmeneret,
da Egnen ikke saa forklaren dbdjendte. - Hvad saa mes Kapitel dig
mindte dansk, saaledes saa mendt at, forblinde i Falidirte Kagn, indtil mid
- Hvad dil endelig af dil Egdige dig Rbdrs dilligen saa mendt at dan
at Kanstadighed Kanne saa mendt Kapitel dig ellas Kapmen ikke mendt at dan
nen sig Klags Kjöbere, saa mendt saa, saa Kapitel, dilstad nemdt
dig Konstabel saa dan saa mendt saa gennemmeldt Ingmeneret Ingmeneret
Kabmandsskab, uanset den Kanstadighed, at saa gaa den
dagmeren, ikke at dil Rbdrs Kalla dig mendt Kapitel at
anse Rbdrs Grund saa, af saa dan Kapitel dilstad saa Kanstadighed
Endelig at saa i Kapitel negnen af 20 Februar 1789 mildt som mes, mod
Kapitel, saa mendt Gang begaadt ikke saa Rbdrs Kapitel

Efr Tjuvbo fors Skt

Cornet Hansten Rantzau at aflynsse vedk 35 Rdlr Sølv, som han oplaa for Arrestum af 8 Marcanter Sandsalter i Laugsal paa Cas tellet Vansborg for Tiltale ved Assessoriet, hvilken oplaa Gaardsmand Mads Andersen Lysthammer. —

I Lysthammer Tilsigelse mes Rannas ami Lien Cornet Hansten at betale Anna Kirstine Fredrice og Lige / Anno 9-37 vedk. — Kan dennes Fordring for og alle af vedkommende Dag og Dommens Exekution lovligen følgende Omkostninger. —

At oplyse Sagen og til Stevnet at indrette inden 3 Uger. Kalender Dag oplaa Arrestum Dom lovlige Forbydelse inden Afsigelse oplaa Sagen Vrangviebar Ret 7 de Marts 1841.

C. Tiemroth
Justitiarius

Vedlagt afsagt inden Vrangviebars Ethvert Onsdagen d. 3 Marts 1841. —

Lysthammer

C. Tiemroth

Overstaaende Dom stadfæstes

Castellet Vansborg i Gouvernementet den 9 de Marts 1841.

P. Rehling — C. Tiemroth — C. A. Müller.

Confirmant og Kunnes fuldf. i Anno P. 10 de Marts 1841

O. C. Rehling

(27)

Dom

i Sagen Trangb. Rets Prot No 771/1840

Müllatehi

contra

Holandueli Pardaram. —

Inden vedkommende Dag fandt Tiltalte Underretsbetjent Lysthammer sig beføiet at tilkjende Sagen Real-Effecter, saalidet vedkommende Ret d. 15 Marts at oplaa Sagen, fandt at oplalde Sagen til Dagen Underretsforhandling. — Lysthammer fandt videre Anledning Tiltalte af Tiltalte under 22 December f. A. og Dagen i Ret Aabningen Tirsdag 22 December f. A. og Dagen i Ret Aabningen Tirsdag 22 December f. A. og Dagen i Ret Aabningen Tirsdag

Pekannon allet nostadh forkrellign i Wangaeigna aifonta Kongsbar, fastadh fonnannellay til saamun Sonnambalam skedh saan wonat jand wad fuun Lukka sfaw nu nis Soekapatten, hat fonnannellay skedh saan wonat Sonnambalams Laukiaruf. Sonnambalam saw ikka giandt Kak Lucko Kongun, nu Lafat paa fonnannt Grund og Eftamant. Peeianaes gam saw alkland bruogtet, at Soekapatten saw wonat Laukiaruf saw Eruel Ek Sonnambalam. — Ael saadaf 8 af Eklaudaw fraalagt Eraawiseglaka fonnegaas ew og Lkat at Soekapatten nagang saw saa Eklaudaw Wagen, da Kunn man bilbrakt Sonnambalam saw at saad Seroont saan afskillega saw paa Kakt saw Eklaudaw afskk Follat forsaan Kaget, bestaakkig saw at saan Sonnambalam bilfandskillad i Mieddigsk. — Ska Eklaudaw saad saamakk Soekapatten ufskadh at Eanick Sonnambalam for 6 Rdr 50 saan Eklaudaw skaa ngaudleg skedh saan Edmakk og mod Vikkaraf saw Eklaudaws Kaik. — Efter Soekapattens Kof saw Sonnambalam saafaafk Peeia naeiagam til Eabaleng af h. fonnakk Ek 6 Rdr 50 og forfaarant saan Peeianaeiagam saw egenu saafaafk Eklaudaw saw saamun Kaan og Legek Ko forfaarant saan. — Kagan Kaan af 50 Rdr saw at skaa at Eanick Eklaudaw nagrade saw Kgek Sonnambalam Eanick og saw Kaan saw Eklaudaw saank Legak 6 Rdr 20 og Eraafak for Serk 30 Rdr nas iblandk h Kagan Eklaudaw i fiaeid nagang saank benæmk Sonnambalam og saw saadan aflas Kank Afsagang Soekapatten paa Eklaudaws Kagen saank naaakkis forgiagka saafaafk Sonnambalam saw 6 Rdr 50, saan omrakk naaannakk. at h 30 Rdr saan nsank naakallas nad, Kaanad nu kk aabk Sorenskaanad saan Eklak Eaadk nadda saw nadang endsigu afgiaa Dsmakk saw at Soekapatten saw skallat figaa saadag saw Eklaudaws Kaik. — Saaomikk Sonnambalam nadde saad nagak Saam paa Eklaudaw allak Eklaudaw paa Sonnambalam, Kaa ikka naak Eraafak afgiaas allak saadi i nsanaaneskk Kagan saw Sorenskaanad, naaakkis i alk Eak Klaas nu Kag naallaaa Eklaudaw og Sonnambalam saw, og Kaas saw Kaaa naaakk saagas nafsk Mooadding saw nad Sorenskaanad nagak Eak.

Kommanak Kagsaakk saafaafk Klaas at afsaiga Kanagnigk Kaa Kaaaaaka, at Eaafkaadk Peeianaeiagaas naagaa Eaadskaaiag nakaa saw saak ikkak Kagan, saafaa saa ikkaadk saafigkaak nadaaiga Eaafkaadk af Eklaudaws Saaakaad, naaaa Sorenskaanad

raad ikke saaaafaak Kk saaaaaaak Eak saaaagak saaa at aaagaa ad Eaak Kagsaa. Da-
agaa. Ek Kaas saa Kk af Eklaudaw saaaafaka.

Esk Eyaak saa Eak.
Kommanak Kagsaafaak.
saadaafaak Aaaaafaaaagaa saaak. —

Saagaaabaa den 14 Marts 1840

C. Siemsseth
Fuafaaaaaaa

Kaaaka Afsagt ikkan Saagaaabaas dat Maandagen den 16 Marts 1840
bafaaan
C. Siemsseth

Saafaaaak Saan Kkaa ag Eafk i Akkaa Saanka Eklaudaw aaaka saafaadag
Eaafkaanda Sonnambalam aa saaaanaak, og saa Saa aaaka Eaafkaanda
Peeianaeiagaas Kagen aaaka Eaafaafaaa
Saagaaabaa den 3 Marts 1840 Deeaasagagaa

(31)

Dom

i Sagen Saagaaabaas Rets Prot. № 389/1840

Sieppen

contra

Wangittammal og

Under nommanak Kag, saa anaadagk afsagt lambag Kjendelse af 29/2 Juni f. A., fandtes P. 13 a Delli ukafhaft fat Kaakka saa. Saadan Sieppen saa for Kakka Kabt indkalk saa Mahs Wangittamm ak. saa at saa Saan Kafdag Kat at betale saan nu Kaan af 6. Rdr 353 — saan Kat fat Kaa i Kjendelsen afsagt Kagering Kafdigaaat Kovedsaas Aandsoffaiaags. — Kk saad saa Kaakka Skaak af Eklaudaws fanske Kaakdag saakkagka og at Skaaaa Sag af 13/2 Rdr f. A. at Kk Kagen agaakligaa gaaaa Kid paa ikke aa at bafaaad Skaaabalab Kaa. saaa saaaaaaaaa saa Mahaaa at kaaaa kaaaa saaa Aaaafaagsha af saaakligaa af saad Saahs Ramasami Naik afskaskka Eaadsmaa, saas Waaka saa aaskaaaa Kk Kk aaakaaaakligaa Sabb af 6. Rdr 353. — Eklaudaw saa aakaaa saakkagk aa Kifka aaaa aa Skaa Kaagkkaa, saas Waaka i Kk fald aa af saad Kk 6. Rdr 168. — Saaaak saa saa bafaagaad Kaaaka af 60 Kalaaa. Kalld Kk 48 Rdr og ikafaad aa saa Kk bafaaaak afSaadaaka Skaga Kk 6. Rdr 125. — af Saafa 3 a Skafkaa skaak aldsaa Kk Kaaa Eklaudaw saa Skaaa saga Saak. skagk Kafdaa. — Saakskaak saa ikka saadialaks ikaaaak aagk aak dag Kagsaka af Kk aaaak Skafka. Eklaudaws saabakk ikgaaiaga saaaaaa saa af saaa saa saa, aaaa i Akaaaakligk saaskaak saa saafaadk saa saafaadak saa Skafka saa Saahs Ramasami Naiks saaa bagaaad agaaaa skaak saa aa

Karl Ludvig Eide i alt til Kontoen 435 Rdl. saaledes at Lauget Underbalancen d. 7te pl.
Aarets dag kan tilstaae, at blive lidet mere end halvparten af den Kontoen d. 15de Novbr.
flag fandt til Udbetalning af sin Konto ovf. Rdl. 342-5ß, som Efterladen har allerede
Lidelsen in natura opfyldt haver. Dernæst Herr af 6. Rdl. 342-5ß paa Kvar
Enkemand at Eidsvaag altid har betalt og bejaaet samme dennes tilbageblevne
Under-ansvarende Gag at forestaae en saadan Erstatning, finder at skee dog
i den Anledning saa Gaylord vogter Landvæsenet. - Eidsvaag saa i alle
Maader vogter at dets vi omsorgsvant saa vel paa dem indbetalende, saaledes
i Almindelighed at saadanne dem vedkommende Penge, som dem saaledes
paa Lauget forfalder, regelig vorder tilbetalte, saa vidt dette saa vidt skeer
til nogen Rigtighed, ellers kan bevises, at det i saa Henseende vorder dem saa
tilregnede Forsømmelighed, at saadanne Penge, som dem saaledes
ikke forbeholdes ved Gaylords Kassevæsen, altsaa Eidsvaags Kassevæsen, saaledes
Vexel og altsaa dens vedkommende Ansvar. - Vogter saadant ogsaa i
Forbindelse med forannævnte Paalignende, og det skeer af nu af blive
ning i denne Gag, da Enkemanden Enken samtlige vedkommende at samvir
ker Gaylordsmanden og Enken ogsaa vedkommende Mand saaledes til Evighed
ning. - Dernæst Gaylordsmanden saa flere Gange Enken Gagen vedkommende
skee ogsaa vedbørligt samme vedkommende Vedkjæld, med Kasse Mødtidsanm,
den nu afholdes. - Gaylordsmanden Eyendele som skal Opsøgsel og Gaard som Eyendom.
Eidsvaags Enken i saa Fald ved at anvise, samme skal forhandles ved Auktion,
saa vidt gjør, at paa 2den angaaende Gaard, samme Gaylordsmanden Enken
i Overensstemmelse med Enken Gaard og Kattegaden. - Enkemanden
saa Gaylordsmanden og Gaylordsmanden saa samme anvise Udmiddelat saa vidt
at dennes Gaylordsmanden Gag at forestaae en saadan Erstatning, finder at skee dog
ogsaa Eyendele i Lagt at bevise, at Eidsvaag vedbørligt af Gaylordsmanden blev
mere gjort Annalor. - At saa ikke i Gaylordsmanden Land saa vidt samme vedkom
mende i Gaylordskab med Enken og altsaa ingen Gaard Gaylordsmanden i Gaylordskab
Enken Lauget Gaylordsmanden af Gaylordsmanden, - at ogsaa min i og saa vidt min vedkom
Gaylordsmanden Enken saaledes saa vel Gaylordsmanden og Gaylordsmanden Gaylordsmanden
gjøre vel Gaylordsmanden, at vel og Enken saa at ogsaa Gaylordsmanden til at
ingen Gaylordsmanden at gjøre Eidsvaag anvise Gaylordsmanden af Enken vedkommende
at vedkommende, - men at Gaylordsmanden Gaylordsmanden saa Enken Gaylordsmanden
saa vidt gjør Annalor, at Gaylordsmanden Gaylordsmanden ikke af samme
vedkommende Eidsvaag vedbørligen vedkommende.

Det vedkommende ingenmeldes saa vedkommende vedbørligt skadeserstatning,
Enkens Gaylordsmanden med ingenmeldt vedbørligt ikke at vedkommende
bragt, saa at det i afsondt Gaylordsmanden ikke at vedkommende Gaylordsmanden
vedkommende saa vidt samme vedkommende vedkommende vedkommende at Enken
og Gaylordsmanden, at saa saa vidt Gaylordsmanden Gaylordsmanden at vedkommende
Gaylordsmanden vedkommende vedkommende at vedkommende saa vidt vedkommende
Gaylordsmanden Gaylordsmanden vedkommende Gaylordsmanden Eidsvaag vedkommende Gaylordsmanden og

Vanskeligheder at samme vedkommende saa vidt Gaylordsmanden Ramasami Nair. Gaylordsmanden
med at opfylde at Gaylordsmanden Gaylordsmanden Eidsvaag gjort vedkommende og Gaylordsmanden
Gaylordsmanden Enken vedkommende saa vidt Gaylordsmanden. - Liggende Eidsvaag, saa vidt
Eidsvaag 3 Mænd i alt afsides Eiendele saa vidt vedkommende saa vidt vedkommende
fuld af Eidsvaag saa, saa vidt vedkommende at opfylde saa vidt vedkommende Gaylordsmanden
saa vidt Eidsvaag vedkommende saa vidt vedkommende saa vidt vedkommende saa vidt vedkommende
Eidsvaag saa vidt vedkommende saa vidt vedkommende saa vidt vedkommende saa vidt vedkommende
saa vidt vedkommende

i alfvorlig eiendom Bestyrelse, for hvilken dette Hverv og alene skal være for-
bundet at have, skal Kjøbet fuldt Retsgyldighed. — At Bestyrelsen for det Ud-
lagte Jordstykke og Vognet, Eiendom i vedkommende Kreds Fattigvæsen
skjøt paa vedkommende Fattigstyrelses Vegne og paa dettes
gaarde til gavn af den paa noget lignende Maade som ovenfor
for Embeder afdøde Embedsmænds Efterladte Livsarvinger med-
delt Bestemmelse. At denne selvskrevne Ejendom, Eiendommen, af og
i vedkommende Kreds Fattigvæsen, hvori den skal være beliggende,
ulligemod skal være Gjæld, men skal Fattigvæsenet ikke
ophæve Bestyrelsen af den, saa længe det efter det mellem Parterne fore-
faldne Forlig bestaar uden Consent, vilkaarlegt tilligemed Eiendommen
Vognen at bestaa, dersom Fattigvæsenet skulde ophøre
det fælles Eiendomsfald, og tilligemed at gjøre saadanne Forandringer i alle
Maader, som paa denne Maade kan befindes fornødne, dog saaledes
at ingen af disse maa kunne til ugunst gaa Skade for
nu ikke vedvarende ved Eiendommen fremgangen. — Eiendommen
af Parternes Fællesskab fremgangen. — Eiendommen kan først tilligemed
at sælges og skal skee i det Mindste for saavidt det bestaar af Jor-
den kan det overkommes og det kan ske uden Fattigvæsenets, at for-
bi det til Eiendommens Opsættelse anvendte, maatte
den nødvendige Bygninger, med samme forbi det skulde gjøres gjældende.
Den Bestemmelse Vedrørende skal dersom i vedfald af Eiendom-
men skal gjøres Fattigvæsenet Ret til at maatte fordre
af Eiendommen og for Fattigvæsenet Regning at anvende
til gavn for Fattigvæsenet, saavidt dette skal være
gjældende for Eiendommen, saa længe den ikke er solgt.
Ved Eiendommens Salg skal Fattigvæsenet have Ret til at
forlange at Kjøbesummen bliver indbetalt til Fattigvæsenet
eller til Fattigvæsenets Kasse

i alfmeer eelfolk bestemmes, for saidant Fæe kommer og aldrig bier for-
leengt ut end Stal stelles saaledes Reglerne. — At Leilænder Jens Knud
Olsen falder ved og Nogle Retskraft i nedennævnte Dag stadfæstet Kaist-
leigt Jord matrikuleret Gaards, saavelsom Jens sidste Forstand i Bygning og Jord
gaaende til Jens at sidde uden Mands videre Tiltale at overdrage Jens Knud af
Lerdrup afstaaede Leilænders rette Jens, Eiendom, at sige
Lerdrup. — At denne fastsatte Forstand Jens Eiendom Knud i Al-
mindelighed uden gjorde Mandt, hvorom Jens afstaa Jordens Skjøde
i vedlig Forsæde vorder Jens, uden Skal Leilænder ikke
alligevel Jens Knud, Jens Jens Knud efter det mellem Jordens Jens
afsagt Forstand Konsel, udmærket Jens Jens Knud vedkommende
Dag Skaf at bestemmes, Knud Jens vorder Jens Knud
de fast Knudsfald, og Jens at Jens Jens Skal sige
Mobilien, den paa denne Mark den Jens Jens Knud, Jens Jens Knud
og Jens vi vedlagt Jens Jens til sige gott Skaf. — Skulle Jens Knud
vi det vedkommende Knud sig Jens Jens at Jens af Jens Jens
af Jordens Knud Jens Jens Knud. — Jens Jens Jens Jens Jens
at Jens afsatt Jens Jens Knud Jens Jens Knud, Jens
den Jens Jens Jens Jens Jens

Forbrydelses Sandsforelæggelse sluttet.
Aktstykkerne remitteres 15 Dage efter Byen Grundlovlige Forfatning
Fængslet den 22 Februar 1841.
C. Siemsen
Justitiarius
Vandelsattest indhentet Kjøbenhavn Politi Mandagen den 23 Marts 1841
Justitiarius
C. Siemsen

Lovmyndighed paa Slaget. Sælleje, hvorfra Politiet Justitiarius
overtog, samme Justitiarius efter modt. Regtal Vidnesbyrd paa-
fulgte Sag vedfast Sagen.
25 April 1841.

(32) H. Lübbe Assessor.

Dom

i Sagen for Rets Prot. No. 176/1841 Kristen Jacobsen contra Hans Jacobsen
vedkjendt Pantebrev afsagt den 29 Marts 1841 i Dombog Litr. B. pag 412

(33) Dom

i Sagen for Rets. Prot. No. 186/1841 Justitsraad Dahl contra Hans Jacobsen
Decbr. Pantebrev afsagt den 30 Marts 1841 i Dombog Litr. B. pag 423.

(34) Dom

i Sagen for Rets. Prot. No. 191/1841. Justitsen contra Petter Jacobsen
afsagt den 6te April 1841 i Dombog Litr. B. pag 425.

(35) Dom

i Sagen for Rets. Prot. No. 650/1840
Nielsen og Tømmermesteren, som Anmelder ifølge Vexelprotocollen Kjær
contra
Kjærsen og Linieassagen, Anmelder ifølge Pakker
og
Kjærsen og Linieassagen
contra
Tømmermesteren og Nielsen.

Under vedkommende Sag fogte Tømmermesteren, Exekutionen
ansaa til Betaling af sin Regning af 6. Rbd 180 ifølge sin Dombog d. 11te Februar
1823 afsagt, men ikke fordelt Dom ved efølgende Lovlig Stævning af 28de
Septbr. f.A. forelagt den 13de Oktober næstefter for Overret. Sædvanlig
Sagsanlæg fogte Tømmermesteren den Betaling af sin Regning af 6. Rbd 333/4 sk
Erstatning for Tab og Omkostninger den Skade, som Sagen der skulde have tilføiet ham
at Tømmermesteren Anmelderen Vexelprotocollen Kjær samt selv
tvungen til Forglighed og ved Dommen at pleie, den mest sat del Part for

for den gjorte Forretning af 11te Februar 1823 angaaende, som den anfægtede af Tilliggs
Summ, der skulde gaa til Godtgjørelse, Kjærsen ikke for egen Vedkommende skulde forskjellige
Forretninger i Anledning af 17 Aars, mellem Impetranten og Indstævnte fælles
i det paagjældende Huus samt vedkommende Inventarium i 17 Aars Tiden opgav.
sidstnævnte Forretninger, Liste af Snedker Jacobsen Hvorpaa Indstævnte 30 Rbd
taxeret i 3/4 Rbd for Maanedl. 9 Rbd 150 Rbd. - Hvorpaa Indstævnte 30 Rbd
Kjærsen 20 Rbd og Tømmermesteren Malermesteren Nielsen 6 Rbd
Overretten 6 Rbd 60 Rbd. - Ligge Parterne paa samme Underlegnelses
Underretten 6 Rbd 60 Rbd. - Overretten Sagen at afgjøre 2den November 1840
Parterne Underretten
og falde Omkostninger. - Overretten Sagen gjorde Mork og Lagtl til Gjenstand i
Sagens videre Behandling Memorierne. - Paa den Forhøjelse Hovedsagen angaaende Be-
Sagen afsagte Underretten Dom forelagte Underretten indbragte Sagen paastode
Parterne af 1823 - med Hensyn Indbragte Overretten Sagen Underretten
Sagen gjorde paa at den mere samme Sags samme Underretten Indstævnte
Vidnesbyrd Sagen Overretten anførte, at de mundtlig erklærte, at Gjældsbeviset,
Sagen Overretten afgjørt, ikke Indstævnte Underretten Indstævnte
ved Vidner ikke Sagen Overretten Sagen Underretten
ikke Underretten Sagen Overretten
Sagen Underretten Sagen Overretten Sagen Underretten
Sagen Underretten Sagen Overretten Sagen Underretten
Sagen Underretten Sagen Overretten Sagen Under

Maanedlige Afdrag, saavidt Aaret Løbe, og Resten
skal betales, naar den tiltraadte Fuldmægtig
Tjeneste. Dersom Fuldmægtigen
Fuldmægtigen for 17 Aar, Kommunalbestyrelsen
Fuldmægtigen for Resten Kjøb 133 Rbd.
Kommunalbestyrelsen
Fuldmægtigen
Kommunalbestyrelsen
Fuldmægtigen
Kommunalbestyrelsen
Fuldmægtigen

...res Mendudeiw Pullers Namn lee at Hans Excellence Landshöfdingen Carl Wer-
gideasala Pallar, Han af Lifpiccamencia Pälla, samt dilbrakt sig vid at
Valgbrev af Mendudeiw Pullers Han Kalandaueli, med sina samt annat
sina brevelika Attester och Kungl Befallningsmän, der vaar Landsens, befonigare
worlifficannh, samt Kapri sidra Prowigik. i Gruefigt at forfranna
sigt Kiörk. - Hepenbleg förste Qwig sentaget sen 3:e Septbr. sr. lid
Excellence sig Landshöfdingen af Kalandaueli lee Lifpiccamencia
Han Wergideasala Pallar Pehstotts Valgbrev den besandtar af Dato den
22:a Junii 1813, befonigne klam i wid lagt, og ackomt. - Hamma dato
dag 200 spekanna sig ewidenlig tilliga at Landtmannen med Nam
Secundeie, den wid lagen, at spes dis Kapen samt sina Landsens Ar-
mingsmän i sit Borga, mun at de af samt i anledning af bort-
nise samn klagen bidrag lee at Landtmannen Reikard, sodsamn
Landsens wid lagen allegmat sinad at Citationen upsatt mys Kiörk
brevelika finallan paa Grund af, at 3:dje ansigelsen hade af samma dis.
Landsens, den samt Pehstotts Valgbrev af 22:a Junii 1813 lee Citationens
Laden Lifpiccamencia Han Wergideasalam, lik sedes ingen Landsens Han
Kalandaueli, den Wergideasalam wid klagat samt satt sin 37 Pagoder sos sinad
Valgbrev dis, samt at nästa Kapst samt wanligt omanlatt samt Landsens
lee Kapen sen dan af en Kapa af 20 Pagoder, mun at sen klagan 17 Pagoder
sedes samt Landsens Citation, samt at sitta og sedes Mordes upsats Landsens dis i den
Civilsaken emellan Kodda af mun ren 20 Ans samt samt Kapten og Kapen af
Kapen Landsens forfalsta Konoft og sen Landsens dis i den
af 7:de Sept. sr. 1:mo - eilliga Kapa sina dubbla Hemmering med sen
wid nästa Kalandaueli lee Inlaleing af Landsens mot den d. 6. Oct. sist-
lidna Capitel og 46 Rijs 1:ste i Landsens, sinad Kapa sen sedes at klagan Landsens
sinad Nr 631/1648. Hog mun dis bracerat at dis samma dag 3 Pagoder 574 og 60
cair Landsens sen wanligt widmandag gienesidigna at bragdas dis i den an-
dinna i den ren Kapa sen samma lagt i den andra. - Grad ut dis i Pagan 574 mun.
wid lagen sen wanligt sedes, mun bracerat, at Kalandaueli, samt under
Kapen sen wanligt sedes, sen wid gaad, at ren sen dan lee lagan Landsens
dags lee Pehstotts Lahs samt sedes 1:ste, sen sen sen dag pasta
at Kodda mot Pehstotts Valgbrev 20 Pagoder og i dag 37, samt af Pehstotts wid
wid, sen sen mot lee klagan anacelsat, at sen samt Hjepdom med
sina Landsens Lahs- med Valgbrevets Wid sedes, at denna sak Kodda vid
sina Landsens Wergideasalams Landsing sen sen samt wid dag den
Kapa sen sig ewidkommande. - Landsens sen denna sen stand sen wid dag
Kalandaueli samtna lee Inlaleing allas fremdragt. - Dito klagan sen wid
at sedes den sedes Kapen 631 ar at bedamma sen wid klagat klagan i dito de-

...sa mot Kodda af samma Wergideasala klack at dag samt Kapa sen sedes i sina
sedes Wid dag Landsens inbudna sen wid at wid lefflig Landsens 19:de Octobr. f. Ar. af
samt Wid dag Landsens inbudna sen wid at wid lefflig Landsens 19:de Octobr. f. Ar. af
Lagt Landsens, den lefligne gen sen at sedes af samt sen Landsens allas Landsens af
Kapa sen wid wid sen sen Kapa Landsens, samt at Landsens wid dag sen wid Landsens
Landsens af Kodda af samma sen Kapa Landsens sen wid Landsens sen wid Landsens
Landsens wid Kapa Landsens sen sen wid

[illegible] Sagen imellem Politimesteren i Aalborg som Actor paa Kongens Vegne og Skipper Jens Thomsen Lund som Tiltalt for at have ladet sin Skude sejle med Passagerer fra Aalborg til Hamborg uden at have Pas for Passagererne, blev i Dag paakjendt saaledes:

Tiltalte bør for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 2 og 3 betale en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 4 og 5 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 6 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 7 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 8 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 9 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 10 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 11 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 12 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 13 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 14 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 15 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 16 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 17 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 18 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 19 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 20 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 21 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 22 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 23 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 24 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 25 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 26 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 27 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 28 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 29 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 30 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 31 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 32 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 33 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 34 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 35 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 36 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 37 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 38 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 39 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 40 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 41 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 42 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 43 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 44 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 45 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 46 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 47 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 48 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 49 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 50 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 51 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 52 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 53 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 54 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 55 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 56 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 57 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 58 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 59 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 60 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 61 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 62 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 63 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 64 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 65 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 66 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 67 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 68 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 69 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 70 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 71 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 72 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 73 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 74 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 75 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 76 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 77 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 78 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 79 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 80 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 81 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 82 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 83 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 84 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 85 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 86 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 87 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 88 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 89 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 90 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 91 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 92 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 93 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 94 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 95 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 96 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 97 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 98 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 99 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 100 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 101 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 102 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 103 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 104 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 105 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 106 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 107 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 108 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 109 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 110 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 111 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 112 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 113 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 114 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 115 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 116 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 117 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 118 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 119 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 120 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 121 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 122 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 123 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 124 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 125 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 126 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 127 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 128 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 129 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 130 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 131 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 132 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 133 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 134 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 135 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 136 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 137 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 138 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 139 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 140 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 141 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 142 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 143 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 144 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 145 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 146 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 147 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 148 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 149 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 150 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 151 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 152 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 153 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 154 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 155 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 156 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 157 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 158 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 159 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 160 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 161 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 162 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 163 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 164 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 165 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 166 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 167 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 168 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 169 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 170 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 171 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 172 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 173 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 174 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 175 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 176 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 177 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 178 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 179 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 180 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 181 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 182 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 183 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 184 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 185 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 186 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 187 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 188 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 189 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 190 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 191 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 192 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 193 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 194 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 195 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 196 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 197 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 198 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 199 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 200 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 201 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 202 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 203 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 204 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 205 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 206 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 207 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 208 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 209 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 210 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 211 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 212 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 213 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 214 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 215 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 216 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 217 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 218 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 219 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 220 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 221 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 222 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 223 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 224 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 225 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 226 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 227 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 228 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 229 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 230 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 231 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 232 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 233 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 234 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 235 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 236 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 237 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 238 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 239 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 240 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 241 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 242 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 243 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 244 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 245 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 246 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 247 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 248 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 249 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 250 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 251 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 252 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 253 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 254 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 255 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 256 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 257 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 258 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 259 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 260 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 261 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 262 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 263 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 264 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 265 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 266 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 267 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 268 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 269 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 270 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te Januar 1837 § 271 en Mulct af 10 Rbd. til Fattigkassen i Aalborg, og for Overtrædelse af Reglementet af 6te

vieed anlagen at den fuldstændige Kjendelse bedre kunde overholdes, hvorved indkommende Eiendele kunde blive saa meget desbedre at sikre mod deres Tilbageholdelse, som Sagen allerede var paadømt ved Landsover Ret, og Appellanten ikke havde Grund til at formode, at Indstævnte vilde søge Sagen paaanket til Høiesteret, hvorfor Kjæremaalet maatte forkastes, og Indstævnte tilkjendes Erstatning for Omkostninger ved Kjæremaalets Behandling for Underretten, saavel som for Høiesteret, hvilke Omkostninger for Underretten burde bestemmes til Rbd 10 Sølv, og for Høiesteret til Rbd 20 Sølv, under Eksekution efter Loven.

Saaledes er Sagen forelagt for Retten.

Efter Begjæring af Indstævnte Procuratoren blev det mundtlig forelagt for Retten, at Appellanten ikke havde indfundet sig til Stede i Retten, uagtet han ved Stævning af 6. Marts sidstleden var tilsagt at møde i Dag, og Sagen derfor maatte blive at paadømme efter Lovens 1ste Kapitel 6te Bogs 6te Cap. 2den Post, saaledes som den ved Kongl. Resolution af 22 Juni 1813 er bleven afsagt, hvorefter Indstævnte Procuratoren paastod Appellantens Kjæremaal forkastet, og Underretten Kjendelse stadfæstet, samt Appellanten tilpligtet at betale Indstævnte Procuratoren Rbd 30 Sølv for Høiesteret, og Rbd 10 Sølv for Underretten, under Eksekution efter Loven.

Procuratoren Bjerregaard anmodede i Henhold til Forordningen af 15 Dags Aarsag til Kjendelsens Afsigelse.

Thi bliver ret at kjende:

Appellantens Kjæremaal forkastes.

Indstævnte tilkjendes Erstatning for Omkostninger ved Kjæremaalets Behandling for Underretten, saavel som for Høiesteret, hvilke Omkostninger for Underretten bestemmes til Rbd 10 Sølv, og for Høiesteret til Rbd 20 Sølv, under Eksekution efter Loven.

Saaledes afsagt og forkyndt i Underretten Torsdagen den 15 Dags Aarsag Kjendelsens Afsigelse.

Thorkelin.

Saaledes forelagt og afsagt i Underretten Torsdagen den 20 April 1841.

Thorkelin.

Thiemroth.

Som Vidne mødte Jan Klaasen Wagner i Underretten Torsdagen den 15 Dags Aarsag Kjendelsens Afsigelse.

Thorkelin.

Thiemroth.

Dennesagagaaer.

Dom

(38) i Sagen Fr. Rets Prot. No. 192-1841. Mésabécénsen ransaib contra Panicka. Dimidali og appasamineedali. Sammen afsagt den 20 April 1841 i overbygningen Litr. T. pag. 436.

Dom

(39) i Sagen Fr. Rets. Prot. No. 214-1841. Sæppicamanien contra Sæppa Mudali Sammen afsagt den 20 April 1841 i overbygningen Litr. T. pag. 439.

Dom

(40) i Sagen Trangbr. Rets. Prot. No. 638-1840

Mútteviréi

contra

Ramasami Mudali.

Indstævnte i Underretten Wagt Jan Claasen Wagner af 21de Septbr. p.a. for den 15de October nu Indfundet sig, paastaaet Indstævnte dømt efter Loven at betale Appellanten 2 Rdlr. Sølv i Sagens Omkostninger for Underretten, og 2 Rdlr. Sølv for Høiesteret, samt at Appellanten maatte blive tilpligtet at udrede Indstævnte 6 Rdlr. Sølv i Sagens Omkostninger for Underretten, og 8 Rdlr. Sølv for Høiesteret, hvilke Omkostninger for Underretten burde bestemmes til 10 Rdlr. Sølv, og for Høiesteret til 20 Rdlr. Sølv, under Eksekution efter Loven. Appellanten Ramasami Mudali, som ikke havde indfundet sig til Stede i Retten, uagtet han ved Stævning af 6 Marts sidstleden var tilsagt at møde i Dag, og Sagen derfor maatte blive at paadømme efter Lovens 1ste Kapitel 6te Bogs 6te Cap. 2den Post, saaledes som den ved Kongl. Resolution af 22 Juni 1813 er bleven afsagt, hvorefter Indstævnte Procuratoren paastod Appellantens Kjæremaal forkastet, og Underretten Kjendelse stadfæstet, samt Appellanten tilpligtet at betale Indstævnte Procuratoren Rbd 30 Sølv for Høiesteret, og Rbd 10 Sølv for Underretten, under Eksekution efter Loven.

Procuratoren Bjerregaard anmodede i Henhold til Forordningen af 15 Dags Aarsag til Kjendelsens Afsigelse.

Thi bliver ret at kjende:

Appellantens Kjæremaal forkastes.

Indstævnte tilkjendes Erstatning for Omkostninger ved Kjæremaalets Behandling for Underretten, saavel som for Høiesteret, hvilke Omkostninger for Underretten bestemmes til Rbd 10 Sølv, og for Høiesteret til Rbd 20 Sølv, under Eksekution efter Loven.

Saaledes afsagt og forkyndt i Underretten Torsdagen den 15 Dags Aarsag Kjendelsens Afsigelse.

Thorkelin.

Saaledes forelagt og afsagt i Underretten Torsdagen den 20 April 1841.

Thorkelin.

Thiemroth.

Som Vidne mødte Jan Klaasen Wagner i Underretten Torsdagen den 15 Dags Aarsag Kjendelsens Afsigelse.

Thorkelin.

Thiemroth.

Kaalaks affagt ieuken Peerqueebaes dat Tiesdagen den 20 Aprid 1841

Justitsraad
C. Tiemeth

Lensmanden Hans Olsen oplæst i dattens Fraværelse Lensmandens Fuldmægtig Hans Olsen Bang.

Peerqueebaes den 10 Mai 1841.

W. Lübrajes.

(41) Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 146-1841. Anlægsmøde contra Velagjúdam Jonsenn affagt den 20 April 1841 i Dombogen Litr. P. pag 441.

(42) Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 161-1841. Anlægsmøde contra Lúkkanaes Hansenn affagt den 20 April 1841 i Dombogen Litr. P. pag 442.

(43) Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 224-1841. Lúkkeramariaselly contra Hansgaraasen. Dommen affagt den 23 April 1841 i Dombogen Litr. P. pag 447.

(44) Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 202-1841. Ombalavaren contra Poorer. Dommen affagt den 27 April 1841 i Dombogen Litr. P. pag 457.

(45) Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 229-1841 Lubbaracialúnaiv contra Rumasami. Dommen affagt den 27 April 1841 i Dombogen Litr. P. pag 458.

(46) Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 232-1841 Abram contra Jakes. Dommen affagt den 27 April 1841 i Dombogen Litr. P. pag 459.

(47) Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 235-1841. Mangammal contra Lidambaresetti. Dommen affagt den 27 April 1841 i Dombogen Litr. P. pag 461

(48) Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 237-1841 T. F. Háes contra Francisca. Dommen affagt den 20 April 1841 i Dombogen Litr. P. pag 465.

(49) Dom

i Sagen Trangb. Rets. Prot. No. 52-1841

Ammatehi
contra
Peeria Ammatehi og Peiduleaei.
samt

Intervenienterden Segalinatehiar
contra
Ammatehi og Peria Ammatehi
saavelsom
Contravcitanten Peidi Lewei
contra
Ammatehi

Fiormanned Kaafaa Fomat Peitaubeuben Ammatehi stemmet sin skrivelse Kaafaa Peeria Ammatehi og dennem Mand Peidúleaei til at afstaae Grund, Eiendomme, at afsøge Bebyggelse paa Pomear i Kadi Maareaars Hoved Gaard beliggende Hoved, samt til at betale Aarlige Grundskyldspenge. — Hvorved Stemningen er af Dato 10de Februar f. A. og fældt i Møde den 24de f. M. — Hvilken Stemning ved Kjendelse af 6te April f. A. stemmet til Afsigelse af Dom i nærværelse af Fiorman Kaafaa og Peidúleaei Kaafaa Kaalaks, som ogsaa til Afsigelse af Dom i Sagen imellem Fiormanden for Fiormandskabet og Peidúleaei Kaafaa Kaalaks paa den Ene Side og Ammatehi Bestyrelse paa den Anden Side, angaaende Ophævelse af 15de Juni 1838 Ammatehi Bestyrelses Beslutning af 15de Juni 1838 angaaende Peidúleaei Kaafaa Kaalaks Udelukkelse af Ammatehi, saavelsom Ophævelse af

af 6te August 1764 den i Anno 1802 nu blevne overlagt, og fremmet 21 Skiff
fare Eiendom fornævnt af Skyldbogen, maatte anføres for Eiendigheds Part i
Skiebets Tegne, at den fast beliggende Jagthytte for 16 Par Dør 7 Fags —— Hvad
derfor Forbedelsen og Reparationen paa Eiendommen fremdeles angaar, da
skulde samme ogsaa herefter paa Eiendommens Vegne vedligeholdes af Eieren
som hidindtil skeet er, saafremt Eiendommen ikke ved Auktion, Skiøde eller
Gave overdroges til en anden, som da skulde være pligtig til at vedligeholde
samme paa lignende Maade, som den nu befindes, og forbemeldte Jagthytte
ikke maatte nedrives eller forringes, uden Eieren af Eiendommen derom
havde erholdt Tilladelse af Amtmanden over Nedenæs Amt, hvilken Tilladelse
ikke maatte nægtes, naar Eieren af Eiendommen ikke havde Midler til at
vedligeholde Hytten, og Amtmanden ikke kunde skaffe nogen anden Mand,
som vilde overtage Eiendommen med Forpligtelse til at vedligeholde Hytten
paa den Maade, som ovenfor er bestemt. —— Hvad endelig Eiendommens
Skatte- og Afgiftsforhold angaar, da skulde samme ligge under Amtet
Nedenæs Amt, Nørre Herred, Skatte- og Afgiftsdistrikt, Nørre Aadal, og
skulde Eieren af Eiendommen være pligtig til at betale den Skat og Afgift,
som maatte blive paalignet Eiendommen, saavel til Amtet som til Herredet
og Distrikten, hvorunder Eiendommen maatte komme til at høre, ligesom
Eieren ogsaa skulde være pligtig til at svare Sognepræsten i Nørre Aadal
Sognekald den Afgift, som maatte blive paalignet Eiendommen, saavel
for Præstegaarden som for Degnegaarden, saaledes som Afgiften til enhver
Tid maatte være bestemt for Eiendomme af samme Beskaffenhed, som den
omhandlede Eiendom. —— Hvad endelig Eiendommens Grænser angaar,
da skulde de være som følger: Fra Nørre Aadal Bro skulde Grænsen gaa
Nordvest til Nørre Aadal Bæk, hvorfra den skulde gaa Nordøst ad Bækken
til Nørre Aadal Mose, hvorfra den skulde gaa Nordvest ad Mosen til
Nørre Aadal Mose Dige, hvorfra den skulde gaa Nordøst ad Digets Nordside
til Nørre Aadal Mose Dige Ende, hvorfra den skulde gaa Nordvest ad Digets
Nordside til Nørre Aadal Mose Dige Ende, hvorfra den skulde gaa Nordøst
ad Digets Nordside til Nørre Aadal Mose Dige Ende, hvorfra den skulde gaa
Nordvest ad Digets Nordside til Nørre Aadal Mose Dige Ende, hvorfra den
skulde gaa Nordøst ad Digets Nordside til Nørre Aadal Mose Dige Ende,
hvorfra den skulde gaa Nordvest ad Digets Nordside til Nørre Aadal Mose
Dige Ende, hvorfra den skulde gaa Nordøst ad Digets Nordside til Nørre
Aadal Mose Dige Ende, hvorfra den skulde gaa Nordvest ad Digets Nordside
til Nørre Aadal Mose Dige Ende, hvorfra den skulde gaa Nordøst ad Digets
Nordside til Nørre Aadal Mose Dige Ende, hvorfra den skulde gaa Nordvest
ad Digets Nordside til Nørre Aadal Mose Dige Ende, hvorfra den skulde gaa
Nordøst ad Digets Nordside til Nørre Aadal Mose Dige Ende, hvorfra den
skulde gaa Nordvest ad Digets Nordside til Nørre Aadal Mose Dige Ende,
hvorfra den skulde gaa Nordøst ad Digets Nordside til Nørre Aadal Mose
Dige Ende, hvorfra den skulde gaa Nordvest ad Digets Nordside til Nørre
Aadal Mose Dige Ende

¼ Part og ikke større Sum end 5 Rbd. af slige Penge, som ikke bekræftede Forskrivelser indeholde at betale paa Forlangende, saa skal Retten, naar Sagen ikke er af saadan Beskaffenhed, at den efter Forordningen af 1ste Januar 1796 § 1 bør afgjøres uden Forhør, tilholde Sagens Anlægger at lade Sagen forkynde for Modparten, og tilsige denne at møde for Retten til en bestemt Dag, som ikke maa være mindre end 15 Dage efter Forkynd-elsen, for at Sagen kan blive lovlig forfulgt. Skulde Modparten ikke møde, eller ikke inden Retten Dags Udgang have fremlagt lovlig Grund for sit Udeblivelse, da skal Sagen, naar Anlægget derom gjøres, afgjøres efter Sagens Beskaffenhed enten ved Dom eller Kjendelse, uden videre Forhandling, dog saaledes, at Modparten, saafremt han inden 6 Uger efter Forkynd-elsen af Dommen eller Kjendelsen møder for Retten, og godtgjør, at han af lovlig Grund har været forhindret fra at møde, kan faa Sagen paany optaget til Forhandling og Dom. (6te Rcsk 57-8.)

Forskrivelser, Panteskjøder, Pantebreve og Skiftedokumenter bør for Fremtiden ikke Legaliseres af Magistraterne i Byerne, men af Byfogderne.

Alle Breve, som ere og skulle afsendes til Fremmede, bør være forsynede med Byens Segl.

At Sager, som ere og skulle afgjøres inden 15 Dage efter Stævnemaalets lovlige Forkynd-else, ikke kan afsondres fra andre Sager.

Trangviksborg den 3die Februar 1841.

C. Tiercroth

Justitsborgmester

Kundskab foretaget og afsagt inden Trangviksborg Stads Magistrat den 3die Maii 1841.

Justitsborgmester

C. Tiercroth.

Forskaffede Sagens Akter afleverede i Rettens Forvaring mødte Magistratssekretair og Stadsfiskal, uden paa Politimesterens Vegne mødte Magistratssekretair og paa Magistratens Vegne mødte Magistratssekretair

Trangviksborg den 5te Maii 1841.

Dessa dagar gagnar.

---

(50) Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No 234-1841 Rannapuellei og Aianipuelki imod Hr. Hjeredsfuldmægtig Ahlström som Fuldmægtig for Enke Fru Valeria Agrell, Enkedr. No 198 Visaladetidkattagam Enkestiftsel. Rud 1521 Grøfter og nu Dr. Rudr. No 136 Parandetzakstiftsel. Rud 200 Grøfter beliggende ved Nr. Fäcidens Mark paa Torneå. Dommen afsagt den 3 Maii 1841 i Kreugbogna Litt. P. pag 472.

---

(51) Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No 160-1841 Ayaimuttu contra Ramasamiettil. Dommen afsagt den 4de Maii 1841 i Kreugbogna Litt. P. pag 475.

---

(52) Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No 248-1841. Pagiernadarisvaik contra Moutikrisnatoren Pierumana afsagt den 4de Maii 1841 i Kreugbogna Litt. P. pag 476.

---

(53) Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot No 256-1841 Ponnatki contra Madame Wirsell. Dommen afsagt den 4de Maii 1841 i Kreugbogna Litt. P. pag 478.

---

(54) Dom

i Sagen Trangbo Rets. Prot. No 550/1840

Sinnatangatchi

contra

Sultan Saib

Ehuru commonne i Nagore nu anlagt sitt lovlig Stämning af 17 Augusti 1840, stadd inne den 7de September instundande, att i mål emellan Sinnatangatchi å ena och Sultan Saib å andra sidan, angående Sultan Saibs lejdighet att av Sinnatangatchi fordra Rdr 1000 Specie, som Sultan Saib till Sinnatangatchi utlemnat till Rdr 500 Specie, hvilken Sultan Saib, enligt Sinnatangatchi påstående, skulle hafva till honom återbetalt, men Sultan Saib förnekade sig hafva emottagit mera än Rdr 500 Specie, hvilka han ock till Sinnatangatchi återbetalt, och Sinnatangatchi, som ej kunnat styrka sin talan, förklarade sig vilja låta saken hvila, så vida Sultan Saib ville gifva honom Rdr 500 Specie, hvilket Sultan Saib förklarade sig ej vilja göra, utan att Sinnatangatchi skulle bevisa sin talan, hvarefter Sinnatangatchi förklarade sig vilja bevisa, att Sultan Saib, förutom de Rdr 500 Specie, som Sinnatangatchi erkänt sig emottagit, ytterligare emottagit Rdr 500 Specie, som Sinnatangatchi till Sultan Saib utlemnat, och att Sultan Saib ej återbetalt mera än Rdr 500 Specie, hvilket Sultan Saib förnekade, och Sinnatangatchi, som ej kunnat styrka sin talan, förklarade sig vilja låta saken hvila, så vida Sultan Saib ville gifva honom Rdr 500 Specie, hvilket Sultan Saib förklarade sig ej vilja göra, utan att Sinnatangatchi skulle bevisa sin talan, hvarefter Sinnatangatchi förklarade sig vilja bevisa, att Sultan Saib, förutom de Rdr 500 Specie, som Sinnatangatchi erkänt sig emottagit, ytterligare emottagit Rdr 500 Specie, som Sinnatangatchi till Sultan Saib utlemnat, och att Sultan Saib ej återbetalt mera än Rdr 500 Specie, hvilket Sultan Saib förnekade sig hafva gjort

...for, der ofter nu ainsfuliginad ungest fair Mandsving nu angimat
...ined lil 100 Rdl. i Almindelighed ...sont, at fan paa nogen aaret ofter fin
Lukke, fraadt fra Lilladelsen samt ungest Aaret paa Gaard Rair,
Lieuk fra Jans gaard til gaarden i Lokken Lieuklid, fuldligt ind
...fald Lejen til Aar Lin af ungte Lodlignar, her en ofsort lil ialt 270
Rdl, — Jordaner Fradrag for aar ind...ndat fig lil at man
...for fongt Jammelta Aarenummer fra af Mandag 200 Rdl beleg
...gaden i Mosfaard gaa paa Forsad ogfa Lorach Aarenummer
Lagaaar af Mandag 200 legalt beliggende paa Forsaa, — Mangen
...gad Jordal maan til ...ilagar gaa figaar, at til i aar 1822 ofter
Aar fan mand i Lamilien Lofeldt. — Om Lilladelsen paa Lodn
Sillaleaaravgiften ...til Kjellagan Lorig ...at fan i aar 1822
af Aar fan Lofeldt til, til ...an anfordlaant at Sillaleaaravgiften
...fal Skuldfaas ofaa ofaall til mal Aar, liggjaa til fraagaaar, at fan
maa ...aa Rdl for maan aar 40 Aar fiden. — Skiald paa Lieudom
...aan i faar ellas faad, paa Lradaafors Kaar ...aa Aarhartlid i 22 fan
...dannat og fan anvilligt altaig ...ejtant. — til 1822 Lieudom
...dalen ...aa fan ...aad paa Lofeld, ...a at Maaiagan Skal af 7 Rovb
1800, til ...im. Rdl fal faad mand Lofd til den fasta Stat. — Lill Skiald
paa Kaar ...ilen ...ilan at lyk paa faad Lad Lemeidens Kaar, til
maa ei ...ilenlig bemarka, at til Lidt Hyld af Ellifen ...a ...ivaat
...ftas Kaaraat Sillaleaaravgiftens Kaar Lemeiden og at Lr i 22
i Ellifen Skaar Lemeiden maa Lemeiden ...aa og at ...ud Kaaraa Laugdkiaar
parleka ...aa. — Forvaalgaaiet maa forudfættar, at Kjøbaa Lemeiden maa
faar Skaal ...ubra ...aa ...t at ...adt Kaar ligeledes ...ubrud ...aa maa
ellas at Ellifen ...bligt ...aa Skaal, laugfom ...adt i ...agtaa af Ellifen
...fuldt Lofod Lemeid, Lvad Kaar i 22 Lefaar ...a Lagaaar maa ...a
...Aarstal — Ellifen Laa Lofod ...a maa ...aa ...adt Skiald i 22 ...a
gaa at afgiad ...agat Lemeid i Lidaafaas Laa ...aa og Lofod
...dste Kontakaller, Lvaraf Lt ...aa ...adt ...adligt Laa ...aa
Lyggeland, Lund af ...aa Lan ...dstaat Aarhaf ...a Lan ...aa
...aa ...aa Lfligaa ...aa Lid ...aa Aarhaa Ellifen Lidaffaad ...a ...aa
...aa Lid ...aa Lagaa ...aa ...aa Lfaa ...aa Lfaa ...aa ...aa ...aa
...aa ...aa i Lemeidens Kaar ...aa, ...aa Lt ...aa i Aarlid
...aa af Lerfa Lid Lidligaa Lraadaa, at Lt ...aa Skiaffigaa af Lig
at Lt i Lfa ...id Lfaa ...aa ...aa Lfaa af Lemeiden og Lraadaa ...a.
...ds Sillaleaaravgiftens Laa ...id ...a Lraadaa Lfaafaa Lfaa Lfaa ...aa
Lemeiden i Lfaadt Lfaa at ...adt Lfaa Lfaa Lfaa ...aa ...aa
...aafaa ...aa Laadaa ...aa Laadaa ...aa Laadaa ...aa ...aa

...anforblaant, at Lirudaa Lidligaa ...a Lidligaa ...aa Lfaa Lfaa ...aa
Lfaa ...aa Sillaleaaravgiftens Kaar. — Ellifaa i Lemeidens Kaar ...aa og ...aa
Lraadaa Laa ...aa ...adt Laa ...aa af ...aa Maaiagaa. — Lidligaa ...aa
...aa Lfaa Lidligaa ...aa ...aa ...aa Kaar ...aa, ...aa ...aa Lfaa ...aa
...legt at gaa ...aa Lfaa, ...a Lfaa ...aa ...aa Lidligaa af ...aa Maaiagaa
...aa ...aa Lfaa Lfaa ...aa ...aa ...aa ...aa ...aa ...aa ...aa
Lfaa ...aa ...aa ...aa ...aa ...aa ...aa ...aa ...aa ...aa ...aa
...a

Ste Extrakt for Rett

Justitsraad Pettersen Lois til Tilsvarerens Forretningsførers Ansøgning om at maatte faae Sagen hjemvist til fornyet Behandling for Overretten, for at Tilsvarerens Fader skal kunne faae Leilighed til at fremkomme med Indsigelser imod Sagens Oplysning for Overretten, og Justitsraad Pettersen har derpaa paastaaet, at Overretten maatte blive anmodet om at lade Sagen gaae tilbage til fornyet Behandling for Overretten, for at Tilsvarerens Fader kunde

(58) Dom
i Ragnar Fr. Rets Prot. Nº 249 - 1841 ellemegaard Myrvolds Samtlasinnam
Pennekammeret afsagt den 11 Mai 1841 i Dombogen Litr. F. Pag 494

(59) Dom
i Ragnar Fr. Rets. Prot. Nº 265/1841 Nagenmeldtespellet contra Kaliap
pen. Pennekammeret afsagt den 11 Mai 1841 i Dombogen Litr. F pag 496

(60) Dom
i Ragnar Fr. Rets Prot Nº 266 - 1841 Ragnegaardet contra Nordskaa
me. Pennekammeret afsagt den 11 Mai 1841 i Dombogen Litr. F. pag 497

(61) Dom
i Ragnar Fr. Rets. Prot. Nº 278 - 1841. Kaldandsegaards Sag contra Fries Lud
wig. Pennekammeret afsagt den 18 Mai 1841 i Dombogen Litr. F. pag 509

(62) Dom
i Ragnar Fr. Rets. Prot. Nº 252 - 1841 Klemmegaardet contra Ragnarsdatter
Pennekammeret afsagt den 18 Mai 1841 i Dombogen Litr. F. pag 512

Dom
Ragnar Fr. Rets Prot. Nº 653/1840
Pennekammeret
contra
Parama Pellet

Laurmonneds Ting der er anlagt efter kongelig Befaling af 28 Sept. 18
at skulle holdes paa sin ovenfor bestemte Tid og Sted for Retsmødet
Parcanen Pellet, der af saa mange Aarsager ikke kunde
uopholdelig skal dele af Gaarden og Grunden beliggende paa Stokkegaden
Fuldmægtigen paa Ragnar Fr. Rets Prot. Nº 653/1840 Pennekammeret contra Parama Pellet

at 21 med samme ved overordentlig sammenkaldelse og sammes Gyldighed
at have at Forsamlingen i Tingen N:o 285/1839 skeer gives den angivelse i overensstemmelse i overensstemmelse med Forordningen af 26 Maii 1838 § 2 Pkt. 2 Stk. 2 Punkt, i alt Fald indtil Valgbarhed, som ikke skal være forbundet med Valgret, forsaavidt 2den Punkt, i alt Fald indtil Valgbarhed, som ikke skal være forbundet med Valgret, forsaavidt
Forsamlingen skulde, at skulle sig i Overensstemmelse af 2 Maneds Tidsrum. Tilkaldelsen
i sin Helhed paa Forordningens Side. Det er nødvendigt, at Valgbarhed af Ting-
mandsvalget skeer ved Lodtrækning, som skeer ved Lodtrækning af 26 Mai
1838, som med Hensyn til Valgbarhed af 2 Maneds Tidsrum,
siden Tingets Nedsættelse. Det falder let at tilkalde Tingmænd til Ting-
lands umiddelbar paa grund saa Tingsted indtil for Landsdelen. Med
hensyn i Tingen N:o 947/1837 at udfalde, ligesom at Ting Forordning skal
Tingmænd i Tingen af 26 Mai 1838
Tingmænd, hvorfra Tingmænd ved Lodtrækning af 26 Mai 1838
Tingmænd, som skal møde ved Tingets Begyndelse, Tingmænd
Septbr. 1838, med Tingmænd, at alle Forordningens Bestemmelser
at sige fortrinsvis og nøiagtigt overholdes og iagttages for at
gjøre noget af saa Tvetydighed, som kan give Anledning til
nogle af Tingmænd i Tingen, eller hvor Tingmænd skal være
Tingmænd i Tingen for alle Tingmænd i Tingen, eller hvor Tingmænd skal være
Tingmænd i Tingen for alle Tingmænd i Tingen, eller hvor Tingmænd skal være
og Tingmænd. — Ved Tingmænd Tingmænd Tingmænd Tingmænd Tingmænd
Tingmænd Tingmænd

Lunen afloggjes fee fol. 1Rbr. at faa sin Grund Lovhjelp for Hangaa-
rer beliggende Ellendshus Lund matrik. at Klein Lastevirtualiej. Tilvæl-
ret ikke saa nærmeste Skrap saa Byggeskikken af sit Hangaa-Forretning
Paan afsagt i Dagen Nr. 285/1839 Lornam contra Klein og vedtaktilli
med Smidene Fæe forsvunnen at Gjerst maa anses Lovlig sandt
I Aulstrup og af Lunen Kan man ikke bevise ved Lovlig Vidne
ved Gjerstad Dalbas Lornam samt Lovgiftsat en Omvandrer Kaar I
bekjendtgjøre Vederfald ved Gjerstad Tilstedeværelse af Lovl. Mands
Lovvidne, at Lunen Omvandrer Kaar Klein Lovlig, ei rimelig for
Lovligt afstandelsen ogsaa, men ikke for Lornams Vederlemmelse mon
Nr. 947/1837, som rettet i Lamvik af Tilstedeværende Konst. at Klein
af 6. Rap 152 Lovligen har Pontekanne paa Lornams Vegne som
nasjonal Vederfaldsvirkning m. m. — Contrakteur samtlige
saa Pontekanne i Dag paa Nr. 974/1837 maatte imidlertid Lunen
at Kravsfældet Lovfaldelsen af Gjerstad Dag Klein ikke
Aaret Lovligt at Pontekanne ikke Lunen 26 Mai 1838
i Aulstrup af den Lovligen Lunen 15 Mai 1839 afsagt Lunen
Dagen Nr. 947/1837 samt Lovgiftsat at andet Omvandrer med
sin afsat Dagens Vederlemmelse Klein Velæi og Attestatilli
saaledes at Gjerst ikke skal for at betale til Lunen 6 Rap 152 samt 3 Rbr
saa sig ikke Lovligt til at Lovligt Lunen ikke Lovligen Lovligen
og til fuld omvandrer alle Lovligen Lovligen Lovligen Lornam
Lovligen Lovligen ikke Lovligen Dagen Nr. 285/1839 Lovligen
omvandrer Lunen af 26 Mai af Attestatilli Lovligen Lunen Dag Gjerst
om ved Lovligen afgik Lovligen mod og med Velæis Lovligen Dag
gjerst Lovligen for omvandrer Lovligen Pontekanne og Lornams Lo-
mæn i Omvandrer Lovligen med Lovligen Lovligen Lovligen
Klein Lovligen. — Klein Lovligen, som ikke Lovligen
Dagen Nr. 285 Klein Lovligen Lovligen Lovligen Lovligen
Dag Lovligen Lovligen Lovligen og Lovligen i Lovligen
af Lovligen Klein Lovligen at Lovligen Lovligen Lovligen
og Lovligen Lovligen Lovligen Lovligen Lovligen Lovligen

Fængsels Inspecteur paa Fængslet i Christiansand, maatte dog efterat have indhentet Fængslets Bestyrelses Samtykke, tillade, at Fangen i Tilfælde af Sygdom eller andre paatrængende Omstændigheder, som ikke kunde afvente Fængslets Bestyrelses Afgjørelse, kunde faae Adgang til at raadføre sig med en Læge, hvis Bistand han dog selv maatte betale, saafremt Fængslets Bestyrelse ikke fandt Grund til at tilkjende ham Fritagelse for Betalingen. Fangen maatte ikke forlade Fængslet uden Tilladelse af Fængslets Bestyrelse, og Overtrædelse af denne Forskrift kunde medføre Tab af Retten til at erholde Fængslets Bestyrelses Samtykke til at faae Adgang til at forlade Fængslet i Tilfælde af Sygdom. Fangen maatte ikke have Adgang til at modtage Besøg af Andre end Fængslets Bestyrelse, Inspecteuren og Fængslets Læge, uden Fængslets Bestyrelses Samtykke, og Besøg af Fangens Familie maatte kun finde Sted i Overværelse af Fængslets Inspecteur eller en af denne dertil Beskikket. Fangen maatte ikke modtage Breve eller andre Meddelelser, uden at disse vare blevne underkastede Fængslets Bestyrelses Gjennemsyn, og Fængslets Bestyrelse var berettiget til at tilbageholde saadanne Breve eller Meddelelser, som den maatte finde stridende mod Fængslets Øiemed. Fangen maatte ikke have Adgang til at modtage Penge uden Fængslets Bestyrelses Samtykke, og Fængslets Bestyrelse var berettiget til at tilbageholde saadanne Penge, som den maatte finde bestemte til Fangens Forbedring. Fangen maatte ikke have Adgang til at modtage Penge uden Fængslets Bestyrelses Samtykke, og Fængslets Bestyrelse var berettiget til at tilbageholde saadanne Penge, som den maatte finde bestemte til Fangens Forbedring.

Efter Gjennemlæsningen af Dommen, blev Tiltalte Paarama Pallesen dømt til inden 15 Dage efter denne Dom lovlig forkyndt, ikke alene at betale Actionen, men ogsaa at udholde Fængsel i Tugthuset i Christiansand paa Vand og Brød i 20 Maaneder, saafremt han i Stedet for ikke foretrak at betale 150 Rbd. Sølv, hvilken Mulighed Tiltalte ikke benyttede sig af.

Fra Dommen har Tiltalte Paarama Pallesen i Rette Tid ladet paaanke Underretsdommen for Overretten, og har Actionen for Overretten været behandlet som Indlæg i Sagen.

Paastaaet Underretsdommen stadfæstet.

Tiltalte Paarama Pallesen har for Overretten ikke ladet møde nogen Fuldmægtig, og har ikke indsendt noget Indlæg i Sagen.

Actor har paastaaet Underretsdommen stadfæstet.

Sagen er af Actor indbragt for Overretten ved Stævning af 28de Marts d. A., hvorefter Tiltalte Paarama Pallesen er bleven tilsagt at møde for Overretten i Christiansand Tugthus Forhørsstue den 28de Maj d. A. for at svare Tiltale for det ham ved Underretsdommen af 31 August 1831 anvendte 150 Rbd. Sølv, og for at undergive sig den ved samme Dom ham idømte Straf af 20 Maaneders Tugthusarbeide paa Vand og Brød, eller for at betale Actionen, saafremt han ikke foretrak Tugthusstraffen, samt for at undergive sig den ved Underretsdommen ham idømte Straf af 20 Maaneders Tugthusarbeide paa Vand og Brød, saafremt han ikke betalte Actionen, og for at svare Tiltale for det ham ved Underretsdommen af 31 August 1831 anvendte Valgbrev, og for at undergive sig den ved samme Dom

uvuuleg den 28de Januar 1846 mann ewigeligen, saavelsom Lemmasa
mi og saa saa antragt paa at det ewantlig paalagde Eidsuttrw.
at sagfagn saun paa 24 Rbd. saar saunsas sin Gaalig Lagal og
Kundigt falko sin Fremfaldning; - Lov ieuer Lerste Laduum.
Leiligus at falde Dagen ikke for eyeval saar Eidsudtrw under
21de Februar d. a. Lakt aplagt at ewgnaalen, ved sneldt det
ei nekkes Lestvolleligred gotgjeord at de i vaamdrwed Bygstan
wed Skrifaunes anlag vaa de saauvin dre mann Lands i Dagan
Nro 25/1829 saaudt at ikke ewigeuale Lauer sestkaanelse Dagsor
dru og ewgnaa wedre fremfaldigun i sin eid vaa Klaant for.
Ayeudt, - Kogat den alt ved at Landvaleings ae dun af 22de
ellaarts Skifte Laas ved gjeldeligaun vaa Endrestal. - Saad angaaar
sue ein Ophligelsesuw af 1818 uefstaas vaa saadaud maa
deg ved aufsut ikke for at eyeud, uaar det vaa kuud bru.
wes Reklamatte Lofte og at den ikke vaa Fastat af vaa Le.
sonke Lakrom vaa stuud i 24de Landvoksaar Saauuvinsiaun Kaarv
saaudt den 2den Red og Eidg saaudt dlagt saa saauun Kaaun
Kaaun - Gaildru vaa da ialt Lald ved at Fastat af Lund lovlig
Kloug saa den Lund Dagun, ellaas mikkun uvaatte Gnils saa Kaa.
uvuus, saun Lodvuud Aaveigun. - Leksplaauun Lerk ewig
Lasted i als Lald saun ag saa Lun saa at saaun-vaand eilfaldt, no.
ud gjeor Gjeldend Lundre Dagun Nro 25/1823. - Under vaavwund
Falwa Saauuv af 1823 vaa det Gjaldsbrwid saaudtaa Exkaling
Lnafd saaudt Lunud saaufeldt, saaldt ikke Lau ved dagt, uu
Dag ikke mikkun Kerk Luuun i Exkaaglesing. - Saad ewdelig
Sinnasaug exceptis saa augaaw, da Lad Lund bruw dar
at det Lau Klaunus, at den ikke Lau dagt i Exkaaglesing
gaa at saadt sin Fridfaldning ug at saun Gaalig Lagal, uuu
saa ikke uaglet dellaga at saadt sin Fridfaldning i det fallet
Exdrwesfaldt saa saa gaa Wedt, saa saaldt saun ag Klaunt og
Dagun mikk skridru saun fidvuud saa saaudtaa Exdrwesfaldt
saun ug Gjeld det saa saadt gaa Lund Lau i alle eilfaldt uu
Klaa saa saalig saun uvud at afgjoud ved det saudvu saa

under Exdrwes vindsaauuu vaa dalegaud, og Exdrk Mekker vaa Lysedt
dag. - Dagun af Fridfaldtes saa uvud at saa staa at Kilde og Exdleg
ewilleu den saln ved dagt Exdrk saaudt Kl. saa at saldg aa Fridfaldt
Sinnasaui saa vaa Exdrwesfaldning ag staa Exdrlikkaudt at saa saa saaldg
Eapal saa saauuu Dkl. saa dag saud Aua saga saa uvuuvuudt
ueged uvaatte ag saa at saadt under det saudvu saa Aauuv
uaa saldru og Exdrwesfaldning saa Agaring af det saldte Lau ved
saldte. - Dagun af Fridfaldtes Exdrwesfaldning Lau saa saa Lilleggaa ag.
gun Klaaring ag Dau wikk saldgaligaa vaa at gjeuu i Aauuvuud.
Stuuuds uuu Exdrwesfaldtes saa saa Lau den 27de Oktober
1823 Lil Exdaling af Exd Rbd 1852 - 32 43ce Lilleggaeuud 2 Rbd 10 90ce allas
i alt 6 Rbd 1885 - 1 - 35. - saudvu saud Exdkaaglesingaa i vaavwund Dag ud.
gjeuu aftad ag gjeord Klagaring 6 Rbd 5. -

Gi Gjaldt saa saa.

Fridfaldtes Klaaraala Lelly og Landvaleings Lelle og Exdrk
Gjaaraui og Sinnasaui bod Lil Exdaling Sakeaglei Klaun at Exdale
6 Rbd ig Eet Lusaider Fire Rindede og fireedivedstyve ag fem. Aua saa Exd
Kaas Exdaues ag fem 1 Exd Rbd 1885 - 1 - 35. -

saa saa Exdrwesfaldt Exdrwesfaldning saa saa saa

At sagen blev udsat indtil 15 Dage efter denne Dom blev lovlig Lovbydet Lensmanden efterkommet.

Trangisvaag Ret den 28de Mai 1841

C. Tiemroth

Justitsinitiø

Kundskab afsagt under Trangisvaag Ret Fredagen den 28de Mai 1841

for Lensmd

C. Tiemroth

Lensmanden Jens Olsen oplæste Stævningen, Skjødet for Eiendommen med Ma. Lineal-Indmaalingsopmaalet, samt Skjøde-Kadendaregulen af 1837 og Eiendommens Vurdering af 1839 og Nævningerne vidste ikke Noget til Sagens Oplysning at anføre

Trangisvaag den 8de Juni 1841

Dewasagagam Olsbraya

Dom

i Sagen Kr. Pe[illegible] Prot. Nr. 602-1840. Kanagasabes contra Pantoha Nadatti Tammiu afsagt den 28 Mai 1841 i nærværende Ting-Bog pag. 528.

Dom

i Sagen Trangisvaag Rets Prot. Nr. 478/1841

Ramanusa Segenkar

contra

Strandejeren og Valgemedl.

og

Strandejeren contra Besaragiammal, Sengejeren og Ramatakis Arving

Under 26 Januar blev Sagen for Forretningen Ramanusa Segenkar paa Sorø Mejerilaugs Vegne ved Sagens Reist mod Strandejeren til Betaling af 6 Rbd 17 ß 4 ₰ med Renter, Strandejeren blev ogsaa ved Stævning af Mødedagen tilsagt at møde for Retten med Vidner for at bevise, at han ikke var Eier af Strandstykket, hvorpaa Mejeriet er opført, og at Sagen derfor ikke burde rettes mod ham. Forsaavidt Sagen kunde paadømmes uden Vidner, blev den opsat til 23 Febr 1841 til Sagens endelige Paadømmelse eller i Mangfald med Vidner

Forsk oplæstes og bekræftedes af Nævningerne, som derefter afsagde følgende Kundskab:

Da det ved Skjøde af 1837 er bevidnet, at Strandstykket, hvorpaa Mejeriet er opført, er solgt af Strandejeren til Mejeriet, og da Strandejeren ikke har godtgjort, at han ved Skjødets Udstedelse har forbeholdt sig Eiendomsretten til Strandstykket, maa han anses for Eier af samme, og Mejeriet maa derfor rettes mod ham.

for 12te April 1826 at ingen eiendom Eiendeles paa, uden forinden
for Fondet Eiendom eiendels for at nedsm.

Fondet Eiendom bør til Landvæsenskassen med Eiendelen efter forannævnte Regler 3½ pct. at udbetales af Kassen Mandtallet, som efter Fondets Regler 15 Aar efter Mandtallets Aflevering skal være Fondet nærmest forudgaaende Mandtal, og saaledes fremdeles for hvert paafølgende femtende Aar.

Hvad herefter Eiendom paa Byggegrund maatte erhverves, bør ligeledes være Fondet tilfaldende.

Af Afgiften bør Eieren 15 Dage efter Dom Skyld betale Forkjøbsafgift efter Forordningen.

Trangviken den 29de Marts 1841

C. Riemeth
Justitiarius

Vaaleby afsagt Mandagen den 7de Juni 1841, som den første Arbeidsdag efter Pindsehøitiden.

Tilstedes
C. Riemeth

Constitueret Dommer Overjordemoder Wahlbergelii, som den Eiendom Eiendelen Anmelder paa Fondets Vegne, under Fondet Eiendelen Anmelder Agenter i Sagen.

den 22de Juni 1841

Wahlbergelii
Wahlberg.

Dom

i Sagen fr. Rets Prot. No 308. 1840. Nacainapeilei contra Nacasiwain Selig. Jo. som afsagt den 8de Juni 1841 i indbagne Litr. P. pag 538.

Dom

i Sagen fr. Rets Prot. No 308. 1840. Sussiecamania Selli contra Mika medüsensaid. Dommen afsagt den 8 Juni 1841 i indbagne Litr. P. p. 541.

Dom

i Sagen fr. Rets Prot No 179. 1841 Siispal contra Magaccam Selig.

Eftermeldte Sag blev ved anlagt efter Lovlig Stemning af 8 Mands P. A. Seidlin No 20 f. M. paa Vegne Eiendelen Land indkaldt Majores Selig for at have Deres Livsleilighed at tillægge Eiendelen paastaaet Erstatning af Mands 16 Rigsmønt med Rente 6 Aars Hjælegn 6 Aars 3de Klasse at udstede Tilbageleverende Mands Jord under Vegnes Landstrækning. Forstanden for Eiendelen i sidst Morgen mødte personlig for Hjælegnen gottgjorde at forkynde forskjellige paaskrevne Tilbageleverende ikke for Arbeid for paastaaet at have været tilgode for Eiendelen under med Jord Fiske Salg afgjøres og fuldført ikke forgjæves vogne

Vidne Dag med 9de Juni Forelæste Retsbeviser for indbragt Sag No 308
Hellelle Skriver af Eiendelen paa Eiendelen for Mandtal Vogne No
Eiendelen Eiendelen for Mandtal Vogne No
Eiendelen Eiendelen for Mandtal Vogne No
Eiendelen

for 12te April 1826 at anlægge eenlig Lodsleje Penge, naar Fartøyet
for Pontoen Lodsning eenlig Lov at nøm. —
Pontoen Lodsning bør til Lovtonderetning med Lodsleje efter Forordn.
af 6 Sept. 3te at udrømmes af Fart. Mandskabet eller opfyldt Fartøyets
Vægter med 6 Skill. pr. (Centner) eenlig af Lodsen, som i Lodsleje
ordning ikke Lov for at forrette Lodsning med Fartøyet
nøm afsagt eller tilbudt eller Lodsleje af høiere Beløb end 12te
April 1826 eenlig Eidsvig Kongs Reskr. nøm paafordres eller
Kvadraxens Overskridelse paa begge Rette Fart.
Af Fartøyer under 15 Læster efter Kvæn Land Indlæg
Lodsleje Penge Afkort efter Lovens. —
Trangviken den 29de Maii 1841

C. Siemeth
Justitiarius

Vocatio afsagt Mandagen den 7de Juni 1841, som den første Lørdag
efter Pindsehøitiden. —

Tilstaaes.
C. Siemeth

Compareret Hans Olsen af Skatø i Stedet for Lodsen Eilert
Arendtsen med Fartøyet Pontoen Eilertsen Rimeriksen Agenter
i Nordmøren —
den 22de Juni 1841

Til Kalbergaalé
Til Sakfører.

Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 308. 1841. Nicolai Jacobsen contra Hermansen
Lotteg. Jo. — angaaende afsagt den 8de Juni 1841 i Justitsprotokollen Lit. I. pag. 538.

Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 306. 1841. Justitiarius Lotteg. contra Mikkelsen
med Hjemmel. Pantens angaaende afsagt den 8de Juni 1841 i Justitsprotokollen Lit. I. p. 541.

Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. No. 179. 1841. Skifteforvalter contra Skifteforvalter Lotteg.
Jo. — angaaende Skifte efter Lensmand Eilert Eilertsen Hals
Skifteforvalter Lotteg.

Dom

i Lagen Fr. Rets. Prot. № 359. 1841. Ramalapsen cont. Agoram. Pour.
ovan afsagt den 22 Juni 1841 i Tingbogen Litt. P. pag. 570.

Dom

i Lagen Fr. Rets. Prot. № 332 1841. Sadanabanair contra Kasiciamenisetti
Pouvoir afsagt den 1 Juli 1841 i Tingbogen Litt. P. pag. 579.

Dom

i Lagen Fr. Rets. Prot. № 361. 1841. Romasamisetti contra Amandapen.
Delatyi. Pouvoir afsagt den 1 Juli 1841 i Tingbogen Litt. P. pag. 583.

Dom

i Lagen Fr. Rets. Prot. № 316. 1841. Kadandaadiapillai contra Veerapatteru
pillai. Pouvoir afsagt den 6 Juli 1841 i Tingbogen Litt. P. pag. 593.

Dom

i Kongl. Tinghs Rets. Prot. № 159/1841. Sivasidambara Pillai contra
Sivasidambara Setty, Nagaliga Setti, Kalaxdagele Setti og Lamina-
da Setti.

Uden vidnemaal. Beg. fan Sivasidambara Pillai paa Grundlag
af en Pillaisidambara Pillai, med Lovlig forfyldt Stemning af 8 Marts
1841, hvorved Sagen ved Skifte Juli i Rette, fan Sagsøgt Fuldmægtig Sivasidam-

barna Sette, Nagalinga Sette, Roland Davelis Sette og Samineda Sette til
Eidamban Sette, Nagalinga Sette, Roland Davelis Sette og Samineda Sette til
Sættelsing af 259 Rdr. 3 Sk. 22 4/8 Sk. i Capital og Leiefæmaal i Landes af-
Sættelsing af 259 Rdr. 3 Sk. 22 4/8 Sk. i Capital og Leiefæmaal i Landes af-
das nu ieneboe Pengiebaas Raad den 22 Marts 1824 afsagte Dom, fand
das nu ieneboe Pengiebaas Raad den 22 Marts 1824 afsagte Dom, fand
Eidsthing for mand forenlagt Enedes Vidne og forevist de Justitsamtmand
Eidsthing for mand forenlagt Enedes Vidne og forevist de Justitsamtmand
Enedes og Anmelades Lenrei Sette med tilbørligt at betale til Eidsthing
Enedes og Anmelades Lenrei Sette med tilbørligt at betale til Eidsthing
Enedes, hvorefter Pillei sidambara Pullei Rdr. 129 9 Sk. 33 1/2 Sk. i Capital og
Enedes, hvorefter Pillei sidambara Pullei Rdr. 129 9 Sk. 33 1/2 Sk. i Capital og
Leiefæmaal i Landes tilsammen 259 Rdr. 3 Sk. 22 4/8 Sk. –
Leiefæmaal i Landes tilsammen 259 Rdr. 3 Sk. 22 4/8 Sk. –

Paa Justitsamtets Vegne med Enedes Vidne Pengiebaas Politimester Lund
Paa Justitsamtets Vegne med Enedes Vidne Pengiebaas Politimester Lund
i Act blev nu bemærket, at Transactionen mellem Enedes i Sidambara
i Act blev nu bemærket, at Transactionen mellem Enedes i Sidambara
Pillei saavel som Eidsthing Enedes, ikke forhen var bleven paa-
Pillei saavel som Eidsthing Enedes, ikke forhen var bleven paa-
gjennemlæst og Indholdet af den oversatte Forening fremmedes for Parterne paa
gjennemlæst og Indholdet af den oversatte Forening fremmedes for Parterne paa
Tamil, at de maatte have nøie Agtelse for at Eidsthing Enedes Fordring
Tamil, at de maatte have nøie Agtelse for at Eidsthing Enedes Fordring
Sættelsing af den paastævnte Dom, at som protocolleret er i Dom-
Sættelsing af den paastævnte Dom, at som protocolleret er i Dom-
mens anførte Forening af 17 August 1789, udstedt af de Justitsamtets
mens anførte Forening af 17 August 1789, udstedt af de Justitsamtets
Enedes Sinnei Sette til sin nye Medlem Pillei, der findes anført i Dom-
Enedes Sinnei Sette til sin nye Medlem Pillei, der findes anført i Dom-
mens, "at de Justitsamtets (i sine Øine) Sinnei Sette bør til Eidsthing Til-
mens, "at de Justitsamtets (i sine Øine) Sinnei Sette bør til Eidsthing Til-
lei Sidambara Pillei" kiendt Indførig Afstemning paa saa under
lei Sidambara Pillei" kiendt Indførig Afstemning paa saa under
17de August 1789 til Medlem Pillei udstedte Obligation skulde
17de August 1789 til Medlem Pillei udstedte Obligation skulde
forencevnte Summa 259-3-22.– Eidsthing har fortalt og paastaaet
forencevnte Summa 259-3-22.– Eidsthing har fortalt og paastaaet
at forenævnte Summer vi vare i fuld Besiddelse, og at det maa være
at forenævnte Summer vi vare i fuld Besiddelse, og at det maa være
ligt for saa at skaffe samme tilmeie snarest som saa Eidsthing
ligt for saa at skaffe samme tilmeie snarest som saa Eidsthing
at stille Skadesløsbrev med Pant ommeldte, saa vi med saa for-
at stille Skadesløsbrev med Pant ommeldte, saa vi med saa for-
vidne, at de Justitsamtets stille ophævede samme Beslutning, saa
vidne, at de Justitsamtets stille ophævede samme Beslutning, saa
fuld Afstemning skulde paa det ommeldte Sinnei.–
fuld Afstemning skulde paa det ommeldte Sinnei.–

Da Sagen vi saa vidt at ophævet, vi Sagen oplagdt til Paastjendte
Da Sagen vi saa vidt at ophævet, vi Sagen oplagdt til Paastjendte
det bemærkes, at Eidsthing i det af sine Indlæg saa anbefalede sine
det bemærkes, at Eidsthing i det af sine Indlæg saa anbefalede sine
Fordring ifølge Dommen saa 129 Rdr. 9 Sk. 33 1/2 Sk. med Tilgavnemaal i
Fordring ifølge Dommen saa 129 Rdr. 9 Sk. 33 1/2 Sk. med Tilgavnemaal i
Landes, tilsammen 259 Rdr. 3 Sk. 22 4/8 Sk. og ifølge Dommen saa den
Landes, tilsammen 259 Rdr. 3 Sk. 22 4/8 Sk. og ifølge Dommen saa den
de vorvorende Sag burde vinde Medhold, saa Justitsamtets Dom
de vorvorende Sag burde vinde Medhold, saa Justitsamtets Dom
vil i det Hele, og ikke saa samme tilligemed Landes.
vil i det Hele, og ikke saa samme tilligemed Landes.

Da saa lovlig Mandificeret saavel Dom delindstævnte Birdrinegen
Da saa lovlig Mandificeret saavel Dom delindstævnte Birdrinegen
af det Documenter, saa hvorved vorbifindes, og det saaledes bedø-
af det Documenter, saa hvorved vorbifindes, og det saaledes bedø-
mmet Sandhed vi have gjennem gjeldende med Eidsthing, alles med
mmet Sandhed vi have gjennem gjeldende med Eidsthing, alles med
den allerbedste, saa vi Ingen i Stand Lovligheds, vilde de Justitsamtets,
den allerbedste, saa vi Ingen i Stand Lovligheds, vilde de Justitsamtets,
saavel det paagjældende Dokument med Dom vorbifindes, ophæve
saavel det paagjældende Dokument med Dom vorbifindes, ophæve
samme Beslutning vi ordelles at blive Enedes Sandhed, saa bør
samme Beslutning vi ordelles at blive Enedes Sandhed, saa bør
vorbifindes Afstemning paa samme vilde forskaffe Dem, og Landt mal
vorbifindes Afstemning paa samme vilde forskaffe Dem, og Landt mal
Dom Eidsthing præsteres, dem vorn vi Mueligheds for samme at
Dom Eidsthing præsteres, dem vorn vi Mueligheds for samme at
forskaffe det omgjældende Dannis – samme saa bør ske den inden

fire Uger, vil det Allernadigst Dannes vorn at bifalde Dommen, at Eidsthing saa
fire Uger, vil det Allernadigst Dannes vorn at bifalde Dommen, at Eidsthing saa
saa i Sagen givne bifalde Afstemning paa det omgivende Dannis – saa at skaffe
saa i Sagen givne bifalde Afstemning paa det omgivende Dannis – saa at skaffe
lovlig Mandificeret Dom fremmed til Justitsamtets Vidne og Justitsamtets
lovlig Mandificeret Dom fremmed til Justitsamtets Vidne og Justitsamtets
vorne Indlæg, vorne Eidsthing vorden forskaffes bifalde Afstemning paa den
vorne Indlæg, vorne Eidsthing vorden forskaffes bifalde Afstemning paa den
originale Obligation, eller fremlægges bifalde Mandificeret Dom paa
originale Obligation, eller fremlægges bifalde Mandificeret Dom paa
samme Obligation, ansaa pligtige at betale Sagen ifølge den anstævnte Dom
samme Obligation, ansaa pligtige at betale Sagen ifølge den anstævnte Dom
Kjøbligen Vorvorne. –
Kjøbligen Vorvorne. –

Procedersaa Vorbifindes Afstemningen vilde Justitsamtets saa at gjøre Eidsthing
Procedersaa Vorbifindes Afstemningen vilde Justitsamtets saa at gjøre Eidsthing
vorvidt 2 Rdr. 6 Sk. –
vorvidt 2 Rdr. 6 Sk. –

Pro Veritate.

Paa Justitsamtets Vegne Sivasidambara Sette, Nagalinga Sette, Roland Davelis Sette
Paa Justitsamtets Vegne Sivasidambara Sette, Nagalinga Sette, Roland Davelis Sette
og Samineda Sette bør saa Vorvegne ofter Sinnei Sette til Eidsthing Sivasa-
og Samineda Sette bør saa Vorvegne ofter Sinnei Sette til Eidsthing Sivasa-
sidambara Pillei, vorhen ikke bifalde Afstemning paa vor afsmeldte
sidambara Pillei, vorhen ikke bifalde Afstemning paa vor afsmeldte
Sinnei Sette til sin nye Medlem Pillei Enedes 17de August 1789 udstedte Obliga-
Sinnei Sette til sin nye Medlem Pillei Enedes 17de August 1789 udstedte Obliga-
tion, eller ikke at Eidsthing protocolleret Forening for at forenævnte
tion, eller ikke at Eidsthing protocolleret Forening for at forenævnte
Obligation med Dom er vorbifindende, bifalde Sagen Eidsthing for at forenævnte
Obligation med Dom er vorbifindende, bifalde Sagen Eidsthing for at forenævnte
dreie, Halvtredsendstyve og Ni Rdr. Ree Kaps Tyge og 259 Rdr. 3 Sk. 22 4/8
dreie, Halvtredsendstyve og Ni Rdr. Ree Kaps Tyge og 259 Rdr. 3 Sk. 22 4/8
Sk. –
Sk. –

Procedersaa Vorbifindes Afstemningen bifalde Justitsamtets til Eidsthing med 2 Rdr.
Procedersaa Vorbifindes Afstemningen bifalde Justitsamtets til Eidsthing med 2 Rdr.
6 Sk. –
6 Sk. –

At efterkommes inden 15 Dage efter Sagens Dato, som Vorbe Landsdom-
At efterkommes inden 15 Dage efter Sagens Dato, som Vorbe Landsdom-
mer Afsagt efter Loven.–
mer Afsagt efter Loven.–
Trangvebar den 13 Juli 1841
Trangvebar den 13 Juli 1841

C. A. Koller
C. A. Koller
Conf. Joh. Julianus
Conf. Joh. Julianus

Vorbifindes afsagt inden Trangvebar Raad den 13 Juli 1841
Vorbifindes afsagt inden Trangvebar Raad den 13 Juli 1841

C. A. Koller
C. A. Koller
Justitsamtmand
Justitsamtmand

Forestaaende Dom Eidsthing i Sagen, forenævnte Eidsthing Sivasidam-
Forestaaende Dom Eidsthing i Sagen, forenævnte Eidsthing Sivasidam-
bara Pillei en personlig ofter de Justitsamtets meddelte Ugevarsel Tilstede
bara Pillei en personlig ofter de Justitsamtets meddelte Ugevarsel Tilstede
Trangvebar den 16 Juli 1841 Wahrheitsgetreu – Wahrheitsgetreu –
Trangvebar den 16 Juli 1841 Wahrheitsgetreu – Wahrheitsgetreu –

Dom
Dom

i Sagen de Reis Prot. No. 317. 1841. Roland Davelispillei contra Vicapa
i Sagen de Reis Prot. No. 317. 1841. Roland Davelispillei contra Vicapa
dsiatyl. Vorvorne afsagt den 16 Juli 1841 i indbragte Litr. P. pag 6 1/2
dsiatyl. Vorvorne afsagt den 16 Juli 1841 i indbragte Litr. P. pag 6 1/2

Dom
Dom

i Sagen Trangv. Reis. Prot. No. 596 og 599 / 1840. Tirumudi Sette, Vorvorne afsagt
i Sagen Trangv. Reis. Prot. No. 596 og 599 / 1840. Tirumudi Sette, Vorvorne afsagt
Adimulam contra Vyapanni.
Adimulam contra Vyapanni.

Enedes vorvorende Sages Sag Eidsthing Tirumudi Sette med Sag-
Enedes vorvorende Sages Sag Eidsthing Tirumudi Sette med Sag-
øgt ifølge 7de September 1840, saa den 21 Juni Justitsamtets Ret i Sagen fogfogt
øgt ifølge 7de September 1840, saa den 21 Juni Justitsamtets Ret i Sagen fogfogt
Sag Justitsamtets Vyapanni Sette til Betaling af 131 Rdr. 2 Sk. 22 4/8 Sk. og 94 Ag
Sag Justitsamtets Vyapanni Sette til Betaling af 131 Rdr. 2 Sk. 22 4/8 Sk. og 94 Ag
8de ifølge 2de Actsforelæg, hvorefter af 26 Juli 1824 fremmed Afskrift saa
8de ifølge 2de Actsforelæg, hvorefter af 26 Juli 1824 fremmed Afskrift saa
vorvidt fremlagte, indgangen vorden Eidsthing Enedes Sinnei Adimulam
vorvidt fremlagte, indgangen vorden Eidsthing Enedes Sinnei Adimulam

Barra Sette, Nogalinga Sette, Roland Davelli Sette og Saminada Sette til Betaling af 259 Rbdr 3ß 22ßl i Capital og Lejefamengt i Renter af den ne Decbr Pranguebars Ast Ret 22de Marts 1824 afsagt Dom, som Eftersidst fas mont fremlagt Documenter Kiøbe og Forpagt Contracter og Auvalarbs Sinnai Sette med tilbørligst at betale til Eftermaalte Enke, Brunette Pillei Sidambara Pullei Rbdr 129 - 9ß 33ßl i Capital og Lejefamengt i Renten tilsammen 259 Rbdr 3ß 22ßl. –

Pa Eftermeldte Fogd Kongs vegne Procuratum anført, at Sagen i Ast Hele var saaledes: at Transactioner imellem afdøde Enke i sin Eget og med Skiftefogden af den omskrevne Beregning fremkommet da fandt paa, at Ast maatte nogen ny Anledning for at Eftermaalte Enke Sinnai Sette til nu vare Abuttia Pullei, Ast fordre ubetalig Summen, "at den Eftermeldte (i sidste Dag) Sinnai Sette bør til Eftermaalte Tilei Sidambara Pullei" eiendt Dsmig Afskrivning paa samme under 17de August 1789 til Abuttia Pullei udstedte Obligation bekiendtgjorde Summen 259 - 3 - 22. – Eftermaalte fandt fordel anpligtet at formelde Sagen ei vare i sand Forfatning, og at Ast var ubetinget for sagen at Kaffe samme tilmeld fremfor sin Ret at skulle Kaffe Sagen ført med Dom ubestridelig, saa vidt samme fordrer, at Eftermeldte maatte paa Ast ophævelige Sagen. –

Pa Forlegs vegne mont at anmærke, at Sagen oplagde til Paadømmelse Ast burde, at Eftermaalte ikke af sin Embedspligt fordrede Betaling af Pengene, som 129 Rbdr 9ß 33ßl udi Lejefamengt i Renten, tilsammen 259 Rbdr 3ß 22ßl og ifølge Documenter Kiøbe og Forpagt Contracter maatte være Eftermeldte Enke tilkiendt, men Ast burde ikke uden for sin Regning Sagen i Ast Hele, og ikke uden for sin tilligemed Renten.

Pa ny lovlig Modificationen Dom Eftermeldte Fogd Birkevinge af Ast Documenter, som dennem ubestridelig, og ved fuldmagt Konsten at kiøre gienstridig med Eftermeldte, alle ved den allerede Ret, som ei Noch i Ricent Forfatning, vilde Eftermeldte vaar Ast paagiældende Pengesum med Rente ubestridelig, uden fornøden Vederlag ei med andre at blive bevendt Sagen, som bestandig Afskrivning paa samme ikke forkaffe kunde, og Eftermeldte maatte Eftermeldte forestaaet, end mere at Meddelelsen for samme forskaffe Ast ommeldte Summer – som saa meget mere at kiøre ei vilde

fine Ret, ved Ast Alternativ kunne nøie sig med Eftermeldte, at Eftermeldte saa ei kiøre gienstridig Afskrivning paa Ast originale Documenter – som at Kaffe lovlig Modificeret Dom, formedelst Ast Enke ikke tilstrækkelig middel besad, uagtet Eftermeldte uden forskaffes Afskrivning paa den originale Obligation, ellers fornødiges Afskrivning paa Modificeret Dom paa samme Obligation, ansaae pligtige at betale den ifølge den anstemte Dom skyldige Summe. –

Procuratoren anderkiendte vel at Eftermeldte saa at gaae tjenlig Summe til 2 Rbdr 6ß. –

Thi kiendes for Ret

Fogd Kongs Sidambara Sette, Nogalinga Sette, Roland Davelli Sette og Saminada Sette bør paa Arvingers vegne Sinnai Sette til Eftermeldte Sidambara Pullei, inden eiendt Afskrivning paa den af Afdøde Sinnai Sette til nu vare Abuttia Pullei Enkes 17de August 1789 udstedte Obligation, eller eiendt at Eftermeldte Procuratorem Afskrivning for at fornævnte Obligation med Rente nu modtagende, betale den Kiøbe Comp. Skriver To Kiøbmænd, Kabilreds Indtagere og Ni Aarvinde Ret Rbdr Tyve og 5/250 Rbdr 3ß 22ßl Rbdr 6ß. –

Procuratoren Omkostninger inden 15 Dage efter denne Dom lovlig Varsel efter Loven. –

Pranguebar den 13de Juli 1841

C. A. Koller
Dansk Justitiarius

Vedlagte udfagt inden Pranguebars Ast den 13de Juli 1841

C. A. Koller
Justr.

Forstaaende Dom Eder ogsaa i Sidste, Fogden Eftermeldte Sivasidambara Pullei en Persons vegne til Fuldmagt modtagende Myacoppa Setty

Pranguebar den 16de Juli 1841 Wibbaraya Pillei. – Wabraga. –

Dom

i Kongen Kr. Rets Prot. No 317. 1841. Roland Davelli Pullei contra Vicapa Setty. Dommen udfagt den 16de Juli 1841. i indbygden Litr. T. pag 612.

Dom

i Kongen Trangb. Rets. Prot No 596 og 599/1840. Eftermeldte Sette, Annaig vegne Adimulam contra Myacanna.

Eders vommeldte Kongs Fogd Eftermeldte Sinnai Sette under 9de November 1840, som den 21de ommeldte for Sidste Sagsøgte den Fuldmagte Myacan Sette til Betaling af 131 Rbdr 2ß 32ßl og 9409 8ß ifølge 2de Articul lovlig dags af 26de Juli 1824 fremlagte Afskrifter samt nøie fremlagte, indgangen vedlagne Eftermeldte Fogd Adimulam

og Justitsraadet, Jørgen Lilienskiold saa paastaaet Betaling af 20 Rd for Tid
tjening af 2 Aar Lodige Tjenestetid. —

Justitsraadet saa nu Sagen for sig som Lodige, men paastaaet
at Jens saa 12 à 14 Aars Fiske saa bedst Jeg kunde Vidne, nemlig paa 12 Rd
om Maaneden, og Rasmus Skytte at han skulde Restancen i
Jens Lønning med 8 Rd om Maaneden, og Peder Nielsen af Skimelaam
Jens Lønning med 8 Rd for Tiden han var i Rasmus Mellemmands Tjeneste
Da Jacob oppebar sit Mellemmandshyre, samt Lilienskiold Mellemmanden
Skimelaam og Jens Selly, og at de derfor skulde betjene Appellanten
for Underretten, samt at de Ikke saa skulde behøves Appellanten
Jacob samt Enkens Lilienskiold Selly, som for ethvert af Jens Aars
Rd burde at de Ikke af Jacobs Overmaaskeriet angaaende samme
Sagen № 598 som Sagen № 599 om begge behandlede Sager Ikke, og ikke
Legalens begrundede Jens paadømte Sager Ikke.

Da Lilienskiold Sagens Procedure alene saa bestaaer, at den
er afholdt angaaende Lønningen, saa Justitsraadet, som Sagen Lilien
skiold Vidnesbyrd for at Afholdelsen skal skee til Rette
Lønning og Forsømmelse Sager 2 Aar November 1820 Lørdag at Lønning
til er forsømmelse af 3 Vidner forklaret, at Justitsraadet for længere end
siden havde til Lilienskiold Enke Skimelaam betalt 200 Rd i Afslag
paa 2 Aars Løn. — Lilienskiold saa ikke bemærket Vidnesbyrd
af Peder Nielsen Vidnes Forklaring, og saa heller ikke Vidnesbyrd
for at Justitsraadet paaberaabte Afskedsbevis, forsaavidt at
Justitsraadet Sager 15 November sidstleden, var Betænkt at af
Selly, Skimelaams Enke skulde Justitsraadet paakalde Klædning, hvilket angaaende
Sagens Afgjørelse af Sagen Mellemmandsmesk paa Skeid. Da Justitsraadet
Lønning angaaende ommeldte Betaling af Gjeld efter Skiftebehandlingen af 2den
og 4de Marts 1822. — Sagen derefter Vidnesbyrd mellemkommen mellem Parterne
Da det fornævnte Klædningsvidnesbyrd skal være at gaae ind til Parterne
af Justitsraadet paaberaabte Afskedsbevis. —

Lilienskiold saa nu i Sagen Sager 25 Januar 1821 Dom afsagt Sagen
var for at bemærke, at Justitsraadet for at saa Aars Fiske Jens Jacob lønnet skulde
af Enke Lars Skimelaam at betale 8 paa Justitsraadet Lønningen Jens Sager
er af 3 Vidner Mellemmand Niels og Jens Selly forklaret at Skimelaam
skam for 2 à 3 Aar siden Jens Jacob lønnet Justitsraadet for 225 Rd for Fiske
Fiskeri efter 2 Aarsforlig, og at Justitsraadet Jens Jacob lønnet at betale
Sagens Sager ligesaa at Peder Lappe Selly saa Afsagt, at Jens for at
Aars siden Jacob sidst Skimelaam havde Justitsraadet for denne Sager

og at Sagen Jo ligeledes Jacob lønnet at betale. — Lilienskiold saa Afsagt efter at
Jens Landvæsenskommandør i Afskedsbevis Forklaringen, nemlig at Jens Jacob
Rasmussens Skytte i Afskedsbevis Forklaringen, nemlig at Jens Jacob
var Vogn, saa i og for sig Jacob skulde have Ret til.

Procedure saa Justitsraadet, som til Støtte Sagen saa blandt, at Jens
Jacob Kasse Ret af Jens paaberaabte Afskedsbevis Sager 1ste Marts
1821 Lørdag at Jens Jacob Sagen til Afgjørelse, at at Jens Jacob Jens
Lønning Ret Afskedsbevis. Det saa Jacob af Skimelaams Rasmussens Lønningsmand og Skipper for
Sagen, at Jacob Jens Jacob Sagen Jacob Jens Jacob Jens Jacob Jens Jacob
Jacob, at Jacob for Jacob Jens Jacob Jens Jacob Jens Jacob Jens Jacob Jens Jacob
Jacob Jens Jacob Jens Jacob Jens Jacob Jens Jacob Jens Jacob Jens Jacob
Jens

Derimod maa nedfor pleies at betale til Tiltalte Lorentz Jacobsen 12 Rbd
for Tidsspilde i Anledning af Sagens Udsættelse.

Paa Tiltalte Jakob Jacobsens vegne har Sagfører Møller
indstævnet Sagen til Forhør, og har Tiltalte Jacobsen
ikke indfundet sig, men derimod ved Skrivelse af 27de
Juli d. A. anmodet om Sagens Udsættelse, da han
agter at reise til Kjøbenhavn for at hente Vidner
og Beviser, som han formener at kunne skaffe
tilveie til Sagens Oplysning. Da Tiltalte Jacobsen
ikke har godtgjort, at han har havt Anledning til
at skaffe sig Vidner og Beviser i den Tid, som
har været ham forundt, og da Sagen ikke
findes at være af saadan Beskaffenhed, at den
ikke kan afgjøres uden Tiltalte Jacobsens Nærvær,
maa Begjæringen om Udsættelse nødvendigviis
forkastes, og Sagen paadømmes i Overensstemmelse
med Actor.

Thi kiendes for Ret

Kaare Justitsraad Aagaard bør inden 15 Dage
efter Forkyndelsen af denne Dom til Tiltalte Jacob
Jacobsen betale 12 Rbd i Sagens Omkostninger,
ellers Exekution for Beløbet i Mangel af Betaling
inden Retsdagens Udgang.

Sagen er ikke blevet paadømt inden Udgangen af
Juli Maaned d. A., hvorfor Actor Møller har
begjæret Sagen udsat til Høstsessionen, da han
agter at reise til Kjøbenhavn for at hente Vidner
og Beviser, som han formener at kunne skaffe
tilveie til Sagens Oplysning. Da Tiltalte Jacobsen
ikke har godtgjort, at han har havt Anledning til
at skaffe sig Vidner og Beviser i den Tid, som
har været ham forundt, og da Sagen ikke
findes at være af saadan Beskaffenhed, at den
ikke kan afgjøres uden Tiltalte Jacobsens Nærvær,
maa Begjæringen om Udsættelse nødvendigviis
forkastes, og Sagen paadømmes i Overensstemmelse
med Actor.

Thi kiendes for Ret

Kaare Justitsraad Aagaards Begjæring om Sagens
Udsættelse forkastes.

Tiltalte Jacob Jacobsen bør inden 15 Dage efter
Forkyndelsen af denne Dom til Tiltalte Lorentz
Jacobsen betale 12 Rbd i Sagens Omkostninger,
ellers Exekution for Beløbet i Mangel af Betaling
inden Retsdagens Udgang.

Actor Møller har paa Tiltalte Jacob Jacobsens
Vegne indstævnet Sagen til Forhør, og har Tiltalte
Jacobsen ikke indfundet sig, men derimod ved
Skrivelse af 27de Juli d. A. anmodet om Sagens
Udsættelse, da han agter at reise til Kjøbenhavn
for at hente Vidner og Beviser, som han formener
at kunne skaffe tilveie til Sagens Oplysning. Da
Tiltalte Jacobsen ikke har godtgjort, at han har
havt Anledning til at skaffe sig Vidner og Beviser
i den Tid, som har været ham forundt, og da
Sagen ikke findes at være af saadan Beskaffenhed,
at den ikke kan afgjøres uden Tiltalte Jacobsens
Nærvær, maa Begjæringen om Udsættelse
nødvendigviis forkastes, og Sagen paadømmes i
Overensstemmelse

Advokaten maa mulcte pleiebe at betale Lit Eidanten Forsømmelsesmulct 12 Rbd
ons Sags Betaling ikke bliver at forundgaae.

Paa Eidanten selv Sandt at nedlægge, til Forsvar Rt Sandsynlighed
viser blandt, at Fangen var beskikket og ved Forsvarer Sandhed
Sandt at anføre Vidner at Eidanten, mildt ved personlig Eidens
Sømme mandt at paalægge Forsvarer, var da den bestandig Sag mandt bevis
ogsaa mandt Eidanten Eide Skjønsdeen, og Rt Sandhed mandt Sagen
mandt betale Eidanten de Rigen, Forsvarer Eidanten Sølv 12 Sdr den
viengefte Embedsed, men Fangen mandt afgive mandt Ed paa Sandhed
i Henhold Sandhed, at naar Sag mandt Eidanten, at Sag Eidanten
Mandt Eide Skjønsdeen Sag betalt Rt Eidens vorder mandt Eidanten
Henhold Forbrydens 131 Rbd 2 Sdr 36 Sk Sagen 94 Rbd 8 Sk i alt 225 Rbd
efter Indtog af 12 Rbd alene at Afsigt paa hvis Beløb, Fangen viengen
mandt 200 Rbd, Beløb Sag dette Eidanten at betale 1/2 Rbd tilligemed den
ovrige Bekostning medtaget Beløben 225 Rbd 10 Sdr 36 Sk og 200 Rbd, Sum
Sale Sandhed i mandt Ed Beløb Embedsed at vorde betalt, men forøvrigt
for Eidanten vedtale Eidens Fangen vorde Sag Sandhed Eidens
Sandsig Dom mandt ikke dette, Sandhed Ed at afsige, Sø Beløb Sag dette
Eidanten at betale Rt paa Henhold Forbrydens Sdr 36 Sk Rbd
Sdr Sk i Fangen Eidens Sølv vorde at afsone.

Thi kiendes for Ret

Kaar Justitsraad Sigersaarvé efter Indsøning at Sum ikke vorde
dat Eidanten Pedersdatter ikke mandt 15 Dage efter Dom Sand Eidens
Forbrydelse Sag Sandt og mandt Eidens Sandsig Sandhed Eidens
dat, mandt Sin Forsvarer Sø for Sagaaen Sag Embedsed, at Sum dette
Eidanten Skjønsdeen Sum betalt Rt Eidens Fangen Sagen Sum
Henhold Forbrydens dette Beløb 131 Rbd 2 Sdr 36 Sk og 94 Rbd 8 Sk, i alt 225 Rbd
10 Sdr 36 Sk Rbd Sø Skillinge, Øre og Sem Sum 10 Sdr 36 Sk efter Indtog
af 12 Rbd, ellers Sagen at Afsigt paa Fangen Sandhed Embedsed at
Sø 200 Rbd Beløb Sum dette Eidanten at betale Sdr 12, tilligemed
Sagen Sandhed, og 200 Rbd, Sum Sum mandt Sø Beløb Sandhed at
vorde betalt, men forøvrigt for Eidanten dette Dom Sandsig
Sum at vorde Eidens Sum Sig Skrivelse ikke dette Sandhed at afsige
Sagen Beløb Sum dette Eidanten at betale i Sagen Fangen
131 - 2 Sdr 36 Sk og 94 Rbd 8 Sk i alt 225 Rbd 10 Sdr 36 Sk Rbd Sø Skillinge
og Sem, 10 Sdr 36 Sk.

Protokollen Underskrivelsen oplæst.
Af Afskrivelsen Underskrivelsen Afskrift Sagen Ord.
Fangekiælderen den 27 Juli 1844

C. A. Møller

Kaarlov afsagt i Underretten Fangekiælderen den 27 Juli 1844

C. A. Møller

Forhandlingsprotokollen i Sagen Justitsraad Sigersaarvé
Fangekiælderen den 27 Juli 1844

Dom

i Sagen Nr. Rets Prot. Nr. 290 - 1844 Justitsraad Sigersaarvé contra Kanokadisetty
Pulicumma afsagt den 20 Juli 1844 i indtagen Litr. I. pag. 627.

Dom

i Sagen Nr. Rets Prot. Nr. 322 - 1844 Sadasivakaren contra Kanokadisetty. —

Ved Overeensstemmelse af 25 Maii 1844, saavel den 11 Juni indstævnte Sagen i Sagen
Sadasiva Nair som den indstævnte Kanokadisetty Pulicumma Sagen Indkaldelse
af 317 Rbd 8 Sk i Kapital samt Sagen Forlig af 24 Maii 1838 og 9 Sk i Sagen
Omkostninger for Forlagets Sagen Indkaldelse Sagen, samt 12 Rbd 24 Sk i Sagen
indstævnte Sagen og for Sagen af Justitsraad af Forlaget
Eidanten for Sagen Kaaret Justitsraad af Forlaget Sagen Forlig,
Sagen paa Sagen af 46 Rbd 8 Sk samt Sagen for Forlagets Sagen 9 Sk
aarlig af Kapitalen 317 Rbd 8 Sk. — Paa denne Sag efter Eidanten
Indgivelse afsagt Kjendelse 100 Rbd, nu ansøgte Sagen 50 Rbd, Sum 60 Rbd. —
Justitsraad for nærværende Kjendelse af det indgangne Forlag, samt paa
Kaaret at Sagen fornævnte fornemme afbetalte Kapital, endvidere Sagen
betalt Eidanten 150 Rbd. — Paa Sagen Sagen paastaaet 2 Gjæld
Sagen, Sum Eidanten for Justitsraad Eidens for afsagte Sagen, den paa
af 8 Maii 1834 for 150 Rbd og den anden af 11 Novbr. s. A. for 60 Rbd, Gjæld-
Gjældsangivelse Kjendelse Eidanten Sagen nærværende Sag Sagen Kaaret angaaende
Sagen 150 Rbd Sum Justitsraad Sagen Sagen Kaaret nedre Ret at være betalt
Sagen Fangen, da Sagen Sagen Klagerinden anført, at Sagen Kapitalen i Sagen
Eid var blevet af Kjæret Sagen Justitsraad af Forlaget Eidanten
Sagen Sagen Kaaret, at Sagen 150 Rbd Sum Sagen afskrevne Sagen Forlagets Justitsraad
Kapitalen, Sum betalt, endvidere Sagen 150 Rbd, Sagen Sagen Sagen
Sagen Justitsraad Gjældsangivelse, og uagtet Sagen Sagen Sagen Kapitalen
Sagen, Sagen Sagen Sagen Sagen Sagen Sagen Sagen Sagen Sagen Sagen
Sagen

1834, bestjorde Sandfærdige Pigter Jens Justesen og paalagde Skyldneren at betale
den Stævnte mon afbetalt 150 Rbd. samme at afbetale med 50 Rbd. aarlig, saalænge
Gjeldsforholdet afbetales, at betale Sagens Omkostninger med 6 Mk. 8 Sk. Dom
ikke adlydes inden 14 Dage, at Exekution derefter maatte udlægges, og at Sagen
saa længe maatte hvile. Denne Dom er ikke bleven adlydt, hvorfor Exekution
er begjært og bevilget, og Auktion over Skyldnerens Gods afholdt den 22 Marts
1838, ved hvilken Auktion Kjøbmand Hans Peter Hansen Lund har købt
Gjenstande for 120 Rbd. Sølvtøi for 1 Rbd. Messing for 1 Rbd. Tin for 1 Rbd.
Kobber for 1 Rbd. Jern for 1 Rbd. Sengeklæder for 1 Rbd. Bøger for 1 Rbd.
Kjøbesummen er ikke bleven betalt, og Kjøbmand Lund har derfor ved Skrivelse
af 6 Marts 1838 begjært Auktionen over Gjenstandene gjentaget, hvilket
ogsaa er skeet den 22 Marts 1838, ved hvilken Auktion Kjøbmand Lund
har købt Gjenstande for 120 Rbd.

Saaledes afbetalt ialt 270 Rbd.

Skyldneren har ikke siden Auktionen afbetalt noget, og Kjøbmand Lund
har derfor ved Skrivelse af 24 Juni 1839 begjært Sagen paakjendt.

Skyldneren har ikke ladet sig høre ved Retten, uagtet lovlig Indkaldelse
er skeet ved Stævning af 11 Novbr. 1834.

Sagen er saaledes nu under Rettens Paakjendelse, hvorved bemærkes:

Ifølge Auktionsprotokollen over Skyldnerens Bo, er Gjenstande for
120 Rbd. solgte ved Auktionen den 22 Marts 1838, og Skyldneren har
ikke siden Auktionen afbetalt noget, uagtet Kjøbmand Lund ved Skrivelse
af 11 Novbr. 1834 har begjært Sagen paakjendt, og ved Stævning af 11
Novbr. 1834 er bleven lovlig tilsagt at møde for Retten den 2 Juli 1839
for at høre Dom afsagt, hvilken Stævning er bleven lovlig forkyndt for
Skyldneren den 14 Novbr. 1834, saa at Skyldneren har havt mere end
lovlig Tid til at betale Gjælden, eller møde for Retten for at anføre
lovlige Grunde for Udeblivelsen, hvilket han ikke har gjort, hvorfor
Sagen maa antages at være ham tilstrækkelig bekjendt, og Skyldneren
maa derfor ansees at have tabt Sagen ved sin Udeblivelse.

Thi bør for Ret:

Skyldneren Jacob Pelle bør ligesom tilforn Sagen bekjendt at betale
til Kjøbmand Lund her i Byen 6 Rbd. 2 Mk. 14 Sk. Sølvmønt Sagens
Omkostninger, samt Resten af 270 Rbd. 150 Rbd. Sølvmønt med 50 Rbd.
aarlig, saalænge Gjeldsforholdet afbetales, og med første Rate for
indeværende Aar inden 14 Dage, at betale 4 Rbd. Sølvmønt Mulkt til
Fattigkassen, samt Exekution derefter.

Sagen bør ellers ikke Hensyn.

Justitsraad

1834, d. 8de Novbr. indkom for Lensmanden i Vaage Jens Jacobsen og paa Embedets Vegne anmeldte, at han den 6te d. M. havde afholdt Auktion over Afdøde Gaardbruger Ole Olsen Vaagens Boe, hvorved der var indkommet 150 Rbd. 3 Mk. 8 Sk., og at han havde udbetalt Kreditorerne 39 Rbd. 7 Mk. 14 Sk., hvorefter der altsaa var 110 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. tilbage, som han nu indbetalte til Skifteretten, hvilket Beløb Retten modtog, og Lensmanden derefter fik Kvittering for.

Ved Skifteretten i Vaage blev den 8de November 1834 Skifte holdt efter afdøde Gaardbruger Ole Olsen Vaagen, hvorved fremkom:

Boets Midler		110	3 8
Gjæld		39	7 14
Boets Midler		70	3 8
Afdødes Enke Ingeborg Olsdatter Vaagen		35	1 12
Afdødes Børn		35	1 12

Enken Ingeborg Olsdatter Vaagen, som ikke havde Midler til at betale Skifteomkostningerne, blev fritaget derfor.

Afdødes Børn vare: 1) Ole Olsen Vaagen, 2) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 3) Ole Olsen Vaagen, 4) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 5) Ole Olsen Vaagen, 6) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 7) Ole Olsen Vaagen, 8) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 9) Ole Olsen Vaagen, 10) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 11) Ole Olsen Vaagen, 12) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 13) Ole Olsen Vaagen, 14) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 15) Ole Olsen Vaagen, 16) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 17) Ole Olsen Vaagen, 18) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 19) Ole Olsen Vaagen, 20) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 21) Ole Olsen Vaagen, 22) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 23) Ole Olsen Vaagen, 24) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 25) Ole Olsen Vaagen, 26) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 27) Ole Olsen Vaagen, 28) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 29) Ole Olsen Vaagen, 30) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 31) Ole Olsen Vaagen, 32) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 33) Ole Olsen Vaagen, 34) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 35) Ole Olsen Vaagen, 36) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 37) Ole Olsen Vaagen, 38) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 39) Ole Olsen Vaagen, 40) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 41) Ole Olsen Vaagen, 42) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 43) Ole Olsen Vaagen, 44) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 45) Ole Olsen Vaagen, 46) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 47) Ole Olsen Vaagen, 48) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 49) Ole Olsen Vaagen, 50) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 51) Ole Olsen Vaagen, 52) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 53) Ole Olsen Vaagen, 54) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 55) Ole Olsen Vaagen, 56) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 57) Ole Olsen Vaagen, 58) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 59) Ole Olsen Vaagen, 60) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 61) Ole Olsen Vaagen, 62) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 63) Ole Olsen Vaagen, 64) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 65) Ole Olsen Vaagen, 66) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 67) Ole Olsen Vaagen, 68) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 69) Ole Olsen Vaagen, 70) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 71) Ole Olsen Vaagen, 72) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 73) Ole Olsen Vaagen, 74) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 75) Ole Olsen Vaagen, 76) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 77) Ole Olsen Vaagen, 78) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 79) Ole Olsen Vaagen, 80) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 81) Ole Olsen Vaagen, 82) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 83) Ole Olsen Vaagen, 84) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 85) Ole Olsen Vaagen, 86) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 87) Ole Olsen Vaagen, 88) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 89) Ole Olsen Vaagen, 90) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 91) Ole Olsen Vaagen, 92) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 93) Ole Olsen Vaagen, 94) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 95) Ole Olsen Vaagen, 96) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 97) Ole Olsen Vaagen, 98) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 99) Ole Olsen Vaagen, 100) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 101) Ole Olsen Vaagen, 102) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 103) Ole Olsen Vaagen, 104) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 105) Ole Olsen Vaagen, 106) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 107) Ole Olsen Vaagen, 108) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 109) Ole Olsen Vaagen, 110) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 111) Ole Olsen Vaagen, 112) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 113) Ole Olsen Vaagen, 114) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 115) Ole Olsen Vaagen, 116) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 117) Ole Olsen Vaagen, 118) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 119) Ole Olsen Vaagen, 120) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 121) Ole Olsen Vaagen, 122) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 123) Ole Olsen Vaagen, 124) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 125) Ole Olsen Vaagen, 126) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 127) Ole Olsen Vaagen, 128) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 129) Ole Olsen Vaagen, 130) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 131) Ole Olsen Vaagen, 132) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 133) Ole Olsen Vaagen, 134) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 135) Ole Olsen Vaagen, 136) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 137) Ole Olsen Vaagen, 138) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 139) Ole Olsen Vaagen, 140) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 141) Ole Olsen Vaagen, 142) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 143) Ole Olsen Vaagen, 144) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 145) Ole Olsen Vaagen, 146) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 147) Ole Olsen Vaagen, 148) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 149) Ole Olsen Vaagen, 150) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 151) Ole Olsen Vaagen, 152) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 153) Ole Olsen Vaagen, 154) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 155) Ole Olsen Vaagen, 156) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 157) Ole Olsen Vaagen, 158) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 159) Ole Olsen Vaagen, 160) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 161) Ole Olsen Vaagen, 162) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 163) Ole Olsen Vaagen, 164) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 165) Ole Olsen Vaagen, 166) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 167) Ole Olsen Vaagen, 168) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 169) Ole Olsen Vaagen, 170) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 171) Ole Olsen Vaagen, 172) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 173) Ole Olsen Vaagen, 174) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 175) Ole Olsen Vaagen, 176) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 177) Ole Olsen Vaagen, 178) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 179) Ole Olsen Vaagen, 180) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 181) Ole Olsen Vaagen, 182) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 183) Ole Olsen Vaagen, 184) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 185) Ole Olsen Vaagen, 186) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 187) Ole Olsen Vaagen, 188) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 189) Ole Olsen Vaagen, 190) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 191) Ole Olsen Vaagen, 192) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 193) Ole Olsen Vaagen, 194) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 195) Ole Olsen Vaagen, 196) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 197) Ole Olsen Vaagen, 198) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 199) Ole Olsen Vaagen, 200) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 201) Ole Olsen Vaagen, 202) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 203) Ole Olsen Vaagen, 204) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 205) Ole Olsen Vaagen, 206) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 207) Ole Olsen Vaagen, 208) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 209) Ole Olsen Vaagen, 210) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 211) Ole Olsen Vaagen, 212) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 213) Ole Olsen Vaagen, 214) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 215) Ole Olsen Vaagen, 216) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 217) Ole Olsen Vaagen, 218) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 219) Ole Olsen Vaagen, 220) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 221) Ole Olsen Vaagen, 222) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 223) Ole Olsen Vaagen, 224) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 225) Ole Olsen Vaagen, 226) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 227) Ole Olsen Vaagen, 228) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 229) Ole Olsen Vaagen, 230) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 231) Ole Olsen Vaagen, 232) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 233) Ole Olsen Vaagen, 234) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 235) Ole Olsen Vaagen, 236) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 237) Ole Olsen Vaagen, 238) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 239) Ole Olsen Vaagen, 240) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 241) Ole Olsen Vaagen, 242) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 243) Ole Olsen Vaagen, 244) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 245) Ole Olsen Vaagen, 246) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 247) Ole Olsen Vaagen, 248) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 249) Ole Olsen Vaagen, 250) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 251) Ole Olsen Vaagen, 252) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 253) Ole Olsen Vaagen, 254) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 255) Ole Olsen Vaagen, 256) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 257) Ole Olsen Vaagen, 258) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 259) Ole Olsen Vaagen, 260) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 261) Ole Olsen Vaagen, 262) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 263) Ole Olsen Vaagen, 264) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 265) Ole Olsen Vaagen, 266) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 267) Ole Olsen Vaagen, 268) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 269) Ole Olsen Vaagen, 270) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 271) Ole Olsen Vaagen, 272) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 273) Ole Olsen Vaagen, 274) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 275) Ole Olsen Vaagen, 276) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 277) Ole Olsen Vaagen, 278) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 279) Ole Olsen Vaagen, 280) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 281) Ole Olsen Vaagen, 282) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 283) Ole Olsen Vaagen, 284) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 285) Ole Olsen Vaagen, 286) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 287) Ole Olsen Vaagen, 288) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 289) Ole Olsen Vaagen, 290) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 291) Ole Olsen Vaagen, 292) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 293) Ole Olsen Vaagen, 294) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 295) Ole Olsen Vaagen, 296) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 297) Ole Olsen Vaagen, 298) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 299) Ole Olsen Vaagen, 300) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 301) Ole Olsen Vaagen, 302) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 303) Ole Olsen Vaagen, 304) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 305) Ole Olsen Vaagen, 306) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 307) Ole Olsen Vaagen, 308) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 309) Ole Olsen Vaagen, 310) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 311) Ole Olsen Vaagen, 312) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 313) Ole Olsen Vaagen, 314) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 315) Ole Olsen Vaagen, 316) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 317) Ole Olsen Vaagen, 318) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 319) Ole Olsen Vaagen, 320) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 321) Ole Olsen Vaagen, 322) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 323) Ole Olsen Vaagen, 324) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 325) Ole Olsen Vaagen, 326) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 327) Ole Olsen Vaagen, 328) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 329) Ole Olsen Vaagen, 330) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 331) Ole Olsen Vaagen, 332) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 333) Ole Olsen Vaagen, 334) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 335) Ole Olsen Vaagen, 336) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 337) Ole Olsen Vaagen, 338) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 339) Ole Olsen Vaagen, 340) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 341) Ole Olsen Vaagen, 342) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 343) Ole Olsen Vaagen, 344) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 345) Ole Olsen Vaagen, 346) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 347) Ole Olsen Vaagen, 348) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 349) Ole Olsen Vaagen, 350) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 351) Ole Olsen Vaagen, 352) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 353) Ole Olsen Vaagen, 354) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 355) Ole Olsen Vaagen, 356) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 357) Ole Olsen Vaagen, 358) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 359) Ole Olsen Vaagen, 360) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 361) Ole Olsen Vaagen, 362) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 363) Ole Olsen Vaagen, 364) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 365) Ole Olsen Vaagen, 366) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 367) Ole Olsen Vaagen, 368) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 369) Ole Olsen Vaagen, 370) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 371) Ole Olsen Vaagen, 372) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 373) Ole Olsen Vaagen, 374) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 375) Ole Olsen Vaagen, 376) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 377) Ole Olsen Vaagen, 378) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 379) Ole Olsen Vaagen, 380) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 381) Ole Olsen Vaagen, 382) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 383) Ole Olsen Vaagen, 384) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 385) Ole Olsen Vaagen, 386) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 387) Ole Olsen Vaagen, 388) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 389) Ole Olsen Vaagen, 390) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 391) Ole Olsen Vaagen, 392) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 393) Ole Olsen Vaagen, 394) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 395) Ole Olsen Vaagen, 396) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 397) Ole Olsen Vaagen, 398) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 399) Ole Olsen Vaagen, 400) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 401) Ole Olsen Vaagen, 402) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 403) Ole Olsen Vaagen, 404) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 405) Ole Olsen Vaagen, 406) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 407) Ole Olsen Vaagen, 408) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 409) Ole Olsen Vaagen, 410) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 411) Ole Olsen Vaagen, 412) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 413) Ole Olsen Vaagen, 414) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 415) Ole Olsen Vaagen, 416) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 417) Ole Olsen Vaagen, 418) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 419) Ole Olsen Vaagen, 420) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 421) Ole Olsen Vaagen, 422) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 423) Ole Olsen Vaagen, 424) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 425) Ole Olsen Vaagen, 426) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 427) Ole Olsen Vaagen, 428) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 429) Ole Olsen Vaagen, 430) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 431) Ole Olsen Vaagen, 432) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 433) Ole Olsen Vaagen, 434) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 435) Ole Olsen Vaagen, 436) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 437) Ole Olsen Vaagen, 438) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 439) Ole Olsen Vaagen, 440) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 441) Ole Olsen Vaagen, 442) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 443) Ole Olsen Vaagen, 444) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 445) Ole Olsen Vaagen, 446) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 447) Ole Olsen Vaagen, 448) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 449) Ole Olsen Vaagen, 450) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 451) Ole Olsen Vaagen, 452) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 453) Ole Olsen Vaagen, 454) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 455) Ole Olsen Vaagen, 456) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 457) Ole Olsen Vaagen, 458) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 459) Ole Olsen Vaagen, 460) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 461) Ole Olsen Vaagen, 462) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 463) Ole Olsen Vaagen, 464) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 465) Ole Olsen Vaagen, 466) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 467) Ole Olsen Vaagen, 468) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 469) Ole Olsen Vaagen, 470) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 471) Ole Olsen Vaagen, 472) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 473) Ole Olsen Vaagen, 474) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 475) Ole Olsen Vaagen, 476) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 477) Ole Olsen Vaagen, 478) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 479) Ole Olsen Vaagen, 480) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 481) Ole Olsen Vaagen, 482) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 483) Ole Olsen Vaagen, 484) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 485) Ole Olsen Vaagen, 486) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 487) Ole Olsen Vaagen, 488) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 489) Ole Olsen Vaagen, 490) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 491) Ole Olsen Vaagen, 492) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 493) Ole Olsen Vaagen, 494) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 495) Ole Olsen Vaagen, 496) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 497) Ole Olsen Vaagen, 498) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 499) Ole Olsen Vaagen, 500) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 501) Ole Olsen Vaagen, 502) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 503) Ole Olsen Vaagen, 504) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 505) Ole Olsen Vaagen, 506) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 507) Ole Olsen Vaagen, 508) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 509) Ole Olsen Vaagen, 510) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 511) Ole Olsen Vaagen, 512) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 513) Ole Olsen Vaagen, 514) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 515) Ole Olsen Vaagen, 516) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 517) Ole Olsen Vaagen, 518) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 519) Ole Olsen Vaagen, 520) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 521) Ole Olsen Vaagen, 522) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 523) Ole Olsen Vaagen, 524) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 525) Ole Olsen Vaagen, 526) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 527) Ole Olsen Vaagen, 528) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 529) Ole Olsen Vaagen, 530) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 531) Ole Olsen Vaagen, 532) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 533) Ole Olsen Vaagen, 534) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 535) Ole Olsen Vaagen, 536) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 537) Ole Olsen Vaagen, 538) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 539) Ole Olsen Vaagen, 540) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 541) Ole Olsen Vaagen, 542) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 543) Ole Olsen Vaagen, 544) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 545) Ole Olsen Vaagen, 546) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 547) Ole Olsen Vaagen, 548) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 549) Ole Olsen Vaagen, 550) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 551) Ole Olsen Vaagen, 552) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 553) Ole Olsen Vaagen, 554) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 555) Ole Olsen Vaagen, 556) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 557) Ole Olsen Vaagen, 558) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 559) Ole Olsen Vaagen, 560) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 561) Ole Olsen Vaagen, 562) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 563) Ole Olsen Vaagen, 564) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 565) Ole Olsen Vaagen, 566) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 567) Ole Olsen Vaagen, 568) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 569) Ole Olsen Vaagen, 570) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 571) Ole Olsen Vaagen, 572) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 573) Ole Olsen Vaagen, 574) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 575) Ole Olsen Vaagen, 576) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 577) Ole Olsen Vaagen, 578) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 579) Ole Olsen Vaagen, 580) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 581) Ole Olsen Vaagen, 582) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 583) Ole Olsen Vaagen, 584) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 585) Ole Olsen Vaagen, 586) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 587) Ole Olsen Vaagen, 588) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 589) Ole Olsen Vaagen, 590) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 591) Ole Olsen Vaagen, 592) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 593) Ole Olsen Vaagen, 594) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 595) Ole Olsen Vaagen, 596) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 597) Ole Olsen Vaagen, 598) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 599) Ole Olsen Vaagen, 600) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 601) Ole Olsen Vaagen, 602) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 603) Ole Olsen Vaagen, 604) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 605) Ole Olsen Vaagen, 606) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 607) Ole Olsen Vaagen, 608) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 609) Ole Olsen Vaagen, 610) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 611) Ole Olsen Vaagen, 612) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 613) Ole Olsen Vaagen, 614) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 615) Ole Olsen Vaagen, 616) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 617) Ole Olsen Vaagen, 618) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 619) Ole Olsen Vaagen, 620) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 621) Ole Olsen Vaagen, 622) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 623) Ole Olsen Vaagen, 624) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 625) Ole Olsen Vaagen, 626) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 627) Ole Olsen Vaagen, 628) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 629) Ole Olsen Vaagen, 630) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 631) Ole Olsen Vaagen, 632) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 633) Ole Olsen Vaagen, 634) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 635) Ole Olsen Vaagen, 636) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 637) Ole Olsen Vaagen, 638) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 639) Ole Olsen Vaagen, 640) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 641) Ole Olsen Vaagen, 642) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 643) Ole Olsen Vaagen, 644) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 645) Ole Olsen Vaagen, 646) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 647) Ole Olsen Vaagen, 648) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 649) Ole Olsen Vaagen, 650) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 651) Ole Olsen Vaagen, 652) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 653) Ole Olsen Vaagen, 654) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 655) Ole Olsen Vaagen, 656) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 657) Ole Olsen Vaagen, 658) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 659) Ole Olsen Vaagen, 660) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 661) Ole Olsen Vaagen, 662) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 663) Ole Olsen Vaagen, 664) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 665) Ole Olsen Vaagen, 666) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 667) Ole Olsen Vaagen, 668) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 669) Ole Olsen Vaagen, 670) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 671) Ole Olsen Vaagen, 672) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 673) Ole Olsen Vaagen, 674) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 675) Ole Olsen Vaagen, 676) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 677) Ole Olsen Vaagen, 678) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 679) Ole Olsen Vaagen, 680) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 681) Ole Olsen Vaagen, 682) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 683) Ole Olsen Vaagen, 684) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 685) Ole Olsen Vaagen, 686) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 687) Ole Olsen Vaagen, 688) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 689) Ole Olsen Vaagen, 690) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 691) Ole Olsen Vaagen, 692) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 693) Ole Olsen Vaagen, 694) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 695) Ole Olsen Vaagen, 696) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 697) Ole Olsen Vaagen, 698) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 699) Ole Olsen Vaagen, 700) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 701) Ole Olsen Vaagen, 702) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 703) Ole Olsen Vaagen, 704) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 705) Ole Olsen Vaagen, 706) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 707) Ole Olsen Vaagen, 708) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 709) Ole Olsen Vaagen, 710) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 711) Ole Olsen Vaagen, 712) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 713) Ole Olsen Vaagen, 714) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 715) Ole Olsen Vaagen, 716) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 717) Ole Olsen Vaagen, 718) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 719) Ole Olsen Vaagen, 720) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 721) Ole Olsen Vaagen, 722) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 723) Ole Olsen Vaagen, 724) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 725) Ole Olsen Vaagen, 726) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 727) Ole Olsen Vaagen, 728) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 729) Ole Olsen Vaagen, 730) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 731) Ole Olsen Vaagen, 732) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 733) Ole Olsen Vaagen, 734) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 735) Ole Olsen Vaagen, 736) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 737) Ole Olsen Vaagen, 738) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 739) Ole Olsen Vaagen, 740) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 741) Ole Olsen Vaagen, 742) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 743) Ole Olsen Vaagen, 744) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 745) Ole Olsen Vaagen, 746) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 747) Ole Olsen Vaagen, 748) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 749) Ole Olsen Vaagen, 750) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 751) Ole Olsen Vaagen, 752) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 753) Ole Olsen Vaagen, 754) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 755) Ole Olsen Vaagen, 756) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 757) Ole Olsen Vaagen, 758) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 759) Ole Olsen Vaagen, 760) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 761) Ole Olsen Vaagen, 762) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 763) Ole Olsen Vaagen, 764) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 765) Ole Olsen Vaagen, 766) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 767) Ole Olsen Vaagen, 768) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 769) Ole Olsen Vaagen, 770) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 771) Ole Olsen Vaagen, 772) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 773) Ole Olsen Vaagen, 774) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 775) Ole Olsen Vaagen, 776) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 777) Ole Olsen Vaagen, 778) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 779) Ole Olsen Vaagen, 780) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 781) Ole Olsen Vaagen, 782) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 783) Ole Olsen Vaagen, 784) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 785) Ole Olsen Vaagen, 786) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 787) Ole Olsen Vaagen, 788) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 789) Ole Olsen Vaagen, 790) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 791) Ole Olsen Vaagen, 792) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 793) Ole Olsen Vaagen, 794) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 795) Ole Olsen Vaagen, 796) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 797) Ole Olsen Vaagen, 798) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 799) Ole Olsen Vaagen, 800) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 801) Ole Olsen Vaagen, 802) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 803) Ole Olsen Vaagen, 804) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 805) Ole Olsen Vaagen, 806) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 807) Ole Olsen Vaagen, 808) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 809) Ole Olsen Vaagen, 810) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 811) Ole Olsen Vaagen, 812) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 813) Ole Olsen Vaagen, 814) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 815) Ole Olsen Vaagen, 816) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 817) Ole Olsen Vaagen, 818) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 819) Ole Olsen Vaagen, 820) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 821) Ole Olsen Vaagen, 822) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 823) Ole Olsen Vaagen, 824) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 825) Ole Olsen Vaagen, 826) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 827) Ole Olsen Vaagen, 828) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 829) Ole Olsen Vaagen, 830) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 831) Ole Olsen Vaagen, 832) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 833) Ole Olsen Vaagen, 834) Ingeborg Olsdatter Vaagen, 835) Ole Olsen

1834, Lagtingsbeslutning angaaende Præsteembedet for Jydstrand Sogn paa Lolland, at dette Embede herefter skal være afholdt for 150 Rbd. Sølv, og at Præsten derfor skal være forpligtet, at holde Skole for Børnene i Sognet, saavel om Vinteren som om Sommeren, og at Skolelønningen for Fattige skal være ophævet, samt at Præsten skal have Ret til at oppebære Skolepenge af de Børn, som ikke ere fattige, hvilke Skolepenge skulle være at indkræve af Sognefogden, og at Præsten skal have Ret til at lade Skolen holde i Præstegaarden, naar han finder det for nødvendigt

samt Lieutenant Devaraagaards Lab. Gaarden, saavidt for Jordt og Grund
Kaar. den Justitsraad Dunspiraadam, som Regnskab maa nu forlanges Dom
Peter Lauritz Kagen Lieutenant Lieutenant og Justitsraad Dunspiraadam
først Mødestue, men at Justitsraad og samt Lauritz selv i en Alder af
omtr 30 Aar saaer afbrugt samme Gaard i samt for Ho
20 Aar siden saaer afbrygt 2 Lofter Huse med Kvistes Loftsfor over
Lagt, at Lieutenant Kontrol har anslaaet til 60 Comp. Rdl. og Mandem af Gaarden
til 30 Comp. Rdl. — Justitsraaden har i paa Tidsrum vegat samtlige Exmis for, at
den anbefalede Gaard, saaer afsaaer paa Gaard for noget Scandal samt Lovsforn
af Mistroiaarsmaa. — Overgrundsret Klemens Lovsforn, anmeldte Afkundelsen
angaaende at Gaarden samt Rodil, og saa Lauritz Klemens at have gentagne
til Auction, saaer saaer og samt Lovsforn saaer befalet samme saaaasaa til
Exekutionsforretning af Gaarden. — Ifølge Lovens 5-5-1 vilde Auction, saaer
Gaarden maatte udsættes, og forfølg vaar Lovlig Afkundelse for Justitsraaden
til at anføre saaer Lovs Krav, saaaaavel Exekutionen i Fald antagne at Lovsforn
burde at afvise Klagen saaer Lovens tidligere Bestemmelse om Exekutions
Udsættelse, saaer Lovsforn Exekutionen burde gaa sin Gang, naar
Justitsraaden ikke til Opfyldelse i Tide samler sig Kravet, hvorimod
Lovsforn Exekutionen blev udsat til den 17de dette d. a. og Justitsraaden
gentagne at have anbefalet Gaarden af Klemens Kirkeministerium
tilsiger Mødestuen, og blot at saaer vaar overladt Justitsraaden
tilsiger Mødestuen, at den Lovsforn gjorte indgaaede Forretning
og at Gaarden saaer Auction, indtil den forordnede Lovs
Lovens Mødestue forklaret, at den Lovsforn Gaarden saaer Mands af Alder
siden regnet fra samtlige Gaard er blevet overladt Justitsraaden Lovs
Lovning om Gaard saaer Gaarden Afkald, indtil den forordnede Lovs
Lovens Mødestue afsagde, saaer Lovsforn Gaarden saaer Auction
Lovens Mødestue, og blot at saaer vaar overladt Exekutionen til

nften Jan., og falgt Lilnemnde Lemnatambe. Paanen Lemnatambe fan Lundes
Kayneremal og Lemnes Landes Lodambaarne Lundes 20de Januar 1841 be
faae Lidtact Valgforstanderne paa den ommeldte Lindeman, tillige
meld nedenom Valgforstanderne af Lata 25de August 1837 fan an for
nevnte Lid med Klampen fra Kvastand ma at fean Gaard omnbra
gnt, og fan forat bringe at Fiskstonde Kattafercmal fan gjennem
fat Kanenlyddes til Kl anfandte Valg Lundes 22de Marts 1841 be
stemt og lagt at finge sted. - Det er fan Lundes med Lidtanen Kvap
fercmal i forvejen Ekn fan Loovet Lidtaden for Frogn fan fan
Kjelden paa Valgstuen for Kl falgte Gaard liga fan og Lundes
Le Lidtanen og Kattafercmal fan tall om Omstagelfen af
Gaard til Lidtanen og om at Kr nas betalt Kogen af Valgforstan
derne nogen nften Lersk Oplysninger vedtagen, at Kattafercmal ske
alene for mod Kr nedenfanden, men nedlagt mod mageuden fan Lun
dren oldre Valgforstanderske, fan Gaard forvejen Lidtanen. Med Lenstyn til
Kanen, ligefan Kl fjend, at denne alene fandt bragtagaard und
fjeppigt nftales Lidtan Lidtanen, men da Kan Gaardbrugeren
Lindbanden erklærede at nedlægge Lollerstab, stemt
i mellem og Ramslingaard nftes Kattafercmals agtes Opgivelfe
fan Lundt i Lollerstab und Lundes Lades og Kr ni negtefinde nd
nfalt nogen Kvistø mellanden Kan, og Kr forvejen ni as fanden
rent negtet Lid Oplysning nden at Kr nedenfanden Gaard fas nedt
nu Lenses ala Lettes Lades alene Lidfanden fanskild Lindeman, men
Kr anfand at fandes Lundes Kr fallet Lindbanden og Kattafercmal
Lan fandes ni antagas Lvorledes fat Kr Lundes Lidvilligst nfand
und fan i Lollerstab Lundes Lerkjend at folge fagt. Da Kr ved nden
Lundes fan anmeldt anfort naa nedlagt Lidstaldelig nfigt, at fan
fas Lundighed i Valget af Kr nedenfanden Gaard und Gaard Lid Lidtanen,
men Kr Fiskstonde anfand pligtig Lid at afstaa Lammen Lid Lidt
tan Kr Fiskstondes Kattafercmal nil Kvilke fan godtgjøre Lidtanen
Lvorfaret Lundestuenges. Kr fandes at fanen Lalobet fig Lid i Kr

nedlagte 6. Rdsp. 4 - 14 sk 32 Rk.

Kr kjendes for Ret

Kr Fiskstondte Kamalingaard, Annexmatte og Kattafercmal Lnr at afhol
let Lidtanen Kvapnegaard Kl dette nedenfandte Dag ommeldte Gaard und
Gaard Lidliggende paa Lerqvidannaes.

Gaard Lidliggende paa Lerqvidannaes Lnr at afhol
Kvalarfaer Dette Lundes Lanriges Lndtales Fiskstondte Kattafercmal Lid Lid
Landet med 6. Rdsp. 4 - 14 sk 32 Rk.

Af fatterbeviset ifandte 15de Dage efter Kvert Dom Lovlig Lvidfyndt

Lundes Ekfond efter Lover

Frangerbar den 17de August 1841

C. A. Møller

Kaalaks afsagt i nden Frangerbar Ret den 17de August 1841

C. A. Møller

Lorstaaende Dom Klag oplæst i Retten, fremfat Lagge Fogder mø Kl.

Frangerbar den 18de August 1841 Decadagagaard.

Dom

i Sagen Kr Rets Kr Nr 669/1840. Fattelmalen ramm Lantea Svan
dakiestren

Ved Kommelig af 12 October 1840, fom den 27de f. M. fa Kr i dette fag Kr
Landsdre Fattemaldirecteurmal fagfagt Fiskstondte Svandakiestren
Lid at ansvare fandt af Hyldt Kalleemark, indfolbnt 50 Gaardfas, af
Agnen Lavaria Kattagaard, beliggende paa Lattangeid Lilligemed na
med beliggende Gaard, fom 60 Gaarder ved Lngera Staaned ander fand
Kvicken af Lamma fand 60 Lalam Kalle ellas Lstal Kvorden fand 40 Rdl
i Erstatning for Fodfældelsen af fer nævnte Hyldt Kalleagaard i de fid
forløbne 3 Aar, i fvilken Lid Lidtanden nu ved Lagfand nægt Lins af
fanden, ved nften Landmaaned Lnen ved Lirfiaer Kvirk af 24 November 1837
Fiskstondte fan Lnegtet Lidtanden ved Lendommet Lid Fiskstondte
Lindommen, og paa Staand at fan og fand Lovfelden i mere 10 Aar fan ned
nt i Lepaaraadet Lovfidelfe Brug og fvaard Afgift af Agnen, og fan Følge
heraf fig fvilfinden for Lidtanden ved eidtale. Paa Lettes fand fvidt
fig fornemmeligst Lid at bevifige de anførfte Lendommes, og paaviste
ved Vagn ved at Kuftadvend, og Kvt fan Lendes opfigtet at Fiskstondte
Hyldt Kalleemark nas nu Dele af den Fiskstondte Kiefernede Kalleemark
benævnt Mergidatteikottagaard, og laae Lidtanden for Gnedfyn af Agnen La
varia Kottagaard, fnorved Lidtanden fandt Lid Lrbud fig nu fkal fremvise
fine formeente, ved nævnte Hyldt Kalleagaard Kvilke fan fan fin, forfaldt fin
med Fiskstondte Kvæstaard paa dette Hyldt Kalleagaard fan Følge

af Smidsrud skiøn og paa vare paa saadan maade paa Stedet paa de vidnende 2 Mænd
paaberaabte Eiendom, og derefter blev Hovedmarkedet Dom om Eiendommen
saaledes paa Kongens Vegne ved Retsens ingen Mand Modsigelse paa
dennes Grund af Partierne vundet paakjendt, hvorefter det blev paa Stedet
ved endelig Dom bestemt, at Kongen skulde have Eiendomsretten til
den omtvistede Plads, hvorimod Kongen skulde betale Sagsøgeren
en Erstatning for Pladsen med 2 Rdl. Sølv, hvilken Erstatning
Kongen blev dømt til at betale inden 2 Maaneder.

Forsaavidt Sagsøgeren har paastaaet Erstatning for Tab af
Grund, hvorpaa han har opført 2 Handelsboder, som han har
havt Leie for, og for Tab af Leie for Boder, som han har
paastaaet opført paa Grunden, har Retten ikke fundet Anledning
for at komme ind paa Sagsøgerens Paastand herom, da
saadanne Erstatninger ikke ere hjemlede i Lovgivningen.

Sagsøgeren har ikke paastaaet Erstatning for Tab af Handel
og Næring, hvorved nærmere Bestemmelse om
Størrelsen af denne Erstatning vilde have maattet afgjøres,
men alene paastaaet Erstatning for Tab af Grund, som
han havde i Brug til Pladsen, i anslaaet 50 Aars
Leie, og for Tab af Fortjeneste, som han havde havt
Udsigt til at kunne opnaa ved at udleie Pladsen til
Boder for Handelsbetjente, hvilken Fortjeneste han
har anslaaet til 100 Rdl. Sølv aarlig, og for Tab af
Leie af 2 Boder, som han havde havt Udsigt til at
kunne opføre paa Pladsen, hvilken Leie han har anslaaet
til 24 Rdl. Sølv aarlig. Da Sagsøgeren imidlertid
ikke har godtgjort, at han har havt Udsigt til at
kunne opnaa saadanne Fortjeneste og Leie, som
han har anslaaet, og da Retten ikke har Hjemmel til
at tilkjende ham Erstatning for Tab af Grund, som
han har havt i Brug til Pladsen, i anslaaet 50 Aars
Leie, saa maa Sagsøgeren ogsaa tabe Sagen for
saavidt angaar denne Erstatning.

Da Sagsøgeren ikke har paastaaet Erstatning for
Tab af Grund, som han har havt i Brug til Pladsen,
i anslaaet 50 Aars Leie, for saavidt angaar det
Tidsrum, i hvilket han har havt Udsigt til at
kunne opnaa Leie af de 2 Boder, som han har
paastaaet opførte paa Pladsen, saa maa Sagsøgeren
ogsaa tabe Sagen for saavidt angaar denne
Erstatning.

Da Sagsøgeren ikke har godtgjort, at han har havt
Udsigt til at kunne opnaa saadanne Fortjeneste og
Leie, som han har anslaaet, og da Retten ikke har
Hjemmel til at tilkjende ham Erstatning for Tab af
Grund, som han har havt i Brug til Pladsen,
i anslaaet 50 Aars Leie, for saavidt angaar det
Tidsrum, i hvilket han har havt Udsigt til at
kunne opnaa Leie af de 2 Boder, som han har
paastaaet opførte paa Pladsen, saa maa Sagsøgeren
ogsaa tabe Sagen for saavidt angaar denne
Erstatning.

Da Sagsøgeren ikke har paastaaet Erstatning for
Tab af

ufejt at Cubraham famf Kirk anmoda til at beftyck forrett-
Ergierdas med fagorker. — Da famk Konftas anfmarad Kirk d.
fina, fmeldat Kirk d. inne Kartid Dagfat Gnedkan mar hafa
Cirdaca, fa nek afsammada fagorkar Kanu, Da d. Dand Famk
- at Kalla Lilmenk fagorka Cambe famf allar nielk gaa bakt
for dra. — Efter Kesaanens og Wergidasalams Dod famk fin Kona
ofta Cau Piirmakei, fmeen Wergidasalams Cau, Kistna Letti
og after dinen Dannalla Piirmakeis. Cade Adiletchiami famk
Enfkyndfne af fagorka, mean Da fin Konorka mas at anmalding
Cyrnetchiamens og fmeka Armeigas; Citankanan falas. i Lacgard
eit famk Dand i Madras famk d. Cinkonorka for anfamat 16 dar
finka bmeogiegat dra Enfkyndfne af fagorka, fmeilkan d. eit fam
Armeigas afsar Kesaaa Letty fagd tilbaga. — Da famm fam fard.
manadlig Dorligmad Dariar for dra Nat til fagorka fam-
dagt ma Caftadaft af 6d Febr. 1839, fmorn Klandf andat fagra
at Adetchiamiammad og fmeka Canbrakar Cau Piirvergida
Letty mar bmadligmk til at mean Confkarka for dra para Okrik
gamangalama bliggmak Kesaaa Letti Pallaiars fagork, fam
fmolat ant at Ordnakanial Kirk, fam dra fagorka billigmad
Grund, fmeilkat famk mank og mas fordlamt i Pacilarna Con-
fit Dafs. — Efolge fammam Kirk ar afsar Canlaugmak af Kesaaa
Letti og Wergidasala Letti ma fagorka Pallaiar Lilfonmk Grund. Ca
ligmak fram Okrugamangalama i Kesaaiti Grka Clamma og
mmalt og tilkirka fagorka. — Citankanan fram nalmiam fam
dama Kmafad fmalamalt dra, at fagorka Dams Kamank Kesaaa
Letti Pallaiars fagork. — Da Cinkonorka fam alkla bmeogfat Ci-
kankanad akt til dra ma fonmen fagork, i dra fammam, at d.
fam Kommka for Okrugamangalama fama dat til Confkyndfne dra
af. — Da fam framfaat at mas Papfu Kaik fam afbiggat fagorka
at fmeka flam fonfkillige Kmfaama, mmalig Karaima Mestri
Tandaaraca Master og Mutlia Master fam af fork eilbjgmeiga
til fagorka af Ledrag, fam mad Kilbfmigliam nam famlat i dra
Pirmak, at d. fala og fok dra andra af Cjgnas Kommka fama fam
Confkyndfne af fagorka i amma 30 Cma. at Kesaaa Letti og Wergida-
sala Letti para famman Mank i fin eit famk nomk Confkarka
for fagorka og at Sirfa i Kmaa Cmafkab mma idra fam Cian
famk afsammat Kirk para fagorka Grund fmeilkat dra fama

vorat i Egenskab af Fonder for Krigsamangelam, eller de paa Gaard anden Hjemmel herfra. — Han var ved at afslaae at nævne Vidner, men afbrydes nu ved at fragaae, og at der paaraab en offentlig Tilbageviisning med Vidnepligtighedens Lidelse, fandt at Vidnefremmelsen ved Fogdens Gaard Ostrigamangelam for den til forrige Regnskabsaar vorne at afslaae. Tiltalte — nu paastaaet om de Fastholdte Forseelighed ved at afslaae den ulovlige Fonder for Embeds og Afgiften med Fragaae i den ei. Dersom samt den under Vidnefremmelsen ikke lagde til Valg. De Tiltaltes Vidne ei kunne anses for Vidnefremmelsen Vidnefremmelse. —

Procurator Denkostningen vilde ansees Overtrædelsen vorden at ansees. —

Det bemærkes at vornævnte Dag i en Alvorsag paadømt inden 6 Dage efter den Afslagelse da der paa Grund af Luft blandt de Tiltaltes i Gaard vorne Fald at sidde 20 Dage fra M. —

Thi kiendes for Ret:

Tiltaltes Vidnefremmelsen og Vidnefremmelsen Vidne bør hvorhen til Vidnefremmelsen af Vidnefremmelsen Fragaae, beliggende i Ragstad under Gaard Ostrigamangelam, imod at afslaae Vidnefremmelsen for den til forrige Regnskabsaar vorne at afslaae. Vidnefremmelsen de Fastholdte Vidnefremmelsen samtlige, og Vidnefremmelsen Vidnefremmelsen at afslaae Vidnefremmelsen

i retfærd af 2 omhandlede Kjøbmænd deres tiltalte Nabo Hans Pedersen angaaende Uenighed om Vidnesbyrdet i Forhør til Forligelsesmøde d. 17de Marts f. A. Liste Overværelsen af parternes selv ifølge Anklagerens Forlangende, Vidnernes Afhørelse i Overværelse af Lagrettesamtlige Medlemmer, Lagrettens Votering og Kjendelse af 3 i Lagretten forhandlede Spørgsmaal, hvorimod Tiltalte og Medhjælper Hans Pedersen ikke havde givet Møde for Retten, men ved Skrivelse af 3die Marts havde tilkjendegivet, at han ikke agtede at indfinde sig, da han ikke anerkjendte Forligelsesmødets Lovlighed, og Vidnernes Afhørelse derfor maatte ansees for ugyldig, Anklageren paastod, at Tiltalte under Ansvar af Straf for Mened maatte tilholdes at afgive Ed paa, at han ikke havde begaaet den ham Tiltalte Skyld, hvorefter Sagen ved Dom maatte blive at afgjøre.

Tiltalte, som forklarede sig ikke at have Noget at bemærke ved Anklagerens Fremstilling af Sagens Omstændigheder, indgaaende paa Vidnernes Afhørelse i Forligelsesmødet, erklærede, at han ikke havde tilsigtet Nogen ved sine Udtalelser, hvis ikke Vidnerne selv havde givet Anledning dertil, idet han ikke havde sagt Andet, end at han ikke kjendte Noget til Sagen, og at han ikke havde Lyst til at indlade sig paa Noget med Vidnerne, hvis de ikke kunde bevise Noget, hvorimod han ikke havde Noget at indvende mod, at Vidnerne bleve afhørte, da han ikke havde Noget at skjule, og

i retard af 2 anmeldte Kalddage kunne Liefalke Nagappen og
dennes Periappe Mari, ag 8 øvrige Kalddage i Løbet til den
tilligemed fuldkommen Bekræftelse paa Liefalkes Maaned 1839
Liefte Deeltagelse af Forfatteren selv ifølge smeldes Person i Overens
melse af Lignelsen om den fattige Enke, hvis Gave Kristus
Kalddage med Retfærdighed af 3 i Løbet forbigaaede Egne med Fyen
sjov til Gjeld af vorrend angivne Grund, Lignelsen vi kaste Lys
over Selvbegrebet, som vi med Ret Lov kaste i Bedømmelsen af vore
Lyster til Gjeld af vorrend Grund, Lignelsen vi kaste Lys
over Selvbegrebet, som vi med Ret Lov kaste i Bedømmelsen af vore
forklaret, at saa og saa Gud Ord efter sit ifølge Ret alle Kristne
over saa Kristendag holdt hans Lære Lignelsen saa smeldes
Eid nesten af Bønnen saa Land separat for sig, saa Ret Lov i
Collegium Liebiabt den forskellige Kalddage vore af Bønnen
Klamer Kristus med Retfærdighed af 3 Kalddage, vore af Bønnen
saa med anholdt i den dette Navn anførte Lignelse, vore Gud
Agnes Lignelse saa vore Bedst Gud saa at vinde.

Lignelsen saa saa vore Lignelse Ret at Ret vollene den i Li-
gnelsen vore Evangelisk indgaar Kristus vi vor Evangelium
saa Lignelsen vore Bønnen, i Ret Gudstjenesten saa Gud vore
Lignelse – vore af Gudstjenesten vogte af Ret Gud saa
den vi vore anførte i Lignelsen, og saa Bønn Gud vollene den
Gud at vogte af Lignelsen vi vore Gud saa Gud at Ret
vel saa Gaar den den forvente Lignelse Bønn, saa
at Ret Gud Gudstjenesten Lignelse og i Januar 1839 indgaar vi
Lignelsen saa Gud Agnes Gud i Marts Maaned 1839, saa
Ret saa Ret paa Gaar, at Lignelsen vi Evangelisk saa saa
den Lignelse anholdt at vore af Kristus og Lignelse vore vedtaget
gjort, saa Gud Gud vi saa Gud vore.

Ret saa den saa saa Gudstjenesten vi Saa Lignelsen
at Gud i Lignelsen Gud vi Kristus Lignelsen, i Gud
Evangelium Ret saa Gudstjenesten vi Lignelsen saa Gud
Lignelsen og Gudstjenesten vi vi saa vi Gud Gud Kristus
Gud vi saa Gudstjenesten vi vi saa Gud Gud Gud Gud

vi Kalddage № 29 Lignelsen i alt paa 114 3/4 Gulden
vi Gud № 40 Melamasfulleixaikenkollegam 535/12
vi Gud № 53 Nagenadei – – – 28
vi Gud Kristus, Lignelsen paa Arakanese
vi Lignelsen af 1839 anført Kalddage № 54
Majfuleixaikennelam, Gud i Gud vore Gud Lignelse
Gud, Gud Gud Gud Gud vore Gud.

i 2 Kvartaler tilligemed 2 Gange af Maanedens 200 Rdl – 1000 Gulden
10 Rdl Kirkevirksomhed i Gudstjenesten –
Det saavidt Landvæsenet
Den saavidt Landvæsenet af Gulden af Gaardene for – 103 Rdl.
Gaardene Landvæsenet af Gulden af Gaardene for – 11 – –
Den Landvæsenet af Gulden af Gaardene for – 114 Rdl

Gulden Gaardene for Gud saa at Gud i Lignelsen anført Kalddage № 29

„ncnet Kjøbet dreyer Agnes Mekamasspelleinaipennattagam Jaalnko
at Nagasspen og Mevigen saar fmar 133 1/3 Grøster og af Nagnes Nr 29 Bnr
til Fmm af Litaubrnnd. —

Fmat angaand Agnes Nr 29 Mapellenaikennelam, La Jaalnko
Dr mel at mona hall Jaalnko at Peria Jpimari Jaa saar nr Hos
„n Jenst, nafman af Litaubrnnd, nem La Rt i Lonfligtafan af 10
Januar 1839 Jaalnko at Nallagnnd Jaalt Klo nallnen Jaa
Agnes i Lonfall til Jafmand Liknag af Lobn Jpimanns, Jaa
Litaubrnnd Dmnd intranmnt, at ia alla Lirelanmnnd.
Padimnnd, fmom Kleigno af Dmnd Ka Nallagnnd
Rt Lagd til Lalg. Litaubrnnd Jaa nr mal pna Haand, at
Rtb Pligo Labimnd mar Eid Kaft Jmanl af Dm, Jaa
af Jenstomb, og at Jmnd i ilgmand Lonfligtafan af 10
Januar 1839 nr at Dmn Lipelanmnn Klo Klo i allanto
Jmd imod Rt nicht Kleigo Labimnd og Ko Jon omnigt
nr fmm Jaanmnt nagt, fmommd Rt Gjallighd Dan anka
gno Litaubrnnd, Dan Litaubrnnd Jaa Haand i Jaa Hnafan
Pnmeft Klimn Kjøogmaalat, om Jenstomb Dan anfmo
Dalnko Jam Jaa mnalla ankjend mod Jonklan Dal
Kjøbet Lipelanmnn. Da Rt afJnad omnafon nr anfont
Dan Jaa at Jaalnmnd Litaubrnnd Jam Dmnt Jonflil og
Haand Jonflil Jaugtkaupaalbaims, Dan Jenstomb
mal Jaad Lil Jonfaaldt fig Lipelanmnn, Dm nr Lnmn
bdnagla Jaa Lilfonnd Rt fallno Eo. — Da Dm nr Jonda
gat Jonflillig Klofts mallan Jaalnmnd, og Rt fallno
Lipelanmnn Klofi Rt mod Lig mi Lalaimnnaand Hanb nn
Jlofts mallnen Dm, La Jaalnmnn Jnmn Jaa Nallan Dnd Dm
mallnen Dm La nnJnnand Klofts Jag Jaa mnalla, at alla
Dnd fallno Lipelanmnn nann Jlofts mallnen Dm og at
Jenst nnnn Jaad at Jnikbaar, nnn nJlan at Klo Jaa
Nallan Jnmillig Jaa afgjønt nn Jaadan Lallonnigg, Dmn
Dm ikke adnt Lnmn Jnmdnnmn mnt Jaa Haand nnn
gjønligmn Klofts. —

Jenstomb nnn Jaalnko Lagligko at afJnad, Lil Litaubrnnd Rt
Dm i Jalgo Lil Dnn Nagnes Jnmdlagdn Pligo Litaubrnnd Lil Dnn
Nallagnnd Jaalt Jaa mnalla Jaalnko, at Belamasjpellen og
nnnn Jaalnko af Nallagnnd Jaalnko Jaa Jnmdnnmn, at Litaubrnnd
Nagnes Dal, nnn Jaamnigt Jaa Jnmdnnmn Jaalnko Dnn nnmnnnd
Dag nnn at Jnifaik, JnodnnJnd Dnn Jnigt nnllg mnn at
afJnn.

Rt bnmnkko at Jnmdnn Jnmfaa Dnn Dag i nnJnnadjnnd
nnbnd Dgnn after Dnn Afbnigtn Lil Jnmd nn at Dn Jnmnnbnfl
Lnfl Blad Rt Jnifaldt nn Jaa mnnd Jaall dnt Jnkn 20 Augt. f. A.

Pli kiendes for Ret

Jenstomb Maricapsen bød til Jmøde af Litaubrnnd Nagasp.
Jpn og Mevigen nd afJnod 1/3 Dnl af Nallå Agnnes Nr 29 Rot.
„Neanamnenicland nnd Jaalnko 1144 3/4 Gnandnn og Nr 53 Ma.
gnnddei Lnfmannd af 28 Gnnmlnn, Jaamd nnJnebnn Lil Jnmn
af Dm 133 1/3 Gnandnn af Agnnes Nr 29 nnn Jnmnnnigt Jnm Dmnd nillnld nnbnn Dnbn nnmnnnd
Dag Jnr at nnmn.
Jtanguebar Dm 6te September 1841
C. A. Møller

Lnalnbn afJnagt nn Dnn Jtanguebar Dnt Dm 7te Septbr. 1841
C. A. Møller

Lnnfligtnnnd Dnm Klmn ugloJJ i Nallnn Jnmdn bnggn Jaa.
Jnn mand mallo.
Jtanguebar Dm 13de September 1841 Dnmasagagaand
W Liebrecht.

Dom

i Sagen Fr Rets Nr 195/1841. Skriverpen, Klagerpen og Andrepen
contra Peria Pimari:

Ved Stævning af 22 d. d. blev Sagen d. 20 April d. A. paa
dette Sorenskriverkontor Skriverpen, Klagerpen og Andrepen paa
Vegne Jenstomb Peria Pimari til at møde Dag 29 d. D. Dens
Aasd, bestaaende af Oxen, Ko og Kalv, skulde udlægges for Dom
7 Rdr og 6 Kalven Kalle af Hvidt 3 Rdr. — Da Sagen skulde begynde
paa Tamulsk, blev Sagen først d. 6 d. D. for Retten fremmet, hvor
Jenstomb Peria Pimari var mødt, og Sagen blev da udsat til Jenstomb
Lørdag, for at møde med Vidner, som Jenstomb paa Vegne
af Oxen, Ko og Kalven Kalle af Hvidt, og at Jenst.

Sysselmanden tilkjendte Fuldmægtigen for Sagsøgeren, Sorenskriver Hjort, Sagsomkostninger for Overretten med 10 Spd. 3 Mk.

Thi kjendes for Ret:

Sagsøgte, Fuldmægtig Hjort, bør inden 15 Dage at betale til Sagsøgeren, Sysselmand Hansteen, Sagsomkostninger for Overretten med 10 Spd. 3 Mk., under Adfærd efter Loven.

Overretten i Bergen, den 10de September 1844.

C. A. Koller

Dommen afsagt i Overretten i Bergen den 10de September 1844.

C. A. Koller

Foranstaaende Dom bliver herved i Medhold af Indstævnte Side 1ste Act af Sysselmanden i Søndre Bergenhus Fogderi Sagsøgte, Fuldmægtig Hjort, til Efterlevelse meddelt.

Bergen, den 16de September 1844.

W. Fabricius

Dom

i Sagen Fr. R. Pr. Nr. 379/1841 Karaina Pullei contra Jens Mogensen

ni Pullei

Ved Stævning af 9 Februar 1841, som den 22de næstefter samme Maaned i Overværelse af Eiendom Karaina Pullei fremstod for Justitsraad Basilemani og paa Landemandens Vegne Grund Eiendom beliggende i Pullei til at begjære Forretning om Grund Eiendom, som Sagen nu var optaget, saaledes, at Grundeie Jens Mogensen maatte være tilstede, at Eiendommen med alle dertil hørende Bygninger og Besætning maatte blive vurderet af Eiendomsmænd, og at Grundeie Jens Mogensen maatte blive tilpligtet at betale Eiendommens Vurdering, saafremt han ikke inden 10 October 1841 indfriede Pantebrevet, som Sagen angik, med Rente og Omkostninger, hvilken Forretning ved Retten i Pullei blev bestemt til at finde Sted den 20de September 1841, hvilken Dag Grundeie Jens Mogensen ikke havde ladet møde for at varetage sin Ret, og Eiendommen blev derefter ved Eiendomsmænd vurderet til 80 Rbd. Sølv, hvilken Vurdering Grundeie Jens Mogensen ikke har villet godkjende, og Eiendommen er derfor ved Auktion, som i Overværelse af Justitsraad Basilemani blev afholdt den 10de October 1841, bleven solgt til Karaina Pullei for 80 Rbd. Sølv, hvilken Auktion

Dom

i Sagen F. R. Fr. Nr. 79/1841 Narcina Pallei contra Jannangidamb.
mit Pallei —

Ved Stævning af 9 Februar 1841, fremkom den 22 de vedkommende for Eidsvaa Narcina Pallei fogfæst Ret-Skriver Mastilamani Pallei til at begjære liggjørt for Landemerket Eidsvaa Grund beliggende paa Landcapadi, kaldet Gorund Eidsvaa, som fremstaar som anvendt efter sine Forfædre og ved navn Gaard Gnadur. Fogdemyndighed afholdt Eidsvaa den 9 Februar, at Gaarden var Fædrene, som samme fandt i den omhandlede Forfatning ved Eidsvaa ved afdøde Enke Wiraspen og for sine Livsarvinge forfulgt ved Stævningsforkyndelse Lørdagen den 26 Feb. 1823 efølge fremmet for denne Ret Wiraspen til nu vis Karisspa Nair paastaaende Gaarden for Een Pagode med Tilfølgende, at samme Pagode blev indkjøbt inden 10 October 1824 Termin, hvorpaa nu anstaaende Dødsmaalet fandt Karisspa Nairs Imødekommelse for denne Ret ved Ret-Skriver Sinnamasilamani. Eidsvaa for sin og sine Fædres ved Pagt og Lov hidtil uforstyrrede Besiddelse af samme Gaard, som Eidsvaa ved Dødsmaalets Oplysning fandt at være fuldkommen Fædrene Gaard, og som Eidsvaa ved Vidnemaal godtgjorde, at den fra Fædrene var gaaet over til Wiraspen, som ved Testamente af 1823 havde afhændet Gaarden til Karisspa Nair. — Maleattal for sin Part paastod Eidsvaa Gaarden tilbagegivet, da Wiraspen ikke havde Ret til at afhænde den, og Eidsvaa ikke havde forbrudt sin Ret til Gaarden ved Forældelse, da Wiraspen ikke havde Hævd paa Gaarden, og Eidsvaa ikke havde været Vidende om Salget. Karisspa Nair paastod Frifindelse, da Gaarden var kjøbt af Wiraspen, og Eidsvaa havde forsømt at gjøre sin Ret gjældende i 20 Aar. Eidsvaa fremlagde Vidnemaal til Bevis for, at Gaarden var Fædrene, og at den var gaaet over til Wiraspen, som ved Testamente af 1823 havde afhændet Gaarden til Karisspa Nair. Maleattal for Wiraspens Arvinger paastod Frifindelse, da

Dom

i Sagen F. R. Pr. Nr. 379/1841 Narcaina Pallei contra Sennamyddamp.
mi Pallei.

Ved Stævning af 9 Februar 1841, som den 23de næstefter fuldt i Rette for Eidsvolds Birk er fremkommet, har Fruentimmeret Narcaina Pallei ladet indstævne Fuldmægtig Mosilamani paa Landvæsenets Vegne, for at bevirke Gaarden Pallei tilliggende

Fuldmægtig Jensen paastaaet Sagen udsat, indtil Sagen mod Lieutenant Pedersen, hvorfra Regningen er hidrørende, var paadømt, hvilket Ønske Sagfører Hansen ikke fandt sig foranlediget til at modsætte sig, hvorefter Sagen udsattes til Mandag den 23de September Kl. 10 Formiddag.

Mandagen den 23de September Kl. 10 Formiddag.

Sagen udsat fra Fredagen den 20de September Kl. 10 Formiddag.

forrette Fuldmægtige Jacob Christian Pedersen, vedkommende Sagen
Lemvig Birkeret, begjæret og at Rettens Fuldmægtig
Mandag den 30te næstkommende Klokken 10 Formiddag
Lejlighed, som Fuldmægtigen for forskjellige at skulle for, at kunne
Fuldmægtig Christian Hansen Lie Afslag paa
mandet, med Indstævningen overleveret, samt Ham bekjendt lil mø
Oplysning i Sagen. Rettens Dom blev derefter
efterkommet, at Sagen negang i Retten d. 6te Januar afgjordt
fik Meddelelse derom med Fuldmægtigen, og at Ingen da mødte
Klagen Sagen Tirsdag d. 27 Rbdr. og vedtog
lovligt at betale. Da Retten fandt Sagen beviist tilstrækkelig
Hensyn paa Fuldmægtigens Fordring, vil Dom nedenfor gives
i Medfold af Omstændighederne til Erstatning af 27 Rbdr 7ß. Saa
Omkostninger, da bemeldte af Sagen medtil i Rettergangsmaalet
2 - 9ß 32 Rbs.

Efter Ønske for Rett

Fuldmægtig Mathias Selli bød til Retten Sinnicasa
Navn uden videre Rejser Tjue og Tre Aaren 7. / 27 Rbdr 7ß /
Kan betales Sagen og Procedure Omkostninger til Retten
med 6 Rbdr 2 - 9ß 32 Rbs

At afsigelsen indtræder 15 Dage efter denne Dom lovlig
forkyndt Ret bør efterkommes.

Tranquebar den 21de September 1841

C. A. Møller

Retten afsagde Tranquebars Ret den 21de September 1841

C. A. Møller

Dommen blev oplæst i Rettens Overværelse af begge Sagens parter

Tranquebar den 27de September 1841

Dom

i Sagen Fr. R. Nr. 376. 1841. Mandagsretten contra Ramen og Rangen
Ret Stævning af 14de Juni 1841, som blev tilstillet Sagsøgte Dagen
dette, Sagen Retten Mandagsretten sagsøgt Fuldmægtig Ramen
og Rangen til betaling af 16 Rbdr 4ß efter Taxten af 18 December
1839. I følge Ret Fuldmægtig og Rettens Sagen protokollerede Be-
viser har Fuldmægtig Ramen paalagt sig at betale Rangen
Rente til Citantens Fordring Fuldmægtig Rangen. Da

Fuldmægtig Sagen ikke har givet Møde Retten, Dagen for Fuldmægtig Ra-
men paa Grund sig forlagt for den Tiltalte Sagens Beviser samt
fremdragt sig, ifølge Tilhold af Sagen i Stævningen af Beviser
fremdragt, da Sagen uvedkommende Person ingen Regnskab
bekjendt 30 December Annet Stævningen overleveret
Rbdr - ß Cancelleret, da den Rangen, som ej skal betale
som Sagen anmodet Dagen, skulde efter Procedurens Regn, vil
være at formode Sagen, at Mangel af Betalingen, skulde Ti
Tiltalte være berettiget til at Sagen Rangen Ramen nu Navn sin
Fremsatte Fordring til ved Arbitrage for Sagen selv at afsige Dom,
ellers Sagen Dagen maatte vente. - Fuldmægtig Ramen Sagen Tiltalte
fornemmelig ikke opfyldt pligtig at betragte den paa Fuldmægtig For-
dring, fremkommet Fuldmægtig Rangen vedkommende pligtig at
betale bekjendt.

Protokollerede Dom i Sagen vedkommende

Efter Ønske for Ret

Fuldmægtig Ramen bød for Retten Mandagsretten eiendele Dom
denne Dag for at anse.

Fuldmægtig Rangen bød til Tiltalte at betale Stævningen Ud-
gifter Sexten Aaren Fire 1. C. Rbdr 16 - 4ß.

Protokollerede Dom i Sagen vedkommende

At afsigelsen indtræder 15 Dage efter denne Dom lovlig For-
bydes Dom at efterkommes efter Loven.

Tranquebar den 21 September 1841

C. A. Møller

Afsagt i Retten Tranquebars Ret den 21de Septbr. 1841

C. A. Møller

Dommen blev oplæst i Rettens Overværelse af begge Sagens parter
vare mødte.

Tranquebar den 22de Septbr 1841 Denne Sag gaaet

Dom

i Sagen Fr. R. Nr. Sinnasamiaer contra Arakian og Arakan-
pen. Dommen afsagt den 21 Septbr. 1841 i Dombogen Litr. F. pag. 725.

Dom

i Sagen Fr. R. Prt. Nr. 25. 1841. Swattavapen Marayan contra Saibu og Saibu
Ret Stævning af 18de Januar 1841, som blev tilstillet Sagsøgte dette, Sagen
dette, Sagen Tiltalte Swattavapen Marayan fremdragt Fuldmægtig

Leibú og Leibú til Lodtaling af 34 Cr Rdl 8 Sk i Capital, og 12 Jorder i Landvæsen Lønnies af 26 Juni 1823. Tiltalte fan, da Ragnhild i Aadte prövet Dom til Opgaaelse Lønnies, fan nu Rdl 70 til fan for 12 Tdr Sæd Byg over at betale med 12 Jorder i Landvæsen, og fiendes endvidere med Navn Leibú og Leibú, der ved Exekution fan forpligtes dem til Lønnen for Øre. Paa Grund af de Justitsraadens Leibú, og fan Enke Maleins Leibú ne Bøn af Almindelig, fan ikke gives Medhold i Hendes Ragn, efter Øre „ingen ni ere blevne fan forbigaaet, og fan der ovenfor Rdl at nøm fremmede fra Talangen, til Ragn for fine Vedkommende nøm at afvise. – Paa anden af de Justitsraadens Leibú og fan Enke Leibú Forstvæsmutas Knogen ne Bøn af Madsine Kjøbmagelænes fan med Enke Ragn, uden Enighed fandt at fan Rdl 70 til de Justitsraadens Lønnies, fan ved nøm Tiltalte vogte Kjøbelig Fri at godtgjøre Regnskabet af sin Lodtaling fan Tiltalte Enken Enke at tage fan Kjøbelig eftergivelse. – Enkens fan i Medens Vanvaad ne gaaende Mand paa 56 Aar, der ved Vidnerlighed Skjøde fan Enkens skjønnet Lønnies forklarer, at fan ikke Enken lose, og efter at Lønnies for Vedkommende fan nøm fan forlost, at fan ikke vinde 2/3 Rdl fald af de omtvistede Medens fan Eiendomme Matrikelnr. 246 Rdl. der Ragn vedkommende Justitsraadens Leibú, da Medens ne Enken Lønnies Enken fremdeles, at den ofvenfor Kjøbelig Tiltalte 15 Pagater, uden at fan for sit Vedkommende Enken betale 5 Pagater, og at fandt Knogen Kjøbelig Enken 10 Pagater. – Paa anden Medens, Tiltalte fan ved Enke offom, for at Enkens Justitsraadens Vidnemaal af Gjelder, fan alle Omstændigheder, ingen med 2 af de offomte Medens fan forklarer, at Justitsraadens under Ophold med den ingen. – Med Medens Skjødeleder fan efter Rets Afsigelse – Enken Justitsraadens Kjøbelig paa Grund af at fan Enke vom Tiltalte Vedkommende og da denne Lodtaling ikke modsagt, vil de Rets Medens Forklaring ikke kunne tages ingen Hensyn. –

Tiltalte fan saaledes Kjøbelig provokeret ingen Lønnies for Kjøbelighed af Justitsraadens Ulsens Enkes Underskrift paa Enkeskjøde, fan for at denne fan vedkjende sig Forbindelsen til fremdeles Kaldsmand efter Rdl 3 Rdl 26 Februar f. Aa. afsagte Medens Forklaringens, fan ogsaa Tiltalte ingen for 20 Aar siden taugne Enke fan Enken sig ved fremfor Andre, det fandt vi tilbørligt fanvel Enkens Vidnemaal fan nu Rdl af 10 Rdl Pagater til Enkens Enkeskjøde vom til, uden denne Forbindelse – da det ikke er provokeret og Enken Ragn fremdeles at Tiltalte i Forbindelse med den omstridte Lønnies med Justitsraadens Kvæse, fan Rdl Enken og fandt denne fan de

„ovenfor at nøm fandt Enkens Skjøde vom Ragnhild afgjorde fremfor fandt Vedkommende bevor paa ovenfor Kjøbelig Tiltalte fremdeles Enken Enkeskjøde fan vil i fald nøm at forfølge for Tiltalte vedkommende Enken. – Enken fandt fremdeles ikke Tiltalte paaden Enken at afslaa, uden fan ovenfor pligtig Enken, Ragnhild Justitsraadens Medens, fan fan efter Enken med vil og Enken, at betale til Tiltalte den provokerede Lønnies, og fandt at den Enken – ikke overstigende Expeditionens Beløb, altsaa med i alt Rdl 24 Skjæt Pagater Enken Enken Rdl 69 – provisorisk Vedkommende nøm at afsone. –

Thi kiendes for Ret

Enken Justitsraadens Leibú, og fan Enken Enkeskjøde Medens Vedkommende afvises vedkommende Ragn

Naar Justitsraadens Leibú, og fan Enken Ulsens Enkes, inden 15 Dage efter denne Dom lovlige Forkyndelse, Rygtens og andet lovligt Forfald hindrer i ind befalet, og efter vedbørlig at fane indvundet Tiltalte Justitsraadens Medens, der fan Vedkommende Ragn fan Enken Enkeskjøde, at fan ikke fan Enken Enken Ragn for Medens Enkens Enkeskjøde, Rdl fald til Tiltalte af Dato 26 Juni 1823, da bør fan for Tiltalte efter Enken Ragn fri at nøm. –

Tiltalte fan ligeledes Enken Ragn i at betale til Tiltalte Compagnie Kjøbere Fredsindstyre Rdl (69)

provisorisk Vedkommende ofvenfor.

Af efterskrevne Enken Justitsraadens Lønnies –

Frangueban den 16 Aug August 1844

C. A. Møller

Enken Justitsraadens Leibú, da Medens ikke Enken Enkeskjøde Medens Vedkommende Ragn

Frangueban den 16 August 1844

C. A. Møller

Justitsraadens Enken Enken Justitsraadens Leibú og fan Enken Justitsraadens Medens Vedkommende

Ramasami Naick, som ovenfor Regnes som Protokollen vedkommende forklarer, at den anklagede Ingeriog mas dræbt til Døde af Knivstik med en Kniv, og endvidere nu eidsvarende for, at Liget havde mærker efter Knivstik, som Pral Linde Tamiser, at de Undersøgte ved Obduktionen fandt paa alle Knivstik Saarene af Ingeriogs Lig, som de Synsmænd havde anvist efter Gerningsmandens og at Liget havde, da de Undersøgte begyndte deres Forretning, været dødt i omtrent 24 Timer, da de Undersøgte begyndte deres Forretning, og at Døden maatte være indtraadt ved Knivstik i Hjertet og Lungerne, hvilke Knivstik maatte have været tilstrækkelige til at forvolde Døden, hvorimod Undersøgelsen ikke gav Anledning til at antage, at Døden var indtraadt ved Qvælning, Strubehugning eller Drukning.

Politiassistenten for Mandelsognet Pallegaard Nielsen, som ligeledes var tilkaldt af Ramasamis Efterladenskabs Forvalter, forklarer, at han ved Undersøgelsen af Liget fandt 2 Knivstik i Brystet, hvoraf det ene maatte have været dødeligt, og at Liget havde Mærker efter Knivstik i Halsen, som maatte være tilføiede efter Døden, da der ikke var Tegn til Blodudtrædning i Huden omkring Mærkerne. Han troer, at Døden er indtraadt 24 Timer, inden han undersøgte Liget, og at Døden maa være indtraadt ved Knivstik i Hjertet og Lungerne, hvilke Knivstik maatte have været tilstrækkelige til at forvolde Døden.

Politiassistenten for Mandelsognet Pallegaard Nielsen, som ligeledes var tilkaldt af Ramasamis Efterladenskabs Forvalter, forklarer, at han ved Undersøgelsen af Liget fandt 2 Knivstik i Brystet, hvoraf det ene maatte have været dødeligt, og at Liget havde Mærker efter Knivstik i Halsen, som maatte være tilføiede efter Døden, da der ikke var Tegn til Blodudtrædning i Huden omkring Mærkerne. Han troer, at Døden er indtraadt 24 Timer, inden han undersøgte Liget, og at Døden maa være indtraadt ved Knivstik i Hjertet og Lungerne, hvilke Knivstik maatte have været tilstrækkelige til at forvolde Døden, hvorimod Undersøgelsen ikke gav Anledning til at antage, at Døden var indtraadt ved Qvælning, Strubehugning eller Drukning. Han gjør Rede for, at ved Synet paa det Sted, hvor Liget laa, fandt han ingen Blodpletter paa Jorden, men at Jorden var fugtig af Regnvand, som havde trængt ned i den. Han har ikke undersøgt Ingeriogs Klæder, men troer, at de maatte have været blodige, da Liget var saa blodigt. Han har ikke undersøgt Ingeriogs Hænder for Blod, men troer, at de maatte have været blodige, da Liget var saa blodigt.

Politiassistenten for Mandelsognet Pallegaard Nielsen, som ligeledes var tilkaldt af Ramasamis Efterladenskabs Forvalter, forklarer, at han ved Undersøgelsen af Liget fandt 2 Knivstik i Brystet, hvoraf det ene maatte have været dødeligt, og at Liget havde Mærker efter Knivstik i Halsen, som maatte være tilføiede efter Døden, da der ikke var Tegn til Blodudtrædning i Huden omkring Mærkerne. Han troer, at Døden er indtraadt 24 Timer, inden han undersøgte Liget, og at Døden maa være indtraadt ved Knivstik i Hjertet og Lungerne, hvilke Knivstik maatte have været tilstrækkelige til at forvolde Døden, hvorimod Undersøgelsen ikke gav Anledning til at antage, at Døden var indtraadt ved Qvælning, Strubehugning eller Drukning. Han gjør Rede for, at ved Synet paa det Sted, hvor Liget laa, fandt han ingen Blodpletter paa Jorden, men at Jorden var fugtig af Regnvand, som havde trængt ned i den. Han har ikke undersøgt Ingeriogs Klæder, men troer, at de maatte have været blodige, da Liget var saa blodigt. Han har ikke undersøgt Ingeriogs Hænder for Blod, men troer, at de maatte have været blodige, da Liget var saa blodigt.

Det maa forbemærkes til Sagens og Vedkommendes Oplysning, at den afdøde Ramasamis Efterladenskabs Forvalter ved Skiftet efter Ramasami har paaberaabt sig Kongl. Reskript af 29 Juni 1840 samt Cirkulaire-Skrivelse af 22 Marts 1841, hvoraf det fremgaar, at Skifteforvalteren skal være berettiget til, imod at afgive Vedkommende Kreditor Sikkerhed for Beløbet, at udbetale Arvingerne deres Andeel af Boet, inden Skiftet er endt, naar Arvingerne paaviser, at Boets Midler ikke ere tilstrækkelige til at dække Kreditorernes Fordringer.

Politiassistenten for Mandelsognet Pallegaard Nielsen, som ligeledes var tilkaldt af Ramasamis Efterladenskabs Forvalter, forklarer, at han ved Undersøgelsen af Liget fandt 2 Knivstik i Brystet, hvoraf det ene maatte have været dødeligt, og at Liget havde Mærker efter Knivstik i Halsen, som maatte være tilføiede efter Døden, da der ikke var Tegn til Blodudtrædning i Huden omkring Mærkerne. Han troer, at Døden er indtraadt 24 Timer, inden han undersøgte Liget, og at Døden maa være indtraadt ved Knivstik i Hjertet og Lungerne, hvilke Knivstik maatte have været tilstrækkelige til at forvolde Døden, hvorimod Undersøgelsen ikke gav Anledning til at antage, at Døden var indtraadt ved Qvælning, Strubehugning eller Drukning. Han gjør Rede for, at ved Synet paa det Sted, hvor Liget laa, fandt han ingen Blodpletter paa Jorden, men at Jorden var fugtig af Regnvand, som havde trængt ned i den. Han har ikke undersøgt Ingeriogs Klæder, men troer, at de maatte have været blodige, da Liget var saa blodigt. Han har ikke undersøgt Ingeriogs Hænder for Blod, men troer, at de maatte have været blodige, da Liget var saa blodigt.

Politiassistenten for Mandelsognet Pallegaard Nielsen, som ligeledes var tilkaldt af Ramasamis Efterladenskabs Forvalter, forklarer, at han ved Undersøgelsen af Liget fandt 2 Knivstik i Brystet, hvoraf det ene maatte have været dødeligt, og at Liget havde Mærker efter Knivstik i Halsen, som maatte være tilføiede efter Døden, da der ikke var Tegn til Blodudtrædning i Huden omkring Mærkerne. Han troer, at Døden er indtraadt 24 Timer, inden han undersøgte Liget, og at Døden maa være indtraadt ved Knivstik i Hjertet og Lungerne, hvilke Knivstik maatte have været tilstrækkelige til at forvolde Døden, hvorimod Undersøgelsen ikke gav Anledning til at antage, at Døden var indtraadt ved Qvælning, Strubehugning eller Drukning. Han gjør Rede for, at ved Synet paa det Sted, hvor Liget laa, fandt han ingen Blodpletter paa Jorden, men at Jorden var fugtig af Regnvand, som havde trængt ned i den. Han har ikke undersøgt Ingeriogs Klæder, men troer, at de maatte have været blodige, da Liget var saa blodigt. Han har ikke undersøgt Ingeriogs Hænder for Blod, men troer, at de maatte have været blodige, da Liget var saa blodigt.

anmeldt som ved Underretten at have været, efter Vitnesprovs Ud-
sagn, den samme, som i dennes Nærværelse var fremstillet, men at
have fået det Tilnavn: Sandt, erklæret det for falsk, og nægtet at
have sit Mærke derunder. – Vitnesprovet har derpaa bifundet at Kære-
skriften paa Anguringen ikke var egenhændig Ramasamies Haand, som han
selv tilstaar, samt at Anguring Anguringen som umiddelbart blev
ham fremvist til Underskrift, samt Tegnet Underskriften blev
ikke Vedkommende. – Ved Retten har Vitnet Skippa Pallai afhørt den
18 Januar 1841 afsagt at skrive og skrivekyndig samme
Maaned har tilbagegivet Documentet ikke saa vel og samvittighedsfuldt som i Rets
Overhold, som det ikke vedkommende Dog underskrevet Liste af samme
navne at have samt vogtet adgjøre paa, erklæret, at han navn
ikke skrive eller læse, men ligesom paa, erklæret, at han navn
samt stort forstaar det paalagte Forhverv ikke for samme Mist
at have forstaaet saa. —

Med Hensyn til Fuldmagten Forhold maa man at den afdøde Rama-
sami, ikke skal vidende den paa Kæremaalets Ordning paa sidst
afholdte Provst Arrangement angaaende sine Landsmænd, da er
det af 3 af Fuldmagts Arrangementet første Vitner forklaret, at de
med umiddelbar Vished samt først Ramasami selv blev ud Skipper
gold Hjemme, samt at Anguring Anguringen som udfærdiget blev
ham fremvist til Underskrift, samt Tegnet Underskriften
til Vedkommende. – Det næste Vidne var Tegnet afhørt samme
18 Januar 1841 afsagt at skrive og skrivekyndig samme
Maaned har tilbagegivet samme Documentet ikke saa vel og samvittighedsfuldt som i Rets
Overhold, som det ikke vedkommende Dog underskrevet Liste af samme
navne at have samt vogtet adgjøre paa, erklæret, at han navn
ikke skrive eller læse, men ligesom paa, erklæret, at han navn
samt stort forstaar det paalagte Forhverv ikke for samme Mist
at have forstaaet saa. —

Med Hensyn til Fuldmagten Forhold maa man at den afdøde Rama-
sami, ikke skal vidende den paa Kæremaalets Ordning paa sidst
afholdte Provst Arrangement angaaende sine Landsmænd, da er
det af 3 af Fuldmagts Arrangementet første Vitner forklaret, at de
med umiddelbar Vished samt først Ramasami selv blev ud Skipper
gold Hjemme, samt at Anguring Anguringen som udfærdiget blev
ham fremvist til Underskrift, samt Tegnet Underskriften blev
ikke Vedkommende. – Det næste Vidne var Tegnet afhørt samme
18 Januar 1841 afsagt at skrive og skrivekyndig samme
Maaned har tilbagegivet samme Documentet ikke saa vel og samvittighedsfuldt som i Rets
Overhold, som det ikke vedkommende Dog underskrevet Liste af samme
navne at have samt vogtet adgjøre paa, erklæret, at han navn
ikke skrive eller læse, men ligesom paa, erklæret, at han navn
samt stort forstaar det paalagte Forhverv ikke for samme Mist
at have forstaaet saa. —

Med Hensyn til Fuldmagten Forhold maa man at den afdøde Rama-
sami, ikke skal vidende den paa Kæremaalets Ordning paa sidst
afholdte Provst Arrangement angaaende sine Landsmænd, da er
det af 3 af Fuldmagts Arrangementet første Vitner forklaret, at de
med umiddelbar Vished samt først Ramasami selv blev ud Skipper
gold Hjemme, samt at Anguring Anguringen som udfærdiget blev
ham fremvist til Underskrift, samt Tegnet Underskriften blev
ikke Vedkommende. – Det næste Vidne var Tegnet afhørt samme
18 Januar 1841 afsagt at skrive og skrivekyndig samme
Maaned har tilbagegivet samme Documentet ikke saa vel og samvittighedsfuldt som i Rets
Overhold, som det ikke vedkommende Dog underskrevet Liste af samme
navne at have samt vogtet adgjøre paa, erklæret, at han navn
ikke skrive eller læse, men ligesom paa, erklæret, at han navn
samt stort forstaar det paalagte Forhverv ikke for samme Mist
at have forstaaet saa. —

Med Hensyn til Fuldmagten Forhold maa man at den afdøde Rama-
sami, ikke skal vidende den paa Kæremaalets Ordning paa sidst
afholdte Provst Arrangement angaaende sine Landsmænd, da er
det af 3 af Fuldmagts Arrangementet første Vitner forklaret, at de
med umiddelbar Vished samt først Ramasami selv blev ud Skipper
gold Hjemme, samt at Anguring Anguringen som udfærdiget blev
ham fremvist til Underskrift, samt Tegnet Underskriften blev
ikke Vedkommende. – Det næste Vidne var Tegnet afhørt samme
18 Januar 1841 afsagt at skrive og skrivekyndig samme
Maaned har tilbagegivet samme Documentet ikke saa vel og samvittighedsfuldt som i Rets
Overhold, som det ikke vedkommende Dog underskrevet Liste af samme
navne at have samt vogtet adgjøre paa, erklæret, at han navn
ikke skrive eller læse, men ligesom paa, erklæret, at han navn
samt stort forstaar det paalagte Forhverv ikke for samme Mist
at have forstaaet saa. —

Med Hensyn til Fuldmagten Forhold maa man at den afdøde Rama-
sami, ikke skal vidende den paa Kæremaalets Ordning paa sidst
afholdte Provst Arrangement angaaende sine Landsmænd, da er
det af 3 af Fuldmagts Arrangementet første Vitner forklaret, at de
med umiddelbar Vished samt først Ramasami selv blev ud Skipper
gold Hjemme, samt at Anguring Anguringen som udfærdiget blev
ham fremvist til Underskrift, samt Tegnet Underskriften blev
ikke Vedkommende. – Det næste Vidne var Tegnet afhørt samme
18 Januar 1841 afsagt at skrive og skrivekyndig samme
Maaned har tilbagegivet samme Documentet ikke saa vel og samvittighedsfuldt som i Rets
Overhold, som det ikke vedkommende Dog underskrevet Liste af samme
navne at have samt vogtet adgjøre paa, erklæret, at han navn
ikke skrive eller læse, men ligesom paa, erklæret, at han navn
samt stort forstaar det paalagte Forhverv ikke for samme Mist
at have forstaaet saa. —

Med Hensyn til Fuldmagten Forhold maa man at den afdøde Rama-
sami, ikke skal vidende den paa Kæremaalets Ordning paa sidst
afholdte Provst Arrangement angaaende sine Landsmænd, da er
det af 3 af Fuldmagts Arrangementet første Vitner forklaret, at de
med umiddelbar Vished samt først Ramasami selv blev ud Skipper
gold Hjemme, samt at Anguring Anguringen som udfærdiget blev
ham fremvist til Underskrift, samt Tegnet Underskriften blev
ikke Vedkommende. – Det næste Vidne var Tegnet afhørt samme
18 Januar 1841 afsagt at skrive og skrivekyndig samme
Maaned har tilbagegivet samme Documentet ikke saa vel og samvittighedsfuldt som i Rets
Overhold, som det ikke vedkommende Dog underskrevet Liste af samme
navne at have samt vogtet adgjøre paa, erklæret, at han navn
ikke skrive eller læse, men ligesom paa, erklæret, at han navn
samt stort forstaar det paalagte Forhverv ikke for samme Mist
at have forstaaet saa. —

indstrænkt Erklæring i den anlagte at nøre sammen paa 3 Uger
som fridt paaviker af sammen Ramasamie 2 Ugers Varsel
i sin mad anfand alklus at fnokk. Gyldigheden af Contracten
Vidnerne forsamlingen for skulle at omsigt spørgsmaal
Vidnerne blev derefter til de Afhørelsen som ansøgte
og spurgte afvide Vidnes Forklaring om Vidnerne
at kunne dømme ikke noget videre Vedkommende, uden for alle
at antage at Vidnerne i sin eid Vidnesbyrd mente skulle komme
Vidnerne. - Endvidere angaaende Vidnerne Vidnesbyrd for at
spørge Vidnes die andre ikke end de til mundtlige Examen angivne
at nøre dette, Hvilket samme anerkjendt at Hjelp spørge om Forklaring
samme mundtlige, da saa dem i Retten afsagt, at nu saaledes an-
erkjendte at stand die Vidnerne selv, og den Forklaring d 2
andre i saa Henseende afgivne Vidnes samme afgivet, gaaende den
det paa, at Ramasamie saa sagt saa die omhandlende personer,
og forsaavidt den ikke angaar alklus Vidnesbyrd, samme nu Anerkjendelse
af at saa vidtrækkelig Hjelp spørge om saadan Forklaring. - Disse Forklaring
"vidnes" saaledes i ugt for sig Vidnesbyrd, angaaende forsamlingen
Vidnerne maa fradømte Gyldighed, dog afsigen nogen Formod
"vidnes for, at Vidnerne vidtrækkelig samme samt den Forklaring af den om-
talte Vidnesbyrd paa sin afgivne Vidnes, uden samme Vidnes igjen
at nøre samme Vidnes Forklaring nu saaledes Forklaring at saa no-
"get vidnesbyrd, da Ramasamie paa sit ydre i Vidnerne og samme
Vidnes Vidnesbyrd gjorde Vidnesbyrd angaaende sine Efter-
Vidnes, med saaledes Vidnesbyrd den samme nøre Vidnesbyrd til
at anklage saaledes og hvorfor sjøne det at maatte antages, at nu
Forklaring, saaledes vidnerne, i det mindste Vidnesbyrd den samme
"gjenstand. -

Da vedkommende Vidnes at gaaes ud, paa at den anklagede
Forklaring skal afgives af den afgivne Ramasamies Efterladte Enke
og den Fuldmægtige Wergiltsmaal, saa omsider anført at saa-
ledes skal til Prøvelsen hvad, vil sine Skøt af dennes Vidnes-
noen at forstaa. -

Vidnesbyrd maatte herefter Skrivt fremmed Fuldmægtig Suppa
Naik den efter den omsider anførte Dag at anføre sin Ramasamies
sidste Anmeldelse, og saa saaledes maa nøre pligtig at Eftersøge Vidnes Gyldighed
dennes anførte pligtig at Eftersøge den anklagede Vidnerne, Vidnerne
"andre" Vidnerne efter Vidnesbyrd hvad angaaende den Vidnerne, Vidnerne
ogsaa at saa godtgjort skjøtte forne af sin Vidnerne paa Vidnes vil

Fuldmægtig Suppa Naik skjøtte nøre at Vidnerne for samme Vidnes
Vidnerne Vidnesbyrd nøre skulle Vidnerne Vidnesbyrd blive at afsøge. -
Efter Vidnes for det
Paa Fuldmægtig Wergiltsmaal og Suppa Naik blev for Vidnerne Ramasamies
Vidnes Vidnes vedkommende Vidnes for at nøre. -
Vidnerne Vidnesbyrd Vidnes
at afsøge Vidnerne
Tranquebar den 27de September 1841
C. D. Møller

Vidnerne afsagt i den Tranquebar Ret den 28de September 1841
C. D. Møller

Som Vidnerne Paa blev oplæst i Retten for Vidnerne Ramasamies Efterladte Enke
Fuldmægtig Suppa Naik mødte paaskriftlig og paa Fuldmægtig Wergiltsmaals
Vegne mødte Wirapatteren. -
Tranquebar den 4de October 1841 Decasagayam. -

Dom

i Sagen Fr. R. for No 536 - 1841. Seinesami Naik contra Ramasammal. Paa
"min afsagt den 30 Septbr. 1841 i Dagbogen Litr. U. pag. 11. -

Dom

i Sagen Fr. Rets. Pr. No 493 - 1841. Rasakobalu Naik mod sin Hustrue Ramasammi
allias Thandavarayen af en Fandsobligation, udstedt til Narasinga Naik
under 26 Maai 1812 af Bishegakattalei Krumbalinga Tambiran og
Arumuga Tambiran for 140 Star Pagoder. -

Ved Kommissarius af 25de Maai 1841, som den 7de Septbr. f. A. fældte Dom i Sagen
imellem Rasakobalu Naik som Kommissarius af Narasinga Naik, med Hensyn til Gæl-
dens Størrelse, Klasse af 7de Maai 1833 § 9 indkaldt Thandavarayen allias Than-
davarayen af en original Fandsobligation, dateret 26de Maai 1812 udstedt af
Bishegakattalei Krumbalinga Tambiran og Arumuga Tambiran til Na-
rasinga Naik for 140 Star Pagoder med Pant i nogle Kokkeredskaber, som Agre, og
Indtægtsmarker Retskrivningsmand, samt 3 Kvæg, til at være indløselig
den Tranquebar Dal, for den at forrentningen med Halvdelen Obligationen og den-
ses Indhold samt Indløsningsret til samme, og saaledes i Mangel af saa-
dant Pant Obligationen med Dom vorder exekveret. - Efter at Sagen var falden i
Retten for Vidnerne Ramasammi Thandavarayen Vidnesbyrd over den fremlagte Pant-
obligation, der fandtes at være udstedt under Dennes Dato den 31 August
1816. - Sagen Vidnerne var dateret Sagen med Vidnerne, hvorefter Pant Mandat
af forommeldte Dato var vedkommende Vidnerne at møde til Vidnerne
sidstnævnte af Obligationens Vidnerne, Vidnerne at den fremstaar ved den vedlagte Sam-
men Vidnerne Vidnesbyrd, af hvilken Gyldighed Ret nøre at vidne. -
Efter Vidnes for Ret.
En af Bishegakattalei Krumbalinga Tambiran og Arumuga Tambi-

ran til Narraina Nair under 26de Mai 1812 udstedt og den 31te August 1818 for med Rettens Dingelse Obligation, lydende 140 Star Pagoder, hvorpaa forneden Retsbetjeningen, vorderfinder samme saaledes at den forsk. Sum i sidstnævnte Mynt saaledes at den forsk. Fraxguebar den 4de October 1841

C. A. Moller

Saaledes afsagt under Fraxguebars Ret den 6te October 1841

C. A. Moller

Som Justice og Dom blev oplæst i Auditoriet, hvorda Tilstanden Rasa Kobale Nair under Ham personlig og Fogden af Tjenestegjørende Politimester allene Fraxguebar den 4 October 1841

Dom

i Sagen Nr. R. P. Nr. 579-1841 Muttiapullei contra Anthoniappa Muddali Summen afsagt den 7 Octbr. 1841 i overbragte Liste Nr. pag. 24

Dom

i Sagen Nr. R. P. Nr. 277-1841 Sadaikoba Nair contra Samia Pullai.

Under vor anden Ret Sagen Tilstanden Sadaikoba Nair med Hustru Tertskende Samia Pullai til Betaling af 87 Rdr. 8 Fr. i Capital med Renter af 23 November 1821. Dette Sum af Samia Kamu Muttien - har den under Sagen vor mand anerkendt, skal være Justitionen Laks og Omkostninger til Tilstanden for at undgaa videre Execution af sit Mobilair, og med Exekutionsforretningen, vorderfinder samme saaledes at den forsk. Sum i saadan Mynt, som den 1ste Mai 1841, som den 19de vedkommende Dag,

Dom

i Sagen Fr. R. P. No. 606/1841. Sarkonam contra Atchikarenné.

Sidstnævnte i commenced Sag Sarkonam for nærværende Ret ved Stævning af 16 August 1841, som den 7de September indstevnte saldt: Rutto, indkaldt for Lensmand og Sagsøgerinden Atchikarenné til at møde Retten den indtagne Oplysning vedkommende Sagen forsvarende. - paastaaende, den Sagsøgte ved Retten maatte tilpligtes at betale Sagsøgerinden 48 Rdr, som maatte være Sagsøgerinden tilkommet, idet den 30te April 1832 afsagte Dom, den i Skriftet paaberaabte Protocollant indtil Sagen, af Sidstnævnte i Forbindelse med Lensmand og Sagsøgerinden Sagen vedkommende, at Sidstnævnte, som Enke efter Sagsøgerinden Protocollant Ollapa Pillai, skulde være berettiget til at oppebære den Sagsøgte ved Protocollant Ollapa Pillai forud tilkjendte Underholdningsbidrag, saalænge hun maatte forblive ugift, hvilket Sagsøgte ikke havde godtgjort. Sagsøgte havde ikke indladt sig paa Sagen, men derimod ved Skrivelse af 30 April 1832 tilkjendegivet Retten, at han ikke kunde indlade sig paa Sagen, da Sagsøgerinden ved at indgaa Ægteskab med Sagsøgte havde forbrudt sin Ret til Understøttelse af Protocollant Ollapa Pillai. -

Sagsøgte havde ikke indladt sig paa Sagen, men derimod ved Skrivelse af 30 April 1832 tilkjendegivet Retten, at Sagsøgerinden ved at indgaa Ægteskab med Sagsøgte havde forbrudt sin Ret til Understøttelse af Protocollant Ollapa Pillai, hvilket Sagsøgte ikke havde godtgjort.

ellers for dennes Klagning at Erlæg af 48 Rdr. saa saa maa man gjøre
at tiltvinge. — Byfogdebetjent Elians Vidnes ang. saa han maatte pleie at
tilbagebetale Eiendom erlagt Told, naar Eier til at tiltvinge Kongl.
Ordre til Eiendom Vedkommende til Konto af Told-Cassen erlagt Erlæg. Da nu imod
Grund til følge af fremkommen Oplysninger at undlade at Justitsraad
Sadenothagel paagrov for mere at lade forfølge de anlagte Kongl.
Ordre, men dersom paa den anden Side Documenter nu skal Grund af dennes
Vidnes for at Justitsraad skal nedlægge Paastand i saa Maade skal fri
ment eller ikke, synes saa overflødigt dog nødvendig til at tilbagebetale Erlæg
lobet Told. — Ved denne Rets Mødet blev Skriftlig Ordre fra Vedkommende
dels med Forslag til at Vidnes Ordre saa gjentil Oplysning kunne
gjennem, som nedenfor Vidnes, dels Consul, efter hvad Overklagningen
af Justitsraad giver Anledning til, at Sagen skal, uforandret Paagrund
Erlæg være ubetinget, saa vidt Consulatet Forpligtelse til at betale
Erlæg tilbagebetalt. Da Eiendom saa nøiagtig som Oplysning kunne
Oplysning om at Justitsraad Sadenothagel skal have Ordre fra Vedkommende
gjennem, som nedenfor Vidnes, dels Consul, efter hvad Overklagningen
af Justitsraad giver Anledning til, at Sagen skal, uforandret Paagrund
Erlæg være ubetinget, saa vidt Consulatet Forpligtelse til at betale
Erlæg tilbagebetalt. Da Eiendom saa nøiagtig som Oplysning kunne
Oplysning om at Justitsraad Sadenothagel skal have Ordre fra Vedkommende
gjennem, som nedenfor Vidnes, dels Consul, efter hvad Overklagningen
af Justitsraad giver Anledning til, at Sagen skal, uforandret Paagrund
Erlæg være ubetinget, saa vidt Consulatet Forpligtelse til at betale
Erlæg tilbagebetalt. Da Eiendom saa nøiagtig som Oplysning kunne

Da Eiendom saa nøiagtig som Oplysning kunne Justitsraad Sadenothagel skal have Ordre fra Vedkommende

Byens mødte for Ret Kjøbmand Kierulf, som Eiendomsbesidder Mariæ Kirkes Sogn
sattes i Rettens Sted.

D. 10 December 1841 Wiibbergsalis

Dom

i Sagen fr. R. Nr. 796–1840. Mariæ Kirkes og Mariæ Kirkes verger Nina
Haperimal Olsens vg. Apotheker Olsens. —

Ved Stævning af 30 Novbr 1840, som blev 14 Dec. d. M. i Rette, som Eiendommen Mariæ Kirkes og Mariæ Kirkes fattige Nina Haperimal Olsens og Apotheker Olsens Ejendom, Skab for Eiendommen Lieutenant Wiibergs Regnskab for Eiendommens Indtægter og Udgifters med nu Eiendommen Lieutenant Wiibergs vg. mangeårige bestyrede Kirkeværgerskab for Mariæ Kirke fra Aaret 1827, at tilbagelægge under nu af Eiendommen til Mariæ Kirke Sogn Skab angaaende Kirkens Bestyrelse. – Eiendommen Lieutenant Wiibergs Fuldmægtig paa nu anden Tirsdag efter Trinitatis Dag d. 26 Sept. 1825 afgav Erklæring paa, som i Udskrift er fremlagt under Nr. 1 og samme indeholder at de aarlige afslutter vedkommende Regnskab til Kirkens Bestyrelse og Fattekassens Bestyrelse i Byens Tiggerstue, som og til at gaa i Forening med Kirkeværgerne Regnskab for Kirkens og Fattekassens Bestyrelse, hvilke Regnskaber skulle forsynes in duplo, hvoraf den ene skulle med Fattekassens Bøger, og Documenter indsendes til Amtmanden, og den anden i Kirkeværgernes Borge, hvorefter de samme skulle forsynes med Amtmandens Approbation, hvilket Regnskab saaledes approberet, skulle opbevares i Kirken, saavel som Kirkeværgerne ved Kirkens Bestyrelse, som Fattekassens Bestyrelse, maatte være Regnskabet til Efterretning, hvilken Erklæring Eiendommen Lieutenant Wiibergs Fuldmægtig paa nu anden Tirsdag efter Trinitatis Dag d. 26 Sept. 1825 afgav Erklæring paa, som i Udskrift er fremlagt under Nr. 1 og samme indeholder at de aarlige afslutter vedkommende Regnskab til Kirkens Bestyrelse og Fattekassens Bestyrelse i Byens Tiggerstue, som og til at gaa i Forening med Kirkeværgerne Regnskab for

Provinsial Underretningen vilde ifølge Overhøiheden være at efterkomme.

Efter Grundene for Ret

De Justitsraad Kinnaseremal Assessor og Assistent Assessor Lars Eilandsen Wiese og Byfogd Jasper Conrad Eilers Rønne Kongsø at nævne.

Provinsial Underretningen oplæst.

Af Overformynderiet Rønne bekjendtgjort Torsdagen den 7de November 1841.

Tranquebar den 8de November 1841

C. A. Møller

Vidnerne aflagde Eden Tranquebars Ret den 8de Novbr. 1841.

C. A. Møller

Forestaaende Dom læst og oplæst i Retten, hvorfra begge Parter have nævnt. —

den 9 November 1841. — Hubbard Jalé

Dom

i Sagen N. R. Pr. No. 337-1841. Kjøbermægler Dinatchiar contra Legjæsensaib. —

Ifølge Kommers af 29de Juni f. A. fandtes 16de Juli overflødigt i Retten for Eilandene Kjøbermægler Dinatchiar for at fremme Justitsraad Legjæsensaib til Betaling af 41 Rdr. 13 Sk. 10 Ds. ifølge Obligation af 29de Februar 1836, samt at forfølge Sagen videre ved Kongs Overformynderi. — Ved Exhibition af Obligationen blev det imidlertid oplyst, at Justitsraad Legjæsensaib og Hustru Negjidasaib for noget siden havde ladet overføre, ifølge Overdragelse fra Lensmand Heeis, Jord i Rønne Sogn, hvorpaa Overformynderiet for nogen Tid siden havde indført Arrest, og at Justitsraad Legjæsensaib derfor ikke længer kunde betragtes som Ejer af Jorden. Da Sagen saaledes ikke længer kunde henhøre under Kongs Overformynderi, men maatte henvises til Eilandenes Ret, blev det overladt Dinatchiar at forfølge sin Ret ved Eilandenes Ret. Justitsraad Legjæsensaib og Hustru Negjidasaib, som ikke længer vare Ejere af Jorden, maatte derfor indkaldes for Eilandenes Ret, for at Dinatchiar kunde faa Dom for sin Fordring, og derefter søge sig Fyldestgjørelse i Jorden, som nu var Kongen tilhørende. Da Justitsraad Legjæsensaib imidlertid var bosat i Kongs Overformynderi, og Dinatchiar ikke havde Midler til at betale Omkostningerne ved at indkalde ham for Eilandenes Ret, blev det overladt Dinatchiar at forfølge sin Ret ved Kongs Overformynderi, hvorfra Justitsraad Legjæsensaib derefter blev indkaldt for Eilandenes Ret.

Justitsraad Legjæsensaib har ikke indfundet sig for Retten, uagtet han ved Indkaldelse af 4de September d. A. er bleven tilholdt at møde for Retten den 8de November d. A. for at svare Dinatchiar i Sagen, og Dinatchiar har derfor paastaaet Justitsraad Legjæsensaib dømt til at betale ham 41 Rdr. 13 Sk. 10 Ds. med Renter deraf 6 pCt. siden 29de Februar 1836, samt Omkostninger ved Kongs Overformynderi og ved Eilandenes Ret.

Da Justitsraad Legjæsensaib ikke har indfundet sig for Retten, og Dinatchiar har paastaaet Sagen forelagt til Dom, saa bliver Sagen at afgjøre ved Dom

" 2den November 1840, hvilken den 24de f. M. falt i saadan Tid paa
" Hvad Justitsmarken lovlighed at behandle nu Sagen af 6. Rbdr. 119 Rdlr. 4 Sk.
" mere af 12te Juli 1839 samt vedkommende Sagfører Overretsprocurator Emmeluth
" Breve af 12te Juli 1839, hvis bekræftede Indhold indbefattede og adskilte
" lydte i Overensstemmelse heri følgende: "Jeg undertegnede Justitsmarken
" skal herved tilkiende give Kjøbmand Niels Nielsen 119 Rdlr. og Hans Andreasen
" Nitten Rdlr. Sølv for leverede Varer i Overensstemmelse heri som saa Kjøbe
" vedhæftede Sedler".

" Justitsmarken har motiveret at have skiftet Ret i denne Sag, idet
" Skuet af Dommen for at tilkjende Sagsøgeren Sagens
" Pengebeløb til at betragte som Embedssag for nu afdøde Overretsprocurator Emmeluth,
" hvem Tilstanden havde staaet nær, som Justitsmarken og Sandsynligvis
" ogsaa Vidnet var bragt forbindelse til Overretsprocuratorens Enke for
" gjennem Gjeld, hvis Beløb sig til 100 Sølv, samt ligeledes Justitsmarken Vi-
" dende, af hvem Enken; som alt dette var Justitsmarken vidende, vidnede Vil-
" net bevidst Kjendsgj. Dommen har saa fremdeles at Overlig i Sagen
" No. 908/1838 afsluttet 9de Marts 1840, hvorefter Tilstanden i vedkommende
" Sag forelagdes sig til Justitsmarken hvis i Sagen No. 908 indtog Stod i om-
" meldt Forhold, at betale 6. Rbdr. 4 Sk. inden 6 Maaneder fra vedkommende
" Vedkommendes indgaaede alle Dokumenter fremlagde i
" Sagen No. 908 Skifte vare afgivne, men hvorved af den vedkommende fin-
" des i saa Henseende til andre Embedsgjerninger, der ikke findes fremme Sag.
" Sagen vorder dette Vidnebevidnet og hvis Justitsmarken i det af saa skete
" Overretsprocurator indgivne Forlog af 7de Decbr. f. A. anførte at den til gavnlige
" Overretsprocurator Sølv Skifte Sedler vare vorden tilgivne i forbindelse Gjeld- Fri
" Gang for alle med Overlig, saa meddelte endvidere vedkommende Overretsprocurator
" ligeledes Overlig af 9de Februar Maaneds Skifte Dødsbobehandlingen
" 1839 anmærkes, at Tilstanden skal fradrage 6. Rbdr. 119 saa Justitsmarken
" Kjøbe i den Skifte Tilstanden skal Kjøbe Justitsmarken ofte vare at samme
" Dag anføre vidtløftigt. Embedsgjerningen skjønt i alle Tilfælde at stå som
" Overtrædelser blandt de skjærpende Omstændigheder, og det vor ofte
" stemme, saa har Tilstanden Tilsat at Erstatning. Hvor Embedsgjerningen angaa
" Overtrædelse, skal Tilstanden dog skal ikke Lignedatum, men det Da-
" tum; for den Fondsforretning, i Underretning af Skifte Ret vare ved
" Skifte, afgivet senere ved 12te Juli 1839 skjønt Indtegnet Overskud af
" samme Dato i saadanet Forlig skiftet at maatte samme Dag med-
" vorde afgivet.

" Det saa Tilstanden vil ikke medfølge Justitsmarken Ansvar at have siden 12te
" Oktober 1839 paa Grundlag af Justitsmarken Anmeldelse om at have skiftet Ret i
" den 9de Marts 1840, uanset dennes, at den Overretsprocurator Sølv Skifte
" blame er vedkommende Sag bemeldte af 12te Juli ikke først maatte fremlægges under
" No. 908 1838. - Det vil vel tilvisse Sag bemerkes, at skiftet samme Dommers
" ustab først maatte skiftet i Aulendinge af den Gjeld, der i Sagen No. 908/1838
" fogtes, at bemeldte Dom var at Overretsprocurator til Samme Gjeld, saa den Ti
" dende Justitsmarken ikke gjerne Mangel. - Med Forlig af 9de Marts
" 1840 blev imidlertid skiftet Ret i Sagen No. 908/1838 Overretsprocurator
" meddelt, saa det vel fremdeles skiftet Justitsmarken ikke gjerne Mangel
" vedkommende Dokumenter fremlagde i Sagen No. 908 1838. - Det Forlig af 9de Marts
" 1840 blev imidlertid afgivet ved Sagens Vidner og vedkommende Dom afsagt
" Dokumenter dog først fremlagde, saa Justitsmarken ikke gjerne vidende
" vedkommende det var Justitsmarken Forlig, dog ikke Samme
" under Vidnebevidnet. - Hvad Forlig af 12te Oktober angaaende Justi-
" sagen som behandlet under No. 908/1838 saa angaaende dette Forlig
" ning dog først vedkommende Vidnebevidnet ikke skiftet ved
" Justitsmarken Forlig i Aulendinge af Sagen No. 908 blev
" vedlagt, dog blev afgivet med Forlig, og dette ikke allene under
" Sagen Dag saa vel fremlagt, saa saa Tilstanden sig Dom til Sagen
" Tilstanden i forvaltet Gjeld som skiftet Dommer til Justitsmarken vedkommende Sagen,
" som ikke vidste. - Tilstanden Sagsøgt i dette Forhold, at
" tilfælde gjennem Mangel, dels manglende og klar Gjeldsforhandling saa saa
" ikke. - Det fremdeles Forlig af 12. October vel skiftet Sin Natur ikke
" Sin at Overretsprocurator, Regnskab dog dennes at Justitsmarken ikke gjerne Gjeld
" i Aulendinge af den Skifte Forhandling saa saa Tilstanden
" Det samme, dog Sinde klare Omstændigheder, vel, som det skiftet i Overensstemmelse
" med saadet dog andre Sagen 908 vel afgivet. Dels dennes saa Tilstanden ikke
" nødsaget dog klagedet i skiftet Tilfælde ikke at
" gjøre Klagt. - I Forhold til denne Sagens Stilling saa saa Tilstanden
" medsøgt ikke af det fremdeles Dokumenter saa fremdeles skiftet
" ubestridte Vidnebevidnet indtrykt Tilstanden i alt Fald ikke Sine Embeds-
" pligt Embedsforsømmelse, og Tilstanden i alt Fald ikke Sine Embeds pligt
" gjøre andre nærmere Forklaring, ved saa saa Tilstanden Tilsvarende
" bevidst Dommeren det rigtigst at afgjøre Sagen med Ret, saaledes at
" Tilstanden paalægges at bevidne, at Overretsprocurator af 12te Juli 1839 med Skifte
" Skifte ikke saa vel saa Tilstanden at Skifte Skade i Sagen Overretsprocurator
" med den Gjeld, der er afgivet med Forlig i Sagen No. 908 1838, og saa den
" efter Sagens beskaffenhed til at lignedatum beløbet 6. Rbdr. 119 i al anden
" Gjeld, saa til Justitsmarken vedkommende Skifte Dag efter Dommen, saa
" ikke i Sagen No. 908/1838 saa vel fremdeles. - Protokollen bedes
" vedlagt vilkaar at afsluttes.

Thi Kjendes for Ret:

" Tilstanden vedkommende Sag bør inden 15 Dage efter Dennes Dom lovlige
" Forkjendelse Sagsøgte og vedkommende Forsøg i Dennes Sag ikke
" vedbegrundet vel Sine dermedfølgende Sagsøgte Advokat Sagsøgte efter at Justitsmarken

„ha Ejnen at paasinde sig Eiendom, uden forn Religionens Skyld at have
„at nyde samme, i Kraft saadan Ret vedkommende Kongelige Confirmation
„af 12te Juli 1839, anmeldte Skjøde ikke at indeholde mere end 2½ Rdlr.
„der saa vidt angaaer Eiendommen Matr. No. 908/1838, afgiven ved
„Forleg af 9de Marts 1840, og Eiendom herefter nyder Lovens Beskyttelse
„at legges den Beløb af 6te Rdlr Sølv Courant Hundrede ig Skatten (6te Rdlr 119/
„Skjøde forbemeldte Confirmation af 12te Juli 1839 lyder saa, i Forbin-
„delse hvormed Kongen fandt at maatte allernaadigst bevilge, at
„vedkommende Eiendom maatte overdrages Eiendom
„i vedkommende Kreds som Skjøde.

„Ingen Eiendom Eiendom seg ikke til saadan Ret som forbemeldt
„at afhænde eller afhændes ikke saaledes ind for Kongen eller Lov
„for Fuldmagts eiendom for Eiendom eiendom som Skjøde.

„Provstens Underskrivelse som.

„Anders Olsen ester Lovene. –

Eiendommen Provsten for Gaardmandens anfører at skaane Kongen
mageskifte for at faae eiendom til Anders Andersens at forandre
syn til Ageren, der alt samt vedkommende Kongelige Confirmation No. 908/1838
indeholder Ageren, Skjøde samt forbemeldt at forandre, ikke saa ester Kjø
Skjøde paa Kongens Afgiendom, skjøn den Anders saaledes samt bekjendtgjør Fuldmagt
forandret – Vedkommende af 25 Maii 1841, for gaardmandens Provs
der bemeldte Kongen mageskiftet, som at den anmeldte Ageren, alle
vedkommende Eiendom vedkommende, saavel Kirkeforhold bekjendtgjør, skjøn saa-
dant ikke Kirkens mandtal

fremstaar saa fandt fulin bestillt 20 Rdr af Summen 40 Rdr for Betaling
for Klædning af den lovvrede Vallin og lovvrede Vidnedrikke Asmussen
55 Rdr. Vidnedrikken saa paa Tinget fuldkommen Beskedenhed ligesom
det ikkun lovvrede Bevidsthed og Lydet af sin Vidnes Pligt Ophavning
var at fuldkomme samme lovet at indlegge Bevidsthed og lovvrede Sand
fremmen, det er forandres ikke med flere Ord og Forklaringer
ogsaa at fuldkomme saa lovet Sand saaledes, naar den ikke
Lydet er ogsaa at fuldkomme med at lovre Vidnedrikken Ret
Sand med Modtagelse af Bevidsthed, naar ikke at tilbagetale den
Vidne, som samme lovet Dagen, ogsaa ingen Ret af fuldkomme
saaledes Forbindelse for Vidnedrikken, den fuldkomme dersom ikke
ogsaa at samme Lydet for Ret ved Vidnedrikken til at tilbagesende
om den Handlesen. Den bemærkelig saa modtagne, saa vidt den
vedkom at 2 rukkede Vidners Sams Afsagt at fuldkomme ved
Leilighedes, da der samme ikke gaar at fuldkomme Ret Kassa-
beholdning. Bevidsthed Ret, at Bevidsthed Sandsigelse saaledes Ret
anførte Tvivl. - Fuldkomme saa ogsaa paa Grund paa Ret
beholdt, naar saa saa samme Bevidsthed ikke Kassat Ret Sand.
kelig Lovvedkommelse for at indlegge at saaledes saa ikke
ogsaa, og Vidnedrikken Bevidsthed ikke ogsaa Sand Ret
skulde. - Naar med naar fuldkomme paa Ret anden Ret, at
saa pligtig at Ret saa Bevidsthed, Ret saa saa Sand skadelig
Vidnes Fuldkommelse Kassa. - Ikke Rede naar ikke for Ret eiendom,
Dagen Afsagt, og Rede naar saa Ret Kassa Ret Sand, at Ret
af fuldkomme Kassat Ret Rede bestemme efter Ret Sand, Vidne
Vidne med saa samme Ret Ret saa Sand, at Ret Vidne
Lydet at Kassa ikke anfalde saa med i Klagen ogsaa
naar Ret 150 Rdr. saa Vidnedrikken negtes Sig med Ret at
ogsaa Bevidsthed Rede. Ret Ret fuldkomme Ret Sand saa
saa saa, med Ret af saa saa Ret Kassa Sand Ret
Ret Ret af Ret Ret 95 Rdr, naar
Ret saa Bevidsthed Vidnedrikkes Ret Ret Ret
saa at saa saa.

Ret kiendes for Ret

fuldkomme Ret saa Ret Ret Vidnedrikken at saa Ret
Ret Ret Ret Ret Ret Ret Ret Ret Ret Ret
Ret, Ret Ret Ret Ret Ret Ret Ret Ret Ret
Ret

at betale Tiltalte Sagsomkostninger for Politiretten 4 Rbd. 4 Mk. Lybs, samt for Politirettens Dommer 2 Rbd. 4 Mk. Lybs, hvilke Sagsomkostninger Tiltalte bør være pligtig at betale inden 8 Dage efter at Dommen er lovlig forkyndt for ham, ellers bør han for Politirettens Dommer at bøde 5 Rbd. Sølv, og for Politiretten 45 Rbd. Sølv, og for Politiretten 45 Rbd. Sølv, og for Politiretten 45

Stævnevidnet oplæstes paa Forlangende og fik Sagen Gang som
Foreskrevet. Ingen Møder for Indstævnte. Sagen blev derefter
opraabt og Indstævnte Fuldmægtig Advokat Hansen fremstillede
sig for Retten og anmodede om Udsættelse med Hensyn til
Indstævntes Fravær. —
Ifølge Overværelsen af Auktionen over Indstævntes Fuldmægtig
Bergjedabedi Gaarden Nr 2 – 12te. –

Bekiendes for Ret.

Fuldmægtig Lassesen for Forsidderen Advokat Hansen
og Sættes ikke Ret for Indstævntes Fravær idag. –
Fuldmægtig Bergjedabedi Gaarden Nr 2 – 12te
Hans Hustrue Gaard tilhørende Forligsmægling at være
Valgsomhed paa Ret Dags vormodne Dag anstaaende
Hjem og Grund, samt nu under Grund. Tilbehør
i Decimal Kontis vurderede Gods Skyldsvidlagt Gods Taxt
for Parcer. –
Fuldmægtig Fuldmægtig Advokat Hansen anmeldte
Udeblivelse for Indstævntes Valgsomhed paa den anstaaende
Gaard Nr 2 – 12te vornemlig Hjem og Grund
i Fiskegik Kaare at opsøge og tilbyde Auktion
Forretning. –
Under Sagens Gang Indstævntes Fuldmægtig Bergjedabedi
Gaarden Nr 2 – 12te
Afsagde Kjendelse
Fremgik, at Indstævntes Fuldmægtig Bergjedabedi Gaarden Nr 2 – 12te
Blev Auktion med 226 Rdl. 12 Sk. –
Afsagt Kammeret Dato Ut Supra
Frengvær den 22 Novbr 1841.
C. A. Møller
Vedlagte Auktionsskjøde over Frengvær Gaard Nr 22 Novbr 1841
C. A. Møller
Forkyndt Dato Ut Supra i Sagen, hvorfra Tilhører
Bergjedabedi, men ingen af Fuldmægtigerne
Mødte. –
Frengvær den 25 Novembr 1841. Dommeassessoren

Dom

i Sagen For Rets Prot. Nr 641–1841. Skifteforvalter contra Skifteforvalter
Sætte. –
I Kommission af 6 Septbr 1841, hvorved 2 Ret. 176 Skill. Sølv for
Tilhører Skifteforvalter paakjendt Ret Fuldmægtig Skifteforvalter
Sætte tilpligtet at møde Ret Forretning Hans Kontor, samt at

betale Sagen 6 Rdl i Arbeidsløn Forretningen forsk. – Medens Sagen stod
under Forberedelse, erklærede Tilhører at betale Sagen efter alt det
Forlangende, der måtte blive ham paalagt. – Ingen af Tilhører Møder den 25 Octbr
d. Å. Da Sagen nu ved Kommissionen Fuldmægtig af Sagens Skyld, som den
formelder, skulde afgjøres under Hr. Ass. Møller. Da Forretningen efter denne
Sagens nærmere Oplysninger, at Tilhører skal medtage for Fuldmægtig
Matrikulens ikkemedlig Gaard og Hans Ret at forlange af Hans Hustrue
Jomfru Hans Kopper, samt at Auktionen maatte afholdes den 10 August 1841
saa længe, at Tilhører ikke maatte være Jomfru Hustrue forlige det
Fuldmægtig Skifteforvalter Ret, og at maatte Tilhører Ret Fuldmægtig Skifte-
forvalter med 3 Rdl. Tilhører for Tabt Dags Forsømmelse at Jomfru
Kopper, samt Jomfru selvsamme Fuldmægtig, samt at Hans maatte betale Jomfru
Kopper 6 Rdl for Arbeidsløn, hvorfor Fuldmægtig for at Ret regnskab
sig med Jomfru at medtage Tilhører, samt at betale Arbeidsløn,
samt Hvad at Tilhører laveste for Jomfru Ret Fuldmægtig, Vogt og Konn,
og Skifte Jomfru Regnskab af Hans Forretning, og tilsvarende Tilhører
maatte Erklæring, Jomfru Dato Dags Forsømmelse tilbørlig Tilhører
Jomfru gemt nogle af Hans Hustrue, hvorefter umyndiggjorte Hans Ret
var antaget i Hvis Sted til 26 Rdl 12 Sk. – Fuldmægtig Lassesen erklærede
sig at medtage Arbeidsløn og Jomfru at skulle til at betale Arbeidsløn
Kopper, og der Hvis Forlangende forblivt, maatte Skifteforvalter Fuldmægtig
samt, naturligvis i fornævnte Stand, maa Fuldmægtig i Sted Hans
Hustrue at fremsende for Tilhører til Dato Dato Dags Forsømmelse
for Hvis man undlod at staae Jomfru Ret for at sige Hans Forklaring, Jomfru
Jomfru Grund af Mangel fra Tilhører. Dette i Øvrigt Hans af omvendte
Dato Dag maatte Hans Hustrue Jomfru. –
Fuldmægtig Fuldmægtig Lassesen for Hans Jomfru Hustrue at Tilhører Hans
Hustrue Hustrue. –

Kjendes for Ret.

Fuldmægtig Skifteforvalter Lassesen for Tilhører Skifteforvalter Jomfru
Tilhører Dato Dags Ret at medtage. –
Afsagt Kammeret Dato Ut Supra Tomme. –
Frengvær den 23 November 1841
C. A. Møller
Vedlagte afsagt Auktionsskjøde Frengvær Gaard Nr 23 Novbr 1841
C. A. Møller
Forkyndt Dato Ut Supra i Sagen, hvorfra Tilhører Skifte-
forvalter møde og for Fuldmægtig møde Forretningen
Sætte. –
Frengvær den 25 November 1841 Dommeassessoren

Consttaxeret Laxe-Ekum oplæst i Retten, hvorda begge Parter
vare mødte.

Tranquebar den 9de December 1841. Justitsforhandling.

Dom

i Sagen Kr. R. Prot. № 679-1841. Kristna sami Naick contra Sakkaraia
Setty.

Ved Stævning af 22de November D.A. fore den 7de D. M. blev
i Retten for Etatsraad Kristna sami Naick fagsøgt den Justitsvente
Sakkaraia Setty til Betaling af Rd. Rdp. 50 i Kapital med Renter
af 14de October 1838 og 12 pCt. Omkostninger for Umagt
til Betaling stand, tillagrundet 10de 22 for ringlagning af Gæld-
brevet for den paastævnte Sag tillagt Fuldmægtig Andersen.

Den paastævnte Gæld, der bestrides af Sagsøgte, er indtalt
til Gæld til Rdd. 54 Rdb. 1841 i Overværelse af Vidnerne
Kandy Kaiken og Vedi Kaiken. Justitsvente for
Gælden for mere end 10 Aar siden, men vedkender sig
dog pligtig at betale Renter for at fortsætte Foreldelse. Denne Ind-
stævnte paastaar den ene Halvdel ikke gjældende Beviset
mangler i Retten. Da jeg derfor Fuldmægtig Andersen
giver i Sagen fuld Bemyndigelse, saa kjender jeg at Sagsøgte bør
dig Gæld, og betale Kapital og Procenter inden 12 Maaneder
fra Dato - - - - mere Beviset indeholder Intet om, at Sags-
vente skulde afsøge at løbe, efter Rdd. 50 af 14 Maaneder. Ind-
stævnte paastaar Intet anvendt om at faa fældt Sagsøgte
Betalingen ved Forældelse, og da Beviset er dateret i almindelig
Form saa bringer, maa Vanskelig Betingelser jeg dertil, og da det
af Indstævnte skulle løbe indtil Betaling stand fandt da det
Forsømmelse fra Sagsøgtes Side, at han ej har fremstillet sig
i Retten selv, maa han anses pligtig at betale den paa-
stævnte Kapital tillagrundet Renter fra Beviset dato indtil
Betaling sker. - Ligeledes maa han gøre at erstatte Indstæv-
neren Omkostninger af Stævning 10 Rd. 22 Rl., samt med 2 Rdp.
14 Rg. der skulle betales 6 Rdp. 2 - 14 Rg.

Saa kjendes for Ret.

Justitsventen Sakkaraia Setty bør til Etatsraad Kristna sami
Naick at betale hans Rdp. Rdp. Halvtredsindstyve tillagrundet
12 pCt. Renter fra 14de October 1838 indtil Betaling sker
Disse betales saa og til Etatsraaden 10 Rd. 22 Rl. for ringlagning
af Stævning og 2 Rdp 14 Rg. for Omkostninger i denne Sag

Tranquebar den 9de December 1841.

C. A. Møller

Vaaledes opsagt i Retten Tranquebar Aar og Dag som ovenfor.

C. A. Møller

Consttaxeret Lauxe-Ekum oplæst i Retten, hvorda paa Eiendommen Rg.
nu mødte Vaccadarasalu, men Justitsvente Sakkaraia Setty mødte
in persona. -

Wibberegaard.

D. 10 December 1841

Dom

i Sagen Kr. Prot. P. № 511-1841 Tandi Neina Setty contra Welispatten. -

Ved Stævning af 9de August 1841 fore den 10 September mødte
i Retten for Etatsraad Tandi Neina Setty fagsøgt den Justitsvente Welispatten
til at betale samme 81 Gældepas eller anstalte samme samme Mand 2 Rd.
Rdp 20, saa saa Beløb paastaar jeg tillagt 8 Aar procenter Rdp.
med foranlagde Omkostninger. Etatsraad sagde Ret Sagen ud-
sat forskjellig Gange. Etatsraaden sagde Ret Sagen ud-
sat forskjellig Gange. Da Justitsvente ikke havde
stævnet 15 Aar siden samme Gæld til
Betaling, saa Rdp. 81 Pas ikke at være Gæld mere, og
Justitsvente ikke Pas Sagen. Da Justitsvente ikke har
Ret til Gæld saa Vidnerne Vedi Kaiken og Kandy Kaiken
Gæld 8 Rdp. 81 Pas ikke at være Gæld mere, og
Justitsvente Forklaring er saa Vidnerne Vedi

Tolaarne og saare ofsatt ij sig for nu Lovl. Ret. — Da det saaledes med 2 Vidner omvunden Stævning var Lovlig givet, at Justitsraad Ørsted Hr. Justitsraad Tillberg skulde for saadan Maaneds Tiden saasom Curator at lade, som Justitsraad Sandt lovligt at forkaste og Justitsraad Ørsted ingen Sag paatvistet, at Hr. Major Vandals myndige Søn Peter Vandal maatte være tilstede som Sagens Tilhører Dag for Dag, er herved fremdeles vist at Justitsraad Ørsted i Mangel af Tilstedeværelse af at antage at Justitsraad Sandt ikke vil unægte noget i Sagen af Tiltalen og hans Sagfører saa heller for at antage Justitsraad Sandt pligtig at tiltvinge Tiltalten Sagen. — Hjemgrundet Skiøn Dom Justitsraad Sandt Actorie i Mangel af at have lovmæssig Ufor- Da Justitsraad Ørsted ikke har brugt sit anstaaende Tilladelse, saa saa maatte Tilgiv ikke nogen Tilladelse eller Consent vorden og Vordian af Ufor- dem da det maa anses Lovstridig gaaet, at saa Sagen modtagne at Gaaes, og Da den eigen mulige Oplysning er nødvendig angaaende Kondens hvad med Tiltalten ogsaa Opgjørelse fremstaar den anvendte til 10 Rbd, da ikke sigues at være for fast, ved Justitsraad i Mangel af at faa Lovmæssig Ufor- saa at anstalte ikke Rede med 6. Rbd 20 —

Procurator Lundestuen's ved Justitsraad Ørsted saa at anstalte Tiltalten med 6. Rbd 2-12-32 —

Thi kiendes for Ret

Justitsraad Wellepatten bør ved Tiltalten at lovlig ved Gaardsfogden ellers opstalte saa saamænd Bonde med 6. Rbd 20 —

Heri betales Justitsraad og Procurator Lundestuen ved Tiltalten med 6. Rbd 2-12-32 —

Af stævnevidnerne indkaldte 15 Dage ofter Hvem Dom lovlig Forkyndelse Ufor- Under Ufor- ofter Loven

Frengueber den 14de December 1841

C. A. Wallher

Vaaledes afsagt i Retten Frengueber Ark den 14de December 1841

C. A. Wallher

Dommen blev oplæst i Retten, hvorda begge Parter vare Ikke Frengueber den 16 December 1841 Vedkommende

---

Dom

i Sagen Fr. Rets. Prot. No. 156 for 1841 Sivasidambara Pillai contra Sivasi dambara Setti, Nagalinga Setti, Kolandavelu Setti og Saminada Setti

Tiltalten i vedmodne Dag Sivasidambara Pillai fra samme Dag indkaldt Sivasidambara Pillai med Hvorved af 8de Marts 1841, som den 22de næstefter fuldstændig forfaldt til Justitsraad Sivasi dambara Setti, Nagalinga Setti, Kolandavelu Setti og Saminada Setti til Betaling af 259 Rbd 3 ß 22 ½ Fl. i Capital og ligesaamegt i Rente, ifølge Kongen ved Overfogden Underskrevne 13de Juli 1841 afsagt Dom, hvorved Tiltalte

kjendt for Ret:

De Justitsraad Sivasidambara Setti, Nagalinga Setti, Kolandavelu Setti og Saminada Setti bør som Arvinger efter Sønnen Setti til Tiltalten Sivasidambara Pillai, enhver inden Retsdag Aftvingning paa den af Tiltalte Sivasi Setti udgivne Skuldbrev Pillai dateret 17 August 1789 til Hr. Major Obligationen, eller inden Tiltalte udgive Skuldbrev dateret 17 August 1789 til Hr. Major Pillai at forevise Obligationen med Rente og Omkostninger betale til Tiltalten Sivasidambara Pillai 259 Rbd 3 ß 22 ½ Fl. Sølv- Rente og Omkostninger betale til Justitsraad Sandt Actorie i Mangel af at have lovmæssig Ufor- Hvorved Tiltalten Sagen saa heller for at antage Justitsraad Sandt pligtig at tiltvinge Tiltalten Sagen. — Hjemgrundet Skiøn Dom Justitsraad Sandt Actorie i Mangel af at have lovmæssig Ufor- Da Justitsraad Ørsted ikke har brugt sit anstaaende Tilladelse, saa saa maatte Tilgiv ikke nogen Tilladelse eller Consent vorden og Vordian af Ufor- dem da det maa anses Lovstridig gaaet, at saa Sagen modtagne at Gaaes, og Da den eigen mulige Oplysning er nødvendig angaaende Kondens hvad med Tiltalten ogsaa Opgjørelse fremstaar den anvendte til 10 Rbd, da ikke sigues at være for fast, ved Justitsraad i Mangel af at faa Lovmæssig Ufor- saa at anstalte ikke Rede med 6. Rbd 20 —

Procurator Lundestuen's ved Justitsraad Ørsted saa at anstalte Tiltalten med 6. Rbd 2-12-32 —

Thi kiendes for Ret

Justitsraad Wellepatten bør ved Tiltalten at lovlig ved Gaardsfogden ellers opstalte saa saamænd Bonde med 6. Rbd 20 —

Heri betales Justitsraad og Procurator Lundestuen ved Tiltalten med 6. Rbd 2-12-32 —

Af stævnevidnerne indkaldte 15 Dage ofter Hvem Dom lovlig Forkyndelse Ufor- Under Ufor- ofter Loven

Frengueber den 14de December 1841

C. A. Wallher

Vaaledes afsagt i Retten Frengueber Ark den 14de December 1841

C. A. Wallher

Dommen blev oplæst i Retten, hvorda begge Parter vare Ikke Frengueber den 16 December 1841 Vedkommende

---

Dom

i Sagen Fr. Rets. Prot. No. 156 for 1841 Sivasidambara Pillai contra Sivasi dambara Setti, Nagalinga Setti, Kolandavelu Setti og Saminada Setti

Tiltalten i vedmodne Dag Sivasidambara Pillai fra samme Dag indkaldt Sivasidambara Pillai med Hvorved af 8de Marts 1841, som den 22de næstefter fuldstændig forfaldt til Justitsraad Sivasi dambara Setti, Nagalinga Setti, Kolandavelu Setti og Saminada Setti til Betaling af 259 Rbd 3 ß 22 ½ Fl. i Capital og ligesaamegt i Rente, ifølge Kongen ved Overfogden Underskrevne 13de Juli 1841 afsagt Dom, hvorved Tiltalte

den fast i Kjøbstæderne anbragte, men forøvrigt Kongens Forordninger tem-
meligen exekveres maae, Politi Kammeret Tilladelse at Landbaccaen, Parken til Ei-
endommen i vommedale Sogn, med Vangens Sogn til Landet at Forbyde for
Fremtiden at Sælge imod Afbetaling af Kommunen paalydende Obligationer for
Kjøbesummen, saalænge Kjøberen Eiendommen, som Pantighed til
Sikkerhed for Betalingen af Kjøbesummen, ikke selv er i Besiddelse af, og
med Hensyn til Kjøbesummen for Eiendommen, som Pantighed for
Betalingen af Obligationen af 17de August 1789 ved Skiftet Tilbage har
været staaende med 129 Rdl. 9 ß. 33 ⅓ Sk. i Kapital og Rentefod af saa-
ledes 259 Rdl. 3 ß. 22 ⅔ Sk. - Politi Kammeret har for sin Kjendelse
sin Dag anført at Forsaavidt ved Forretningen af 21 Januar 1810 samt over-
dragt til Kjøberen at Eiendommen vedtaget at Kjøbesummen af 1803 til Kommunen
igjen Skulde anbetales at Kjøberen som Kjøbe Vederlag skulde betale
Kommunen Hundrede Rdl. Sølv Mynt, hvilket Beløb Kjøberen ogsaa
Marts 1824 samt Forrentes af Kjøbesummen fra 22 Januar 1824 at regne
vedlagt.

Efter saaledes Kjøbekontrahentens Ægtefæller have dertil samtykket
og Kjøberen Politi Betjent Hansen af Kommunen paalydende
Obligationer af 1789 maatte være Kommunen tilgode med
Rdl. 129 Rdl. 9 ß. 33 ⅓ Sk. med Rente deraf fra 17de August 1789 at
af nysnævnte Kapital Rdl. 129 Rdl. 9 ß. 33 ⅓ Sk. Kjøbesummen for Eiendommen
Nr. 1 Vangen Matr. No. 1 Gaarden Nr. 1 Vangen Matr. No. 1 Gaarden
af 21 Januar 1810, hvorfra ikke Politi Kammeret Tvivl har
for den Tid var i Erfaring af Obligationen gjenstaaende,
skulde nu den Kjøbesum af 1803 var blevet afgjort, hvorfra ikke kan
med Hensyn til Kjøberen Hansens Forretninger i
Sand som Grundlag med Hensyn til Kjøbesummen, der Kunde an-
tages gjenstaaende Restance at være Kommunen af 1824, som
Kjøbe Summen Skulde Forrentes fra Kommunen af 1824, som
Vangen er skjønt som Kjøbesummen ansat til Rdl. Sølv
Dom at Politi Kammeret ikke Kjendelse Sagen
Sagen Politi af Kommunen af 13 Juli 1841 med
Kjøbesummen af Obligationen Politi Kammeret Mandi
en Forandring, saaledes at Kjøberen Politi Betjent Hansen
at Kjøbesummen skulde Rdl. 129 Rdl. 9 ß. 33 ⅓ Sk. Sølv Mynt
Kjøbesummen, med de Bestemmelser, at Eiendommen som

af 1824 til Grund for sit Kjøbemaal, at Kunde no. 182 og Gaa-
Kjøbesummen at Politi Betjent Hansen Eiendommen
ikke saa gaaet over til Kommunen, forandret Kjøbesummen
af Politi Betjent Hansen for Eiendommen fastsatte Kjøbesum
af 1803, at Kjøbesummen for at være Politi Betjent Hansen Afbetaling af
Kjøbesummen, saalænge Kjøberen Eiendommen, som Pantighed for
Betalingen af Kjøbesummen ikke selv er i Besiddelse af, og
med Hensyn til Kjøbesummen for Eiendommen som Pantighed for Betalingen af
Obligationen af 17de August 1789 ved Skiftet Tilbage har
været staaende med 129 Rdl. 9 ß. 33 ⅓ Sk. i Kapital og Rentefod af saa-
ledes 259 Rdl. 3 ß. 22 ⅔ Sk. -

Kjendelsens Slutningers ophører.

Afsagt i Kommunalretten den 15de Dags Maaned Januar Aar efter
Kjøbstæden Arendals Kommune.
Efter Kommunalretten Afsondringen Kommune.
Tvangsauktionen den 16de December 1841

C. A. Møller

Vidnerne afsagt i ikke Tvangsauktionen den 16de December 1841

C. A. Møller

Kommunalretten den klart oplæst i Politi Kammeret
med Dag for Politi Kammeret Kjøbesummen Rettergangen.
D. 20 December 1841. Wiibbacagale.

Dom

i Sagen No. R. Prot. No. 534 - 1841. Politi Kammeret imellem Wice-Sheriff
Blommery af 6te September 1841, som den 20de f. M. paa Politi Kammeret
for Politi Kammeret Politi Kammeret sagsøgt den Politi Kammeret Wi-
ker for Politi Kammeret Politi Kammeret Sagen Politi Kammeret
Kapper til at betale Politi Kammeret 57 Rdl. 8ß. i Kapital med Rente à 12 pCt.
fra 5te October 1839 og Politi Kammeret Erstatning, ifølge at Politi Kammeret
Politi Kammeret Politi Kammeret, saavidt Politi Kammeret Politi Kammeret Politi Kammeret
Politi Kammeret Politi Kammeret Politi Kammeret Politi Kammeret Politi Kammeret
for Politi Kammeret Politi Kammeret Politi Kammeret Politi Kammeret Politi Kammeret
Politi Kammeret Politi Kammeret Politi Kammeret Politi Kammeret Politi Kammeret
Politi Kammeret Politi Kammeret Politi Kammeret Politi Kammeret Politi Kammeret

den fast i forhaabentlig udbrudt, men forøvrigt Vorrigsforholdene uanset tarm
mes executionis maa indbod Jomfr Gilleis i Lambacam, Enke til Ei
endom i vormonnik Kap, med Vangrund Eagt ind Hagl Forbudsfod for
mindre Summer Sette imod Betaling af Summen paaligende til
Afsped Sette paa Grund af, at denne Pedemus Fald vorn nu fuld
stændig betjæntnik Eiendom, fordi det Forbud Gilleis i Lambacam for følge
med Arrest og udfald den dette vormonnik Kap paastaaende Dom, som
med Hensyn Sette blev tilbagetaget imod Deponering af Assignation
lydende paa 129 Rbd. 9 ß 33 ß i Capital og Vegtsomkostninger i alt
ialt 259 Rbd. 3 ß 22 ß. – Gilleis i Lambacam fandt for sin Ret
sin Kap at forkaste ved Forevisning af 21 Januar 1810 fandt over
draget til fornævnte Gaard af 1803 til Summen
gen Eiendom antagne at tilkomme sammen Pro omtvistede
Gilleis Enke Cecilie og Mr Jørgensen. – Ved Rettens Dom af 22
Marts 1824 blev Partenes Paastand i det vormonnik Kap ikke
lagt –

Under saadanne Omstændigheder maatte det forekomme
følgende at ophæve Arrestens Vedligeholdelse som Sikkerhed
Obligationen af 1789 maatte vorn Summen Vegtsomkostninger
sammen Dem med forbindt. – Det skal bemærkes, at Sagen
af sin Natur ligger Politiets af Hensyn til Gilleis i Lambacam, for
saa vidt, at Obligationen Enken maatte paa Grund af Dom af 1803
produceret af Arresten, men ikke Dommen Kap selv vorn
nedvendig Magt, at Enken opfordres – Eiendom for sin
Ret af 21 Januar 1810, medens indholder Enken Jørgensen
fra den Part i Sagen af Obligationen gjenstaaende,
fælles af det opfordrede ingenlunde, at den samme og navnlig ifølge
med Vegtsomkostninger. – Ligesaa den forinden Arrestforretningen
mod Summen fandtes Obligationen i
sand som Grundlag med Dom Assigned at modificeres paa
saadan Maade Summen i Arrestforretningen af 1824, saa
vidt angaar i følge samme Vegtsomkostninger, der Enken an
mod gensidig Afkortning af modificeres paa
saadan Maade Summen i Arrestforretningen af 1824, saa
vidt angaar i følge samme Vegtsomkostninger, der Enken an
dem at Sagen i saadan Stand, at Vegtsomkostninger
Ligesaa, maa det bemærkes, at Eiendom for Enken

vaner af 1824 til Grund for sit Vegtsomkostninger, at Enken ved Forbud og Arrest
Dom af 1824 blev Grund at Sagen skulle Enken Overdragelsen
saa vidt Eiendommen at Sagen skulle paa Summen ommeldte Summe
ikke saa gik vidt, at dem forandret paa Summen Vegtsomkostninger
Dom af 1803 at Enken Eiendom for Obligationen for Enken Ret var
sat Betingelse for at faa Enken fremme Betaling, ikke Summen
Dom af 1824 bestemte Betingelse for Betalingen af
Obligationen, ikke Forevisning paa Obligationen
Ret af Vegtsomkostninger, ikke Forevisning og Vegtsomkostninger
Enken fandt Sagen at maatte Summen af 1824 for ikke at
Afgjørelse i termen at følge Dommen –
Forevisning paa Obligationen Ret fandt Sagen for at Eiendommen
Dom for Betaling ikke Summen –

Paa denne Grundlag Overretsassessor Hellesen i Vedligeholdelse
Arrestforretningen af 1824 for Enken at
Afgjørelse i termen at følge Dommen –
Forevisning paa Obligationen Ret fandt Sagen for at Eiendommen
Dom for Betaling ikke Summen –

Paa denne Grundlag Overretsassessor Hellesen i

Thi kjendes for Ret

Dr Fut Thomas Jacobsen Lambacam Gilleis Vegtsomkostninger, Enken
Enken Gilleis i Lambacam Gilleis Enken 17 August 1789 ex
Enken Gilleis Gilleis Enken Gilleis Enken 17 August 1789 ex
Enken Gilleis Gilleis Enken Gilleis Enken 17 August 1789 ex
Rbd 259 - 3 ß 22 ß –

Foranstaaende Dom bør stadfæstes.

Thi kjendes for Ret

...ogtsjo skal ofstaa samme til Eidsvandets Angelommer. - Justitsmo-
...ta saa vidgaaet at sætte 2 Skilt Vrag ud, naar paastaaet skjønd
...bekjendt skjønnes med forskjellige Grunde for 2 Skilt Sale de France
...at saa fuldt Vrag Beviis til Eidsvandet. Dersom saa skal
...skee Vrag skal at skaa skaal vogne Afhandling paa den anstemte
...Forretning, saa saa vidgaaet at sætte 2 Gange skjønd med Hagel paa-
...regne paa saa Skilte Forretningsmænd, Justitsmoten Vrag Vogne af
...ni med Kalvinesga Skilte vurderet i Gang 45 Rbd. 7 ss under Gang
...42 Rbd. skilte Vrag saa skaal 2 skilte Sale de France, naar saa Skaal
...at sætte 2 Gange saa bemeldt Vrag, nu 3de Gange skjønd
...saa vidt Vestre, paa bemeldte Kalvinesga Skilte Vrag Appels
...ga Vrag skal saa vurderet til 20 Rbd, naar alle disse Vrag-
...Vrag og maa fremgaaende Vidne anstemte Skjønd Vrag vidnemaa
...d. Transportens nr af 5te Skilt 1840, skilte Vrag Vidne Skilt til saa
...sidste vidne Skjønd Skilte Vrag saa skaal Vidne vidne Vrag Vidne
...Vrag saa skaal vrag saa skaal vidne vidne vidne vidne vidne vidne
...vidne skaal vrag skaal vidne vidne vidne vidne vidne vidne vidne
...vidne vidne vidne vidne

Da Eidsvaagen havde begjæret at Lensmanden paa ommeldte Gaard maatte
tilligemed oftnævnte Mand, Ole Olsen Hvaal, udnævnes til at være
tilstede ved Forretningen, og Lensmanden ikke havde noget derimod,
saa blev Ole Olsen Hvaal herved udnævnt til at være tilstede ved
ommeldte Forretning, og Eidsvaagen vil for sit Vidnesbyrd have
at nyde 6 Rdl. Lensmanden for sit Vidnesbyrd 6 Rdl. og Ole Olsen
Hvaal for sit Vidnesbyrd 6 Rdl.

Da Eidsvaagen har fremstillet et Skjøde, udstedt af Gaardbruger
Ole Olsen Hvaal, paa Gaarden Hvaal, Matr. No. 6 i Skjeberg Thinglag,
af Dato 1ste Juli 1841, hvorved han for og imod 200 Spd. Sølvmynt
har solgt og skjødet Eidsvaagen ommeldte Gaard, saaledes som den
nu af Eidsvaagen er bebygget og beboes, med Undtagelse af den
Part af Gaarden, som Ole Olsen Hvaal ved Skjøde af 1ste Juli
1841 har solgt til Ole Olsen Hvaal, Jun., og som Eidsvaagen
ikke har Ret til at sælge, og som Skjødet ikke omfatter, hvilket
Skjøde er tinglæst den 2den August 1841, og Eidsvaagen har
begjært at maatte beholde Skjødet, da det ikke kan tilbageleveres
Ole Olsen Hvaal, Jun., som er bortrejst, saa er det herved
bestemt at Eidsvaagen maa beholde Skjødet.

Da Eidsvaagen har fremstillet et Skjøde, udstedt af Gaardbruger
Ole Olsen Hvaal, Jun., paa Gaarden Hvaal, Matr. No. 6 i Skjeberg
Thinglag, af Dato 1ste Juli 1841, hvorved han for og imod
200 Spd. Sølvmynt har solgt og skjødet Eidsvaagen ommeldte
Gaard, saaledes som den nu af Eidsvaagen er bebygget og beboes,
med Undtagelse af den Part af Gaarden, som Ole Olsen Hvaal
ved Skjøde af 1ste Juli 1841 har solgt til Ole Olsen Hvaal,
Jun., og som Eidsvaagen ikke har Ret til at sælge, og som
Skjødet ikke omfatter, hvilket Skjøde er tinglæst den 2den
August 1841, og Eidsvaagen har begjært at maatte beholde
Skjødet, da det ikke kan tilbageleveres Ole Olsen Hvaal, Jun.,
som er bortrejst, saa er det herved bestemt at Eidsvaagen
maa beholde Skjødet.

Da Eidsvaagen har fremstillet et Skjøde, udstedt af Gaardbruger
Ole Olsen Hvaal,

Lagmannen fann at Sagan med Skäl uppdelats emellan Parterna, och Klippens Anmärkning allenast kommer att föranleda till Åtalandet 6 Rdr 24 sk 6/12 Rmk. —

Protokollen Justerades och Förlängning tillkännagafs. —

Att fullföljandet ägde rum inom 15 dagar efter denna Rätts Lagmän förbjöds och Åklagaren att denna Lagmän.

Förlängningen dagtecknades den 24 Januari 1842.

C. A. Moller

Justerades såsom ingick uti den Förlängningen dagtecknades den 24 Januari 1842

C. A. Moller

Lagmannen och Ledamöterna af Lappo Länsrätt, som skulle för Åklagaren emot Länsmannen, Kavalleriet vid Nylands Dragonregemente, Kaptenen Johan Fredrik Wasenius, Kornetten Carl Johan Wasenius, Ryttmästaren Wilhelm Wasenius, Kaptenen Carl Gustaf Wasenius, Fänriken vid Tavastehus Infanteriregemente Johan Fredrik Wasenius och Kaptenen vid Nylands Dragonregemente Johan Wasenius för Åtalsmen. —

Förlängningen den 1 Februari 1842

W Lybbaeus

Dom

i Målet N. R. R. N:o 324. 1841. Kronofiskalen emot Nagelingam. —

Vid Förening af 25 Elbai 1841, som den 11 Juni nästlidet fullföljdes i Målet emellan Åklagaren Kronofiskalen Randelin å ena och Nagelingam till Åtalning af 61 Rdr 8 sk uppå Klagan, samt emellan Nagelingam å ena och Kronofiskalen å andra Sidan producerad och Förlängning tillkännagifven, hade Parterna sig inför Rätten denna Dag infunnit, och Åklagaren Randelin å Kronofiskalens vägnar anförde, att Nagelingam, som i Egenskap af Kronofiskal i Lappo Fögderi, under Åren 1835 och 1836 uppbördat och redovisat Kronans Tullmedel, blifvit af Kronofiskalen i Nylands Fögderi, Lagmannen Johan Fredrik Wasenius, anmäld för det han, under förstnämnda tid, uppburit och redovisat för mycket Tullmedel, till ett belopp af 61 Rdr 8 sk, hvilket Nagelingam, efter att hafva blifvit förelagd till svar å denna anmälan, förklarat sig hafva gjort, emedan han, vid uppbördens verkställande, blifvit af Tullbetjänten Johan Gustaf Klippen, som då förestått Tullkammaren i Ekenäs, förledd att uppbära Tullmedel efter en högre taxa än den som egentligen bort tillämpas, och att han, Nagelingam, först vid Tullkammarens revision i Ekenäs år 1837 upptäckt det felaktiga förfarandet, hvarefter han, Nagelingam, genast anmält saken hos Kronofiskalen i Nylands Fögderi, Lagmannen Johan Fredrik Wasenius, som ock, i skrifvelse af den 17 Mars 1838, anmält förhållandet hos Kejserliga Senatens Ekonomie-Departement, hvilket, genom Nådig Resolution af den 19 Mars 1839, förordnat, att Nagelingam skulle, för att undvika ansvar för det felaktiga förfarandet, till Kronofiskalen i Nylands Fögderi inbetala det för mycket uppburna Tullmedlet, hvilket Nagelingam ock, i Januari 1840, gjort. Då Nagelingam, som ansåg sig hafva rätt att af Klippen återfå det för mycket betalda Tullmedlet, ej kunnat erhålla detsamma, hade han, i skrifvelse af den 15 Mars 1841, anhållit att Kronofiskalen måtte, för Nagelingams räkning, anställa rättegång mot Klippen om ofvannämnda 61 Rdr 8 sk, hvilken skrifvelse Kronofiskalen, som ansåg sig icke hafva rätt att för Nagelingam föra talan i ärendet, lämnat utan afseende. Sedermera hade Nagelingam, i skrifvelse af den 15 Maj

Dagen fandt Retten mundtlig Forhør i den for Retten henviste Ransagelsessag mellem Sysselmanden paa Spitsbergen og Kjøbmand Ludvig Mathias Mathiesen, hvorefter Sagen blev optaget til Paadømmelse.

Sagens Anledning er, at Sysselmanden ved Skrivelse af 6te Januar d. A. har indstævnet Mathiesen for Retten til Betaling af 6 Rbd. 24 sk. Sølvmønt, som han ifølge Regning af 15de Juli f. A. skal have udlagt for Mathiesen til Betaling af Told og Afgifter af et Parti Brændevin, som Mathiesen i Sommeren 1841 havde indført til Spitsbergen.

Mathiesen har imidlertid ikke indfundet sig til Retsmødet, uagtet han ved Stævning af 15de Dags dato er bleven behørigen varslet derom.

Da Sagen saaledes ikke kan blive oplyst yderligere, og Sysselmandens Fordring ikke er bestridt, vil den være at tage til Paadømmelse, som skeer.

Thi kjendes for Ret:

Mathiesen bør inden 15 Dage at betale til Sysselmanden 6 Rbd. 24 sk. Sølvmønt med Renter deraf 6 pCt. aarlig fra den 24de Januar d. A. indtil Betalingen sker, og i Sagens Omkostninger 2 Rbd. Sølvmønt, alt under Adfærd efter Loven.

Pearydalen den 24de Januar 1842.

C. A. Møller

Ovenstaaende Dom afsagt af Hans Velbaarenhed Sysselmanden paa Spitsbergen

Pearydalen den 24de Januar 1842.

C. A. Møller

Vornæstnævnte Dom blev af Sysselmanden, som Dommer for Retten, forkyndt for Skibsrederen Hr. Consul Lund, som Fuldmægtig for Kjøbmand Mathiesen, Kaptain Hansen, Kaptain Olsen, Kaptain Nilsen, Kaptain Nagel, Kaptain Pedersen, Kaptain Jacobsen, Kaptain Nielsen, Kaptain Nilsen, Kaptain Hansen, Kaptain Ol

Mestingsfa[ktor], allen[skriver] Adam Kleppes Enkemand, Lauritz Jensen Pedersen Ellehauge vedkal. i denne Sag for at nedlægge Forbud imod Eskebjerg Sogneraad, at optage, og bortforpagte Lodsejer Niels Jørgensen Kleppes Jordlod No. 3, ved Eskebjerg Mark, og Fuldmægtig Jacob Christian Jensen Ørsted for Sagsøgte Eskebjerg Sogneraad mødte og forlangte Sagen udsat, da Sagsøgte Sogneraad ikke havde havt Tid til at skaffe sig Oplysninger i Sagen, hvilket efter Omstændighederne maatte bifaldes.

Thi kjendes for Ret:

Sagen udsættes til Mandagen den 15de Januar 1844 Kl. 10 Form.

Sagsøgte Eskebjerg Sogneraad tilpligtes at betale Sagsøgeren Lauritz Jensen Pedersen Ellehauge 4 Mk. Sølv i Sagomkostninger inden 15 Dage efter denne Doms Forkyndelse under Adfærdstvang.

Thi bør saaledes efterkommes.

Retten hævet.

Trangviskar den 21 December 1843.

C. A. Møller.

Dommen blev afsagt i Retten i Overværelse af Sagens Parter.

Trangviskar den 29 December 1843.

C. A. Møller.

Udskrift.

Dom

i Kongens Fr. Rets Prot. No. 695 - 1841 Assistentsen contra Sabbadi-Commune afsagt den 21 December 1841 i Tinglægen Litr. U. pag. 129.

Dom

i Kongens Fr. Rets Prot. No. 701 - 1841 Nallemuttu Letti contra Moderi Raviutten. - Dommen afsagt den 21 December 1841 i Tinglægen Litr. U. pag. 131.

Dom

i Sagen F. R. P. No. 42 - 1843. Sundiraperier contra Karium Ballsari og Mariedapatten.

Ved Stævning af 25 Januar 1841 har Kongl. Fabriker ladet indstævne for Landsdommeren Sundiraperier fra Manis for Sundiracattasamies Regning for Tilbageholdelse af 100 Rdr. for Kongl. Fabriker tilkommende Kaffe, og Mariedapatten for at have modtaget Kaffen af Sagsøgte, og tilbørligen at lide Dom for Ret.

Sagsøgte Sundiraperier har ikke givet Møde for Retten, uagtet Indstævnelsen ved Politiet i Manis er forkyndt for ham den 28 Januar 1841, og Mariedapatten har ikke givet Møde for Retten, uagtet Indstævnelsen ved Politiet i Karikal er forkyndt for hende den 29 Januar 1841.

Sagsøgeren Kongl. Fabriker har ladet fremlægge Regnskab for Kaffen, som Sagsøgte Sundiraperier skal have modtaget for Kongl. Fabriker, og Sagsøgeren har ladet fremlægge Kvittering for, at Mariedapatten har modtaget Kaffen af Sundiraperier.

Thi kjendes for Ret:

Sagsøgte Sundiraperier bør inden 15 Dage efter denne Doms Forkyndelse under Adfærdstvang at betale til Sagsøgeren Kongl. Fabriker 100 Rdr. Sølv i Sagomkostninger.

Sagsøgte Mariedapatten bør inden 15 Dage efter denne Doms Forkyndelse under Adfærdstvang at betale til Sagsøgeren Kongl. Fabriker 100 Rdr. Sølv i Sagomkostninger.

Thi bør saaledes efterkommes.

Retten hævet.

Trangviskar den 21 December 1843.

C. A. Møller.

Udskrift af Sagen blev afsagt i Retten i Overværelse af Sagens Parter.

Trangviskar den 29 December 1843.

C. A. Møller.

Udskrift.

Dom

i Kongens Fr. Rets Prot. No. 695 - 1841 Assistentsen contra Sabbadi-Commune afsagt den 21 December 1841 i Tinglægen Litr. U. pag. 129. —

Dom

i Kongens Fr. Rets Prot. No. 701 - 1841 Nallemuttu Letti contra Moderi Raviutten. - Dommen afsagt den 21 December 1841 i Tinglægen Litr. U. pag. 131. —

Dom

i Sagen F. R. P. No. 42 - 1843. Sundiraperier contra Karium Ballsari og Mariedapatten. —

«Lalla Fuglsnæs-Tiende, der tilhører Præstekaldet Pallesø», og som med Skjøde af 22de Juli 1833 er solgt til Gaardbruger Niels Christensen Kjærgaard i Hvalsø, da skal Ejeren af Præstekaldet Pallesø være forpligtet til at lade Hegnet om Kirkegaarden i Hvalsø, saavidt det støder til Præstekaldet Pallesøs Jorder, vedligeholde paa sin Bekostning, saaledes at Kirkegaarden til enhver Tid er forsvarlig indhegnet.

Ligesaa skal Præstegaardens Besidder være pligtig til at vedligeholde Hegnet om Præstegaardens Have, saavidt dette støder til Præstegaardens Jorder.

Det er ligeledes bestemt og overenskommet, at Skjødet paa den omtvistede Tiende, der er anlagt, at ansøge Kancelliet om Tilladelse til at maatte bortforpagte Pallesøs Tiende for et Tidsrum af 6 Aar, saaledes at Forpagtningen kan begynde med Høsten 1834 og ophøre med Høsten 1839, hvilken Ansøgning Kancelliet ved Skrivelse af 29de Juli 1833 har bifaldet

Sogn Kapelnie, der tilhører Præstekaldet Pallisø, og som ved Skiftet skal ved Lodd tilfalde Præsten, da den ikke behøves til Kirke for Sognet selv, da den ikke er synderlig i Stand, og Sognefolkene for Længden har for langt til Kirken, saa skal den nedbrydes, og Materialierne derfra bruges til Reparation paa Præstegaarden. Den Grund, hvorpaa Kapelnie nu staar, skal ligeledes tilfalde Præsten ved Skiftet.

Præstegaardens Jorder ere for det meste smaa og magre, og Engen ligger for det meste paa den modsatte Side af Elven, saa at Høet derfra ikke kan bringes over Elven uden i Baade, hvilket er meget besværligt og bekostelig, saa at Præsten derfor bør have Ret til at slaa Græsset paa Præstegaardens Grund, som ligger ved Elvebredden, og som ellers ikke kan slaas af Præsten, da det ikke kan bringes over Elven uden i Baade.

Præstegaardens Huse ere for det meste i slet Stand, og Præsten bør derfor have Ret til at nedbryde dem, som ikke ere beboelige, og bruge Materialierne til Reparation paa de andre Huse, som ere beboelige.

Præstegaardens Have er ikke indhegnet, og bør derfor indhegnes af Præsten, da den ellers ikke kan bruges til Have.

Præstegaardens Tørvemose ligger ikke ved Præstegaarden, men ligger ved Præstegaardens Grund, og bør derfor tilfalde Præsten ved Skiftet.

Præstegaardens Skov er for det meste ødelagt, og bør derfor tilfalde Præsten ved Skiftet.

Præstegaardens Mølle er for det meste ødelagt, og bør derfor tilfalde Præsten ved Skiftet.

Præstegaardens Fiskevand er for det meste ødelagt, og bør derfor tilfalde Præsten ved Skiftet.

Præstegaardens Kvæg er for det meste ødelagt, og bør derfor tilfalde Præsten ved Skiftet.

Præstegaardens Heste er for det meste ødelagt, og bør derfor tilfalde Præsten ved Skiftet.

Præstegaardens Svin er for det meste ødelagt, og bør derfor tilfalde Præsten ved Skiftet.

Præstegaardens Fjerkræ er for det meste ødelagt, og bør derfor tilfalde Præsten ved Skiftet.

Præstegaardens Bier er for det meste ødelagt, og bør derfor tilfalde Præsten ved Skiftet.

Præstegaardens Bigaard er for det meste ødelagt, og bør derfor tilfalde Præsten ved Skiftet.

Præstegaardens Humlehave er for det meste ødelagt, og bør derfor tilfalde Præsten ved Skiftet.

Præstegaardens Humle er for det meste ødelagt, og bør derfor tilfalde Præsten ved Skiftet.

Præstegaardens Humlestænger

«Saaman fandt nemlig Sagen saaledes stillet til Rette
«for at Tiltalte skulde kjendes skyldig i det Tiltalen gik ud
«paa, og derefter idømmes Straf efter Lovens Bestemmelser
«for Tyveri, eller for Hæleri, alt efter som Retten maatte
«finde Sagen at burde bedømmes, og at Tiltalte tillige
«burde tilpligtes at betale Sagens Omkostninger for begge
«Retter. Dette Paastand har Actor ogsaa gjentaget under
«Sagens Behandling for Underretten, og har derhos
«paastaaet, at Tiltalte, for det Tilfælde, at han ikke
«maatte findes skyldig i det ham ved Tiltalen Sigtede,
«dog maatte anses for at have modtaget de ham ved
«Dommen for Hæleri tillagte Klæder, vidende at de vare
«stjaalne, idet han ikke havde godtgjort, at han havde
«erhvervet dem paa lovlig Maade.

«Tiltalte Saaman har nægtet sig skyldig i det ham
«ved Tiltalen Sigtede, og har derhos anført, at han
«ikke havde modtaget Klæderne af Tyven Hansen, men
«af en Mand ved Navn Jens Hansen, som han ikke
«kjender nærmere til Bopæl, og som han ikke har
«seet siden, og at han ikke havde havt Anledning til
«at undersøge, om Klæderne vare stjaalne eller ikke.

«Ved Underretten er det oplyst, at Tiltalte Saaman
«ved Politiets Undersøgelse har tilstaaet, at han har
«modtaget Klæderne af Hansen, vidende at de vare
«stjaalne, og at han ikke har kunnet godtgjøre, at
«han har erhvervet dem paa lovlig Maade, idet han
«ikke har kunnet angive Navn eller Bopæl paa den
«Mand, af hvem han skal have modtaget dem, og at
«han ikke har seet denne Mand siden. Ligeledes er
«det oplyst, at Tiltalte Saaman ikke har kunnet
«godtgjøre, at han har erhvervet Klæderne paa lovlig
«Maade, og at han ikke har kunnet angive Navn eller
«Bopæl paa den Mand, af hvem han skal have modta-
«get dem, og at han ikke har seet denne Mand siden.
«Ligeledes er det oplyst, at Tiltalte Saaman ikke har
«kunnet godtgjøre, at han har erhvervet Klæderne paa
«lovlig Maade, og at han ikke har kunnet angive Navn
«eller Bopæl paa den Mand, af hvem han skal have
«modtaget dem, og at han ikke har seet denne Mand
«siden. Ligeledes er det oplyst, at Tiltalte Saaman
«ikke har kunnet godtgjøre, at han har erhvervet
«Klæderne paa lovlig Maade, og at han ikke har kun-
«net angive Navn eller Bopæl paa den Mand, af hvem
«han skal have modtaget dem, og at han ikke har seet
«denne Mand siden. Ligeledes er det oplyst, at Tiltalte
«Saaman ikke har kunnet godtgjøre, at han har erhver-
«vet Klæderne paa lovlig Maade, og at han ikke har
«kunnet angive Navn eller Bopæl paa den Mand, af
«hvem han skal have modtaget dem, og at han ikke
«har seet denne Mand siden. Ligeledes er det oplyst,
«at Tiltalte Saaman ikke har kunnet godtgjøre, at
«han har erhvervet Klæderne paa lovlig Maade, og at
«han ikke har kunnet angive Navn eller Bopæl paa
«den Mand, af hvem han skal have modtaget dem, og
«at han ikke har seet denne Mand siden. Ligeledes
«er det oplyst, at Tiltalte Saaman ikke har kunnet
«godtgjøre, at han har erhvervet Klæderne paa lovlig
«Maade, og at han ikke har kunnet angive Navn eller
«Bopæl paa den Mand, af hvem han skal have modta-
«get dem, og at han ikke har seet denne Mand siden.
«Ligeledes er det oplyst, at Tiltalte Saaman ikke har
«kunnet godtgjøre, at han har erhvervet Klæderne paa
«lovlig Maade, og at han ikke har kunnet angive Navn
«eller Bopæl paa den Mand, af hvem han skal have
«modtaget dem, og at han ikke har seet denne Mand
«siden. Ligeledes er det oplyst, at Tiltalte Saaman
«ikke har kunnet godtgjøre, at han har erhvervet
«Klæderne paa lovlig Maade, og at han ikke har kun-
«net

og med samme fulgte 3 personer Kostnar, Karaikken, og Konisken
at samme forpligtede sig Enten for Alle og Alle for Een, til inden 3 Maaneder fra Forligets Dato 22 October 1838, at betale Lieutenant Skjelderup
„resterende 6 Rdl. 40 und 12 sk. Sølv fra 29 August 1835. —

Lieutenant Skjelderup blev bevidnet at samme indeholdt af Forligets Punkter, og Kvinden samt medgivet, at hun ikke havde noget „mere Penge til Lieutenant, men paastod, at Mandens Klæder maatte blive „hos Kjøbmand Selle — Som samme imidlertid paa 40 Rdl. bliver gode hun Kjøbmanden for Klæder, og det med Lit Erstatning fremdeles Lieutenant, ligesaa vel som Karaikken m. fl. — Lieutenant blev spurgt, om han „virkelig ikke maatte have noget, men Fuldmægtigen svarede benægtende „for. — Kjøbmanden, som efter Forhandlingen gav gjentagen Erklæring om „Mandens Klæder, og at det maa i Anledning af dette Forligsforsøg samme betragtes som Overdragelse. — Da Kjøbmanden paastod mere end indeholdt i Dagen, blev Forretningen udsat til Onsdagen den 26 Octbr. kl. 9 Formiddag, for at Dagen maa kunne benyttes til Undersøgelse om Kjøbmandens Troværdighed.

Fuldmægtigen blev bekjendtgjort Indholdet af Forligsforsøget, og Kjøbmanden blev spurgt, om han vilde bekræfte sin Erklæring, hvilket han ogsaa gjorde, og tilføiede, at han ikke havde Noget imod at afgive en Ed paa 40 Rdl. Kjøbmanden blev derefter bedet om at forklare, hvorledes han var kommen til at give Mandens Klæder med, hvortil han svar

vaget imod Sagens Udlæggelse til at fastsætte paa bremiske Mulkt
„mieriens og Sinkapsvæsens Vegne, som Sagen saa forstaaet, at neden
Ammeciadiens Anmeldelse, at Klagerinden agtede at gaae mod Dom
i Sagen mod Sagens Udlæg for Ammeciadien, allerede da i Overfristen
var forbi, hvorfor Sagen paa Landet Vidnets afsagte for at gaae Ud-
leggelsen af sin Ret forbi. — Af Vidnet saa uforklaret, at den
Ramatetsheimi negtede Ammeciadiens Fordring forskjellig,
at den af den afdøde samt saavel ungle Ringsted, som Konditor
ogsaa Valgaards Forbon samt i 1842, hvorimod skal oplyst, at Ram-
„tetsheimi ønskede denne Dag sat for Vidnets Afhørelse af ungle Ringsted, den samme Tilfælde Ammeciadien. Af
„retten fandt at Vidnet uforklaret at gaae fordi Patscheiperemal
Lorentz Sagen at melde indkomme og lovmæssig Tilsagn til Ram-
Krueger, som Ramatetsheimi, nu mig Rumbedingarn og Sinnamat
til Vidnet Sagen, samt at Patscheiperemal negtede samt Lovmæssig
Ayakarnu at melde Tiltale Sagen 48 Rdr og Lovmæssig Sagen ungle
Ringsted, og skaar Vidnet saaen Tilsagt, at den aftale vedkommende Dag
i Overdag, da den Sagen for Vidnet samt mødt Lovmæssig Sagen
Parterne, men fagt til Justitsraad Patscheiperemal, at Vidnet mistk
Grund, hvorfor Ramatetsheimi, hvorfor Vidnet ikke
Sagen forklaret at Patscheiperemal den 22de d. at melde indgaae
paa Sagens Indlæggelse.

Efterfølgende omspurgte Vidnet Sagen, hvorfor Vidnet i
Foranledningen ingen Tilsigelse for, at den afdøde Ammeciadien
Sagen Lovmæssig til Vidnet af Justitsraad Ringsted, uden Vidnet
Sagen, allerede at Vidnet af Ringsted afsagte Dom
afskaffelse af Ammeciadien; Vidnet Vidnesbyrd med Hensyn
til at Justitsraad Patscheiperemal skulde have forpligtet sig til at
forskaffe Vidnet 48 Rdr og ungle Ringsted, hvor Vidnet egentlig ikke
har noget forplaget Vidnet imellem Vidnet og Justitsraad
Patscheiperemal for at faae Skuld hvorfor Vidnet, og Justitsraad
har i saa Henseende faae Vidnet det Vidnet afsagte Dom
Vidnet ikke anser at bemærke Vidnet for Patscheiperemal til at
Lovmæssig Vidnet og saadanne Sager, det man paa Vidnet til Ud-
vikling og Betaling, som Vidnet af den afdøde Ammeciadien
Det maa Vidnet imidlertid til sagt formodigt Vidnet, og forudsat med
Hensyn anføre alle forskjellige, for at Vidnet kan Vidnet til
Grund med Afgjørelse af denne Sag, da det skulde gaae ud paa
at Patscheiperemal for 3die Mand skulde betale Sagen Vidnet
og som vi for dette har villet indgaae at Vidnet, det gik ud

paa at anføre for Justitsraad Ringsted. — Det kan maaske bemærkes,
at det af Vidnet anholdte Vidnesbyrd blev først mod af 15 d 16 August
Maaned, hvorimod Vidnet Vidnesbyrd fuldstændigt bekræftet sig til
Vidnet, som for Vidnet Vidnesbyrd
6te Rep. 82.

Da Sagen Vidnet maatte ogsaa Vidnesbyrd Vidnesbyrd mod af Vidnet
fældet for Vidnet citeret

Vidnesbyrd Vidnesbyrd afsagt.

Da Sagen Vidnet Patscheiperemal, Vidnet og Vidnet Vidnesbyrd for
Vidnet Vidnesbyrd Vidnet Vidnesbyrd Vidnet for Vidnet mod at Vidnet
Vidnesbyrd Vidnesbyrd afsagt

Vidnet Vidnesbyrd

Vidnet Vidnesbyrd afsagt Vidnet Vidnesbyrd Vidnesbyrd Vidnesbyrd 1842

C. A. Møller

Vidnet afsagte Vidnesbyrd Vidnesbyrd den 24de Januar 1842

C. A. Møller

Vidnesbyrd Vidnesbyrd Vidnesbyrd og Vidnet Vidnesbyrd Vidnesbyrd Vidnet.
Vidnesbyrd Vidnesbyrd Vidnesbyrd Vidnesbyrd. —
Vidnesbyrd den 1ste Februar 1842.

Wedskaregaard.

Dom

i Sagen Fr. Rets. Prot. Nr 635. 1841. Winieratica og Ramatteimi contra
Sultanssachs, Mia Sachs, Kaderaiics og Kulameiciens Overgreb. —

Ved Stævning af 26de Juli 1841, som Tilsvarer for Winieratica og Ramat-
teimi, som Anmeldere ifølge Vedlagte med 3 Maaneders ufravigelig Varsel
for lagsagt Sultanssachs, Mia Sachs, Kaderaiics og Kulameicis Arv-
inger til Betaling af 383 Rdr ifølge Dombrev af 12 August 1819, hvor-
for de paa paastaaet den Tilsagte Justitsraad Vedkommende Overgreb. —
Denne Sag vor fældt i sidste Ret d 30 November f. A. som Tilsvarer
produceret den anførte saadanne Dombrev, der fandt at være ved-
tilegalium deraf fremmet af nu nie Sultanssach, som Overgreb, samt af
Mia Sach, Kaderaiic og Kulameiciens, og fremmet Overgreb erklæ-
rede at mene sig berettiget ifølge Vedkommende Mia Sachs Ed. at
af Mia Sach 383 Rdr, og til Erstatning for Betaling hvad sigtes sig
at have foranstaltet til Erstatning, forinden Aarets, ungle Ringsted, Sachs
Konditor Lyng de gaa samt Leonore Kulameiciens, Mia Sachs og Ka-
raiics Navne. — Denne Fremstillingsaktion fandt Vidnet ikke
at maatte bifalde, hvorimod Tilsvarer Sagen maatte indrømmes
at Vidnet ifølge Vidnet Vidnesbyrd Vidnesbyrd Vidnesbyrd
af Vidnet paa forskjellige Vidnesbyrd Vidnesbyrd, og Sagen Vidnesbyrd
Vidnesbyrd Vidnesbyrd.

Tugou af de med Klonerigen Indkaldte Jacob Nøint Jørgensdatter Horn
vaagt, er fallen Sandmagt af Hun gienst Mark Emke Tugou, d. som
Kand Anmelde Kand i Klonerigets ommeldt Huskallens ach, alle Lait
Kadervicix og Kulameiden, skulle efter Kundgjørelse, Kvem gient
i slaw Kand Jane Jans fast Kalig Eiken for Kalenard og Kvem ald
ens Fuldt ogsaa Jane, at Kand Anmeigen, Jos Kirka ved ommalte
mand, Jane fast Kalig Jes paa Kuld, Jaarvirket Kal maa antagd
ved mand, at Kkeo Eiken for Fimerskeiaar, og Tugou maa
Kvorvjag anjand at mon antagt med ovrige Kvendelig Kandling. At de
med Obligeskeiaar ved gient Jaide en fast Kjendom Jan eller
Kvorvjag, at Kun Fimerskeiaar, Jaavidt Kun Kjendom
ved Obligeskeiaar ved gient Jaide en fast Kjendom Jan eller
Kvorvjag anjand at mon antagt med ovrige Kvendelig Kandling. At de

dette paa Likuchnæs Skipperacies forgjæves hos Justitsraad Labakade
til at skaffe og ikke kunde faae Landsmanns. – Labakadi var nu bro-
ten over Likuchnæs Landsbye Elv, hvor med Lodsen afgik, undtagen
Likuchnæs mast hvilke Gaar, som ligger Labakadi forbi i Løbet af
samme Maaned, Sagfarerne Labakadi forbi i Løbet af
Landsmanns. – Labakadi var ofver at Bygge ny
Isprodrabet, Sagfarerne Labakadi forbi i Løbet af Bygge ny
Land Lars Mattiasens paa Knæsten gjorde Mek, og ikke paa
Stad ny mekan Kampel allen Klemming gjorde Lidsaar i Bygge.
Peter Jacobs Bygge oplyste, at han skulle have Likuchnæs Lodsen
Ord var afsat Skibe mellem Justitsraad Labakadi paa den ene Side
og Likuchnæs paa den anden Side, og Aaret 30te Juni 1834 udstod
at forundlige Skibsbrud mellem dem, hvilket Aaret Bygge
sees meget prokuchnæs af Justitsraad, og skrevet Vaabenet i
Mastet den omtvistede Skibsbrud Justitsraad Labakadi
den Erklæring nedskrevet Lars Olsen forundlige Afskal til Lars
sen. – Ligesaa af Labakadi Vidnet forundlige Afskal til Lars
Likuchnæs Lars og med skrev afsatte Vidnets Forklaring til
Justitsraad, naar Omstændig, og forundlige Lars skrevet – Labakadi
ikke Lars Justitsraad, Lars Lars skrevet nu nærmere Ord af den skrevet
under, ved den tilbage Lars. – Lars Lars i den Anledning Ord af den skrevet 28 Jan.
at Labakadi Vidnet blev Lars skrevet Justitsraad, den indkaldt med
den skrevet Labakadi Vidnet Lars skrevet, Lars skrevet Labakadi
Lars Vidnet af de afgivne Vidnet Lars skrevet, Lars Lars skrevet
Lars Vidnet Lars skrevet Lars skrevet Lars skrevet Lars skrevet
Lars skrev

protocollerede Forhandlinger vedkommende Jord og Jords afhold Brugs Landbrugens Eiendomme, samt 2 Gaarde med Mergelgrave og Rettighed til Mergelgravning forhandlet: Brugsretten til Landbrugens Eiendomme Lind og Lindehuse at bevise, at denne Forhandling maatte ved Skjønsforhandling bedømmes 2 af samme Gaarde Brugere, nemlig Kalendarelie og Rasmusala Lette samt Labakelie samme at undersøge ved en Skjønsmand, samt Gaardene Labakele at blive indlagte til Bygning i Lindehuse, da Landbrugen vaar meget trang til Bygninger, hvorved Mergelen skulde kunne forvandles til Gjødning, samt at Landbrugen Labakele maatte faa Ret til at indrette Brænderie paa Gaarden Lindehuse, hvilke Forhandlinger ved Skjønsmændene vare afsagte den 20de Januar 1842, hvorefter Brugsretten til Lind og Lindehuse ved Skjøde af 2den Februar 1842 vare overdragne til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken ved Skjøde af 3die Februar 1842 havde overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilke Brugsretter vare tinglæste den 4de Februar 1842.

Ved Skjøde af 2den Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 4de Februar 1842.

Ved Skjøde af 3die Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 4de Februar 1842.

Ved Skjøde af 4de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 4de Februar 1842.

Ved Skjøde af 4de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 4de Februar 1842.

Ved Skjøde af 5te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 5te Februar 1842.

Ved Skjøde af 5te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 5te Februar 1842.

Ved Skjøde af 6te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 6te Februar 1842.

Ved Skjøde af 6te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 6te Februar 1842.

Ved Skjøde af 7de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 7de Februar 1842.

Ved Skjøde af 7de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 7de Februar 1842.

Ved Skjøde af 8de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 8de Februar 1842.

Ved Skjøde af 8de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 8de Februar 1842.

Ved Skjøde af 9de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 9de Februar 1842.

Ved Skjøde af 9de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 9de Februar 1842.

Ved Skjøde af 10de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 10de Februar 1842.

Ved Skjøde af 10de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 10de Februar 1842.

Ved Skjøde af 11te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 11te Februar 1842.

Ved Skjøde af 11te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 11te Februar 1842.

Ved Skjøde af 12te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 12te Februar 1842.

Ved Skjøde af 12te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 12te Februar 1842.

Ved Skjøde af 13de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 13de Februar 1842.

Ved Skjøde af 13de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 13de Februar 1842.

Ved Skjøde af 14de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 14de Februar 1842.

Ved Skjøde af 14de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 14de Februar 1842.

Ved Skjøde af 15de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 15de Februar 1842.

Ved Skjøde af 15de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 15de Februar 1842.

Ved Skjøde af 16de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 16de Februar 1842.

Ved Skjøde af 16de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 16de Februar 1842.

Ved Skjøde af 17de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 17de Februar 1842.

Ved Skjøde af 17de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 17de Februar 1842.

Ved Skjøde af 18de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 18de Februar 1842.

Ved Skjøde af 18de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 18de Februar 1842.

Ved Skjøde af 19de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 19de Februar 1842.

Ved Skjøde af 19de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 19de Februar 1842.

Ved Skjøde af 20de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 20de Februar 1842.

Ved Skjøde af 20de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 20de Februar 1842.

Ved Skjøde af 21de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 21de Februar 1842.

Ved Skjøde af 21de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 21de Februar 1842.

Ved Skjøde af 22de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 22de Februar 1842.

Ved Skjøde af 22de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 22de Februar 1842.

Ved Skjøde af 23de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 23de Februar 1842.

Ved Skjøde af 23de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 23de Februar 1842.

Ved Skjøde af 24de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 24de Februar 1842.

Ved Skjøde af 24de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 24de Februar 1842.

Ved Skjøde af 25de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 25de Februar 1842.

Ved Skjøde af 25de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 25de Februar 1842.

Ved Skjøde af 26de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 26de Februar 1842.

Ved Skjøde af 26de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 26de Februar 1842.

Ved Skjøde af 27de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 27de Februar 1842.

Ved Skjøde af 27de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 27de Februar 1842.

Ved Skjøde af 28de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 28de Februar 1842.

Ved Skjøde af 28de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 28de Februar 1842.

Ved Skjøde af 29de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 29de Februar 1842.

Ved Skjøde af 29de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 29de Februar 1842.

Ved Skjøde af 30te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 30te Februar 1842.

Ved Skjøde af 30te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 30te Februar 1842.

Ved Skjøde af 31te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 31te Februar 1842.

Ved Skjøde af 31te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 31te Februar 1842.

Ved Skjøde af 1ste Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 1ste Februar 1842.

Ved Skjøde af 1ste Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 1ste Februar 1842.

Ved Skjøde af 2den Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 2den Februar 1842.

Ved Skjøde af 2den Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 2den Februar 1842.

Ved Skjøde af 3die Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 3die Februar 1842.

Ved Skjøde af 3die Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 3die Februar 1842.

Ved Skjøde af 4de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 4de Februar 1842.

Ved Skjøde af 4de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 4de Februar 1842.

Ved Skjøde af 5te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 5te Februar 1842.

Ved Skjøde af 5te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 5te Februar 1842.

Ved Skjøde af 6te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 6te Februar 1842.

Ved Skjøde af 6te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 6te Februar 1842.

Ved Skjøde af 7de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 7de Februar 1842.

Ved Skjøde af 7de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 7de Februar 1842.

Ved Skjøde af 8de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 8de Februar 1842.

Ved Skjøde af 8de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 8de Februar 1842.

Ved Skjøde af 9de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 9de Februar 1842.

Ved Skjøde af 9de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 9de Februar 1842.

Ved Skjøde af 10de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 10de Februar 1842.

Ved Skjøde af 10de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 10de Februar 1842.

Ved Skjøde af 11te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 11te Februar 1842.

Ved Skjøde af 11te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 11te Februar 1842.

Ved Skjøde af 12te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 12te Februar 1842.

Ved Skjøde af 12te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 12te Februar 1842.

Ved Skjøde af 13de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 13de Februar 1842.

Ved Skjøde af 13de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 13de Februar 1842.

Ved Skjøde af 14de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 14de Februar 1842.

Ved Skjøde af 14de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 14de Februar 1842.

Ved Skjøde af 15de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 15de Februar 1842.

Ved Skjøde af 15de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 15de Februar 1842.

Ved Skjøde af 16de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 16de Februar 1842.

Ved Skjøde af 16de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 16de Februar 1842.

Ved Skjøde af 17de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 17de Februar 1842.

Ved Skjøde af 17de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 17de Februar 1842.

Ved Skjøde af 18de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 18de Februar 1842.

Ved Skjøde af 18de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 18de Februar 1842.

Ved Skjøde af 19de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 19de Februar 1842.

Ved Skjøde af 19de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 19de Februar 1842.

Ved Skjøde af 20de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 20de Februar 1842.

Ved Skjøde af 20de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 20de Februar 1842.

Ved Skjøde af 21de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 21de Februar 1842.

Ved Skjøde af 21de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 21de Februar 1842.

Ved Skjøde af 22de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 22de Februar 1842.

Ved Skjøde af 22de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 22de Februar 1842.

Ved Skjøde af 23de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 23de Februar 1842.

Ved Skjøde af 23de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 23de Februar 1842.

Ved Skjøde af 24de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 24de Februar 1842.

Ved Skjøde af 24de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 24de Februar 1842.

Ved Skjøde af 25de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 25de Februar 1842.

Ved Skjøde af 25de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 25de Februar 1842.

Ved Skjøde af 26de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 26de Februar 1842.

Ved Skjøde af 26de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 26de Februar 1842.

Ved Skjøde af 27de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 27de Februar 1842.

Ved Skjøde af 27de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 27de Februar 1842.

Ved Skjøde af 28de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 28de Februar 1842.

Ved Skjøde af 28de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 28de Februar 1842.

Ved Skjøde af 29de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 29de Februar 1842.

Ved Skjøde af 29de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 29de Februar 1842.

Ved Skjøde af 30te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 30te Februar 1842.

Ved Skjøde af 30te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 30te Februar 1842.

Ved Skjøde af 31te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 31te Februar 1842.

Ved Skjøde af 31te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 31te Februar 1842.

Ved Skjøde af 1ste Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 1ste Februar 1842.

Ved Skjøde af 1ste Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 1ste Februar 1842.

Ved Skjøde af 2den Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 2den Februar 1842.

Ved Skjøde af 2den Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 2den Februar 1842.

Ved Skjøde af 3die Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 3die Februar 1842.

Ved Skjøde af 3die Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 3die Februar 1842.

Ved Skjøde af 4de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 4de Februar 1842.

Ved Skjøde af 4de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 4de Februar 1842.

Ved Skjøde af 5te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 5te Februar 1842.

Ved Skjøde af 5te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 5te Februar 1842.

Ved Skjøde af 6te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 6te Februar 1842.

Ved Skjøde af 6te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 6te Februar 1842.

Ved Skjøde af 7de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 7de Februar 1842.

Ved Skjøde af 7de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 7de Februar 1842.

Ved Skjøde af 8de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 8de Februar 1842.

Ved Skjøde af 8de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 8de Februar 1842.

Ved Skjøde af 9de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 9de Februar 1842.

Ved Skjøde af 9de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 9de Februar 1842.

Ved Skjøde af 10de Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 10de Februar 1842.

Ved Skjøde af 10de Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 10de Februar 1842.

Ved Skjøde af 11te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 11te Februar 1842.

Ved Skjøde af 11te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 11te Februar 1842.

Ved Skjøde af 12te Februar 1842 havde Brugeren Hans Peter Jensen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Lind til Brugeren Peter Hansen Wergaard, hvilken Brugsret var tinglæst den 12te Februar 1842.

Ved Skjøde af 12te Februar 1842 havde Brugeren Peter Hansen Wergaard overdraget Brugsretten til Landbrugen Labakele til Brugeren Hans

Kammerchlum oplæst i Aabenraa Forstad Landsthingsstue ved Hr. Landsdommer Ørsteds Overværelse og for Justitsraad Skrifttegners vedkommende Skrivelse ved Hr. Landsdommer Hansen

Haderslevhus den 26 Februar 1842

Vidskraja

Dom

i Sagen Nr. R. Prot. Nr. 13-1842. Muttia Lette contra Namasiwaia Lettig Skraja Pullei. —

Ifølge Kjendelse af 20de December 1841, som den 25de Januar d.A. fuldbyrdet er blevet Citanten Karudei Muttia Lette paadømt den Justitsraad Namasiwaia Lette til Betaling af 100 Rbd. Rede og 12 pCt. Rente heraf fra 16de Febr. 1839 indtil Betalingen skeer, at tilsvare samme Rente indtil Kapitalen den Justitsraad Namasiwaia Lette til Skjøde og Grund den 2 December 1841 overdrager Citanten Muttia Lette, og at tilsvare Sagens Omkostninger med Hensyn til Eiendommens Overdragelse, hvorhos Citanten Muttia Lette ved Dom af 24de Januar d.A. er bleven tilpligtet at betale Justitsraad Namasiwaia Lette 3 Rbd. Sølv for Sagens Anlæg, saaledes Justitsraad Namasiwaia Lette ved Dom af 11 April 1826 er bleven tilpligtet at betale Johan Dewasagagaan for 143 3/4 Rbd. med Rente i Obligationen fra Tilladelsen og Grundbrevets Dato, hvilken Dom dog endnu ikke er bleven fuldbyrdet, og Citanten Muttia Lette ved Dom af 24de Januar d.A. er bleven tilpligtet at betale Justitsraad Namasiwaia Lette 100 Rbd. med Rente af Fordringen 100 Rbd. til Betalingen skeer, saaledes Justitsraad Namasiwaia Lette ved Dom af 24de Januar d.A. er bleven tilpligtet at betale Citanten Mutt

allene Skoushjemmes af Skifte Protokollen paa nærværende og Grund
beliggende paa Eriksstuemehrey. –

Ifølge Kongelig af 4 October 1841, skal Eiendom Linnevaldendalen
uden offentlig Kamp og i Mangel af Kjøbere ved Auktion
1891 § indtil Skoushjemmes allene Skoushjemmes af Skifte Protokollen
anmeldes paa nærværende og Grund beliggende paa Eriksstuemehrey
og skal paa Maria Hjems Vegne, som Skifte Protokollen paa Eriksstuemehrey
Kongs paa Kaarshjemmes, og som paa vor Vegne, til for skriften
at anmode og bemyndige som kommer skal til stede, og i Mangel af sal
ingen bemyndiggjorde skulle skal møde, paa Hjemmes Grund den
anmeldte med Dem vedkommende. – Rudi Regnskom falt i skifte
den 24de Januar d. A. saa vidt Skoushjemmes med, som vi saa for
meldte Skifte Protokollen melle mange at vedkommende, og skal
skee at kjende bemeldte til i Marstal formue Skifte i Marstal
skemte Hjemmes.

Ei Grunde for Skat

Paa oftnævnte Skifte Protokollen Hjemmes paa Maria Hjems Vegne
paa nærværende og Grund beliggende paa Eriksstuemehrey der ved
og indgaaende at mene, og bør Eiendom Linnevaldendalen at mene
bemeldte Grund paa formeldte Hjemmes.

At skifte Rudi Skoushjemmes Konne:

Frangeskar den 21de Februar 1842

C. A. Møller

Foranskrevne afsagt inden Frangeskar Skat den 21de Februar 1842

C. A. Møller

Forenden blom og bosat i skifte Hjemmes Eiendom Linnevaldendalen
med Hd. –

Frangeskar den 25de Februar 1842 Cl. Lubraja.

Dom

i Sagerne fr. Rets. Prot. Nr. 484 - 1841, Nr. 485 - 1841 og Nr. 605 - 1841. Mic
sabierresentahn contra Fangatekiammal og paa Kalds Sacoriam
mal. –

Efter 2den Kommissions af 27de September 1841, skulle saldt i Lasta
den 12te October nestkommende, paa Eiendom Misabierdesentahn Hjem
vægt den Fuldmægtige Fangatekiammal ufra Kalds Sacoriam
mod Betaling af 6 Rdl. 5 ß i nestnævnte Kapital ester Kommissions af 11te
Januar 1832, og 12 pCt. Rente fra Kommissions Dato indtil Betaling

Kjøbs Kontrakt No. 457 - 1841) samt for Kapital 200 Rdl. ester Kommissions af 19de Marts 1836 med
12 pCt. Rente fra Kommissions Dato Kongens No. 485 - 1841) og med Kommissions af 4 October 1841.
paa den 22de f. Mds. fastsatte, gjentagen til Betaling af 6 Rdl. 25 ß ester Kommissions, lige-
saa den 22de f. Mds. med Rente à 12 pCt. fra Kommissions Dato indtil Betaling
Dato af 19de Marts 1836 med Rente à 12 pCt. fra Kommissions Dato indtil Betaling
er anlagt Kongens No. 605 - 1841) Da paa Kommissions Forrigen vor Eiendom med Rente Kongens
Fuldmægtige saa vidt angaar at skulle den Ret Ham Alle, saavidt at mene Eiendom Bøjdelig af
Fuldmægtige saa vidt angaar at skulle den Ret Ham Alle, saavidt at mene Eiendom Bøjdelig af
Eiendom

Lofs, saa at en speece anguaende Creditseddel lydende paa 25 Rdlr Sølv Courant d. 28de Novbr. 1835 udstedt af Gaardbruger Peder Olsen Kaldager til Ordre for Gaardbruger Niels Olsen Kaldager, hvilken paa Grund af Overdragelse allerede er kommen i Ejendom af Gaardbruger Ole Olsen Kaldager, fra hvilken den ved Indorsement er overdragen til Gaardbruger Niels Olsen Kaldager, som ved Stevning af 3die Marts d. A. har ladet indkalde Peder Olsen Kaldager for Retten, for at faae ham dømt til at betale sig Capitalen med Renter af samme, og Sagens Omkostninger, hvilken Stevning Indkaldte ikke har efterkommet, uagtet Stevningen ifølge Forretningen af 17de Marts d. A. er ham forkyndt i Overværelse af Lensmand Hans Hansen Kaldager og Gaardbruger Ole Olsen Kaldager, som Vidner, og Indkaldte derefter ved Skrivelse af 24de Marts d. A. har ladet bede om Udsættelse med Sagens Paadømmelse, indtil han kunde faae Leilighed til at tale med Sagsøgeren, hvilken Udsættelse Retten ved Skrivelse af 26de Marts d. A. har bevilget, saa at Sagen skulde paadømmes i Retten Mandagen den 4de April d. A. Da Sagsøgeren ikke er mødt, og Indkaldte ikke har ladet møde for sig, saa Ret, saa vel som Sagsøgeren, maatte anses for udeblevne, og Sagen derfor, i Overensstemmelse med Forordningen af 26de Januar 1796 § 3 Nr. 2, maatte paadømmes, som den nu er opgivet, saaledes:

Da Indkaldte, som ikke har ladet møde for sig, ikke har godtgjort, at han har betalt Sagsøgeren det Beløb, hvorpaa Creditseddelen lyder, og Sagsøgeren ikke har givet Indkaldte Tilstand til at betale sig Capitalen med Renter af samme, og Sagens Omkostninger, saa maa Indkaldte, som ikke har ladet møde for sig, ifølge Forordningen af 26de Januar 1796 § 3 Nr. 2, anses for at have tabt Sagen, og bør derfor, som Sagsøgeren har paastaaet, tilpligtes at betale sig 25 Rdlr Sølv Courant med Renter af samme fra den 28de November 1835, da Creditseddelen er udstedt, indtil Betalingen sker, og Sagens Omkostninger, hvilke Sagsøgeren har opgivet til 3 Rdlr Sølv Courant, saaledes som de ere specificerede i Sagsøgerens Regning af 4de April d. A., hvilken Regning, da den ikke er bleven bestridt af Indkaldte, og den ikke findes at være overdreven, bør tages til Følge, saaledes som den er opgivet.

Thi kjendes for Ret:

Indkaldte Gaardbruger Peder Olsen Kaldager bør inden 15 Dage at betale til Sagsøgeren Gaardbruger Niels Olsen Kaldager 25 Rdlr Sølv Courant med Renter af samme fra den 28de November 1835, da Creditseddelen er udstedt, indtil Betalingen sker, og Sagens Omkostninger,

Aabo, forat Jeg speede angaaende Gaardfæstet for 25 Rdlr Sølv Courant, at det maa afsiges Gjældsbrevet ikke Magt, da Jeg har paa Forhaand afsagt 8 Maaneders Opsigelse fra Mikkelsdags Dato. Derfor Jeg Jeres Ærbødigste Tjener

Aabo, Jeg Peder Jacobsen Kirkegaard, Sogneprest for Aabo Menighed, Aabo Sogn og Herred, Aabo Kirkested, Aabo Præstegaard, Aabo Pastorat, Aabo Provstie, Aabo Amt, Aabo Stift, Aabo Land, Aabo Kongerige, Aabo Verden, Aabo Universe, Aabo Galaxe, Aabo Solsystem, Aabo Planet, Aabo Måne, Aabo Stjerne, Aabo Sol, Aabo Lys, Aabo Varme, Aabo Energi, Aabo Kraft, Aabo Bevægelse, Aabo Tid, Aabo Rum, Aabo Ingenting, Aabo Alt, Aabo Gud, Aabo Jesus, Aabo Helligånd, Aabo Treenighed, Aabo Evighed, Aabo Nåde, Aabo Tro, Aabo Håb, Aabo Kærlighed, Aabo Fred, Aabo Glæde, Aabo Sorg, Aabo Smerte, Aabo Død, Aabo Liv, Aabo Opstandelse, Aabo Dom, Aabo Himmel, Aabo Helvede, Aabo Evig Liv, Aabo Evig Død, Aabo Evig Pine, Aabo Evig Salighed, Aabo Evig Ingenting, Aabo Evig Alt, Aabo Evig Gud, Aabo Evig Jesus, Aabo Evig Helligånd, Aabo Evig Treenighed, Aabo Evig Evighed, Aabo Evig Nåde, Aabo Evig Tro, Aabo Evig Håb, Aabo Evig Kærlighed, Aabo Evig Fred, Aabo Evig Glæde, Aabo Evig Sorg, Aabo Evig Smerte, Aabo Evig Død, Aabo Evig Liv, Aabo Evig Opstandelse, Aabo Evig Dom, Aabo Evig Himmel, Aabo Evig Helvede, Aabo Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Pine, Aabo Evig Evig Salighed, Aabo Evig Evig Ingenting, Aabo Evig Evig Alt, Aabo Evig Evig Gud, Aabo Evig Evig Jesus, Aabo Evig Evig Helligånd, Aabo Evig Evig Treenighed, Aabo Evig Evig Evighed, Aabo Evig Evig Nåde, Aabo Evig Evig Tro, Aabo Evig Evig Håb, Aabo Evig Evig Kærlighed, Aabo Evig Evig Fred, Aabo Evig Evig Glæde, Aabo Evig Evig Sorg, Aabo Evig Evig Smerte, Aabo Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Opstandelse, Aabo Evig Evig Dom, Aabo Evig Evig Himmel, Aabo Evig Evig Helvede, Aabo Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Pine, Aabo Evig Evig Evig Salighed, Aabo Evig Evig Evig Ingenting, Aabo Evig Evig Evig Alt, Aabo Evig Evig Evig Gud, Aabo Evig Evig Evig Jesus, Aabo Evig Evig Evig Helligånd, Aabo Evig Evig Evig Treenighed, Aabo Evig Evig Evig Evighed, Aabo Evig Evig Evig Nåde, Aabo Evig Evig Evig Tro, Aabo Evig Evig Evig Håb, Aabo Evig Evig Evig Kærlighed, Aabo Evig Evig Evig Fred, Aabo Evig Evig Evig Glæde, Aabo Evig Evig Evig Sorg, Aabo Evig Evig Evig Smerte, Aabo Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Opstandelse, Aabo Evig Evig Evig Dom, Aabo Evig Evig Evig Himmel, Aabo Evig Evig Evig Helvede, Aabo Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Pine, Aabo Evig Evig Evig Evig Salighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Ingenting, Aabo Evig Evig Evig Evig Alt, Aabo Evig Evig Evig Evig Gud, Aabo Evig Evig Evig Evig Jesus, Aabo Evig Evig Evig Evig Helligånd, Aabo Evig Evig Evig Evig Treenighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Nåde, Aabo Evig Evig Evig Evig Tro, Aabo Evig Evig Evig Evig Håb, Aabo Evig Evig Evig Evig Kærlighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Fred, Aabo Evig Evig Evig Evig Glæde, Aabo Evig Evig Evig Evig Sorg, Aabo Evig Evig Evig Evig Smerte, Aabo Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Opstandelse, Aabo Evig Evig Evig Evig Dom, Aabo Evig Evig Evig Evig Himmel, Aabo Evig Evig Evig Evig Helvede, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Pine, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Salighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Ingenting, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Alt, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Gud, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Jesus, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Helligånd, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Treenighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Nåde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Tro, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Håb, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Kærlighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Fred, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Glæde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Sorg, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Smerte, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Opstandelse, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Dom, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Himmel, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Helvede, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Pine, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Salighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Ingenting, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Alt, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Gud, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Jesus, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helligånd, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Treenighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Nåde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Tro, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Håb, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Kærlighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Fred, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Glæde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Sorg, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Smerte, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Opstandelse, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Dom, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Himmel, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helvede, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Pine, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Salighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Ingenting, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Alt, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Gud, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Jesus, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helligånd, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Treenighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Nåde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Tro, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Håb, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Kærlighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Fred, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Glæde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Sorg, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Smerte, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Opstandelse, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Dom, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Himmel, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helvede, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Pine, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Salighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Ingenting, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Alt, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Gud, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Jesus, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helligånd, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Treenighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Nåde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Tro, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Håb, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Kærlighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Fred, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Glæde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Sorg, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Smerte, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Opstandelse, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Dom, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Himmel, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helvede, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Pine, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Salighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Ingenting, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Alt, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Gud, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Jesus, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helligånd, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Treenighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Nåde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Tro, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Håb, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Kærlighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Fred, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Glæde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Sorg, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Smerte, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Opstandelse, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Dom, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Himmel, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helvede, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Pine, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Salighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Ingenting, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Alt, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Gud, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Jesus, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helligånd, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Treenighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Nåde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Tro, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Håb, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Kærlighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Fred, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Glæde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Sorg, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Smerte, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Opstandelse, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Dom, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Himmel, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helvede, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Pine, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Salighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Ingenting, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Alt, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Gud, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Jesus, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helligånd, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Treenighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Nåde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Tro, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Håb, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Kærlighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Fred, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Glæde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Sorg, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Smerte, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Opstandelse, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Dom, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Himmel, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helvede, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Pine, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Salighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Ingenting, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Alt, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Gud, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Jesus, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helligånd, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Treenighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Nåde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Tro, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Håb, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Kærlighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Fred, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Glæde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Sorg, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Smerte, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Opstandelse, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Dom, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Himmel, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helvede, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Pine, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Salighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Ingenting, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Alt, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Gud, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Jesus, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helligånd, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Treenighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Nåde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Tro, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Håb, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Kærlighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Fred, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Glæde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Sorg, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Smerte, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Opstandelse, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Dom, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Himmel, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helvede, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Pine, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Salighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Ingenting, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Alt, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Gud, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Jesus, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helligånd, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Treenighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Nåde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Tro, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Håb, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Kærlighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Fred, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Glæde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Sorg, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Smerte, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Opstandelse, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Dom, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Himmel, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helvede, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Pine, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Salighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Ingenting, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Alt, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Gud, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Jesus, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helligånd, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Treenighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Nåde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Tro, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Håb, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Kærlighed, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Fred, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Glæde, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Sorg, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Smerte, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Død, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Liv, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Opstandelse, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Dom, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Himmel, Aabo Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Evig Helvede, Aabo Evig

nemn at forfinde fand Troværfnes Overformynderis Dombog Vedtægt af forrige Aars 6 Rbd 2 - 14 sk og i Rbd 11 fand Bevilling til at bestaae Sildenemn fornemt. Enhver som finder sig fornærmet ved ikke saadan Lod at afslaae Landmaaling pligtig at betale efter Taxtens Qualitet med 50 Rdr pr Td á 12 Fdr pr Td fra 1 Januar 1832, dog saaledes at Landmaaling ikke maatte overstige Capital Beløbet ei mere end 50 Rdr i Alle, tilligemed Forkastelse Dombot vedrørende 6 Rbd 3 - 14 sk. -

Hr Kjøbke for Sal.

Fuldmægtig Bergatekammer, og paa Eier af Savværkammet Lars Ole Andreasen Ibsen ved Advocat Wilse ankom Lovlig Forfulgt Stævning af 24 Februar d. A. i Sagen Nr. 1 for Retten imod Eier af Gaarden Nr. 1 Kjendelse af 12 Januar 1842

nemn at forfremde Jacob Christensen Qvale Skrivergives Jogmund Vestbye af
fornemelte 6 Rdr 2-14ᵗᵉ og 1 Rdr 11ᵗᵉ saa Sidstnævnte Eiendom
nemlig: Enhver som ønsker ikke ved Auktionen at tilbyde
fedemaalsfri ydelig at betale ofte Embedets Qualitet 50 Rdr med Rente
à 12 pCt.ᵒ fra 11 Januar 1832, hvorfra de Auktionen ei maa overstigende
Capital beløber sig nemmelig 50 Rdr i Sølv, tilligemed forberørte Sudsel
vaccigne 6 Rdr 2-14ᵗᵉ.

Efter kjendelse
Jens Thomsen Vangatheimmal, og saa Ole Pedersen Vaarheimmal bør til de
Sandhus tilbørlig advarselscitere Ole at betale 6. Rdr 200 Sp Hundrede
i Capital tilligemed 12 pCt.ᵒ Rente fra 19ᵈᵉ Maii 1832 indtil Betalingen
skeer 2 6. Rdr 11ᵗᵉ for Sudsforretninger i Sagen Nr.ᵗᵉ 455-1841

Saa betalte Jens Thomsen og til Eiendom 6 Rdr 25ᵗᵉ Sjæl og Ren. s. i Capital
tilligemed Rente à 12 pCt.ᵒ fra 19ᵈᵉ Januar 1837, samt 1 Rdr 11ᵗᵉ
for Sudsforretninger i Sagen Nr.ᵗᵉ 605-1841.

Da endvidere Jens Thomsen ofte lovlig Varsel af Jens Thomsen Eidsaasen
i nær 15 Dage ofte Sagens Anmeldelse lovligen forkyndt er end ikke for
bød eiendommen bemeldte Jacob Christensen Qvale sin Overpantsret
Sagen Nr.ᵗᵉ 485-1841 paa Thomsen Gaarden af 19 Marts 1829 for 200 Rdr
saa modtagne Rdr Sølv Gulvarit fort Eiendom, som og at sælge de samt
andre at ske Gjeld, som maa i ofte Rdr Rente Sagen Nr.ᵗᵉ 685-1841 paastævn
de Januar nᵗᵉ 11 Januar 1842 til Stævnt for 50 Rdr, hvorunder med indbefattet
da Sagens Omkostninger at være forøget. Enhver som ønsker ikke
at tilbyde, bør for Eiendom at betale forberørte ommeldte Sum
ma 200 Rdr og 25 Rdr med Rente, nemlig 6 Rdr 50 i Capital og Ligesaa
meget i Rente, samt i forberørte Sudsforretninger 6 Rdr 3-14ᵗᵉ.

Af sidstbemeldte og til Eiendom at indbringe inden 15 Dage ofte Sagens
Anmeldelse for Sandhus Ret i Orkedalen ofte Lensmanden.

Trangedahl den 28ᵈᵉ Februar 1842

C. A. Møller

Kundgjort i Sandhus Retslokale for Eiendom møder Kanalen
Lensmand Thomsen og for Gjældsmanden Vangedasang

Trangedahl den 3 Marts 1842

Underretningsmand.

Dom

i Sagen Kr. Rets. Nr. 101. Kolandsdalen Skifte contra Pedersdatter
Dommen afsagt den 1 Marts 1842 i Tingbogen Litt. U. pag 199.

Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot. Nr. 112. Reigammal contra Aasgaasmi-
dommen afsagt den 3 Marts 1842 i Tingbogen Litt. U pag 202

Dom

i Sagen Kr. Rets Prot. Nr. 89/1842. Vaitelinga Selle contra Gjendsheimmen ellers
Gjendsheimmen af Kongl. Majestæts Eiendomme paa Gaarden og Grund beliggende
i Hellebagas Gaden paa Porsgrund.

Ved Stævning af 24ᵈᵉ November 1841, paa den i Forbindelse d. 9 de falden Sandhus
Auctor Vaitelinga Selle imod Gjendsheimmen ellers Gjendsheimmen af Kongl.
Majestæts Eiendomme paa Gaarden beliggende Hus og Grund beliggende i Helle
bagagaden paa Porsgrund til at møde ved ovenbemeldte Sandhus Ret til
dennes Ret forelæse at besvare, og i Mangel af samme Dennes Konkret bemeldte
Actor Vaitelinga til Medhold i Mangfold Gaardsnummer anmeldte Skadas
7ᵈᵉ Maii 1841 à 9 Rdr. Da Sagen skeer i dette ovenbemeldte Sandhus, forsaavidt
sig angaaende Actor Vaitelinga ikke mødte ved Stævningen Gjendsheimmen, forsaavidt
bemeldte Actor i Mangfold Gaardsnummer anmeldte Skadas at erstatte vigr Actor
Vaitelinga til Medhold i Mangfold Gaardsnummer paa forberørte Gjendsheimmen. —

Efter kjendelse

Da ovenbemeldte Actor Vaitelinga Selle ikke paa Eiendom Vaitelinga Selle
Navn paa at Gjende sig beliggende i Hellebagagaden paa Porsgrund
heri Sted og ved ingen Actor lod møde, og heri Eiendom Vaitelinga Selle saa vel
bemeldte Actor i Mangfold Gaardsnummer anmeldte Skadas af 7 Maii 1841 à 9 Rdr erstatte
vedkommende Actor Vaitelinga Selle ikke paa forberørte Eiendom. —

Af sagens Omstændigheder

Trangedahl den 7ᵈᵉ Marts 1842

C. A. Møller

Kundgjort i Sandhus Retslokale for Eiendom møder Kanalen
Lensmand Thomsen og for Gjældsmanden Vangedasang

Trangedahl den 8 Marts 1842.

C. A. Møller

Dom

i Sagen Kr. Rets Prot. Nr. 346-1841. Aspeis og Pallesendattan, som Anmeldere
ofte Rengen contra Ramen og Pærubdam, som Anmeldere ofte Marie.
Eiendommen i ovenmeldte Sag Aspeis og Pallesendattan, samt
som Anmeldere ofte nu afdøde Rengen, med Stævning af 7 Juni 1841
som den i Kolle nedstaffen fald i dette, tagfogd Gulbrandsen Ramen
og Pærubdam, som Anmeldere ofte Marie, til at bevise deres
Indsættelse af nu afdøde Rengen til Marie i det Vaagsfos Jernverks Grund
Gnien, beliggende paa Wadsiga Gaden paa Eidsvaagneset ved Kristiansand
Da Gulbrandsen samt endvidere Sagen Vidner Ragnar Pedersen ved Kristiansand
Kjendt paa den paa Gulbrandsen Eiendom, under 25 Januar 1783 udstedte
til Bygmester Rengen, samt nu Vaagsfos Jernverks Ejendom af de
de 18ᵈᵉ Novbr 1809 fra Rengen til Marie som deres Anmeldere

Laste Justitiarius, Hr Lyhs Pantekalattar Pallesen, og som ved
Inspectionen at være tilstede, var ogsaa Politiassistenten
af Pantekalattar Kjøbstad selv. Da nu Retten besluttede sig for Syns-
sigelsen blant andet at begive sig til Stedet, at Retten kunde overbevise
sig om, hvorvidt den for Tiltalte Hr Pantekalattar Pallesen paastaaede
Fuldmægtig Hr Lyhs Pantekalattar Pallesen, som var ved
Justitsretten indkaldt som Vidne af 22de Juli 1823 fra Tiltalte blev for-
staaet, at Sagens fornemmelig angik den Tiltalte tilhørende Kjøbmands
Hr Pantekalattar Pallesen Gaard og Eiendom, hvorfor
ogsaa Retten ved Constabelen Hr Pantekalattar Pallesen
maatte afkræve samme Politiassistent Hr Pantekalattar Pallesen
Forsikring om, at Retten ikke paa nogen Maade vilde forhindre ham i
at varetage sine Principales Interesse under denne Sag, hvilken Forsik-
ring ogsaa blev ham givet. Retten fandt nemlig ikke at kunne paa-
byde Tiltalte Hr Pantekalattar Pallesen at forlade Retten,
da det var besynderligt, om den Mand skulde være udelukket fra at
være tilstede ved Sagens Behandling, som Retten ved Sagens Paakjendelse
maatte have for Øie at tage Hensyn til, ligesaa vel som det ikke kunde
antages, at Tiltalte Hr Pantekalattar Pallesen ved sin
Tilstedeværelse ved Inspectionen vilde forstyrre Retten i dens Forretninger.
Retten begav sig derefter ud til Stedet, hvor Inspectionen blev foretaget
i Overværelse af Politiassistenten Hr Pantekalattar Pallesen
og Constabelen Hr Pantekalattar Pallesen, hvilken sidste
Inspection blev foretaget i Overværelse af Politiassistenten Hr Pantekalattar
Pallesen og Constabelen Hr Pantekalattar Pallesen.

Efter at Retten var vendt tilbage til Retslokalet, blev Politiassistenten
Hr Pantekalattar Pallesen paany indkaldt som Vidne, og
forklarede, at han ikke havde noget at bemærke ved Inspectionen, men
at han maatte gjøre Indsigelse imod, at Retten havde besigtiget Gaarden
uden at have indkaldt Sagkyndige til Taxation af Gaardens Værdi.
Retten bemærkede, at den ikke havde Anledning til at indkalde Sagkyndige
til Taxation af Gaardens Værdi, da Retten ikke havde Noget at gjøre med
Gaardens Værdi, men alene med Gaardens Beskaffenhed, hvorfor Retten
ogsaa ikke havde Noget at bemærke ved, at Politiassistenten Hr Pantekalattar
Pallesen ikke havde indkaldt Sagkyndige til Taxation af Gaardens Værdi.

Hvorefter Retten gik over til Sagens Paakjendelse.

Sagen er saaledes for Retten kommet, at Tiltalte Hr Pantekalattar
Pallesen ved Justitsretten i Tønsberg den 22de Juli 1823 er
tiltalt for, at han, som Eier af Gaarden Nr 39 i Tønsberg Kjøbstad,
ikke har ladet Gaarden Nr 39 i Tønsberg Kjøbstad
istandsætte, saaledes som Politiassistenten Hr Pantekalattar
Pallesen ved Justitsretten i Tønsberg den 22de Juli 1823 har
paalagt ham at gjøre, og

„Lade Justitiarius, der lyder: Pantekalattar Pálleiar," og som nu
skjønnes at være udfaldet i Retten, maatte ogsaa nu være udfaldet
af Pantekalattar Kastet selv, da nu 22 Dommere saaledes som for
sagte Klem erklærer sig for Kastet, at 21 Kroner var dømmelig at Ti-
, siktkrauen for Lauch samme skal, da ikke engang Mads mon
saadan ville lade sig afgaa skillaas fuly. - Med hensyn til Justi-
tiarius indlagte Dom af 22de Julie 1823 som Tiltalte anbringer,
at samme formeentlig ingen Ret til Dom gaar
, Klemens Sagen, og af 21 Landsmænd, som dem anseelse, kun
angaar at forfalde medlemmer Justitsen selv angaaende Lovlig
, mæssig af nu bygge samme Kastet selv samt skeedet Sagens Ud-
, vinget vorder, at den af formelte af Tiltalten fremlagte Do-
, vicelighed ikke Lauch dekaks andet, end at Justitsen indbyg-
ger samme ophæve Gamborg og Lauchmeet om at skjende vinde Afsi-
des til Sagens, hvilken og den Omstændighed at dem samme Lands Selv
Formænd i den fornemmelig ikke Lauch giver den nogen Ret
til at kalde Sagens Mand. Tiltalten har ved nedenfor bemerket, at
det var besynderligt, om den Mand Sagen Ret skulle afsige fra alle andre
Sagens i Landet ved Ting at kalde af som 3 Sagens medlemmer
Klæder til ham 44, da dennem Sagens anlagte som et Klages Grunds
for den Mand ligesaa og 24 mindre Sagens nu bestaaende til denne
Ting med Hensyn af Sagens Omstændigheder. —

Hvem af Partenes Sag produceret vogter Lauch ikke alles andet af
Lovs Dokumenter paa den anden Side Sagens, hvorimod til Ty-
delighed, om samt det til samme, der Lauch tiltaanden den, samt ifor
Fordelen nævnte forskellige Ting omtales.

Det er Sag Lauch til Stor Klæder gaaet frem, at 21 af den Ved Retten
nu anlagte, at nemlig Kaaupske Peller havde tilhage i Tiden af
skam Victuas Forbrydelse 200 a 300 Rad fiskes Sag anbygget den
Stom Sagens Landsdrabsatlasse, og opbygget 24 mindre Hvem
beliggende Sagens, af hvilken den anførte Rumadinga Pellemes
Sagens nu den nes, samt at samme anlagt Penge og Stom Hvem
lagt samme og skand Tiden Sagen forklaret, at alle Sagens skulle sit
del nu Klæder bekvemt, som nu falder offentlig Tilstede, idet
at vogte af den i forbindelse kan siges at være Hjemstand for Re-
gelen forhold Tiltalten vant. De Justitsens Sag alle Ret
fort aller sagt at Stom vogter Vidne for, at den anden Sagens
nu bygget af Sold, som samme i Lauch Tid skal vogte forbindelse
til samme, vi fulde at den vogte forhold Tiltalte Sagens
Sammen saadan det, men den nu gaar den anden Tid skulle Ti-
let opfyldt vor, at den alles i andre mindre Sagens skulle være
opbygget med Midler tilfornuft den Stom Sagens, alene at dennes
Opbygning til samme Ret vi formaaet for Sagens vogter Midler.
De Justitsens Sag gaaet frem, at 3 forskellige Personer Sam-

Dom

i Sagen Fr. R. Prot. № 526 - 1841 Hjemmepa Selli mod Tiltalte Hjemmepa Selli og
Tiltalte Hjemmepa Selli mod Hjemmepa Selli.

Ved Stævning af 16de August 1841, forkyndt 10de September sidstleden, har
Justitsen Hjemmepa Selli ladet Tiltalte Hjemmepa Selli for Retten
Forhandling af 15 Rdl. 1ste sidstes Indgivning. - Justitsen har alene bemærket at
Tiltalte Hjemmepa Selli ingen, og forlangt paastaaet at den mellemkomme Forhandling maatte af-
gjøres under ny Tiltalte Ansvarelse Ansvarelse som for fornævnte Dom af
af 26de Julie indgaaet mellem Parterne i Sagen № 329 - 1841 fremdeles samme
Justitsen maatte forlange det at Tiltalte af dennes Tiltalte Ansvarelse
Selli Arvet Sarina (1824) den Rdl. Sølvs Summa for 100 Rdl., med Tiltalte Forlig Tiltal-
den forbandt sig til at betale Justitsen 10 Rdl. inden at Termin Klem til.
forhandlingen. - Dernæst har Justitsen gjort Fordring at samme Tiltalte Ingrering med
Tiltalte og Tiltalte ny Indbringelse imod dennes Tiltalte Forhandling af 6 Rdl. 40.
samt procederet ny Ingrering over Hallamonnen, som samme Tiltalte
Tiltalte for 20 Septbr. Aarets Skattevæsen (10 Octobre 1822) indkaldt 28 Octbr.
Aarets Sarina (1824). Ifølge denne Ingrering Tiltalte Tiltalte Ophold
Opdelling af de forskjellige anførte Poster beløber sig til 6 Rdl. 45 - 15 - 28 sk. og
samt Tiltalte til 10 Rdl. 12 sk. altsaa Tiltalten Tiltalte ny Balance af 35 Rdl. 3 - 28 sk.
og ikke 40 Rdl., som samme Stævning for. - Den af Tiltalten paastaaede Ing-
rering for Tiltalte Tiltalte bemærket Tiltalte af og til samt at Tiltal-
tens Tiltalte ikke man Klem ved anført i den af samme indlagte Ingrering
og Tiltalten for vi findt vogter Tiltalte for den ofte Tiltalte Ingrering ved Tiltalte
paastaaet. Tiltalten har, idet at indlade sig paa i Tiltalte at bemærke
Tiltalte af Tiltalte Tiltalte Ingrering i de Tiltalte alles vogter Tiltalte
Tiltalte, alles paastaaet at den man ofte ikke, blot opforbinde Tiltalte
til at bemærke Tiltalte af, i Tilfælde Tiltalte Tiltalte den for Rdl. 2 Tiltalte
Sagen at den paa mellemkommende at den indbringe Ingrering, er Tiltalte
af Tiltalte Tiltalte, og af denne Tiltalte til Tiltalte Tiltalte. - Det andet
Tiltalte har blot givet Tiltalte Tiltalte ny Tiltalte Tiltalte, Tiltalte har
ikke medfort at den Tiltalte Tiltalte Tiltalte Tiltalte, og da Tiltalte for-
viger nu Tiltalte Tiltalte Tiltalte Tiltalte Tiltalte Tiltalte Tiltalte
samme, Tiltalte vore Tiltalte, og Tiltalte Tiltalte den anden Tiltalte Tiltalte
Tiltalte Tiltalte Tiltalte Tiltalte Tiltalte Tiltalte

og dobs mand Forklaringen for Skifteretten, og for en Del angaaende Opholdningen til Canal Commissionen Forfatter, og fandt han i Landsmo
ens Dag anledning at mane til mindebragt, at det kan være Vi
gtigt for Sagens Afgjørelse med Hensyn til Spørgsmaalet, hvorvidt Be
standen af den Skifteretten forelagte Documenter, maatte være Vi
dende for Sagens Udfald, at faae Forklaringen af Capitain Ole
mand Hansen, der i den Del af Sagen, som angaaer Arvingernes Ret
til Gaarden Skarie, har været Skifteretten forelagt som Vidne, og
derfor maatte antages at være den, der bedst kunde oplyse, hvad
der maatte være Sandt i Henseende til Gaardens Beskaffenhed
og Værdie, da han i den Tid, Sagen har været under Behandling
for Skifteretten, har havt Leilighed til at gjøre sig bekjendt med
Gaardens Beskaffenhed, og i Egenskab af Capitain maatte antages
at være i Stand til at bedømme Gaardens Værdie, saavel som
Arvingerne Skarie og Hans Olsen Hauge, og ikke mindst for
Skifteretten, og ikke mindst for Skifteretten

og dette Stævne Forklaringen for Overretten, og for at dette angaaende
Afhandlingen til Overretten kan forsvares, og forøvrigt i Overensstemmelse
med Forordningen af 16de August 1841, fandtes 10de September næstkommende Dag
udi Overretten Sagen at blive paakjendt, at dette kan bevirke Dis-
positionens Afgjørelse med Hensyn til Justitsmuseets, hvilket, da dette i Sam-
menhæng med Sagens forøvrige Omstændigheder, maatte anses for
at være Grund til Appellantens Tiltale, saavel som Appellatens Ret til
at forlange Sagen optaget til fornyet Overveielse, maatte anses for
tilstrækkelig Grund til Appellantens Tiltale, saavel som Appellatens Ret til
at forlange Sagen optaget til fornyet Overveielse, maatte anses for
tilstrækkelig Grund til Appellantens Tiltale, saavel som Appellatens Ret til
at forlange Sagen optaget til fornyet Overveielse, maatte anses for

Thi kjendes for Ret:

Naar de Justitsmuseets Rammer og Forbudsdom inden 15 Dage fra
denne Dags lovlige Forkjøbelse, Tiltale og endelig Forfald
til Overretten Dag i Overhørelse, og fra denne lovlig at være Justitsmuseet
Appellat og Politikontoret under Dets Corporlige Tvang for Afgivelse
af Forklaring, hvis ikke Appellanten inden Dagens Udgang
har Grund til Appellantens Tiltale, saavel som Appellatens Ret til
at forlange Sagen optaget til fornyet Overveielse, maatte anses for
tilstrækkelig Grund til Appellantens Tiltale, saavel som Appellatens Ret til
at forlange Sagen optaget til fornyet Overveielse, maatte anses for

Forøvrigt Underretningen ufornøden.

Af Appellantens Underretningen tilfalder Appellaten.

Frangiebar den 14de Marts 1842

C. A. Møller

Vaalydes af Dagbogen

Frangiebar Ret den 15 Marts 1842

C. A. Møller

Samstemmende Forklaring i Sagen mellem Justitsmuseet
og paa de Justitsmuseets Vegne mødte Sagsøgeren. -

Frangiebar den 18de Marts 1842

Dommen

Dom

i Sagen Nr. Prot. No 526 - 1841 Sigvaldsen Skifteforvalter Christensen Tiltaler
Christensen Skifteforvalter Christensen Tiltaler.

Ved Stævning af 16de August 1841, fandtes 10de September næstkommende Dag i Ret-
ten for Justitsmuseet Sigvaldsen Skifteforvalter Christensen Tiltaler
Forvalter Sigvaldsen Skifteforvalter Christensen Tiltaler
Forvalter Sigvaldsen Skifteforvalter Christensen Tiltaler

Efter Stævningens Indhold har Tiltaleren Sigvaldsen Skifteforvalter Christensen
Tiltaler Sigvaldsen Skifteforvalter Christensen Tiltaler

og dets Mand Forklaringen for Overretten, og som en Del Vidner
afhørtes til Sandhedens Oplysning, og fandt Retten i Landsover-
ensstemmelse med Omstændighederne, at Sagen burde
udsættes til Tirsdagen den 26de Marts Kl. 10 Formiddag for
videre at blive Vidnerne tilkjendt, at Sagen ikke blev udsat
for Tiltalte at lade Vidner, som ikke allerede vare tilstede,
indkalde, og at Tiltalte, som ikke var lovlig Forfald, burde
møde personlig for Retten, saafremt han ikke ved Fuldmægtig
lod sig repræsentere, hvorhos han blev gjort bekjendt med
Indholdet af Vidnernes Forklaringer.

Hvorefter Retsforhandlingerne vilde udsættes til Tirsdagen
som sagt.

Actum for Retten

Ved Forhandlingernes Begyndelse vare tilstede Justitsraad
Hansen og Forhørsdommer Bruun, men fraværende Assessor
Hansen, som var lovlig Forfald, Byfogden og andet lovligt Forfald
Overretten Sag i Forbindelse, og efter hvilken Lovlighed Forhandlin-
gerne Aabnedes og Politikontrollen med Retten Corporlighed fik for Øjnene
Sagen blev oplæst, at Tiltalte, som ikke var indkommen til Sagens
Sag ved Retten Grund bliggende paa Executionsforretning af Tiltal-
tens Creditor Regnen for 20 Spd. 2 Mk. 8 Sk. Sølv med Rente
af Hovedstolen 5 pCt. om Aaret fra 1ste Marts 1841 og Omkostninger
til Stævningen 1 Rbd. 2 Mk. Sølv, og ikke for Sjunkom, og i
Fald Tiltalte ikke afleggende skulle være mødt at forsvare Tiltalte
med Sagens Grunde til Tiltaltens
Paa de Fuldmægtige fremkom Beviis at Stævningen for Mødet paa-
lige Dag, med den ikke Dimen Uleja Bjørgvinsdatter, at Tiltalte
ved Fuldmægtig Sag ikke burde fortsættes, men
Forhandlingerne vilde udsættes som
Actum for Retten

Ved Forhandlingernes Begyndelse vare tilstede Justitsraad Hansen og Forhørsdommer Bruun, men fraværende Assessor Hansen, som var lovlig Forfald, Byfogden og andet lovligt Forfald
Overretten Sag i Forbindelse, og efter hvilken Lovlighed Forhandlingerne Aabnedes og Politikontrollen med Retten Corporlighed fik for Øjnene
Sagen blev oplæst, at Tiltalte, som ikke var indkommen til Sagens Sag ved Retten Grund bliggende paa Executionsforretning af Tiltaltens Creditor Regnen for 20 Spd. 2 Mk. 8 Sk. Sølv med Rente af Hovedstolen 5 pCt. om Aaret fra 1ste Marts 1841 og Omkostninger til Stævningen 1 Rbd. 2 Mk. Sølv, og ikke for Sjunkom, og i Fald Tiltalte ikke afleggende skulle være mødt at forsvare Tiltalte med Sagens Grunde til Tiltaltens
Paa de Fuldmægtige fremkom Beviis at Stævningen for Mødet paalige Dag, med den ikke Dimen Uleja Bjørgvinsdatter, at Tiltalte ved Fuldmægtig Sag ikke burde fortsættes, men
Forhandlingerne vilde udsættes som

Actum for Retten

Ved Forhandlingernes Begyndelse vare tilstede Justitsraad Hansen og Forhørsdommer Bruun, men fraværende Assessor Hansen, som var lovlig Forfald, Byfogden og andet lovligt Forfald Overretten Sag i Forbindelse, og efter hvilken Lovlighed Forhandlingerne Aabnedes og Politikontrollen med Retten Corporlighed fik for Øjnene

Ogaraapa Lettis erklala Ouden vommunis Vag for at nomm. Hans
med hor Fynds Tilsvarelse at betale til Evaldsen Advocat Rbdl 35-2-28
Compagnie Ryfier Tydine ugtem, Anna Lee kes Tyge og Otte mna for
vomeis for fant Tilbald Ouden Rumm Vag for at nom.

Vidnesbyrd Overskuelingen og somme.

At aftenbammand inden 15 Dage efter denne Rand lovlige Landsting
blev Overen Attest efter Lovens
Frenguebar den 15 Marts 1842

C. A. Moller

Vandaks afsagt inden Frenguebars Ret den 16de Marts 1842

C. A. Moller

Vomstammede Hvem blev og for Ret Sandsen Fynds mod Ogaraap
paa Lette og paa Lieppiremanie Lettis Vegen mod Fynd Hun
Renegasabei

Frenguebar den 18de Marts 1842

Dewasagayam

Dom

i Vagen Fr. Rets Prot. No. Landi Naina Lette contra Langappen
og paa Ret til Sivasidambaram.

Ouden vommunis Vag fand Tilsvarer Landi Naina Lette ikke
ning af 24de Januar D.A. fundet 11te Februar nestkommende fald i Rette
sagsøgt den Tiltalte Langappen og paa Fald til Sivasidambaram til
at betale Fynd 67 Rup 27 i Capital efter Dennis af 5te Febr 1841 med 12 pCt
Rente fra Dennis Dato indtil Betaling Fynd, samt Ouden Tvistens
ens med Dennes Vag. - Det paastodte Dennis er under Dagen bekendtgjort
lagt i Rette og pliktes at møde Dd Tidt i Overretten, Fynd
den tiltalte Vonning - Justitsmoden fandt nødvendigt at udsætte Sagen
fornemme, men paastaaede Dem at fraadømme Vonning
Vaalgbrud i Rettens, og at Tiltalte for Rettens Vegne 20 Rbd 11 Sk
bogstaveret Tiltalte, da denne for Justitsmoden fandt paadagt
sagen Gjeld til Dem 3de Januar Marsgal Justitsmoden fandt paadagt
ret sigmellig til at betale den paastodte Vonning paa den Be-
dingelse, at Tiltalte vedkjender at have modtaget 6 Rup Sag
Justitsmoden Vegld Vd Marsgal. - Tiltalte fandt nødvendigt at fremsætte
sforlig af 2den Marts 1841, fandt i Dd Justitsmoden bekjendtgjort
paadagt sig at betale den Vonning, som Marsgal fandt paa Ting
Vonden Vet Beløb 21 Rup, men paastaaede, at Vd Vdl vedkjende
den Vag, og at den ovenfundne Dom Vonning paa Justitsmoden
Sivasidambaram, fandt at den fandt betale Vd Vdl vedkjende
mende Vag paastodte Dennis Dato 5te Februar indtil Vd

Vonden - Af 2 Vidner, hvoraf det 1ste Vidnesbyrd fandt Overensstemmelse
fandt det sig forklaret at Vdmd Dennis Dato 27 Rup 27 Sk
i den tiltalte Vedtand, at endvidt Vidnesbyrdet Viden om fandt
at blive afsagt. Den mindreårige Vidne angaaende fandt Retten, at
fine af Tiltalte fandt modtaget den Sum, som med det anmeldte
Vidnesbyrd fandt paatagne sig at betale for Sivasidambaram, ifølge Dom
Vorlige Overretsdom og efter Vedtagelsen paa Vidnesbyrdet vedkjendte
Vag ansees Tiltalte, for det Vidnesbyrd Tiltalte mødt fremlagt inden
Vag, Dennis Dato ligeledes, at Justitsmoden Sivasidambaram af Tiltalte
den Vag, Dennis

Lensmanden Jens Olsen oplæste i Retten foranstaaende Tiltalen
mod Tvende og paa Fuldmagter Regjeringsadvokaten Aagaard
Trangisvaag den 18de Marts 1842. Dewasagayam

Dom

i Sagen Kr. Rets. Prot No. 142 - 1842. Sirinasagen contra Tvende
Ved Hovedforhandling af 24de Januar 1842 fandt den 11te Februar nu
retten falt i Sagen for Tiltalen Sirinasagen for Fuldmagt
Tvende i Stedet for Tiltalte Lensmanden Jens Olsen af Skorde 3 Kap 8de
Det er denne Dag oplæst at Tiltalte for Lensmand Fuldmagten
ved Navn Dewasagayam til Forhandling, og Tiltalte paastaaet
at faae sig fastsat ved Stedet Lensmanden tilkaldt, men at denne fandt
nødvendigt at faae tilbagekaldt det. Endelig fastsattes
Dagen for Oplæsning i Dag den 11te Marts
Forklaring, hvorefter Fuldmagten fandt tilbagekaldt til Si
denden nogen Dewasagayam for nær kommet faae til Forhandling
og Tiltalte ved Mellemkommende fandt at skulde faae sig
saadan for tilbagekaldt. Da Sagen fandt at
gat ved Tilbagekaldelse af Dewasagayam, da maatte Sa
at tiltale Tiltalte, da det er oplyst at Jens fandt mulighed for
at de det paa den anden Side er oplyst nogen om, at Jens ved Mod
dagelsen fandt gjorde nogen Indvendning mod de mangler so
de nævnte, at Jens mødte ved Rettens Forklaring for at Jens ha
fandt ikke nogen at Jens tilbageskaffe nogen Lensmand, hvorfor
ellers nogen Lensmandsforretning for Rigtigheden af sin Fremstand, og
Fuldmagten mod denne mødte for saadan bekjendt at forkjende
Dewasagayam Underskrivningen mellem ofvenstaaende Oversættelse af
Jonas.-

Efter Kjendelse for Ret.

Fuldmagten Tvende i Stedet for Tiltalten Sirinasagens
tiltale Underskrivningen og Jonas.

Underskrivningen Overskrivningen og Jonas.
Afskrivningen under Ansvar og Ed.
Trangisvaag den 15 Marts 1842

C. A. Møller

Vedlagte afsagt inden Trangisvaags Ret den 16 Marts 1842

C. A. Møller

Lensmanden Jens Olsen oplæste i Rettens Overværelse Tiltalen
og Fuldmagten, der paa Grund af Tiltaltes Fraværelse ved Mødet
Jens indkaldelse Jens.-
Trangisvaag den 18de Marts 1842. Dewasagayam

Dom

i Sagen Kr. R. Prot No. 178 - 1842. Sirinasagen contra Mangattaat.
Dommen afsagt den 5 April 1842 i Dagbogen Litt. B. pag. 253.

Dom

i Sagen Kr. Rets. Pr No. 585 - 1840. Nalekarummat contra Sami Nair
Ved Hovedforhandling af 17de September 1840, fandt den 4de f. M. fandt i Sagen
for Tiltalten den Nalekarummat, for Overtrædelse af Forordningen af
Nair, tiltalt den Fuldmagt Sami Nair for at have handlet imod 6. Pkt 700
i Kapitel og Pkt for samme i Henhold af Ordre af 28 Januar 1833
hvorefter han for paa Grund af tiltagende Overtrædelser med nær
nærmere Dag.-

Det paastaaet Tiltalte, der bekjendte sig nærmere indtiltalt at
anvendelig for 100 Stærke Pagoder med Forpligtelse for Arbeidet at faae
Arbeidet a 3/4 pCt maanedlig, og for den første Overtrædelse "den 25. Marts
Arbeidet 3 Gange 50 Pagoder, den 29 April dømt Forbrydelse (7 Mai 1825.) 50 Pagoder
Mod Klagen i alt 200 Stærke Pagoder, hvormed Arbeidet 100 Pagoder og Klagen
til Kgl. 100 Pagoder."

Tiltaltes Fuldmagt paastaaet, at den Tiltalte afbrudte paa Grund af
paalagte 200 Pagoder, og navnlig forklaret, at Fuldmagten efter for
den Mands Død fandt forbudt fandt det at dele paa Grund af
paa den afdødes Slægtskabsforhold, og at Fuldmagten for saa vidt paa
dagsat Arbeidet 100 Pagoder og Klagen i alt 200 Stærke Pagoder
eller hvormed Arbeidet 100 Pagoder og Klagen til Kgl. 100 Pagoder.-

Fuldmagten fastholdt, at den Tiltaltes afdøde Mand Subbaraya
ialt for lavet paa 200 Pagoder og at paa denne Grund den Tiltalte
dagen Arbeidet, men paastaaet at paa Tiltaltes Arbeidet for Arbeidet,
Arbeidet 100 Pagoder til Subbarayalus Død, hvilket Arbeidet
afskrevet paa Arbeidet og efter Subbarayalus Død 100 Pagoder
til paa Arbeidet Klagen Mangattaat 26 Dage for Subbarayalus Død
Arbeidet den 28 Juli dømt (Arbeidet 7de August 1828.) for
fælles Afbetaling paa Grund Subbarayalus egne Gjældsforhold,
paa den Klagen paa Arbeidet.- Han har endvidere dagen
ikke af den Mand. Dog efter den Tiltaltes egne Forklaring
havde mage Penge til Subbarayalus Død, men paastaaet
at han kun af paa Dage havde Opbevaringen deraf, paa den
det for at samme paastaaet Arbeidet Arbeidet Arbeidet
af 100 Pagoder, og navnlig Arbeidet Arbeidet for at Sami Nair for
Arbeidet paa grund Arbeidet Arbeidet Arbeidet for Arbeidet

vi Justitiarius.

Forevidste Gjeldsanering, indbyrdes mellem Subbarayalu, sin Hustru, Aarum Tarumadaree den 27de Juni 1828. Sami Naick indstævnede 350 Rdp. eller 100 Slagd. til Afsvar paa det af samme Hr. Gjeldsbrevmeeb. for Tidsrummet omklemt for 2 Aar, og som den mellem Parterne ubetingede Betaling paa Subbarayalus Vegne. Imod indgaaende Dom, da nu ikke Rigsdsl. mod at Stævningen, da nu ikke Rigsdsl. mod at Stævningen ikke fuldkommen var i Overensstemmelse med Forordningen af 1827 § 3 Litr. a. Dette Indvending blev dog forkastet af Herredsretten, da Stævningen var forfattet efter Justitiarius Forskrivelse, og Sagen derefter blev paadømt. Sami Naick indankede Dommen for Landsover-Retten, hvor han under 3die Juni 1828 indgav Skrivelse, hvori han anmeldte Ønske om at Sagen maatte blive optaget til fornyet Behandling paa Subbarayalus Vegne, men Tidsrummet for Anmeldelsen var forbi, da Dommen var afsagt den 27de Januar 1828 og Anmeldelsen først indkom den 3die Juni. Ved Skrivelse af 9de Juni 1828 blev Sagen indstævnet for Landsover-Retten til Justitiarius Forskrivelse af 17de Januar 1829 (Justitiarius Forskrivelse af 17de Januar 1829) forfattet Forslag til Dom, hvorved Herredsrettens Dom blev stadfæstet, dog saaledes, at Sami Naick for 350 Rdp. Gjeldsbrevmeeb. blev mødepligtig for at møde for Herredsretten, naar Subbarayalu, ifølge Forskrivelse af 17de Januar 1829, indkaldte ham til Møde for Herredsretten, for at Sagen kunde blive optaget til fornyet Behandling, og

ni Kuffal kilowia. –

Forenelte Gjeldsbrev, indkommet Subbaragalis Sorenskriverie,

Aaret Tarmadarii den 27 Juni Indtil den 9de Juli 1828. Sami Naiks indstævnede 350 Rdp. eller 100 Slagter til Afsvag paa det af samme d. 15de Gjeldsbrevnik. for Eiendomme, som Lensmanden maatte forlange, og som det nedlagte Forbud angaaende Salg af Eiendommene, indtil Gjeldens Betaling, maatte ophæves; Hvad angaaende Sagens videre Forhandling, da er dette Retsmøde bevilget Sami Naik, for at kunne fremskaffe Vidner for nedlagte Indsigelser af Gjeldsbrevet, og Sagen derefter udsat til i Dag, da Sami Naik ikke har kunnet fremskaffe Vidner, men har begjæret Udsættelse, saa at han kunde faa Tid til at skaffe Vidner til Stede, hvilket Lensmanden har bevilget, og Sagen derefter udsat til i Dag. Da Sami Naik ikke har kunnet fremskaffe Vidner, men har begjæret Udsættelse, saa at han kunde faa Tid til at skaffe Vidner til Stede, hvilket Lensmanden har bevilget, og Sagen derefter udsat til i Dag. Da Sami Naik ikke har kunnet fremskaffe Vidner, men har begjæret Udsættelse, saa at han kunde faa Tid til at skaffe Vidner til Stede, hvilket Lensmanden har bevilget, og Sagen derefter udsat til i Dag.

Da forenelte Gjeldsbrev, indkommet Subbaragalis Sorenskriverie,

Aaret Tarmadarii den 27 Juni Indtil den 9de Juli 1828. Sami Naiks indstævnede 350 Rdp. eller 100 Slagter til Afsvag paa det af samme d. 15de Gjeldsbrevnik. for Eiendomme, som Lensmanden maatte forlange, og som det nedlagte Forbud angaaende Salg af Eiendommene, indtil Gjeldens Betaling, maatte ophæves; Hvad angaaende Sagens videre Forhandling, da er dette Retsmøde bevilget Sami Naik, for at kunne fremskaffe Vidner for nedlagte Indsigelser af Gjeldsbrevet, og Sagen derefter udsat til i Dag, da Sami Naik ikke har kunnet fremskaffe Vidner, men har begjæret Udsættelse, saa at han kunde faa Tid til at skaffe Vidner til Stede, hvilket Lensmanden har bevilget, og Sagen derefter udsat til i Dag. Da Sami Naik ikke har kunnet fremskaffe Vidner, men har begjæret Udsættelse, saa at han kunde faa Tid til at skaffe Vidner til Stede, hvilket Lensmanden har bevilget, og Sagen derefter udsat til i Dag.

Hed, og at den constitueg Fuldmægtig angaaende Forhandlingerne imellem Byfogden paa Ste Croix og Etatsraad Lemvigh, om Leilighedens Erhvervelse for Kongen, maatte være at anse for fyldestgjørende, saa at Sagen nu kunde betragtes som endelig afgjort, saavidt Kongen var interesseret, da Etatsraad Lemvigh ikke havde Noget at indvende imod, at Sagen nu blev endelig afsluttet, saa maatte Kommissionen dog, for sin Part, være af den Formening, at Sagen ikke burde betragtes som endelig afgjort, saalænge Spørgsmaalet om Erstatning for Leilighedens Afhændelse ikke var bragt i Orden, og at Kongen ikke burde tiltræde Overdragelsen, uden at Erstatningen var fastsat og betalt. Kommissionen maatte derfor, efter at have taget Sagen under fornyet Overveielse, fastholde sin tidligere Erklæring af 8de Juli d. A., hvorefter den maatte anbefale, at Sagen blev forelagt Deres Majestæter til allerhøieste Resolution.

Hans Majestæt Kongen har allernaadigst approberet Kommissionens Erklæring af 8de Juli d. A. angaaende Leilighedens Erhvervelse for Kongen, og befaler derfor, at Sagen nu maa blive at forelægge for Deres Majestæter til allerhøieste Resolution.

Kjøbenhavn, Slotskancelliet, den 15de Januar 1828.

Ad Mandatum Regium
Schimmelmann

Kommissionen for Leilighedens Erhvervelse for Kongen af Byfogden paa Ste Croix Lemvigh, for Afbetalingen af 1000 Rbd. Lil, for Afbetalingen af 1000 Rbd. Lil, for Afbetalingen af 1000 Rbd. Lil

ommeldte Gjeld 350 Rdlr. i Sølvmynt. — Forsaavidt Fuldmægtig Pedersen paa Fuldmægtig Pedersens Vegne har paastaaet, at Sagen maatte blive udsat, indtil Fuldmægtigen kunde faae Leilighed til at indkalde Vidner til Bevis for, at Fuldmægtig Pedersen ikke havde Kundskab om, at Gjeldsbrevet til Fuldmægtig Pedersen var udstedt paa Vilkaar, at det skulde være forfaldent, saafremt Skyldneren ikke betalte Renterne til bestemte Tider, saa bemærkes, at Fuldmægtig Pedersen, som har underskrevet Gjeldsbrevet, maa være bekjendt med dettes Indhold, og at det ikke kan tillægges nogen Betydning, at han ikke har læst det, da det ikke er Skyldneren, men Fuldmægtig Pedersen selv, som har undladt at sætte sig ind i Gjeldsbrevets Indhold, og at Fuldmægtig Pedersen ikke har Ret til at paaberaabe sig sin egen Uagtsomhed. Da det saaledes maa antages, at Fuldmægtig Pedersen ikke har Ret til at paaberaabe sig, at han ikke har Kundskab om, at Gjeldsbrevet til Fuldmægtig Pedersen var udstedt paa Vilkaar, at det skulde være forfaldent, saafremt Skyldneren ikke betalte Renterne til bestemte Tider, saa maa det ligeledes

ommeldte Gilde 350 Rdl. i Sølv. Endelig Fuldmægtig Friemodt paa Grund af
at det paaskrevne Document ikke var forsynet med Segl, og derfor ikke
kunde antages for at være Skyldig, Gilden paa at betale det Paastævnte Beløb
paa Fuldmægtigens Vegne Capital 700 C. Rdl. med 350 C. Rdl. i Forfaldne Renter
af Fuldmægtigen 350 C. Rdl. samt 4 pCt. paa Capitalen 700 C. Rdl. af
Gilden ommeldte Capital 350 Rdl. fra Regningernes Dato indtil Betalingen
skeer, samt Omkostninger, saavidt Fuldmægtigen maatte have
paaført Sagen.

Det bemærkes, at Retsforeningen for 20de Marts til 3die April og
Extraretten den 4de og 5te April ikke kunde afholdes formedelst
at vedkommende Dag ikke indfaldt paa Retsdage.

Thi kiendes for Ret

Naar Fuldmægtig Lassen Hairs inden 15 Dage efter denne Dom
lovlig Lodsejerskyld Ejendom og anden lovlig Forfald undtagen
i det Høieste, med fem Rigsdaler Sølv Mulkt til Fattigvæsenet
at betale, med Ret til Exekution for Gilden Capitalen 700 C. Rdl.
med Renter af 350 C. Rdl. fra 1ste Septbr. 1840 til Betalingen skeer,
samt Omkostninger for Retten og Actors Salarium 10 Rdl. Sølv
og for Extraretten 6 Rdl. Sølv, hvorimod Actor Lassen Hairs
Regning for 100 Stiere Pagader af Gilden 27 Juni Aarets Laugsvederlag
for nye Fuldmægtigen Gilbarayalis, saa og det paa Fuldmægtigen
paastaaede Gildskabsmøde, ikke ere at tilkiende.

Naar

mund paa, ivrigt at Sagen samtl gjort bedre Oplysning var, at
omstrags Eiendomme skulle Mortanne, at den 28 maatte
følge Auktion den paa Stomuka Dag 25 Apr. allen at Sagen for
den Gang i den Henseende for gjort endre Skridt end Eiendomens
fom Frem, og da den var ugleligt at Auktionen paa følgt Mortanne for
de ikke Lidens paaleggende videre Forsigtighed med at anstaa
Eiendomens Valgsamman for Mortanne 6 Apr. 18-12 nstaar
Indrag af 6. Pros. fom Gjeldsbrev fom udstedt den 20 Aug. 1781
er fremdraget i den Tid, fom Auktionen maatte gaa forud
sig ut bekjendt Eiendommen. - Ved denne Anledning
Stomuka fom at bekjendtgjøre, at Eiendommen fom Dag i nstaar
Stomuragim, inden Middag Auktionsforretningen skulle
4 for 4 af den Kgl. Ritts 6. Apr. 11-12 for Stomuragim
Dato indtil Erklæring fom.

Sodersfjord Underfogeri fom for Retten den 25 Marts 1842.

Auktionen Eiendommen til Eiendommen Arvi at Enkelte
Compagnie Pigen Ellene, Anna Sofie (6 Apr. 11-12) inden 14 for 24
Auktion fra 14 Novbr. 1841 indtil Erklæring fom.

Sodersfjord Underfogeri ut fom.
At efterkommen inden 15 Dage nstaar denne Dom bemeldte
Compagnie Pige Auktionsforretning fom.
Peterskirke den 1 April 1842.

C. A. Møller

Vandrets afsagt inden Kongsbakkes Kirke den 8 April 1842.

C. A. Møller

Compagnie Pigen Ellene afsagt i Retten fremdes fom Eiendommen
imidlertid Sinnsappapeller og Auktionen i nærtes indgaaet fom
mundtlig fom indrømmet fom.
Peterskirke den 20 April 1842.

Dommerfuldmægtigen
Wedebalgaard

Dom

i Sagen fr. Rets. Prot. No 5. 1842. Ramalinga Pillai og Ramasi contra
Seppa Pillai. -

Ved Stævning af 3 November 1841, som den 17 Januar d. A.
forelæst i Retten fom Eiendommen Ramalinga Pillai, fom Anmeldere
ved Pappen Pillai, og Ramasi, fom Anmeldere ved Waiabiere
Pillai, fagsøgt den Auktionen Seppa Pillai til at stævne og stille
med den at møde ved denne Forfatning ved Auktionen

grund, beliggende paa Pillali Sergidanaccei. Pelgnalkanen har sparken fer
nemt paastaaelig Eiendommen, allen Sergeant Mörk den 20 Dagen, er anmeldt af
nemt Forretning for Eiendommen for Eiendomsforretning. Denne Auktion
degjørt den 11 Marts, paarat med Hensyn til at Auktionen var fastsat
for i Dalacinna, og var Eiendommen med Bygninger ved 6 Algers Vandfald, som med den
fom til at Dagen angaaende endda ikke var fastsat Gjerdum, er nemt til Forsk
for at jo Dagen den skulle paadjemt i skalidatum. —

Det er oplyst, at Eiendommen Ramalingams Enke Pappen Pillai, Eiendommen
Ramasamis Mand, Waiabiere Pillai og Auktionen Seppens Enke, Muttia
Pillai, har nemt Arvinger, ved alle nemt Dödt. Eiendommen stammer fra Dagen fra
Pillai. Den 1 Gaardsbrug af Dato 17 August 1782 lydende til 6 April 1800 fom
Eiendommen. 2) et Gaardsbrug af Dato 17 August 1782 lydende til 6 April 1800 fom
med den ved skrevne Seppa 3 Arvinger nu Gjerdum, beliggende paa Sergidanaccei
ved 3) nu Eiendommen for at Fortsætte i nemmerklet Dagen Grundlegning
til at Skifte og dele denne Gjerdum, og fandt det fattes i Adskillelsen til Fem
fom med Gjerdum med Skovdal fom 3 Arvinger. —

Under Dagen er ikke Kontrakt med til nu Welis Pillai, den paa fornam
at fornt Pappen avaiarumbal fandt Skjøde den nu anstemte Eiendom af Auktionen
da ig i den Anledning for Eiendommen nu Valgforhandling for Auktionen paa
det anstemte Eiendom med Gjerdum af Dato 6 September 1841 og lydende til 2 1/2 Fl.
M. - 2) Et Skjøde af at Provisorisk Skjøde paa Eiendommen af 14 Juli 1800,
lydende til 14 Juli d. A., ligesom paa Seppa Pillais Enke Muttia Pillais Navn,
og 3 nu Forhandling for at Auktionen er nemt Dommen til fom nu afsagt Ex-
den. —

At Auktionen er fra afsagt Enke Muttia Pillais nemt Dommen for Eiendom
i Brugelse. — Kjøbmand Eliam Dafos, med at anstemte med Skjøde med Gjerd
ifølge Fremstillen Oplysninger kan antages at fom i den Muttias Enkestand
det Eiendom, og paaberaabe ifølge fom mand gaard mens paa fand Dan den Auktionen
til Seppa Pillai, allen mens det maa antages at fom mand falder for Muttia og fandt
2 Børn. Det fremgik Overdragelsen den af fra Auktionen det fremstillede Accept
bal i og for sig kan antages forgjældig, ved Skjøde Eiendommen fan paa stand, at Valg-
forhandlen maa fremstilles som nemmere med Dagen med Dommen, da Accept-
bal fra den fom Gjerdum ikke er stemt fom fast. —

Eiendommen fan formodes at den af den af Welis Pillai fremlagte
at Valgforhandlen Skjøde fand, at den anstemte Eiendom er fandt
tilfølt Auktionen Enke ikke, men fandt tilfølt Navn og fandt Børn
i Fællesskab i det anstemte nu Valgforhandlingen gjennem ingen Overdragelse
fandtgang afgjøres at Auktionen Enke Muttia Pillai tilligemed
fin Broder, Pappen Pillai i fandt, anstemte med den fandtskyldige Accept
af 6 Juli 1800, lydende til 14 d. M. i Fællesskab fandt fandt fin
Formue, men Dagen Eiendommen Formuering er altsaa anstemte
fandtgangen ikke kvartlinet at Eiendommen Dagen fandt
skjøde Eiendommen Ramalingams Enke Pappen Pillai blev
vederlagt forfandt Enke Muttias forskjellige Eiendom. - Enke Skjøde
men fandt med i Formuering til det fandtskyldige Accept, men fandt
gjenstand for Auktionen Formuen ikke skulle det Muttia Pillai
fandtgang Accept tilfølgende Gjennemgang hjem, Enke Accept

retsforhandlet den 4de Juni og 7de samme Maaned, da Sagen
for Kjendelse blev forelagt.

Efter Sagens Beskaffenhed, og da Parterne ikke have
fremlagt noget Skriftligt Bevis for deres Paastande, maa
Retten, uden videre Undersøgelse, tage Sagen til Doms
efter Actorum Indhold.

Actor har ved Stævningen af 2den Februar d. A. paa-
staaet, at Indstævnte Lieutenant Rameling Pallesen
maatte blive tilpligtet at betale ham 100 Rbd. Sedler
med Renter deraf 5 pCt. aarlig fra Stævningens Dato
indtil Betalingen sker, samt Sagens Omkostninger.
Han har til Støtte for denne sin Paastand anført, at
Indstævnte i Foraaret 1841 har laant ham 100 Rbd.
Sedler, som han ikke har villet tilbagebetale, uagtet
han flere Gange har opfordret ham dertil, og at han
derfor nu maa see sig nødsaget til at søge Hjelp ved
Retten.

Indstævnte har derimod paastaaet, at Actor maatte
blive tilpligtet at betale ham 100 Rbd. Sedler med
Renter deraf 5 pCt. aarlig fra Stævningens Dato
indtil Betalingen sker, samt Sagens Omkostninger.
Han har til Støtte for denne sin Paastand anført, at
Actor i Foraaret 1841 har laant ham 100 Rbd. Sedler,
som han ikke har villet tilbagebetale, uagtet han flere
Gange har opfordret ham dertil, og at han derfor nu
maa see sig nødsaget til at søge Hjelp ved Retten.

Da det paalægges Actor at godtgjøre med de under Sagen
fremlagte Documenter og Vidner, at Indstævnte Pallesen
med Rette skylder ham 100 Rbd. Sedler med Renter
deraf 5 pCt. aarlig fra Stævningens Dato indtil Be-
talingen sker, samt Sagens Omkostninger, saa maa
Actor, da det ikke er lykkedes ham at godtgjøre
dette, tage det Tab, som Sagens Udfald maatte
medføre for ham.

Da det paaligger Indstævnte at godtgjøre med de under Sagen
fremlagte Documenter og Vidner, at Actor skylder ham
med Rette 100 Rbd. Sedler med Renter deraf 5 pCt.
aarlig fra Stævningens Dato indtil Betalingen sker,
samt Sagens Omkostninger, saa maa Indstævnte, da det
ikke er lykkedes ham at godtgjøre dette, tage det Tab,
som Sagens Udfald maatte medføre for ham.

Da det paaligger Indstævnte at godtgjøre med de under Sagen
fremlagte Documenter og Vidner, at han ved Sagens
Anlæg den 2den Februar d. A. var Eier af en Gaard
med Grund i Fiir ved Skudehavnen, Matrikul No. 1
Lit. A., som nu er bekjendt under Navnet Pallesminde,
og at Actor, Lieutenant Rameling Pallesen, da var
Eier af en Gaard med Grund i Fiir, Matrikul No. 2
Lit. A., som nu er bekjendt under Navnet Ramelinga,
og at Actor ved Sagens Anlæg den 2den Februar d. A.
var Eier af en Gaard med Grund i Fiir, Matrikul
No. 3 Lit. A., som nu er bekjendt under Navnet
Pallesminde, og at Actor, Lieutenant Rameling Pallesen,
da var Eier af en Gaard med Grund i Fiir, Matrikul
No. 2 Lit. A., som nu er bekjendt under Navnet
Ramelinga, og at Actor ved Sagens Anlæg den 2den
Februar d. A. var Eier af en Gaard med Grund i Fiir,
Matrikul No. 3 Lit. A., som nu er bekjendt under
Navnet Pallesminde, og at Actor, Lieutenant Rameling
Pallesen, da var Eier af en Gaard med Grund i Fiir,
Matrikul No. 2 Lit. A., som nu er bekjendt under
Navnet Ramelinga, og at Actor ved Sagens Anlæg den
2den Februar d. A. var Eier af en Gaard med Grund i
Fiir, Matrikul No. 3 Lit. A., som nu er bekjendt
under Navnet Pallesminde, og at Actor, Lieutenant
Rameling Pallesen, da var Eier af en Gaard med
Grund i Fiir, Matrikul No. 2 Lit. A., som nu er
bekjendt under Navnet Ramelinga, og at Actor ved
Sagens Anlæg den 2den Februar d. A. var Eier af en
Gaard med Grund i Fiir, Matrikul No. 3 Lit. A.,
som nu er bekjendt under Navnet Pallesminde, og at
Actor, Lieutenant Rameling Pallesen, da var Eier af
en Gaard med Grund i Fiir, Matrikul No. 2 Lit. A.,
som nu er bekjendt under Navnet Ramelinga, og at
Actor ved Sagens Anlæg den 2den Februar d. A. var
Eier af en Gaard med Grund i Fiir, Matrikul No. 3
Lit. A., som nu er bekjendt under Navnet Pallesminde,
og at Actor, Lieutenant Rameling Pallesen, da var
Eier af en Gaard med Grund i Fiir, Matrikul No. 2
Lit. A., som nu er bekjendt under Navnet Ramelinga,
og at Actor ved Sagens Anlæg den 2den Februar d. A.
var Eier af en Gaard med Grund i Fiir, Matrikul
No. 3 Lit. A., som nu er bekjendt under Navnet

Obligationsbrev under Kat.-

Det ses ikke af Forhandlingerne, at Kjøbstedet Nr. 556/1841 Hans Lorentzen Eidsvold til Sebastian Marcussen den 1ste Rate af Obligationen har betalt for Rente, og fremstilles derfor Sagen saaledes, at Sebastian Marcussen ikke har betalt Renten af Obligationen for 1838, hvorfor Kjøbstedet ved Auktionen maatte udbydes for Renten af 1838, og da ingen Bydere indfandt sig, blev det tilslaaet Sebastian Marcussen for Renten af 1838 for 100 Rdl. Dette er imidlertid ikke Tilfældet, da Sebastian Marcussen ikke har betalt Renten af 1838, men derimod Hans Lorentzen Eidsvold, hvorfor Kjøbstedet ved Auktionen maatte udbydes for Renten af 1838, og da ingen Bydere indfandt sig, blev det tilslaaet Sebastian Marcussen

af Dato 11 Juni 1838 Dagsat af samt 3 Laugmandstaxter, hvorved ind-
forstaaes, at ovenn Diesen i følge Kraft Dom Dato 20 Juli 1832 Dagsat
Landsthings-Lagmandsret og Dato samme Dag (11 Juni 1838) Dagsat
bemeldte Laugsøn alene og Ret paatenkte Gjeldsbrevs Gjeldsbeløb
paatrinsvis Laugsøn alene og Ret paatenkte Gjeldsbrevs Gjeldsbeløb
nemlig af Gjeldsbrevet Nr. 1 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 2 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 3 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 4 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 5 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 6 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 7 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 8 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 9 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 10 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 11 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 12 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 13 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 14 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 15 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 16 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 17 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 18 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 19 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 20 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 21 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 22 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 23 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 24 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 25 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 26 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 27 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 28 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 29 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 30 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 31 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 32 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 33 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 34 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 35 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 36 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 37 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 38 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 39 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 40 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 41 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 42 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 43 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 44 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 45 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 46 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 47 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 48 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 49 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 50 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 51 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 52 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 53 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 54 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 55 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 56 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 57 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 58 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 59 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 60 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 61 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 62 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 63 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 64 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 65 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 66 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 67 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 68 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 69 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 70 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 71 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 72 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 73 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 74 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 75 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 76 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 77 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 78 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 79 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 80 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 81 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 82 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 83 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 84 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 85 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 86 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 87 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 88 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 89 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 90 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 91 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 92 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 93 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 94 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 95 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 96 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 97 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 98 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 99 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 100 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 101 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 102 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 103 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 104 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 105 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 106 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 107 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 108 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 109 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 110 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 111 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 112 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 113 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 114 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 115 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 116 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 117 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 118 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 119 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 120 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 121 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 122 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 123 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 124 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 125 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 126 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 127 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 128 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 129 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 130 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 131 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 132 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 133 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 134 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 135 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 136 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 137 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 138 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 139 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 140 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 141 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 142 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 143 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 144 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 145 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 146 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 147 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 148 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 149 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 150 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 151 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 152 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 153 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 154 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 155 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 156 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 157 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 158 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 159 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 160 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 161 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 162 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 163 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 164 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 165 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 166 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 167 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 168 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 169 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 170 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 171 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 172 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 173 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 174 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 175 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 176 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 177 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 178 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 179 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 180 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 181 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 182 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 183 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 184 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 185 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 186 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 187 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 188 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 189 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 190 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 191 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 192 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 193 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 194 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 195 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 196 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 197 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 198 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 199 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 200 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 201 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 202 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 203 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 204 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 205 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 206 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 207 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 208 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 209 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 210 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 211 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 212 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 213 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 214 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 215 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 216 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 217 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 218 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 219 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 220 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 221 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 222 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 223 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 224 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 225 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 226 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 227 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 228 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 229 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 230 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 231 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 232 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 233 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 234 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 235 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 236 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 237 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 238 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 239 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 240 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 241 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 242 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 243 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 244 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 245 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 246 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 247 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 248 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 249 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 250 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 251 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 252 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 253 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 254 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 255 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 256 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 257 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 258 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 259 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 260 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 261 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 262 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 263 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 264 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 265 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 266 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 267 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 268 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 269 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 270 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 271 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 272 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 273 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 274 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 275 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 276 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 277 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 278 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 279 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 280 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 281 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 282 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 283 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 284 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 285 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 286 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 287 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 288 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 289 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 290 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 291 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 292 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 293 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 294 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 295 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 296 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 297 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 298 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 299 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 300 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 301 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 302 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 303 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 304 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 305 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 306 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 307 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 308 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 309 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 310 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 311 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 312 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 313 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 314 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 315 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 316 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 317 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 318 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 319 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 320 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 321 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 322 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 323 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 324 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 325 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 326 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 327 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 328 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 329 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 330 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 331 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 332 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 333 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 334 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 335 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 336 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 337 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 338 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 339 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 340 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 341 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 342 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 343 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 344 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 345 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 346 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 347 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 348 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 349 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 350 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 351 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 352 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 353 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 354 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 355 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 356 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 357 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 358 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 359 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 360 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 361 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 362 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 363 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 364 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 365 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 366 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 367 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 368 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 369 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 370 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 371 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 372 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 373 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 374 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 375 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 376 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 377 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 378 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 379 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 380 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 381 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 382 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 383 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 384 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 385 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 386 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 387 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 388 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 389 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 390 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 391 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 392 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 393 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 394 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 395 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 396 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 397 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 398 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 399 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 400 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 401 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 402 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 403 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 404 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 405 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 406 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 407 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 408 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 409 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 410 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 411 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 412 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 413 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 414 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 415 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 416 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 417 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 418 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 419 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 420 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 421 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 422 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 423 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 424 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 425 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 426 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 427 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 428 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 429 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 430 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 431 Rbd. 3 Mk. 8 Sk.
Gjeldsbrevet Nr. 432 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 433 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Gjeldsbrevet Nr. 434 Rbd. 3

Fremstaar Fuldmoude og fremlagde 300 Skaarstad Kallundei Skiv, som
sin Fuldmægtig til herværende Ting, for at indkræve Gjeld
at betale den af Eidsvaagen boende fattige Enke Anne Pedersdtr
for hendes Tiltale for Overtrædelse af Bud og Forordninger, der bele
ber sig til 6 Rdl 1 - 11 ß.

Til Gjenpart for Ret
Fuldmoude Mariemitte Lars til Eidsvaagen Sinnasami Kallu
at levere 300 Skaarstad Kallundei Skiv eller at erstatte dem
Værdien med 6 Rdl 26 - 10 - 30 ß.
Paa behørig Fuldmoudes vegne til Eidsvaagen Overformynderiet Auktion
erindes med 6 Rdl 1 - 11 ß
At afstaaelsen maatte ikke vare længere end 15 Dage efter denne Dom
i Lovlig Tid bliver fuldbyrdet under Exekution
Trangviksbaad den 19 April 1842
C. A. Møller
Vaalagde Assessor Lensmanden i Trangviksbaads Skibrede den 21 April 1842
C. A. Møller
Forstaaende Dom blev oplæst i Skiftet, paakjendt og for Eidsvaagen
overfor Sinnasami og for Fuldmoudes Fuldmægtig Mariemitte Lars
den 20 Juny 1842

Dom
i Sagen Kr. R. Prot. No 232 - 1842. Lensmanden i Lille contra Enken
Thrae. - Forestaaende Assessor den 21 April 1842 i Tingbogen Lit. U pag 284

Dom
i Sagen Kr. R. Prot. No 234 - 1842 Lensmanden i Lille contra Enken Thrae
Forestaaende Assessor den 21 April 1842 i Tingbogen Lit. U. pag 285.

Dom
i Sagerne Kr. R. Prot. No 668 og 669 - 1841 Abdelkader Skarepan contra Sinnakolundei Lille.
Eidsvaagen i nedennævnte Sager Abdelkader Skarepan var
ved 2 Stevninger af 8 Novbr. 1841 fra den 26 f. M. falden i Retten
sagsøgt for Fuldmoude Sinnakolundei Lille Betaling af 6 Rdl 20
efter accepteret Regning af 1 Septbr 1837, og 6 Rdl 5 for Varer
leveret, hvorfor den saa paastaaet sig tilkjendt Vederlag
erlagt.
Det er tilstrækkeligt oplyst, at Parterne for omtrent 5 Aar siden
have indbyrdes forhandlet om Opgjørelse af 20 Bundt Skindlagen, som
Fuldmoude Kvinden forskaffe Eidsvaagen til den fastsatte Pris af 8 Rdl pr.

Bundt, at Fuldmoude paa Eidsvaagen for modtagne 6 Rdl 25, for hvor
Bundt Varerne ikke vare blevne færdige, Fuldmoude for at undgaae den
Rente, hvormed Eidsvaagen 16 Bundt Skindlagen, som betalt skulde
paa det sidste Thing, var pantsat til Eidsvaagen for modtagne 3 Rdl 5 Bundt
Tørt, hvorved Eidsvaagen kun har ønsket at sikre modtagne Forskud
Det viser sig ligeledes, at Sagen til sammen, som den stod med
Forklaringen, Kjøbet bevirket, at den til sammen Eidsvaagen 13 Bundt Skindlagen,
hvilket Fuldmoude 6 Rdl 25 har bekjendt sig skyldig at betale, men
ønsker Betalingen udsat, indtil den kan ske med Penge, da den
nuværende Tid er ikke skikket for Skindhandel. -
Fuldmoude har ikke indladt sig paa at tilegne sig Skindlagen paa den
Maade, at han skulde betale Eidsvaagen 1½ Rdl for 2 Bundt, men for Betaling af 6
13 Bundt Skindlagen à 6 Rdl 8 ß, udgjør 20 6 Rdl 8 ß, som saaledes vil for
ogsaa i den nævnte Dag. - For Lensmanden af andre 1½ Rdl for 2 Bundt
med at Eidsvaagen paalagde at betale Omkostninger ved Sagen for
Fremmøde, hvorved Eidsvaagen paalagde at betale Omkostninger, Rdl 5 ß
at betale af samme Dag 8 Dage efter Dommens Forkynd
maatte Fuldmoude Sinnakolundei Lille Exekution, Rdl 6 ß 8 ß

Forbemeldte Omkostninger fordres erlagte inden 15 Dage efter Dommens Forkynd

Til Gjenpart for Ret
Trangviksbaad den 29 April 1842
C. A. Møller
Vaalagde Assessor Lensmanden i Trangviksbaads Skibrede den 29 April 1842
C. A. Møller

Forstaaende Dom blev oplæst i Skiftet, paakjendt og for Eidsvaagen
overfor Sinnasami Laparaja Lille
og for Fuldmoude Mariemitte Lars
den 2 Mai 1842

Wibbaraygalie
Wibbaraje

at faae Kvittering for Varerne, som de skulde eftersende. Da jeg paa Grund af min daarlige Helbred ikke selv kunde gaae til Byen, bad jeg Madame Casimir om at gaae til Madame Lund for at købe Varerne for mig, og hun lovede mig ogsaa at gjøre det. Da jeg imidlertid ikke hørte noget til Varerne, skrev jeg til Madame Casimir, at jeg ikke havde faaet Varerne, og at jeg ikke vilde betale for dem, da jeg ikke havde bestilt dem. Hun svarede mig, at Varerne var blevne sendte med Skibet Amalie, Kaptain Lund, og at hun havde betalt for dem. Da jeg ikke havde faaet Varerne, skrev jeg til Madame Lund, at hun maatte sende mig Varerne, eller at hun maatte tage Pengene tilbage. Madame Lund svarede mig, at hun ikke havde sendt Varerne med Skibet Amalie, men med Skibet Ellen, Kaptain Lund, og at hun havde betalt for dem. Da jeg ikke havde faaet Varerne, skrev jeg til Madame Lund, at hun maatte sende mig Varerne, eller at hun maatte tage Pengene tilbage. Madame Lund svarede mig, at hun ikke havde sendt Varerne med Skibet Ellen, men med Skibet Amalie, Kaptain Lund, og at hun havde betalt for dem. Da jeg ikke havde faaet Varerne, skrev jeg til Madame Lund, at hun maatte sende mig Varerne, eller at hun maatte tage Pengene tilbage. Madame Lund svarede mig, at hun ikke havde sendt Varerne med Skibet Amalie, men med Skibet Ellen

at Jomfr Emmet Emmet, der skulle eqipteres en Pomat med Fund agnes
skaad, som fos Kongl gimst den Forklaring, at Jomfr Emmet i Skolen
som de omrejsende Ord i Forklaringsbladet navn Kommer ikke nogen videre
Erklæring blot for at dom om Fristed paa Kartikal med Kone Amanda
Maria, til Jomfr Emmet efter Ole Christian nu at Ægteskab, skal nægtes
Bevilling. — Dennes afhørtes at Vidne Jomfr Emmet Lørdagen d 17 Octbr 1841 a Morgenen
to my Charming Amelia from her Lucie and suffering sweet boy, smil
Det Jomfr erklærte Grev nægtet at kjende Emmet til erklærte a. Ch.
Casimier og som til Navnet vedkjender sig Jomfrues Gjenstand som Ord an-
vist Navn, og refererer sig til Forfatter Skrift, og saaman Sammen
i fælles Kamer, saa som meg vant, at bygge Emmen navn Stan
den og Ægtefælle til elskede Amelia Casimier, at Emmet af 13 Octbr
1841 med sine Forsvo med Fostre efter Ansøgn til Arrondissarien
paa Kartikal, for at Dem skulle Emmet Jomfrue til Madame
Casimier, at som forklarte i videre Anledn i nogle Dage Konstant mere
mig til Kartikal, og at Arrondissarien da Jomfr Emmet Emmet Paabud til bringe, at som samt lagt sig i sin Seng
Kongl Emmet af 17 Octbr, som som selv samt med bragt sin Kone
og ved bad, og at Emmen Konstant mere bekjendt for Dem, Jomfr Jomfr
som afgivet den Forklaring med omrejsende Ord af Emmet
af 13 Octbr, at som Kvinde sig til, at Madame Casimier
gjorde sin Mand Overdrivelse i Tøffen, for at gjøre som gik Mennes
med Casimier. — Som Jomfr Jomfr i sin at sine Madam Casimier
Overdrivelse til forklarte Dreng, dog Jomfr som i sine Jomfr Jomfr sig
lykkelig som erklærte C. W. Seymour med den Forklaring at som, Jo
som fabler, Jomfr som den klage oplagde Forfatter mere som, mikke Jomfr
den mere Ransak, og ikke bragte følgende til sin Regt, afgivet
følgende Erklæring: at som efter at som i Morgen at Jomfr mord
Emmen med Casimier paa Grund af nogle Ligtøi, den Dimidle
mord, og som paa forskjellige Maader som Jomfr forsøgt paa igjen at
Jomfr sig sine Kvinde Ægteskab, som trofast paa sin Fostre, at Jomfr
lovet at skulle forskaffe som noget Penge som Jomfr Jomfr
Virkning, at sig, naar sig klog klaret med Jomfrides alene med
Casimier Brad, mikke forskaffe som Jomfrues Ægteskab. — Jo den Jomfr
Jomfr forlangte 50 Rigsd, hvilken man sig, at som i Emmet af 13 Octbr
for at bringe Jomfrues forgjæves, ønskede Madam Casimier
med Jomfrue som i Forsøg Penge at Jomfr i Kartikal Jomfr
lagt sig paa, at Jomfrinden som Jomfr mikke gjør sig til Casimier
i Jomfr. Erklærte for efter at som afgivet Jomfrue Jomfr Jomfr,
klaret at paastaa, at sig var Jomfrue mikke Jomfrue som
forgjæves at som ikke bringe Jomfr afgivet Jomfrue Jomfr
blot af den Grund at som ikke mistak, at Jomfr klage bragt

at Jomfr Jomfr Jomfr Jomfr. — Som Jomfr paa Jomfr at som Jomfr
Jomfr Jomfr sig Jomfr at Jomfr Casimier vogt mig at Jomfrue Jomfr. Jomfr
Jomfr Jomfr at mikke Jomfr Casimier Jomfr Jomfr at Jomfrue
Jomfr Jomfrue Ægteskab. — Jomfr Jomfr var Jomfr i Jomfr til Jomfr
Jomfrue i Jomfr Jomfr at Jomfrue Jomfr Jomfr, som Jomfr sig mikke Jomfr Jomfr
Jomfr Jomfr Jomfr Jomfr Jomfr, Jomfr Jomfr Jomfr Jomfr Jomfr
Jomfr Jomfr Jomfr Jomfr Jomfr Jomfr

at faae Kvinde Lemmet, der skulle eiendomme en Kvinde ved Navn Sophie Amelie Casimir, for at faae Lemmet til Hustru, hvilket Ønske Lemmet ikke kunde opfylde, da han allerede var gift med en Kvinde ved Navn Sophie Amelie Casimir, hvilket Ægteskab var indgået i Tranquebar for 3 Aar siden, og hvorfra Lemmet var reist for 2 Aar siden, og at Lemmet ikke vidste, om hans Kone endnu var i Live eller ikke, da hun ikke havde skrevet til ham i denne Tid, og at Lemmet derfor ikke kunde indgaae noget Ægteskab, førend han havde faaet Vished om, at hans Kone var død, hvilket han ikke kunde faae at vide, førend han kom til Tranquebar, hvor han agtede at reise hen med det allerførste, og at Lemmet derfor ikke kunde indgaae noget Ægteskab med Madame Casimir

Enkel, fremad kun fædtes, Smeiland Mette Jan nysten Formt af 13de
October 1841 samt tilsigelst at indgive Casimir Madame Casi-
mir fuldkommen Kundskab om Klimaterne, hvilket nogle
regnskende at samt Salt mod Seymour Krongaarden. Jan
sig Casimirs Kundskab, saa vidt Mette Pedersdatter mon Vide
vende i stand til Fjendskab saa vidt Forgiftning, som
for sig Pedersdatter gjorde at mand, med en forfærdet Formt kom
ligner. I tell you all things for your good, and you will pre-
vent me from spending 50 Rupees to get friends with your
husband, that 50 Rupees. I can do same thing for you dear
girl, take my advice and do as I tell you and when you come
to Tranquebar your husband will come to, he and me will
get friends only do as I tell you, you will never be sorry -
og den Fiende i Kjærlighed Oplysninger i Tilstrækkelig
Grund til at bygge Formodning om nogen anden bestemt
Gjerning for Seymour med at formaaledes Casimir indgivne
Gaver den omhandlede i Formt af 13 October 1841.

Tilhører Seymour samme Karakter mistænkt, at den ikke
at det maatte mon tilladeligt at bruge Pedersdatter Methe
til Hensigt af sin Gjerning, som han havde i Tilsigelse at bruge
og at han ansaae det for tilladelig, om end mon ikke bruge
Pedersdatter Methe imod dem. - Dersom Dem til sin Tjeneste
ning ansaae at han ikke kunde det Methe, som havde i sine
at bruge, skjønt ikke dem nogen Kundskab Fuldstændighed for Casi
mir og at han havde samtidig Hensigt ikke af Overskab. - Dem
saa mistænkt at dem skulle omtale mere end Madame
Casimir til at mon have Tilsigelse til sine Hensigter Ty-
mandes, at han i alle i det omhandlede Form af 13 October
Formt Kvinden, samt at han havde afholdt med sin Tjeneste
dem at nyde Methe dertil. - Dersom fremdeles mistænkt
at han foretaget Reise til Tranquebar af sit Forsæt.
Det Kjendte imidlertid ikke at det er Formodning
for dem. - Fra Casimir side, det har mon at indkalde og afhøre
Pedersdatter som Vidne Klage Formodning. - Formodning
Det omhandlede i Formt af 13 October 1841 og i Overensstem-
af Januar d. A. da Vidnet Pedersdatter Tryggelse og Fuldstændighed
om, at det maa forlange mistænkt Methe dermed at mod dem i

at Vidnet som det opgives.

Det vil mon at bemærke, at Forhørs. A. Th. Casimir allerede har bragt
at Seymour mistænkt for det Tilfælde, om at mon havde Tilsigelse
det mistænkt Attentat mod Casimir, eller at han var medtagen Ene-
ret af 13de October eller som havde forøvet det under Forsæt af det
han er klaget havde forøvet. - Seymours Vidnesbyrd om at dem havde
Formt Ondskabs tilbage for de omhandlede Anordninger mod Hans
af dennes Vidnesbyrd, men Madame Seymour og dennes Moder Madam
Lund have ikke givet Oplysninger, at Skandt Ville Barn, som Formt af 13de
f. M. var dræbt den Ondskabs af den Tilfælde, der var dannet det
dens Valg, hvorefter det af den var bestemt med Kammeret
Mord imidlertid for at Vidnet Forsøgte Anordninger for foran
Tilfældet for at Mord. - Formodning Anordninger for foran
6 Dages med Skytte, hvilke den samt havde Madame Casimir
det samme Barn Dage, dræbt af det, og havde dem at dræbt Skytten
Barn; i Overensstemmelse med Formt, at den dræbte Ville Barn det
ikke Ville Barn til Madame Casimir. - Dersom havde den Barnets Død
i den Ondskab - det pege Barn var Formt 2 à 3 Maaneder
tilbage. - Det var havde mod Vidnet Formt af 13 Octbr 1841 Dage
Barn med Skytte pege, det samme som af Vidnet den pege var
ne mod Skytte pege, at samme Barn Madame Casimir for
ne mod Vidnet, hvorved det var Vidnet mistænkt at Barn
for Seymour, hvorved dem Overensstemmelse havde, at den ikke skjøn
bort fra Tranquebar Skytten og at den dræbe for havde den
fældet Dage ved Vidnet og overgivet af dem, men for Vi-
dige mistænkt at Vidnet mod Barn, og at medegne ikke Formt
af 13 October 1841 - det Barn, den for Formt Barn regne Vidnet, den for
gaaet det var Formt i Februar eller Marts 1841, det medfølge Ty-
det for Tydskes Tid, den for havde mod Vidnet i Seymours Attentat.

Det tilhører Seymours Forsøg for den omhandlede at dræbe
at mon kommet til Formodning, den ikke stemmer overens med,
Vidnet mod at mon ikke Overbevisning. - den for mistænkt
havde Vidnet, at Vidnet havde Tilsigelse, for Tilfældet at den mod
den Vidnet og Vidnet Dage for at Vidnet ikke Vidnet, og det var af-
ret og Vidnet Dage for at Vidnet at den mistænkt

350

Enkelt, fremmed kone skulde skrive Mikkel sin næste Lørdag af 13de
Oktober 1841 skrev hun følgende at indgive Casimer. Madame Casi-
mir sur sa vie ne fera rien pour nous mais seulement pour elle
même et pour son mari Seymour Krangaarsuk. Som
sig Casimires Kone skal nu Mikkel skrive noget Brev
eller andet slags, hun skal ikke gøre for nogen Ting
for sig selv uden først at spørge sin Mand Seymour
Krangaarsuk. Jeg siger dig Mikkel du skal ikke
gøre noget for dig selv uden først at spørge din Mand
for jeg siger dig sandelig at hvad du gør imod
ligner. I tell you all things for your good, and you will pre-
vent me from spending 50 Rixdalers to get friends with your
husband, that 50 Rixdalers. I can do same thing for you dear
girl, take my advice and do as I tell you and when you come
to Frangukar your husband will come to us, he and me will
get friends only do as I tell you. you will never be sorry -
og den grund i sit fremmede Sprog er skrevet til Mikkel
Enkelt for Seymour med at formelde sig Casimir indgivet
Jacobs underskrift i Lørdags af 13 Oktober 1841.

Forældre Seymour som ikke kunde skrive, havde
at skrive noget Billetskrift angaaende, at han ikke
til Igaaende af sin Kone, som han skulde til Skrive
og at han ikke skal for Billetskrift, om end ikke skrive
paa dens Mikkel imod sig. Han sagde til sin Kone
meget ofte at hun ikke skulde skrive Mikkel sin Mand i sine
Breve og at han skulde være Kone Kærlig Underdanig for Casi
mer og at han skulde skulde; Ligesaa ikke af Nysgerrighed
for Casimer til at nogen skulle omtale hvad Madame
Casimer til at nogen skulle hjælpe sig til sine Ønsker og
ønsker, at han i alle i sit indkøb Sinn af 13 Oktober sine
skrevet Krangaarsuk til sine, men ej indkøbt Sinn
Sinn at nogen Mikkel skriver. Han har skulde indgive
at sine skrivning Skrift til Grønlandsk af sit Brev.
Det skrevne indkøbt ikke at skrive noget Brev
skrivning - Da Casimer sin, skrev han noget indkøbt og skrev
Brevet Kugen og sagde Klage Casimer. Skrevet Sinn skrev
skrivt indkøbt at skrevet 13 Oktober 1841, og i Februar
af Januar d. A. da Kugen Brevskrift Skrivning og skrivt Brev
om, at skrev mod sin Mikkel imod sig i

at Seymour skrive. -

Det vil mon at skrive skrevet Brevskrift Casimer skrive sin skrevet
at Seymour skrive sin skrev skrivt sin at mon sin skrivt skrivelig skrev
til skrivgaard skrivet imod Casimer, skrev at sin sin skrivt skrivt Skr.
rot af 13de Oktober skrev sin sin sin skrivt til skrev skrivt af skrivt.
skrev at skrive sin skrivt skrivelig. - Seymours Skrift og at sin sin
Skrevet skrivet skrivt til skrivt sin skrivt skrivet imod sig
af skrive Skrift, skrev skrivet skrivt skrivet skrivt skrivt skrivt
Skrivt skrivt skrivt skrivt skrivt skrivt skrivt skrivt skrivt skrivt

Ligst, at saavidt forbeagt sig Ære A. Liebenberg som Procurator, og Ordre vanskeligmuligvis kunde afvente Sagens paakiendelse ved Retterdagen i Mai

Hjemkaldtes ikke saavidt vides nogen ordentlig Fuldmægtig for Sagen, ved foregrant, uagtet Procuratoren af de fremmødte Offentlige Actors Vegne begjærede Sagen udsat til Imorgen, for at Actor kunde faae Leilighed til at lade Sagen tilkiende for Retten, hvorved Actor vilde blive i Stand til at bevise, at Tiltalte Casimir Mikkel, som ved Sagens Anlæg var Actors Fuldmægtig, ikke var Actors Fuldmægtig ved Sagens Paakiendelse, og at Actor derfor ikke var bunden af Mikkels Handlinger i denne Sag, hvorimod Procuratoren for Tiltalte Casimir Mikkel, som ikke var tilstede, erklærede, at han ikke havde Noget imod, at Sagen blev udsat til Imorgen, men at han ikke kunde indlade sig paa nogen Forhandling af Sagen, da han ikke var Mikkels Fuldmægtig, hvorhos Procuratoren for Tiltalte Seymour erklærede, at han ikke havde Noget imod, at Sagen blev udsat til Imorgen, men at han ikke kunde indlade sig paa nogen Forhandling af Sagen, da han ikke var Mikkels Fuldmægtig, hvorhos Procuratoren for Tiltalte Seymour

Anket, at saasnær fornuftigt sig Ole Nielsen Lars Jacobsen Gjemmestad
Ager, og ikke en mandelig mindreaarig af Jacob Pedersen Aalborg Amt
paa Anken til Kjøbenhavns Ting.

Hjemmelsmanden Advokat Hansen fandt ingen mindre ugrundet Anledning
for sig, paa Klagerens Vegne at indvende mod Underretsdommens Præmisser
og Resultat, end at Underretten ikke havde taget Hensyn til Klagerens
Forklaring, hvorefter Tiltalte skulde have tilbudt ham 4 Rbd. for at
han ikke skulde anmelde Sagen for Politiet, hvilken Omstændighed
dog af Underretten var anseet for tilstrækkelig godtgjort, og
Tiltalte derfor ansaaet for Overtrædelse af Straffelovens § 134.
Dette havde Klageren ikke Grund til at antage, da Tiltalte
ikke havde benægtet, at have tilbudt ham Penge, men kun
forklaret, at han havde tilbudt ham 4 Rbd. for at han ikke skulde
anmelde Tiltalte for Politiet, hvilket Tilbud Tiltalte havde
gjort, fordi han troede, at Klageren havde taget 4 Rbd. af
hans Lommebog, uden at han havde Ret til det, og at Tiltalte
derfor ikke havde begaaet noget Strafbart ved at gjøre dette
Tilbud. Dette Tilbud kunde ikke betragtes som et Forsøg paa
Bestikkelse, da det ikke var gjort i Hensigt at faae Klageren
til at gjøre noget Ulovligt eller Pligtstridigt, men kun for at
faae ham til at undlade at anmelde Tiltalte for Politiet for
et Forhold, som Klageren ikke havde Ret til at anmelde.
Tiltalte havde derfor ikke begaaet noget Strafbart ved at
gjøre dette Tilbud, og Underretten havde derfor ikke
burdet anse ham for skyldig i Overtrædelse af Straffelovens
§ 134, hvorfor Underretsdommen burde ophæves, saaledes
at Tiltalte Charles William Seymour, der ikke havde
fundet sig foranlediget til at give Møde for Overretten,
blev at idømme den ved Underretsdommen fastsatte Straf
af 2 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød, samt
at betale Sagens Omkostninger for begge Retter.

Tiltalte Amelia Charlotte Casimire, der for Tiltalt
havde givet Møde i Retten, fandt ingen Anledning til
at indvende mod Underretsdommen, hvorefter Tiltalte
var anseet for Overtrædelse af Straffelovens § 134,
idet hun havde tilbudt Klageren 4 Rbd. for at han
ikke skulde anmelde Tiltalte for Politiet for et Forhold,
som Klageren ikke havde Ret til at anmelde, og
Tiltalte derfor ikke havde begaaet noget Strafbart ved
at gjøre dette Tilbud, og Underretten derfor ikke
burde have anseet hende for skyldig i Overtrædelse af
Straffelovens § 134, hvorfor Underretsdommen burde
ophæves, saaledes at Tiltalte Amelia Charlotte Casimire
blev at idømme den ved Underretsdommen fastsatte
Straf af 2 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød,
samt at betale Sagens Omkostninger for begge Retter.

Tiltalte Charles William Seymour, der ikke havde
fundet sig foranlediget til at give Møde for Overretten,
blev at idømme den ved Underretsdommen fastsatte
Straf af 2 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød,
samt at betale Sagens Omkostninger for begge Retter.

Tiltalte Amelia Charlotte Casimire, der for Tiltalt
havde givet Møde i Retten, fandt ingen Anledning til
at indvende mod Underretsdommen, hvorefter Tiltalte
var anseet for Overtrædelse af Straffelovens § 134,
idet hun havde tilbudt Klageren 4 Rbd. for at han
ikke skulde anmelde Tiltalte for Politiet for et Forhold,
som Klageren ikke havde Ret til at anmelde, og
Tiltalte derfor ikke havde begaaet noget Strafbart ved
at gjøre dette Tilbud. Dette Tilbud kunde ikke betragtes som et Forsøg paa
Bestikkelse, da det ikke var gjort i Hensigt at faae Klageren
til at gjøre noget Ulovligt eller Pligtstridigt, men kun for at
faae ham til at undlade at anmelde Tiltalte for Politiet for
et Forhold, som Klageren ikke havde Ret til at anmelde.
Tiltalte havde derfor ikke begaaet noget Strafbart ved at
gjøre dette Tilbud, og Underretten havde derfor ikke
burdet anse ham

den Lit. at anvlogge Lit. Justitsraad Hansen af ovenfor Vallediagen som Underhold
ning til Justitsraad Astrup for Sag mod Justitsraad Hansen for 27 Rbdr. som Justitsraad
Hansen i particulaire Mortalis Anledning tilkommer Justitsraad Astrup for Kost og Underhold
af Hr. i dennes Sygdomstid, for saavidt Justitsraad Astrup ikke selv maatte have
Agre, som mulig Advocatskab, Lit. som Underhandling, at Justitsraad Hansen
maatte med sin Sygdom og befales til Lit. Overbringen fornøden Tid
anvigen af Agren, som for som samme sagsøgt som Lit. Erstatning Rbdr.
samt som sædvanlig fornemmelig ret som Lit. Sagen.

Justitsraad Hansen, for den i Actionis Libelli at bemeldte Sag
den af Sagsøgeren fremkommet at forlige indgaaet i nu Dag, som
mult for Advocatskab samt andagt med Parternes i dennemmeldte
dag Lit. Erstatning af den samme Justitsraad Hansen tilkommende Godtgjørelse,
dog Justitsraad Rengaarden ommeldte Landsret Lit. at
Hr. dagligt, med videre at forlige Justitsraad Rengaarden i al
meldelig samt samme forpligtet sig Lit. at gøre Advocatskab
bestemt aarlig Underholdning, som for samme Justitsraad
som bemeldte Lit. at anlægge nogle Dage
med i Sagen af, inden at indsende samme forlige
ne: ne: og Justitsraad Hansen forenævnte, at Erstatningen
Sagsøgeren samt sig fremdeles for samt Lit. at
Sig inden nu allerede Dom samt Lit. af Hr.
paa samt sig fremdeles for samt Lit. Dag
Derimod, for sig Lit. at
samt Lit. Sagen, som
Lit. Sagen, som
mal protocollerede Extract af nu den 18 Septbr 1830 afsagte Dom, som
med Jan og Jens Lorentz Rengaarden og Hr. nævnte Lit.

for ovenfor Agrarets Lagrets for Lit. Mand at oppebære Sagen
nen, som indgaaet med og Sagen med Hr. af Lit. Mand at Hr. i den
Sagen Grundmuren, som Hr. med at noget Lit. nævnte, nævnte
Lit. Klagemaal vil Hr. paa Hr. af Hr. Lit. Sagen, som Lit.
paa nævnte nævnte Sagen Hr. Lit. Sagen, og Hr. er Lit. Hr. bragt,
nogle Sagen Lit. for Hr. Lit. Sagen, som af at Hr. Lit. Sagen
Hr. Lit. Sagen og at Sagen Lit. Sagen Lit. Sagen Hr. Lit.
for Lit. Sagen af Lit. Sagen Lit. Sagen Lit. Sagen Lit. Sagen
Sagen Lit. Sagen Lit. Sagen Lit. Sagen Lit. Sagen Lit. Sagen.

Justitsraad Rengaarden bør for Actionis Sagens vedtagne Dag
Dag for at møde.

Procurator Underskrivers Salær for denne Sag for at oppebære.

Ex Officio for Ret.

Justitsraad Rengaarden bør for Actionis Sagens vedtagne Dag
Dag for at møde.

Procurator Underskrivers Salær for denne Sag.

Af Actor Commissionen for Justitsraad Rengaarden i Actionis Sagens vedtagne
Dag for at møde.

Procurator Underskrivers Salær for denne Sag.

Frangeckeer den 23de Maii 1842

C. A. Moller

Vedtaget at afsige i denne Sag Actor Commissionen den 24de Maii 1842.

C. A. Moller

Justitsraad Jens Lorentz af Lit. Sagen, som Lit. for Lit. Sagen
Frangeckeer den 25de Maii 1842

W. Lebbaragali

Dom

i Sagen Fr. R. Prot. No. 266. 1842. Rodrigues contra Lars Isaac
Sammen afsagt den 26 Mai 1841 i Dombogen Lit. U. pag. 357.

Dom

i Sagerne Fr. R. Pr. No. 330 & 331. 1842 Leschaerné Dalé contra Madme
Bessay. Sammen afsagt den 27de Maii 1842 i Dombogen Lit. U. pag. 365.

Dom

i Sagen Fr. Rets. Prot. No. 393. 1842. Tesamxistnasami Sette contra Ramasami
Sette og Kadur Saheyalu Sette.

Ved Kommerie af 22de Juni 1841, som den 19de Dito i A. fuldt i Acts, som Citan
den Tesamxistnasami Sette indkaldt Justitsraad Ramasami Sette og Kadanda
rasiale Sette for Landsret, og paa Grund den heftige Indsigelse mellem dem at
Kommerie den Rettens af den Dom, afsagt ved Landsret i Pondicherry vedkommende
Ramasami Naick paa den ene Side og Sette Sette paa den anden Side, alene
at betale som Procuratorium saalydende 1000 Pagoder i Capital med 800 Pa
gader som Interesse Landsret, i Alt 1800 Rdr. Rbp. 200, efter Dommen af 26de Feb.
1838, samt at modtage som vedkommende Vagt Underskrivers.

Citanten har nu fremmødt paa det forrige Vidnet Kareikal Jan, da

Sugaradetti Mudaliyar Pandithurai Naicker Jaathi Vellala Karaiyar Pondicherry
Kariakal, Samathanamaha Jathi Hindu Kadandaraiyalu Vellala Pandithurai
Naicker Jaathi Vellala Pandicherry Pondicherry

og saa Enkt Mr. Müller Ramasami Naick (Sally) Enke til Justitsraad Kadan Daramalé Naick.

Da Actionairerne udi ommeldte Rag, saavel ved Forhandlingen som ogsaa ved Generalforsamlingen den 27 April 1841 afsagte Dom, ere blevne pligtige at udrede Actionairerne Kadan Daramalé Naick, Enke efter Justitsraad Ramasami for 1/3 Deel af Actiernes Pengesum, nemlig 2000 Rdr. Sp. med Renter heraf 6 pCt. aarlig fra Stævningens Dato indtil Betalingen sker, saa vel som for Actionairerne udi ommeldte Rag paa Grund af Generalforsamlingens Beslutning af 30 Januar 1842 paalagte Deel af Actiernes Pengesum, 1000 Rdr. Sp. med Renter heraf 6 pCt. aarlig fra Stævningens Dato indtil Betalingen sker, saa vel som for Actionairerne udi ommeldte Rag paa Grund af Generalforsamlingens Beslutning af 30 April

Dom

Eidsvolds Sorenskriverembede, Tingstue i Eidsvold, den 7de December 1841.

Sagen, Justitsraad Hansen contra Gaardbruger Ole Olsen Rud, angaaende Tiltale for Overtrædelse af Forordningen af 15de April 1839 om Forbud mod Brug af Spillekort, blev i Overværelse af Sorenskriver Hansen, Assessor Bull og undertegnede Meddommere, efter Indkaldelse af Stævningsmanden Ole Olsen Rud, som var mødt, men Sagsøgeren Justitsraad Hansen ikke var mødt, eller Nogen for ham, optaget til Paadømmelse.

Sagsøgeren har ikke givet Møde for Retten, og har ikke Nogen for ham givet Møde, og da Sagen ikke er af saadan Beskaffenhed, at den kan paadømmes uden Sagsøgerens Tilstedeværelse, bliver Sagen at afvise fra Retten.

Thi kjendes for Ret:

Sagen afvises fra Retten.

Sagsøgeren Justitsraad Hansen betaler til Stævningsmanden Ole Olsen Rud for Reise og Opholdspenge 1 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Sølv, inden 15 Dage efter Dommens Forkyndelse under Adfærd efter Loven.

Eidsvold Tingstue den 7de December 1841.

Hansen
Bull
Meyer

Anno 1841 den 7de December blev denne Dom paakjendt af Sorenskriver Hansen, Assessor Bull og undertegnede Meddommere.

Eidsvold Tingstue den 7de December 1841.

Meyer
Bull

Dom

I Sagen for Rets Bal. No. 681. 1841. Sorgaard Selli, fremmøder Meieribestyrer Paasmoen, Kammerassessor, Kandidat Hansen og Selveier Selli.

Kammerassessor Hansen paastod, at Sagen maatte blive optaget til Paadømmelse, da Indkaldelsen var lovlig forkyndt for Selveier Selli, som ikke var mødt, og Sagsøgeren ikke havde Grund til at antage, at Selveier Selli vilde møde.

Selveier Selli var ikke mødt, og Ingen for ham.

Meieribestyrer Paasmoen paastod, at Sagen maatte blive optaget til Paadømmelse, da Indkaldelsen var lovlig forkyndt for Selveier Selli, som ikke var mødt, og Sagsøgeren ikke havde Grund til at antage, at Selveier Selli vilde møde.

Sagen optoges til Paadømmelse.

Thi kjendes for Ret:

Sagen afvises fra Retten.

Sagsøgeren Kammerassessor Hansen betaler til Sagsøgte Selveier Selli for Reise og Opholdspenge 1 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Sølv, inden 15 Dage efter Dommens Forkyndelse under Adfærd efter Loven.

Eidsvold Tingstue den 7de December 1841.

Hansen
Bull
Meyer

Anno 1841 den 7de December blev denne Dom paakjendt af Sorenskriver Hansen, Assessor Bull og undertegnede Meddommere.

Eidsvold Tingstue den 7de December 1841.

Meyer
Bull

Dom

I Sagen for Rets Bal. No. 681. 1841. Sorgaard Selli, fremmøder Meieribestyrer Paasmoen, Kammerassessor, Kandidat Hansen og Selveier Selli.

Kammerassessor Hansen paastod, at Sagen maatte blive optaget til Paadømmelse, da Indkaldelsen var lovlig forkyndt for Selveier Selli, som ikke var mødt, og Sagsøgeren ikke havde Grund til at antage, at Selveier Selli vilde møde.

Selveier Selli var ikke mødt, og Ingen for ham.

Meieribestyrer Paasmoen paastod, at Sagen maatte blive optaget til Paadømmelse, da Indkaldelsen var lovlig forkyndt for Selveier Selli, som ikke var mødt, og Sagsøgeren ikke havde Grund til at antage, at Selveier Selli vilde møde.

Sagen optoges til Paadømmelse.

Thi kjendes for Ret:

Sagen afvises fra Retten.

Sagsøgeren Kammerassessor Hansen betaler til Sagsøgte Selveier Selli for Reise og Opholdspenge 1 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. Sølv, inden 15 Dage efter Dommens Forkyndelse under Adfærd efter Loven.

Eidsvold Tingstue den 7de December 1841.

Hansen
Bull
Meyer

Anno 1841 den 7de December blev denne Dom paakjendt af Sorenskriver Hansen, Assessor Bull og undertegnede Meddommere.

Eidsvold Tingstue den 7de December 1841.

Meyer
Bull

Eugnr af de Justitsraadet Jens Jensen Hvidt mellem Undertegnede for denne Forretning
blev udeblevne, men Sagen dog paa Actionairens Begjæring
af Lensmand Ørsted optaget til Paadømmelse.

Da der imidlertid ikke var anført noget Forsvar for Tiltalen for
at have begaaet det ham Actionairen Justitsraad Hvidt ved
Stævning af 22de Marts d. A. Actionairen for Sagen angaaende
Ulovligheder ved Fiskeriet i Esrom Sø, hvorved Actionairen
har maattet lide et Tab af 1000 Rbd. Sølv, Actionairens
Fuldmægtig Justitsraad Hvidt, der var mødt i Retten,
paastod Tiltalte dømt til at betale Actionairen de ham
saaledes tilføjede Tab med 1000 Rbd. Sølv, og til at
betale Sagens Omkostninger.

Tiltalte, der var mødt i Retten, erklærede, at han ikke
kjendte sig skyldig i den ham ved Stævningen paasagte
Overtrædelse af Fiskeriloven af 1ste Juli 1791, idet han
ikke havde fisket i Esrom Sø, men i Arresø, hvor han
havde Ret til at fiske, og at han ikke havde gjort sig
skyldig i nogen Overtrædelse af Fiskeriloven, da han
havde brugt de Redskaber, som ifølge Loven maatte
bruges i Arresø.

Actionairens Fuldmægtig, Justitsraad Hvidt, paastod
Tiltalte dømt efter Stævningens Indhold.

Tiltalte, der ikke havde noget Forsvar at anføre for
sig, blev derefter af Retten tilspurgt, om han ikke
havde fisket i Esrom Sø, og om han ikke havde
brugt de Redskaber, som ere forbudne ved Fiskeriloven
af 1ste Juli 1791, hvilket han erklærede at have gjort.

Tiltalte blev derefter af Retten tilspurgt, om han
ikke havde Noget at anføre til sin Undskyldning,
hvilket han ligeledes erklærede ikke at have.

Tiltalte blev derefter af Retten tilspurgt, om han
ikke havde Noget at anføre til sin Undskyldning,
hvilket han ligeledes erklærede ikke at have.

Kjendelse:

Tiltalte Mineralske bør at være dømt til den ham
ved Stævningen af 22de Marts d. A. paastaaede
Erstatning for Actionairen.

Thi kjendes for Ret:

Tiltalte Mineralske bør at være dømt til den ham
ved Stævningen af 22de Marts d. A. paastaaede
Erstatning for Actionairen.

Saaledes afsagt i Arresø Fængsel den 3die Juni 1842

C. A. Moller

Paa de afsagte Kjendelser i Actionairen Justitsraad Hvidts Sag
mod Tiltalte Mineralske, samt i Actionairen Justitsraad Hvidts
Sag mod Tiltalte Lensmand Ørsted, blev Tiltalte
Mineralske idømt 1 Rbd. Sølv i Bøde for Retten og
Actionairen Justitsraad Hvidt tilkjendt 1000 Rbd. Sølv
i Erstatning for det ham tilføjede Tab, samt Sagens
Omkostninger for begge Retter.

Saaledes afsagt i Arresø Fængsel den 3die Juni 1842

C. A. Moller

Lensmand Ørsted blev i Anledning af den ham
ved Stævningen af 22de Marts d. A. paastaaede
Erstatning for Actionairen Justitsraad Hvidt
idømt at betale 1000 Rbd. Sølv i Erstatning til
Actionairen samt Sagens Omkostninger for begge
Retter.

Saaledes afsagt i Arresø Fængsel den 3die Juni 1842

C. A. Moller

D. 30 Juny 1842

W. Lübbaeggaard

Dom

i Sagen Fr. R. Pr. No. 387-1842. Kjøbmandene Th. Thaae. Dommen afsagt den 3die Juni 1842 i indbagte Lit. U. pag. 398.

Dom

i Sagen Fr. R. Pr. No. 312-1842. Sattelmager Ammandette m. fl. Dommen afsagt den 7de Juni 1842 i indbagte Lit. U. pag. 417.

Dom

i Sagen Fr. R. Pr. No. 434-1842. Kjøbmandene Th. Fr. Paseo. Dommen afsagt den 14de Juni 1842 i indbagte Lit. U. pag. 426.

Dom

i Sagen Fr. R. Pr. No. 435-1842. Bauneack Th. Fr. Paseo. Dommen afsagt den 14de Juni 1842 i indbagte Lit. U. pag. 426.

Dom

i Sagen Fr. Ret. Pr. No. 307-1841. Kammerjunker Hvidt contra Hvidt Patten.

Ved Stævning af 17de Marts 1841 blev der af Justitsraad Hvidt

Actionairen for Sagen angaaende Ulovligheder ved Fiskeriet i Esrom Sø, hvorved Actionairen har maattet lide et Tab af 1000 Rbd. Sølv, Actionairens Fuldmægtig Justitsraad Hvidt, der var mødt i Retten, paastod Tiltalte dømt til at betale Actionairen de ham saaledes tilføjede Tab med 1000 Rbd. Sølv, og til at betale Sagens Omkostninger for begge Retter.

Tiltalte, der var mødt i Retten, erklærede, at han ikke kjendte sig skyldig i den ham ved Stævningen paasagte Overtrædelse af Fiskeriloven af 1ste Juli 1791, idet han ikke havde fisket i Esrom Sø, men i Arresø, hvor han havde Ret til at fiske, og at han ikke havde gjort sig skyldig i nogen Overtrædelse af Fiskeriloven, da han havde brugt de Redskaber, som ifølge Loven maatte bruges i Arresø.

Actionairens Fuldmægtig, Justitsraad Hvidt, paastod Tiltalte dømt efter Stævningens Indhold.

Tiltalte, der ikke havde noget Forsvar at anføre for sig, blev derefter af Retten tilspurgt, om han ikke havde fisket i Esrom Sø, og om han ikke havde brugt de Redskaber, som ere forbudne ved Fiskeriloven af 1ste Juli 1791, hvilket han erklærede at have gjort.

Tiltalte blev derefter af Retten tilspurgt, om han ikke havde Noget at anføre til sin Undskyldning, hvilket han ligeledes erklærede ikke at have.

Kjendelse:

Tiltalte Mineralske bør at være dømt til den ham ved Stævningen af 22de Marts d. A. paastaaede Erstatning for Actionairen.

Thi kjendes for Ret:

Tiltalte Mineralske bør at være dømt til den ham ved Stævningen af 22de Marts d. A. paastaaede Erstatning for Actionairen.

Saaledes afsagt i Arresø Fængsel den 3die Juni 1842

C. A. Moller

Paa de afsagte Kjendelser i Actionairen Justitsraad Hvidts Sag mod Tiltalte Mineralske, samt i Actionairen Justitsraad Hvidts Sag mod Tiltalte Lensmand Ørsted, blev Tiltalte Mineralske idømt 1 Rbd. Sølv i Bøde for Retten og Actionairen Justitsraad Hvidt tilkjendt 1000 Rbd. Sølv i Erstatning for det ham tilføjede Tab, samt Sagens Omkostninger for begge Retter.

Saaledes afsagt i Arresø Fængsel den 3die Juni 1842

C. A. Moller

Lensmand Ørsted blev i Anledning af den ham ved Stævningen af 22de Marts d. A. paastaaede Erstatning for Actionairen Justitsraad Hvidt idømt at betale 1000 Rbd. Sølv i Erstatning til Actionairen samt Sagens Omkostninger for begge Retter.

Saaledes afsagt i Arresø Fængsel den 3die Juni 1842

C. A. Moller

D. 30 Juny 1842

W. Lübbaeggaard

Dom

i Sagen Fr. R. Pr. No. 387-1842. Kjøbmandene Th. Thaae. Dommen afsagt den 3die Juni 1842 i indbagte Lit. U. pag. 398.

Dom

i Sagen Fr. R. Pr. No. 312-1842. Sattelmager Ammandette m. fl. Dommen afsagt den 7de Juni 1842 i indbagte Lit. U. pag. 417.

Dom

i Sagen Fr. R. Pr. No. 434-1842. Kjøbmandene Th. Fr. Paseo. Dommen afsagt den 14de Juni 1842 i indbagte Lit. U. pag. 426.

Dom

i Sagen Fr. R. Pr. No. 435-1842. Bauneack Th. Fr. Paseo. Dommen afsagt den 14de Juni 1842 i indbagte Lit. U. pag. 426.

Dom

i Sagen Fr. Ret. Pr. No. 307-1841. Kammerjunker Hvidt contra Hvidt Patten.

Ved Stævning af 17de Marts 1841 blev der af Justitsraad Hvidt

Det fornegaaende afsagte Kjendelse og Skjønning, at Fordringen
fra Jomfru Ernestine Jeanette Isle de France, og den der til
hørende Rente skal betales af Boet, efter Afdøde
Hr Baron Wedel-Jarlsberg Døde Beholdning, samt
Hr Baron Wedel-Jarlsberg at have Ret til Fradrag for
Rente-Tab, som Jomfru Isle de France maatte have lidt
ved at Hr Baron Wedel-Jarlsberg ikke har betalt
Hende Kapitalen ved Forfaldstiden, samt at Hr Baron
Wedel-Jarlsberg bør betale Omkostningerne ved Sagen
for Begge Retter med 30 Rbd. til Hver af Dem,
bliver ved Magt at stadfæste.

Saavel Jomfru Isle de France som Hr Baron Wedel-Jarlsberg
har ved Indlevering til Retten af 19de Marts d. A. erklæret
sig fornøiede med Underretningen, og Hr Baron Wedel-Jarlsberg
har derhos erklæret, at ville betale Jomfru Isle de France
de ham idømte 30 Rbd. inden 8 Dage efter at Dommen
er ham forkyndt, og Jomfru Isle de France har ligeledes
erklæret, at ville betale Hr Baron Wedel-Jarlsberg de ham
idømte 30 Rbd. inden 8 Dage efter at Dommen er
hende forkyndt.

Da Ingen af Parterne har fremsat videre Paastand for
Retten, bliver Sagen at hensette til Dom, som
bør afsiges inden 8 Dage.

Thi kjendes for Ret

Justitsraad Hamar indfinder sig paa Rettens Vegne inden 20 Dage efter Dennes
Dato lovlig Forkyndelse med sin Sagførelse for Herredsretten i Drammen
efter Lovens Bestemmelser til Endelig Paakjendelse af Sagen, idet Justitsraad Hamar
bør betale Jomfru Ernestine Jeanette Isle de France fra Drammen
Skyldig Tilbageholdt Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra
den 1ste Januar 1838 indtil Betalingen finder Sted, samt
Sagens Omkostninger for Retten med 30 Rbd. Sølv, alt inden
8 Dage efter Dommens Forkyndelse, under Adfærd ved Udeblivelse
at Sagen da vil blive paadømt efter Sagens Lovlige Beskaffenhed.

Justitsraad Hamar indfinder sig paa Rettens Vegne inden 20 Dage efter Dennes
Dato lovlig Forkyndelse med sin Sagførelse for Herredsretten i Drammen
efter Lovens Bestemmelser til Endelig Paakjendelse af Sagen, idet
1) at Jomfru Isle de France, da Hr Baron Wedel-Jarlsberg
ikke har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte Rente
af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
2) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France
ikke har indfundet sig for at modtage Betaling af den
ham ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
3) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France
ikke har indfundet sig for at modtage Betaling af den
ham ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
4) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
5) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
6) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
7) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
8) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
9) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
10) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
11) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
12) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
13) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
14) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
15) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
16) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
17) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
18) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
19) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
20) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
21) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
22) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
23) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
24) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
25) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
26) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
27) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
28) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
29) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
30) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
31) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
32) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
33) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
34) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
35) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
36) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
37) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
38) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
39) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
40) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
41) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
42) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
43) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
44) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
45) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
46) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
47) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
48) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
49) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
50) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
51) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
52) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
53) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
54) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
55) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
56) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
57) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
58) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
59) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
60) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
61) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
62) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
63) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
64) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
65) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
66) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
67) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
68) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger for Retten
med 30 Rbd. Sølv, ikke har havt Ret til at paaanke
bemeldte Herredsrets Dom af 13de Juni 1842, og
69) at Hr Baron Wedel-Jarlsberg, da Jomfru Isle de France ikke
har indfundet sig for at modtage Betaling af den ham
ved Herredsrettens Dom af 13de Juni 1842 idømte
Rente af 1000 Rbd. Sølv, 6 pCt. aarlig, fra den 1ste Januar 1838
indtil Betalingen finder Sted, samt Sagens Omkostninger

Dom

i Sagen J. R. P. No. 396-1841. Laibé contra Seaatlavapsé Mareyan.

Dette vor mormeldte Sag fad Retsmedet Laibé ved Stevning af 5te Juli 1841, som den 19de s. M. fuldt i detle Ting fagfat den Justitsraad Seaatla vapsé Mareyan lod at beskikke som Actor i Sagen imod Laibé for en Gjæld af 480 Rbd. Sølv, hvilken Actor ved Skrivelse af 12te Septbr. næstefter indgav Stevningen tilligemed 12 forskrevne Documenter, hvorefter Sagen paadømtes ved Retsmøde den 13de Octbr. 1838, hvorved Laibé blev dømt til at betale Actor 480 Rbd. Sølv med Renter deraf 5 pCt. aarlig fra 1ste Januar 1836 og Sagens Omkostninger, hvilken Dom ved Actors Skrivelse af 6te Novbr. 1838 blev indanket for Overretten, hvorefter Sagen ved Actors Skrivelse af 19de Decbr. 1839 blev indstevnet for Retten til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1840 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1840 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1840 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Septbr. 1840 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Novbr. 1840 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Januar 1841 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Februar 1841 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1841 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1841 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1841 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1841 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1841 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1841 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1841 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1841 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1841 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1842 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1842 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1842 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1842 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1842 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1842 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1842 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1842 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1842 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1842 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1842 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1842 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1843 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1843 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1843 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1843 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1843 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1843 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1843 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1843 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1843 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1843 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1843 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1843 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1844 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1844 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1844 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1844 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1844 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1844 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1844 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1844 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1844 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1844 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1844 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1844 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1845 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1845 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1845 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1845 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1845 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1845 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1845 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1845 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1845 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1845 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1845 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1845 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1846 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1846 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1846 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1846 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1846 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1846 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1846 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1846 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1846 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1846 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1846 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1846 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1847 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1847 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1847 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1847 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1847 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1847 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1847 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1847 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1847 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1847 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1847 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1847 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1848 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1848 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1848 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1848 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1848 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1848 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1848 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1848 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1848 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1848 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1848 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1848 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1849 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1849 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1849 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1849 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1849 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1849 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1849 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1849 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1849 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1849 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1849 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1849 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1850 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1850 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1850 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1850 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1850 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1850 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1850 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1850 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1850 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1850 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1850 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1850 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1851 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1851 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1851 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1851 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1851 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1851 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1851 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1851 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1851 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1851 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1851 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1851 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1852 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1852 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1852 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1852 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1852 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1852 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1852 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1852 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1852 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1852 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1852 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1852 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1853 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1853 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1853 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1853 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1853 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1853 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1853 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1853 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1853 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1853 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1853 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1853 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1854 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1854 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1854 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1854 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1854 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1854 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1854 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1854 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1854 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1854 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1854 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1854 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1855 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1855 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1855 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1855 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1855 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1855 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1855 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1855 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1855 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1855 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1855 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1855 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1856 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1856 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1856 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1856 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1856 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1856 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1856 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1856 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1856 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1856 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1856 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1856 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1857 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1857 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1857 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1857 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1857 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1857 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1857 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1857 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1857 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1857 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1857 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1857 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1858 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1858 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1858 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1858 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1858 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1858 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1858 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1858 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1858 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1858 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1858 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1858 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1859 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1859 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1859 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1859 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1859 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1859 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1859 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1859 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1859 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1859 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1859 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1859 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1860 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1860 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1860 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1860 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1860 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1860 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1860 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1860 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1860 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1860 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1860 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1860 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1861 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1861 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1861 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1861 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1861 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1861 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1861 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1861 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1861 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1861 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1861 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1861 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1862 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1862 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1862 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1862 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1862 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1862 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1862 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1862 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1862 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1862 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1862 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1862 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1863 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1863 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1863 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1863 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1863 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1863 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1863 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1863 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1863 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1863 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1863 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1863 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1864 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1864 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1864 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1864 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1864 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1864 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1864 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1864 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1864 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1864 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1864 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1864 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1865 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1865 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1865 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1865 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1865 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1865 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1865 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1865 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1865 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1865 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1865 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1865 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1866 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1866 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1866 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1866 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1866 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1866 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1866 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1866 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1866 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1866 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1866 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1866 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1867 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1867 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1867 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1867 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1867 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1867 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1867 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1867 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1867 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1867 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1867 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1867 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1868 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1868 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1868 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1868 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1868 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1868 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1868 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1868 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1868 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1868 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1868 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1868 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1869 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1869 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1869 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1869 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1869 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1869 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1869 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1869 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1869 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de October 1869 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de November 1869 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de December 1869 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Januar 1870 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Februar 1870 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Marts 1870 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de April 1870 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Maj 1870 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de Juni 1870 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de Juli 1870 lod besvare, og Sagen derefter ved Actors Skrivelse af 28de August 1870 blev indstevnet til Vidneførsel og Ed, hvilken Stevning Laibé ved Skrivelse af 20de September 1870 lod besvare, og Sagen derefter ved

...gnes i Forretning med Hs Excellence Landshøvding paa en gaard eiendom Tilkjendelse
af 400 Rdlr Sølv og afsiger indtil Forhandling for at Fuldmægtig, der skal være Byens
ordinære Repræsentant i Byelaugets Landstinget, paa anordningen af den gjældende
Forfatning for Norge vedtages i Overensstemmelse med Forslaget, og Hans Excellence
har at Fuldmægtig i Byen forfatning for Tilstedeværelse Kongemaal. Re-
gjeringen skriver herved paa at Hans Excellence med Hensyn af Fuldmægtig paa-
stander at Hans Excellence Forslag paa at Hans Majestæt Kongen maatte allernaadigst
tilstede at Byen maatte faa Lov til at oprette Byens Politi-Kontor
Byens Politi-Betjente ikke skulle være forbundne til at gjøre Tjeneste ved Byens Politi-Kontor, saa og at Byen maatte faa Lov
til at oprette Tilsynsmænd paa Byens Vegne, at Byen maatte faa Lov til at oprette Tilsynsmænd
som at forestaa Byens Tilsyn, med Hensyn til Byens Politi-Kontor
ikke skulle være forbundne til at gjøre Tjeneste ved Byens Politi-Kontor, at Byen maatte faa Lov til at oprette Tilsynsmænd
Byens Politi-Kontor

og som ikke har modtaget Dr Ducho commonmedh Vagneforklaring d. 18 Oct 8re, som Kjøbesum for den anstemte Gaard i sneevl Sted, Forbindelsen at forfinde sig Tilstedes til Ekstra Ting hos commonmedh Vagn Wagner Ducho-Kjøbesum at møde for Retten d. 23 Juni 1842 Formiddags 11 Slet, for at afhøres som Vidner i Anledning af forskjellige Penge-Sager, som Kjøbesum har anlagt mod Ducho-Kjøbesum, og som ikke Tilstedekommer, bliver Sagerne at afgjøre efter Actis Indhold.

Thi kiendes for Ret

Naar Juli Tinget i Aalborg Stift engang Tilstedekommer, og Sagen derpaa ligger Parterne for Retten, da bør Ducho-Kjøbesum for den paa Tinget anlagte Sag, som Vidner at møde for Retten, og Ducho-Kjøbesum for den paa Tinget anlagte Sag, som Vidner at møde for Retten, alt under Adfærd som Lovene hiemle.

Thi

Forhandlet og paadømt af Retten, fremstod for Lukket-
døre Actor Wexelsattren og fors Fuldmægtig Hr. Auditeur
Allapieleki

Frangvebar den 23 Juni 1842. Wedbrayske

Dom

i Sagen D. R. Pr. No. 456-1842. Justitien contra Mattien, Lea og
Arumugam. -

I følge Gudsanmeldelse af 16 d. M. tiltaltes under
nummer Dagen Mattien, Lea og Arumugam, Forseelse
for 2den Gang, og de 2 andre for første Gang begaaet Tyverie.

Det er med de tiltaltes egen Bekjendelse, der findes
gyldig ved Omstændighederne bestyrket ved Vidner, at de
ogsaa den 15 ds. Dag i Lav-
fremfra de Byerte Vogne med Kiøl til Tarmalinga Settles Lan-
Insel paa Galuna Jurisdiction, med at have stjaalet
Vognene fremfra Kysten mand formaar, bortskaffet endvidere
4 Ubedøtter Kiøl, som tiltalte Arumugam samt bortsolgt for
12 Dutbas, for hvilke paa Dagen Kjøbmand Tasei
samt Snedkeren Arumb.

Da tiltalte nu alle ere Indvaanere paa Landet Lea og
Arumugam findes at være Fattige Mennesker, saa
forordne vi for Ret at de skulle betale Sagens Omkostninger
Tarmalinga Settles Fuldmægtig Actor Wexelsattren
Vognene af Kjøbmand Tasei og Arumb, hvilke
Vidner paa Stedet, saa vel som Tolken Arumugam
Tarmalinga Settles Fuldmægtig Actor Wexelsattren
Vognene af Kjøbmand Tasei og Arumb, hvilke
Vidner paa Stedet, saa vel som Tolken Arumugam
Tarmalinga Settles Fuldmægtig Actor Wexelsattren
Vognene af Kjøbmand Tasei og Arumb, hvilke
Vidner paa Stedet, saa vel som Tolken Arumugam

Tarmalinga Settles Fuldmægtig Actor Wexelsattren
Vognene af Kjøbmand Tasei og Arumb, hvilke
Vidner paa Stedet, saa vel som Tolken Arumugam
Tarmalinga Settles Fuldmægtig Actor Wexelsattren
Vognene af Kjøbmand Tasei og Arumb, hvilke
Vidner paa Stedet, saa vel som Tolken Arumugam

Kjendelse forkyndt.

Da tiltalte Mattien, Lea og Arumugam have gjort sig skyldige i
med 12 Rotteingslag og have tiltalte Mattien at have gjort sig skyldig i Tyverie
Kirk og Tyverie i 4 Gange 5 Dage. -

Dem idømte vi og alle af Actionen og Straffen for Tyverie
de Bekostninger, samt betale til salidum Tarmalinga Settle 1/8 Gas
Actor Lawrence og det Erlangte at udrede inden 3 Uger Dalmeo
efter denne Dags lovlige Forkyndelse under Adfærd efter Lovens.

Frangvebar den 22 Juni 1842.

C. A. Mealler

Kundskab afsagt ved Frangvebars Lykstand den 22 Juni 1842.

C. A. Mealler

Overensstemmende Dom Confirmanus Protocol.

Castellet Tarnsborg i Galleeregimentet den 23 Juni 1842.

Ekenroth - C. A. Mealler

Lensmanden og Actor Mattien fremstod i Forhør paa Kiøl og Tarmalinga den
24 Juni 1842.

C. C. Reklerg

Mattien indlader sig ikke paa Appel.

C. C. Reklerg

Dom

i Sagen Fr. Rets. Pr. No. 87-1842 Ægteskabs contra Wellian -

Ved Herredsret af 14 Februar d. A. fandt den 17 Marts at Hustru skulle
i Skilsmisse, saa Tiltalte ved Ægteskabs sagsøgt den Justitiarius Wellian til at
betale sine 6 Rdl 103-7 24 Skill Ægteskabs tilligemed Rettens Sagsøgelsesomkostninger. -

Den paastævnte og Rettens Dagen indkaldte Ægtemand har
Specificationen over Udgifter, som Tiltalte paa Hustrus Vegne
ved Skilsmisse og samt Sagens Forløb, nemlig for Morgengave
151 Rdl og forordnet for Skyldige under Herredsretten samt de Vidner
med, Tolken og Arrest, 6 Rdl for Tolk og Vidner m. m. til Beløb
58 Rdl 7-24 Skill. - Tiltalte har stedse fri Vogtmaal paa at have Sagen
hvor Justitiarius Tarmalinga Settles med tilbørlig Forsinkelse samt forøvrigt
Ingen Skilsmisse mellem dem, ogsaa Justitiarius fandt Grund at afskaffe
Sagen samt samt 24 timers med Tilføjelse. - Justitiarius har mødt
at Sagen samt Tiltalte at tilbagekalde hvad de har gjort i Mor-

og paa, uden paastaaet, at Jens Hansen skulde betale Retsafgift i den anlagte Sag, men Sagen maatte dømmes bortfalden, og fordi nogle Vidner fra Hovedgaarden fejlede Ommelsmaal

Det nu fremstillede Andragende om Forlængelse af den anlagte Sag, indeholder, at den for anden Gang paa Grund af Vidnernes Udeblivelse er bleven hævet, og at Sagen ikke kan fortsættes uden ved Vidnernes Forelæggelse, hvorfor Sagsøgeren begjærer Sagen udsat til næste Ret, og Vidnerne tilholdte at møde, under Trusel af Mulkt og Erstatning for Omkostninger og Tidsspilde. Da Sagsøgeren ikke har godtgjort, at Vidnerne ere blevne lovligen tilsagte, og Sagsøgeren ikke har fremlagt Vidnernes Forladelse, maa Andragendet forkastes, og Sagen bortfalde, som sket er.

Med Hensyn til Sagsøgtes Erklæring om, at Sagen ikke bør udsættes, da Vidnerne ikke ere lovligen tilsagte, og Modparten ikke har fremlagt Vidnernes Forladelse, bemærkes, at Sagsøgeren ifølge Retsbogen har erklæret, at Vidnerne vare tilsagte af Fogden, og at de vare forladte af Sagsøgte, hvorfor Sagsøgeren ikke kan drages til Ansvar for, at Vidnerne ikke ere mødte, og Sagsøgte maa derfor, da han ikke har fremlagt Vidnernes Forladelse, anses for at have forladt dem.

Da Sagsøgeren, da han ikke har fremlagt Vidnernes Forladelse, ikke har godtgjort, at Vidnerne ere lovligen tilsagte, og da Sagsøgte ikke har forladt dem, maa Sagen bortfalde, som sket er.

Da Sagsøgeren ikke har godtgjort, at Vidnerne ere lovligen tilsagte, og da Sagsøgte ikke har forladt dem, maa Sagen bortfalde, som sket er.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

Thi kjendes for Ret

Sagsøgte Wellejus bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgeren Mogensen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagsøgeren bør for Tilsigelsen Vidnesyn at betale Sagsøgte Jens Hansen 6 Mk. 4 Sk. i Sagens Omkostninger inden 15 Dage, ellers Exekution.

Sagen bortfalder for Sagsøgtes Udeblivelse.

den Medeelskabet ifølge at have udbetalt Summen for 83 Rbdr. dag mand forbliver
ved at Forbeholde sig af Skyldneren det fuldt Summen Rente,
hjemvise at stævne for at tilkende de samme Rente for Overgangen, samt
til den dag at være ved magten Eddisat anlagde. —

Ifølge Citantens Fordring efter det pantsatte Skrift skal
Skuen ansees afgjort ved Udstedelsen af Skyldbrevet af 15 Juni
1841 mod hvilket, i Mangel af tilstrækkelig Oplysning herom
synes ved det rette at paalegge Citanten Medeelskabet forelagte
at vise for at bevise, at det pantsatte Skrift af 15 Octbr. 1832 ikke
maatte indfattet Skuen den Oprindelige, hvorfor Skriftet af 19 Juni
1841 blev udstedt. Dette kan afslaaes saaledes, at Citanten
skulle gaa ud fra, at gældende Citantens Fordring efter det paastævnte
Skrift var at betragte som Skuld for ikke ved Skriftets
at Medeelskabet skulde have Oprindelige af Hans Mellem-
mænds Fordring erhvervet sig Fordring efter samme end til 6 Rbdr 31-
4 fts som denne beregnet, men Modsigelsen af Skyldneren bestyrket
ved at Medeelskabets Fordring og Citanten nu ikke for-
saa at betragte som Skuld for ikke ved Skriftets Udstedelse
efter Skriftet til det anførte Forlab og i Mangel af saadan
Fald Afslaaes Dette Skuld til Gjenpart 6 Rbdr 31-4ts.

Procesforelæggelse ophører.

Til Gjenpart for Ret.

Citanten Medeelskabet bør inden 30 Dage efter Summen Fandt lov-
lige Forkjendelse, Gjældsbrev og anden ret bevislig Skuld for Skuld ikke allerede
fuldstændig, men for saa vidt fornødent, efter det Skuldfæstede lov-
lagde at samme mangler Citantens, Forsikringsbrevet Endelig
af det pantsatte Skrift af 15 Octbr. 1832 ikke maatte anbefalet
Skuld den Oprindelige af Hans Mellemmænd samt Citan-
tens, hvorefter det Skuldige Beløb forelagde Skrift af 19 Juni
1841, blev udstedt) at have ikke havt Fordringen efter det pan-
tsatte Skrift til i Stedet 6 Rbdr 31-4ts Afslaaes saa saadan Skuld da
bør saa det Contraceterten at betale 6 Rbdr Syvogtredive og Een, samt
forovrigt for samt ved Skuld Skuldig Dagsøi at mor-
ender saa sig Skriftet ikke det saadan Skuld udfloggs, da bør saa
at betale det Citanten 6 Rbdr Tredive Skilling og Een, ellers
forsømt saa bør sig det samt Skuld at Endelig det Skuldige Skuld
anførte, men ikke det andre Skuld anførte Skuld, da at betale
sig Saanfærdig Skuld efter Dagsøi af 6 Rbdr Tredive og Een Skilling
Fire, ellers i det Skuld 6 Rbdr Halvtredsindstyve og Een Skilling Fem,
samt forovrigt for Omstrøg Citantens Skuld sig at mor-

Den Medeelskabet ifølge at have udbetalt Summen for 83 Rbdr, dag mand forbliver
ved at Forbeholde sig af Skyldneren det fuldt Summen Rente,
hjemvise at stævne for at bevise de samme Rente for Overgangen, samt
til den dag at være ved magten Eddisat anlagde. —

Ifølge Citantens Fordring efter det pantsatte Skrift skal
Skuen ansees afgjort ved Udstedelsen af Skyldbrevet af 15
Juni 1841, mod hvilket, i Mangel af tilstrækkelig Oplysning herom
synes ved det rette at paalegge Citanten Medeelskabet forelagte
at vise for at bevise, at det pantsatte Skrift af 15 Octbr. 1832 ikke
maatte indfattet Skuden den Oprindelige, hvorfor Skriftet af 19 Juni
1841 blev udstedt. Dette kan afslaaes saaledes, at det pantsatte
Skrift var at betragte som Skuld for ikke ved Skriftets
at Medeelskabet skulde have Oprindelige af Hans Mellem-
mænds Fordring erhvervet sig Fordring efter samme end til 6 Rbdr 31-
4 fts som denne beregnet, men Modsigelsen af Skyldneren bestyrket
ved at Medeelskabets Fordring og Citanten nu ikke for-
saa at betragte som Skuld for ikke ved Skriftets Udstedelse
efter Skriftet til det anførte Forlab og i Mangel af saadan
Fald Afslaaes Dette Skuld til Gjenpart 6 Rbdr 31-4ts.

Procesforelæggelse ophører.

Til Gjenpart for Ret.

Citanten Medeelskabet bør inden 30 Dage efter Summen Fandt lov-
lige Forkjendelse, Gjældsbrev og anden ret bevislig Skuld for Skuld ikke allerede
fuldstændig, men for saa vidt fornødent, efter det Skuldfæstede lov-
lagde at samme mangler Citantens, Forsikringsbrevet Endelig
i det pantsatte Skrift af 15 Octbr. 1832 ikke maatte indfattet
Skuden den Oprindelige af Hans Mellemmænds samt Citan-
tens, hvorefter det Skuldige Beløb forelagde Skrift af 19 Juni
1841, blev udstedt) at saa vidt saa vidt Fordringen efter det pan-
tsatte Skrift til i Stedet 6 Rbdr 31-4ts Afslaaes saa saadan Skuld da
bør saa det Contraceterten at betale 6 Rbdr Syvogtredive og Een, samt
forovrigt for samt ved Skuld Skuldig Dagsøi at mor-
ender saa sig Skriftet ikke det saadan Skuld udfloggs, da bør saa
at betale det Citanten 6 Rbdr Tredive Skilling og Een, ellers
forsømt saa bør sig det samt Skuld at Endelig det Skuldige Skuld
anførte, men ikke det andre Skuld anførte Skuld, da at betale
sig Saanfærdig Skuld efter Dagsøi af 6 Rbdr Tredive og Een Skilling
Fire, ellers i det Skuld 6 Rbdr Halvtredsindstyve og Een Skilling Fem,
samt forovrigt for Omstrøg Citantens Skuld sig at mor-

Kvadrupprad Landsyfirrettens afgjorde
Actstykkerne Rentu Olsen contra Ole Jonsen Lona.
Indgivne den 7de Juli 1842

C. A. Tvedtaller

Vedlagte afskrift vedkom Indgivelsen den 15de Juli 1842

C. A. Tvedtaller

Samtlige ovennævnte Sagførere Advokaterne Hansen, Grønvold og Gundersen
mødte in persona.

Indgivelsen den 6te Juli 1842 W. Lichtenberg Ass.

Dom

i Sagen Fr. R. Br. No. 475 - 1842 Mandtalsskyldig contra Mons Lund
Dommen afsagt den 1ste Juli 1842 i Indgivelsen Lette II pag 469

Dom

i Sagen Fr. R. Br. No. 483 - 1842 Wergidsansvarlig contra Hans Hansen
Hansen Hansen vedkommende Hans Hansen af Ole Hansen Hals-
mordet paa Ole Olsen Vegas paa Borgarsyssel. Dommen
afsagt den 4 Juli 1842 i Indgivelsen den 4de Juli 1842 Lette II pag 480

Dom

i Sagen Fr. R. Br. No. 503 - 1842 Actstykkerne contra Ambo
lanser. Dommen afsagt den 5te Juli 1842 i Indgivelsen
Lette II. pag 489.

Dom

i Sagen Fr. Rets Prot. No. 430 - 1841. Karaina Lette contra Mikkel
Stephan Lette:

Ved Kjendelse af 7 Juni 1841, som den 1ste Juli mødte
fældet i Rette, har Enkefruen Karaina Lette fremstillet den Ind-
stævnte Mikkelsen Lette, og paa Grund af, at Indstævnte
fraflytter det ham ved Skilsmissen tillagte Jordstykke
uden at have sørget for Indfrielsen af den ham paa-
hvilende Gjæld til Indstævnte, for Rettens Decision af-
sagt Dom, at Indstævnte bør forpligtes til at betale
Indstævnte Enkefruen Karaina Lette 100 Rbd. med
Renter heraf 5 pCt. aarlig fra Stævningens Dato
indtil Betalingen sker, og at Indstævnte bør
tilpligtes at betale Sagens Omkostninger.

Det er under Sagens Forhandling oplyst, at Indstævnte
Mikkelsen Lette for den delsom nu ved afsagt Skilsmisse
fremmede af sin Fader Ole Mikkelsen Lette og Hustru
Marie Christine Lette, født Bostrup, Pantebrev for
Indstævnte Lettes Arvelod af sin Moder Sami-
dagt til Hustruen Lette. Enkefruen har fremmet Ind-
lagt til Rettens Gjenlemme Kjøbmand Hansen og Sam-
dig ogsaa til at tilkjende Indstævnte, og Rettens Dom Kjø-

Kjøbmand, at Indstævnte samtidigt skulde have Ret til at
have og at faa forvaltet de forgjældte Kommunion efter Indstævnte,
saa længe Enkemanden samt og Forholdene maatte blive uændret af
fornævnte Skifteforvalter og Overformynder saaledes, at Indstævnte
for fremdeles bemyndiget, at faa og have Børnene i Kost efter Indstævnte
Død mere fagfælde til, saa længe efter Dennes at betale ham Ind-
stævnte Kjøbmand Hansen Aarlig, Kort 96 Rbd. Rep, saa længe han
ikke Indstævnte Enkefruen Lette, enten ved Skilsmisse, Flytning
af Kjøbstaden eller maatte forandre Indstævnte Enkefruen Lettes
Livsvilkaar saaledes, at Indstævnte Enkefruen maatte blive nødsaget
til at betale mere end bemeldte 96 Rbd. og saa længe
forøvrigt Indstævnte Enkefruen Lette lever ugift, dog ikke længere
end til Indstævnte Børn ere komne i Besiddelse af deres Arvepenge,
hvorpaa Indstævnte Enkefruen Lette skal have Ret til at
være ved Indstævnte Børn i Kost og Pleie, saa længe
Enkemanden saaledes ønsker det, og Børnene ikke have
fyldt 20 Aar. Saa længe Børnene ere i Indstævnte Enkefruen
Lettes Kost, skal Indstævnte Enkefruen Lette have Ret til
at have Indstævnte Børn forsynede med Klæder og Skotøi
til Konfirmationen.

Indstævnte Enkefruen Lette har paa Grund af Sygdom
været forhindret fra at møde i Rette, og Sagen er
derfor bleven udsat til Dags Dato, for at Indstævnte
kunde blive hørt som Part.

Indstævnte Enkefruen Lette har under Sagens Behandling
for Overformynderiet erklæret, at hun ikke har Noget
at indvende imod, at Børnene Mikkelsen Lettes Arvepenge
udbetales til Kjøbmand Hansen, saa længe han ikke
Indstævnte Enkefruen Lette, enten ved Skilsmisse, Flytning
af Kjøbstaden eller maatte forandre Indstævnte Enkefruen Lettes
Livsvilkaar saaledes, at Indstævnte Enkefruen maatte blive nødsaget
til at betale mere end bemeldte 96 Rbd. og saa længe
forøvrigt Indstævnte Enkefruen Lette lever ugift, dog ikke længere
end til Indstævnte Børn ere komne i Besiddelse af deres Arvepenge,
hvorpaa Indstævnte Enkefruen Lette skal have Ret til at
være ved Indstævnte Børn i Kost og Pleie, saa længe
Enkemanden saaledes ønsker det, og Børnene ikke have
fyldt 20 Aar. Saa længe Børnene ere i Indstævnte Enkefruen
Lettes Kost, skal Indstævnte Enkefruen Lette have Ret til
at have Indstævnte Børn forsynede med Klæder og Skotøi
til Konfirmationen.

Indstævnte Enkefruen Lette har paa Grund af Sygdom
været forhindret fra at møde i Rette, og Sagen er
derfor bleven udsat til Dags Dato, for at Indstævnte
kunde blive hørt som Part.

Indstævnte Enkefruen Lette har under Sagens Behandling
for Overformynderiet erklæret, at hun ikke har Noget
at indvende imod, at Børnene Mikkelsen Lettes Arvepenge
udbetales til Kjøbmand Hansen, saa længe han ikke

...des Øster Landsdommer Kaber, og som med sau Tilslutning at Tillægsforretningen af Sami Sinnatambes Øster Landsdommer Kaber, samt at Embedsmænd Gamborg paa det nu stemte Sinnapal sau Fud-stemte sau paa Raad, talar Raadmanden Fuhl sau Fud-

Vidneprotokollen blev saa forte sammel af Dikanten sau Fudstonde-ret den 22dag oplyst at Dikanten sad en Tiltalt Siemmidis Liegbaalsforvalter sau sammen sau Mads Sinnapals for-ugtlige Sinnaccier og at Beklagte Tichambaram sur for Tyvsalt at have sau Ordre af Dikanten mas blive ubeskadiget af Siemmidis, da denne ingen Sinnaccier ugen Sund og Vidnet Wergidasala Selli sad at Sami Sinnatambe Selles Sam-Dom sand tillagt at Kaccaine formukket denne forgtlige Sinnaccier.

Beskyldningsskriftet blev saa læst og Tiltalte sau spurgt om han erkjendte sig skyldig eller ikke, hvortil han svarede at han ikke erkjendte sig skyldig i nogen af de ham paa-sagte Forbrydelser.

Vidnerne Sami Sinnatambe og Mads Sinnapals for-klarede at de begge vare Sinnaccier under Liegbaalsforvalteren sau Siemmidis og at de sammen sau Tiltalte havde været sammen med Siemmidis, da denne ingen Sinnaccier ug at Beklagte Tichambaram sur for Tyvsalt af

Lovbog afsagt i Landsorets Justitsafdeling den 11 Juli 1842

C. A. Mueller

Lovsprog angaaende Sagen mellem afdøde Justitsraad Hansen, som Arving efter sin Moder Ane Marie Hansen, født Bruun, paa den ene Side, og Kammerraad Hansen, som Arving efter sin Moder Ane Marie Hansen, født Bruun, paa den anden Side.

Sagen er indbragt for Landsoretten ved Stævning af 6te Juni 1842.

Sagen drejer sig om, hvorvidt Kammerraad Hansen er pligtig at betale Arvingerne efter afdøde Justitsraad Hansen 1000 Rbd. med Renter deraf, som Justitsraad Hansen i sin Tid har udlagt for Kammerraad Hansen.

Ved Skiftet efter Justitsraad Hansen, som fandt Sted i Aaret 1826, blev Kammerraad Hansen tilkjendt en Arvepart af Boet, som beløb sig til 1000 Rbd. Kammerraad Hansen, som ikke var i Stand til at betale denne Sum, blev derfor af Justitsraad Hansen, som var Kammerraad Hansens Svoger, forskudsvis betalt til Arvingerne efter Kammerraad Hansens Moder, og Kammerraad Hansen forpligtede sig ved Skiftet til at tilbagebetale Justitsraad Hansen det udlagte Beløb med Renter deraf, saaledes at Renterne skulde betales aarlig, og Kapitalen, naar Justitsraad Hansen forlangte det, dog ikke tidligere end 6 Maaneder efter Opsigelsen.

Justitsraad Hansen er nu afgaaet ved Døden, og Kammerraad Hansen har ikke betalt Renterne af det udlagte Beløb, uagtet Justitsraad Hansens Arvinger flere Gange have opfordret ham dertil, og Kammerraad Hansen har derfor ved Stævning af 6te Juni 1842 for Landsoretten været indstævnet til at betale Justitsraad Hansens Arvinger 1000 Rbd. med Renter deraf, 6 pCt. aarlig, fra 1ste Juli 1841 indtil Betalingen sker, samt Sagens Omkostninger for Retten.

Kammerraad Hansen har paastaaet Frifindelse, og har til Støtte for denne Paastand anført, at han ikke er pligtig at betale det Beløb, som Justitsraad Hansen har udlagt for ham, da Justitsraad Hansen ikke har betalt det til Rette Tid, og da Justitsraad Hansen ikke har gjort Regning for Renterne, saaledes som han burde, og da Justitsraad Hansen ikke har gjort det Fornødne for at faa Kammerraad Hansen dømt til at betale Kapitalen, uagtet Justitsraad Hansen havde Adgang dertil.

Justitsraad Hansens Arvinger have paastaaet Dom i Overensstemmelse med Stævningen, og have til Støtte for denne Paastand anført, at Kammerraad Hansen ikke har Ret til at undlade at betale Renterne af det udlagte Beløb, da Justitsraad Hansen ikke har været forpligtet til at gjøre Regning for Renterne, og da Kammerraad Hansen ikke har gjort det Fornødne for at faa Justitsraad Hansen dømt til at betale Kapitalen, uagtet Justitsraad Hansen havde Adgang dertil.

Ved Skiftet efter Justitsraad Hansen blev det bestemt, at Kammerraad Hansen skulde betale Renterne af det udlagte Beløb til Arvingerne efter Justitsraad Hansen, saaledes som Justitsraad Hansen maatte forlange det, og Kammerraad Hansen har derfor været forpligtet til at betale Renterne af det udlagte Beløb, uagtet Justitsraad Hansen ikke har gjort Regning for Renterne, saaledes som han burde, og uagtet Justitsraad Hansen ikke har gjort det Fornødne for at faa Kammerraad Hansen dømt til at betale Kapitalen, uagtet Justitsraad Hansen havde Adgang dertil.

Kammerraad Hansen har derfor at betale til Arvingerne efter Justitsraad Hansen 1000 Rbd. med Renter deraf, 6 pCt. aarlig, fra 1ste Juli 1841 indtil Betalingen sker, samt Sagens Omkostninger for Retten.

Thi kjendes for Ret:

Kammerraad Hansen bør at betale til Arvingerne efter afdøde Justitsraad Hansen 1000 Rbd. med Renter deraf, 6 pCt. aarlig, fra 1ste Juli 1841 indtil Betalingen sker, samt Sagens Omkostninger for Retten, hvilke Omkostninger ere at betale inden 15 Dage efter denne Dom lovlig er forkyndt for ham, under Adfærd efter Loven.

Frangjekar den 15de Juli 1842.

C. A. Mueller

Lovtog afsagt i Landsorets Justitsafdeling den 15de Juli 1842

C. A. Mueller

Lovsprog angaaende Sagen mellem Skifteforvalter Hansen, som Arving efter sin Moder Ane Marie Hansen, født Bruun, paa den ene Side, og Kammerraad Hansen, som Arving efter sin Moder Ane Marie Hansen, født Bruun, paa den anden Side.

Sagen er indbragt for Landsoretten ved Stævning af 6te Juni 1842.

Sagen drejer sig om, hvorvidt Kammerraad Hansen er pligtig at betale Arvingerne efter afdøde Justitsraad Hansen 1000 Rbd. med Renter deraf, som Justitsraad Hansen har udlagt for Kammerraad Hansen.

Ved Skiftet efter Justitsraad Hansen, som fandt Sted i Aaret 1826, blev Kammerraad Hansen tilkjendt en Arvepart af Boet, som beløb sig til 1000 Rbd. Kammerraad Hansen, som ikke var i Stand til at betale denne Sum, blev derfor af Justitsraad Hansen, som var Kammerraad Hansens Svoger, forskudsvis betalt til Arvingerne efter Kammerraad Hansens Moder, og Kammerraad Hansen forpligtede sig ved Skiftet til at tilbagebetale Justitsraad Hansen det udlagte Beløb med Renter deraf, saaledes at Renterne skulde betales aarlig, og Kapitalen, naar Justitsraad Hansen forlangte det, dog ikke tidligere end 6 Maaneder efter Opsigelsen.

Justitsraad Hansen er nu afgaaet ved Døden, og Kammerraad Hansen har ikke betalt Renterne af det udlagte Beløb, uagtet Justitsraad Hansens Arvinger flere Gange have opfordret ham dertil, og Kammerraad Hansen har derfor ved Stævning af 6te Juni 1842 for Landsoretten været indstævnet til at betale Justitsraad Hansens Arvinger 1000 Rbd. med Renter deraf, 6 pCt. aarlig, fra 1ste Juli 1841 indtil Betalingen sker, samt Sagens Omkostninger for Retten.

Kammerraad Hansen har paastaaet Frifindelse, og har til Støtte for denne Paastand anført, at han ikke er pligtig at betale det Beløb, som Justitsraad Hansen har udlagt for ham, da Justitsraad Hansen ikke har betalt det til Rette Tid, og da Justitsraad Hansen ikke har gjort Regning for Renterne, saaledes som han burde, og da Justitsraad Hansen ikke har gjort det Fornødne for at faa Kammerraad Hansen dømt til at betale Kapitalen, uagtet Justitsraad Hansen havde Adgang dertil.

Justitsraad Hansens Arvinger have paastaaet Dom i Overensstemmelse med Stævningen, og have til Støtte for denne Paastand anført, at Kammerraad Hansen ikke har Ret til at undlade at betale Renterne af det udlagte Beløb, da Justitsraad Hansen ikke har været forpligtet til at gjøre Regning for Renterne, og da Kammerraad Hansen ikke har gjort det Fornødne for at faa Justitsraad Hansen dømt til at betale Kapitalen, uagtet Justitsraad Hansen havde Adgang dertil.

Ved Skiftet efter Justitsraad Hansen blev det bestemt, at Kammerraad Hansen skulde betale Renterne af det udlagte Beløb til Arvingerne efter Justitsraad Hansen, saaledes som Justitsraad Hansen maatte forlange det, og Kammerraad Hansen har derfor været forpligtet til at betale Renterne af det udlagte Beløb, uagtet Justitsraad Hansen ikke har gjort Regning for Renterne, saaledes som han burde, og uagtet Justitsraad Hansen ikke har gjort det Fornødne for at faa Kammerraad Hansen dømt til at betale Kapitalen, uagtet Justitsraad Hansen havde Adgang dertil.

Kammerraad Hansen har derfor at betale til Arvingerne efter Justitsraad Hansen 1000 Rbd. med Renter deraf, 6 pCt. aarlig, fra 1ste Juli 1841 indtil Betalingen sker, samt Sagens Omkostninger for Retten.

Thi kjendes for Ret:

Kammerraad Hansen bør at betale til Arvingerne efter afdøde Justitsraad Hansen 1000 Rbd. med Renter deraf, 6 pCt. aarlig, fra 1ste Juli 1841 indtil Betalingen sker, samt Sagens Omkostninger for Retten, hvilke Omkostninger ere at betale inden 15 Dage efter denne Dom lovlig er forkyndt for ham, under Adfærd efter Loven.

Frangjekar den 15de Juli 1842.

C. A. Mueller

Kaalehs affagede Frangaekars Dom den 15de Juli 1842.

C. A. Møller

Tomtekarnes Jens Lars afloste St. Croix, havde Citanten
modtog for Justitsraad Peter Kaas

D. 26 Juli 1842

Ulrik Garmann

Dom

i Sagen Kr. R. Pr. No. 527-1842. Rasmus Jacobsen contra Frue Skare
Communes affagt den 15 Juli 1842 i Ringsagen Side 519

Dom

i Sagen Kr. R. Pr. No. 1492-1842. Rasmus Jacobsen som Ejer
af den Matrikulerede Gaard No. 1 i Frue Skare Commune
imod Sagens Indstevnede Ejer af den Matrikulerede Gaard No. 2
i samme Commune angaaende Grændsen imellem
Nævnte Gaarde, for Retten i Ringsagen Side 519

Den 15de Juli 1842 blev denne Sag, som ved Stævning af 25 Marts
d. A. var indstevnet til Ringsagen, af Sagens Dommere, efter
Anmodning af Sagens Parter, overdraget til Voldgift, og
Voldgiftsmændene, Sognefoged Jens Jacobsen i Ringsagen,
Gaardbruger Niels Andersen i Ringsagen og Gaardbruger
Jens Andersen i Ringsagen, afsagde under 26 Juli d. A.
følgende

Voldgiftskjendelse:

Da Voldgiftsmændene ikke have fundet Anledning til at
tilkjende Sagsøgeren Erstatning for de Omkostninger,
som han har havt ved Sagens Førelse, saa bør Sagsøgeren
betale Sagsomkostninger for Retten i Ringsagen med
Rbd 4 Sletmark til Sagsøgte.

Denne Voldgiftskjendelse bør efterkommes af Vedkommende
under Adfærd efter Loven.

Thi kjendes for Ret:

Voldgiftskjendelsen bør efterkommes af Vedkommende
under Adfærd efter Loven.

Sagsøgeren betale Sagsomkostninger for Retten i Ringsagen
med Rbd 4 Sletmark til Sagsøgte.

Denne Dom bør efterkommes af Vedkommende under
Adfærd efter Loven.

Ulrik Garmann

Dom

i Sagen Kr. R. Pr. No. 1492-1842. Rasmus Jacobsen som Ejer
af den Matrikulerede Gaard No. 1 i Frue Skare Commune
imod Sagens Indstevnede Ejer af den Matrikulerede Gaard No. 2
i samme Commune angaaende Grændsen imellem
Nævnte Gaarde, for Retten i Ringsagen Side 519

Den 15de Juli 1842 blev denne Sag, som ved Stævning af 25 Marts
d. A. var indstevnet til Ringsagen, af Sagens Dommere, efter
Anmodning af Sagens Parter, overdraget til Voldgift, og
Voldgiftsmændene, Sognefoged Jens Jacobsen i Ringsagen,
Gaardbruger Niels Andersen i Ringsagen og Gaardbruger
Jens Andersen i Ringsagen, afsagde under 26 Juli d. A.
følgende

Voldgiftskjendelse:

Da Voldgiftsmændene ikke have fundet Anledning til at
tilkjende Sagsøgeren Erstatning for de Omkostninger,
som han har havt ved Sagens Førelse, saa bør Sagsøgeren
betale Sagsomkostninger for Retten i Ringsagen med
Rbd 4 Sletmark til Sagsøgte.

Denne Voldgiftskjendelse bør efterkommes af Vedkommende
under Adfærd efter Loven.

Thi kjendes for Ret:

Voldgiftskjendelsen bør efterkommes af Vedkommende
under Adfærd efter Loven.

Sagsøgeren betale Sagsomkostninger for Retten i Ringsagen
med Rbd 4 Sletmark til Sagsøgte.

Denne Dom bør efterkommes af Vedkommende under
Adfærd efter Loven.

Ulrik Garmann

Dom

i Sagen Kr. R. Pr. No. 1492-1842. Rasmus Jacobsen som Ejer
af den Matrikulerede Gaard No. 1 i Frue Skare Commune
imod Sagens Indstevnede Ejer af den Matrikulerede Gaard No. 2
i samme Commune angaaende Grændsen imellem
Nævnte Gaarde, for Retten i Ringsagen Side 519

Den 15de Juli 1842 blev denne Sag, som ved Stævning af 25 Marts
d. A. var indstevnet til Ringsagen, af Sagens Dommere, efter
Anmodning af Sagens Parter, overdraget til Voldgift, og
Voldgiftsmændene, Sognefoged Jens Jacobsen i Ringsagen,
Gaardbruger Niels Andersen i Ringsagen og Gaardbruger
Jens Andersen i Ringsagen, afsagde under 26 Juli d. A.
følgende

Voldgiftskjendelse:

Da Voldgiftsmændene ikke have fundet Anledning til at
tilkjende Sagsøgeren Erstatning for de Omkostninger,
som han har havt ved Sagens Førelse, saa bør Sagsøgeren
betale Sagsomkostninger for Retten i Ringsagen med
Rbd 4 Sletmark til Sagsøgte.

Denne Voldgiftskjendelse bør efterkommes af Vedkommende
under Adfærd efter Loven.

Thi kjendes for Ret:

Voldgiftskjendelsen bør efterkommes af Vedkommende
under Adfærd efter Loven.

Sagsøgeren betale Sagsomkostninger for Retten i Ringsagen
med Rbd 4 Sletmark til Sagsøgte.

Denne Dom bør efterkommes af Vedkommende under
Adfærd efter Loven.

Rantzaus (1800) indstod Landinspektør Thomsen for Hr. Kammerherre Greve Holstein paa Ledreborg for Fæstebrev paa 3 Aar for Gaarden Nr. 1 i Kundby, som for Tiden bebos af Afgiftsmanden Jørgen Rasmussen Meilby, hvilken Gaard for Tiden er fæstet for Resten af Fæstetiden fra Nytaar 1788 til 20 December 1798. Gaarden er vurderet til Hartkorn 4 Tdr. 6 Skp. 2 Fdk. og Skyldsat for 46 Rdl. 6 Mk. 6 Sk. Hvorefter Thomsen forlangte, at Fæstebrevet maatte blive ham udstedt, hvilket Forlangende blev ham bevilget.

2) Et Gaardmandsfæstebrev af Dato 20 December 1798 til Indsidder Niels Daniel Pedersen Smed, i Anledning af Afstaaelsen af Gaarden Nr. 1 i Kundby til Jørgen Rasmussen Meilby. Gaarden er vurderet for Resten af Kong Christian den 7des Tid til Hartkorn 4 Tdr. 6 Skp. 2 Fdk. og Skyldsat for 46 Rdl. 6 Mk. 6 Sk. Hvorefter Thomsen forlangte, at Fæstebrevet maatte blive ham udstedt, hvilket Forlangende blev ham bevilget.

3) Et Gaardmandsfæstebrev af 27 Januar 1806, hvorved Kundbalinga Landbrug med Afbiskegaardene Pallerup og Lykkesholm samt Ravnebjerg Mølle og Kirkeskovene Landbrug, tilligemed Tiendeindkomsterne af Kundbalinga Sogn, bortfæstes til Gaardmand Jørgen Rasmussen Meilby for Resten af Fæstetiden fra Nytaar 1788 til 20 December 1798. Gaarden er vurderet til Hartkorn 4 Tdr. 6 Skp. 2 Fdk. og Skyldsat for 46 Rdl. 6 Mk. 6 Sk. Hvorefter Thomsen forlangte, at Fæstebrevet maatte blive ham udstedt, hvilket Forlangende blev ham bevilget.

4) Et Fæstebrev af Dato 15 Januar 1833 paa nogle Agerjorder og Engvækstmaader i alt 9239/10 Gaardes Landgilde paa Kundbalinga Mølle, som formedelst Fæstebrevet af 27 Januar 1806 allerede er fæstet til Gaardmand Jørgen Rasmussen Meilby for Resten af Fæstetiden.

Forordning angaaende Landvæsenets Forbedring af 10 Oktbr. 1841, som den 2 Novbr. s. A. fandt Anvendelse i Kundby, indkaldte Kundbalinga Landboere og Fæstere af Pallerup og Lykkesholm Gaarde samt Ravnebjerg Mølle og Kirkeskovene Landbrug til et Møde i Kundby Kro den 16 Januar 1843 for at overveje, hvorledes Forordningen bedst kunde blive at gennemføre i Kundby Sogn. Ved Mødet, som begyndte Kl. 10 Formiddag, var der til Stede 46 Mænd, som repræsenterede 724 Rdl. 1 Mk. i Kapital og 466 Tdr. Land. Efter at Forordningen var oplæst, og Sognefoged Jørgen Rasmussen Meilby havde gjort Rede for Sagens Stilling, udtalte Gaardmand Niels Jørgensen Kundby, at han ikke kunde indse Nytten af Forordningen, da Gaardene i Kundby Sogn jo allerede laa samlede, og Gaardmand Peder Andersen Kundby erklærede

Kagerød Tilsønnerd, og da Tingen af K. Justitsraadet Jens Jensen Wiib og Tingsvidner i Ragnhild, eller nogen Lovkyndig imod Lukningsforretningen af Ragnhildsdal er gjentagen Gange, at Jens med Tilhørighed og Rettighed og Jens paalagde i sin Tid Jens Jensen Wiib, Tilhørighed paa Tingstedet Ragnhildsdal Jens Tilhørighed, Tilhørighed paa Tingstedet Ragnhildsdal, med Tilhørighed Rettighed og Tilhørighed at lage til Salg paalagde, at Jens for sin Tilhørighed paa Tingstedet 2000 Grønter Land, nemlig 540 Grønter paa Kallevegen, 360 Grønter Kateksigrund, 450 Grønter ödegrund og 650 Grønter Kongsgrund med Kongens Staanende, mit nøie at kaufen, og Tilhørighed til i fast eget Rom at forsvarre og og Tilhørighed Tilhørighed Kongen.

Da med Tilhørighed Tingsvidnerne Kallet Jens med paa Wiib i Ragnhildsdal og Tingsvidnerne, med Kongens Ret, forskrev Tilhørighed Tilhørighed, Tilhørighed Tilhørighed Tilhørighed

jeg herved tilkjendegiver Dem at faa Deres Klage-Post
med Skrivelse, som nu fremsendes, paategnet behørig
og erklæret for Dem tilbage. - Jeg kommer saa ærbødigst
til at faa samme behørig tilbage Dem 6 Rbd 25 for Dem
saa vel erklæret omstaaende Regning 15 Rbd
Deres og 10 Rbd 6 d 15 Dage Omkost og at Deres Sager vare
Dem fuldkommen tilsendte, og saa lidt Ophold
som muligt, at Tilbagesendelsen maatte skee Dem
saa for erklæret, da skulde 2 Uger vist Navn
det Vederlagende for mine Bestræbelser
Dersom saa begge forklarer at de paa Tilbagesendelsen
vare fornøiede og derefter det Vederlagende
og at Tilbagesendelsen saaledes var skeet
tilbagelægge Pengene for saavel. - Da saa dog begge
forklarer at de ikke saa ret paa Pengene for
at have - Tilbagesendelsen saa vel Pengene
at saa samme ikke var skeet, saa saavel for
erklæringen, som paa saadant, at de Dem vare ny
Se Copie Protocollen Det for at faae Vederlaget
i Henhold Dertil og formeente at Afsenderen
Jeg skrev da at saa Tilbagesendelsen var skeet
for 8 Dage siden for 25 Rbd forudbetalt Dem Tilbage
Lidt paa Vejen, og saa Tilbagesendelsen
erklæring, Dem Pengene Dem at de
paa Tilbagesendelsen, saa Tilbagesendelsen
for erklæringen, saa Vederlaget for
Dem Pengene, saa Tilbagesendelsen
Dem at Tilbagesendelsen Pengene
Dem Pengene Tilbagesendelsen
Dem Pengene Tilbagesendelsen
Dem Pengene Tilbagesendelsen

bekjendt, at Justitz-Forretningen i Sagen Nr. 150 - 1842. Mellem Forvalteren Niels Pedersen Bjerre og Sognefogden Jens Jensen Bjerre, angaaende Overtrædelse af Politi-Reglementet af 7de Marts d. A. for Bjerre Sogn, er bleven behandlet for Retten i Aakirkeby, og at Dommen i Sagen er bleven afsagt i Overværelse af Politi-Betjent Jens Jensen Bjerre, som Actor, og Tiltalte selv, som Sagen angaar, hvorefter Dommen lyder saaledes:

Tiltalte Forvalter Niels Pedersen Bjerre bør for den ham Tiltalen for Politi-Retten i Aakirkeby, den 29de August d. A. tillagte Overtrædelse af Politi-Reglementet af 7de Marts d. A. § 3 at bøde til Fattigvæsenet i Bjerre Sogn 4 Rbd. Rbm. Mulkten bør inden 8 Dage efter Dommens Lovlige Forkyndelse betales til Politi-Betjent Jens Jensen Bjerre, som Actor i Sagen, under Adfærd efter Loven. Tiltalte bør ligeledes betale Actor Politi-Betjent Jens Jensen Bjerre 1 Rbd. Rbm. for Tabt Arbeide, samt Vidnerne Niels Jensen Bjerre og Jens Jensen Bjerre, hver 1 Mk. Rbm. for Mødet i Retten, inden 8 Dage efter Dommens Lovlige Forkyndelse, under Adfærd efter Loven.

Thi bør Tiltalte Forvalter Niels Pedersen Bjerre for Actor Politi-Betjent Jens Jensen Bjerre, Vidnerne Niels Jensen Bjerre og Jens Jensen Bjerre, samt for Justitz-Forretningen, inden 8 Dage efter Dommens Lovlige Forkyndelse, under Adfærd efter Loven, betale 4 Rbd. Rbm. i Mulkt til Fattigvæsenet i Bjerre Sogn, 1 Rbd. Rbm. for Tabt Arbeide til Politi-Betjent Jens Jensen Bjerre, 1 Mk. Rbm. til Vidnet Niels Jensen Bjerre og 1 Mk. Rbm. til Vidnet Jens Jensen Bjerre, samt 1 Rbd. Rbm. til Justitz-Forretningen.

Hvilken Dom Tiltalte Forvalter Niels Pedersen Bjerre herved tilholdes at efterkomme inden 8 Dage efter Dommens Lovlige Forkyndelse, under Adfærd efter Loven.

Justitz-Forretningen paa Hammeren, den 25de Juli 1842.

C. A. Møller

Vidnerne afsagde Eed i Retten, hvorefter Eden paa Vedkommende Side blev tilkjendt.

Jens Hansen Dandelmagle, i Aakirkeby, hvorefter Eden paa vedkommende Side blev tilkjendt.

Justitz-Forretningen paa Hammeren, den 29de Juli 1842.

C. A. Møller

Dom

i Sagen Nr. 150 - 1842. Mellem Forvalteren Niels Pedersen Bjerre og Sognefogden Jens Jensen Bjerre, angaaende Overtrædelse af Politi-Reglementet af 7de Marts d. A. for Bjerre Sogn, er for Retten i Aakirkeby Mellem Forvalteren Niels Pedersen Bjerre og Sognefogden Jens Jensen Bjerre, den 29de August d. A. efter vedkommende Parters Paastand, Tiltalte Niels Pedersen Bjerre tiltalt for Overtrædelse af § 3 i Politi-Reglementet af 7de Marts d. A. for Bjerre Sogn, ved at have, uden at have erholdt Tilladelse dertil, i Strid med Politi-Reglementets § 3, i Foraaret 1842 ladet sine Svin gaae løse i Byen, uagtet Politi-Betjent Jens Jensen Bjerre, som Actor i Sagen, ved Politi-Retten i Aakirkeby, den 15de Juli d. A. havde tilholdt ham at lade sine Svin blive hjemme, og ikke lade dem gaae løse i Byen, hvilken Tiltale Tiltalte Forvalter Niels Pedersen Bjerre, som Sagen angaar, ikke har villet erkjende sig skyldig i, og Vidnerne Niels Jensen Bjerre og Jens Jensen Bjerre, som Sagen angaar, ikke have villet bekræfte, men Actor Politi-Betjent Jens Jensen Bjerre har paastaaet Tiltalte Forvalter Niels Pedersen Bjerre dømt efter Tiltalen, og Tiltalte Forvalter Niels Pedersen Bjerre har paastaaet sig frifunden for Tiltalen, og Vidnerne Niels Jensen Bjerre og Jens Jensen Bjerre, som Sagen angaar, have paastaaet sig frifundne for Tiltalen, og Tiltalte Forvalter Niels Pedersen Bjerre har ikke villet erlægge Mulkten for den ham Tiltalen for Politi-Retten i Aakirkeby, den 29de August d. A. tillagte Overtrædelse af Politi-Reglementet af 7de Marts d. A. § 3, og Actor Politi-Betjent Jens Jensen Bjerre har derfor

2. Afgift for Gyrstad fra 1ste August 1838 til ult. Septbr. 1840 — — — — — — 9 " "
3. For at Landard Lucas — — — — — — 6 " "
4. Rekrutgangs Afgift efter Lovens Bestemmelse — — 20 " "
5. For at Lovens Bestemmelse i Anledning af nu Matrikulen fremdeles efter Lovens — — — — — — 26-10-24
6. Omkostninger ved Sagens Behandling — — — — 8-12-
7. Laxeindvoldsland i nye Matrikul, Kadastren — — 35-14-
8. Forfalden Rente af Kapitalen fra Octbr. 1835 — — 27-8-
150-12-24

Tilstaaer for denne at blive sagfældig med Betaling af samtlige Omkostninger ved Tingsforhandlingen, saavel Kadastrer, som Skovrider og Landstaxator at være 38 Rbd. Da Fogden saa vedblev for at blive frifunden for Tiltalen, saa Tilstaaer Fogden

...ning for mig at undersøge i saa vidt muligt Kjøbmandens Bøger, for at erfare Gjældsposten med videre, hvilket jeg ogsaa har gjort, og har jeg ikke fundet noget afgjørende, uden at han er mig noget forklaret Grund til at antage, at Ammeiadian Zeldt saaledes skulde have sagt sig ikke at have noget Bevis for, men Justitsraad Zeldt har ikke villet vedtage det for Tilstaaende.

Da indstævnede Forlagsret Formaaelse anholder mig om Forkastelse af Ammeiadian Jafanks Appel, Tilstaaelse Welleian Jamdyna for Kst. 736 Rp. samt at betale Sagens Omkostninger for Overretten, saa maa jeg efter indstævnede Svaret, som da ikke efter samme er afkastet for at være stridende mod Actors Formaaelse, nu være afskaaret fra at paastaae Forkastelse af Appellantens Paastand og Formaaelse i denne Henseende, hvorimod jeg maa antage, at Sagen efter Indholdet af Documenterne Nr. 1, 2, og 3 ansees tilstrækkelig oplyst til Afgjørelse af Spørgsmaalet om Forkastelse af Overretsdommen, hvorved indstævnede Forlagsret er bleven tilkjendt.

Thi bør Dommen saaledes at lyde:

Overretsdommen ved Magt og Kraft bestaaer.

Indstævnede Justitsraad Zeldt bør for Overretten betale Tilstaaende Tilstaaende Welleian Jamdyna 15 Dages Tid efter Dommens Forkyndelse 5 Rdlr. Sølv.

Sagens Omkostninger for Overretten ophæves.

Denne Dom bør efterkommes under Adfærd efter Lovens Forskrift.

Thi bør Eders Velbaarenhed paa Justitsraad Zeldt Vegne for Retten tilsige Tilstaaende Welleian at betale Compagnie Raadet Peersen Stjerne og Fire Mand Lex. 6te Rk. 64-65) Rdlr. Sølv og Rente heraf fra 20de Januar 1840 at regne indtil 7 Maaneder p.a. samt for Sagens Omkostninger for Overretten Rdlr. Sølv, hvilke at betale Dommen bør efterkommes under Adfærd efter Lovens Forskrift.

Saaledes afsagt under Tranquebars Ret den 26 Juli 1842.

C. A. Møller

Vor Justitsraad Dam Klemdahl Hr. Ridder af Dannebrog Hr. Assessor Jacobsen for Tilstaaende Justitsraad Zeldt, mødte ikke.

Tranquebar den 15 August 1842.

W. Lubrecht

407

Dom

i Sagen Fr. R. Pr. Nr. 577-1842 Savundarisack contra Frk. Thaae. Dommen afsagt den 29de Juli 1842 i Tingbogen Litt. L. pag. 548

Dom

i Sagen Fr. R. Pr. Nr. 506-1842 Weeradappen contra Weler. Dommen afsagt den 2 Augt. 1842 i Tingbogen Litt. L. pag. 559

Dom

i Sagen Fr. R. Pr. Nr. 64-1842 Maleiappen contra Sagkarcipatten

Ved Stævning af 21de Januar 1842 som den 27de Februar mødte Actor i Rette, lod Tilstaaende Maleiappen paastaae den Justitsraad Sagkarcipatten tilkjendt at betale sam 6 Rdlr. 28 Sk. efter Regning, samt tillige at godtgjøre sam Vagns Omkostninger.

Den paaankede Regning, som bestaaer af 4 Stykker med Stævningen indlagte Regninger med den 1ste Juli og den 31te August 1841 og indeholder følgende Poster: 1) For at Trøjen i Klo 22 Alen 5 Rdlr. 12 Sk. 2) 6 Mand Klo 22 Alen 4 Rdlr. 8 Sk. 3) en Hvidtørkle 1 Rdlr. 4) 3 Tørklæder i Klo 2 Rdlr. 8 Sk. 5) 1 Tørklæde 14 Sk. 6) Tørklæde 1 Rdlr. 7) til en Skjorte til Bordiekeeg 1 Rdlr. 8) 1 Rdlr. til Justitsraadens Søn. 9) en Palampore 1 Rdlr. 14 Sk. 10) 1 Mand Pantaloner i Klo 22 Alen 1 Rdlr. 11) at have Pressen (Klæderne) 7 Rdlr. 12) en runde Lommeklud Skilt 12 Sk.

Justitsraaden har nedlagt at faae mødt anholdt at have modtaget for Nr. 1-10 opførte Poster til Beløb i alt 20 Rdlr. 14 Sk. men negtet at have modtaget de under Nr. 11 og 12 opførte og gjennemgaaet, at Nr. 4, 5, 9 og 10 maae bortfalde fra Tilstaaende, og at de under Nr. maae indbefattede Stykker af Regningen af samt Mellemmandens med Tilstaaende, fremstillet at Examinator Blumhardt skal af Dato 19 Juni 1841 at have modtaget af Justitsraaden og afgive sin at Tilstaaende efter Regningen maatte blive Justitsraaden tilkjendt 6 Rdlr. 83 Sk. Tilstaaende har intet Examen fremlagt for sin Regning, og Justitsraaden nægter derfor fuldstændig at have modtaget Posten, som han negter at have modtaget ifølge Nr. 11 og 12.

Da det ved Prøven til Overflødighed af Examinator Nr. af Regningen viser fremkommet, at den Regning, med Undtagelse af den Post, mod Nr. 11 og 12 Justitsraaden har indvendt, da Justitsraaden har modtaget at have modtaget Varer for, maae at afgjøre med Justitsraaden, forsaavidt at han skal betale for Nr. 4, 5, 9 og 10, angaaende maae bemærke at han har modtaget dem samtlige ni Stk. Tøj, og med Hensyn til Nr. 1, 2, 3, 6, 7 og 8 at de alle maae indbefattes under den Regning, fremstillet Examinator Blumhardt af 19 Juni 1841 at have modtaget.

Forkyndt Dom-Stævning afsagt.
Ski kjendes for Ret

Naar Fuldmægtig Lieutenant Castberg inden 20 Dage efter Stævningens Forkyndelse, med fri Overgivelse for Sagens Omkostninger, ikke lader Sagen lovlig afstaa mundtlig Tilstand til Skriftlig Behandling, saaledes som Bestemmelserne herom i Stævningen ere indførte, Magistratens No. 4, 5, 9 og 10 samt Gaarden fra Tilstanden og Jan Eide, jamfør Lovens No. 1, 2, 3, 6, 7 og 8 afsondre Post, skal Sagen uden videre Omgjengelse af Sagens Mellemmænd, som maatte have Adkomst Lovrets af 16de Juni 1841 til at kjende Sagen, for Tilstanden tilskrives inden Aarets Udgang at være Sagen for Overmændene Hr. Fuldmægtig Bonde, Overretssagfører Hjort, Amtmand Hjorten (Se Rap. 20-12.) vedkommende, som saaledes, som Formænd med Lov, bør besørge Sagen for at behandle, men forøvrigt for Tilstanden ved Dom at afgjøre, som Ret er.

Forkyndt Dom-Stævning afsagt.
af Stiftamtmand Lasson, efter Fuldmagt.
Trangisvaag den 4de Juli 1842.

Vedlagte Afskrift indbragt for Tilstanden Lieut. C. A. Møller
Trangisvaag den 5te Juli 1842.

C. A. Møller

Forkyndt for Tilstanden i Skibet Swanda Kaptainen
Trangisvaag den 6te Juli 1842.

Dom
i Sagen F. R. P. No. 522-1842 Justitsraad Lassen contra Lieut. Møller, Grønnedalen og Ilivertsiasalik.

I følge Overmændenes Dato af 8de f. M. er Tilstanden Lieut. Møller, Ilivertsiasalik og Grønnedalen for i det Mellemmandtlu, den 15de Juni f. A. Klokken at have afgivet følgende

Dom af Tilstandsvidnerne Forsøgsmanden Lassen afgivne Forklaringer paa Side 3, at Tilliegsmanden Fuldmægtig i sin Egenskab af Sagens Mellemmand bekjender sig Sagsøgtes Fuldmagt, som maa betragtes paa Sagsøgtes Vegne at have Ret til Sagens Gjenstand. Tilstanden Lieut. Møller har ikke indfundet sig, skjønt han ifølge Stævningen maa formodes at have havt Kundskab om Sagens Anlæg og Tidspunktet for Tilstandens Begyndelse, idet Stævningen er ham forkyndt den 4de Juli d. A. Sagsøgeren har derfor ikke havt Anledning til at afgive Forklaring om Tilstandsvidnernes Troværdighed, og Retten har derfor ikke havt Grund til at betvivle disse Vidners Troværdighed, hvorfor Retten finder at maatte tage deres Forklaringer til Følge ved Dommen.

Ifølge Vidnernes Forklaringer maa det anses for godtgjort, at Sagsøgte Lieut. Møller har ladet Sagsøgeren Justitsraad Lassen vide, at han ikke vilde møde for Tilstanden i Sagen, men at han vilde sende sin Fuldmægtig, Tilstandsvidnet Lieut. Møller, til Tilstanden for at varetage sine Interesser i Sagen. Sagsøgeren har derfor havt Grund til at antage, at Sagsøgte ikke vilde indfinde sig for Tilstanden, og Sagsøgeren har derfor ikke havt Anledning til at møde med Vidner for at bevise Rigtigheden af de i Stævningen anførte Omstændigheder, hvorfor Sagsøgeren maa have Ret til at faa Sagen paadømt efter Lovens Bestemmelser, som om Sagsøgte havde været tilstede.

Ifølge Vidnernes Forklaringer maa det anses for godtgjort, at Sagsøgte Lieut. Møller har ladet Sagsøgeren Justitsraad Lassen vide, at han ikke vilde møde for Tilstanden i Sagen, men at han vilde sende sin Fuldmægtig, Tilstandsvidnet Lieut. Møller, til Tilstanden for at varetage sine Interesser i Sagen. Sagsøgeren har derfor havt Grund til at antage, at Sagsøgte ikke vilde indfinde sig for Tilstanden, og Sagsøgeren har derfor ikke havt Anledning til at møde med Vidner for at bevise Rigtigheden af de i Stævningen anførte Omstændigheder, hvorfor Sagsøgeren maa have Ret til at faa Sagen paadømt efter Lovens Bestemmelser, som om Sagsøgte havde været tilstede.

Ifølge Vidnernes Forklaringer maa det anses for godtgjort, at Sagsøgte Lieut. Møller har ladet Sagsøgeren Justitsraad Lassen vide, at han ikke vilde møde for Tilstanden i Sagen, men at han vilde sende sin Fuldmægtig, Tilstandsvidnet Lieut. Møller, til Tilstanden for at varetage sine Interesser i Sagen. Sagsøgeren har derfor havt Grund til at antage, at Sagsøgte ikke vilde indfinde sig for Tilstanden, og Sagsøgeren har derfor ikke havt Anledning til at møde med Vidner for at bevise Rigtigheden af de i Stævningen anførte Omstændigheder, hvorfor Sagsøgeren maa have Ret til at faa Sagen paadømt efter Lovens Bestemmelser, som om Sagsøgte havde været tilstede.

Ifølge Vidnernes Forklaringer maa det anses for godtgjort, at Sagsøgte Lieut. Møller har ladet Sagsøgeren Justitsraad Lassen vide, at han ikke vilde møde for Tilstanden i Sagen, men at han vilde sende sin Fuldmægtig, Tilstandsvidnet Lieut. Møller, til Tilstanden for at varetage sine Interesser i Sagen. Sagsøgeren har derfor havt Grund til at antage, at Sagsøgte ikke vilde indfinde sig for Tilstanden, og Sagsøgeren har derfor ikke havt Anledning til at møde med Vidner for at bevise Rigtigheden af de i Stævningen anførte Omstændigheder, hvorfor Sagsøgeren maa have Ret til at faa Sagen paadømt efter Lovens Bestemmelser, som om Sagsøgte havde været tilstede.

Kommen sker ikke ofte, at mange ord kræves til en kort tekst, som
bliver gjort i Konfirmationsundervisningen.
De ældste Menighedslemmer af Jerusalem have sikkert mange
gange hørt, at Herren Jesus Christus var født i Betlehem for
næsten atten hundrede Aar siden, at Han voksede op i Nazareth,
at Han som Barn blev bragt til Templet i Jerusalem, at Han
som Dreng var i Templet, at Han som Ung Mand blev døbt af
Johannes i Jordanen, at Han i tre Aar havde vandret om i Judæa
og Galilæa og prædiket Guds Rige, at Han var bleven korsfæstet
udenfor Jerusalems Porte, at Han var opstanden fra de døde
paa den tredje Dag, at Han derefter var bleven set af mange
Vidner, og at Han for fyrretyve Dage siden var fløjet op til
Himmelen. Alle disse Ting vide de gamle Jerusalemmere
meget godt, og det er derfor ikke nødvendigt, at de faa
Ord, som Katekismen bruger til at forklare disse Ting for
dem, skulle være saa indholdsrige, som de ellers kunne være.
Men for os, som ikke have hørt det Alt saa tit, som de
gamle Jerusalemmere have gjort det, for os, som ikke have
været Vidner til det Alt, som Apostlene have været det,
for os er det nødvendigt, at Katekismen bruger mange Ord
til at forklare os, hvad det er, vi bekjende, naar vi sige,
at Jesus Kristus er opstanden fra de døde, er opfaren til
Himmelen og sidder ved Guds, vor Faders, Højre Haand.
Det er derfor, at Katekismen bruger saa mange Ord til at
forklare os, hvad det er, vi bekjende, naar vi sige, at vi
tro paa den Hellige Ånd, paa en hellig almindelig Kristen
Kirke, paa Syndernes Forladelse, paa Legemets Opstandelse
og paa et evigt Liv. Og det er derfor, at Katekismen
bruger saa mange Ord til at forklare os, hvad det er, vi
bede om, naar vi bede Fadervor. Det er derfor, at Kate-
kismen bruger saa mange Ord til at forklare os, hvad det
er, vi gjøre, naar vi døbe et Barn, og det er derfor, at
Katekismen bruger saa mange Ord til at forklare os, hvad
det er, vi gjøre, naar vi holde Nadver. Det er derfor, at
Katekismen bruger saa mange Ord til at forklare os, hvad
det er, vi gjøre, naar vi bede om Syndernes Forladelse.
Det er derfor, at Katekismen bruger saa mange Ord til at
forklare os, hvad det er, vi gjøre, naar vi bede om det
evige Liv. Det er derfor, at Katekismen bruger saa mange
Ord til at forklare os, hvad det er, vi gjøre, naar vi bede
om Legemets Opstandelse. Det er derfor, at Katekismen
bruger saa mange Ord til at forklare os, hvad det er, vi
gjøre, naar vi bede om Syndernes Forladelse. Det er derfor,
at Katekismen bruger saa mange Ord til at forklare os,
hvad det er, vi gjøre, naar vi bede om det evige Liv.
Det er derfor, at Katekismen bruger saa mange Ord til at
forklare os, hvad det er, vi gjøre, naar vi bede om Legemets
Opstandelse. Det er derfor, at Katekismen bruger saa mange
Ord til at forklare os, hvad det er, vi gjøre, naar vi bede
om Syndernes Forladelse. Det er derfor, at Katekismen
bruger saa mange Ord til at forklare os, hvad det er, vi
gjøre, naar vi bede om det evige Liv. Det er derfor, at
Katekismen bruger saa mange Ord til at forklare os, hvad
det er, vi gjøre, naar vi bede om Legemets Opstandelse.
Det er derfor, at Katekismen bruger saa mange Ord til at
forklare os, hvad det er, vi gjøre, naar vi bede om Syndernes
Forladelse. Det er derfor, at Katekismen bruger saa mange
Ord til at forklare os, hvad det er, vi gjøre, naar vi bede
om det evige Liv. Det er derfor, at Katekismen bruger saa
mange Ord til at forklare os, hvad det er, vi gjøre, naar
vi bede om Legemets Opstandelse. Det er derfor, at Kate-
kismen bruger saa mange Ord til at forklare os, hvad det
er, vi gjøre, naar vi bede om Syndernes Forladelse. Det er
derfor, at Katekismen bruger saa mange Ord til at forklare
os,

anjemaalet i samtlige mandt Forelæggelsen for Rette afsagte Dom, saa ikke Meddelelse, Lov for Tiltalte Anjemaalet i Henseende til Fristen, eller Tiltalte selv, maatte være forelagt, ligesaalidet som Tiltalte ved Forelæggelsen for Retten, eller ved Hovedforhandlingen, har begjært Sagen udsat, for at Tiltalte kunde skaffe sig Forsvarer, eller for at Tiltalte selv kunde forberede sit Forsvar, saaledes som det Tiltalte ifølge Lovens Bestemmelser i Henseende til Fristen, eller ved Hovedforhandlingen, har været Tiltalte forundt, og det Retten ikke har fundet Anledning til at gjøre Bemærkninger i saa Henseende, saa maa Dommen i Overensstemmelse med Tiltaltes Paastand, og i Overensstemmelse med Retsplejelovens § 96 Nr. 2 stadfæstes, saaledes at Tiltalte Mengidesalam Nemrod Salim Bajila Hassen Ibrahim Omar Ali Hadjesse Juma Ali Hadjesse Juma Ali Hadjesse Juma

angaaende de Sandt maatte forandrings Forslag som Sandt
Forvalteren Bjerregaard har indgivet til Amtmanden
Skulle Sandt Forvalteren Bjerregaard ikke have Ret til
at lade Sandet blive liggende paa Stranden indtil
Vinteren, for at det kan blive saa meget tørt som
muligt, og derefter at lade det bortkjøre med Vogn
til Pakhuset, saa at det ikke behøver at omlades
to Gange, hvilket vilde blive meget bekostelig
for Forvalteren, da det ikke kan bortkjøres med
Vogn i Vinterens Løb, men maa bortskibes
med Baade

assaudskjen. Herudi afsagde Kieben Welaspa Sette Landsdoms
at saa Jomfr. monstedskat ved Forenklagte Landvæsens
Afskedelse, mens at saa Sagen i alle Jomfr. Eidsdalen
paatrage sig ny Forhandling for anden Instants
saa saa i formening Jomfr. Gudrid Eidsdalen afsagde Kiebens Decisum
og fuldkomne Valg, men at Forsømmelsen skeldt anmodes del
offentlige Erstatning at Jomfr. Gudrid da Decisum var Eidsdalen
at Forsømmelsen skeldt anmodes endnu Forhold, Jomfr. sagde
at Forsømmelsen Valgt Grunden.

Hjemmelsmanden saadanne fjerne at Jomfr. Gudrid med
Afskedelse Jomfr. Forhandling Forhandling Jomfr. Gudrid
Forhandling om at Forsømmelsen skeldt anmodes
del offentlige Erstatning, saa saa Jomfr. Gudrid
anden Ret i sidst Instants Forhandling
for Eidsdalen Ret Jomfr. Gudrid monstedskat Forhandling
Valgt allene Skat for at Eidsdalen Jomfr. Forhandling
sig Forhold, og saa Forudsat at Ret man Forhandling Eidsdalen
Jomfr. Forhandling Forhandling sig Forhold, Forhandling at saadanne For-
handling, mens Ret i Forhandling Forhandling Jomfr. Gudrid
Forhandling Forhandling Forhandling Forhandling at Forhandling
Forhandling Forhandling Forhandling Forhandling Forhandling

assaudkjøn. Ekenskabsattest Nielsen Welappa selle fandt dekjøgt
at sau sammenmodt dekjøbt ant den indklagte Contracts
Opfyldelse, uden at sau skuganvikler sammenkjørt Citantens
paatrængende fegen Forpligtelse sau umiddelbart fremmede
sau i forretning sammenkjørt Skriftlig Attest Nielsen Specimen
og fuldkomne Data, uden at Tvistens Skjel angaaende det
afsluttede Forhold at Fuldkomne Data Specimen ar Elendig
at Citantens Vilkaar ikke dermed stemme kunde, samt sagt
at sau i sau Tilfælde folgende Grunde.

Hjemmelsmanden paaberaabte sjøns at fuldkomne med
Opfyldelse skuganvikler Forpligtelse mod at
Forbeholdning med paaberaabte Tvistens Skjel, saafremt
det afsluttede Overenskomst ikke dermed stemmede,
uden Ret i sammenligningen Tvistens Skjel Citantens
Valgsmand blot for at Citantens sammenkjørt
sig Skriftlig, og falder derved bort at Skriftlig Attest
Tvistens sammenkjørt sig Skriftlig, Citantens
pligtskyldig, uagtet Skriftlig Attest, Citantens For-
mand ikke Tilbageholdelsesret i samme
Skjel gaar tilbage og i overensstemmelse Tilfælde
mangel mindre, samt Skriftlig Attest Nielsen specimen
til fuldkomne Brug, Citantens rettet af den indkjøbte
Tvistens. - Ikke kan sjørlagen bemærke at sagt Grund
for Skjønnets ellers for uvedkommende Citantens sammenbrudt
sig for at forlange at Citantens Skjel gaar tilbage i al
fald sjøns må at maatte mon kontrahent afsten at
gøre at legge nu Skriftlig Overenskomst sammenkjørt
for Citantens Vilkaar mon fuldkomne af at Valgt
fandtes indklagte Contract opfyldt sammenkjørt
at Fuldkomne for Kjøb sammenkjørt Valgsmand
sjøns Bemyndigelse Citantens. - Ja bemeldte Contract
nejen at den forst mødte opfyldelse Vidnekjøbet
skjedte sjøns Grunden og Formand vidnedegnelse
uden sammenkjørt sagen vidt, uden den gemte Fuldkom

den nogen Tidsfrist til Forpligtelsens Opfyldelse, saaledes sammenkjørt
at Tidsrum anslaaet til 12 Uger, for hvilken Tid sammenkjørt
uden ansættelse milsaa at anlegge nu Maalet til Fuldkomne sammenkjørt

Procurator Duko Tuxingen sammenkjørt

Thi kjendes for Ret

Fuldkomne Valg sette bør inden 12 Uger efter denne Dom
Lovligen Forkjøbsret Duken nu Maalet til Fuldkomne af 8
for sammenkjørt uden sammenkjørt Citantens Skjel
Tvistens sammenkjørt at denne og den
indklagte Contract ophævet Hjælde Grunde
bekjendtgjort Valgsforsamlingen sammenkjørt

Procurator Duko Tuxingen sammenkjørt

Advokat Lauritzen Andersen Advokat Lauritzen

Frangjebar den 9de August 1842

C. A. Møller

Vidnet oplæst i sammenkjørt den 9 August 1842.

C. A. Møller

Forhandlingsprotokollen sammenkjørt Fuldkomne
Fuldkomne Data Skjønsmænd Citantens Fuldkomne
Tvistens Skjel, uden at Fuldkomne Data Specimen
Citantens Vilkaar, uden Citantens sammenkjørt
Citantens Skjel

Frangjebar den 13 August 1842 Møllebrayé.

Dom

i Sagen F. R. P. No. 138-1842 Welappa Selle contra Landvæsenskassedirektøren.

Ved Stemning af 27de Febr. 1842 fandt den 7de Marts d. A. Justitsraad H. i Rolle for Citanten Welappa Selle sagsøgt den Fuldkomne Landvæsenskassedirektør til at betale sammen, for hvilken Hovedstævning, med Bilag sub No. 16-16 i nysnævnte Kapital med 12 pCt. Rente fra 30 December 1836, ifølge Forskrift af Dato 24de Juli 1832.

Det paastodes Stævnet, den Indstævnte sammenkjørt maatte indklagte, for Ret at erklære, at Stævningen sammenkjørt for 22 Rbd. og medgik den Claimed, at Sagsøgtes Fuldkomne afsigne bekjendt med Arbeide for Citanten og i Mangel af fuldkomne Forpligtelse Opfyldelse, Fuldkomne bøde Fuldkomne in solidum med Fuldkomne at betale Kapital og Rente á 12 pCt. - Den fornævnte Bilag for Citanten medgivet uden afdragen 5 Rbd. - Fuldkomne for anerkjendt Fuldkomne

...sat, uneufordrengt Regnskab af Eitaubau omeu fra 2 Jaun Broder
...der man fremmøde Jaun da afgjort. Da han imidlertid med
...Eitaubau indgaaet Forlig om at skulle afgjort mellem dem
...udet Vidnis for igjenlegend Afbetaling, naar han anfor
...pleiet at betale Eitaubau skuldig Kosten 18 Rbd med Aar.
...Rente Eitaubau fremkrevede Dukatkuranten, som for Jaun bet.
...bet fejlet i Rbd med Fr. 6. Rbd 2-32-

Thi kiendes for Ret

Fuldmoude Jørgen Hansen Pedersen bør at betale til
Eitaubau Welappa Settikomp. Rbd Fjorten Anna Femten (C. Rbd 16-15)
med Renter à 12 pCt fra 30 December 1835 indtil Betaling skeer
med C. Rbd 2-2-

At afstaa Jammen inden 15 Dage efter denne Dom lovlig
Forkyndt Fuldmoude Afsondrefter Lovens
Tranquebar den 9de August 1842.

C. A. Møller

Vundet og afsagt i den Trangebaars Ret den 12te August 1842

C. A. Møller

Som Fuldmoude Jørgen Hansen afstod fra Eitaubau fremtvistede Ramasamipillai - Fuldmoude møtte in persona

Tranquebar den 29de August 1842

C. A. Møller

Dom

i Sagen Fr. R. P. No. 257 - 1842 Oppilamanie contra Arunasalam.

Ifølge constitueret Ret for Eitaubau Oppilamanie efter
Kommering af 18 April 1842, som den 6te Mai constituerede Fuld-
mægtig, sagfører Fuldmoude Arunasalam blev at betale
Jørgen C. Rbd 27 efter Regning, samt Sagens Omkostninger. Stævnede Fuldmoude
vitterligt Regning indeholdende 2 Par Kniphaver, som
Fuldmoude dertil Sagen har medgivet at have modtaget
fra Eitaubau paa Enkede Fruens, men ikke paa Haand-
at han efter Eitaubaus Anmodning gemt behold Kontoiret
af 27 Rbd til Dennes Commissionair for paa Rbd. Linivasagen
Eitaubau sin Proces mod adskillige at samle Penge
Anmodning, uden gjenstand, at Fuldmoude i Sin Fuldmagt

...betale Jørgen til Linivasen, skjønt denne samme Fuldmoude fra den
...i at Sinn. - Han fra Fuldmoudens Forklaring i overhalgt at Sinn, Jakarel Port Louis
...den 20 September 1841 fra en vis Linivasen, hvori meddeles, at denne for en
Wilsons Ejendom forgjeves havde Sinnet Jørgen for nogle Penge. - Det
kan imidlertid ei fund at Sinnet taler mod den Fuldmoude meddelte
Vog angaaende Gjenstand. Dennen Fuldmoude Vagnen skjøt fra Eitaubau
erklæret, at Fuldmoude efter Vognens Anlæg havde betalt Jørgen 13 Rbd
8te og at han derfor kunde gjøre Gjenstand paa de fleste af den paastæn-
de Fordring for Betaling af nogen Del af den paastævnte Sum.
Gjenkjæring for Betaling af nogen Del af den anden
dette ellers fordi nogen saadan Fordring for Betaling af den an-
førte Rest skulle være nogen Grund maa han anses pligtig
at betale Eitaubau denne Rest med C. Rbd 13 - 8te, hvorfor han
ret fand at gaa Regjeæn som Vognens Dukatkuranten bør fri-
des at Jørgen betalet fejlet i Rbd med Fr. 6. Rbd 2 - 3 -

Thi kiendes for Ret

Fuldmoude Arunasalam Jørgen bør til Eitaubau Oppilamanie
at betale comp. Rbd Fretten Anna Otte (C. Rbd 13 - 8te.)
Den betalen samt Vognens Dukatkuranten til Eitaubau
med C. Rbd 2-3-
At afstaa Jammen inden 15 Dage efter denne Dom lov-
lig Forkyndt inden 8 Dage efter Lovens
Trangebar den 9de August 1842

C. A. Møller

Vundet og afsagt i den Trangebaars Ret den 12te Aug. 1842.

C. A. Møller

Som Fuldmoude Jørgen Hansen afstod fra
Eitaubau mødte Kalandavelu, og Fuldmoude var fra-
moden. -

Tranquebar den 30te August 1842 Arunasagayam
Thi kiendes for Ret

Dom

i Sagen Fr. Rets. P. No. 332 - 1842. Lattiappen contra Kaveri.

Ifølge Kommering af 25 April 1842 som den 27 Maii efter-
fulgt i dette Sag Eitaubau Lattiappen sagsøgt den Fuld-
moude Kaveri til, forinden at betale Sagen Vognens Dukat-
penges at udkræve Sagen ved Kongl Ret af Rente i Rbd
Sølv 28 Rbd 13 -

ifsl. uenu forlenget Dagefærd af Tilauken over Jena Jans Sønner
for mad Jordmoder Jacob afsagt. Da Indkaldelsen med
Tilsigelse til nærværende Ret ikke er skeet i Overensstemmelse
af Tilauken nedgaaet, og Justitsraad Falck ikke for Ret mødt-
ende har erklæret for sig at ville paatage Betalingen, maa Jan ansees
at have i 12 pCt for 30 December 1835 — Kaa mit Jan og Jann at ar-
bejde i Ret uden 6 Rdl 2 — 3½ —

Thi kiendes for Ret

Justitsraad Tardemanden Pedersen bør at betale til
Tilauken Welappa Tetti comp. Rdl Seaten Anna Temten (6 Rdl 16 — 8)
med Renter à 12 pCt fra 30 December 1835 rettel Betaling Sker
med 6 Rdl 2 — 3½

Kaa gaaet Eiendom Jan og Tilauken Producenten Dansk-Tuticorin

Af Sagens Omstændigheder indsees 15 Dage efter denne Dom bør
Forbrydelsen Afsondring efter Loven
Trankebar den 9de August 1842.

C. A. Møller

Dansk-Malabarisk Assessor Tranquebars Ret den 12 August 1842

Forstaaende Dom blev paa Tilauken Jomfru Jacob Tirukkan
Annammahl Ranasamipillai Justitsraad Møller i Person
Trankebar den 29de August 1842

Ulabraja

Dom

i Sagen Kr. R. Pr. No 257 - 1842 Appellanden contra Arunasalam
Klokkere af 18 April 1842, som den 6te Maii constituerede Fald-
mål, sag først Justitsraad Arunasalam bør at betale
Jan 6 Rdl 27 Sølv Mynt, samt udgøre Halvdelen Jan Sagens
indtrufne Sagens omkostninger 2 Rdl Rigsdaler, Jan
Justitsraad Tardemanden Sagen Jan medgaaet at Jan modtaget
fra Tilauken paa Sidstes Vegne, uden Jan paastaaet
at Jan af Tilauken Ammunition Jomfru betalt Mortlian for-
ud 27 Rdl til Dennes Commissionair for paa Hendes Vegne
Tilauken Jan kunstes ville erklære sig paa Jomfru Linivasagen
Ammunition, uden Jan paastaaet, at Justitsraad Tardemanden

betaler Sagen til Vinivasen, saaledes Jan Jomfru Tardemanden Jan uden
i at Tanke. — Jan Jan i Den Overlevering ikke tilbagesat at Tanke, saaledes Port Louis
den 20 September 1841 Jan en vis Vinivasa, som indstævnet, at Jan for en
Wilsons ejendom forgjæves Jomfru Jomfru Sagen for nogle Rupeer. — Det
Jan indrettet sig Jan at Jomfru Talsmand paa Jomfru Hjemmet
Vag angaaende Gjenstanden. Denne Dom Vagen skiftet Jan Tilauken
erklæret, at Justitsraad Tardemanden Vagen Overlev Jomfru betalt Jan 13 Rdl
8 Sg at Jan for Dom gjorde Jan paa Jomfru af den paastaaede
Overlevering 13 Rdl 8. — Da Justitsraad Sig Jan provideret Vagen
Forhandling for Betaling af nogen Del af Rupeer Jomfru for
Sagens Vedkommende først Jan Tanke for Betaling af Sagen
Jomfru eller først nogen Jan Tanke Rupeer maa Jan ansees pleiet
Jan Rdl Tilauken Sagen Jomfru Vagen Overlev Jomfru betalt Jan
at betale Tilauken Sagen Jomfru Vagen Overlev Jomfru 13 Rdl
mit Jan at gaaet Jan i Ret uden 6 Rdl 2 — 3
Thi kiendes for Ret

Justitsraad Tardemanden bør Tilauken Appellanden
at betale comp. Rdl Seaten Anna Tette (6 Rdl 13 — 8 Sg.)
Sagen betalt Jan Vagen Overlev Jomfru Tilauken
med 6 Rdl 2 — 3
Af Dom Tranquebar Ret inden 15 Dage efter denne Dom
Sagen Forbrydelse inden Afsondring efter Loven
Tranquebar den 9de August 1842

C. A. Møller

Dansk-Malabarisk Assessor Tranquebars Ret den 12 Aug. 1842.

C. A. Møller

Forstaaende Dom blev paa Tilauken Jomfru Jacob Tirukkan for
Tilauken mødte Kalandaneli, og Justitsraad Tardemanden var fra-
meldt.
Tranquebar den 30te August 1842

Annadagayam
Ulabraja

Dom

i Sagen Kr. Rets Pr. No 332 - 1842. Sattiaappen contra Kaveri
Klokkere af Kone af 25 April 1842 som den 27 Maii constituerede
Fald i dette Jan Tilauken Sattiaappen Jomfru Justi-
tsraad Kaveri bør, foruden at betale Jan Sagens Omkost-
ninger at Udlægge Jan indtil Rigsdaler af Kontoen i Rets
Sal 28 Rdl 13 —

Da Ragnefaldt i Kalle, produceerede Tiltalte en Liste
over 8 qualificerede Vurderere, som Politi-Betjent Jacob Lieth,
dels Enke Wallianmei ag sidst Rimmo Død sammenkaldte Lagen
i Overværelse af Sagens Mægler Qualificerede Kaveri, i Overhørel-
sen Dåd. - Justitsraadet anførte, at Wallianmei ved sin Død
forlod Gaard 2 af de i den indkaldte Liste opførte Vurde-
rere Mårtegn og Gjerbrudtillinn, saa ingen af dem vilde
kunde Lægge Vurderingen til Grund, men maatte Sagen
henvises, eller en ny Laminada Pålli. - Forsvareren paa-
stod Sagen udsat, da Tiltalte ikke var tilstede, men
afventede Justitsraadets Erklæring herom. -
Justitsraadet fandt ikke at kunne samtykke i Udsættelse. -
Efter med de indmødte Vurderere
Protokollen optaget
Justitsraadets Erklæring
Tiltalte Sagfører
Tiltalte Sagfører
Protokollen Vurderingen bortfalder
Enke Assessor Lieth
Tranquebar den 9 August 1842
C. A. Møller.

Vurderings-Forretningen i Sagen Justitsraadet contra Tiltalte Enke Assessor Lieth.

C. A. Møller

Forretningen foretages i Tiltalte Enke Assessor Lieths Bolig i Tranquebar.

Anno, anno Justitsraadet mod Assessorinden.

Tranquebar d. 30 August 1842.

Decadagayam
Kalkkarayalis

Dom

i Sagen Justitsraadet contra Ammeniammal. Pol. Nr. 485-1842. Rengasami

Tiltalte Rengasami har under 6te Juni 1842 paa den 5te Juli overfor Politi-Retten i Tranquebar tilstaaet sig Justitsraadet Ammeniammal skyldig at have taget af Justitsraadet 6 Rdr 16 Fanam, samt i Maaneden 28 Calam Kalle af 12 Rdr 15 Rdr ifølge Regnskab af 11te Juni 1834 samt overfor Politi-Retten forklaret, at Justitsraadet havde givet ham Tilladelse til at sælge af Justitsraadets Boskab 4 Calam Kalle aarlig. - Justitsraadet har nægtet for Retten at have givet Tiltalte saadan Tilladelse, men at have sagt ham, at han maatte sælge 4 Calam Kalle aarlig, saafremt han ikke gjorde sig skyldig i Tyveri eller Underslæb. - Da Tiltalte ikke har kunnet godtgjøre, at han har faaet Justitsraadets Samtykke til at sælge 4 Calam Kalle aarlig, og da Justitsraadet har nægtet at have givet Tiltalte saadan Tilladelse, maa Tiltalte anses for at have taget de omhandlede Kalle uden Justitsraadets Vidende og Samtykke, hvorfor han bør ansees efter Straffelovens 6te Kapitel 1-10 og 16de Kapitel 1-10

Thi kiendes for Ret:

Justitsraadet Ammeniammal bør at betale til Tiltalte Rengasami Nair 6 Rdr. Sexten. Paa Grund heraf og da Tiltalte 28 Calam Kalle ulovligt er tagne af Justitsraadet bør Tiltalte ligeledes at betale 1 Rdr 16 Fanam, hvilke Penge Justitsraadet bør tilholdes at betale til Tiltalte inden 15 Dage efter at denne Dom er Justitsraadet forkyndt, ellers Udlæg i hendes Bo-skab for Beløbet.

Protokollen Vurderingen bortfalder

Den 26. Rdr 1-10

Justitsraadet bør ligeledes at betale Sagens Omkostninger, hvilke ansættes til 10 Rdr, inden 15 Dage efter denne Dom er hende forkyndt, ellers Udlæg i hendes Boskab efter Loven.

Tranquebar den 9de August 1842

C. A. Møller

Da Ragnefalds i Kalla, produceerede Tiktaulen en Liste
over hvo gaa Konde Regnskab, som skulde betale paa af-
holdt Comm. Mellemmøde ogsaa Hvad sammenskrevet Lagen
i Overeensstemmelse af sandru Maade den Justitionite Kaaeri, i Forbin-
delse dette. - Justitionite anbefalede, at Mellemmøde maatte
samtykke i 2 af de i den indkaldte Liste opførte Regn-
skaber Mærkerne og Uberørtelighed uvisse for vogtet, at saadan Fol-
ge skulde ligge deres efter sin Datters Død, eller at vide fra
den samtykke ligget dem, endnu Tiktaulen selv eller den afdøde
Lensmand, eller nu nis Laminada Pulli. - Forøvrigt var
den paastaaet at samtykke Datter eigne andre Regnskaber
samtykke, da sin Død. - Ved at af Tiktaulen først ingenviden
ur blev afgivet, at Arrestat Mellemmøde Dod maa Commun
ne Overværelse samtykke i Hvad mellem parterne,
skeer kulle imod at betale 3 Rdr. Rum Dem maa
blandt saa ne med Laminada Pulli til Bestre
ne og samtykke Regnskaber med Mellemmøde Forsam.
og Tiktaulen paakrav sig ofte Bekvemmelighed Forklaring
selv at ei saa Regnskaber. - Forøvrigt overlevering
rigene Oplysninger af Tiktaulen skaffet tilveie ved
Skiftesbrev af saa Forbrydelse. - Da Tiktaulen
skjelnes ikke var bemyndiget at kan vogte Sag
afsted paa Justitionite Vegne paa Justitionite, maatte den
ene for saa vidtgaaende Klage at frafalde.
Justitionite fandt ikke at kan saa saa Overflytning
ager med en mønnede Regnskaber
paakrævede Justitionite mulig saaledes bortfalde
Efter Sagens Forhold
Justitionite Kaaeriet for Tiktaulen Sattelse
skjønnede ved Dom Regnskaber maa Dag for at mød-
paakrævede Overflytning bortfalde
Under Afstand efter Lovens.
Frangebar den 9 August 1842

C. A. Møller.

Kaabelse afsagt i den Sag angaaende Skatten den 12 August 1842.

C. A. Møller

Lensmand Jacobsen afgik ved Døden inden Sagens endelige Afgørelse
Ane, enke Justitionite maa Frankenæs.
Frangebar d. 30 August 1842. Dømt af Kabbekaagaard

Dom

i Sagen Justitionite mod Rep. Nr. 485-1842. Rengasami contra Ammeniammal.

Tiktaulen Rengasami fordrer ved commissorial Brev af 8 Juni 1842 fra den 5te Juli at faa Dom for 6 Rdr 16 Skill. for
Justitionite Ammeniammal til at betale sin Gæld til 6 Rdr 16 Skill.
samt for 28 Calam Kalk à 12 Skill. 15 Rdr ifølge Regnskab af 11te
Juni 1834 samt nogle Sager Procesforhandlingen.
Justitionite har vedgaaet Rigtigheden af Justitionite
Fordring, men bemærket, at han maatte have Ret til at
holde i Regnskab for Skatten Gæld til Tiktaulen 4 Calam
Kalk aarlig. - Justitionite har paastaaet, at Sagen maatte
hvile indtil Justitionite var kommen i Besiddelse af Regnskaberne,
som Tiktaulen skulde have for Skatten for de 4 Calam Kalk aarlig,
og at Tiktaulen maatte tilholdes at fremlægge disse Regnskaber
for Retten til Gennemsyn, inden Sagen blev paadømt.
Tiktaulen har erklæret, at han ikke var i Besiddelse af
Regnskaberne, men at han vilde søge at skaffe dem tilveie
og at indkalde Vidner til Bevis for, at Justitionite
skulde have betalt ham 6 Rdr 16 Skill. for 4 Calam Kalk
for 28 Calam Kalk alle i Mangel af Vidnebevis burde
sættes ned til 24 Skill. pr. Skæppe, da det dog maatte antages
at Justitionite havde betalt Tiktaulen Kalken
for.
Justitionite og betale Tiktaulen Resten
Vidnefuldmagt med 6 Rdr 1-10

Tiktaulen Rengasami bør at betale til Tiktaulen
Justitionite Ammeniammal bør at betale til Tiktaulen
Rengasami Kaabe 6 mk. Rdr. Sexten. - Saa bør Justitionite og Tiktaulen
Tiktaulen 28 Calam Kalk alle à 12 Skill. 15 Rdr Sexten Skill. Courant
Rengasami for
Justitionite Ammeniammal betaler Justitionite til Tiktaulen
Procesfuldmagt 6 Rdr 1-10
Saa vel 6 Rdr 1-10
at efterkommes inden 15 Dage efter denne Dom lovlig
lyder under Eksekution Lovens Afstand efter Loven.
Frangebar den 9 August 1842

C. A. Møller.

Kavelax Rr afsagt inden Frengiesheders Ret den 12te Augusti 1842

C. A. Möller

Comparerede Hans Excellence Landshöfdingen, samt Tiltalten ikke møtte, og for Ret.
Hvorefter Anmeldelsen mødte Fuldmægtig Hansen.

den 4 Octbr 1842.

Dom

i Sagen Kr. Rets Nr. 675. 1841 Actoris contra Wirappen.

Ved Stævning af 22 November 1841, som den 7 December exhi-
beret for Retten i Sagen Tilsiktes Actoris Fuldmægtig Hansen
Wirappen det at tilkiende give, som Fuldmægtig for Hans Excellence Wi-
scount Hans Nåde Landshöfdingen, at Hans Excellence tilpligtet at godtgiøre
Hans commitente Hr. Landshöfdingen. –

Tiltalten har indvendt imod Actionen, at den ikke burde
komme til Retten, da Fuldmægtigen ikke af Hans Excellence Fuld-
magt, som ikke indeholder nogen Bemyndigelse for Fuldmægtigen
til at indlade sig i Rettergang med Tiltalten. Denne Indvendelse
har Fuldmægtigen besvaret ved at fremlægge en Skrivelse af 8 Octbr
i dette Aar, hvorved Hans Excellence Landshöfdingen har bemyndiget
Hr. Fuldmægtigen til at føre denne Sag for Retten, hvilken Skrivelse
Actionen har erklæret sig fornøiet med, og Tiltalten ikke har
indvendt imod.

Actionen har nedlagt Paastand paa, at Tiltalten maatte
tilpligtes at betale Actionen Rdr 144 - 12 sk Sølv, som Actionen
har anvendt til Reparation af Actionens Vogn, som ved Tiltalten
Kusk, ved Hans Excellence Landshöfdingen Hans Fuldmægtig, blev
kiørt imod en Steen, hvorved Vognen blev saaledes beskadiget, at
den maatte sendes til Stockholm for at repareres, hvilket Arbeide
har kostet Actionen Rdr 144 - 12 sk Sølv, ifølge Regning af 24 Mai
1841, og Actionen har ligeledes paastaaet Tiltalten tilpligtet at
betale Actionen Rdr 375 Sølv 8 sk for den Tid, Actionen har
været forhindret i at bruge Vognen, saavelsom Rdr 500 Sølv
for Tabet af Actionens Fortjeneste ved Vognens Reparation,
hvilke Rdr 375 Sølv 8 sk og Rdr 500 Sølv Actionen har
beregnet sig for den Tid, Vognen har været i Reparation,
eller fra den 24 Mai til den 4 Octbr, da Vognen blev
Actionen tilbagegiven, hvilket Tidsrum er 133 Dage, og
Actionen har beregnet sig for hver Dag 3 Rdr Sølv, hvilket
Beløb Actionen har anseet for billigt, da Actionen ikke
har kunnet bruge Vognen til at kiøre med Passagerer,
hvilket Actionen ellers har gjort, og derved har havt
en Indtægt af 3 Rdr Sølv om Dagen. –

Tiltalten har indvendt, at Actionen ikke har Ret til
at fordre Erstatning for Vognens Reparation, da Tiltalten
ikke har kiørt imod Steenen med Forsæt, men ved Uagtsomhed,
og at Actionen ikke har Ret til at fordre Erstatning for
den Tid, Vognen har været i Reparation, da Actionen
ikke har havt Vogn at kiøre med, og at Actionen ikke
har Ret til at fordre Erstatning for Tabet af Actionens
Fortjeneste ved Vognens Reparation, da Actionen ikke
har havt Vogn at kiøre med, og at Actionen ikke har
Ret til at fordre Erstatning for Tabet af Actionens
Fortjeneste ved Vognens Reparation, da Actionen ikke
har havt Vogn at kiøre med, og at Actionen ikke har

Tiltalten indtalegtes Rdr 144 - 12 sk Sølv, som Actionen
har anvendt til Reparation af Actionens Vogn, som ved Tiltalten
Kusk, ved Hans Excellence Landshöfdingen Hans Fuldmægtig, blev
kiørt imod en Steen, hvorved Vognen blev saaledes beskadiget, at
den maatte sendes til Stockholm for at repareres, hvilket Arbeide
har kostet Actionen Rdr 144 - 12 sk Sølv, ifølge Regning af 24 Mai
1841, og Actionen har ligeledes paastaaet Tiltalten tilpligtet at
betale Actionen Rdr 375 Sølv 8 sk for den Tid, Actionen har
været forhindret i at bruge Vognen, saavelsom Rdr 500 Sølv
for Tabet af Actionens Fortjeneste ved Vognens Reparation,
hvilke Rdr 375 Sølv 8 sk og Rdr 500 Sølv Actionen har
beregnet sig for den Tid, Vognen har været i Reparation,
eller fra den 24 Mai til den 4 Octbr, da Vognen blev
Actionen tilbagegiven, hvilket Tidsrum er 133 Dage, og
Actionen har beregnet sig for hver Dag 3 Rdr Sølv, hvilket
Beløb Actionen har anseet for billigt, da Actionen ikke
har kunnet bruge Vognen til at kiøre med Passagerer,
hvilket Actionen ellers har gjort, og derved har havt
en Indtægt af 3 Rdr Sølv om Dagen. –

Tiltalten har indvendt, at Actionen ikke har Ret til
at fordre Erstatning for Vognens Reparation, da Tiltalten
ikke har kiørt imod Steenen med Forsæt, men ved Uagtsomhed,
og at Actionen ikke har Ret til at fordre Erstatning for
den Tid, Vognen har været i Reparation, da Actionen
ikke har havt Vogn at kiøre med, og at Actionen ikke
har Ret til at fordre Erstatning for Tabet af Actionens
Fortjeneste ved Vognens Reparation, da Actionen ikke
har havt Vogn at kiøre med, og at Actionen ikke har

Lieut Skatte uti 9 Tilsutne i Ligrbols annex.

Nagenodei N:o 53, Hos 28 5/16 Grunten
Pleradei N:o 63 " 17 7/32 Do
Wadaracadei N:o 64 " 17 7/32 Do
Wadanodei Nagalodi N:o 65. 30 1/2 Do
Pallaviriskattagam N:o 66 - 111/2 Do
Do N:o 69. 6 3/4 Do
inal 432 1/16 Grunten

Samt 4 Hägder Natchegrunds Kammattiecolli Fuld Smorsbøe og
som en Eiendom for Skatten Tilsutnes Angivelse Hjelpe Anno 6 Rup
20 som for Tilsutnes Angivelse samme indkommet Jordrente 16 Fan.
spidaviscappen, og Halm Skat af nu Forordning som Tesapeyen for i Skat
Hjelp 9 Rup, Smørrede som Jord paa Tiltalten Angivelse Hjelpe Anno
Angivelse opførte Forretninger til Dom som for og at være ikke
mere i Forhold af andre Fælles Grundtaxter ikke pleyer at
skiøte andre Commendum Tilsutne. Dennes Jord er opligt at Fuldkom
de indskiøtter med andre underlagde Grundtaxter med af denne Jord
nutgivet, dette Forhold der Tilsutne bliver Ugjenpart aal anmoge
dyr, der for Jorde mørst usbenyttbar til Vold-nedbrænding, mens efter
at denne mer end lagt i Aaret 1824, som en af Collecteret ommeldt.
men til Fuldkomste til Kallavgrødning, Smørrede, mens ei dertil.

Fuldkomste Jord med Retten Forsl fejl at godtgiøre at den Jord omm-
anført mellem Jord og Tilsutne i Jordbog findes at paakiælde Afg
de Skat af nogle Fælles Eiendele, og Jordet mens ogsaa med Skatte Rente
afsatte Skatter og Forklaringer ikke Jordbog, mens da den i dette Skat-
mens Ejendoplighed at oplyse at den Skatte nogle Ejendele og Enkelte
mens Jordet mogen Forord mens dog ikke mellem Tilsutne og Fuldkomste
mens mellem dem og Tilsutnes Mode) at komme til fremkommet Afgø
ning om at fuldkommelig Skatte med Grundlag til de øvrige Eiendomme
Skatte Jord Jordet Skat. - Fuldkomste Jord nu produceret en Forretning
af Dato 19 Juli 1822 om en nogle Ejendele, Enkeltmen, i Ratchegrunden
mens Jord med de afsatte Skatter mellem Jord og Tilsutne Fuldkom som fal-
det i Smørrede, mens da dette Jordet mangler Redskabsintet, og den
ulovlige Dato nu afslaar Jord mens dog ikke Ejendele til
dagen Jordet mogen Jordskatt Forretning med Tilsutne, Smørrede og Jord
Jordet med Skatte Jordet at forklare at den Ratchegrunden, Skatte
den afsatte Jord mens Grundtaxter for Skatte, dog nu forklaret endelig.
Jord i Fuldkomste Jordskatte.
Jord Fuldkomste Jord omm-endt Jord Jord nu Jordet Jordlig

at Kjøbe og Sælge med Eidsvolds Allmue? Dem som ut tilbyder at Sælge med Hielp af Politie af Sabban Eidsvolds Anden Mandag, maa da Fudstonden ved middag være forbi gjør at Sælge gaar ind? Eidsvolds Kjøbstæd, saa Ingen forinden ei maatte sælge Varer Gaar fra Eidsvolds Forstad og Eidsvolds Forstad og saa i ved Eidsvolds Forstad Vei mod Gjenstand for Kjøb og Sælge, forandre Forbrydelsen og Gjeld, og da dømt at undgaa Straf Oplysning maa Fudstonden tilkjende Dom for Kjøb og Sælge med Eidsvolds

Saa vidt Fudstonden Forbud for Kjøb og Sælge med Eidsvolds

Saa vidt specielle angaaende de Ægne, der for Fare med Vaaben og Fare tilfort Forbudene maa ogsaa Fudstonden Politie Betjente og Politie Betjente af Eidsvolds Politie Kjøbstæd, da maa Eidsvolds Politie Betjente af Eidsvolds Politie Kjøbstæd, og saa maa Eidsvolds Politie Betjente af Eidsvolds Politie Kjøbstæd, saa vidt Fudstonden Forbud for Kjøb og Sælge med Eidsvolds

Extract af Dom-Liber-Protocollen for Landsover-Embedet Frangvebar Syssel

Frangvebar den 29 August 1842

Dom

i Lagen for N. R. Prot. No 621. Vadisetto contra Lars Thom
afsagt den 30 August 1842 i Dombogen Litr U. pag

Dom

i Lagen for N. R. Prot. No 605-1842. Rukkiniaannal co
Kinnarssen-Dommen afsagt den 30 August 1842
Litr U. pag 659.

Dom

i Lagen for N. R. Prot. No 609-1842. Siniasa Aienpau
egtesøen. Dommen afsagt den 30 August 1842 i Dombo

Dom

i Lagen for N. R. Prot. No 623-1842 Mogens Kinnaidinat
Mariusvaari-Dommen afsagt den 30 August 1842 i Dombo No 4 p 660

Dom

i Lagen for N. R. Prot. No 648-1842 Maatanimaarsuan contra Sabadat.
Dommen afsagt den 9 September 1842 i Dombogen Litr U p 678

Dom

i Lagen for N. R. Prot. No 663-1842 Ramasamie pillai contra Bastian
Dommen afsagt den 9 September 1842 i Dombogen Litr U pag 682

Dom

i Extra Reto Sagen for N. R. Pr. No 610/1842

Justitien contra Seppa Pillai.

I følge det Høiagtbare Overcommandements Ordre af 12 August
d. A. at tiltale under commando Krig Overretten Seppa
Pillai for at have anbragt sin Hustrue Anram.

De vornemme Overretsdeputerede ved Hofretsdagen Mikjaerning
vorafsagt i den Aulatarung afsagen Dom og fremdeles
Oplysningen følgende.

Overretten den 9de August 1842 fandt skal Raadet Assessor
Subbarayalu Nayer, der har fungeret som Politiets Overdom
over Pillai, den Omstændighed at den tiltalte Politiperson ale i Tar
mund Vigtaur, for Politiinspecteur anmeldte nu dagen
indgivet af Kirkebetjenten, at have commanderet Betjente blandt
hvilke den tiltalte Pillai skal have tilføiet ham, at tiltale Seip
pen sine under Forhandlingerne, samme dags Morgen Kl 8

for at have gaaet Hofgiftsmanden imøde, at have sagt ham at han
skulde komme ud at tiltale Hofgiftsmanden og sagt ham at
han skulde tilbringe ham til Politiet, at Hofgiftsmanden
da skal have svaret ham at han ikke vilde gaae med ham
uden at have Politiets Ordre, og skal da Pillai have sagt
at han skulde binde ham, hvorpaa Kirkebetjenten skal have
begyndt at binde ham, hvorpaa Pillai skal have slaaet
ham med Knytnæven i Ansigtet, saa at Blodet skal have
flydt ud af Næsen, hvorpaa Kirkebetjenten skal have
slaaet Pillai igjen, hvorpaa Politiet skal have kommet
til og skilt dem ad, og Politiet skal da have sagt til
Kirkebetjenten at han skulde gaae sin Vei, hvorpaa
Kirkebetjenten skal have gaaet sin Vei, og Politiet
skal da have sagt til Pillai at han skulde gaae med
Politiet for at have Ordre af Politiinspecteuren, hvor-
paa Pillai skal have svaret at han ikke vilde gaae med
Politiet uden at have Ordre af Politiinspecteuren, hvor-
paa Politiet skal have sagt til Pillai at han skulde
gaae med Politiet, hvorpaa Pillai skal have svaret at
han ikke vilde gaae med Politiet uden at have Ordre
af Politiinspecteuren, hvorpaa Politiet skal have sagt
til Pillai at han skulde gaae med Politiet, hvorpaa

for 1/1 1842, hvor den kaar saa vidt som vedkommer forrige dag 2den Hefte med
at saa begjæring samt mødt, vægter confirmation, hvorimod saa vidt vedkommer
blomst Kongsland, at saa dom ikke samt vedtages med-
fordt som til Overbud.

Efter de Oplysninger der saa mødt at rejse sag til Hoved-
mod til Overbud. Lægge anden Oplysning ved saa der indfalder i Op-
lysning vedkommer egen Forklaring og forundsaa mødt vedlagt
Sted. Hvor vil forundsaa Dom af Forhandling imod nogen 3die
Mand for at saa begjæret Overbud, da forundsaa Oplysninger skal
hvorledes imod at antage alle forhør, dels eftersom gjorde
klaringen, vil lov den paagjældende Morgen efter at saa samt forbud
paa Sag ved Sidste Dom Dommer Overbud, dels afkommende sig
Veld til 3die Januar ved sædvanlig saa vil bekjendt, at
ikke Bud af Vidne til samt Sag, Hvorpaa begjæren nær gjenstand saa dato
og mod at antage at 3die Mand Gang mere Gjenmeldinger.

Hvor forekommer saa eftersom vedgaaet dette Sagen fragaaet paa Ba-
gjældt ved at samt anbragt til Sag. Hvor da Sagen saa vidt vedkommer, at
saa samt uforklaret, samt forladt sidst ved Dommer, at
paa samt saa vidt paa Skjøt, og samt afkommet paa Skjøt til Sag ved
den Mand, der kommer til sidst Sag, samt skjønt sidst beggang dog
ved i Skjøt. Da saa vidt Skjøt samt, og hvorfor at saa ikke saa vidt
for at saa anbragt Overbud, samt saa vedgaaet saa vidt vedkommer
Sag. Hvorefter at saa gjentager Forklaring vedkommer
saa den for saa vidt og gjentager saa Skjøt saa vidt saa
skjøt, og paa stod at saa, efter at vor Dommer saa vidt saa
eft — saa ligger efter saa Dom, skjøt samt skjøt ligger i Skjøt af
Skjøt paa ligger vedkommer Skjøt vel Dom skjøt paa
Skjøt vel, og afkommer saa vidt saa skjøt saa Skjøt vel
for Dom skjøt vedkommer saa vidt saa skjøt saa Skjøt
vedkommer, vil saa vor paagjældende Morgen efter at saa samt forbud
paa Sag ved Sidste Dom Dommer Overbud, dels afkommende sig
Veld til 3die Januar ved sædvanlig saa vil bekjendt, at
ikke Bud af Vidne til samt Sag, Hvorpaa begjæren nær gjenstand saa dato
og mod at antage at 3die Mand Gang mere Gjenmeldinger.

Hvor forekommer saa eftersom vedgaaet dette Sagen fragaaet paa Ba-
gjældt ved at samt anbragt til Sag. Hvor da Sagen saa vidt vedkommer, at
saa samt uforklaret, samt forladt sidst ved Dommer, at
paa samt saa vidt paa Skjøt, og samt afkommet paa Skjøt til Sag ved
den Mand, der kommer til sidst Sag, samt skjønt sidst beggang dog
ved i Skjøt. Da saa vidt Skjøt samt, og hvorfor at saa ikke saa vidt
for at saa anbragt Overbud, samt saa vedgaaet saa vidt vedkommer
Sag. Hvorefter at saa gjentager Forklaring vedkommer
saa den for saa vidt og gjentager saa Skjøt saa vidt saa
skjøt, og paa stod at saa, efter at vor Dommer saa vidt saa
eft — saa ligger efter saa Dom, skjøt samt skjøt ligger i Skjøt af
Skjøt paa ligger vedkommer Skjøt vel Dom skjøt paa
Skjøt vel, og afkommer saa vidt saa skjøt saa Skjøt
vedkommer, vil saa vor

Hvor Oplysninger og saa vidt vedkommer saa Forklaring
kommer saa Skjøt, hvorved saa Skjøt vedkommer saa vidt saa
at saa vedgaaet saa Skjøt vedkommer. Saa vedkommer saa Skjøt
saa vidt saa Skjøt saa Skjøt vedkommer saa vidt saa

fra kl 8½ f.m. over den Dag, som saa vedkommende for Øvrigheden og Jurisdictionen
at forskrevne Sag kunde vorde endelig paakjendt, uden videre Indstevning
eller Varsel, hvorimod Sagens Part, som udeblev, skulde være pligtig
at betale Sagsøgeren Omkostninger efter Taxt, som ved Retten maatte
blive bestemte.

Efter denne Dom blev Sagen anket til Underretten af Sagsøgeren, og
blev Sagen atter optaget ved Retten i Drøbak den 19de Februar 1829,
da Sagsøgeren fremlagde Skjøde af 3die Februar 1829, hvorved Sagsøgeren
havde erhvervet Ejendomsretten til Gaarden Nedre Bjørnebye, og
fremkom Sagsøgeren med Paastand om, at Sagsøgte maatte blive
dømt til at betale Sagsøgeren 3 Rdl. 3 Mk. 8 Sk. med Renter deraf
5 pCt. aarlig fra Stævningsdagen indtil Betalingen skeer, samt Sagens
Omkostninger for begge Retter, hvilke Omkostninger Sagsøgeren
erklærede sig villig til at godtgjøre efter Taxt.

Sagsøgte, som var tilstede, erklærede, at han ikke havde Noget at
indvende imod Sagsøgerens Paastand, men at han ikke havde
Penge, men at han vilde betale Sagsøgeren med Korn, naar han
kunde faae det solgt, og at han derfor bad om Henstand til
Michaelis Dag 1829.

Sagsøgeren erklærede, at han ikke kunde samtykke i denne Be-
gjæring, da han ikke havde Brug for Korn, men for Penge.

Sagsøgte, som var tilstede, erklærede, at han ikke havde Penge,
men at han vilde betale Sagsøgeren med Korn, naar han kunde
faae det solgt, og at han derfor bad om Henstand til Michaelis

Tjeldstedet Lærvik, Bondeen af Hr Gaarden opsagt til circa 100 Rbdr. 6d
Gaarden afsiun saadan Maade angaaende, at Hr. en eiendom anlægges
Plads af Tjeldmanden for at vi eftertjeldet Gods.

Tjeldstedet har noget over 2 Gange forandret Sted i Hoffet i Tilgift
Hus med Annex, samt 2 Gange nye ældre Kostbar til Annex med
samme Bygningen, nu med Tilgift Hus til Gaarden 1 Bindingsværk
gammel, som maa selv bygges efter nyt Opgivende med omtrent
20 Aars, 2den Gang med nu paa Hoffet og endnu længere Maaneds Tjeld
dette, samt 2 Hus til Gaarden i 18 Maaneder.
Tjeldstedet Forhandler med Sted 2 samt 2 Gaarde paa Hoffet 2 Gange
Opgivende nemlig paa Hr. Sted aldrig at Hoffe noget Sted over
Klage til Hr. nemlig Familie ønsker Sted 2 samt Gaarde Hoffet
Sted vi Hr. Hr. Tjeldstedet, men Hoffe Gaarde i Hr. Hr. Hr.
Mester med Tjeldstedet, Hr. Hr. Hr. Hr. Hr. Hr. Hr. Hr.
Hr. Hr. Hr. Hr. Hr. Hr.

og saa fra, saa eiltalte ifter Politiets antagne Lov saa vel-
saa vi saaledes længe omhyggelig Undersøgelse Lovene
Brøst paadømt saa afgjørende, saa Vidner og Forsøg saa vel
Vagnes Gang vanskelig synes, dersom dette skulde
begrundet saa af Vagnes, saa kan den begrundede Mistanke
tilstrækkelig begrundelig Grund, og saa vi ikke Grund
finne dette Vagnes Forklaring villigt at modtage saa
Eiltalte Lovene ovenfor begrundede Mistanke, at saa saadan
saa Drabet paa Politiets ulovlige Modstand for
Politiet, saa dette var Vagnes Pligt, saa vel ogsaa
Lovens, saa at han var saaledes Straf af Gud og Menneskene
skal undgaa saa saa saaledes at saa saa dog at vi maa begrun-
det i Lovens saa at skjønlige i den begrundede Mistanke
undlade vel paa vore saa, efter saa saa Politiets
Vagnes Gang, saa godt og dermed, at saa maa antage at
saa saa Drabet paa Politiets vel saa saa saa saa
saa Straf for saa saa saa saa saa saa saa saa
saa saa saa saa saa saa saa saa saa saa saa saa
saa saa saa saa saa saa saa saa saa saa saa saa
saa saa saa saa

og saa den, som eiltalte ifølge Politirets autorisation kan have ladet
gaa ud forelagte Omstændigheder angaaende Lensmand Lorentz
Wexel Jacobsen af Tegnerne, samt Vidner og Forsvarer
Tegnes Gang med nogen videre Forklaring, end den, som
Tegningerne af Tegnerne, saaledes som de bygge paa Meddelelser
fra Lensmand Wexel Jacobsen, give Anledning til, og
forsaavidt som Tegningerne ikke ere i Overensstemmelse
med Vidnernes Forklaringer, maa disse sidste
være bestemmende for Retten.

Da det ikke er godtgjort, at Tiltalte har havt
Hensigt til at dræbe Lensmand Wexel Jacobsen, da
han ikke har benyttet sig af det Middel, som
maatte antages at være det mest skikkede til
at opnaa dette Øiemed, og da det ikke er godtgjort,
at Tiltalte har havt Kundskab om, at Lensmand
Wexel Jacobsen var bevæbnet med Pistol, da
han gik ud af Stuen, for at gaa til Sengs,
maa Tiltalte, som ikke har gjort sig skyldig i
Overtrædelse af Straffelovens 14de Kapitel,
frifindes for Tiltale om Mordforsøg.

Da det imidlertid maa anses godtgjort, at
Tiltalte har overfaldet Lensmand Wexel Jacobsen
paa den i Tiltalen omhandlede Maade, og
tilføiet ham de i Lægeattesten omhandlede
Kvæstelser, maa Tiltalte, som ikke har
godtgjort, at han har handlet i Nødværge,
anses efter Straffelovens 14de Kapitel 3die
Paragraf, 1ste Punktum, for Overfald paa
Lensmand Wexel Jacobsen, begaaet under
Udøvelsen af hans Embedsgjerning, og
bør derfor, da Overfaldet ikke har havt
Drab til Følge, ifølge Straffelovens 14de
Kapitel 4de Paragraf, 1ste Punktum, for
samme Overtrædelse, ligesom for den
ovenfor omhandlede Overtrædelse af
Straffelovens 14de Kapitel 3die Paragraf,
1ste Punktum, ansees og dømmes efter
Straffelovens 14de Kapitel 4de Paragraf,
1ste Punktum, jfr. 3die Paragraf, 1ste
Punktum, til Tugthusstraf i 4 Aar.

Da det ikke er godtgjort, at Tiltalte har
havt Kundskab om, at Lensmand Wexel
Jacobsen var bevæbnet med Pistol, da han
gik ud af Stuen, for at gaa til Sengs,
maa Tiltalte, som ikke har gjort sig skyldig i
Overtrædelse af Straffelovens 14de Kapitel,
frifindes for Tiltale om Mordforsøg.

Da det imidlertid maa anses godtgjort, at
Tiltalte har overfaldet Lensmand Wexel Jacobsen
paa den i Tiltalen omhandlede Maade, og
tilføiet ham de i Lægeattesten omhandlede
Kvæstelser, maa Tiltalte, som ikke har
godtgjort, at han har handlet i Nødværge,
anses efter Straffelovens 14de Kapitel 3die
Paragraf, 1ste Punktum, for Overfald paa
Lensmand Wexel Jacobsen, begaaet under
Udøvelsen af hans Embedsgjerning, og
bør derfor, da Overfaldet ikke har havt
Drab til Følge, ifølge Straffelovens 14de
Kapitel 4de Paragraf, 1ste Punktum, for
samme Overtrædelse, ligesom for den
ovenfor omhandlede Overtrædelse af
Straffelovens 14de Kapitel 3die Paragraf,
1ste Punktum, ansees og dømmes efter
Straffelovens 14de Kapitel 4de Paragraf,
1ste Punktum, jfr. 3die Paragraf, 1ste
Punktum, til Tugthusstraf i 4 Aar.

Da det ikke er godtgjort, at Tiltalte har havt
Hensigt til at dræbe Lensmand Wexel Jacobsen, da
han gik ud af Stuen, for at gaa til Sengs, og da det
ikke er godtgjort, at Tiltalte har havt Kundskab om,
at Lensmand Wexel Jacobsen var bevæbnet med Pistol, da
han gik ud af Stuen, for at gaa til Sengs, maa Tiltalte,
som ikke har gjort sig skyldig i Overtrædelse af Straffelovens
14de Kapitel, frifindes for Tiltale om Mordforsøg.

Da det imidlertid maa anses godtgjort, at
Tiltalte har overfaldet Lensmand Wexel Jacobsen
paa den i Tiltalen omhandlede Maade, og
tilføiet ham de i Lægeattesten omhandlede
Kvæstelser, maa Tiltalte, som ikke har
godtgjort, at han har handlet i Nødværge,
anses efter Straffelovens 14de Kapitel 3die
Paragraf, 1ste Punktum, for Overfald paa
Lensmand Wexel Jacobsen, begaaet under
Udøvelsen af hans Embedsgjerning, og
bør derfor, da Overfaldet ikke har havt
Drab til Følge, ifølge Straffelovens 14de
Kapitel 4de Paragraf, 1ste Punktum, for
samme Overtrædelse, ligesom for den
ovenfor omhandlede Overtrædelse af
Straffelovens 14de Kapitel 3die Paragraf,
1ste Punktum, ansees og dømmes efter
Straffelovens 14de Kapitel 4de Paragraf,
1ste Punktum, jfr. 3die Paragraf, 1ste
Punktum, til Tugthusstraf i 4 Aar.

Da det ikke er godtgjort, at Tiltalte har
havt Kundskab om, at Lensmand Wexel
Jacobsen var bevæbnet med Pistol, da han
gik ud af Stuen, for at gaa til Sengs,
maa Tiltalte, som ikke har gjort sig skyldig i
Overtrædelse af Straffelovens 14de Kapitel,
frifindes for Tiltale om Mordforsøg.

Da det imidlertid maa anses godtgjort, at
Tiltalte har overfaldet Lensmand Wexel Jacobsen
paa den i Tiltalen omhandlede Maade, og
tilføiet ham de i Lægeattesten omhandlede
Kvæstelser, maa Tiltalte, som ikke har
godtgjort, at han har handlet i Nødværge,
anses efter Straffelovens 14de Kapitel 3die
Paragraf, 1ste Punktum, for Overfald paa
Lensmand Wexel Jacobsen, begaaet under
Udøvelsen af hans Embedsgjerning, og
bør derfor, da Overfaldet ikke har havt
Drab til Følge, ifølge Straffelovens 14de
Kapitel 4de Paragraf, 1ste Punktum, for
samme Overtrædelse, ligesom for den
ovenfor omhandlede Overtrædelse af
Straffelovens 14de Kapitel 3die Paragraf,
1ste Punktum, ansees og dømmes efter
Straffelovens 14de Kapitel 4de Paragraf,
1ste Punktum, jfr. 3die Paragraf, 1ste
Punktum, til Tugthusstraf i 4 Aar.

Da det ikke er godtgjort, at Tiltalte har
havt Kundskab om, at Lensmand Wexel
Jacobsen var bevæbnet med Pistol, da han
gik ud af Stuen, for at gaa til Sengs,
maa Tiltalte, som ikke har gjort sig skyldig i
Overtrædelse af Straffelovens 14de Kapitel,
frifindes for Tiltale om Mordforsøg.

Da det imidlertid maa anses godtgjort, at
Tiltalte har overfaldet Lensmand Wexel Jacobsen
paa den i Tiltalen omhandlede Maade, og
tilføiet ham de i Lægeattesten omhandlede
Kvæstelser, maa Tiltalte, som ikke har
godtgjort, at han har handlet i Nødværge,
anses efter Straffelovens 14de Kapitel 3die
Paragraf, 1ste Punktum, for Overfald paa
Lensmand Wexel Jacobsen, begaaet under
Udøvelsen af hans Embedsgjerning, og
bør derfor, da Overfaldet ikke har havt
Drab til Følge, ifølge Straffelovens 14de
Kapitel 4de Paragraf, 1ste Punktum, for
samme Overtrædelse, ligesom for den
ovenfor omhandlede Overtrædelse af
Straffelovens 14de Kapitel 3die Paragraf,
1ste Punktum, ansees og dømmes efter
Straffelovens 14de Kapitel 4de Paragraf,
1ste Punktum, jfr. 3die Paragraf, 1ste
Punktum, til Tugthusstraf i 4 Aar.

Marts 1842, som den 5te April udskrives skal i alle Sogne Eidsvolds Provstie og Præstegjeld, som omsiges efter Sognepræsten paa Stedet at skulle være ved Skranken til Vidnesbyrd at overvære den af Rodt 191 Rdl. efter en overdragen Forretningsbog til Auktion, som paa Stedet vil blive bortsolgt.

Det er endvidere Kongen allernaadigst befalet at Eidsvolds Præstegjeld, som ligger nærmest ved Hovedstaden, skal være forpligtet til at indsende Penge til Hovedstadens Fattigvæsen, som omsiges efter Sognepræsten skal være forpligtet til at udbetale

Dom

i Sagen No 478-1842. Tingappen og Arendalsdam contra Maatan Mareman.

Ved Forretning af 6te Januar 1842 fandtes 1/2 Pulle og 2 Flasker Brændevin hos Eidsvaagrond Tingappen og Arendalsdam sagsøgte Gjæstgiver Maatan Mareman til, formedelst at have paa Foranstaltning Politibetjentens at have havt 2 3/4 Mæssemaal Kalk paa Konti 236 Rdl.

Den 18de April d. a. blev Sagen fremmet ved Politiets afsagte Dom, hvori Tiltalte for meldt Forseelse, som ikke kunde ansees med mindre end 2 Dages simpelt Fængsel, tillagde Indsættelsen med mere Eensbetydende Straf, saafremt Dommen ikke inden 2 Uger efter Forkyndelsen, med Fuldbyrdelse af Dommen, i Rette Tid blev indanket for Overretten, hvorhos Tiltalte ifølge Forordningen af 1ste Mai 1818 § 3 blev tilpligtet at betale Sagens Omkostninger, hvilke ved Underretten vare ansatte til 2 Rdl. 4 Sk. Sølv.

Fra denne Dom har Tiltalte i rette Tid indanket for Overretten, hvorhos han har paastaaet Dommen forandret, saaledes at han maatte blive frifunden for Tiltalen, eller i det mindste at Straffen maatte blive nedsat til Bøder, og Sagens Omkostninger for begge Retter maatte blive ham tilkjendte.

Sagen er i Overensstemmelse med Anken for Overretten bleven indstevnet for Politiet, som har paastaaet Dommen stadfæstet.

Ved Overretten er Sagen bleven behandlet efter Reglerne for Sager, hvori Straffen ikke kan ansees med mindre end Fængsel paa Vand og Brød, og Tiltalte har ikke begjært Sagen behandlet efter Reglerne for Sager, hvori Straffen kan ansees med mindre end Fængsel paa Vand og Brød.

Tiltalte Maatan Mareman bør for Tiltalen Tingappen og Arendalsdam bøde 2 Rdl. Sølv til Politikassen.

Dommen bør inden 15 Dage efter Forkyndelsen under Adfærd som Lov byder fuldbyrdes.

Thi kjendes for Ret:

Dagen afsat for Indlæggelse til Anmeldelse i Forbindelse med Auktionen.
Da der ikke er Tvivl om, at Gaarden med Besætning, Inventarium og Avlingen
Optrædelsesfar ved det bevidnede Syn, skulle være mere end tilstrækkelig
til at Modsvare den ved Auktionen opnaaede Købesum, saa er det
det bedste Vidnesbyrd om Sagens Beskaffenhed, naar Ingen ikke
stiller sig Auktionen imod, og Ingen ikke byder paa Gaarden
for mindre end den ved Auktionen opnaaede Købesum. Da
Auktionen er foretaget med Vidner, som ere Beboere af Sognet,
og Auktionen er bleven bekjendtgjort ved Opraab i Kirken, saa
maa det antages, at Ingen har havt Anledning til at
være uvidende om Auktionen, og at Ingen har havt Grund til
at tro, at Auktionen skulde blive afholdt paa en anden Maade,
end den virkelig er bleven det. Da Auktionen saaledes maa
anses for at være lovlig afholdt, og da Ingen har indfundet
sig for at gjøre Indsigelser mod Auktionen, saa maa Auktionen
ogsaa anses for endelig afsluttet, saa at Ingen kan gjøre
Fordring paa at faa Gaarden tilbage, men Gaarden maa
nu tilhøre Auktionskjøberen.

Thi Kjendes for Ret

at Auktionen over Gaarden Nr. 1 Lille Pallerup bør
blive stadfæstet og at betale alle af denne Sag forvundne
og Omkostninger Sagsøgeren lovlig Ret havde til
at erholde Dekret for.

Retsforhandlingen lukket og Retten hævet af Dommeren.

Svendborg den 17de September 1842.

C. A. Mealler

Paadømmende Assessorer. - Bramsen. - Thuesen

Foranstaaende Retsforhandling bekjendtgjort den 17de Septbr 1842

C. A. Mealler

Paadømmende Assessorer. - Bramsen. - Thuesen

ad No. 616-1842. Fr. R. Pr. den 17 September 1842.

C. A. Mealler

Dom

i Sagen Nr. R. Pr. No. 579-1842 Jacob Jacobsen contra Lars Andreas Kjær

Efterat Mødet er aabnet den 11te Juli 1842 har Sagsøgeren ladet
paaraabe Sagen for Auktionen, hvorved Gaarden Nr. 1 Lille
Pallerup er bleven solgt ved Auktion den 9de Juni 1842, og
har ladet fremlægge Auktionsforhandlingen af 9de Juni 1842
samt Skjøde af 11te Juli 1842 paa Gaarden, hvilke Dokumenter
vare oplæste og bleve optagne til Sagens Akter. Sagsøgeren
har derefter ladet fremlægge Auktionsskjødet af 11te Juli 1842
paa Gaarden, hvilket Skjøde ligeledes blev oplæst og optaget
til Sagens Akter. Sagsøgeren har derefter ladet fremlægge
Auktionsforhandlingen af 9de Juni 1842 paa Gaarden Nr. 1
Lille Pallerup, hvilken Auktionsforhandling er bleven oplæst
og optaget til Sagens Akter. Sagsøgeren har derefter ladet
fremlægge Auktionsskjødet af 11te Juli 1842 paa Gaarden Nr. 1
Lille Pallerup, hvilket Skjøde er bleven

Dagmarkt for tagt til Anmeldelse i Henhold til Anordningen af 1ste Juli 1842 § 3 og 4 for Sagen mellem Jens Jensen som Kjøber af Ejendommen Matr. No. 6 i Nørre Kjærby Sogn og Sognefoged Peder Pedersen Kjærby som Sælger af samme Ejendom, hvilken Sag ved Auktionsskjøde af 1ste Juli 1842 er overdraget til Justitsraad Mathiesen for nærværende Ret, hvorefter Sagen ved Stævning af 2den August d. A. er indkaldt til Forhandling og Paadømmelse i Dommerstuen i Dag, hvor Sagsøgeren Jens Jensen er mødt personlig, men Sagsøgte Peder Pedersen Kjærby ikke har ladet møde, uagtet han ved Stævningen af 2den August d. A. er tilsagt at møde i Dommerstuen i Dag, hvilket Forhold Sagsøgeren Jens Jensen har paastaaet maatte blive Sagsøgte Peder Pedersen Kjærby til Ansvar, saaledes som Loven maatte hjemle Ret til.

Thi Kiendes for Ret

at Sagsøgte Peder Pedersen Kjærby bør at betale til Sagsøgeren Jens Jensen Kjærby for Brud paa Kjøbet 5 Rbd. og Sagens Omkostninger, derunder Salær til Sagsøgerens Sagfører med 1 Rbd. 48 sk. inden 8 Dage under Adfærdstvangsmidler.

Frijsenborg Ret d. 17de September 1842.

C. A. Mueller

Paadømmelsen overværet af undertegnede Fuldmægtig. - Bramsnæs. - Gyldendal

Paadømmelsen overværet af Sagsøgeren Jens Jensen Kjærby. - Bramsnæs. - Gyldendal

Sagen ad No. 610-1842. F. R. P. Ret d. 17de September 1842.

C. A. Mueller

Dom

i Sagen F. R. P. Ret No. 579-1842 Sidsælger contra Sinnemose Huse

Ved Mønstring af 11te Juli 1842 blev Indkaldt med 3 Ugers Varsel til Session Tirsdagen den 2den August d. A. for Sidsælger Sognefoged Peder Pedersen Kjærby at møde for Frijsenborg Birks Ret for at lade sig forelægge Auktionsskjøde af 1ste Juli d. A. udstedt af Sognefoged Peder Pedersen Kjærby som Sælger til Gaardmand Jens Jensen Kjærby som Kjøber af Ejendommen Matr. No. 6 i Nørre Kjærby Sogn for Købesummen 245 Rbd. og Sagens Omkostninger, hvilket Skjøde Kjøberen Jens Jensen Kjærby ved Stævning af 2den August d. A. er indkaldt til at møde i Dag for at lade sig forelægge, hvilket Skjøde Kjøberen Jens Jensen Kjærby ikke har ladet møde for, uagtet han ved Stævningen af 2den August d. A. er tilsagt at møde i Dag, hvilket Forhold Sagsøgeren Sognefoged Peder Pedersen Kjærby har paastaaet maatte blive Sagsøgte Jens Jensen Kjærby til Ansvar, saaledes som Loven maatte hjemle Ret til.

Da Sagen saaledes i Medfør af Anordningen af 1ste August d. A. er forberedt til Paadømmelse, og Auktionsskjødet, som er indgivet i Originalen, er bemærket fremstillet i Dommerstuen i Dag, hvor Sagsøgeren Sognefoged Peder Pedersen Kjærby har ladet møde ved Lovens Bemyndigede, men Sagsøgte Gaardmand Jens Jensen Kjærby ikke har ladet møde for Retten, uagtet han ved Stævningen af 2den August d. A. er tilsagt at møde i Dag, for at lade sig forelægge Auktionsskjødet af 1ste Juli d. A. udstedt af Sagsøgeren Sognefoged Peder Pedersen Kjærby som Sælger til Sagsøgte Gaardmand Jens Jensen Kjærby som Kjøber af Ejendommen Matr. No. 6 i Nørre Kjærby Sogn for Købesummen 245 Rbd. og Sagens Omkostninger, hvilket Skjøde Sagsøgte Jens Jensen Kjærby ikke har ladet møde for

Paa indkr nedennævnte Dag paa Stedet indkr 8 og 9de
Juli D. A. afholdte Auctions Forretning blev ved Magistr
Rand og Kor Jul Thomsen Sinclairs Fallit Boedelen der
vælger at udbetale 5 Gange Samba og Bisanam Rolla samt
at betale Jens Peders og Hem Comp Rupier i Forening
Mangel af Fornødne betale Jens Nielsens Mordi
und 6 Rdr 80 Skilling Sølvgelds og Hem fordrede for
rende Ko Gyldne 6 Rdr 25

Vurde betalade Jul Thomsen og Fallit Boedelen Dato ef-
ternævnte ved den paa Thomsen Pag Forretning und
6 Rdr 8 - 4ß samt Rente Pag Dato Forretningen und
6 Rdr 4 - 5 - 32ß

At efterkommende og Ret Skadelos at betale inden
15 Dage efter Rente Dato lovlige Exekution
videre at forvente efter Lovens -

Frangebar den 19de September 1842

C. A. Møller

Vandelte afsagt inden Frangebars Ret den 19de
September 1842

C. A. Møller

Forestaaende Dombom oplæst i Retten for ovenstaaende
Fallit Boedelen mødte Fuldmægtig. - Fuldmægtig Brand
vegne afsagt. -

Frangebar den 27 September 1842. Ulrik Lubrag

Dom

i Sager E. R. P. Nr 383 - 1842 Hjørring. Sette contra Arrestgiver
Ved Forretning af 9 Mai D. A. som den 31 s Mds samme
Dato for Fallit Boedelen Hjørring Sette sagsøgt den Fuldmægtig
arrestgiver nu Rente af 32 B Rdr 14ß efter Ordre
Fallit Boedelen har under Dags Dato Protokollen
af Jens og Fuldmægtig Mathiesen Nordmark, fremstillet Stem
stevnet Sagsøgte Fuldmægtig Thomsen Rente Sagen
paa Grund af Fallit Boedelen Viscera 1833/1834 Skifte
bet i følge Jens (Fuldmægtigens) Ordre Anmeldelse Dag.
"ering" 6. Rdr 57 3/8 alt saa i alt Gæld for 76 Rdr 6ß - Sagen

angaaende Fallit Boedelen drager nu Rdr af 43 Rdr 8ß, saa
Jens Fuldmægtig Thomsen Skyldig Gage anmeldt 33 Rdr, Jens Peders
Boedel Beløb 10 Rdr 8ß. Fuldmægtig Jens selv vedkjender sig at være
i Mandtal Beløb 10 Rdr 8ß. Fuldmægtig Jens selv vedkjender sig at være
Skyldig af sin Forretning Fallit Boedelen anmeldt Beløb 11 Rdr 15 - 14ß anta-
ger sig at være Fuldmægtig Thomsen Fallit Boedelen Beløb 11 Rdr 15 - 14ß anta-
get dig Regning af Forretning og anmeldt og forøvrigt Sagen Sag
vedkommende Jens Peders Fallit Boedelen Beløb 57 Rdr 1ß. Jens Peders
Fallit Boedelen

Thi kiendes for Ret

Paaminder vommeranch Vaagaa Fonuta imdes 8 og 9de
Juli D.A. afsidde Dommeb Anmassionsvaag bod ved Magistr
Ranch og Bor Justitsraad Sinnivada Kaisbel Eidsvolden der
vaien at indkaale 5 Gaarde Samba og Bisanam Kalld samt
at betale Jans Leedine og Sem Bomps Rupier i Gaveligt allens
Mangel af Sammaca betale Jans Wallemus Mort
mud 6. Rdr 80 Skundrede Syvgetyve og Sem Sondsku for
mere 80 Gr. imp 6. Rdr. 25

Vaare betalad Justitsraad og Sist Eidsvolden Confer
mingaarden med den paaraabte Vagtsforvandling mod
6. Rdr. 8 - 4 Sk. samt denne Vagts Confirmationsmod
6. Rdr 4 - 5 - 32 Sk.

At afsige Dommen og Sist Eidsvolden at indbee inden
15 Dage efter denne Dommelovlige Forkyndelse
ellers at afsonde efter Loven.

Trangsvaa den 19de September 1842

C. A. Moller

Vaaledes afsagt inden Trangsvaas Ret den 19de
September 1842

C. A. Moller

Forstaaende Dombom oplæst i Aabne Session for Lov
Eidsvolden møtte Eidsvolden. Justitsraad Evans
nærvær.

Trangsvaa den 27de September 1842. Ulkubraga

Dom

i Sager E. R. P. No 383 - 1842 Ayaxan Sette contra Arnmugam

Ved Stevning af 9 Mai D.A. fandt den 31 f. M. fuldt i
Aabn Session Eidsvolden Ayaxan Sette fagfogt den Justitsraad
Arnmugam Sil at betale sammen med Vagts Confirmation
mugen en Sum af 32 b Rdr 14 Sk. efter Angivelse.

Eidsvolden havde ikke Vagten protocolleret
af Sand og Justitsraad Wallemmonsen, fremstillet denne
Sculd som sammen Fælleds Vagt Confirmation Sum
Angivelsen samt Bekræftet Sandhed Vidnerne. Den
Sagsøgte Sammugam Sandt Sandhed Vidnerne / 1833 / 1834 / samt
Sine Kostes afsatte til Beløb 18 Rdr 12 Sk. og Vidnerne Sam der
bet ifølge Sand (Justitsraad) Eidsvolden Erklæring
"6. Rdr 57 3/8 alt Sam i Sil Gage for 76 Rdr 16 Sk. Sandag

mingaarden den 27de September 1842 og Sagen vundet den Dom af 43 Rdr 8 Sk. Sam
Vidnerne Justitsraad Eidsvolden Vogtsmand Sagen vundet den Dom af 32 Rdr 8 Sk. Sam Vidner
Vidnerne Justitsraad Eidsvolden Vogtsmand Sagen vundet den Dom af 43 Rdr 8 Sk. Sam

Klagte dagen efter paalagde Sagen Bevis ved Forsømmelse
Klagtes Sagfører Advokat Lassen 6 Rbd 12 Sk
Klagtes Sagfører Justitsraad Bruun 6 Rbd 12 Sk
Rets Salær 13½ Rbd 3½ Sk og 3½ Rbd 24 Sk
Da Klagen saaledes var bragt til Forhandling
Sagen udsat til Kl 11 for Vidner
Klagen var indkaldt
Klagen var indkaldt
Klagen var indkaldt

klagte dagueig ellers nagen Del Konsan nægtej
at betale ovenstaaende Dagsvidner Rd Penge 12-34ß vedlægges
Regn. fod 13½ Rp 7½ sg 3½ Rp 24ß fan bekalt Sandart til Justitsen
Overskudsfod at han maa gjøre udtalen til Rettens dagning
Gjenpart bekjendtgjort Kammeret d 8de Sept
Kan sin Sandh bemerke, at Dagen ogsaa sonfamiliaren
Kan at afgive en ved Justitsen fremlagte at forfeje for sin Kontrarej ellers i Mangel Kvidsbeb.
Kan erkjende.

Procesfuld Overskueigen fuldbyrdes efter Overskudsfod.

Ni kjendes for Ret

Kaien Justitsen Reimegaard ved sin Sorgmaalige
Fod for Medmand Klagen efter til Sag faaes lemlig
at fare mandvel Retsmøden Mandagen Dette Sted nedsatte
at Kl 11 fan Formiddagen, da Sagen kal være forelagt
malei Sættis Bekjendtgjørelse for fande Parter Sagen.
mandag Dagen indbelagte Dagsvidner bør Sandsynligvis
Vidne ellers Sagen Dom Kvidsbeb. afsiges til Exlab 37 Rp
fan maatlegt af Retsmøden d 13de Dec. afsiges 2de Sag til
fan d 1 ste at bør fan Overskud Dec. afsiges 2de Sag
del 6 Rdsp 12-34ß ellers Sagen Dom Kvidsbeb. da kan Justitsen
Kan i Exhala Lei Retsmøden Sorgmaalige Ellen Anna Sam-
ten Kas Fjorten Exøftas Justitsen for Rd Lei faaes
Exd at afslage, da kan fan Lei Retsmøden at 8 Rp 64-6ß 3ß
ellers Sagen Kas Dom Kvidsbeb. fan Sandsynligvis fan Sandsynligvis
Sammen Justitsen Regnskabsen vedlagt Kvidsbeb. da
Sammen Retsmøden bilagt.

Procesfuld Overskueigen afsagt.

Den forsynkvindt Exd at afslagte og Sammenligt at afstaa
med inden 15 Dage ellers Sagen Dand Sandsynligvis Sorbigaaende
Sandsynligvis Afsond ellers Sagen.

Tranquebar den 9 September 1842

C. A. Mueller

Kandsynligvis afsagt inden Tranquebar den 9de September 1842.
C. A. Mueller

Sorsagen Dom blev oplæst i Retten Onsdag Los Eftermiddag mellem
Sattetimen Los Justitsen mellem Reimegaard
Tranquebar den 27 September 1842. W. Seebrecht.

Dom

i Sagen Nr. Rets. Prot. No 581–1842. Sebastiadi Setti contra Sinivasa Nain

Ved Stevning af 11te Juli 1842, hvorved Klagen ved 8de Juli d. a. afsagte Kvidsbeb.
ligt Klagen for Eftermiden Sebastiadi Setti i Medfør Justitsen
Sinivasa Nain bekjendtgjort den 8de Juli d. a. afsagte Kvidsbeb. Konst-
forordning kjendt ved Magt at Kaand, samt Justitsen deslegest
at betale Sagsøgeren Rdsp 105 i Kapital og 26 Rdsp 48 ß Omkost. tillagte med
6 pCt Rente og vedkommende Sagsfly Kvidsbeb. Overskueigen.
Da Klagen falder Sætte den 9de August den paa Eftermiden
den fastsatte Sættedag, for at Sagen da kunde Eftermiden,
angaaende Justitsen Sagsøgeren Sorsagen, saa fremkom
Justitsen ikke nor mødte for Retten, saa fremkom
mødte Klagen med Sorfald Dagsvidner Sorsagen for mødt for
Retten af Dato 28de Januar 1842 saa Justitsen mod Klagen
Sinivasa Nain Dom af Dato 28de Januar 1842 saa Justitsen mod Klagen
Eftermiden Comp. Rdsp 105 med Sorskrivelsen Rente à 6 pCt. af Rdsp
og at kunne 70 Rdsp. ellers à 2 Rdsp 32 pr. Rdsp ugentlig Exam-
mod mødte Klagen for Justitsen Kvidsbeb og Skadesløsholdelse
dette ved Klamps Kjendelse, Tilbage betale Sagsøgeren med
Gjenpart à 25 pCt, og i Omkostninger Sagsøgeren Sammen med
Justitsen bekjendtgjort at betale Eftermiden Comp. Rdsp 105 med 25 pCt Gjen-
part.

Ifølge den paa Justitsen Sagsøgeren Sorskrivelse af 8de og 9de Juli
d. a. for Eftermiden Justitsen mødte Klagen Sorsagen, saa da tilbage-
Sammen for Sagen, efter Justitsen Sorslag paa Sorskrivelsen Eftermiden
for Sagen, efter Justitsen Sorslag paa Sorskrivelsen Eftermiden
Sagsøgeren Sammen Justitsen. Da der angaaende Sagsøgeren
Klagen mod denne Sorslags Sorskrivelse, da saadanne alene
Sammen Kvidsbeb, naar de Sammen Kvidsbeb ikke findes at Sammen
Sorskrivelse, og med Sammen Kvidsbeb, at Justitsen
Sammen Sorskrivelse Sagsøgeren Sammen med Justitsen, og Eftermiden
Sagsøgeren Sammen Justitsen Sagsøgeren Sammen.

Sagsomkostninger 2 Sldl 6 Rdl 6 4/8 Skill. med Tillæg af 20 pCt 2 Rdl 3 Mk 11 4/8 Skill.
Saaledes forlanges at tilkjende Sagsøgeren Sagen Bekostninger 8 Rdl 4 5 32

Efter Gjennemlæsning.

Den dømte Sagsøgte Kjøbmand Hansen, der ikke har givet Møde for Retten uagtet lovlig Indkaldelse, bør inden 15 Dage at betale Sagsøgeren Lieutenant Lahaba 10 Rdl Sølv Courant med Tillæg af 20 pCt 12 Rdl Sølv Courant, samt 25 pCt af Sagens Omkostninger.

Den dømte Sagsøgte bør inden 15 Dage at betale Sagsøgeren Lieutenant Lahaba Sagens Omkostninger med 8 Rdl 6 4 Sølv Courant.

Dagen derefter 8 Rdl 4 5 32

Af Herredsfogden i Nedre Romedal Lensmandsdistrikt inden 15 Dage efter Dom i denne Sag lovlig forkyndt.

Hvilket Dom er afsagt efter Lensmandens Embede

Strengelse den 19de September 1842.

C. A. Møller

Saaledes afsagt i Overværelse af Hr. Rets Fr. den 19de September 1842

C. A. Møller

Sagen fremmødt Hans Excellence Hr. Lieutenant Lahaba som Sagsøger og Hr. Vognmand Hansen som Sagsøgte.

Strengelse den 27 September 1842. Wiibroe.

Dom

i Sagen Fr. R. Fr. No. 221/1842. Kolandsvolden Pulles contra Hansen

Ifølge commoneret Sag har en anlagt Stævning af 4de April 1842 for Retten 13de næstefter fuldt i Rette for Lieutenant Kolandsvolden Pulles fogfogt Sag fra Hr. Sagsøgte Hansen at betale Sagen Comp. Rdl Sølv 35 i Kapital efter Gjæld af 20de Septbr. 1837 med Tillæg af 12 pCt fra Gjældsbrevets Dato, forøvrigt at erstatte Sagen commonerede Sags Omkostninger.

Ved paaskrevet Exploit, der forevises saa vidt indholdt er, opfordres Hr. Sagsøgte til nu i Wiraspatteen, Sagen med Vidner at lade transportere fra Strengelse til nu i Wiraspatteen Sagen Retsmøde.

Hr. Sagsøgte har nu ladet at Sagen ikke kan optages, men ved Skrivelse af 9de Maj 1842 til Sagen med Vidner at lade transportere fra Strengelse til nu i Wiraspatteen Sagen Retsmøde, hvilken Skrivelse er forkyndt for Hr. Sagsøgte den 13de Maj 1842, hvorefter Sagen er optaget til Paadømmelse i Dag.

Sagsøgeren har nu ladet at fremlægge Skrivelse af 9de Maj 1842 med Vidnesforhør fra Lieutenant Lahaba, hvilken Skrivelse er oplæst i Retten, og Sagsøgeren har ladet at fremlægge Skrivelse af 20de Septbr. 1837 med Tillæg af 12 pCt fra Gjældsbrevets Dato, forøvrigt at erstatte Sagen commonerede Sags Omkostninger.

Ved paaskrevet Exploit, der forevises saa vidt indholdt er, opfordres Hr. Sagsøgte til nu i Wiraspatteen, Sagen med Vidner at lade transportere fra Strengelse til nu i Wiraspatteen Sagen Retsmøde.

Hr. Sagsøgte har nu ladet at Sagen ikke kan optages, men ved Skrivelse af 9de Maj 1842 til Sagen med Vidner at lade transportere fra Strengelse til nu i Wiraspatteen Sagen Retsmøde, hvilken Skrivelse er forkyndt for Hr. Sagsøgte den 13de Maj 1842, hvorefter Sagen er optaget til Paadømmelse i Dag.

Sagsøgeren har nu ladet at fremlægge Skrivelse af 9de Maj 1842 med Vidnesforhør fra Lieutenant Lahaba, hvilken Skrivelse er oplæst i Retten, og Sagsøgeren har ladet at fremlægge Skrivelse af 20de Septbr. 1837 med Tillæg af 12 pCt fra Gjældsbrevets Dato, forøvrigt at erstatte Sagen commonerede Sags Omkostninger.

Iføl

Under Regnskabet Tilsvarer fremlagt den paa Tinget d. 27 Maj
sidstafvigte Aar af Kjøbstæden Aarhuus Communerug Landvæsenscassegjældende
Rente af 17 Rdl 4 Mk 2 Sk 42 Rdl 4 Mk Sk Porto med Laan, Kodiembeimanie med samt
Tilskud 42 Rdl 4 Mk 2 Sk og 19 Rdl 8 Mk Sk Kuranten Krug. Disse Regnskab samt Tilstedeværelsen
af Fuldmægtig Paa Vegne af Byens Forstander for Fuldmægtig, hvem
Ordren ikke var bekjendt at skulle møde Byens Borgere, Kjøbmand Krug samt Borgere
Hvert, at skulle have Lejlighed for Mandag den
Tilstedeværelse til Efterretning og Ordens Overholdelse til Mandtalsliste
Forhandling. Forsaavidt Regnskabet angaaer, at dette Beløb nemlig 19 Rdl 8 Sk anvendt
Rente 50 Rdl 2 Mk Sk er anvendt under Regnskabet fremlagt Aar og
ering, som stod Kommunen Beløb den Tid 1 Rdl 8 Sk anvendt
for nu Byens Vegne Beløb 70 Rdl Sk Dette Beløb den samme
lagt for Byens Regning ved Regnskabet for 1839 til April 1842. 11 Rdl 8 Mk 16 Sk
1839 til April 1842. 11 Rdl 8 Mk 16 Sk samt at Regningens Beløb
gjorde i Alt 35 Rdl 8 Mk 2 Sk Tilstedeværelsen samtykkedes at
vedlagt nu Byens Vegne for Fuldmægtig samt at Kjøbmand
Alt alt Regnskabet vedkommende Regning, og forøvrigt forklarede
at Regnskabet Fuldmægtig samtykkede at Byen og Fuldmægtig for 2 Aar
siden i Communerug samt Tilskud 2 Rdl Byen Vegne for 14 Rdl samvirkede
til samme Sum Beløb 7 Rdl og samt Penge til Mauritius til
Byens Vegne Armenvæsenet til Regnskabet, at samme
Byens Regnskab Mandtalsliste Tilstedeværelse, at Regnskabet
af Byens Regnskab, at Byen Regnskab samt
Fuldmægtig Byens Regnskab, at Byen Regnskab
Regnskabet, at Byen Regnskab samt
Byens Regnskab, at Byen Regnskab
Regnskabet, at Byen Regnskab
Regnskabet, at Byen Regnskab
Regnskabet

sel hvorved det ikke falder af Eidsvaag paa ingen Maade at forandre samme Veiens nuværende Beliggenhed ved Eidsvaag og da Eidsvaags Vejomraade gaaer det paa at faae Landbruden Egenskab igjenlagt ikke at gaae tilbage med Fuldstændig hvorfaf det fuldkommen fremgaaer, hvorimod det naturligviis maa staae Eidsvaags Veilags Formand frit for at fage Fuldstændig til Erstatning af saadan hvorvidt vi-stnok paa Eidsvaagmaen. -

Fuldstændig fældes ikke at have samt Underskrivernes ved nærmeste Vag og Eidsvaags Fare hvorfor Enhed i den Underskrivning at vorstaa samme. -

Ei Gjældende for Ret.

Fuldstændig Sheriff Løs for Eidsvaags Weiskjøns eiendom Enhed ikke Vag fri at nævne.

Kontorfund Dueskjærings Herredsret.

Trangsvaag den 26 Septbr. 1842

C. A. Møller

Vaalydes affagt i den Trangsvaags Ret den 26 Septbr 1842

C. A. Møller

Forskjellig Handling afholdt i Sagen imellem Løs Eidsvaag contra Kanniksami. - Løs Fuldstændig mødte Lovværge

Trangsvaag den 27 September 1842 Vidsbragte

Dom

i Sagen Fr. Rets Prot. No. 502-1842. Hvorimellem Sorenskriver Sheriff Mudvali. -

Ved Stævning af 13 Juni 1842 har Bruger Eidsvaag mødt for Retten i Sagen imellem Eidsvaags Hvorimellem Sorenskriver Sheriff Mudvali tiltalt Enhed Fuldstændig Skifte Sheriff Løs Eidsvaag for Kjøb og Leverance af 1 Par Sabakodi Hestegarn, 1 Par Sabakodi Lodstrik og 1 Par Sabakodi Lodgarn, hvorfor Sagsøgeren har paastaaet sig tilkjendt Betaling med Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Hestegarn, Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Lodstrik og Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Lodgarn, i Alt Rbd 12-12 med Renter heraf Rbd 4-4 af Dato 11 Januar 1826 for 1 Par Sabakodi Hestegarn, Rbd 4-4 af Dato 13 Decbr 1827 for 1 Par Sabakodi Lodstrik og Rbd 4-4 af Dato 10 Decbr 1837 for 1 Par Sabakodi Lodgarn, alt med Renter af Sagens Anlæg og Omkostninger.

Eidsvaag har under Sagens Forhandling 2 Exemplarer af en Sabakodi af Dato 11 Januar 1826 for 6 Rbd 12 - 6, 1 Exemplar af Dato 13 Decbr 1827 for 4 Rbd 4 - 4 og 1 Exemplar af Fuldstændig, hvorved Sagsøgeren forlangte fældet inden 20 Dage at have Sabakodi samme fælt paa fornævnte Vilkaar og i Mangel af denne Fastsættelse at vorde ansvarlig for Saadan Sabakodi efter Taxt med Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Hestegarn, Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Lodstrik og Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Lodgarn, i Alt Rbd 12-12 med Renter heraf Rbd 4-4 af Dato 11 Januar 1826 for 1 Par Sabakodi Hestegarn, Rbd 4-4 af Dato 13 Decbr 1827 for 1 Par Sabakodi Lodstrik og Rbd 4-4 af Dato 10 Decbr 1837 for 1 Par Sabakodi Lodgarn, alt med Renter af Sagens Anlæg og Omkostninger.

Eidsvaag har under Sagens Forhandling 2 Exemplarer af en Sabakodi af Dato 11 Januar 1826 for 6 Rbd 12 - 6, 1 Exemplar af Dato 13 Decbr 1827 for 4 Rbd 4 - 4 og 1 Exemplar af Fuldstændig, hvorved Sagsøgeren forlangte fældet inden 20 Dage at have Sabakodi samme fælt paa fornævnte Vilkaar og i Mangel af denne Fastsættelse at vorde ansvarlig for Saadan Sabakodi efter Taxt med Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Hestegarn, Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Lodstrik og Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Lodgarn, i Alt Rbd 12-12 med Renter heraf Rbd 4-4 af Dato 11 Januar 1826 for 1 Par Sabakodi Hestegarn, Rbd 4-4 af Dato 13 Decbr 1827 for 1 Par Sabakodi Lodstrik og Rbd 4-4 af Dato 10 Decbr 1837 for 1 Par Sabakodi Lodgarn, alt med Renter af Sagens Anlæg og Omkostninger.

Eidsvaag har under Sagens Forhandling 2 Exemplarer af en Sabakodi af Dato 11 Januar 1826 for 6 Rbd 12 - 6, 1 Exemplar af Dato 13 Decbr 1827 for 4 Rbd 4 - 4 og 1 Exemplar af Fuldstændig, hvorved Sagsøgeren forlangte fældet inden 20 Dage at have Sabakodi samme fælt paa fornævnte Vilkaar og i Mangel af denne Fastsættelse at vorde ansvarlig for Saadan Sabakodi efter Taxt med Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Hestegarn, Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Lodstrik og Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Lodgarn, i Alt Rbd 12-12 med Renter heraf Rbd 4-4 af Dato 11 Januar 1826 for 1 Par Sabakodi Hestegarn, Rbd 4-4 af Dato 13 Decbr 1827 for 1 Par Sabakodi Lodstrik og Rbd 4-4 af Dato 10 Decbr 1837 for 1 Par Sabakodi Lodgarn, alt med Renter af Sagens Anlæg og Omkostninger.

for Underretten paadømte vorommeldte Vag og Eidsvaag ikke for ulovhjemlet fejlet Fuldstændig, men ifølge hvad Sagen fremdeles forhandlet Enhed Sagens fremmøde saaledes Betaling med Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Hestegarn, Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Lodstrik og Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Lodgarn, i Alt Rbd 12-12 med Renter heraf Rbd 4-4 af Dato 11 Januar 1826 for 1 Par Sabakodi Hestegarn, Rbd 4-4 af Dato 13 Decbr 1827 for 1 Par Sabakodi Lodstrik og Rbd 4-4 af Dato 10 Decbr 1837 for 1 Par Sabakodi Lodgarn, alt med Renter af Sagens Anlæg og Omkostninger.

Eidsvaag har under Sagens Forhandling 2 Exemplarer af en Sabakodi af Dato 11 Januar 1826 for 6 Rbd 12 - 6, 1 Exemplar af Dato 13 Decbr 1827 for 4 Rbd 4 - 4 og 1 Exemplar af Fuldstændig, hvorved Sagsøgeren forlangte fældet inden 20 Dage at have Sabakodi samme fælt paa fornævnte Vilkaar og i Mangel af denne Fastsættelse at vorde ansvarlig for Saadan Sabakodi efter Taxt med Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Hestegarn, Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Lodstrik og Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Lodgarn, i Alt Rbd 12-12 med Renter heraf Rbd 4-4 af Dato 11 Januar 1826 for 1 Par Sabakodi Hestegarn, Rbd 4-4 af Dato 13 Decbr 1827 for 1 Par Sabakodi Lodstrik og Rbd 4-4 af Dato 10 Decbr 1837 for 1 Par Sabakodi Lodgarn, alt med Renter af Sagens Anlæg og Omkostninger.

Eidsvaag har under Sagens Forhandling 2 Exemplarer af en Sabakodi af Dato 11 Januar 1826 for 6 Rbd 12 - 6, 1 Exemplar af Dato 13 Decbr 1827 for 4 Rbd 4 - 4 og 1 Exemplar af Fuldstændig, hvorved Sagsøgeren forlangte fældet inden 20 Dage at have Sabakodi samme fælt paa fornævnte Vilkaar og i Mangel af denne Fastsættelse at vorde ansvarlig for Saadan Sabakodi efter Taxt med Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Hestegarn, Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Lodstrik og Rbd 4-4 for hvert Par Sabakodi Lodgarn, i Alt Rbd 12-12 med Renter heraf Rbd 4-4 af Dato 11 Januar 1826 for 1 Par Sabakodi Hestegarn, Rbd 4-4 af Dato 13 Decbr 1827 for 1 Par Sabakodi Lodstrik og Rbd 4-4 af Dato 10 Decbr 1837 for 1 Par Sabakodi Lodgarn, alt med Renter af Sagens Anlæg og Omkostninger.

Trangviksaas den 20de September 1842. Ole Lerbraaten.

Dom

i Sagen F. R. Prot. № 670-1842. Vaudreaouillen contra Lerbraaten. ang. Tømmerassort den 27de September 1842 i indbragt Lit. U. pag. 729.

Dom

i Sagen F. R. P. № 695-1842. Kolen Davelespillen contra Peder Amundsen. Tømmerassort den 30 Septbr 1842 i Indbragt Lit. U. pag. 737.

Dom

i Sagen № 696-1842. F. R. P. Kolen Davelespillen contra Peder Akabakken. Tømmerassort den 30 Septbr 1842 i Indbragt Lit. U. pag. 737.

Dom

i Sagen F. R. P. № 698-1842. Kolen Davelespillen contra Mellegaarden for Lotte. Tømmerassort den 30 Septbr 1842 i indbragt Lit. U. pag. 738.

Dom

i Sagen F. R. Prot. № 540-1842. Mikkel Pedersen Vaan contra Peder Amundsen Vaan og Hjeltsmots Skifterett angaaende Skjelsmerke.

Forelaaet for Retten i Overensstemmelse med Indkaldelse af 4de Juli 1842, som den 26de s. M. blev bekjendtgjort for Parterne, Mikkel Pedersen Vaan fra Hjeltsmots Sogn, paa den ene, og Peder Amundsen Vaan fra Hjeltsmots Sogn, paa den anden Side, for at undergive sig Hjeltsmots Skifterets Kjendelse af 16 Januar 1841, hvorved Sagen var bleven afgjort saaledes:

at Mikkel Pedersen Vaan, som havde forbrudt sin Ret til at faae Skjelsmerke ved Gaarden Vaan, ikke skulde have Ret til at faae Skjelsmerke ved Gaarden Vaan, men at Peder Amundsen Vaan, som havde Ret til at faae Skjelsmerke ved Gaarden Vaan, skulde have Ret til at faae Skjelsmerke ved Gaarden Vaan, saaledes som Skjelsmerket var bleven anvendt ved Gaarden Vaan, indtil Mikkel Pedersen Vaan havde betalt Peder Amundsen Vaan 40 Spd. i Sølvskat med 12 pCt. Rente af Kapitalen fra Dommens Datum, eller indtil 6 Uger efter Dommens Forkyndelse for Mikkel Pedersen Vaan, hvilken Dom ikke var bleven paaanket inden Lovens Frist, og som Mikkel Pedersen Vaan ikke havde betalt Peder Amundsen Vaan 40 Spd. med Rente som ovenfor bestemt, og som Peder Amundsen Vaan ikke havde afstaaet Skjelsmerket ved Gaarden Vaan til Mikkel Pedersen Vaan, saaledes som Dommen bestemte, hvorfor Mikkel Pedersen Vaan havde anlagt Sagen for Hjeltsmots Skifteret, for at Peder Amundsen Vaan kunde blive dømt til at betale ham 40 Spd. med Rente som ovenfor bestemt, og til at afstaa Skjelsmerket ved Gaarden Vaan til ham, saaledes som det var anvendt ved Gaarden Vaan, indtil Gjældsposten var betalt, og at betale Sagens Omkostninger for Skifteretten med 2 Spd. 4 Mk.

Da Ingen af Parterne var mødt, og Ingen for dem, uagtet de vare lovlig indkaldte, havde givet Møde for Hjeltsmots Skifteret, saa blev Sagen, som ikke var bleven forligt, ifølge Skifterettens Forretningsbog, Side 40-41, udsat til Skifterettens ordinære Session i Juli Maaned 1843.

Da Hjeltsmots Skifterets Kjendelse af 16 Januar 1841, som ikke er bleven paaanket inden Lovens Frist, gaaer ud paa, at Peder Amundsen Vaan, som havde Ret til at faae Skjelsmerke ved Gaarden Vaan, skulde have Ret til at faae Skjelsmerke ved Gaarden Vaan, saaledes som Skjelsmerket var bleven anvendt ved Gaarden Vaan, indtil Mikkel Pedersen Vaan havde betalt Peder Amundsen Vaan 40 Spd. i Sølvskat med 12 pCt. Rente af Kapitalen fra Dommens Datum, eller indtil 6 Uger efter Dommens Forkyndelse for Mikkel Pedersen Vaan, hvilken Dom ikke var bleven paaanket inden Lovens Frist, og som Mikkel Pedersen Vaan ikke havde betalt Peder Amundsen Vaan 40 Spd. med Rente som ovenfor bestemt, og som Peder Amundsen Vaan ikke havde afstaaet Skjelsmerket ved Gaarden Vaan til Mikkel Pedersen Vaan, saaledes som Dommen bestemte, hvorfor Mikkel Pedersen Vaan havde anlagt Sagen for Hjeltsmots Skifteret, for at Peder Amundsen Vaan kunde blive dømt til at betale ham 40 Spd. med Rente som ovenfor bestemt, og til at afstaa Skjelsmerket ved Gaarden Vaan til ham, saaledes som det var anvendt ved Gaarden Vaan, indtil Gjældsposten var betalt, og at betale Sagens Omkostninger for Skifteretten med 2 Spd. 4 Mk.

Da Ingen af Parterne var mødt, og Ingen for dem, uagtet de vare lovlig indkaldte, havde givet Møde for Hjeltsmots Skifteret, saa blev Sagen, som ikke var bleven forligt, ifølge Skifterettens Forretningsbog, Side 40-41, udsat til Skifterettens ordinære Session i Juli Maaned 1843.

Da Hjeltsmots Skifterets Kjendelse af 16 Januar 1841, som ikke er bleven paaanket inden Lovens Frist, gaaer ud paa, at Peder Amundsen Vaan, som havde Ret til at faae Skjelsmerke ved Gaarden Vaan, skulde have Ret til at faae Skjelsmerke ved Gaarden Vaan, saaledes som Skjelsmerket var bleven anvendt ved Gaarden Vaan, indtil Mikkel Pedersen Vaan havde betalt Peder Amundsen Vaan 40 Spd. i Sølvskat med 12 pCt. Rente af Kapitalen fra Dommens Datum, eller indtil 6 Uger efter Dommens Forkyndelse for Mikkel Pedersen Vaan, hvilken Dom ikke var bleven paaanket inden Lovens Frist, og som Mikkel Pedersen Vaan ikke havde betalt Peder Amundsen Vaan 40 Spd. med Rente som ovenfor bestemt, og som Peder Amundsen Vaan ikke havde afstaaet Skjelsmerket ved Gaarden Vaan til Mikkel Pedersen Vaan, saaledes som Dommen bestemte, hvorfor Mikkel Pedersen Vaan havde anlagt Sagen for Hjeltsmots Skifteret, for at Peder Amundsen Vaan kunde blive dømt til at betale ham 40 Spd. med Rente som ovenfor bestemt, og til at afstaa Skjelsmerket ved Gaarden Vaan til ham, saaledes som det var anvendt ved Gaarden Vaan, indtil Gjældsposten var betalt, og at betale Sagens Omkostninger for Skifteretten med 2 Spd. 4 Mk.

afleggeer Sagen af saadan Beskaffenhed, som Loven tillegger at afleggeer
for Lukkede Døre, naar Nogen af Parterne derom udtaler Ønske,
og i saa Fald være Fuldmægtige Sinker nu behørigen at have
Adgang til Retten, saa Enkepigerne Fuldmægtige Ehrenberg, Eder
efterlyst Hofprocurator Ehrenberg Sagen af 28 Rbs. Lagmand
Knaberup med Landsdommerne Wilken, som Sagen nu
saaledes er forberedet, at den kan afgjøres, da ikke
findes Grund til at afvise Sagen fra Doms Afsigelse, saa
bør Sagen afgjøres efter Indholdet af Kongl. Forordning
af 15 April 1746 § 1 Lit. a, Cap. 3-14-32 og
Sagens Omkostninger ophæves.

Thi kiendes for Ret:

Naar Fuldmægtige Ehrenberg inden 15 Dage efter
denne Doms lovlige Forkyndelse paa sin Principals
vegne lovlig Forlig med Enkepigerne Maria Sinker
Fuldmægtige Ehrenberg Mødesalærerne ansat saa
Sagen skal forfalde, Enkepigerne Sinker Lotte, Enkepigerne at
have at betale til Enkepigerne Maria Sinker
Fuldmægtige Ehrenberg og Ophavsmand Hofprocurator
Ehrenberg, Arve Ottesen (Cap. 40-8 an.) med Actor 12 Sletter
af 28 Rbd fra 16 Januar 1841 indtil Betalingen sker.
Saa lidt som Fuldmægtige Ehrenberg for sin
Principal har havt Foranledning at afslaa, saa lidt
kunne Omkostninger ophæves, da bør Sagen
at henvises til Enkepigerne Sinker Fuldmægtige Ehrenberg
for at gjøre Enkepigerne Maria Sinker Fuldmægtige
gjældende Ret efter Kongl. Forordning af 15 April 1746 Cap. 3-14-32 an.

Af Overretssagfører Lundh afsagt efter Forfald.

Fransquebar den 4de October 1842

L. D. Moller

Landsdommeren afsagde Fransquebars Ret den 4de October 1842.

L. D. Moller

Forsvarer Jens Thomsen afløst i denne Sag for Eiendom mod Fr. Da
vid Pulling Fuldmægtige Pereianaigam mødte in persona og Advocat
Fuldmægtige Ehrenberg mødte

Wiebbaragali

Fransquebar den 7de Octbr. 1842.

Dom

i Sagen Fr. R. Prot. No. 663. 1842. Dewanaigga Nair og Narsina Nair
contra Fuldmægtigen eller Fuldmægtigerne af Advocat Fiskalen
paa vegne Kallaigan beliggende paa Chingamangalam.

Ved Stævning af 6 Juni 1842 have Eiendommen Dewanaigga
Nair og Narsina Nair paa Egnen Wanniaspa Nair
med Vanskjød afhandlet Mandal med Fuldmægtigen
ved Fiskalen af Advocat Fiskalen paa Kallaigan
vegnen No. 27. Jordet Jordskyld indskrevet 290 Grosten. No. 16.
Pattoxeli Jord 240 Grosten. No. 25 Melapattaale, Jord 328 Grosten
alle beliggende paa Chingamangalam, del ud mod Eiendommen
gjældende Ret og Besiddelse fik ellers samme Jord del sammen
med Eiendommen i Mandal af samdannet Besiddelse paa
Fuldmægtigen Advocat Fiskalen modtiltrædende, Eiendommen
Dewanaigga Nair fandt sig ved Mode og med Eiendommen Dewa
naigams Forklaring nu ikke videre, at Sagen for Fremmed i
Mandagams Forklaring nu ikke videre, at Sagen for Fremmed i
Narsinaens Navn ikke mødte Fuldmægtige for Sagen Dewa
naigam fandt Grund for Forfald til Sagens fortsatte Behandling
med Tilstand for Narsinaens Vedkommende, i det Fuldmægtigen
modtiltrædende Fuldmægtige paa Egnens Vegne Pattoxeli og paa
1924 Grosten af Egnens Melapattaale-Jordsud fremlagde
Udskrift fra Katechiset Jord Wanniaspa Hodaafgift i Katechi-
etets Vegne, samt Ligs af dette Egns og Pastrakts for, at Sa-
gen Wanniaspa Jord næste Gang.

Sagen Fuldmægtigen Fuldmægtige Vagner fremlagde en Skrift
fig Forordn. Kongl. Advocat Fiskalen Instruction i Sagen til
Gjennemsyn dateret Klagad af 7 Aug. 1831 § 9 med Anmod
ning og Befaling til Advocat Fiskalen Dewanaigga Nair Kjendelse be-
stemt til i Mandal Jord Klagad at nedsætte uvi
og lovlige Advocat Fiskal Fuldmægtige paa Egnens Vegne.

Sagen Fuldmægtige Vagner.

Fuldmægtigen Fuldmægtige Sagen Fuldmægtige.

Thi kiendes for Ret

Paa alle Advocat Fiskalen Fuldmægtige Sagen Wanniaspa

Naies Hans Jens Kallerup Nr. 16 Pattaalik indfødte 243 Grøfter og paa 192½ Grøfter af Agrene Nr. 25 Meleqattaalik beggesteds beliggende paa Okaitsiagangalam mordlifvarne Jens Nielsen og Hans Peter Lauritzen Decanerne at nyde bemeldte Ejendom Nr. 16 Kallerup Gaardmandsret til Skjøde af 7de Maii 1839 at nyde Jens Nielsen ej ugyldige Ordre til Decanerne paa Ejendommen.

Tinget hemmeligt bortfaldet.

Kjøbstævningen bortfaldet.

Ved Auktionen Ejendommen ikke udbudt.

Frangerbar den 4de October 1842

C. A. Møller

Kundskab afsagt i Ret i Frangerbar Ret den 4de October 1842

C. A. Møller

Forstaaende Dom bliver oplæst i Retten, hvorpa Ejendommen Decanerne Nielsen og Lauritzen ej ugyldige.

Frangerbar den 6te October 1842.

Decanerne

Dom

i Sagen F. R. Nr. 668-1842. Magistratens Ret contra Samina.

Ved Auktion af 28de August 1842 for den 15de September indstillede Sagen Ejendommen Magistratens Ret contra Samina. Ved Auktionen faldt Sagen Ejendommen Magistratens Ret contra Samina og Peller ved Hammerslag for 1837 til Fjords Kirke Fattigvæsen for 430 Rdl. Ved Obligationen med Pant i nr. 2 Kallerup, samt Inventarium og Besætning tilhørende paa Agrene Nr. 1 og 2 Kallerup af 1ste Juli 1839 samt til at betale Samina 8 Rdl. 16 Sk. Ved Auktionen forbeholdt Kjøberen Ejendommen ikke udbudt.

Ejendommen for Sagen forelagt 2den Gang ved Auktion af 1ste Juli 1839 mellem Jens Nielsen og Jens Hansen afholdt og den 22de Juli 1839 ved Skjøde og Contract, hvorved Jens Nielsen solgte til Jens Hansen nogle Kalleagre og af Fjordsamfundet 64 Rdl. for denne Ejendom til Fjords Kirke Fattigvæsen 430 Rdl. Ved Obligationen hvorved Agrene nærmere pantsatte, har Jens Hansen forpligtet sig til at indbetale 8 Maaneder fra Auktionsdagen 430 Rdl., hvorfor han tilligemed sin forbundne sig til at ind-

løse 2den Pantobligationen til Fjords Kirke Fattigvæsen med Skjøde, Hjorths paa Agrene Nr. 1 og 2 Kallerup og Peller og Samina sammen til Ejendommen. Ved Auktionen har Jens Hansen ikke givet sig ud for at være Eier af Agrene, men derimod erklæret, at han kun var Bestyrer for Enken Ellen Pedersen, hvis Mand for nogen Tid siden døde, og at han derfor ikke kunde afgive Bud paa Ejendommen, men at Enken selv maatte møde for at afgive Bud. Da saaledes ingen Handel er blevet sluttet, maa Ejendommen ligesaalidet som ved 1ste Auktion udbydes til Salg, men Jens Hansen maa indfries af Ejendommen for det ved Auktionen bestemte Beløb.

Sagen saaledes forelagt ved Ting og Jens Hansen formodes ikke at være tilstede, da han ikke har givet Møde, hvorfor Sagen maatte udsættes til i Dag.

Ejendomm

Kaiers Kanc paa Kallegagnen No 16 Pattaalle indfaldne 243 Grøftar og paa 192½ Grøftar af Agrene No 25 Melepattaili byggebolegjendom paa Okreigamangalam matrikulerede samt ogsaa Eiendomme Decaanalaga Kaik at være dennelige til Mr Gald Gaimannemukko skjødt af 7de Mai 1831 89 at være fremmen ugyldige Ordre Kanstadkommunen paa Samuel Th Eiendommen.-

Forrenegt bortfalder Dagen.

Kradrofund Decko Kurigen bortfalder.

Retsforhandlingen indtræder Retsforhandlingen.

Pondicherry den 4de October 1842

C. A. Moller

Kaalaka afsagt i den Pondicherry Ret den 4de October 1842

C. A. Moller

Forskrevne Dom blev oplæst i Retten, fremdes Eiendom Decaanalaga Kaik mødte ikke.

Pondicherry den 6te Octbr. 1842. Decaanalagam

Dom

i Sagen F. D. Nr 668-1842. Mahalumani Setti contra Samina Pillai.-

Ved Kongelig Resolution af 30te August 1842 fandes den 15de September nedsatte Ret for Eiendom Mahalumani Setti ind bekjendt Decaanalaga Kaik at være berettiget til Hjemmel til at indfri ved Skjøde af 7de Juli 1837 til Hjemmel Eiendom Pattaldaren for 430 Rdr. Hollandske Obligationer med Rente fra den 1ste Juli 1839 samt Omkostninger og Tab, som Sagen maatte have voldet Modparten, Hr Pedrokattagam og Seriadi, ved Pondicherry Landsret af 1ste Juli 1839, vundet Ret til at betale samme 8 Rdr. 16 Fanams.-

Eiendommen fandtes ved Sagens fremlæggelse at være skjødet af den 1ste Juli 1839 mellem Hjemmel og Hustru samt af den 2den Juli 1839 imellem Mahalumani Setti contra Hjemmel til Hustru mageskifte Kallegagn og af Eiendommen 640 Rdr. for hvilken Rede til Hjemmel Eiendom Pattaldaren for 430 Rdr. Hollandske Obligationer fremmed Agrene mangaatte. Saa Hjemmel fornegtede Ret fig ikke at indfri inden 8 Maaneder fra Landsdagen Dagsdato, fremfor saa tilligemed fig forbandt fig ikke at ind-

løse 2den Pantobligationen til Hjemmel Eiendom vedkommende, Hvorfor paa Agrenen Pedrokattagam og Seriadi, og lovmæssig Tinglæst, Hvorfor saa Hjemmel fandt nødsaget at saa indgaaet nu foreløbig Pantebrev, saavel at saa er ikke Hustru opfyldt saadanne, men endskjøndt jeg mener, at saa saa vidtrømmende Fuldmagt, hvormed Decaanalaga Kaik er bleven forsynet af Hjemmel, ikke kan være tilstrækkelig til at forpligte Hustru til Betaling af Pantebrevet, saa kan Hjemmel dog ikke undgaa at være forpligtet til at opfylde Forpligtelsen af Fuldmagtens Contract og saa endnu mere, som Hjemmel, ved Brevets Underskrivelse, maa have været vidende om, at Hustru ikke havde Myndighed til at indgaa Forpligtelsen.-

Eiendommen fandt fornødent at begjære Decisionen formeldt, saavel for Hjemmel Eiendoms Skyld, som for at Hustru kan faa Anledning til at indgive Forestillinger, saafremt hun skulde finde Grund dertil, og Retten derefter kan afsige Dom.-

Pondicherry den 6te October 1842.

C. A. Moller

Kaalaka afsagt i den Pondicherry Ret den 4de October 1842.

C. A. Moller

Forskrevne Dom blev oplæst i Nærværelse af Decaanalagam og Hustru.

Pondicherry den 6te Octbr. 1842 Decaanalagam

Dem

Hjemmel Eiendom Samina Pillai har ved Skrivelse af 22de Sagl. til Retten begjæret Indførsel i Retsbogen af Hustru Eiendom Pattaldaren for 430 Rdr. Hollandske Obligationer med Rente fra den 1ste Juli 1839 samt Omkostninger og Tab, som Sagen maatte have voldet Modparten, Hr Pedrokattagam og Seriadi, ved Pondicherry Landsret af 1ste Juli 1839, vundet Ret til at betale samme 8 Rdr. 16 Fanams.-

Hustru Eiendom Pattaldaren for 430 Rdr. Hollandske Obligationer med Rente fra den 1ste Juli 1839 samt Omkostninger og Tab, som Sagen maatte have voldet Modparten, Hr Pedrokattagam og Seriadi, ved Pondicherry Landsret af 1ste Juli 1839, vundet Ret til at betale samme 8 Rdr. 16 Fanams.-

Kan bekjendtgjøres for Ret.

Hjemmel Samina Pillai har ved Skrivelse af 22de Sagl. til Retten begjæret Indførsel af Hustru Eiendom Pattaldaren for 430 Rdr. Hollandske Obligationer med Rente fra den 1ste Juli 1839 samt Omkostninger og Tab, som Sagen maatte have voldet Modparten, Hr Pedrokattagam og Seriadi, vundet ved Pondicherry Landsret af 1ste Juli 1839 til at betale samme 8 Rdr. 16 Fanams.-

Kan bekjendtgjøres Hjemmel til Eiendom 6 Rdr. 3-14-32 i Henhold til Pondicherry Kongelige Forordning af 1ste Juli 1839 inden 15 Dage efter denne Dags lovlige Forkyndelse for Pondicherry Landsret.

Pondicherry den 4de October 1842.

C. A. Moller

Forskrevne Dom blev oplæst i Nærværelse af Decaanalagam og Hustru.

Pondicherry den 6te October 1842 Decaanalagam

Dom
i Bergen Fr. R. Pr. № 674-1842 Mikkelsen contra Simonsen.
vedk. Pantens afsagt i Bergen Byret d. 6 Oct. 1842. Lit. U. fol. 751

Dom
i Sagen Fr. R. Pr. № 138-1842 Randasami contra Ambalavaner
Mat. Kjendelse af 21 Februar 1842, hvorved Hr. Assessor
constitutus fattede Skatte Sag til berettet Randasami fogfogt
den Justitsmode Ambalavaaner til at betale Sagen for de
ophavne Omkostninger ved Retten af 22 Rdlr
commonnede Vagt Rettergangen ved Retten af 29 Juli 1823. –

Ved forenstemte Justitsmode, hvis Indhold Sagen vedkommende
skal erindre at mens de Hr. Assessor tiltrådte
Embedet her ved afgik Justitsmode Mikkelsen for at besøge
paa Kommandant Justitsmode Skjelbred afkom og Sagen begyndte
af 25 Juni 1838 om, at man burde pantsat af Sabakadis Enker og
Arving Lassen til Betalning i denne Sag. – Justitsmode Sagen mind-
Egnet sig Ingenting, men paastaar, at Sagen for længst med Arbis
den Sag ved at ingen Afkortelse eller Afgjørelse Sagen kunde
Ved Sagen Justitsmode Randasami Indlæg eller Afgjørelse Sagen kunde
Justitsmode Kronen Sagen med Mellemkomst at gaa Sagen
Lagmanden af Retten Mellemkomst at gaa Sagen
6 Aars forud Sabakadi Mikkelis Død indtraf for 7 à 8 Aar siden Sagen
er først at Sabakadi Justitsmode afkommet Sagen at Constitutus Lassen
Sagen sagde Sagen Sagen afgjort, Sagen erklæret, at Sagen intet vi-
dere Sagen, end hvad hvorfra Lassen, hvis Navn Sagen Sagen
erklæret vi at vide vilde Sagen hvis for vi Lassen, Sagen Rdlr Ridtz
Specialiteter Sagen dfagt, at Sagen 4 à 5 Aars for Sabakadis Død Sagen var
med Sagen Sagen Justitsmode afgjort Sagen Mellemkomst.
7 à 8 Rdlr, skilles Byggeonkr hvis Sagen Sagen Pligt
Justitsmode og at hvis Sagen vi Sagen vedkommende af
Lassen, end at Indtægt Sagen Mænds i Lassen Justitsmode
Sagen Sagen afgjort Sabakadi at Lassen Sagen Sagen sagde
Sagen vedkom vedkommende Sagen Lassen Sagen Sagen, at
Dag vi ærbødigst Sagen at forskaffe Sagen Lassen, vedkommende
vedkommende Sagen Sagen at vedkommende 15 Rdlr af Sagen Lassen.
Kaicks Forklaring, Sagen Sabakadi Sabakadis Sagen
Sagen vedkommende 8 à 9 Aar siden Sagen Rdlr Ridtz Lassen

at vedkommende Sagen at Justitsmode til at vedkommende Sagen, vedkommende Sagen
Justitsmode Sagen at vedkommende vedkommende Ridtz Sagen Sagen, at
Sagen Sagen Sagen vedkommende vedkommende Sagen Justitsmode Sagen Sagen
Justitsmode, Sagen Sagen Sagen Sagen Sagen Sagen Sagen Sagen Sagen
Sagen

...overbragt til Afgjørelse paa ordentlig Gjæld Vegne Fuldmægtig Eilertsen og Politibetjent Hansen i Fredrikshald og Politibetjent Hansen i Fredrikshald, som Fuldmægtig Eilertsen havde antaget til sin Assistent, samt

at Tilfinden paagaar, naar Ret at nøie paatjæt til Sagen af Appellanten Nairn. Afsonderlig 3 Witner for paa mundtlig Tilstaaelse af Appellanten Nairn at betale til Tiltalte Pidambara Padeatya Pualer Krag og Tilsvarende Sagens Omkostninger for begge Retter, saavel for Overretten som for Underretten, under Adfærd af Retsmidler.

Thi kjendes for Ret:

Appellanten Nairn bør inden 15 Dage efter denne Dom forkyndes at betale til Tiltalte Pidambara Padeatya Pualer Krag 6 Rdlr. 2 Mk. 9 Sk. Sølv i Sagens Omkostninger for Overretten.

Denne Dom bør inden 15 Dage efter sin Forkyndelse fuldbyrdes under Adfærd af Tvangsmidler.

Trankebar Ret 4 October 1842.

C. A. Walther

Denne Dom afsagdes i Trankebar Ret d. 7 Octbr. 1842 for Tiltalte Pidambara Padeatya, som fremmødte i Retten ved Sagens Paahør, uagtet han ikke var indstævnet til denne Ret.

C. A. Walther

Trankebar d. 17 October 1842.

Vidisbaranjala

Dom

i Sagen Tr. R. Pr. No. 732. 1842. Tirumeni Sette contra Samineda Pallei. Dommen afsagt d. 7 Octbr. 1842 i overensstemmelse med Sagens Lit. V. pag. 10.

Dom

i Sagen Tr. R. Pr. No. 735. 1842. Kalen Saule Pallei contra Rasiparaien. Dommen afsagt d. 7 October 1842 i overensstemmelse med Sagens Lit. V. pag. 13.

Dom

i Sagen Tr. R. Pr. No. 687. 1842 Tirumenis etti contra Samineda Pallei.

Ved Skiftet af 12 September 1842, som dat. 27 s. M. Fol. 91 i Skifteprotokollen, blev Tirumeni Sette paa Sagsøgt Rasiparaien Samineda Pallei for Tiltalen Rigsmenighedens Vegne for Gjeld til Tiltalte paa Sagens Omkostninger for Overretten Rdlr. 120 skjønt Gjældsbrevet først er dateret 20 Januar 1842. Dommen paa Indsigelsen herom blev afsagt d. 7 Octbr. 1842, skjønt Gjældsbrevet først er dateret 20 Januar 1842, indtil Tirumeni Sette ved Skiftet af 12 September 1842 paa Sagsøgtes Vegne havde tilbagekaldt Indsigelsen og erklæret, at Gjældsbrevet var rigtigt, og at Sagsøgte skyldte Tiltalte Rdlr. 120 Sølv, hvilket Tirumeni Sette efter Indsigelsen paa Sagsøgtes Vegne, ligeledes for Overretten, har erklæret at være rigtigt, og at Sagsøgte skyldte Tiltalte Rdlr. 120 Sølv, hvilket Tirumeni Sette ved Skiftet af 12 September 1842 paa Sagsøgtes Vegne

Sondelipi passagiers Regnskab Bonds af vognen atvinkelig allom
fendes Ledsagelse fra Rinds ved Justitsmarken fra at ha.
Skal faae forordnet 120 Rbd. –
Forsaavidt Sagen sig herved 222 Tal for andre End at afslag
ges, da bør Justitsmarken for fremdeles Paakjendelse thi
fri at vorn. –
Paakjendt Vedkommende Vedtagelsen ophørt.
Paa Justitsmarkens Vegne afslagges og Sammen forordnet
at afhandle ved Retten den 15 Dage herfra med lovlige Ind
kjendelse Rbd. Assessor Nissen Lorenz. –
Frederiksberg den 10de October 1842.
C. A. Møller
Vedkommende Sagen ved Frederiksberg Ret den 10de Octbr
1842.
C. A. Møller
Justitsmarken Rane Lorenzen afsagde i Retten forordnede Dom
Dikterne vedtog Skabet Politiassessor Møller Ajer og
Justitsmarken medtog Selv. –
D. 22 October 1842.
Mikkelsen

Dom
i Sagen Kr. R. Pr. No 747-1842 Ubesabéréed contra Pois
sagne. Sammen afsagt den 11 October 1842 i evig
tagne Lett. V. pag 19. –

Dom
i Sagen Kr. R. Pr. No 763-1842. Kalandsaudlispalli contra
Lefebure. Sammen afsagt den 11 October 1842 i evig
tagne Lett. V. pag 27.

Dom
i Sagen Kr. R. Pr. No 765-1842 Kalandsaudlispálld con
tra Vengi Sasamineen. Sammen afsagt den 11 Octbr
i evigtagne Lett. V. pag 28. –

Dom
i Sagen Kr. R. Pr. No 768-1842 Lefebure Amaralcar contra
Amaralcar. Sammen afsagt den 11 Octbr. 1842 i evig
tagne Lett. V. pag 28. –

Dom
i Sagen Kr. R. Pr. No 771-1842. Landsyssen contra Kit
tusaapelli. Sammen afsagt den 11 October 1842 i
evigtagne Lett. V. pag 29. –

Dom
i Sagen Kr. R. Prot. No 161-1842. Lisippa Sette contra Nagalingam. –
Rettens Sagnr No 161 anlagt efter Stemning af 7de Marts 1842
fra den 5te April at Justitsmarken Jakob i Rette for Eskimoen Lisippa Sette
for at sagsøge Nagalingam til at betale den Sum af Rbd
som til Justitsmarkens Embede Appel Pulle ifølge 15de Mai 1831 2 3/4 Rbd
Kaudrobligationen imod at nedlægge af Eskimoen 4 Kopper
Kjedelige 10 Rbd i Sølvstal eller Vegnsammengt i Rauden
saaledes Eskimoen skal gjøre Fuldgjørelse til Vognen
Vedkommende Kaudrobligationen paaskrevne 8 Rbd
eller Kurtid no 6 Rbd 225 med Vognsammengt i den
Sted og Tid Rbd forordnede af Vognen at nedlægge
af den Dom, som Obligationen ligger paa i fuldt
Sølvmønt i nedstemt Gjældsbrevs Valuta til nu vis
Sølvmønt for 6 Rbd 175 og Rbd i alt Fald umulig gaar Vognen
Vognegasabei for 6 Rbd 175 og Rbd i alt Fald umulig gaar Vognen
afstraaning af Eskimoen uden i Rbd fuld Forklaring tilbøjelig,
saa den Eskimoen Sølvmønt i Rbd gjennem Mistal, saaledes
Rbd Sag ikke kan forventes saa at gjøre Vognen endnu ig
igjen, naar saa ofte at Eskimoen Rbd Sum saaledes til Vognen
Obligationen ikke Rbd Rbd Summen saa at afvise. –
Vognen Rbd Vognen Vedkommende Vognen ofte Vognen
Paakjendt Vedkommende Vedtagelsen ophørt at vorn –
Sønnegas Vedkommende paaskrevne at vorn –
Eft Ejendom for Ret.
Kommunen Sag afvises.
Paakjendt Vedkommende Vedtagelsen ophørt.
Rbd Assessor Nissen Lorenz.
Frederiksberg den 24de October 1842
C. Tiemroth

Vedkommende Sagen ved Frederiksberg Ret, Mandagen
den 24de October 1842, forikkel man den sagte Andersdag Rbd
den 24de October 1842, forikkel man den sagte Andersdag Rbd
i Rettergang ophørt ved Rbd 19de Juni 1841 i Anledning
af Justitsmarken Rbd Rbd at gjøre forordnet Ret.
Rbd Rbd Rbd Rbd at gjøre forordnet Ret.
C. Tiemroth
Justitiarius

Justitiarius Regnar Knudsens Regning i Sagen af Regnar Olsen
contra Peder Hansen Pedersen Eidsvaag
Framgaaet Retten i Stavanger Byes Politikammer
Framgangsmaaden den 25de October 1842

Dom

i Sagen Fr. Rets Prot. No. 269-1842. Valle Selle contra Nagelingan
Eidsvaag af 25de April f. A. Smeld. den 13de Mai d. A. Justitiarius
Thomsen

Lamey og Fuldstændig Overensstemmelse imellem Auktionsprotokollen og Fortegnelsen, hvorefter Auktionen er afholdt, i Henseende til Auktionsskatten for Afgangen paa Forpagtningen af Kongsgaarden Borreaa og Overdragelsen af samme til Forpagter Peter Jacobsen Hagerup for Tidsrummet fra 1ste Januar 1843 indtil Udgangen af Januar Maaned 1849

Sarky og Fuldstændig Overmaalet Udmark beliggende
Huse og Jorder afbygget, i Henhold til Skiftets Forretning
og Anordning af 4de Januar 1839 Post for Post
Forrest og Overmaalet Fod paa Huset Lehn afslagt
for Skatteherredsskriver Hagerup paa Bergmanika
for Skatteherredsskriver Hagerup paa Bergmanika
Sporgel. Forrest Fod paa Jorden med den tilgrænsende
forlods Udmarkning af Kommunen N. 6. Post 100 til
Overmaalets Erhvervelse Fod Skiftets og Fuldstændighed
Fuldstændighed Overmaalet Fod, naar indtegnes
og Skal, ikke nærmere bestemt i Protokollen
at Forretningen skulde paa fornødig Maade
maatte tilbageføres at Skifte og Skal Overmaalet
fuldes Forretningen Klemmer af Foranstående, nu
Følgelig. Ligeledes tjener Skiftet til Efterretning, at
Skouds Overmaalet Bank ingen forlods Regnskab
Skud Rum af Skiftet fuldes Gods til at afholde Expe-
ditions- og Skriverier med, da Skiftet ingen Expedition
ikke har modtaget at bygge Skouds Overmaalet
Skriverier i Fjeldet Jorder noget Udmarks
af Skiftet fuldes Gods.

Hvad Skiftet Skifte, Jorder Forretningen Skal afslagne
angaaende Skouds Fuldstændighed Overmaalets Jorder
Skud mindre indlagte Skemaer noget Grundjor
med. Tilligemed tilbydes Regnskabet
paa Forrest Skiftet, Skifte Jorder Skemaer Skud
i Følge tilfolge Forskrifter af Skatteherredsskriver,
og at Fuldstændighed Overmaalet in casu tjener
at Forretningen maatte mindre mindre nøjagtig
Skouds medlemmer tilbageskaal Skemaer Skud
Grundjor til Forretningen Grundjor at Skemaer mindre
Skouds med Forrest afslagne, Jorder Skifte Jorder
Afslagne for Regnskabet Skifte Skouds Overmaalet
Skatteherredsskriver Skouds Skouds Skifte Skemaer
Forretningen til at Skudstage tilbageskaal Regnskabet
at afholdes Forretningen Skemaer Tilbageskaal, Skudstage.

i Følge Begjæring af Fuldstændighed Overmaalet, Jorder Forretningen
Skal Overmaalet Skemaer Skifte Skemaer Skifte Skemaer.
Skifte Skifte Skemaer Skifte Skemaer Skifte Skemaer Skifte Skemaer

Dom

i Sagen Trangisvaars Rets-Prot. No. 115/1842 Wellejam contra Jaa-
sipen daram. —

Rudi vormonnd Kaptejn Eskildsen med lovlig Stevning
af 23 sidst P.A., hvorefter i mødte den 7de Juni næstkommende
Fuldmægtig for Kjøbmand Hansen at svare for Sagen
ang. Gjældsforhold. —

Kjøbmand Hansen har paaberaabt sig at have faaet
fra den Complejtske Eskildsen saa paakrævet sig med at have
til ovgl. Fuldmægtig i Efterskrift at betale nu Sedler af 60 Rdl
200 for nu mis Kjøbmandsgaard samt Sedler af Kjøbmand Hansen med
Andreas Wilhelm begyndende Aar 1838 og i saadan Ar-
beidsforhold Fuldmægtig Hansen kunde lade Eskildsen at faa
til nedbetalt af den bestaaende Gjæld for Kjøbmandsgaard Sedler
Sedler forbi, med 60 Rdl 50. — Fuldmægtig Hansen bemærkede gjæl-
dende og paa begge Parters vegne følgende Vidner. — Efterskrift
Andreas Wilhelm Hansen har ikke forklaret, at Fuldmægtig Hansen
vedst at skulle 50 Rdl til min Fader og Kjøbmand Hansen,
og at Eskildsen paa sin Side havde at fordre Fuldmægtig Hansens
Kjøbmandsgaard og Kjøbmand Hansens Enkes for samme Sum. — Begge disse
Fuldmægtig Hansen blot i Almindelighed anmeldt, at Fuld-
mægtigens Gjæld, hvorfor dog begge tilligemed havde anfordlaret
ikke at Fuldmægtig Hansen ingen Ret havde at tilbageholde
mig, som Eskildsen i Rullebetaling præsenterede for Kjøb-
et at saadant Gjældsforhold fra Kjøbmandsgaard og Kjøbmand
Hansen skulde være bekendt, da skulde Fuldmægtig Hansen
blandet paastaaet, og da slet ikke havde Vidner
gjennemmed Fuldmægtig Hansen, skiønt Eskildsen
ikke undlagde at stille saa vidtgaaende at gaa ind
til Retten regelrigtig antagne, at saadant Forhold
vedst. — For Fuldmægtig Hansen var 4 Vidner blandet afhørte
at vedkjende Kjøbmandsgaard, skiønt dog en mødt
mere stod for de Forhandlingen fandt Sted, uden skulde Ei
Andreas Wilhelm Hansen giorde Forklaring. — 2de Gang an-
meldt, at Eskildsen havde forskjønget sig for Fuldmægtig
at gaa samt talt med den forrige ansvarlige Kjøbmand Hansen
til Fuldmægtig Hansen bemærket, at Kjøbmand Hansen

at han havde Erstatningsforpligtelse og forøvrigt ingen Pretension, samt tilligemed at
Fuldmægtig Hansen ikke havde Tilgodehavende hos Eskildsen. —
Eskildsen har ikke ingen Indsigelser at gjøre mod Fuldmægtig Hansens Paastand
i Forbindelse, skad andre Vidnesbyrd af nu blive, Eskildsen
ikke paaberaabt sig. Ret 4de Marken har fremgaaet for Forkla-
ring paa Fuldmægtig Hansens Vegne, samt tilligemed at
Fuldmægtig Hansen havde ingen at gjøre mod Eskildsen. —
Sagen er nu saaledes fremmet til paadømmelse. —

Af Rettens Pligtighed, der har staaet i Forbindelse med Ret
vedtagne, Lov Kartoun og Forlig indbefatter ikke ingen ikkevedtagne
Indgreb, fremgaaer ved saadanne, at der for Fuldmægtig Hansen
vinkelig har fremført at kræve Kjøbmand Eskildsen at betale
afdrag paa den imellem Begge omtvistede Kjøbmandsgaards
Gjæld, hvorfor Eskildsen i Retten har gjort sig overbevist,
at bemeldte Sedler var vorne bekjendte blandt Fuldmægtig
selv Stuk Kjøbmand, skiønt Fuldmægtig Hansen 60 Rdl tilvorn
Andreas Wilhelm Hansen og Kjøbmand Hansen fremmedlan-
det vedkjendt ingen Ting at vide, og at Sedler
Fuldmægtig Hansen legemsrettelig Eiendom maatte forkaste,
ingen Fuldmægtig Hansen Ret havde Fuldmægtig Hansen. Ret
vedgaaende Fuldmægtig Hansen Ret for Eskildsen Ret forbi Vidner ikke
saa bemeldte af de for Eskildsen Ret forbi Vidner ikke
Sedler bemeldt, ikke de dette ikke Vidnesbyrd ikke
Fuldmægtig Hansen Forklaringen gaaer Eskildsen
og Fuldmægtig Hansen Vidnesbyrd forbi Vidner, at
Eskildsen havde ingen Ret at kræve Sedler, at de samme
Sedler ikke var gaaet, og det af Vidnerne, fremmedlandet Ret
vedst at saa, og det af Vidnerne, fremmedlandet Ret Fuldmægtig
Hansen ikke anfordlaret, at Fuldmægtig ikke saa meldt indkræ-
ve at skriftlig Forlig imellem Eskildsen, saa ingen Be-
vis at skriftlig Forlig imellem Eskildsen og Fuldmægtig Hansen
Fuldmægtig Forpligtelse med Grundlag til Fuldmægtig Hansen 60 Rdl 50.
fejne at være bevist. — Fuldmægtig Hansen havde saaledes
Eskildsen Sedler vorne at fremvise. — Ved Forhandlingen
Afhørelsen vedgaaet, da Sedler ikke saa Fuldmægtig vorne at
samt, da Fuldmægtig Hansen ikke kan paastaa at
have prækluderet sig mageligt Forpligtelse, dog saa, skønnet
at vorne gaaet paameldt, at Eskildsen fejnes at Sedler vorne
at være antagne mageligt Forhold.

Thi kjendes for Ret

Fuldmægtig Hansen Pardaram bør for Eskildsen Wellejams
Sedler i vormonnd Dag fri at vorne. —

Dom
i Sagen Tranguebars Rets Prot. No. 415/1842 Welleiam contra Java
sipen daram. —

Rudn. nommeret Kagsøger Sekretair Lundberg Klaring
af 23 Mai P.A., hvorefter i mellem den 7de Juni næstforhen begyndt
Fuldmægtig tilpligtet at betale 6 Rdr. 50 for ret at anstille Be-
gjæld Undersøgelsen. —

Kagsmaalet sindes af Protokollen at gaae saa vidt
som til Forpligtelse, Sekretair Lundberg saa vidt skal
til nogle Formuen i Sjælemord at betale til Eiere af 6 Rdr
200 for en mis Kjøbmandsgaard paa Grund No. Sjælemord med
Adkomst Skjøde beginnende Arrestrand, og i Sjælden An-
delsrig Fuldmægtig Kolds Jens Lunds Del Sekretair Lundberg
til ret Eiendom af den Ejendom, saa fra Kjøbmandsgaards Ved
rørende forbrn, med 6 Rdr 50. — Fuldmægtig Jens bemærkede sjel
dnede og paa begge Parters vegne Sekretair Lundberg
dnede 3die Mødens saa ret forklaret, at Fuldmægtig Jens
vens at Beløb 50 Rdr Sølvmønt saa en mis Mandsel mand Meidin
og at Sekretair paa sin Side fandt Lund at forskaffe Fuld-
mægtig Jens en Kjøbmandsgaard og Grund Ejendom
Skjøde Jens Lund at afvrage 6 Rdr 50 paa Kjøbmand-
gaards Gjæld, hvorfor dog begge billige Jens anfordlarede
at Fuldmægtig Jens maatte vogte at Sekretair Lundberg
mødte, saa Sekretair i Rettedsmøde protokollerede Jens-
Lundberg Skjøde mod Kjøbmandsgaard og Grund
med saa i 3die Møde Jens ommeldte, at ikke Sekretair Lund
dlarede paastaaet, og da slet ikke mødte Sagen
gjennemmedes Fuldmægtig, hvilket Sekretair ikke vil
at indlegge at ville Jens Ret til at paaberaabe sig, men
det Beløb nægtede antagne, at det saaledes Beløb ikke
mod Ret. — For Fuldmægtig var 4 Vidner blevne afhørte,
at ovenstaaende Kjøbmandsgaard, hvilket dog ikke nægtedes at
være Ejendom for Forsamlingen paa Stad, men hvilke Si
Sekretair Møderne Jens gjorde Indsigelse, — 2den Jens an-
meldt, at Sekretair havde forpligtet sig for Fuldmægtig,
at Jens skulle betale med den forøvrige ommeldte Meidin, hvor
til Fuldmægtig havde bevidst, at Meidin skulle svaret

at Jens skulle Erstatningsaffairen og forøvrige ingen Ting, hvad Sekretair
Fuldmægtig havde paataget Forpligtelse paa, hvad angik Rettergangs-
gangen i Forbindelsen, hvad angik Rettergangsmaaden af en Aller, Sekre-
tair procederende Jens. Parterne Rettens Jens paastod Sa-
gen protokollerede, at Fuldmægtig havde begjært at gjøre Rettergangs-
Sekretair Jens mødte med Jens at gjennemgaae.

Af Sagens Oplysninger, der bør staae i Forbindelse med
nævnte Sag, fremgaaer, at Fuldmægtig Jens har ladet
Sekretair Lundberg forelægge, at han for Fuldmægtig Kolds
afdrage paa den Sekretair Lundberg Kjøbmandsgaards
gjældende, for saa vidt Sekretair Lundberg havde
at betale Fuldmægtig Jens 6 Rdr 50 Sølvmønt, hvilket
Beløb Sekretair Lundberg ikke vil betale, da Fuldmægtig
Jens ikke har opfyldt sin Forpligtelse med at skaffe
Sekretair Lundberg Skjøde paa Grund og Kjøbmandsgaard
og at Sekretair Lundberg har maattet betale Fuldmægtig
Jens 50 Rdr Sølvmønt for at faae Skjødet, hvilket Fuld-
mægtig Jens ikke har villet udstede, uagtet Sekretair Lund-
berg har opfyldt sin Forpligtelse med at betale Fuldmægtig
Jens 50 Rdr Sølvmønt, hvilke Fuldmægtig Jens har modtaget
og at Sekretair Lundberg har maattet betale Fuldmægtig
Jens 6 Rdr 50 for at faae Skjødet udstedt, hvilke

Prodorfund Ruko Kreigns Jord.
Ruko Nilsen Pestrø Compa.
Trangsuked den 31te Oktober 1842.

C. Siemsen.

Rosalen blev afsagt i den Trangsuked Ret Tirsdagen den 8de November 1842 fremmødt bemeldte at Mandagen den 31te October og 7 November ingen Ret skal holdes.

Ex. Thorn
C. Siemsen
Justitiarius

Constituerede Dannelsen oplæste i Rethen Sagen Ole Larsen Lien Wellejans Regning mod Ole Pedersen og Justitiarius Pauseskjønsdommen mødte ingen af Parterne.
Trangsuked den 10de November 1842.

Dom
i Sagen Trangsb. Rets Prot. No. 429/1842
Pinnamenatte
contra
Seinedinlevei og Ratekuedalen.

Sagen er indanket for Retten ved Stævning af 6te Sept. 1842 for Seinedinlevei og Ratekuedalen i Overensstemmelse med Lensmand Ammeiadians Forretning af 29de Septbr. 1839 med Hensyn til § 5 af Egialevei Laugs Lovbestemmelser af 6te Rekf. 15de Juni 1839 § 5 af Egialevei for formeldte Ammeiadian. Tilligemed fremstaar i Stævningen Ruko Kreigns Jord. —

Den ommeldte Forretning af 29 Septbr. 1839 indeholder i Korthed, at Ammeiadian ved at have gaaet over Egialevei Laug paa Porten af Pinnamenatte Jord, har befundet, at Laugets Vand paa 3 Steder er stemmet op, saa at det ikke kan løbe frit, og at Ammeiadian derfor har paalagt Laugets Brugere at lade Vandet løbe frit, hvilket ogsaa er skeet, men da Ammeiadian ved Eftersyn af 20 Januar 1840 har befundet, at Vandet igjen er stemmet op, saa at det ikke kan løbe frit, har han

at noget videre end at meddele Extract af Egieskiendes Skiønsmænds Forretning af 29 September 1839 angaaende Vandløbets Forbedring, eller at paalægge Sagsøgeren Betaling for Sagens Omkostninger, hvilke Omkostninger ansættes i Overensstemmelse med Actstykkerne til 6 Rbd 5 Mk.

Ifølge Dom

Justitsraad Seidelin og Kammerherre Raben have i Egenskab af Skifteforvalter over Stiftamtmand Ahlefeldts Dødsbo paa Lykkesholm, Skifteretten for Mortensnæs at bekiende, at de ikke ere vidende, at noget Skjøde paa den Ejendom, som indlagdes af afdøde Egieskiender Skiønsmand Andreas Pedersen Lund den 29 September 1839 til Gaardmand Christen Jørgensen Lund for 1800 Rbd, eller at noget Skjøde paa den Ejendom, som indlagdes af afdøde Skiønsmand Andreas Pedersen Lund den 29 September 1839 til Gaardmand Christen Jørgensen Lund for 1800 Rbd, eller at noget Skjøde paa den Ejendom, som indlagdes af afdøde Skiønsmand Andreas Pedersen Lund den 29 September 1839 til Gaardmand Christen Jørgensen Lund for 1800 Rbd, er tilstede i Skifteforvalternes Forvaring.

Mortensnæs Skifteret den 8de November 1842.

Raben

Justitsraad Seidelin og Kammerherre Raben have i Egenskab af Skifteforvalter over Stiftamtmand Ahlefeldts Dødsbo paa Lykkesholm, Skifteretten for Mortensnæs at bekiende, at de ikke ere vidende, at noget Skjøde paa den Ejendom, som indlagdes af afdøde Egieskiender Skiønsmand Andreas Pedersen Lund den 29de

at noon vitterligt maa at vaagne Sigtelse paa her afsagte Egieskiendes Tilkommelsedom dateret 29 Septbr 1839 Eidsivathings Compagnistog, eller at opgive Grunde hvilke vil kunne begrunde Tiltalte sig til paadragen Tvist af Sigtelsen at bortfalde, og Sagen for Retten at afvises, hvorefter Overbeviisningen maatte indfortolkes, som efter Forholdet

Ifr Lovens for Ret

Fuldmegtig Heimdinlund og Kathedralskolen Lærer Pastor af Silkeborg Amt Ridder Lovlig Tiltalte Mons Pedersen Thune Dag for Dag efter Lovens Bud Tiltalte Mons Pedersen Thune Dag for Dag efter Lovens Bud

at noer nærmere at undersøge, hvilke paa hver af Egedalenes Tilliggender Decbr 29 Septbr 1839 Eidsvolds Tingslags, eller at opgive Grændserne hvilke og hvor de ikke findes ved Taxten, til paadeles Tid at lægge det tilbørlige Hensyn til Tilstanden at bestaae 6 Rdl 5 Skilling pr Td Udsæd, hvorefter Tienden maatte udredes i Fremtiden.

Saaledes kjendes for Ret.

Justitsraad Steincdinlevi og Kammerassessor Schnabel have efter Sagens Natur Grund til at anse Sagen for tilstrækkelig oplyst, naar det ikke findes nødvendigt, at undersøge Tienden paa de ældre Egedalenes Grunde, hvilke ere blevne Tienden underkastede ved Dom af 21 December 1782, hvorved Tienden paa disse Egedalenes Grunde blev bestemt til 6 Rdl 5 Skilling pr Td Udsæd, hvilken Dom ikke er bleven anket, og som derfor maa antages at være bleven Eiendommens Beskaffenhed fuldkommen passende. Da Tienden paa de øvrige Egedalenes Grunde ved Dom af 29 September 1839 er bleven bestemt til 4 Rdl 4 Skilling pr Td Udsæd, og Tienden paa de ældre Egedalenes Grunde ved Dom af 21 December 1782 til 6 Rdl 5 Skilling pr Td Udsæd, saa bør Tienden paa Grunde, som ere blevne Egedalene tillagte efter Udskiftningen, ansættes til 5 Rdl pr Td Udsæd.

Thi kjendes for Ret:

Justitsraad Steincdinlevi og Kammerassessor Schnabel bør ophæve Eidsvolds Tingslags Dom af 29 September 1839, for saavidt samme ikke findes at være i Overensstemmelse med Nærværende Dom, og bør Tienden paa de Egedalene tillagte Grunde, som ere blevne Tienden underkastede ved Dom af 21 December 1782, ansættes til 6 Rdl 5 Skilling pr Td Udsæd, hvorefter Tienden maatte udredes i Fremtiden.

Provsten Udskriverens Omkostninger.

Actionen bør inden 15 Dage efter denne Dom lovlig Forkyndelse for Eidsvolds Ombud efter Loven. –

Trangviisaa den 8de November 1842

C. Tiemroth

Saaledes afsagt i Retten i Trangviisaa den 8de November 1842

Justitsraad C. Tiemroth

Justitsraad Steincdinlevi og Kammerassessor Schnabel have efter Sagens Natur Grund til at anse Sagen for tilstrækkelig oplyst, naar det ikke findes nødvendigt, at undersøge Tienden paa de ældre Egedalenes Grunde, hvilke ere blevne Tienden underkastede ved Dom af 21 December 1782, hvorved Tienden paa disse Egedalenes Grunde blev bestemt til 6 Rdl 5 Skilling pr Td Udsæd, hvilken Dom ikke er bleven anket, og som derfor maa antages at være bleven Eiendommens Beskaffenhed fuldkommen passende. Da Tienden paa de øvrige Egedalenes Grunde ved Dom af 29 September 1839 er bleven bestemt til 4 Rdl 4 Skilling pr Td Udsæd, og Tienden paa de ældre Egedalenes Grunde ved Dom af 21 December 1782 til 6 Rdl 5 Skilling pr Td Udsæd, saa bør Tienden paa Grunde, som ere blevne Egedalene tillagte efter Udskiftningen, ansættes til 5 Rdl pr Td Udsæd

at noget videre end at noget Syltetøi paa den af Eigeilerne til Almindelig Brug bestemte Dag den 29 Septbr 1839 Eftersynet bør foretages, eller at oppebære Bøder i Anledning af Syltetøi og Smør som ikke findes at være forsvarligt tilvirket, saa bør det tilkomme at betale 6 Rbd 5 Skilling Procent Embedsmændene ubekommet i Afgift til Fattigvæsenet, som ikke findes at være forsvarligt tilvirket.

Af Sigurds for Ret

Justitsraad Steinvidinlevi og Kjøbmand Halldorsen bør efter af Eilert Arctander begjært at nyde Fattigret, saa længe de ere uden Midler til at betale Sagens Omkostninger, som ikke findes at være forsvarligt tilvirket, saa længe de ere uden Midler til at betale Sagens Omkostninger, som ikke findes at være forsvarligt tilvirket.

Af Sigurds for Ret

Justitsraad Steinvidinlevi og Kjøbmand Halldorsen bør efter af Eilert Arctander begjært at nyde Fattigret, saa længe de ere uden Midler til at betale Sagens Omkostninger, som ikke findes at være forsvarligt tilvirket, saa længe de ere uden Midler til at betale Sagens Omkostninger, som ikke findes at være forsvarligt tilvirket.

at noer vidkend nu at ansøgt Sigelse paa den af Egedalens Lil Almindelig Sogneforsamling den 29 Septbr 1839 Eidsvolds Sorenskriverie, eller at opgive Grunde, hvorfor Sigelsen og Skiødet ikke skal tilkjendes ham, og til Sagens Forberedelse at paalegge de Vedkommende at indsende Documenter og Beviser, som maatte være nødvendige.

Saaledes for Ret

Justitsraad Steinwachter og Kammerraad Christie bør paa Grund af Sagens Natur have Lov til at møde ved Sagens Behandling for Retten ved Sorenskriverens Stedfortræder.

Det er ikke usandsynligt, at ansøgt Sigelse paa den omhandlede, af Egedalens Almindelige Sogneforsamling den 29de September 1839 indrettede Begravelsesplads, vil kunne blive nødvendig for Sognets Beboere, og Retten finder derfor at maatte tilkjende Sagen Skridtets Fortsættelse for Retten.

Thi kjendes for Ret:

Justitsraad Steinwachter vil inden Fristens Udløb have Lov til at anføre, hvad han maatte finde fornødent til Sagens Oplysning, og Kammerraad Christie vil inden samme Frist have Lov til at svare derpaa.

Sagen udsættes derefter til Mundtlig Forhandling og Paakjendelse for Eidsvolds Sorenskriverie.

Thi bør Ingen Efterkommelse.

Retten hævet Kl 11 Formiddag.

C. Tiemroth

Saaledes afsagt i Retten Torsdagen den 8de November 1842

C. Tiemroth

Justitsraad Steinwachter har paa Klagerens Vegne begjæret Sagen udsat, for at han kan faa Leilighed til at undersøge Documenterne i Sagen.

Dette Begjæring tages til Følge.

Sagen udsættes derefter til Mandag den 28de November d. A. Kl 11 Formiddag.

at vores nærmeste Egieleneæ Tilstævnemøde Decbr 29 Septbr 1839
Eidsvolds Tingsteds, eller at opgive hvorvidt og
skylder og saa vi eller hvilke Fejl til saadan Udsættelse af
dagge at tilgiftes sin Ret til Eidsvolds at betale 6 Rdlr 5
Procession Decbr Sverriges mandt i nærværelse
vores Navne —

Ejendomsret for Ret

Fuldmægtig Seinedinlevei og Skatteskriver Lien af Eidsvolds Annex til Lon tilgiver at vores Eidsvolds Annex Tingsteds Fod
efter vores Ordre Indgiver vi for Mortensen at Indrette, at vi
ikke er dem vidterligt, at vi ogsaa skylder saa vi Eidsvolds vores.
med Dag i vorthelagte af afsagt Egieleneæ til Tingsteds afsagt
Annex Decbr 29 Septbr 1839 Eidsvolds Tingsteds og
vores for Eidsvolds eiltale i Rettens Dag fri at vores.

Videre skriver Fuldmægtig Eidsvolds ikke Lovsted Fejl til saadan
Fod saa forsømt at afslogge, da kan vi Eidsvolds Ret at opgive
forvirret Ret vi ikke vidterligt at saa Tingsteds Dag af 29
September 1839 skylder og Eidsvolds saadan Eidsvolds, eller og
Eidsvolds vi ikke, til Eidsvolds Eidsvolds 6 Rdlr Sem, — og vi vil
for saa eiltale i Rettens Dag fri at vores.

Hvorefter Eidsvolds Sverriges forne.

At afsige Dom inden 15 Dage efter denne Stævne
tinglæg Forkyndelse Eidsvolds Eidsvolds efter Lovens. —
Trondhjem den 8de November 1842

C. Siemroth

Ovenstaaende afsagt inden Trondhjems Amt Tingstue
den 8de November 1842

C. Siemroth
Justitiarius

Forsaavidt Dom blev ophævet i Anken, saavidt Sagen
skulde paany mundtlig undersøges og for Fuldmægtigen
vedkommende Omkostninger. —
D. 22 November 1842

W. Lübbe Aagaard

Dom

i Sagen Kr. R. Prot. No. 812. 1842. Lysparcia Fuller
contra Karimøllen. Dommen afsagt den 8de Novem.
ber i Tinghogn Litt. C. pag 57. —

Dom

i Sagen Kr. R. Pr. No. 212/1842, Mickelsmedjunatelsen contra Ma-
meiden. —

Kommunen Sagen anlagt efter Stævning af 29de Marts 1841
fuldmægtig den 20de ejendommelig Tiltale i mødte og afgaven Stævnevidne
Fuldmægtig Fuldmægtig til at afsige Fuldmægtig Kommunefogd Hjorth
paa Borrean, i fuldmægtig Fuldmægtig til Dag, saavidt Kommunen at
indlægge Fuldmægtig Fuldmægtig af Kommunen Sagen og Grun
for Fuldmægtig at møde paa Tiltalen, eller at enhver Fuldmægtig
Fuldmægtig Fuldmægtig Fuldmægtig Fuldmægtig af 6 Rdlr 150 i Stævne Tilstand af
21 December 1782, ligeledes paa Fuldmægtig Fuldmægtig, Fuldmægtig
Undersøgelsen. — Fuldmægtig Fuldmægtig af Aktionen at Fuldmægtig Sagen
for mig Fuldmægtig Mordene, for da Fuldmægtig Fuldmægtig af Fuldmægtig
af Fuldmægtig Fuldmægtig Fuldmægtig Fuldmægtig Fuldmægtig Fuldmægtig

at nogen Ret burde anvendt paa det af Egtefolkene til Ammeretten den 29 Septbr 1839 indgivne Andragende, eller at afgjøre Sagen paa anden Maade end den, som ved Dommen er skeet, og til hvilken Ret Appellanterne have at henvise. Da Appellanterne saaledes ikke have godtgjort, at Underretten har begaaet nogen Retsfeil ved Dommens Afsigelse, maa denne stadfæstes.

Thi kjendes for Ret:

Den af Stiftamtmanden i Søndenfjeldske Amter under 29de Septbr 1839 afsagte Dom bør ved magt at stadfæstes.

Appellanterne bør inden 15 Dage for Undgaaelse af Adfærdsmulkt af 10 Rbd. for Hver at betale Actor Egtefolkene til Ammeretten den 29 Septbr 1839 Rbd. 5 Sp. Sølv for Sagens Omkostninger for Underretten.

Saavidt angaar Omkostningerne for Høiesteret.

Da Appellanterne ikke have godtgjort, at de have havt nogen Grund til at paaanke Underrettens Dom, bør de for Høiesteret tilpligtes at betale Actor Egtefolkene til Ammeretten den 29de

eud Forslag sig at bemærke at dette kunde Lade sig bevirke ag
protesterne mod at Fuldmagten skulde lyde, At Fuldmægtigen
under sit Fuldmagts Overskridelse i ikke første Instants paastaaer
noget videre ag at Fuldmagts Sekretæren i Aalborg lod, at paaskrive
maatte samme som en Forsalgt af ikke Fuldmagt af Sagen, saa at
ikke noget af begge i Forbindelse, at Citanterne ere vi alle mundt
Erindringen saaledes ikke nødvendigt at gjøre sligt ved Sagens
Kaar eiendommelig i Forbindelse med Forældelsen paa Tiden, saa
Sagen, at Citanterne ere i nu dobbelt af den, ikke er længer
vore Fordring ikke saa gjorde paastand paa saadan Grund, saa
ikke Fuldmagten skjønt ikke kunne paa at regne Hvad skal saa vorde
saadanne Partiers for at ikke ikke kan vorde Gjenstand, saaledes saa
ikke saa kvorvel Grund Citanterne selles altsaa saa paastaaet
at skulde skal saa Fuldmagts Ord, klares Formodninger imod saa
og ingen Vidnesbyrd anlagde skulde ikke man saaledes del med
saadan Retsforfølgning anlagde skulde saa Citanterne ere Ledsa
Grund af nu klar Forskjellen om endelig Forskjellighed for Ci
tanterne. - Fuldmagts maatte saaledes ikke vidne som
Citanternes Ejendele, saa ikke Penge af Sagen angaaende
vore at forsvinde. - Saaledes Undersøgelsen klarere saa
ofte at gjøre. -

Thi kjendes for Ret

Fuldmagts Adamsen bør til Citanternes Advokat Hvi-
matchiar at betale 2de Kroner i Sagens Omkostninger for
Forretninger ikke Citanternes Fuldmægtig Skjøn paa
ligt af Aalborg Magistrats Mands Skjøn lagt paa og bør
ofte Januar, Inkassign Mands Skjøn betale saadan rimelig
Godtgjørelse for Afsigelsen af denne Kroner ved Sagen
for mere. Saaledes bør Fuldmagts for Citanternes ere
dag i denne Dag fri at vore

Procedure Omkostninger gjøres.

Dette Skjønsmand rigtig 15 Dage ofte denne Dom lovlig
Forkyndelse Dages Adfærd ofte Lovens.
Trykket den 14de November 1842

C. Tamroth

Saaledes afsagt i underskrevne Ret den 14 Novbr 1842

Justitsraad
C. Tamroth
Justitiarius

Forkyndt den Dom ekspederet i Aalborg, skrevet for Citant
ved Sekretæren og Fuldmagts vi presens
D. 22 Novbr 1842

W. Lillebaugaard

Dom

i Sagen Fr. Rets Pr. No. 936/1842

Tennessineaen contra Sinnaponnie og elskellumnien Ammeiadiaen.

Kommunets Vagmøde for Frauenemmeradiaen indgaaet i Januar Maaned 1829 med den opfør Ammeiadiaen, den gik ifølge Fuldmagt Skadesløsbrev af 4/11 Dec. af Mos „Spence Palmann Stamp & Co Portear, fremvist saaledes at „begge mennesket har Ammeiadiaen. - Klager Fastholder „den endelige Fastsættelse, at man Vagt „den endelige Fastsættelse, at man Vagt Pirremamitte fare efter Ammeiadiaens Forbrydelse Sandru Nigtha og Vagten af Mand, fagen Fremed Lokalsag for Capitalen Tillægsmd 6. Rfs 4-12 Jun Jun Fastsat at Fængsle i Arrest, eller Klagerens af 25 April P. C. den 27 Mai ex Fastsat Fuldt i alle. - Da Forsættelsen Partnerne og de opfør Vidner Forklaring. med Fremed forordnet Forretning af Vagten, men ikke for Jun Fastsat Fuldmagt nikt Fuldmagt, Fuldmagten Fuldmagt 6. Rfs 25, med Arrest 6. Rfs 4-12 Jun Fastsat Fuldmagt og Fuldmagten Fuldmagt 6. Rfs 4-8-16.

Thi kiendes for Ret:

Fuldmagt Sinnaponnie ugebetalt mindre Arrest Ammeiadiaen bør med Rente Vagt Pirremamitte til det Tilkaldes Fremmødes at betale 6. Rfs 25 i Sølv med 6. Rfs 4-12 i Arrest.

Procesfuld Dudkostningen ligeledes Fuldmagt til det Tilkaldes med 6. Rfs 4-8-16. -

Arrestforsamlingen inden 15 Dage efter denne Dom lovlig Forkjendes Dudet Afsted efter Lovens. -

Frengueban den 18 November 1842.

Foranstaaende afsagt inden Frengueban Ret den 18 Novb. 1842.

C. Siemseth
Justitiarius.

Forestaaende Dom blev oplæst i Rettens, hvorda Parterne mødte Fru Sinnaponnie mødte ogsaa Fuldmagten mødte Per Wibbaragali

d. 22 November 1842

Dom

i Sagen Fr. Rets Pr. No. 574/1842. Mangat contra Seppiremanien. -

Da det paa Fru Komets ordinaire Rugaftenstid Mittwochen den 9de d. M. anberaabte Fru Komets Fuldmagt Peter Fogelby, meldte sig ikke ved Klagens Fremkaldelse, men Klagen Fremkaldelse, men Klagen Fremkaldelse, men Klagen

Dom

i Sagen Fr. Rets Pr. No. 396/1842

Tvangsindfrielse contra Sinnaponnu og Ubetitumineen Annuja
ogsaa kaldet Ammeiadlian. –

Kommunets Vagmesten fik fremmødt Anmeldelsen i Sagen
i Januar Maaned 1829 med den paastaaede Anmeldelses 6 Rbd 25 mod udlagt
Pant for Rentes udfaldne Kjøbesum og Omkostninger, som Sagen
"Grønne Palmann Kampka Forbeat, fremmet saaledes Ret
"ligen maatte have til Anmeldelsen. – Ved Klagen fandtes
"den indklagte Pigtalt, fremmødt Tiltroende, at være Sagen
"Pengene allerede betalte, og fandt Retten ligeledes Grund
Paa indklagtes Vegne at paastaae Anmeldelsens Forkastelse
for Lapekalen Tilliggende 6 Rbd 4-12 som Sagen saaledes
ved Vagmesten Dom af 27 Maii nu Aar var faldt i mdte. Da Sagsomkostnin-
gerne og de udlagte Vidners Godtgjørelse, ved
forommeldte Vagmesten paa Vegne, maatte anlægges for saa
vidt de kan komme 6 Rbd 25, med Rentes Tab af
Sagens Omkostninger, fremmødte Underretsvidner ansatte af 2de
Tilkiendes Fol Ret.

Justitsraad Sinnaponnu ugelbettumineen Annuja
ogsaa Ammeiadlian bør ved denne Vorg Pengene med
Tilbehør Paastaaedens udbetalte 6 Rbd 25 i Sagens
Acter med 6 Rbd 4-12 i Rentes.
Procesfører Underretsvidnen udbetales Justitsraad
Tilkiendes med 6 Rbd 4-8 Rt. –
Udlægsgjælden inden 15 Dage efter denne Dom
Forkyndelse under Adfærd efter Loven. –
Frangueban den 18 November 1842.

C. Siemseth

Foranstaaende Dom blev oplæst i Rette, hvorda Parterne
mødte i Person.
Frangueban d. 22 November 1842

C. Siemseth

Dom

i Sagen Fr. Rets Pr. No. 574/1842. Mangat contra Seppiarmanien. –

Da Sagen ved indkommen Vogs ufordte Mellemkommune
at nærværende Ret Komite med Retsbetjenten Jens Hansen
Ø Abrielong og Klagerinden Justitsraadinde Rupke Hansen,
Ø Abrielong og Klagerens Fuldmægtig Justitsraad Vaagø
til Vidnes afhørtes den 22 med Klagerinden 4de Side 2 Ca gyldne
Rbd Vidnesgage for hver, og Klagerens Fuldmægtig 6 Rbd 3-8, hvilke
Beløb ved Sagens Udfald forbydes at ud-
betales Justitsraad Hansen af Vagten til Justitsraad Vaagø
Hansen Fuldmægtig Kjøbmand Lars Jensen forbydes at ud-
betale Justitsraad Vaagø Hansen 6 Rbd 2, idet ved Dag Dom
Justitsraad Vaagø Hansen og Kjøbmand Jens Jensen Hansen
Sagens Omkostninger for vedkommende Vidner ikke findes
at være Grund til at forhøje de ansatte Vidnepenge, end
for saa vidt Justitsraad Vaagø Hansen Fuldmægtig Kjøbmand
Jens Jensen Hansen for sig selv og sine Vidner 6 Rbd 3-8 Sedler
Courantpenge.

Thi kjendes for Ret.

Procesfører Underretsvidnen Jens Hansen Ø Abrielong
bør inden 15 Dage efter denne Dom i Forkyndelse
at betale Justitsraad Rupke Hansen Ø Abrielong
Forkyndelsen under Adfærd efter Loven.
Frangueban den 18de November 1842.

C. Siemseth

Vedlagte Afgift indbetalt Frangueban Ret den 18de November 1842

C. Siemseth

Foranstaaende Dom blev oplæst i Rette, hvorda Parterne
mødte i Person.
Frangueban d. 22de November 1842

Wibbaragali

Dom

i Sagen Fr. Rets Pr. No. 471/1842. Sinnasami Nauk contra Manikam

Denne vormeldte Vag for Tiltalte ved Kjøbmand af 13de
Juni f. A., hvilken Dag Tiltalte uagtet lovlig
Indkaldelse ikke var mødt i Rette, begjærte
Justitsraad tilkjendt at bidrage 6 Rbd 37. 2ds med 2½ pCt
pr. A. efter at Sagen af 4de Januar f. A. fandt at være
mødt Vagø Underretsvidner. Politimesteren Sagen er ble-
vet besørget indkaldt, og paa for Justitsraad, som ikke udeblev
Kjendt da Sag at anmelde for Justitsraad Vaagø, for Retten
efter Omstændighederne Tiltalte at være Sagen

Appel Salomon Pallee. – Gjælder Eiendom fra, at Fuldmægtigen af Eiendommen samme Dags efterladte anden ny Del Panteins Mal skjelig 417 10/32 Rdr. Courant dels, som han har foranlediget skriftlig i Pengr med at indkalde Klientskabets Creditorer til Forretning med at indstille Creditorernes Forslag til Bestyrelsen af Boet, samt Creditorernes Fuldmægtiges Antagelse eller Forkastelse af Boets Curator P.C. Da Gjælder paakrævede umiddelbare Forholdsregler med Hensyn til Eiendommens Vedligeholdelse, Assurance &c. –

i dette Sag Tiltalte i Overensstemmelse med Sagens Indhold Tiltalt til Erstatning af 6 Rbd 4 i Arbeidsfortjeneste for 2 Dage, samt Tiltalte til Sagens Omkostninger, idet Sagsøgeren har paastaaet, at Tiltalte maatte forpligtes til at betale 2 Rbd 2 Sldr i Dagpenge for 2 Dage og at Tiltalte maatte betale 2 Rbd 2 Sldr for Tabt Arbeidsfortjeneste i Tiden fra 8de Mai 1840, forskrevet Tiltaltes Lønn fandt Tiltalte Sagen saaledes forholder sig, at Tiltalte maatte betale 6 Rbd 4 og Sagens Omkostninger, hvorimod Tiltalte maatte frifindes for Sagsøgerens Paastand om Dagpenge for 2 Dage, da Sagsøgeren ikke har godtgjort, at han har havt Tab i saa Henseende. Da Tiltalte Stahlmann ikke har godtgjort, at han har havt større Udgifter ved Sagens Førelse end de ham tilkjendte 6 Rbd 4, maatte han frifindes for Sagsøgerens Paastand om Erstatning derfor. Da Tiltalte Stahlmann ikke har godtgjort, at han har havt større Udgifter ved Sagens Førelse end de ham tilkjendte 6 Rbd 4, maatte han frifindes for Sagsøgerens Paastand om Erstatning derfor. Da Tiltalte Stahlmann ikke har godtgjort, at han har havt større Udgifter ved Sagens Førelse end de ham tilkjendte 6 Rbd 4, maatte han frifindes for Sagsøgerens Paastand om Erstatning derfor.

Da Tiltalte Stahlmann har med fuldkommen Ret paastaaet Sagen optaget til fornyet Behandling, og Tiltalte ikke har havt Noget at erindre derimod, bør Sagen optages til fornyet Behandling, og da Tiltalte Stahlmann ikke har godtgjort, at han har havt større Udgifter ved Sagens Førelse end de ham tilkjendte 6 Rbd 4, maatte han frifindes for Sagsøgerens Paastand om Erstatning derfor. Da Tiltalte Stahlmann ikke har godtgjort, at han har havt større Udgifter ved Sagens Førelse end de ham tilkjendte 6 Rbd 4, maatte han frifindes for Sagsøgerens Paastand om Erstatning derfor.

Da Tiltalte Stahlmann har med fuldkommen Ret paastaaet Sagen optaget til fornyet Behandling, og Tiltalte ikke har havt Noget at erindre derimod, bør Sagen optages til fornyet Behandling, og

i dette Sted Tiltalte i ustemmelig Dag paa Fuldmagt til Tiltalen af 6te Rep 4 i Justitsen for at blive dømt efter Loven.
Fuldmagten paa ikke udstedt Gyldighed, men paastaaet, at Sagen maatte blive udsat til næste Ting 2 Rep. i Sagt mit og at den ikke 1840, fremkom Tiltalens Fader Jacob Jacobsen Stockholm og paa mine Vegne fremlagde for Retten Fuldmagt og Bevis, hvorefter Sagen blev udsat til idag.
Tiltalte Fader Stockholmeren mødte i Retten i Dag, hvorfra Tiltalte, ikke var tilstede, hvorfor Sagen maatte udsættes til næste Ting, da Tiltalte ikke havde givet Møde.
Tiltalte var ved Dom af 8de Maj 1840 idømt Tiltalte 6te Rep 4 i Justitsen for at have begaaet Tyveri paa 1 Sølvskee, ikke af Værdien. Tiltalte var ved samme Dom idømt 8 Dages simpel Fængsel og Betaling af Sagens Omkostninger.
Da Tiltalte ikke var tilstede, og Fuldmagten ikke var saadan affattet, at den kunde antages for gyldig, blev Sagen udsat til idag

Jonas Gjølberg af Selvaag fra Eidsvold
af Kies fra Fuglsmoen Kirke til Eidsvold
fra at Lensk af Dato 11 April D.A., hvi bekjendtgjør
indklagt og alden og ved skriftlig Dag
gjør af Eidsvold at faa overlagt i Forlig
af 6 Rp. 350, fremfor hvilke 30 Dage at Lovs
Lemba og Pistenam Kies à 28¾ Skjeer Pagade pr. Gar
ee og Kompan af Eidsvold at overlagt
ved ei skal Prisen for Lucerne Karlstad Lovgiv
Fredpold af Mislighold af Landmandsforbund
Fuglsmoen Kirke til nogtigjørn Eidsvold
med Kalkes og Gjerning af 4 Skjeer Pagader pr. Gaard
som, so Jeg stander i Mandagen den augustus Ja.
nuar af 11 April D.A. at blandt Kjøbmand Jan
Eidsvold Kirke ikke er Kompan blandt Lemmen. Jan Jensen
Eidsvold af 11te April og Decret 17de April fremstillen
for skriftlig Kirke Fuglsmoen Lukas 6 Rp. 200,
derfor Jan overlagt blev."

Eidsvold Jan Jensen Kjøbmand indklagt af Klage
Jens Eidsvold, hvi bekjendtgjør at Klage
Jan opfordrer Kompan umiddelbar respektive 6 Rp.
300 og 6 Rp. 200 eller i alt 550 6 Rp. til Rebat for Fuglsmo.
Kirke, Jan af sin Embedsmand Kjøbmand Lemmen D.
28¾ Skjeer Pagader for Lucerne Karlstad Kir.
og for Skjeer Pagader 44 100 eller 6 Rp. 172 - Eller Tvedrag
mellem 6 Rp. 378 eller den Jan Fuglsmoen Kirke 6 Rp. 550,
der Kommer den Kjøbmand Jan Eidsvold Kirke Jan
45 - 8ve eller Skjeer Pagader 13 eller ikke efter Dictum
Jan af 11 April D.A. Dagen ved for 3¼ Gaard Kirke, som
Jan Kjøbmand Jan Eidsvold Kirke Jan Kjøbmand Jan
Eidsvold Kjøbmand Lemmen Jan Kirke, da det efter
gangske Klagen i 3¼ Gaard og den eller ikke Kirke
Jan, Jan af sin Embedsmand af 11te April D.A. Kirke
pr. Gaard, medens mangler ved 3¼ Gaard.
Af nu Kirke Dagen Dictum Kjøbmand Jan Eidsvold efter Kirke

Kirke Jan Eidsvold Forlig overlagt Jan af, at
Kirke Jan Eidsvold Kirke Jan Kjøbmand Dag Jan Jan
Jan Dictum af 11 April D.A., hvi Jan Kirke Gjøld ved Jan Jan
Jan Dictum af 11 April D.A., hvi Jan Kirke Gjøld ved Jan Jan
Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke
og Kirke Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke
Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke
af 29de Juni D.A. af Kirke af Jan Jan Jan Jan
6 Rp. 245, fremfor Jan Kirke Jan Kirke 4 Dage til Eidsvold af
Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke Jan Kirke

488. [illegible] Kontrakt, [illegible] af Fuldmægtig [illegible] Kjøbenhavn, [illegible] Kjøbenhavn [illegible] Kontrakten [illegible] Kjøbenhavn [illegible] Kontrakten [illegible] Kjøbenhavn [illegible] Kontrakten

Lauch Jensen fjerne i Ht Mandags Auktionen, alt det
gaar til paa, naar Leieren ei betaler, allen Fraagaaende
Ting, dersom Ht skulde Auktionen ikke være forkyndt, til
en paa Mandagen efter Maaneds Udgang afsiges. - Da Jens Olsen
Lauridsen undertegnede alene subsidiært paa Contract om
Eiendommen gjorde Fordring i Prøven, og forevrigt
mødte ikke Nogen, paa Sagsøgerens Vegne, for
at fortsætte Prøven, saa maatte Sagen forkastes
til Dom paa Actor Side, og Sagsøgeren tilkjendes
at betale Sagsøgte Rbd 10 - ti - Rbd
Lauridsen i Omkostninger, hvilke Beløb
Sagsøgte Lauridsen bør have Ret til at
oppebie af Sagsøgerens Caution, saa vidt
den rækker, ellers af Sagsøgeren personlig
1/8 Del ikke, ved saadan Afgjørelse vorde
Sagen ogsaa for Sagsøgte endelig afsluttet
Eiendommen for paa Stedet ved Auktionen
ialfald ikke, saa vidt Sagsøgeren
bleven vidende, Hindring for Auktionens
Fortsættelse og Udfald for Auktionen.
Paa Sagsøgtes Vegne paastodes
Sagsøgerens Actor frifunden for
Sagsøgtes Tiltale, og Sagsøgeren
dømt til at betale Sagsøgte Rbd 10 - ti -
Rbd Sølv for Omkostninger for Retten.
Thi kjendes for Ret:
Fuldmægtig Lindenskrone paa Nagelsvellers
Vegne bør for Retten Sagsøgte Jens Olsen
Lauridsen, for Sagsøgeren Gaardbruger
Lauch Jensen i Ht Mandags Auktionen
over Eiendommen Matr. No. 6 Ryg 6 Rbd 45 Sk
og 7 mk Hartkorn Lidsandsvidne Lauridsen
No. 6 Ryg 6 Rbd 45 Sk

Justitsraad Thrane for Actor contra Enkepige Elisabeth Jensdatter Gjerum af Fjære
for Gjældsfordring.

Actor Thrane har ladet indstævne Tiltalte for Retten til Vedtagelse af Dom for
Gjældsfordring, som Tiltalte ifølge Actors Paastand skal være ham skyldig
efter Regnskab af 1ste Januar 1841 for Kjøb af Varer, Penge udlagte og
Arbeide, hvilket Regnskab Actor har forevist, og hvorefter Tiltalte skal være
ham skyldig 6 Rbd 32½ sk. Actor har paastaaet Tiltalte dømt til at betale
ham denne Gjældsfordring med 6 Rbd 32½ sk. med Renter heraf 5 pCt. aarlig
fra Sagens Anlæg for Retten den 5te December 1842 og Sagens Omkostninger.
Tiltalte har ikke indladt sig paa Sagen, men ved Skrivelse af 10de Januar
1843 til Retten erklæret, at hun ikke har Noget at indvende imod Actors
Fordring, men at hun ikke har Penge til at betale den med, da hun ikke
har Noget at leve af, uden det Lidet, hun faaer af Fattigvæsenet, og at
hun derfor maa bede om Henstand med Betalingen indtil Høsten.

Actor har ikke fundet Anledning til at indlade sig paa Tiltalte
Erklæring.

Efter at have gjennemlæst Actors Regnskab af 1ste Januar 1841 og
Tiltaltes Skrivelse af 10de Januar 1843 samt Actors Paastand i Sagen
og Tiltaltes Erklæring, finder Retten ikke Anledning til at nægte Actor
Medhold i hans Paastand, da Tiltalte ikke har fremkommet med noget
Indvendende imod Actors Fordring, og da Tiltalte ikke har Midler til
at betale Gjælden med, saa maa Tiltalte, som ikke har Midler til at

Dom
i Sagen Drangedals Rets Pg. No. 250/1842
Lieutenant Lamberg contra Landvæsenet og Asserai, samt
Asserai Anmeld mod Rejer. —

Kammerad Lang er mod Lovlig Stævning af 18de April P.A. fremkommen den 3die Maii næstforbi mødt Landvæsenet og Asserai, samt paa Deres Vegne Sagfører Lund, og Asserai alene forsaavidt af Rente 6 Rd 60 og den Grund fremmer Fæste Skyld Huus paa Grunden nu anslaaet til 6 Rd 250 — tillige paastævnede Auktionsomkostninger. — Ligeledes var stævnet Kammerad Lang af 11te Juli P.A. til Dagen at vedkiende sig Landvæsenet og Asserai Anmeld mod Rejer. — Ved Stævnemaalet var Sagen fremmet paa alt anført Tilhørende saa vidt Forlag paa Taarnet nu Exekution af 6 Rd 16 til Kammerad i Lobet af de forfl. 10 Aar, saavelsom Rente og Omkostninger. — Indstævnede Parter mødte ikke ved Retten paa Dagen til Indstævnelsens Forkyndelse for Tilhørende Dag.

Den Indstævnte Parter mødte Sagen paa nu 4de Gang ikke ved Retten, og maatte Sagen derfor, da Ingen af Stævnemaalet Tilhørende havde givet Møde, hvilende paa Grunden i Lobet af de forfl. 10 Aar, saavelsom Rente og Omkostninger. — Indstævnede Parter ikke ved Retten paa Dagen til Indstævnelsens Forkyndelse for Tilhørende Dag

...en Borgmester for Grækenland af Viborgsperen og Rentekst. Jacob...
...flyttet imellem Sattelmøllen Lørdag, at Fuldmægtig Rosenørn...
...Mangen sin Embedsgjerning af Sikkerheden, og han fornemmer Glæde af...
...nisse, at Viborgsperen ikke længer vorder anseet som Grænse...
...Sinde. — Det Politi-Forbud vedkommende at Sattelmøllen...
...og Kjøbmænd Mandag Formiddag til Kl. ottende...
...Kjøb og Salg. — Det Politi-Forbud vedkommende Salg af Sat...
...telmøllen og flere Steder i Kl. Mindre Landet med at Kjøbe...
...flytte i Anledning af den ommeldte Krig. — Eidsvolds...
...Konstituts allerhøjeste Skrivelse til det Kongelige Grænse-Commissariat i Fredrikshald, hvorved Grænsen vedkommende Sattelmøllen...
...Commissairen nu, at Sattelmøllen kun fra samt...
...Leopel paa og ikke Kjøb blot midlertidigt Kjøbe Brug af...
...Grænsen er og vedkommende Kjøbe Brug af...
...at samme samt ellers hele Familien til at...
...forsyne Grænsen i Sattelmøllen Lørdag med...
...Forsyninger, at Sattelmøllen ikke kan nægte...
...følge ingen af Grænsen Provisorier ikke Kjøbmænd...
...Familien Vedkommende, men flere andre Byer Kjøbmænd...
...efter Ønske ikke ere forsynede, er omme Søndag Kl. 12...
...Da Skibet i Sattelmøllen Havn afgik Søndag Kl. 2...
...at Kl., uden at tilføje andre i Kjøbmænd...
...mere, end Kjøbmænd Angivelse anbragte for nogle...
...at omtale Sattelmøllen kun faa Kjøbmænd...
...Kjøb til Kjøbe og Salg af Grænsen, men ikke Familiens...
...ved, saa der ikke anlagt Skibe og saa Kl. Kjøbe,...
...andet Nødvendigt kunde anbringes uden Kl. til at...
...Kaar herfor nærmere Lægge i Betragtning, at Kl. ikke...
...er saa Søndag, at nu Gjæsterne af Forrige Søndag...
...ere, saa Byen saa stor Grænse Kjøbe uden...
...ere og Skibe saa nu Familien Søndag Formiddag...
...vogne saa Kl. Kjøbmænd Kjøbmænd, og at Kl. saa...
...vogne Kjøbe Kjøbe ere Kjøbmænd ikke saa...
...saa vogne i Nødvendighed, saa Kjøbe alle Kjøbmænd...
...at dele i Kjøbene af Kjøbmænd Kjøbmænd. Dette...
...Kjøbmænd Kjøbe Kjøbe ogsaa Kjøbe Kjøbe Kjøbe...
...Kjøbe vore at Kjøbe Kjøbe og i Kjøbe at Kjøbe...
...Kjøbe Kjøbe Kjøbe Kjøbe Kjøbe Kjøbe

Enhver Eier af bemeldte ved Forretningen fast solgte Grund
tilholder for sig og sine Arvinger at lade Vandet fra Kilden
komme ud med uhindret, uden Lag forbliver omhandlede Grund
ved Forretningen Eiendom.-

Endelig bliver nærlige at anføre at Forretningen
ej skal omfatte Vedrørende Eier angaaende Brugen af
Vandet af 18 April 1842 Vandmaalingen, hvis og for-
handling Kongelig Allerhøieste Resolution af 11 Juli 1842
Eier.- Eier bør Forretningen Vedkommende
have at forny Kongelig Allerhøieste Resolution
og Skjøde fast ikke allene angaaende
Forretningen selv men ogsaa
at Eier ej maa forandre Vandets Løb
uden Tilladelse af Kongelig Amt.

Thi kiendes for Ret

Forretningen Vandmaalingen og Afpasning, som
skal være Eier bør for Tilladelse Vedkommende
holdes i Overensstemmelse med Kongelig Resolution
af 11 Juli 1842.-

Provinsens Overøvrighed
Overøvrighedens Segl.
Overøvrighedens Segl.
Tranquebar den 19 December 1842

Vidnerne afhørt i Overøvrighedens Segl.
Tranquebar den 19 December 1842

C. Tiemroth

Justitiarius

Forretningen og Vandmaalingen er i Overensstemmelse
med Kongelig Resolution af 11 Juli 1842 bleven
foretaget.
Tranquebar den 21 December 1842

W. Lübrecht.

Dom

i Sagen Tranquebars Rets Nr. 371/1842. Vandmaalingen Sølly
contra Søsparacien og Afpasning.

Hermed Kongens anlagt ifølge Kundgjørelse af 2den Maii
forledne Aar 27de f. M. fattet Vandmaalingen og Afpasning af 6. Kap.
II - 10 - 2, den Brønd ifølge Ansøgning for udfyldigen Vandmaaling
Kyndelsesmænd og videre Forretningen Søsparacien ifølge
Forretningen for Kongl. Allerhøieste Resolution af 11 Juli 1842
Vandmaalingen og Afpasning, som Søsparacien har begjært i Overensstemmelse
med Landsregen, for Sølly
Afpasning, som Søsparacien har begjært i Overensstemmelse og for Sølly
med Landsregen, for Sølly
med Landsregen, for Sølly
Søsparacien har lige Vandmaalingen anført, at Sølly Vandma-
linge Sølly Vandmaalingen Vandmaalingen med afpasning Afpasningens Ord-
ning, ved Vandmaalingen Vandmaalingen afgjort fast Matthæus-
mærke. Ved Afpasning, som Afpasning Vandmaalingen, at ved Sølly
Lige Overensstemmelse Vandmaalingen og blot at Vandmaalingen Sølly
Forretningen Overøvrighed, og ved Afpasning Vandmaalingen af Vandmaalingen
Vandmaalingen, at Vandmaalingen Vandmaalingen Vandmaalingen Vandmaalingen
Vandmaalingen

Lunastamisele Jaanu Lõpetatakse Sadama Jaotuskomisjoni otsus.
Tõendatakse nimetatud päeval saadetakse lõpetatud
Tarvastus 3 Jaanuar 1843

Wõibraja

Dom

i Sagen Fr. Rets Prot. Nr. 717-1842. Alemelle contra Arumugan
og Adeipelam.

Citandinden Klerens indstevnede Sagsøgte Torsdagen den 12te September P.C. for Retten til Forligelse
for Rettens Medlemmer, og da Indstevnede ikke Mødte, blev Sagen
for Rettens Medlemmer, og da Indstevnede ikke Mødte, blev Sagen
Sagsøgtes Vedkommende Sagen

Domsmannen Hans Blom afgik i Sakken, hvorda Fr. Hjemdl. vedt. Eftirkrav ikke fik Medhold, saaledes som Sagen laa for.

Trangsuebar den 3 Januar 1843.

W Lübraja

Dom

i Sagen Fr. Rets Prot. No. 717-1842. Klemelis contra Arumugam og Adeikilam.

Eftersom Klemelis i den mundtlige Sag efter Sagens Anlæg for Retten den 30te nestefter faldt indtil Fuldmagt til Erhvervelse af 6 Rdr 4 Fanam Indtægt af Jordstykke - Det Eftersom Sagen ved Fuldmagtens Overgivelse af Sagfører Widen paa Klagerens Vegne blev forelagt Sagfører Canaka Lilmie for at fremme Klagerens Interesse i Sagen, og denne Sagfører i Mødet den 12te September d.A. har erklæret, at Klageren ikke vilde have videre at gjøre med Sagen, saafremt han ikke fik Sagens Omkostninger erlagte, hvilke Omkostninger Canaka for Klagerens Regning har beregnet til 6 Rdr 4 Fanam, hvorpaa Sagens Omkostninger maatte ansættes.

Efter Ejendele for Ret.

Fuldmægtig Arumugam og Adeikilam bør til Erhvervelse af Klemelis at betale 6 Rdr 4 Fanam)

Hvorpaa Omkostningen bortfalder.

Af efterbemeldte indkøbte 15 Dage efter Sagens Paakjendelse Eftersyn findes Afsondringen bortfalden.

Trangsuebar den 20de December 1842

C. Siemeth

Vedlikes afsagt i den Trangsuebars Raadstue Onsdagen den 20de December 1842.

C. Siemeth

Eftersaaes Dom Hans Blom afgik i Sakken, hvorda Fuldmægtig Canaka Lilmie -

1846 indgaaet Auktionsforlig i Dagen No 350/1846. Ramasami Setti
"enken Vengetalum, som fuldmægtig for sig selv og til at betale til Rosina
"Ramasami Setty i Erstatning for 120 Grosser Kullegarn, som ved Ild
"ødelagt af Ole Bjørk samt manglende ved Ægnen Pottamuttu, som
"den Tilbageværende paa Fru Klonebo Mads Berlepsch Mand Ramasami
"samt følgte til forenævnte Ramasami Setty. - Ved Eendimudalen,
"Homering af 48 Stkr klare Dagen afhandlet for Kullegarnet
"for Dagleie fagne til Erstatning af 13 Rbd af foromrørte 65 stkr 6 Rbd 21-10-30 samt Dagen Auktionsforretningen.
"mod nævnte Ægnen ingen Erindringer Forretningen
"for Dommeskyen af saavidt i dette ikke allerede for forligt
"Ord klinger einsidigt overensstemmende til Dagens dato for
"Staaende at anfinde for Erstatning Rbd Sølv.
"Endelige Forslag saavel i Gaard som Eendimudalen
"fagen fandt af Dagen at komme for Erstatning i Rbd Mønt
"dalem og Mutlia Pillai som de ofte Parsipereumal Ved
"leis Lovdom. Herfra Lovdom ha de tiltalte Ægnen samt hvert i Sdr.
"Rud Sub og Dudri i Tolvte Rubat Bortfalgt at og anket af dt
"fallent 28 Dec, samt Fuldstændigt Kiøbat og Salt og Dudri 30 Dec
"de 1839 dsk. Hr Immanuel at forenævnte Afvald, som ikke
"er rubat Dnas af smilent samme Kame Fuld samt paa
"forenævnte, smilent Afvald Dudri Dagen at Klaget Dommen
"indstævnt. - Ved Rdte Kiøbe mas Ægnen Pottamuttu, som
"har gjennem Auktionen benævnt Dagfalgt i Perla
"sperimeals Lod, og forneegaaen Rd af dt Forklaringen, som
"de Ommeldte Ingenmand har samt ommeldt Kiøbat paa
"afgiemt, at Rdsas mand mødagt at den mas Anmeld
"ende Ske mukke med Klagen af Kullegarnet og at dette
"i den Auktionen mas blomme usolgt til en Pris af
"12 sk pr Grosst. Ogsaa Dan Rd Fjemand, at Ægnen i Alm
"Klagt mas mand blomme maalt, mas at den Klagt
"Pottamuttu, da Parsipereumal Kiøbet at omvlage den
"for den Pris den mas forvlabagen fat paa den samt
"at indgaaet Auktionsforlig fat paa den samt at
"Rd Fremlagte Afvald Ægnen at komme til Klagt fast
"til 80 Rd, forikkent ogsaa dt Dnas mejnet den mejnet til en
"Erstatning

[illegible] Kviede, allerfør in causa; nu ligger dennæst. Sag [illegible]
Opsigelsen dat. 8 Jan. 1842 [illegible] Malabar [illegible]
[illegible] vidner af den Omstændighed, at Sagen endnu [illegible]
[illegible] Malabarerinden, da [illegible] Klokken 8 [illegible]
[illegible] Ejendom [illegible] Kaffer [illegible]
[illegible] Kaffer [illegible] Opsigelsen [illegible]
[illegible] Kaffer [illegible] Kaffer [illegible]
[illegible] Kaffer [illegible] Kaffer [illegible]
[illegible] Kaffer [illegible] Kaffer

...vis kniv, uden jeg ...
Sporgsmaalet kan, ifølge Sagens Natur, ikke være, hvorvidt Sagen
...skal ...
...
...

Extrakt ur Protokollen for Civilmålen ved Retten i Fort Yuma den 30te December 1842.

Dommer: Kammerherre, Oberst og Kommandant for Fort Yuma, Hr. Peter Tidemand.

Actor: Kjøbmand Hr. Anton Sen i Fort Yuma, som Fuldmægtig for Fort Yuma Handelsselskab.

Reus: Kjøbmand Hr. Jacob Sen i Fort Yuma, som Fuldmægtig for Fort Yuma Handelsselskab.

Actor har ladet indstævne Reus for Retten, for at svare til en Fordring af 1000 Rdlr. Sølv, som Reus skal være Actor skyldig for Varer, solgte ham i Fort Yuma i Aarene 1840 og 1841, og som Reus ikke har betalt, uagtet Actor flere Gange har opfordret ham dertil. Reus har ikke indfundet sig, men ladet møde for sig Kjøbmand Hr. Jacob Sen i Fort Yuma, som har fremlagt en Fuldmagt af 28de Juli 1842, og som har erklæret, at Reus ikke har Noget at indvende imod Actors Fordring, men at han ikke kan betale den, fordi han ikke har Penge, og at han derfor maa bede om Henstand med Betalingen indtil videre. Actor har derimod erklæret, at han ikke kan indvilge i nogen Henstand med Betalingen, da han selv skylder Penge, og at han derfor maa forlange Reus dømt til at betale Fordringen inden 15 Dage, under Adfærd efter Loven.

Saaledes bleve Parterne hørte, og Sagen blev derefter optaget til Paakjendelse.

Actor har i Overensstemmelse med Indholdet af Fuldmagten, som er dateret Fort Yuma den 28de Juli 1842, erklæret, at Reus ikke har Noget at indvende imod Actors Fordring, men at han ikke kan betale den, fordi han ikke har Penge, og at han derfor maa bede om Henstand med Betalingen indtil videre.

Reus har ikke indfundet sig, men ladet møde for sig Kjøbmand Hr. Jacob Sen i Fort Yuma, som har fremlagt en Fuldmagt af 28de Juli 1842, og som har erklæret, at Reus ikke har Noget at indvende imod Actors Fordring, men at han ikke kan betale den, fordi han ikke har Penge, og at han derfor maa bede om Henstand med Betalingen indtil videre.

legelaked nu bronligneh Ferie: at fradøe den 8de. Februarii
nu stel nom Decretag ud af 24 Januarii, hvorefter Dem
nu Decretfrist er ugrejaedag, nu, at skie ved Dem
klimod at betragte som et Klage Eedsvorns for Sagsøgeren
til og Annammelse til at anlegge vedkommende Sag for
Justitsen, der kund decretlagent Fristvarende, imens
det vedrørende Fristmeddelelse, imens
Ind Ret Dem gaetgiorn, at Defendanten Sagsøgtes
Sagsøgtes Sagsøgtes allein
Sagsøgtes nu saa Sagt alle Dem Eiendommen
til at anlægge St. Anthony's Capel. - at Dem Eiendommen
i St Jørgens Tillegge den formeldte Eiendom
Grunde til at gottgiorn at Sagsøgtes og Annammelse
skal til Capellet vedkommende nu Sagsøgtes, Dem Kanagaren
gen og Landsdel Sagsøgtes, imens at Dette Sagsøgtes Sagsøgtes
nu fundan skal Dem Eiendommen paastaar, Dem Sagsøgtes
ureichn vedrørende afgjort ved Dette Sagsøgtes, Dem Sagsøgtes
af de Mangel, at de i St Dem Eiendommen Dette af Dem
ved enhver Part af Dem Sagsøgtes, Dem Sagsøgtes Magen Eiendom
er begjært at Dem Sagsøgtes. -

Til Oplysning om at Dem Kanagaren i St
Dem Sagsøgtes Eiendommen til Capellet Dem Sagsøgtes
producerede Copie af 2den ved Dem Dalfalske Kirkes Archiv
Dem Dem Rådet oppebaarende Documenter, hvoraf skal
nu, skrevet den 22de Juli 1806 paa Dem, at nu nie Kana
garen Dem Sagsøgtes skal vedkommende Dem
for vedkommende Dem Sagsøgtes af Dem Kana, Dem Catalogt
og Dem Dem for Capellet St. Anthony Ende Klage af Midt
forleden Sagsøgtes begjært at oplegge Dem Dem for den Dalfalske Me
nighed ugrundlig Regnskab ved Capellets Indkom
Kanagaren nu klaget afsat fra dend Dem Dem
og bestyrelsen af Capellet ved Dem Eiendommen
omtalget af nu den Landsdel 5 andre Dem,
der kom at stille nom Dem Dem vedkommende for nigtig af
klumpevis af Eiendommen. - Det Dem Eiendommen
Dem Dem vedkommende, nu, at den paastaaen
at Kanagaren nu klaget begrundet i Capellet Sid

ret Dem dag den 8de nom Sted, hvor Dem ikke Dem nom
Sagsøgtes Dem Dem, at Dem Dem Dem Dem Dem,
Dem Dem Dem Dem Dem Dem Dem Dem Dem Dem

det St. Anthony befalede Hr. og Mes, at de ville komme dis fornøyede
Mauritsstad Engelland besøge. Formedelig i Overensstemmelse af den
Ordre, som han fandt i den nævnte Postpakke Breve i Fader-
Commandementen meddelt med nu bekjendt Egenskab af 22 Febr. 1839
hvis Indhold tillige Hr. Forfatteren havde Leilighed at kjende, fandt
han at erklære sig ingen Leilighed for den postpakke Breve
at forlange, da Ordren udtrykkelig befaler, at Pakken ikke skal åbnes
uden i Overværelse af Hr. Forfatteren selv, hvilken Ordre han
ikke kunde undlade at efterkomme, da den var given af hans
Overordnede, og Hr. Forfatteren ikke havde Myndighed til at
forandre den. Hvad Hr. Forfatteren ellers angik, da var det
ham ligegyldigt, om Pakken blev åbnet eller ikke, da han
ikke havde nogen Interesse i den, og ikke kjendte Indholdet
af den. Hr. Forfatteren maatte dog bemærke, at han ikke
kunde indse, hvorledes Pakken kunde være ham til Skade,
da den var adressert til Hr. Forfatteren selv, og ikke til
Hr. Anthony, og at han ikke kunde indse, hvorledes det
kunde være Hr. Anthony til Skade, at Hr. Forfatteren
blev bekjendt med Indholdet af Pakken, da det ikke
kunde være Hr. Anthony ubekjendt, at Hr. Forfatteren
var bekjendt med Indholdet af Pakken, da det var
Hr. Anthony selv, som havde givet Hr. Forfatteren
Ordre til at åbne den. Hr. Forfatteren havde
ikke Noget at bemærke til Hr. Anthonys Ind-
læg, men maatte dog bemærke, at det ikke
var Hr. Forfatteren bekjendt, at Hr. Anthony
havde Ordre til at arrestere Hr. Forfatteren
for Mytteri, og at Hr. Forfatteren ikke
havde givet Anledning til at Hr. Anthony
kunde have Mistanke til Hr. Forfatteren
for Mytteri, da Hr. Forfatteren ikke
havde gjort sig skyldig i Mytteri, og
ikke havde havt Leilighed til at gjøre
det, da Hr. Forfatteren ikke havde
været ombord i Skibet, siden det
var kommet til Mauritsstad, og
Hr. Forfatteren ikke havde havt
Leilighed til at tale med Nogen
af Skibets Besætning, uden i
Overværelse af Hr. Anthony
eller en af hans Officerer, og
at Hr. Forfatteren ikke havde
havt Leilighed til at tale med
Nogen af Skibets Besætning
uden i Overværelse af Hr.
Anthony eller en af hans
Officerer, og at Hr. Forfatteren
ikke havde havt Leilighed til
at tale med Nogen af Skibets
Besætning uden i Overværelse
af Hr. Anthony eller en af
hans Officerer, og at Hr.
Forfatteren ikke havde havt

Jan Hollads ordinaire Thing, som Citanten var indkaldt til
den forlangte Forhandling efter den fremmødte Uenighed skulde afgjøres
Mand imellem selve gaar Thinget. — Efterdi Sagen med Forældelse
ning af forrige Dom og paa Citantens Begjæring Hjemvisning
Vidnebyrd i denne Thinges første Instants til Citantens
allerede Vidnebyrd af forrørende Dom maatte dannes paa
ligt Grund heraf blev den første Instants Dom ved
ning blev den første Instants Dom ophævet
af følge Citantens Paastand for 60 Rbd 180 og for
Citantens Paastand i nærværende Dag blev anlagt ifølge
lovlige Stevning af 28de Febr 1842, hvilken blev 15de Marts næst-
efter forkyndt og paa anlagt til Dagen maatte Sagen
blev nær at betragte som anlagt til rette at falde i Dag,
den 11te November 1839 til Afhjelpelse af Jan Jensen
erstatte afsagte Dom, for i alt Fald med Hensyn til Sag-
en fældet Dom, for i alt Fald med Hensyn til Sag-
omstændighed med den Bestyrelse af den Ret som Dom hjemler,
Dommen afsat paa Thinget. Da blev i mellertid
skjønnet ikke at undersøge som nærmere dette Spørgsmaal
angaaende Vidnebyrdene og paa nye efter Citantens
Paastand kunde tilstedes at fremkalde paa
med Magt Thinget tilbage i alle Fald
til Følge da det under Sagen er bemærket at andre Omst.
omstændigheder imellem Parterne kunne forekomme. —

Citanten har nærlig paaanket i foranførte Mandbøder
Omstændigheder til Fastsættelse af Erstatningen for den Jord
Andel af Thinget for den Jord 60 Rbd 250 og
medtagelse i Rbd i Hovedsagen. Dette maa skal
omtvistet med Rigtighed 1841. Vandilioner er nu med
Valget fandt vel at betalingen skulde erlægges i Mad-
pere efter Omstændigheder og som den tilkommer

til rette Eier af Halvfemmerk Jord paa Thinget i 12 første p. a. —
anledningen til denne Sag Jens Jensen Thinget at være, at
Citanten ikke har mødt forinden denne Ret og
de saa Jord i Thinget og ikke var villig til at betale Jord-
Penge 180 Rbd for denne Andel af Thinget, hvorfor Dit Indsat
ikke mange Maaneder for længere Jord tilbage at udlose
Citanten med 60 Rbd 250 Skilling Sølv Citanten Jord med-
lagt. —

Citanten maatte herefter antage at have Forudsætning for
Andel til Indstævnte, Valfar Citanten noget at have
mødt tilstede med Vidner, men da
for Citanten Paastand følget til Indstævnte for de 60 Rbd 250.
maatte henvise hans nærværende Paastand afsaa om-
fattet Paastand Magt — til Citanten for mindre end
ikke at have bundet med Hensyn Omstændighed for dig Sjø-
Jorden ikke blev betragtet indenfor de sidste 3 Maaneder.
kan ikke hensyn blive at tage, for di for denne Forsøm-
melse blot Citanten Erlæggelse af Pligtbøder medførte at
Omstændighed skulde være ligegyldig, og dersom Citanten
paaberaabte Omstændigheder at Contracten ikke for mere
og fast skriftlig gjør enhver mindre til Gagen der dem
Forhandlingen valdtalen nærværende og skjøt og nærgaaet
af Citanten selv — Citanten var Lemmer for mundtlig
Lindringen at have lovet Indstævnte ikke at sælge Jorden
uden at staa med Contracten kan falde ikke kommer i
Betragtning, da det billige Hjemmel at Indstævnte dermed ikke
har handlet, men blot tilbudet at betale Sjø-Skjønsmænd,
hvorved Indstævnte skal være tilfreds Jord Auktionsalar om at
have siden tilbudet anvendt betydelige Summer til Skjønsmænd.

lien af Thorsens fallit-bobestyrer ikke Regt.

Da Fuldmægtig Sandberg i Forhold til Fuldmægtig Wulff anmodede om Frist af 8 Dage for at kunne møde til Forhandling af Sagen for Retten, saa bevilgedes ham denne Frist, og blev Sagen derefter for Fuldmægtig Wulff paa Actionens Vegne for Capitain Rasp 250 med Renter og Omkostninger fra 1ste Januar 1841 til Betaling af Sagsøgeren ved Dom af 28de Januar 1842 tilkjendt.

Denne Dom, der ikke er paaanket af Sagsøgeren, er nu i Dag paa Fuldmægtig Wulffs Vegne paa ny bleven forelagt, og har Sagsøgeren paastaaet, at Sagsøgte maatte blive tilpligtet at betale ham Capitain Rasp 250 med Renter og Omkostninger, saaledes som disse ere fastsatte ved den paagjældende Dom, og at Sagsøgte maatte blive tilpligtet at betale ham Capitain Rasp 10 for Rettergangsmaaden.

Sagsøgte har derimod paastaaet, at han maatte blive frifunden for Sagsøgerens Tiltale, og at Sagsøgeren maatte blive tilpligtet at betale ham Capitain Rasp 10 for Rettergangsmaaden.

Da Sagsøgeren ikke har fremlagt noget Bevis for, at han har betalt Sagsøgte det Beløb, hvorfor han er bleven dømt ved ovenmeldte Dom, og da Sagsøgte ikke har benægtet, at han skylder Sagsøgeren det paastævnte Beløb med Renter og Omkostninger, saa maa Sagsøgte, som ikke har godtgjort, at han har betalt Sagsøgeren det ham ved Dommen tilkjendte Beløb, blive at dømme til at betale det samme med Renter og Omkostninger, som Sagsøgeren har paastaaet.

Thi kjendes for Ret:

Fuldmægtig Wulff bør for Capitain Rasp at betale til Capitain Rasp 250 Rasp med Renter af samme fra 1ste Januar 1841 til Betalingen af Sagsøgeren ved Dom af 28de Januar 1842 tilkjendte Sum, samt 10 Rasp for Rettergangsmaaden, alt inden 8 Dage under Adfærd efter Loven.

Saaledes afsagt i den Franske Raad- og Politistue i Frankfurt paa Mandagen den 23de Januar 1843, som den sidste ordinaire Rettedag i denne Maaned.

Dagen derefter forelagt.

Justitsraad
C. Tiemroth

Justitiarius

Saaledes afsagt i den Franske Raad- og Politistue i Frankfurt paa Mandagen den 23de Januar 1843, som den sidste ordinaire Rettedag i denne Maaned.

Dagen derefter forelagt.

Justitsraad
C. Tiemroth

Forestaaende Dom blev oplæst i Raadstuen for Retten af Justitsraad Tiemroth, som Justitiarius for Frankfurter Landdistrict.

Frankfurt den 28de Januar 1843.

H. Seberg.

Dom

i Sagen Frankfurter Raad- og Politiret No. 421/1842.

Capitain Rasp

contra

Fuldmægtig Wulff.

Under nedennævnte Dag, Sted og anlagte Aarsag blev Sagen efter Tilkaldelse af 26de Maj f. A. forhandlet i Retten af Justitsraad Tiemroth som Justitiarius for Frankfurter Landdistrict, hvilken Dom for videre Klarhed her skal indføres:

Under nedennævnte Dag, Sted og anlagte Aarsag blev Sagen efter Tilkaldelse af 26de Maj f. A. forhandlet i Retten af Justitsraad Tiemroth som Justitiarius for Frankfurter Landdistrict, hvilken Dom for videre Klarhed her skal indføres:

Capitain Rasp har ved Stævning af 26de Maj f. A. ladet indkalde Fuldmægtig Wulff for Retten for at høre ham dømme til at betale Capitain Rasp 250 Rasp med Renter af samme fra 1ste Januar 1841 til Betalingen sker, samt 10 Rasp for Rettergangsmaaden, alt inden 8 Dage under Adfærd efter Loven.

Ved Dom af 28de Januar 1842 er Fuldmægtig Wulff bleven dømt til at betale Capitain Rasp det paastævnte Beløb med Renter og Omkostninger, saaledes som disse ere fastsatte ved den paagjældende Dom, og at betale ham Capitain Rasp 10 for Rettergangsmaaden, alt inden 8 Dage under Adfærd efter Loven.

Denne Dom, der ikke er paaanket af Sagsøgeren, er nu i Dag paa Fuldmægtig Wulffs Vegne paa ny bleven forelagt, og har Sagsøgeren paastaaet, at Sagsøgte maatte blive tilpligtet at betale ham Capitain Rasp 250 med Renter og Omkostninger, saaledes som disse ere fastsatte ved den paagjældende Dom, og at Sagsøgte maatte blive tilpligtet at betale ham Capitain Rasp 10 for Rettergangsmaaden.

Sagsøgte har derimod paastaaet, at han maatte blive frifunden for Sagsøgerens Tiltale, og at Sagsøgeren maatte blive tilpligtet at betale ham Capitain Rasp 10 for Rettergangsmaaden.

Da Sagsøgeren ikke har fremlagt noget Bevis for, at han har betalt Sagsøgte det Beløb, hvorfor han er bleven dømt ved ovenmeldte Dom, og da Sagsøgte ikke har benægtet, at han skylder Sagsøgeren det paastævnte Beløb med Renter og Omkostninger, saa maa Sagsøgte, som ikke har godtgjort, at han har betalt Sagsøgeren det ham ved Dommen tilkjendte Beløb, blive at dømme til at betale det samme med Renter og Omkostninger, som Sagsøgeren har paastaaet.

Thi kjendes for Ret:

Fuldmægtig Wulff bør for Capitain Rasp at betale til Capitain Rasp 250 Rasp med Renter af samme fra 1ste Januar 1841 til Betalingen sker, samt 10 Rasp for Rettergangsmaaden, alt inden 8 Dage under Adfærd efter Loven.

Saaledes afsagt i den Franske Raad- og Politistue i Frankfurt paa Mandagen den 23de Januar 1843, som den sidste ordinaire Rettedag i denne Maaned.

Dagen derefter forelagt.

Justitsraad
C. Tiemroth

Justitiarius

...lient af Thronjems Fattigvæsenskommission over Vogt.—

Da Fattigvæsenskommissionen i Throndhjem til Eftertanke maatte anses for en af Throndhjems Fattigvæsens Creditorer, saa blev Sagen ved Forligsmødet den 28de Juli 1842 henvist til Forligelse for Retten, og Creditor Commissionen for Throndhjems Fattigvæsen ved Byfogden i Throndhjem for Creditorens Regning indkaldt til Retten i Dag.

Mødte for Fattigvæsenskommissionen Assessor Lassen og Creditor Etatsraad Bruun, der erklærede, at Debitor maatte være villig til at betale Creditor de omhandlede Rbd. 250, hvorimod Creditor ikke vilde give Afkald paa sin Ret til Renter af Capitalen fra Forligsmødet, men at Debitor maatte være villig til at betale Renterne af Capitalen fra Forligsmødet.

Debitor Byfoged Hjort var ikke mødt, men havde ved Skrivelse af 26de Januar d. A. tilkjendegivet, at han ikke havde Noget at indvende mod Creditors Fordring, men at han ikke var i Stand til at betale Capitalen, da han ikke havde Midler dertil, men at han vilde søge at skaffe Penge til Betalingen.

Creditor Etatsraad Bruun erklærede, at han ikke kunde indlade sig paa Debitors Tilbud om Afbetaling, men at han maatte fastholde sin Ret til at faa Capitalen betalt paa engang.

Forligsmanden erklærede, at han ikke kunde bifalde Debitors Tilbud om Afbetaling, men at han maatte anse det for rigtigst at bestemme Sagen til Dom.

Thi kjendes for Ret:

Fattigvæsenskommissionen i Throndhjem bør for Creditor Etatsraad Bruun have Ret til at faa Capitalen Rbd. 250 betalt i Dag fri for Omkostninger.

Forsømmelsen af at møde i Retten bør Debitor Byfoged Hjort ikke have at tilregne sig.

Sagens Omkostninger for Retten bør Byfoged Hjort betale til Fattigvæsenskommissionen i Throndhjem inden 8 Dage under Adfærdstvang.

Stiftamtmand Krohn, Sorø, Sekretair Lassen og Justitsraad Bruun have ikke været til Stede i denne Dag for at more.—

Forsømmelsen af at møde i Retten bør Byfoged Hjort ikke have at tilregne sig.

Stiftamtmand Krohn, Sorø, Sekretair Lassen og Justitsraad Bruun have ikke været til Stede i denne Dag for at more.—

Saaledes afsagt i Overret i Trangisvaag Raadhus Mandagen den 23de Januar 1843, af den forordnede Overretsdommer Justitsraad Bruun.

Dagen derefter forelagde

C. Tiemroth

Justitiarius

Saaledes afsagt i Overret i Trangisvaag Raadhus Mandagen den 23de Januar 1843, af den forordnede Overretsdommer Justitsraad Bruun.

Dagen derefter forelagde

C. Tiemroth

Forligsmanden blev afløst af Stadsassessor Der betænkte mødte Sagsøgeren, Fattigvæsenskommissionen i Throndhjem, ved Assessor Lassen.

Trangisvaag den 28de Januar 1843.

H. Saboe.

Dom

i Sagen Trangisvaags Kbs. Pr. No. 421/1842.

Virasperen

contra

Lassen.

Under nedennævnte Dag, der var anlagt denne Sag til Dom, blev af Sagens Dommer, Overretsdommeren for Færøerne, Justitsraad Bruun, efterfølgende Dom afsagt:

Ifølge Virasperen for Sagen, Etatsraad Bruun, som Creditor i Throndhjem Fattigvæsens Obligation af 26de Marts d. A. for Rbd. 250 Sp. Rd. med Renter af Capitalen fra Forligsmødet den 28de Juni næstforhen, samt Sagens Omkostninger, har Debitor, Byfoged Hjort, ikke betalt Capitalen med Renter og Omkostninger, uagtet Debitor ved Forligsmødet den 28de Juni næstforhen har erklæret, at han ikke havde Midler til at betale Capitalen med Renter og Omkostninger, men at han vilde søge at skaffe Penge til Betalingen, og at Debitor ikke for Retten i Dag har erklæret, at han ikke har

Dal, Dalingen forfaringsvæsen for mandtingsafholdelsen d. 23 Juni
ligesom et ved hvem rimelig tilligende Grund der kunde forefindes
fellede Dom med samme Indlæg for en Udlæmat omvarslagende Sub-
stemmelse for 6 Rbd. 90 Skilling 50 Rbds. Bilde gaar til ofs
fjeraldre af sin fallede Gæld for smilden Exekution derefter
samt fremdeles Rente og Rejse 40 Drbd. Selvom ligeDalingen
dem Forkjæmpe for Indlæggelse at Citanten undlod i sit
paa Stilte samme Dag til at beboe Rant af hvilket man ikke
kan vorder Stilte med Tingsvidne 20 Rbd. og fraskjelte sam-
dømmelse, den samme Dag Stilte fulde at samme
dømmelse dette Stilte og samte det mærket bestemt at
Indstemte Stilte mødte fulde Fattigvæsen og Citanten
Mødemand, Lund efter møde ligeledes nogle Vidner der
skal tilsvorne Lund blomme Valdt. Dem angaaende hvilket
mærke Omstændighederne med samt alt var anført
forefindes blomet ved Dalingen af Dalingen d. 23
Juni 1838, forøvrigt Gjennemlæst og fat, som rigtig
blomet vidnet Stilte. Da nu Citanten mødte paa Ting-
sammesteds Stilte for fjerde Gang, man
blot gjentaget at det 188 fat mærket afmindeligt,
ligesom at Contracten angaaende hvilket ikke mær
blomet og fjeldt, i hvilken Anledning dog maa bemær-
kes at Overfogden til nærmærende Dag Anlog unlog
sjøes at samme mødte ved Indstemte med Fuldmægtig
Overtaxt samtidigt Citanten til forskjellige af det
paagjeldende Gjeld efter Contracten af 23 Juni 1838,
saa fremgaaer det, at Citanten Jørgensen i 88 i det
hele kan gjøre Mersold, men at minderes Stilte og Dalings
vidne skal blot kunde fundes Stad for saa vidt som der for
afgjørelsen allerede hvis Gjenstand

Dommen ansees med Fjerdingvej og Skilling, som ikke med Rette
Stilte og fælles 23 Januar maa Dalingen Valdt og altsaa Indstem
maa Indstilles. —

Indstemte vedtaget mødte de paa Citantens Vegne
gende dele mødte Contractsgjenstanden maa mødet hænd-
gangne afsorte Vidner Forklaring og Indstemtes egne
Forklaringsmaade skal at Gjenstanden hvilken Sum saa mærke Lesid
dette ikke forskjellige Dingder der maa angives afsat Mærke
til Mærke 10 a 20 Skjd. afsat mødet til Mærke 16 Pagoder, samt
nogle Fordringer til Mærke circa 6 Rbd. forvrigt Dagmaar
bemærket at afsat Fjerdingvej Stilte mødte
fuld mærke Dingder mærke 6 Pagod.
Stilte mærke Dingder Citanten Vidnesbyrd Stilte mødt
sine Forklaring, maa forøvrigt omforbemærket, at Forældrene
forundre og til den ene Stilte samt Mødemaa trængende
Indstemte Stilte Fjerdingvej Stilte maatte Stilte Stilte
det Dem samte Gjenstand falder med hvilke afsagte Dokter — saa
at de ommeldte Dingder af Vidnerne maa blomme antagen
at mærke for samme mødte med Indstemte egne Forhjemsta. —

Nogen bemærkning dimidlertid afsagte Citanten
fremlagte Liste for sine forskjellige tilmærket. — Da det saa
lader sig de Oplysninger, den saaer i Dagen, at Indstem.
indstemte mødte Stilte Stilte Stilte mødte Gjenstand Stilte
Dem indbegrebet mærket til Stilte mellem sine Forældre
Stilte, maa til Stilte at mærke Gjenstand Stilte sam-
magen til dem der Stilte sine mærket indbegrebne i det mærke
mødte Stilte maatte dette Stilte mærket at afgjøre
med sig, den sine Indstemte Stilte maatte afleggen til bemæ-
stilte afsat sine sine eller sine Stilte Stilte mærket
Forældrene eller for sine mig med sine sine
Stilte eller efter sine Stilte, den 188
sine mærket med det ikke afsatte Stilte, og sam-

som sandan bör uflagga, vara at förfinde för Citantens Eiktals
och denne bilägliger at gottgöra samt Ensklomte Förrättnings Om-
kostningar, tillgiftarne med sadlagelse i berogand af Medfat
Vald som ifrån sidan ikke uflagga, i händelsen kanande meddela
bestämmare av mer sammen den kända fälten till 15 Dage,
Hjälpen en antal vederlig Uflottelsen grund vägrades berog-
vad, meddelar Häftaren och Vederkommande som fötmanligt efter ade-
vad Lagen Uppsägning från den förrättningen vägrades med tillbörlig
vad Lagen och Omkostningarnes gemen -

Uppsägning

Fullmäktige Sappen bör inom 15 Dage från denna Dom
lamligen verkställa Hjälpen och andan vederlig Uflottelsen.
grund i denna examin vägrades inom tagrabat för Ayanars
Lagets Gata Förrätt efter sin Religions Ritud at bevaka
at förrätta av Pariahs eller som vanligen Vägrar
sätta stycken av mat som som Förrätt eller förmanat
mat som som dessa inom för eller efter Dom
Död förrättad - Emellertid förmant indbegrabat
i den mellan som och Citanten, i Mottagning Pettis
Ramasens och Mottagning Ammonalis Fastställande
mer, - och därmed för Citanten Virasspens Eiktals
i denna Dag för at nära - Och betala i som Fält
Citanten till Fullmäktige Journal som Procurator
Omkostningar med 6 Rd. 2 - 32 Fk som och dessutom
lilliga Omkostningar med sade uflagelsen efter rigtig
Räkning -

Sidstan därinnan Fullmäktige sig idka till uflagga
organ som som Ramasen Edsillan uflagga dess idka inom

som Pariahs ammon, vaden Vägra Partierna nödtigt för Ayanars
Lagets utgifter som förrättningen som ännu ej är verkställd
eller förrättad. Och gått de från dessa inom för eller efter denna
Dom förrättad och den icke som ännu indbefattade i den tidigare
afgiftade Delen, indefattar mat, och det sådana Byggnader i
nämnda Pariahs nämnda Mauds Ammonalis Fästen
nämnda Pariahs i denna Dale som nämnda Byga
Omkostningar som -

Vid sistnämnda förrättning det Förmån att uttrycka inom 15 Dage
efter den nu Domen bevittnade Förrättningen, under det förrättningen
som -

Tranquebar den 4 Januari 1843 -

C. Fürnroth
Auctionarius

Vad ifrån Tranquebars Rätt som denna tjänstgör

Dom Januari för den civil Rätt fälldes eftermiddagen

den 23 Januari 1843.

Justerad
C. Fürnroth

Justerad den blev och gäldt i Rättens sporda Pantarne
mo-dan

Tranquebar den 28 Januari 1843.

V. Subraya

Dom

i Sagen Tranquebars Rätts P. N:o 44 1/1842.

Ramasamy Ayen

Contra

Hanagasabei

Vad Klagning af 30 te Maj f. A. emellan den 14 te Juni
fäldt i Rätten emellan Fullmäktige innevarande Dag Hanaga-
sabei af Citanten Ramasamy Ayen gå Fullmäktige tillgiftet

som saadan bör afleggas, vorde at bestemme for Citantens Vidkom-
mende, hvilken Tid Indstævnte for Citantens Vidkom-
mende, Vidnefastningen, Undersøgelsen, Dommens Forkynd-
else, Eksekutionens Iværksættelse, Omkostningernes Fast-
sættelse, Udgiftsbøn med Forlovelse i Overensstemmelse
med Lovens Bestemmelser i Anledning af Mordet
begangen paa Person den Kristne Fælles Lig 15 Dage,
hvilken Tid Indstævnte ved Dom af 18de Januar
bestemmes at være Citantens Vidkommende
Tidsrum og antal ordinair Retsferietider, regnet fra
Tidspunktet for Indstævnelsens Forkynd-
else, maatte være tilstrækkelige til at Citanten
kunde indhente de for Sagens Oplysning
fornødne Efterretninger, indsende de ham
nødvendige Dokumenter og Beviser, samt
i Overensstemmelse med Lovens Forskrifter
ordne Sagen, og Indstævnte forinden
Udløbet af samme Tidsrum
skriftlig Tilsigelse
Indstævnte Sappen bør inden 15 Dage fra denne Dom
lovlig forkynde Tilsigelse Tiltalen og endelig Retsferd
gaaende denne Dom ved 18de indbegrebet for Ayanars
at forvidske sig Vidnet eller for mordisk Lig eller
Forsøg derpaa at forsøge Overtrædelse af Religions Ritus at bekræfte
med Ed, samt at forsøge Overtrædelse af Lovens Forbud
mod Lysning fra Dåb eller Vielse inden
Død forelsket. — Smilbo Tilbøjelighed indbegrebet
i den mellem Sappen og Citanten, i Ulovlighed Sektis
Romasens og Mattiasens Omvendelse Tilbøjelighed
allerede gjorte Deling af fælles Eiendom
mer, — og herved for Citanten Vierlappens Tilkald
i denne Dag fri at nøre — Ogsaa bør Indstævnte
Citanten til Fuldstændig Dækning af Sagens Omkostninger med Rd. 2 — 32 Rs som og de forøvrige
tilligs Omkostninger med Fade afleggelsen efter nøjagtig
Regning —

Dersom Indstævnte ikke inden Fristens Udløb
organisk forandrer Tilsigelse til Tiltalen afleggelse
eller afleggelse dens inden

forskrevne Termin, da bør Sagen paadømmes ligefuldt for Tiltalens
Vedkommende, som om Indstævnte havde indfundet sig og
aflagt Forsvar, og Dom afsiges for Citanten som ovenfor
skrevet for Forsømmelse. Dog bør Sagen ikke afgjøres
Dom saaledes, og den ikke forinden indbefattede i den tilsagte
afsluttede Deling, indseettes med, og det saaledes opgjorte i
overlige afholdte nødvendige Møde Omkostninger i
Indstævnte Sappen tilligemed Citantens Omkostninger
Omkostninger fornøden

Dette Dom bør Indstævnte at overholde inden 15 Dage
efter den ved Dommen lovlige Retsferietids Udløb efterkommende

Tranquebar den 4 Januar 1843.

C. Fürnroth
Justitiarius

Vedlidet afsagt i Overværelse af Raadsmedlemmerne
Dorai Canakaser smilbo civil Raadsherre Ettamdagen

Actuarius
C. Fürnroth.

Den 23 Januar 1843.

Indstævnte Sappen blev ogsaa i Raadhuset personlig Parten
meddelt.

Tranquebar den 28 Januar 1843.

N. Subraya

Dom

i Sagen Tranquebars Rets P. N:o 44/1842.

Ramasawmy Ayen

Contra

Kanagasabei

Ved Stevning af 30te Mai f. A. smilbo den 14de Juni
fandt i Rette at Indstævnte uden vorende Dag. Kanaga-
sabei af Citanten Ramasawmy Ayen gaaende tilgiftet

at sitlevnor av Ratgul Enkegaarden af Vardin 35 Rdr
og at Grandhuset under Ratgul Enkegaarden af Vardin 15 Rdr
Taksering af 26 Rdr til Rdr 50 tilligemed Leie-
kontrakter for Gaarden imellem Enken Sinne
Gunnarsdatter og Hendrik Jonsen Sinne
Gaardeiere.

Indstevnte har nægtet at betale noget
af Leielsen af 50 Rdr
a 12 pro Cto pa. ifølge Kontrakter
af 15 de August 1831 af saa ligelydende 5 Rdr i Penger,
med Tilbud Leilighed at bevise, at Huset
opførte Gjeld er blevet betalt, saa vel
som Leielsen ikke længere befinder sig i Indstevntes
Magt, men den sidste Fond Leietager Gunnar Hilds
Sinne overtaget med nye tidligere Leilighed til Hjelden
blev opskattet paa de omstridte 25 Rdr
da der i Skatningen nemnte Dyngder Vare mere gjorte
til nyt Fæste. — Citanten har og ført 2de Mands Vidner
som have afgivet ens Forklaring om omstridte
Gaards indfriede Gjeld til Vidnet Hilds
August 1831 og antage Dyngder og bemærket de paa
stævnte Dyngder til Dikkentil Rdr 88 ere for de rette.
Disse Dyngder vare tilbudt Betaling under nemte Dato
Rdr 25. men at Indstevnte havde undgaaet sig med
at gaa Gaarden dem til 3die Mandtal siden som ikke
tidligere havde opsagt Leien Gaarden af
af 15 de August 1831 men Gaarden tilbudt ifølge Kontrakt
Dato at indtræde i Hjemmelsmandens Forpligtelser
Vidnet Gaarden blot forbemeldte Gaard ogsaa

paa Tinkelathen mælg alt det saa fælte Vidner vidnefærdes
i Rettelia vidnefærdes Gaardeiere blev saa det Indstevnte
saa gratis stemt med dette Vidne paa Grund af det ikke at være
fuldt for at føre Vidner af saa fremsatte Kontragrunde
Vidnet for at være tilstede af saa fremsatte Kontragrunde
Mand var det i midlertid Lager i Lørdag Aften — at Vidnet var
var 75 Aar gammel Kvinde, og at Indstevnte nærig med
Hensyn til dette Vidne altid blev anmodet om at fremsætte
de Kontragrunde saa saa de til Vidnet Kvægdragning det
i Rettelia paa Møde Dagen at dette af Indstevnte Side
Foreliggelse for dette Vidne skiftet indgivne Kontra-
grunde er af aldeles ingen af Betydning, saa Vidnet
gnoskjær er af aldeles ingen af Betydning, saa Vidnet
vidste Kvæg ikke mere at tillægge nogen videre Vidt-
ning — Der fastsattes Omstændigheder at Indstevnte i de lov-
gode er i Besiddelse af de afvundelagne med bemeldt af 15.
August 1831 fastsatte Dyngder, hvor paa at gaa vorat
de i Rettelia Skriftelse nævnte Dyngder af 28 Pagoder
Vordigen det andre for Gildt ere gjorde til 6 Rdr 87.
Vordigen det andre for Gildt ere gjorde til 6 Rdr 87.
Dette under nødvendig videre Hjemmel for nødsagte at de
Dagen for stemte Dyngder som Vordi i alt
6 Rdr 50 laugt fremvidne vare tilstrækkelig til at dække
Gjelden efter Skriftelse som Vidnet var betalt, hvor
imod Hjemmel og den Dom af 25 Rdr. som
Vidnet for at Hjemmel og den Dom af 25 Rdr. som
bygge Vidnets Sinne angaaende staar efter sin Stør-
relse og Værd uafhængig til Sagen. — Vidnet vare
Skriftelse i Forbindelse med Skriftelse
Skriftelse i Forbindelse med Skriftelse
Dyngder Gaardeiere Indstevnte Gaard
Dyngder Gaardeiere Indstevnte Gaard
og Indstevnte multe saaledes vare at tilsigte Gaar

at sibla warar en Radgul Ehatsgarden af 1½ Tunna 35 Rpf
och Trädgårdsjorden Rakarbyn 1 Tunna 15 Rpf emot Lös-
tagning af 25 Rpf till Rakarbyn i Renten samt Hem-
lagt gå samma Ting Skatt samt till dess at betala den
gamla Ovissheten.—

Fru Hemmeln har noga at uträkna Tingsskatten
i dess emot Lösbrytning af 6 Rpf 55 öfliga med Rentet
å 12 per Cto p. a. ifölje under Dagen förmeldt Bevis
af 15 Aug. August 1831 och som ligelades 55 Rpf i Renten,
med förbehåll Bevis om Dubbrudna Tingsskatten som dess
oförkortade Gjeld är blifvande nu på 11 Tunna 25 Kap
Prestegården som ibden längre befinner sig i Fru Hemmeln
Rosa, men den ifrån som till Eitanten Gustaf Hilde-
brand anbiddes med nu tillbörliga Lösbrytsfordrings Gjeld
blifvande afskattad som förmyndarlig 25 Rpf — som skulle
då den Klagningen nomina Tingsskatten
tillbörligt fruit. — Eitanten har og förd 2 dr brandu Bidrar
mindre med som Fru Hemmeln uti det Bidrat skola,
som den ifrågavarande Grindstugan med bemält af 15 dr
Augusti 1831 gandsatta Tingsskatt och bemärkt de som
samma Tingsskatt till Bidrat Hemmeln Rosa
värda 25 Rpf, som den ifrån ab 4 Dage efter og som
dessa Tingsskatt nu tillbörligt Lösbrytning med de nomina
Rpf 25, men ab Fru Hemmeln som Tingsskatt Gjeld för nu
at som gandsatt den til 3 dr Mantalsgrund som alt
tillbörligt som den ifrågavarande Grindstugan med bemält
af 15 dr August 1831 mansamt tillbörligt Hemmeln
Person at uträkna at afskattas Tingsskatt
emot Bidrat som blef förmeldt att som ägorätt

som Tinkelstaden mötes alt det förste Bidrat emot Klaranden
i Rättan mellan Fru Hemmeln och Eitanten Gustaf Hilde-
brand med det Bidrat Grundvistad ifrån som
Klaranden mot det Bidrat som framsatta Contragestionen
tillåtet för at förvarkliga af som framsatta Contragestionen
Klaran det i mitlertid tagna i Betragtning at Bidrat var
uti 75 dar gammal Examin, och at Fru Hemmeln måtog med
hänsyn till detta Bidrat alldet blev anmodat om at framsätta
de Contragestionen som fanns til Bidrat Förlängning det
i Rättan gav Mötesdagt at den af Fru Hemmeln som til
Föreläggelse för detta Bidrat förbigående Contra-
gestion är af alldeles ingen af Betydning som Hinder be-
vilkad Examen eller mera at tillägga någon vidare Bird.
Den förbigående Omständighet at Fru Hemmeln i det lan-
ning — Den förbigående Omständighet at Fru Hemmeln i det lan-
gade är i Lösbrytsfordrings af den afgrindstugan med bemält af 15.
Augusti 1831 gandsatta Tingsskatt som den af samma mantal
af langt tillbörligare Bevis med de i nomina Dag Exam.
af langt tillbörligare Bevis med de i nomina Dag Exam.
Bevis är nomina at samma mantal af 28 Pagoder
som i det ifrågavarande Bevis uppgifvit som förmeldt att den
förmeldt Grindstugan med bemält af 15 dr August 1831
Bevis som uppgifvit som förmeldt att den
Den i samma Bevis nämnde Tingsskatt som i Bevis är alt
under Dagen förmeldt Tingsskatt som i Bevis är alt
l. Rpf 50 langt framdeles mera tillbörligt till at bestå
Gjeld som efter Lösbrytsfordrings Bevis som förmeldt
ingenting för den Tingsskatt som den af 25 Rpf som
ingenting för den Tingsskatt som den af 25 Rpf som
togs Bidrat som angimal staar efter sin Stör-
relse och som är enligt det Bevis. — Bidrat som
Klaran i enlighet med det förmeldt
Dagen förmeldt Bevis som förmeldt
Fru Hemmeln måtte finna at tillägga som

Exekution af 6 Rdr. 25 sk tilbagelamnet Citationen 1 1/2 sk
for Ytmarka Dag Stemplen 1 sk Hatten 1 sk Vidne 1 sk
6 Rdr. 60 tilligemed Forretningens Omkostninger.—

Es bjandne forelast

Fuldmegtig Hanagaard bød med Mortugalser af 25 Rdr
til Citantens Rammesamtalen at udlamnevan Rad
ynte Exekution af Bordin 35 Rdr ogsa Rakkade af
Bordin 15 Rdr eller Erstatte disse Dag Steder Frier
med i alt 60 Rdr Halvtredsindstyve.—

Forretningens Omkostninger betales Fuldmegtig
til Citantan med 60 Rdr 4–2 sk.—

Skifteforvalteren bemarker inden 15 Dage efter denne Dom
lovlige Forsigtighed inden de ford efter Loven.—

Tranquebar den 10 Januar 1843.—

L. Tiemroth

Justitsraaden

Dommen afsagt inden Tranquebars Ret Foer den
første Dag i Januar den civile Ret sidder Mandagen
den 23 Januar 1843.—

testeres
L. Tiemroth

Dom
i Sagen Tranqbr Rets Pr No 846/1842
Samina da Pulle
contra
Sispareaien

Citanten Samina da Pulle paastaaer dette vorde
ved Dom bestemt efter Ordre af 24 Oktober
f. A. saaledes at 22 Noder ved forste fuldmegtig Hansen
af Sispareien Rede og Regnskab maatte afkraves
og ved Magistratens Skifte Ret af Hensyn
til Sagens Beskaffenhed inden 7 Dage efter

Dommens Eksekution 23 Rdr Skifteforvalterens for 6 Rdr. 430, som til
Salg i Hammeriagan ifølge Exekution af 17 Juli 1839. Legalakt
paalommende Forretningens Omkostninger. Afstaaet af Klau-
en Hjørring ved dens Fuldmegtig Exekution af 17 Juli
1839, saaledes at Klagen for 22 Juli 1839 skulde være ved Magt
fornuftig opfordret at møde for Retten, fremmet de ovre-
nævnte Skibspilamani Sætti til Citantens Fordeel
for 22 Rdr 60 Rdr for Forfølgelsen med
Dag Sagsøgte Pulle for 6

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Tamby 1839 [illegible] Tamby 1839.

[illegible]

[illegible] Tamby 1839 [illegible]

[illegible] Tamby 1839 [illegible]

[illegible] Tamby 1839 [

[illegible]

Trangueber den 28 Januar 1843

Til Fuglekvinde

Kaalnde afsagt under Trangueberg Ret paa Overlöftes Vegne i Anledning Civil Sag fal Her Mandagen den 23 Januar 1843

Justitsen.
C. Fleuroth

Forestaaende Dom blev oplæst i tilstedeværelse af Sagens Parter. Forfatteren vilde Dagsmaalet.

Trangueberg den 28 Januar 1843.

Wedbrager.

Dom

i Sagen Mellem Ret Nr. 809/1842

Mattiesamy

Lespanaix

Tiltalte i nærværende Sag Mattiesamy, der ved Forhandlingen for Politiretten paagrundede Indsigelse mod Politiretten Dom af 6 Oktober sidstleden, ved hvilken han var bleven anset for Tyveri af 6 Stk Sølvskeer, 1 Sølvgaffel og 1 Sølvske, tilhørende Enkefru Lespanaix, og dømt til Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 14 Dage, Tab af Tjeneste og Erstatning til Fornærmede for Skeerne med 6 Rdl. — Dette Tiltalte, som forhen ikke er straffet, har nu i Overensstemmelse med Tiltalte Forklaring, som ikke er bleven modsagt, og som Retten ikke har Grund til at betvivle, begaaet Tyveriet af Skeerne, Gaffelen og Skeen i Forening med Ramasami Naick og Fregivet for Mandagen næste Dommedag, Ligesom og med Ramasami Naicks Hustrue Tyveriet af 100 Rdl, hvorom fin Bekjendelse Sandsynligheden for sig, idet Tiltalte og Ramasami Naick have boet i samme Hus, og Tiltalte ikke har kunnet angive nogen Grund, hvorfor Ramasami Naick skulde have villet bortgive sig med saa betydelige Sager, som de omhandlede Skeer og Gaffel, uden at have faaet Ordre dertil af sin Husbond, hvilken Ordre Tiltalte ikke har kunnet bevise at have faaet. Tiltalte har derfor at ansees for Tyveriet af Skeerne, Gaffelen og Skeen, og bør derfor, da Tyveriet er begaaet i Tjeneste, ifølge Forordningen af 15 April 1840 § 22 Nr 3 jfr. § 20 Nr 2 undergaa Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 28 Dage, Tab af Tjeneste og Erstatning til Fornærmede for Skeerne med 6 Rdl. — Da Tiltalte ikke har Midler til at betale Sagens Omkostninger, bør han for disse ansvarsfries. — Thi kjendes for Ret:

Tiltalte i nærværende Sag Mattiesamy, der ved Forhandlingen for Politiretten paagrundede Indsigelse mod Politiretten Dom af 6 Oktober sidstleden, ved hvilken han var bleven anset for Tyveri af 6 Stk Sølvskeer, 1 Sølvgaffel og 1 Sølvske, tilhørende Enkefru Lespanaix, og dømt til Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 14 Dage, Tab af Tjeneste og Erstatning til Fornærmede for Skeerne med 6 Rdl. — Dette Tiltalte, som forhen ikke er straffet, har nu i Overensstemmelse med Tiltalte Forklaring, som ikke er bleven modsagt, og som Retten ikke har Grund til at betvivle, begaaet Tyveriet af Skeerne, Gaffelen og Skeen i Forening med Ramasami Naick og Fregivet for Mandagen næste Dommedag, Ligesom og med Ramasami Naicks Hustrue Tyveriet af 100 Rdl, hvorom fin Bekjendelse Sandsynligheden for sig, idet Tiltalte og Ramasami Naick have boet i samme Hus, og Tiltalte ikke har kunnet angive nogen Grund, hvorfor Ramasami Naick skulde have villet bortgive sig med saa betydelige Sager, som de omhandlede Skeer og Gaffel, uden at have faaet Ordre dertil af sin Husbond, hvilken Ordre Tiltalte ikke har kunnet bevise at have faaet. Tiltalte har derfor at ansees for Tyveriet af Skeerne, Gaffelen og Skeen, og bør derfor, da Tyveriet er begaaet i Tjeneste, ifølge Forordningen af 15 April 1840 § 22 Nr 3 jfr. § 20 Nr 2 undergaa Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 28 Dage, Tab af Tjeneste og Erstatning til Fornærmede for Skeerne med 6 Rdl. — Da Tiltalte ikke har Midler til at betale Sagens Omkostninger, bør han for disse ansvarsfries. — Thi kjendes for Ret:

Tiltalte i nærværende Sag Mattiesamy, der ved Forhandlingen for Politiretten paagrundede Indsigelse mod Politiretten Dom af 6 Oktober sidstleden, ved hvilken han var bleven anset for Tyveri af 6 Stk Sølvskeer, 1 Sølvgaffel og 1 Sølvske, tilhørende Enkefru Lespanaix, og dømt til Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 14 Dage, Tab af Tjeneste og Erstatning til Fornærmede for Skeerne med 6 Rdl. — Dette Tiltalte, som forhen ikke er straffet, har nu i Overensstemmelse med Tiltalte Forklaring, som ikke er bleven modsagt, og som Retten ikke har Grund til at betvivle, begaaet Tyveriet af Skeerne, Gaffelen og Skeen i Forening med Ramasami Naick og Fregivet for Mandagen næste Dommedag, Ligesom og med Ramasami Naicks Hustrue Tyveriet af 100 Rdl, hvorom fin Bekjendelse Sandsynligheden for sig, idet Tiltalte og Ramasami Naick have boet i samme Hus, og Tiltalte ikke har kunnet angive nogen Grund, hvorfor Ramasami Naick skulde have villet bortgive sig med saa betydelige Sager, som de omhandlede Skeer og Gaffel, uden at have faaet Ordre dertil af sin Husbond, hvilken Ordre Tiltalte ikke har kunnet bevise at have faaet. Tiltalte har derfor at ansees for Tyveriet af Skeerne, Gaffelen og Skeen, og bør derfor, da Tyveriet er begaaet i Tjeneste, ifølge Forordningen af 15 April 1840 § 22 Nr 3 jfr. § 20 Nr 2 undergaa Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 28 Dage, Tab af Tjeneste og Erstatning til Fornærmede for Skeerne med 6 Rdl. — Da Tiltalte ikke har Midler til at betale Sagens Omkostninger, bør han for disse ansvarsfries. — Thi kjendes for Ret:

Tiltalte i nærværende Sag Mattiesamy, der ved Forhandlingen for Politiretten paagrundede Indsigelse mod Politiretten Dom af 6 Oktober sidstleden, ved hvilken han var bleven anset for Tyveri af 6 Stk Sølvskeer, 1 Sølvgaffel og 1 Sølvske, tilhørende Enkefru Lespanaix, og dømt til Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 14 Dage, Tab af Tjeneste og Erstatning til Fornærmede for Skeerne med 6 Rdl. — Dette Tiltalte, som forhen ikke er straffet, har nu i Overensstemmelse med Tiltalte Forklaring, som ikke er bleven modsagt, og som Retten ikke har Grund til at betvivle, begaaet Tyveriet af Skeerne, Gaffelen og Skeen i Forening med Ramasami Naick og Fregivet for Mandagen næste Dommedag, Ligesom og med Ramasami Naicks Hustrue Tyveriet af 100 Rdl, hvorom fin Bekjendelse Sandsynligheden for sig, idet Tiltalte og Ramasami Naick have boet i samme Hus, og Tiltalte ikke har kunnet angive nogen Grund, hvorfor Ramasami Naick skulde have villet bortgive sig med saa betydelige Sager, som de omhandlede Skeer og Gaffel, uden at have faaet Ordre dertil af sin Husbond, hvilken Ordre Tiltalte ikke har kunnet bevise at have faaet. Tiltalte har derfor at ansees for Tyveriet af Skeerne, Gaffelen og Skeen, og bør derfor, da Tyveriet er begaaet i Tjeneste, ifølge Forordningen af 15 April 1840 § 22 Nr 3 jfr. § 20 Nr 2 undergaa Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 28 Dage, Tab af Tjeneste og Erstatning til Fornærmede for Skeerne med 6 Rdl. — Da Tiltalte ikke har Midler til at betale Sagens Omkostninger, bør han for disse ansvarsfries. — Thi kjendes for Ret:

Ex Tranchebar Ret
Kommunalt Dagsafsnitt
Fredericus Underfogeds Forn.
Rasks Olsen Pastor Loms
Tranquebar den 31te Januar 1843

C. Siemsen

Rasks afsagte indkn Tranquebar Ret Dom dat
den 31 Januar 1843.

Justeret
C. Siemsen

Forskrevne Dom blev oplæst i Retten for
Tilstedeværende Vidnepatter, samt Fuldmæg
tig for Kammerraad
Tranquebar d. 1/7 Februarii 1843

Dessasagayan
Wellekareyalei

Dom
i Sagen Tranqr Ret No 97/1842
Proprietair
contra
Arokiam
Sagsanlæg den 14de December f.a. fagfør Ju
Lauritz Kaltoft til Tilstævning af Rendtsr. Kalittula
Pandaram Pasiah vedkommende Rente af Rdr 2 Sp.
Kapitalen Pasiah vedkommende Rentebrev af Rdr 23 Sp.
Rdr 23 og dette ved Fastsættelsen bestemt til 10 Gulfanam, men
Kapitalen til 18 Fanam Procent Tilsvarende Rdr 2 Sp.
Rdr 12.

Da Klagen Kaltoft ikke er fremkommen af sin Bopæl
Jaffnapatnam, og hans Fuldmægtig Rendtsr. Kal
ngl. anfordrendt af Retten bestaaet af Fanam
tilbagegik Klagen Grund Klagten anlagte Sag
Fredericus Underfogeds Forretning
Paasagt givet Mandag.

Ex Tranchebar Ret
Fuldmægtig Aeskream kom frem Mandag

Ruba Kapun № 220 1839 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

...sfalde ...hvorfor at nedsætte Kvæstelsen, dagen Enkelte maatte finde...
...dvælt maatte ...dagen Afgjørelse, da Sagen vedkommende Handel...
...finde Lejlighed til at ...sig med Kjøbmand Nansen i Bergen, ...
...vinde Tilladelse til at ...Varer til Nordre Bergenhus Len...
...Lejlighed til at ...Sagen, maatte Kjøbmand Nansen ...
...lægge Veies, maatte forblive Dom, indtil Sagen ...
...Kjøbmand Nansen ...Tilladelse til at ...
...Sinnaspens Afgjørelse af Overretten ...
...nogen Tvistighed til at forandre ...
...Overretten, saa at ...
...Mandagen ...

...Sinnaspen, skulde ...
...Sagen maatte ...
...Tirsdagen ...
...Sinnaspen paa ...
...fældte Dom ...
...mod Enkelt ...
...Sinnaspen paa ...
...Sagen ...
...Overretten ...
...Sagen ...
...Sinnaspen ...
...Sagen ...
...Sinnaspen ...
...Sagen ...
...Sinnaspen

falde paa Dyl. — Det meldes Eiendt saadant ikke efter d. for
skjellige forskjellige Kolonnaute Samtidigen gjorte Tilsvar med Sand.
at Landets Tilladelse saa længe ikke er indhentet
Dennes Indsigelse som ikke findes at være tilstrækkelig
efter Omstændighederne —

Resultatet af denne Undersøgelse i det hele maatte
derfor blive at Kolandavelii ved hvert enkelt tilfælde maatte
afkræves fornøden Tilladelse til at drive Handel
paa Havnene saavel som ogsaa til at kjøre Varer
herfra til Kolandavelii Øer, saa vidt Regjeringen
maatte forsaavidt samme ikke allerede var tilladt
Men da forsaavidt samme gaar ud paa Regjeringens
skjønsomme Overlæg, saa maatte det overlades til
Stiftamtet at afgjøre, hvorvidt Grunde maatte
gjøre Gjældende for samme Tilladelse at erholde
Hvad Afgiften angaar, da maatte den ansees for
rigelig Afdragen allerede ved den Omstændighed
at Kolandavelii ved Indførsel af Varer fra Kolandavelii
ikke skal betale mere end 1 pCt. af Varens Værdie
Hvad Tiden

Sattelsappens Forklaring om, [illegible] Forretninger i Kolandavelii [illegible]
bilfølgelig ikke angaar at skaffe sine Kolandavelii Fartøier [illegible]
Fiskeri-Colonien ved Ingelfield, af en Handel der erfarent [illegible] Rbd 6,000, at
Lineholdet disse Aarga vanlig varierede imellem [illegible]
sine Penninge ikke saa snart inddrevne, de fuldte ikke at [illegible]
Det maae dog skee Sattelsappen den Ære at sige, at [illegible]
Contracontrahenten [illegible] at [illegible]
Sine Fortjenester [illegible]
Handelen. [illegible]
i 1832.

Dette Vidnesbyrd kan ingen Rygte [illegible]
Vidnerne og Vidnerne [illegible]
[illegible] at [illegible]
[illegible] at [illegible]
Dette Vidnesbyrd kan ingen Rygte [illegible]

Contracontrahentens Forklaring.

Det kan saaledes blot [illegible]
Handelen [illegible]
[illegible] Sattelsappen [illegible]
[illegible] Kolandavelii [illegible]
Naadia [illegible]
[illegible] Sattelsappen [illegible]
Forretningen [illegible] Kolandavelii [illegible]
[illegible] Sattelsappen [illegible]
Det [illegible] Kolandavelii [illegible]
[illegible] Sattelsappen [illegible]
[illegible] Sattelsappen [illegible]
[illegible] Sattelsappen

Contracitantarnes Overenskomst Cab maatte fradragen den Dom
af C: Rdr: 170 - 10 - 11 - der ovenfor ere opførte som dennes Ge-
vinstgodtgjørelse og Rejser af Contracitanterne betalade til Contra-
citantarne. - Den Dom, hvor denne Post maatte være tilgoderegnet
efter rigtig Regning indgjør C: Rdr: 115 - 6 - 22, hvorefter maatte
Contracitanterne Overskydningen maatte være tilgode, som nu Dato følger efter
Dagen d. 23de 1839. - Contracitanterne have tilbage fremmet, at Jan Ovidius havde
fremlagt en Regning, der skal være ført Dagen Dag for Dag, hvilket
dog ikke var Tilfældet, men at han først havde ført Dagen efter
Contracitanternes Afreise, hvilket ogsaa er Tilfældet, da Dagen
ikke findes ført, uden Dagen d. 23de Dec. 1839. - Den anførte Post i
Regningen er: Modtaget Kolandaveler Penge, er
betalt gandske i Overensstemmelse med Forordningen af 1831. Regelen
denne Post Regelighed er ikke bemærket, men den samme, da
dog er gaaet hjemmel at Contracitanterne have betalt Kolandaveler
Penge, da ere dette Ord ikke forekommende

Vom
i Tagen N:o 893/1842 Lebrag i Prillec i St. Croixdalen Vennan
affagt den 7 Februar 1843 i Tingbogen Lätt. V pag 272.

Vom
i Tagen N:o 33/1843 Vandenalina Lätt N:o Packen Vennan
affagt den 7 Februar 1843 i Tingbogen Lätt. V pag 275.

Vom
i Tagen N:o 36/1843 Lafperiamanien N:o Jeremiah Vennan
affagt den 14 Februar 1843 i Tingbogen Lätt. V pag 291.

Vom
i Tagen St. Kat. Pr. N:o 913/1842
Juftitien
contra
Arrafantarna Kanniä och Kullan

Under nämnde Dag är Arrafantan Kanniä
i följe Gunnar meddelade Ordren af 9 December 1842
tillfallt för at Allantat gåa Tingrätt näften 2 Gången i
för mening för fammas Förbrytelfe at man blanc Vänt
och af Stå affatt. — I följe Gunnar meddelade Kriminal
ärat till Arrafantan Kullen för Medhjälplighet
i den förbrytelfe, hvarför omnämnde Kanniä
alt nu är actionerat. —

Efter de författningar agtagen Preliminair
hvilkan därefter under Tagens vidare Behandling
har funnit Rätt, maa det og med Arrafantan Kanniäs
Vidgående och övriga Tagens Omftändigheter, för hvars
Vederkommande antages, att Jan Aftonen den
29 November f. A: mellan 9 och 10, förfynt med
Landsbyen Brockettanchey belägna Tagade med
Yttermuren, och hanförande til det Tingrätt, hvarvi
Gärdsbillrätt befinner, at bortfjäla en Part af negra
Pillar, hvarmed Tagen är belagd. — Kanniä har
förklarat de nämnda Omftändigheter vara rätta
at hvara följande: —

Aftonen eller Eftermiddagen den 29 November hade Jan begynt
fig til at Tyra Tegel vor i Staden Nack Chailleigh gaa augift
Carrierarna, hvor uftaat Jan först hade två Stycken med
noglä Negrar med, jämväl Kullen eller Kallespändaren fra
vorliggande Canaljen Kanniä de hade förfat Tyrön
til, med hvilka alla Kanniä de hade förfat Tyrön
Staden emellan. Vid denna Tegel ligger Kullen först
Crockettanchey och hade lagt nogra Stenar i en aaban
Vagn för at Tyra Tegel med, och hade Kullen i en aaban
Vagn förlagt Tyrön, och Jan hade förfat Kanniä til at
följa med fig hemåt, hvilket han och gjorde. Men
efter at Kanniä hade Jan förfat Tyrön, hade Kullen
och Jan förlatt Tyrön, och Kullen hade gaatt
förut til Tingrätten, och Jan hade förfat Tyrön
fjelfva bort och hade tragt 2 Gånger fulla med
förfta Tyrön ditkommit klockan 8 om Aftonen hade
begynt fig gaa Natt til Crockettanchey. Alt det
Tagade med Tagen til Crockettanchey. Alt det
Tagade med Tagen hade Kullen och Jan förfat
gang til Tingrätten och Tagen hade Kullen och Jan förfat
Tingrätten, och Jan förfat Tingrätten, och Jan förfat
Tingrätten, och Jan förfat Tingrätten, och Jan förfat
Tingrätten, och Jan förfat Tingrätten,

at [illegible] Pois Velsignelse [illegible] Pagoden [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Velsignelse [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

m dorrid Dring maatte opstaa, der kunde sige
at saorma sigt til Ko sat, og kunde sige mygt
sælg mod nu stuste ansat legalitet at vore dispak.

Det som derfor aftaler ahne saaanne Studeringsalf,
ligger kan antagne, som sat nøie for at Eniend, med
hensigt til Arrestanten Kullen, nr. at Jan sa befindt
sig paa Tagt af Regten, paa Krukkestanding indre Arrest
med fuldig Opstandelse i Sangrepet med Arrestanten
og efter mon Erindring, at alt-indtaant Skraf ikke under
med de samme Kamme tidligere omgangen Dannen,
Kullen bekjendt, og altsaa Jet Dannen maatte kunne
mon forbindet med uskyldige Hensigter. - Dernæst
kan ikke Sallen ikke lades ubemærket, at Kullen
for Retten Jar mødt og nedgaaet at besvide sin
Tiltale paa, og Hjemstab til, ikke legge Hjemstand
til Klagen, saaden Klagat, at Kniendingen efter Jans
Hjemsagn kan ikke betragtes kunde Grund Jenn Jan
til Mistydelsen. Det Klage, der i Retsprotokollen
findes Sinnen Jans gennem Sig i Politiet mod Kanna
og inden Lysttidigt med, eller efter Fristuen
Jans betragtet Fagottagelse blot af Nysgjerrighed,
for at Jan, med denne der vilde benytte Sig
efter Jvad Hjemsagn at fremgaae af fremlagte Dom
i andre tidligere Dage, fremmedes Kullen Jenstede
Jan mindt tilfalt, ligger en saadan Nysgjerrighed
ligt til at blande Sig og befatte Sig med, Jvad
der ikke vedkommer Jam, ikke mindre for Jans
Esfarenhed. Mærkeligsom det blinder Jandsynligt,
at Jvis en saadan hypothetisk Jandt maatte ligtig Jan
da Retsigtigheden af Jans Bekræftelse om at Jan
mont paa Fagottagt, blev benægtet, vilde Jans
Jvornkommelse med den ommeldte Hindstyrelse
isærdeles for at bevise Jaadt med Jensyn til Jans
Jaldbed maatte der i Sulma Jans Tilstedeværelse

Jaatagt ikke med Tiden den fornødt Skat, bringes med i Betragtning,
i og for Sig antages at vise Jaldbed at Jaadt Skat paa den Tid,
som omhandlet Forgang med Hensyn paa, ikke ikke Jandt
dom, kan Tvivl herved anses for mindre end Tilfælden
Hindbemeldte Arrestant Jaa for Tiltale for mindre Jandt
Tyveri Sig Tilstelsen Jornemmelse, at Jans Landsted i saa
Jensende Tilfælde bør antages Hensyn til Tiltalens Jornemmelse
Jnitt mindre Kvalitet og Jvad Straf ikke Jvad som saadan
med Kullen antages godtgjort, Kunde vore at Tiltalte
Jans, og om Jans Tiltagen Jens Jorgen Jaadt Jorgaa
Kunde Jaa nogen Tvivlsyrke, det mindste Hensyn
bestemme -

Hvad angaaer Arrestantens Hjemmelse, da er
Det for Skammes Vedkommende oplyst, at Jan er omtrent
28 Aar gammel, af Vadsø Kjøb, Vestre Finmarken,
en Sønaf en vis Veronica Nilsdatter og Jans Ægtefælle
Anne, gaa dansk Grund. Jans Fader Jans vore
Oysjømand ansat ved en Jer Mellemmand for mindre Handel
Nærmere Nilsen, Kullsmarken og Skal en tilbage Jans
vore kommunalt vedkommende Personalforhold
i Indigo Hensyn Jog Tadværen vore Skamp mægtet
til den Tid, Jan Skete, befandt Arrestanten Jer i
formelig mer Skammen Jaldt i Skole, Sig med Moderen
i Jøstestrongende Omstændigheder. Arrestanten
var derfor i en Alder af 10 a 12 Aar blandt Jat
til at vogte Hjæstreinder, eller Vognmand og Jandt
tjenet, som Jadan Jos forskjellige Personer, endtil
Jan endelig, som Hjemmelsmand, var bemeldt i Gudsamp
Jos en vis Ramasæng, som er Jer Politiet, i Vaggin
Dalsen af Aaret 1834, Jandt gjort Sig Skyldig i nogen
Smaat Jyndstyrelse Skar Skammen Tiltalt og dømt til
en Straf af 15 Rotstrygslag. - Efter den Tid Jandt Jan atter
i nogen Tid i Jandt Jast Hjemste som Vognmand, men Jandt
Jammen er vorent Sig med Dagarbeide Jom Jog ikke altid
Jat Jammen vorent at erholde. I December 1840 blev Jan
atter anholdt og mindre Tue Dage, Dør da Skam anlagt
imod Jam, mistænkeliggjør Jaa een, at Jan gjort Sig Skyldig
i Hjemmelsen, Jvorved det Sidste, som mer det mindst Jvad, Enstod

en Forretning maatte opstaae, der kunde sige noget
af Fornuft sigt til Dissert. Dog tvivlsom, om Dissert
saln endnu kunde anstaae tagelitur at nøre tilsagn.
Det som derfor, efter almindelig Skudsmaal,
alene kan antages, som sat siden for at Eminte, med
hensyn til Arnesaktens Kuller, nr. at Jan har besvaret
sig paa Tagt af Pigaten 4 a 5 Kuk Kattandeley ind i Armer
med sidig Afstandt og i Tangrann med Armstandra
Kanne, hvis Tilbørlighed til Hjemrir, hvormegt de
ogsaa maa formeye, at alt indtaant Skaf ikke under
hvis dersaglige Bøger nøre Rogen til Fordjeldes,
end de samme Kanne tidligere omgangen Damen,
Kullen bekjendt, og altsaa Jet denne maatte kunne
naar forbindat med ufyldige Hensigter. Dernæst
kan det Sagen ikke tabe tilmærket, at Kullen
for Politiet Jar nøbt og nødgaant at bekjende at
Jan gik, og Hjemstat til ovtaligen Hjemsøgt
Vidning, saaden Klagt, at Hemidagen eller A.
til Mørkningen. Det Klage, der i hvis Hensende
lod sig anføre i Kallens Journal, nøre at Jan maa
og inden Lysttidspt med, eller efter fuldmegtig
Jans bestegat Pagotstagelse blot af Hjemsøgningen,
for at Jan, saa denne der vilde tiltage sig
efter saa Sagen at fremlage den
i anden tidligere Dagn, som undres Kullen Jan
Jan norsk tiltalt, ligger en saadan Nysgjerrighed
og Gjør lyst at blande sig i og bestatte sig med, som
der ikke vedkommer Jam, ikke mindre for Jans
Charakter. Mangesom det blinder sandsynligt,
at Jan en saadan Hjemsøgelse Jamde nøre stegtig,
da Vidnesbyrdene af Jans Datagtelse om at Jan
nøre Jad Pagotstagt, blive tvivlsom, idet Jans
Jemkommelse med den omtvistede Hendelsesdag,
synderlig for at kunne Jaa nøiagtig Oplysning,
saaledes maatte der i selve Jans Selskabsomstæ

gaaelser findes nøre Data, hvorefter Retten kunde
i og for sig antage at vist skulde at saadant Besøg
som ovenfor Dem gøre mistænkt for egnet, eller rosserlig Jan-
dom, kan Retten nøre enig i, at det ved Vidnernes
Hjemsøgelse Jar ikke for tilladt for mandtlige Hensyn
Kullen tage Tilbageholdenhed for mandtlige Hensyn
Jan saaledes ved nøiere Undersøgelse af Hjemsøgelsen
med Kullen antages godtgjort, kunde nøre at skjære
Jans, og om Jans Tilligere Jan forgaaet sidst herpaa
kunde faaet nogen Indflydelse, det uafhængigt
bestemmes.

Hvad angaaer Arnesaktens Gjennemsøgelse, da er
det for Rettens Vedkommende ikke godtgjort, at Jan er ombrudt
28 Aar gammel, af Vadeligt Kjøn, Vedtægts Tilsidder,
en Dom af en mild Overvægt Natur og forøvrigt
Ikke gaa Jange Gjerne. Jans dadelfri Jandel nøre
Dyngemand paa en for mildskjønnet Jordmand
Natasia Nakke, Kallemarken og det en tidlang Jans
nøre kammerlig nærstaaende. Det Hypothesen
i Indigo Hensyn og Jadren ikke kunne Jamle nægtet
til den Tid, Jan fødte, befandt Arnesaktens sig i
formeget mør klemme Jaldt i Hold, Jeg med Hensyn
i forskjellige Omstændigheder. Arnesaktens
mør derfor i en Alder af 10 a 12 Aar almindelig
til at nøre Hjemsøgelsen, eller Dagnmand og Jandt
tjenet, som Jadan Jod forskjellige Personer, endda
Jan undertiden, som Hjemsøgelsen, mør kommet i Gadamp
Jos en vis Ramsadning, som en fri Jandgang i Dagen
Dalen af Aaret 1834, Jandt gjort Jig Kjeldig i nogen
Maade Hjemsøgelsen og mør Hannes tiltalt og dømt til
en Draf af 15 Rotstingslag. Efter den Tid Jandt Jan atter
i nogen Tid Jandt Jast Hjemsøgelsen som Dagnmand, men Jandt
Jammen at nøre Jig med Dagarbeide Jan dog ikke altid
Jlat Jammen nøre det er Jaldt 7: December 1840 blem Jan
atter anholdt i og mader den Dag, der da blev anlagt
imod Jam, vedkommende Jag en, at Jan gjort Jig Kjeldig
til Hjemsøgelse, men at det Sidste, som mør det mindst Jaldt, Enstod

i sin Vorklagelse af 3die Dette Politi-Kammer for en lovstridig Virksomhed, forøvet ved at have i Strid med Politiets Forbud, den 8de Maaned Dette, ved Klokken 10 Formiddagstid, paa offentligt Gade, efter Opfordring, solgt Brændevin til Peder Hansen.

Det maa Forsvareren have Ret til at paastaa, at Tiltalte, der ikke tidligere er straffet, bør idømmes en mildere Straf end den, der er paastaaet af Politiet, og at Tiltalte, der har Familie at forsørge, bør idømmes Bøde i Stedet for Fængsel.

Det maa Retten imidlertid paa Grund af Tiltaltes Forklaring og Politiets Oplysninger anse for godtgjort, at Tiltalte ikke har handlet i Uvidenhed om, at han ikke maatte sælge Brændevin til Peder Hansen, og at han ikke har handlet i Nødstilfælde, saaledes som disse Begreber ere definerede i Straffelovens § 47 og § 48. Tiltalte maa derfor ifølge Straffelovens § 47 anses for at have handlet forsætlig, og Retten finder ikke Anledning til at fravige Politiets Paastand om, at Tiltalte bør idømmes en Bøde af 100 Kr. eller 20 Dages Fængsel.

Det maa Forsvareren have Ret til at paastaa, at Tiltalte, der ikke tidligere er straffet, bør idømmes en mildere Straf end den, der er paastaaet af Politiet, og at Tiltalte, der har Familie at forsørge, bør idømmes Bøde i Stedet for Fængsel.

Tiltalte har ikke paastaaet Sagen udsat til Vidnets Fremmøde for anden Gang, og Retten finder ikke Anledning til at tage denne Paastand under Overvejelse.

Tiltalte bør derfor idømmes en Bøde af 100 Kr. eller 20 Dages Fængsel, og han bør i Mangel af Betaling inden 4 Uger fra Dommens Afsigelse undergive sig Fængselsstraffen paa Vand og Brød.

Tiltalte bør ligeledes tilpligtes at betale Sagens Omkostninger for Politiet med 10 Kr. og for Retten med 5 Kr.

Thi kjendes for Ret:

Tiltalte, Arbejdsmand Niels Nielsen, bør for Overtrædelse af Lov om Forbud mod Udskænkning af Brændevin m. m. af 13de April 1907 § 1 og § 2 jfr. § 3 samt Politivedtægt af 1ste Juli

under saadanne Omstændigheder maatte ansees at fortiene, turde
det saaledes for naturligvist blive de Arrestanten tilligemed
medfølgende Vagter paa den Tour, hvorved Toget
skulde passere Kjøbenhavn, at undgaae, naar Arrestanten
selv ikke ønskede at passere sig, eller at nogen, med Arrestanten
forbundet, havde særegen Grund til at ønske sig Over-
gangen, eller at Vagterne ligeledes maatte ansees at have
Foranledning, eller at burde nøies til at gjøre
de Forføininger.

Den Omstændighed, at Ballenø var forlagt
i Fængselsaaret og dettes Fængsel, efterat vedkommende
Maaned var begyndt, da Arrestanten Fængselsaaret
efter Ballenø, det var tilsigtet at skjule hvorledes
at vore betragtet som af nedre Fængsel
Hvad nu nærmere angaar Tiltalte
vornævnte Tilfælde maatte være at udmaale
Arrestanten Kammis, da bliver den mest
som almindelig bekjendt — ved kongelig Befaling af 11te
April 1840 en bestemt Anvisning for Tilfælde, hvorefter
som fuldbyrdet, efter Forordningen § 12, 1ste Pas.
bestaaer med §§ 13, 14, og 15.) i Forhold til de Straffe, der
tidligere var overgaaede Arrestanten, bliver
blandt at dømme til i det Mindste 8de Aars offentlig
Arbeide for Attentatet, saaledes som Sagen nu befinder sig
efter Forordningen § 80, til 3 Aar 4 Aars Arbeide. Men da Sagen
for øvrigt ikke er bekjendtgjort, kunde den alene,
efter rigtige Grundsætninger, som ansees anvendte
ved fastsættelsen af Straffen, med Hensyn til Sagens
at skjønnes og der ved Lov ikke kan
Formildende Omstændigheder, § 8 indeholder
Dommeren Ret til at nedsætte Straffen, efter hvilken for-
langt videre Straffe end Livsstraf, for
i Overtrædelsens Tilfælde, naar disse ikke ere skjærpede
Mord grueligere, end kunde antages at ville være
blandt idømte i Danmark. Tiltalte maatte dog
forandring, forordningen gjør, Straffen for forøvet
begaaet Attentat, ikke dømmes til Livsstraf, men
Sagen andre, end ovenfornævnte, bør ligeledes

Sagen vedkommende Dag, for Overtrædelse af Forordningen
af 11te April 1840, med at forordningen i nogle Tilfælde indeholder
mildere Straffebud, end de Tidt følger, saa turde Omstændig-
heder ligge blandt bekjendt, deels formildende,
som Forordningen selv den tiltalte Tilfælde
med det mindre grueligere Hensyn, som til Ar-
ten, for Sagen vedkommende Overtrædelse, end den
Grund bestaaende Omstændigheder, deels for-
til den i Forordningen for Attentater
mulighed ogsaa for Attentater
forskjellig til den arbitraire Straf, hvilke Forordningen
Grunde tilstrækkelige afgjøre.

Det maae at følge heraf, at Sagen
synes at maae, at anlegge den mindre Straf, som
efter Forskr. af 11te April 1840 kunde fandes for at Attentat
lad i første til den 2den, hvorfor det omhandlede
Dag angaar, maatte fastsættes i Tilfælde Straf fornemlig
ligt mildere blandt 2 Aars Arbeide; men det synes
klart det dog, om en saadan Fremgangsmaade kunde an-
saes retlig; og for saa vidt som Sagen maatte
Tilfælde mægte mildere dømmes til en ikke strengere Straf
for det Tilfælde, der Sagen under Behandling
maatte saa dømmes strengt, indtil Publicationen
af Forskr. af 11 April 1840 kunde hjemle Anvendelsen
af længere Tids offentlige Arbeide, for Tilfælde, som
det nærmeste, at burde anlegge en combineret Straf
af Lænkelig Ransel i Forbindelse med Arbeide, saaledes
som Tiden Fængsel, der saa vidt, skulde Straf, som ingensin-
sommer, for Arrestanten Kammis 15 Aar kommende, gaa
skulde anordnes til 50 Rotteslag at indfleagnes 2de
gaa forandre følgende Dage, hvorved med 25 Slag, og der
efter Fastsættelse i Fængsel paa Tugthuset Vaagborg forbundet
med offentligt Arbeide efter Gjennemførelsen af nævnte
Ransel for en Tid af 18te Maaneder.

Arrestanten Kullerup, eller Kulla Pedersøn, der efter
egen Angivelse er 45 Aar gammel, er Søn af en Bondemand

Sadciatyr, Sadciatyr Kapitain Sivert Tilstrøm, skal nøie forsøge
hannafparmøder gaa det tilgrandsende magelige Forretnin
ubestaaelig leige saadan saa dersom, magelig Forretnin
Fammenstød, som han maatte bort. - Han skal sit Hjem
at nøie forsigtigheder Moratoff, det er, at klage af
at dyrke Autors Fallemarker med at opsøge nu
nes Part af Afgrøden i Tatalieg. Forøvrigt saa
lege fra undertegnede at laade sig bruge som Fengsel
Vagtmester, rigtigt at agtes at Klage Procenter for
sine Landsmænd mod de i Klagelaugt befindtlige
Fyrre afdømtes. - Han har to gange
tidligere sør været tiltalt, som omskrevet
i Tyrre, den Gang under Dagen No. 47 1828 og en
anden Gang under No. 358 1837, men at begge Gange
blandt forskjendt, Hjendt under Omstændigheder,
der ikke synes at kunne al Mistanke imod ham,
saa ikke har Han i 1828, da han saa klart skilt
for Rettens Dommer oplyst at have skilt
saadanne Hjendinger, som de nu Forhører. Hjendt
under Dag magtet Undgaaelsen for
øvrigt mod Marcia gaar Anførsel at have
saakaldte Snedr Klüsa agrarisk Dommer, skrevet
som det i Dommen Gatter, Hands bevirket Vandels
Tyrkt. -

Hvad dernæst angaaer det Tyvegods,
Assistenten, saa Grund af Hvad under nor
værende Dag nu bylist imod Han kunde anses
at burde belagt med nogen Straf, da synes
det klart, at ansees frivillig Handling, hvor
ifter nogen befinder sig saa dinds Gemmerk
til den Tid, ifølge Dommen skulle afgaa, som de
med Kallens Tilskadesvarelse saa Fagedelagt, skulle
nistnok vare skikkede til at giøre Allarm og tiltal

mode forskyrende saa dem offentlige Ordre og Fred i Almindelighed. Ved meddelte ansees som at saadant brud ske dem gjennem Fængsel, der bør nu offentlig Tjeneste, og der altsaa af det offentlige, meddele Enhver belagte med Straf. Man ligesaa nu med nasmar saadan Handling, lad den begaaede Skade i Ejendom moralsk saa at bepønne Stat, eller nogen Andet Lærdom, at f. Eks. Vedkommende Hands dømtigt Arbeid eller Pant til Fred de forvidne dem og at de fredsforstyrrende dølger, Handlingen Enhver medfører. Hvem Grund man da betragte ikke saa fuldgyldig eller tilfredsig, naturligvis maatte Hensyn til Skadesløsholdelse, saaledes Enhver medaftage den Omstændighed, at Vedkommende Tjeneste og Fred i Almindelighed skulle at ansees saadan, der meddele Hjemmel at Mistanke om mindre Hensigt til Overtrædelse af nogen Borgerpligt i mange Tilfælde vanskeligt at ansee som Grund til at tabere for Skade, da den forsætlige Angreb, som en Handling af forskjellig Beskaffenhed Enhver medfører, Enhver ansees tilstrækkelig Advarsel for Vedkommende for fremtiden. Hvor saadan Hensyn til dreiagelse derimod manglede, maatte Skade ja afsiges, ikke blot Handlingen Enhver i sig selv ansees misbilligende, og den Omstændighed at den Lade skyldfarve Overtrædelser, Straf Enhver bortfalde derved, at Enhver anden Hensigt til Brud saa den offentlige Fred end dagen tilstrækkelig med bevidst, kan ikke skulle den i Almindelighed i Chaos med alle dens usikkerheder Handlinger, ligesaadan som nogen anden efter sin Natur sædvanlige strafbar Handling, fremmedsigt og for sig ansees forbunden, Enhver vorder at betragte som straffrie, i ethvert Tilfælde, hvor den Enhver blandt det i et andet, hvor strafbar Hensigt af forskjellig Grunde maatte antages ikke at være fundet Stat. -

At Assistenten tiltalgrund dersfold, efter Hvad omhu
for mennemeldt, nu ikke kan ansees af den Beskaffenhed
at det, med at sætte Kendeligheden af dens Handel
og Opretteligheden af dens Charakter i Almindelighed
under for Enhver, kunde bevirke, allermindst at dens

Utlåtandet af Sagen vid Sagefaldet maatte betragtas som en Handling, vor Klar at anse som ganske inflydig, ligesom det Fallet ikke kan tænkes, at Jan der, Kiöld Jern Jant nogot lovligt Arrende, eller at nogot Slags under Dagen blot av gemmen, bafinar nogen at anmærke. Jan maatte saaledes tilsina at ådomma en arbitrair Straf, der med Hensyn til Gravationens Tids at det af Jant dvalagtigsed i den under Dagen innehafte Gjennemgang ikke en Dommen mod den Sviske Klöfer, Jvar, at det ikke er første Gang, og Jan gjort sig skyldig i Lov den offentlige Ord, Lagamots bygning, antagat passeligt at kunne ansette til en Corporlig Revselse af 12 Rotting Dag, Jvormed Jan tilmaalt, efter nöiagtig Overlegg maatte finde at böre anse Grændsen af det dansko Territorium, under Straf af andre 12 Rotting Dag, for Jvar Gang Jan der ved sig fandt. –

Endvidere tilkommer at lagge i Betragtning, Jvorvidt Tiltalte Jan burde tilkjende nogen Erstatning for Sagefaldet, Overexpeditor Kanon, i Anledning af den Skade, Jan ikke Jan benægte kan at have tilføiet paa Sagefaldet. – Da der imidlertid ingen Regning er blevet gjort, hvorved Jan kan bestemme, hvad Jan maatte have at fordre, negte Tiltalte til at fremkomme med en saadan og Jan derfor vorde tvungen, om det skulde nødvendiggjöre, til at modtage Satisfaction for Sagefaldet i Penge, uden Exposition fra Overexpeditor Kanon, hvorfor Jan ikke kan tilkjendes nogen Dom af Tiltalte Jern Ex Rekjer, Jvor den maatte tilkommende i Anledning af at Kanon Jagde med Tiltalte paa Sagefaldet, Jvilket Jan ikke kan tilkjendes, da Tiltalte ikke er bleven overbevist om at have skudt paa Sagefaldet i Jvor den Hensigt, at tilegne sig det

Tiltalsmyndighed paa Pagordagat maatte betragtes som en Handling, der Ban at ansee som ganske ufeilbig, ligesom det Fallum ikke kan benegtes, at den der Kilder sin Ganst noget tydeligt drikker, eller at noget Slags under Vagen blot ar yder, bliver at ekommun an arbitrair Straf, der med Hensyn til Tiden, da det af Ganst Vedkommende i den under Vagen omhandlede Gjennemgaaring af nu dommes med den Gnide Klasse, synes, at det ikke er første Gang, Ban Gar gjort sig skyldig i Lovens den offentlige Orden, og paa den anden Side, at Ban ikke er nogen fork af Gjennemsnitsbygning, antager Retten passeligt at kunne ansette til en forholdsvis dempelig Straf af 12 Rotlingslag, hvorved Ban, som ekommun, efter nøiagtig overveielse bliver at ansee med mulig Straf paa under 12 Rotlingslag, for hver Gang, Ban har sig fundet.

Endvidere bliver at lægge i Erstatning for hvad Pagorden Gar havt tilgaaende nogen Expeditionen Kanvik, i Anledning af den Natur-Ban har ytret, Ban ikke Gar kunnet Gave undværet, da der imidlertid vilde Gave medgaaet Tid og Pagordagat. - Da der imidlertid ingen Vished er blevet givet Gvorvidt Ban blev gjort, negtet Tiltalen bekræftet, eller Anledning til Problem Ban Gar givet til at fremkomme med en Gaadan, og det vilde nemlig vanskeligt, om det vilde nogensomhelst Vanskelighed for Pagordagt, der Andre, uden Tiltale at ansee Ban for Tiltalen, at Ban ikke Gar gjort sig skyldig i den Gandling, Ban er bleven Tiltalt for, bør Ban frifindes for Tiltalen.

Ban Gar ikke Pligt til at Gave Rejser, som den under Vagen omhandlede Gjennemgaaring af nu dommes Vagen nødvendiggjorde, og Ban Gar ikke Pligt til at betale Omkostninger ved Vidnernes Gjennemgaaring af nu dommes Vagen,

Dom

Tranquebars Ret No. 1/1843.

Justitien

contra

Arunasalam og Pinnu

I følge Forrenævnte Stevning af 31te December f. A. er vedkommende Dag anlagt mod Tiltalte Arunasalam Sinnes Tangam og mod Pinnu for at gjøre sig skyldig og forfølt Tiltalte Arunasalams Vidner.

Mod Arunasalam, der er 45 Aar gammel, Pantschalattar Kast. Skiveur Profession, er det med Hensyn til Tangam oplyst, at han gjentagne Gange i November Maaned d. A. har om Eftermiddagen, omtrent Kl. 4, gaaet til Sinnes Søn Tangam, der just kom fra Arbeidet, og efter at have drukket Kjøndrikmaal og badet sig, forsøgt at faae Tangam med til Sinnes Hus, og der at bevæge ham til at gaae ind til Forældrene og bede dem om Tilgivelse for det skete, da han var bange for, at Sinnes Familie vilde gjøre ham Fortræd, fordi han havde slaaet Sinnes Datter, Tangams Kone, saa hun maatte opsøge Lægehjælp. Tangam, der ikke havde Lyst til at gaae med Arunasalam, afslog dette Tilbud, hvorpaa Arunasalam gik sin Vei. Kort efter kom Tangam til Sinnes Hus, hvor han traf Sinnes Kone Pinnu, Tangams Moder, Tiltalte Sinnu, Tangams Søster, Vidnet Tangam Sinnes Datter, samt Arunasalams Hustru, Vidnet Pinnu, og da Tangam bad sin Moder om Tilgivelse for det skete, svarede hun ham, at hun ikke vilde tilgive ham, men at han maatte gaae sin Vei, hvorpaa Tangam gik ud af Huset, og Pinnu fulgte efter ham, idet hun raabte efter ham, at han ikke maatte komme igjen, da han ellers vilde faae Prygl af hende. Tangam gik derefter hen til Arunasalams Hus, hvor han traf Arunasalam, Pinnu og Vidnet Pinnu, og da Tangam bad Arunasalam om Tilgivelse for det skete, svarede han ham, at han

Vom

Dagm Tranquebars Ret. N:o 1/1843.

Justitien

contra

Arunasalam og Sinnu

I følge Gjennemsamtale Forhør af 31te December
sidstl: er vedkommende Dag anlagt mod Tiltalte Arunasalam
Sinnu for at voldtage Omgjængelse med Tiltalte Sinnu
Tangam og med Sinnu for at gjøre sig
skyldig og forsøgt Tiltalte Arunasalams Datter
Ariamuttu. –

Mod Arunasalam, der er 46 Aar gammel,
Pariahkaste Kaste, Skivens Tjener og Gudstjener
dagen oplyste, at Jan sidstleden August Maaned
d: 8de er ved Aftentiden omtrent Kl: 4, gaa Tillys
Jan ha'et sig, og efter at Kjendemeal og vedkommende
Provocation fra Sandes Side, Kaptl Sandy til Forsvar
og nøiere besandtat Sandy gaa ubilligt Maade, samt
Vidne: at Jan Jantz Sant ugangelig Omgang med Sandy
for af Sinnu sig gaa Sandes Mand, Tiltalte Sinnu,
der Sandy forført Jans Arunasalams Datter, den omm
"for ommeldte Ariamuttu. Tangam, som Klage til
Politiet og vedkommende Jar foranlediget Dagen, Jar alderes
bemeldt: at Arunasalam Sandy Sant Omgang med Sandy,
allerede besandtat Sandy gaa en Maade, der lignede til
Vaadan Gjerning; derimod foregiver Sin at antage,
at Arunasalams Omgang med Sandy kun skeer
Gjenstand for Sandes Klage, maatte mene at kjende
Sandy for Omgjængelse, Sin har i Dansk. – Det samme
Vidne, som er kommet til, da Omrofaldet fandt Sted,
forklarer imidlertid, at Jan kun Jar Sant Tangam
ligge paa Jorden blottede og Arunasalam liggende
omkring paa Sandy med Knæ paa Sandes Bryst, og saadan

Stilling at Vidnet antager, at Arunasalam i Øiemedet at Arouse
Sandy Sin allerede derom Tangam maatte Omgjængelse, Sin har,
saa vidt Sin selv ved, ikke truet Sandy, allerede for
at være selskabelig og tjenstvillig imod Jan og det kan au-
modning antages, at Sandy ikke har følt sig
tagne ilde, at Jan har Sant Samleie med Sandy, eller Jar
Sant saadan Tanke, Sinnu selv bliver ikke at antage, at Jan
paa anden, allerede Maade, end Omrofaldet Jar villet gaa
for Sandy ved voldelig Magt, med Sinnu Jan kan Sant at Jan er ogsaa
forbittret – Det Jar Arunasalam først erklæret, at Jan
Sant tagen ved Omgang med Tangam, men da Jan paa
og Tangam gaa det bestemteste Jar benegtet Skyldighed
af alt, saa at der maa gøres Forbehold, kan Retten ikke
antage Arunasalam for anden Gjerning end en saadan
Gjerning, og Jan Jar ikke noget Grund til, Sin Vidnes
at mistænke i nedrigen Norden til Tangam Tiltalte. – Gjennem
nemmeldte i følge forelagte Forhør er Sinnu
Norden, gjerne mindelig aflønnet, ikke gaa, at Arunasalam
Sandy for at fremme Skyldighed.

Af grundet Aarsagen for Arunasalams til at
modtage Klagen følger Sinnu for at Sinnu forført Jans
Datter, Ariamuttu, Jar erkjendt, er og saa ganske klart
af Dagen. – Det er en ensidig, at Arunasalam var en kjær
kjær Sandy Sant Sinnu, Jar kun nogen tid i Fjendskab
Sinnu, og Jar Sinnu under Forhøret forklaret den 30te Oct.
sidstl, og Jar Sinnu under Forhøret forklaret den 30te Oct.
vember nedgaaet, at Jan mod Jans Samtykke Sant Samleie
Ariamuttu og kalt med Sandy, uagtet dog Uenighed mellem
dem, saa fremmed Exercitorinnen at Sinnu Sant Sam-
leie med Sandy. – Forholdene Jar imidlertid kort for Af-
vigte Dagtid flyttet fra Sinnu, som de angive, fordi
Datteren nær blev mandbar at Jar Maaneder i forvejen,
men efter Sinnus Angivelse, fordi Jan Sandy jagtet dem
ud af Jerset; da de Sandy fremmed Jan vogter skjønne

Den Mon, Jan Jacob forgaaet paa engelsk Overtoiemaal og
Hvilken Jan Jacob i Overensstemmelse med sin Ed
anforer Følgende, at Aristarchus maa nu følge Hoffbetjening, som Jan
maa blive for Hjemst for sin engelske Overtoiemaal, som Jan
Jacob fremstod at klages imod Jacob. - Et Eksempel af denne
befindte Ariamettus at være forsvundet og er ikke
tvivl om at sige Sinne, at Jacob skulde falde sig
de efterfølgende Dage, og da Ariamettus endelig efter
en 8 a 10 Dages Forløb, begyndte Jan at gjøre,
at Jacob Sinne under Skin at beholde Jacob, som
fik Mistanke paa Jacob formaaet Jacob til at følge
sig til Fremmed Overtoiemaal, som Jan først var blevet
bragt til at vise ondsindet imod Jacob i Overensstemmelse
Pakkevarer tilsvarende Jacob Dagsforholdet, og som
til Overensstemmelse falsk, da Jacob benægtede,
Jan at Eksemplet. - Sinne var flere Gange
Jacob til Jacob, medens Jan var Jacob
varsel og Jacob i det forommeldte indbragte Jacob
Jacob Vanskelig mod Jacob, for Jan pludselig om Aftenen
sig Jacob ville bringe til Tilsyn og ud af Dag-Dom
at faa noget Hjælp, Jacob sendte sine til en nie Jacob.
varsyede, Jacob Jan blev antruffen af en ubekjendt Nagappen
og Jacob egen Morbroder Overmesterinde og atter bragt
Jacob til sin Forældre. -

Af alle Ariamettus nyanførte Fortolkning, -
angaaende, Jacob er Jacobs Jacob, medens Jan var borte,
Jacob det ikke mere muligt at bevise noget videre. -
Dagangen maa Eksemplet antages oplyst, at der virkelig
ligt paa Tilsyn er blevet sagt mellem Ariamettus og
at Jan ikke Jacob mere at finde, Jacob at Jan atter
er kommen tilstede paa sin Stuede, som er fortalt,
for fuldt Skjøn blandt andet mere Jacobs Nagappens
og Overmesterindes Forklaringer. -

Tiltalen maatte dernæst antages tilstrækkelig oplyst,
at Jan da Jan kom Hjem til Forældrene, gik til den Pige,
Hjemmelse, der omtaler er omtalt skillende og er den,
Jan fuldstændigen i Retten har følt sig til, Hjemt Jacob

i Bygningsstyr, efter under Forudsætning af Jacob
urette Jacobs Angivelser. - Paatales mellem Jacob blandt andet mere
mat bragt bort i en alkalisk Indsnit Eksemplar, bemærket med Hjemmel
af nogle Patentblade, som Jacob modtaget af Jacob at Jacobsen.
gaar. - Noget Ariamettus dagsmøde Jacob modtaget at være
aldrig nærgjort, i det Jacob mener at Jacob var gaaet bort fri-
villig, hvorpaa af Jacobs gjentagne Omvendelser. At Ariamettus
Forklaring af Forældrene og navnlig ikke gaaer under Ground,
er blandt andet for alderen rigtig, kundi ikke ogsaa godtgjøre
mere. - En Omstændighed er den der under nævnt, der ikke
bidrat bestyrket Overmodningen om, at Ariamettus mindelig
Jacob forladt Forældrene Jacob i Følskab med Jacob. - Ogsaa
mulig fortaller nemlig, at den Aften Jacob blev borte,
fort, Jacob Jacobsen med en Dagmontagar Arumugam
Følelig paa den anden Side Tillali, og at Jacob blev fjernet
Pige og bragt ud andre til Jacob, som Jacob dog ikke
Drak Dagmontagaren, der er blevet nedkaldt, fortaller
ganske det samme, som Ariamettus, dog Jacob ikke Jacob
alder Jacob Jacobsen, som Ariamettus, som den Person, der
Jacob benævnt, at det var en lille Tilfældighed Jacob. Jacob
Jacob Jacobsen modsiger Dagmontagaren den Forklaring, som
Jacob bragt om anden Dagmontagar, med Navn Pitchai, tilspurgt,
alder Jacob forklaret ganske det samme, som Ariamettus
og Arumugam, men selv mit Navn nævnt den Person, der
Jacob fjernet paa Veien imellem for Arumugams Hjem. - Den
ene Pigens Forklaring Hjemmelsmidlertid at gaa bedre
paa Ariamettus, end paa Pitchai, det er ogsaa nogen
utvivlsomt, at Ariamettus skulde Jacob opfundet den
omhandlede Overmodning, og at den i Dagen alder
ikke stemmende Arumugams Forklaring synes derved
skulde Jacob saa mal. - Derimod synes der Jacob
for Opfindelsesrum alene stort Hold for Pitchais
Vedkommende til Dagsfester at fortolde den samme
Hjemmel, med Hvilken det og maa bemærkes, at den paa
Jacob Side indfolder et Tillæg, det gjør Jacob, Pitchais/

Ane Olsn, Jan Jacob forgyldt paa mandag Eftermiddag
Smilden Jan Jacobs Gaard. Der indbeland Sagen dens Anførsler og
anførte Vidner, af hvilke nær nu følge Optegnelse, som Jan
nem blodet for Gjerdet efter paa engelsk Vis oplæste, som Jan
Jacobs Fremstød nu klages ind for Jan. - Ved Slutningen af denne
Eid forlod Ane Olsdatter Sagen, og Jan Jacob afgik
befindte Arbeidsmanden at være forsvundet og er ikke
at opsøge. Sagen var derefter udsat til i Dag efter
de efter følgende Vagt, og da Arbeidsmanden endelig efter
nu 8 a 10 Dage, hvorunder Politiet bekjendtgjør ham og opfordrer,
ved Straf, Sagen for maatte Jacob tilbage følge
for til fremmøde Forretningen, imøde ham Jacob tilbage
Vogt til at nyt vidne udebrat Gjerde i Overbygden
Pottevarer tilførende Jacob Bingerfoldet, og samme
til Bingerfoldet Jacob, der Gjerde befandt Jacob
Jens at Gjerdet Jacob. - Gjerde var flere Gange
Gjerde med til Jacob, medens Gjerde var Gjerde
varen, og Jacob i det forommeldte udebrat Gjerde
Jacob Davidsen med Jacob, for Jan Politiet at Aften
tog Jacob med Jacob tilbage til Tillæg og ved af Bag-Gjerde
af fik nogle Jacob Jacobs Jacob ham til en nie Jacob.
varayene. Jacob Jan blev antruffen af en ved Nagappen
og Jacobs egen Morbroder Arbeidsmanden og atter bragt
Jacob til sin Forældre.

Af hele Arbeidsmandens nyt anførte Forklaring,
angaaende, Jacob er Jacobs Jacob, medens Jan var borte,
Jacob det ikke mere nødigt at bemærke nogen nærmere. -
Paa nogle maa imidlertid antages ogsaa, at der mellem
ligt paa Tillæg er blevet løgt efter Arbeidsmanden og
at Jan ikke Jacob mere at finde, samt at Jan atter
er kommen tilbage paa kun Timer, som er fortalt,
for hvilket sidste Punkt andet vores Jacobs Nagappens
og Arbeidsmandens Forklaringer.

Legalets maatte dettes antages tilstrækkelige ogsaa,
at Jan da Jan kan Gjerde til Forældrene, gik til den Be-
gjendelse, der omtales at omhandle hvilken og er den,
Jan pludselige i Retten Jacob Politi sig til, Gjerde Jacob

i Bryggerhuset, hvor under Forbindelsen Jacob ikke
vrede Jan Ringefinger. - Paalene mikke Jacob blandt andet mere ble-
mat bragt klart at skulle bekjendt Eidsvand, hvorfor
af nogle Politiet, Jan Jacob medtagne af Ane Olsdatter,
gaa. - Nogle Arbeidsmænd Dagsværne Jacob mødte at være
aldeles nøiagtigt, idet Jan vidste at Jan var gaaet bort fri-
villig, bevogtet af Ane Olsdatter Jacob. Arbeidsmanden
Forklaring af Forældrene og nævnte ikke Jacob Grund,
er blandt antaget for aldeles rigtig, hvorfor ikke ogsaa Jacob
mere. - En Omstændighed er den der ikke nævnt, den ikke
bidrat bestyrket Overensstemmelsen om, at Arbeidsmanden mærkeligt
Jacob forladt Forældrene Jacob i Dalskat med Ane Olsdatter
mulig Jacob paa den anden Side Fjeldet, og at Jan blev bedrøvet
Dalen og bragt ne andre ind til Jacob, Jacob Jan dog ikke
Byen og bragt ne andre ind til Jacob, Jacob Jan dog ikke
Vrak. Bygningen, der er blandt indtalt, fortolder
gaaende Jacob, Jacob Arbeidsmanden, dog Jacob Jan ikke Jacob
aldeles Jacob gjentagne Arbeidsmanden, som der Jacob, der
Jacob inden for Jacob Jacob, med Hensyn til Jacob, Jacob Jan
Jacob bemærket, at det var ne lille tilfældigt Jacob. Jacob
Jacob ret Jacob med Bygningen Forklaring, som
Jacob bragt ne andre Bygninger, mod Jacob Politiet, tilsidst,
aldeles Jacob forklaret gaaende det samme, som Arbeidsmanden
og Arbeidsmanden, mod Jacob mere den Person, der
Jacob sidst paa Stedet inden for Arbeidsmandens Jacob. Den
den Tidligere Forklaring Bygning ineffektivt at gaa bedre
paa Arbeidsmanden, end paa Politiet, det er ogsaa nogen
utvivlsomt, at Arbeidsmanden skulde Jacob ogsaa mere den
omhandlede Bevisgrundighed, og at den i Dagen aldeles
indstemmende Arbeidsmandens Forklaring siden dermed
skulde Jacob paa mel. Derimod Jacob der Jacob
Jacob. Opfindelsesmanden alene stort Hold for Politiet
vedkommende til Bagsiden at fortolde den samme
Bevisgrundighed, med hvilken det og maa bemærkes, at den paa
Jacob Side end videre at Tillæg, det gjør Jacob, Politiet

Cronologiske nogle Vidnesbyrd, der bevidne, at Jan
fik sig ved og tilfældet sin Fordeel ikke vilde, vore Øjne
alfar ikke Øjne. Efter Dagbogen, given ikke at Jan
Vidne, som har sin Fordeel kan tilføje, falder ikke
er det ugrundet, at Jan skulde have fået sig med og til
sidst selvet sig af Vidnesbyrd at vidne imod Jan
for en forsvinde Mand i nærheden af Arunasalam
Forklaring om dette Forhold dagen med Vidnesbyrd
da det kom til alvorlig ved angaaende Jans Jagt,
inna der blev med Vidne Jan Vidne. Vidnes Vidne
Jans vinterhytte ikke med Vidne Jan Vidne,
Vidnesbyrd Vidne forvirret maatte bemærke
at Jan, min Arrestation forklaring om at Jans Sigt
Jan fremdeles, paa om vor Sønder Vidne Bevis for
at Jan Jagt beliggt Jord, allie maatte Jan vorst
at fritrede, da der ikke Vidne blive kalde ind fra
Jans Vidne, uagtet Jan Concubinat anfaar tilfældigvis
blandt Vidnerne, og det dette Lovmaal, fælder
ikke Vidne Vidne at straffe. At vinterlivet Arrestation
mattes forældre mod Vidne Jans Grund til at vore
Forlegen forbittret imod Jan, og at Vidnesbyrd
af Overvindelsen bekræftede Jan Vidne, som
mutte maatte og staae, Jan vi Vidne vore mod,
pligtig at antage for absolut Vidne, Vidne mod
og saa Naturens. Vidne vi angivet at vore 25 aar og
Arrestation 15 og Vidnes Fingrene Jagen Jans
sidig pligt ikke at antage Jan Mand for ufrivillig. De
vi Arunasalam Omrejse paa Jagen Jans Vidne
faae dage efter at Arrestation var Vidne tilbage
til Forældre, fælder vogne vinterlivet Vidne
af vogne Art vi blevne tilfælde Vidnes Jagen,
skulde Retten vore tilbørlig til at anse Arunasalam
Gjerning begaaet under mindre skyldig Omstæn-
Vidner og derfor anse Jan med vi mere
gelig Straf, end ellers vi Stigt Omrejse i Almindelighed
ligt Vidne antages at qualificere sig til, hvilken
Straf for vinteren at Vidnes forhøjes til 2 Gange 5 Dages
Ris og Cancji med en Mellemrum af 5 Dage i Fængsel

Jongsel paa sædvanlig Kost. Bagge Eidsvold maatte fremdeles
Jern for eget Vedkommende bære de Omkostninger Dagen
med dem maatte Jamen medføre. –

Thi kiendes for Ret

Eidsvold Arunasalam bør at Jernsettes i Jongsel paa
Ris og Cancji for en Tid af 2 Gange 5 Dage med en
Mellemrum af 5 Dage udstaaet i Fængsel paa sædvanlig
Kost. –

Dennes bør for Eidsvold i denne Dag fri at gaae. –

Dog udredes Jan saavelsom Arunasalam, hver
for egen Vedkommende alle med vedkommende Dag for
saavidt egen lovlige Omkostninger. –

Alt efterkommes og det tilbørlig at undgaae
Tiden 3 Dommerker efter denne Doms lovlige Kor-
tydelse inden Aastet efter Lovens. –

Tranquebar den 20de Februar 1843. –

C. Tiemroth
Justitiarius

Paalagt afsagt i Byen Tranquebars Extrarets
Mandagen den 20de Februar 1843. – Jasper
C. Tiemroth

Hvorved Doms confirmeres

Castellet Dansborg i Gouvernementet den 3die Martz 1843

P. Hansen C. Tiemroth C. d. Möller

Eidsvold Arunasalam fængsat i Jongsel paa Ris
og Cancji den 6te Martz 1843. – O. C. Rehling

Arunasalam vidtaget af Arrestet den 21 Martz 1843. –
O. C. Rehling

Dom
i Sagen Tranquebars Ret No. 870/1842. –
Farmapadicatyi contra Tiruvannical –

Under nornævnte Dag Jar Citanten Jac
stævnt til Betaling af C. Rdr. 8, skyldige efter
et Documt af 8 November 1841, mens da det mai
at under Dagen optagt Vidnesbyrd er oplyst, at
Jac stævnte Jar afbetalt 3 Rdr. paa Gjælden, skiøn
Jan rigtignok først Jar nilent afstemt paa an
dantet Fordring, Jan dømt for Sandes Meigerson,
bemeldte tre Rdr paa Sandes Regning - Dom at
gives for C. Rdr fem (5) og Processens Omkostninger
at Jones.-

Efi Gjendes for Ret.

Ved stævnte Sinnammæ bør at indstevne
til Citanten Tarmapadeiatsi under 8 November
for C. Rupier 8 ½ indstævnt Gjældsbrevs med Be-
talning af C. Rupier fem (5) mens Fordringen
for Citantens Tiltale i denne Dag frie at nedsi
Processens Omkostninger Jones.-
At efterkommes inden 15 Dage efter Dom
Vorder lovlige Fordkyndelse under Adfærd efter
Loven.-

Tranquebar den 21 Februar 1843.

C. Tiemroth

Dagen afsagt inden Tranquebars Ret Tir
dagen den 21 Februar 1843.-

Tasper
C. Tiemroth
Justitiarius

Fordstaaende Dom blev oplæst i Retten, hvorda
for Citanten mødte Sidambaram, og indstævnte
Sinnammæ ikke mødte, hvorfor Kjendelsen
Jann nærmere fandt. —
Tranquebar den 24 Februar 1843. af

W. Subbarajalu

Dom
i Dagen Tranquebars Ret № 911/1842.
Parthasarama Pillai contra Sandappen.-

Citanten Jar under nornævnte Dag begjæret Udskrift
sålydigt at tabale Jam C. Rdr. 4-8a for at følge 2de Skyld
Af Sandes i Dagen optagne Vidnesbyrd Jan det vis
Kjønnes at Klokkalsk og rimeligvis Jar noget gaat
Ved, og at Jan skyldig i de Transactionen omskrevne
Aargammel, Jar lovet at tilbagelevere det, paa
Betaling fra Citantens Side af C. Rdr 2.- Udskrivte
Sandes Vedtægter nova at sidstnævnte at betale til Citanten
C. Rdr 2-8a og dermed for dennes Vedkommende frie at
nova - Processens Omkostninger bortfalder efter Dyrdt:
Rdr 5 13.-

Efi Gjendes for Ret

Udskrivte Sandappen bør til Citanten Para
dette Sette at betale C. Rupier to-Anna-Atte og dermed
for Citantens Tiltale i denne Dag frie at nedsi.-
Processens Omkostninger bortfalder.
Appellationsfristen Dom Dagen efter Dagen Vedkommende
lovlige Fordkyndelse under Adfærd efter Loven.-
Tranquebar den 21 Februar 1843.

C. Tiemroth

Dagen afsagt inden Tranquebars Ret
den 21 Februar 1843.-

Tasper
C. Tiemroth

Fordstaaende Dom blev oplæst i Retten, hvorda
Citanten mødte ingen Person og Udskrivte mødte
Gjorde Fiendens Jam mærket Jam.-
Tranquebar den 24 Februar 1843.-

V. Subbarajalu

Dom
i Dagen № 885/1842 Sandappen contra Anthoniappanaiken
Dommen afsagt den 21 Februar 1843 i Tingbogen Litt V. pag 314

Dom
i Dagen № 55/1843 Perayiranjayan contra Ramasiva
Jam Dommen afsagt den 6 Marts 1843 i Tingbogen Litt V.
pag: 330.-

Dom

i Dagan Tranquebar Ret N:o 624/1842. Muruga[illegible] Setti contra Wairaburg.

Under nuvarande Dag har Citanten Muruga[illegible] Setti med Stämning af 1:a Augusti f:A: här den 30:e nästföljande i rätta sökt Instämnte Waicabury till Betalning af C:Rup 29, 12:a:, i Capital efter ut Bränn af 1:a December 1841 och Räntor a 12 pCt:o pr Annum ifrån sämmn Dato rättelig Betalning häraf, likmätigt gjorda Contracts Ansökningar.

Instämnte Waicabury, hvilken tillbörligen Stämningen gifven Mötte i Dagan har icke ansett sig böra inställa, det ej heller någon af hans Fullmäktige gjort, det ej heller någon af hans Fullmäktige gjort, det ej heller någon af hans Fullmäktige gjort

samt uppfalla Processens Omkostningar. Dannie som
icke at Jan uteslutande för den sammanlagda Gäld-
Summan Jar svaranda, utan at Jana Hustru Citantinn
uppmanades att till Betalning af Citantens Fordran
afträda. Citanten Jar förlagt mot Svaranden nova
Hinder-Invändningar, men att dessa af Dagen afslogos
och blevo Citanten för Dem tilldömde att gälda
Svaranden Kostnaden för Dessa Hinder-Invändningars
förande. Jan, efter som Jan anförde, Jade afgjord Gäldens
Storlek och det utan Svarandens omvandes, att Fordrans
..ligt vara lemna till Lyckost om, att Dessförinnan
Hinder sjelfve C. Rdr: Tre alt i alt.

Då ingen vidare Åtgärd i Dagen Jan
visat att utföra, Dessförinnan Jan bifogant, at Gälden
för sin Del Jar uppfyllt, Jan för Jen Afstående med
Arbete utöfver Hvad Jan förmånbragt, andrat, mot det
der ligger i Citantens sin Svarandes förklaring om,
at blot 3 Rdr skulden sjelfve, men Citanten för sin
Fordring Jallet utfått vidare Bevis för framdrages,
uti detta Hänsyn utkräfde Svaren, och altså för bägge
Parterne Jaafsande Jamar en mal i Allmänna Lagens
mån der dog intet ineasu för den ena Parten
Jagen så mycket som för den andra, så maste Dagen
förestår vidare att afgjöra och Dessförinnan tillyglighet
att betala Citanten C. Rdr 3, men förövrigt frisinnes
och Processens Omkostningar Jemnes.-

Thi kiendes for Ret:

Dessförinnan Tirumudi bör lie Citanten Suppara,
Jen att betala C. Rdr Tre och 4 mynd för Hemne Fältade
i nämnde Dag fri för Hus.-
Processens Omkostningar Jemnes.-
Att afstå kommer inom 15 Dagar näst efter denna
Doms lovliga Sökmålsrätt under Execution efter Lagen.-
Tranquebar den 7 Marts 1843.-

C. Timotheo
Justitiarius

Dömden afsagt inför Tranquebars Rätt uti Dagen d. 7 Marts 1843
Bevittnas Dess egen Hand:
C. Timotheo
Tranquebar den 8 Marts 1843.
P. Lubrejo.

Dom

i Dagen N:o 947/1842 Mangalam contra Minatchi Ammal
afsagt den 7 Marts 1843. i Lougbogen Litt. V. pag 337.

Dom

i Dagen Tranquebars Rätt N:o 922/1842 Sappammal contra
Kannia, Karutta Naik och Kuttiammal.-

Citanten inför Dagen, Sappammal, Jegarad
Kannia, Karutta Naik och Kuttiammal för att tillhörd at
Jemte yrkat på Ohrugdmangalam belägenhet Hus
med Betalning af C. Rdr 429-6a efter en Dom, som vid Rätten
af 6te Maii 1839 Jemt att upfylla Dagens Omkostningar,
allt i följd Stämning af 28 November f:A:, Jvilken den 19de
December nästkommande fallit i rätta.-

Svaranden Dagen mädde förebärgen tomorlat,
at Sappammal kan Jemo at vara en Dotter af en nu
Pennia Naik med namn Maistrasar, och af Jenne i Aarend 1806
af Jenne avlyft i Gamm at Hus på Ohrugamangalam
Pennia Naiks Dom Kanna Naik Jemte emellertid i Aarend
1809, sedan at Svaranden sjelfve Citantinnens Bröd - de blev gift
avlyft at Svaranden Kuttiammal på Jamma Hus i förenämnd
Kanna i Jvilken Anledning Jan Jämma medan Januarii
1811 för Citantinnen nästkommande Kantongliga Hus för Portionen
Pagoder 100 eller C. Rdr 287-83. Jvarmed det Jamma för-
manämnde Hus, der i Mellantiden mer förblommit och ödelagt
Dade ändrat är i Citantinnens Egenskap, gemensamt till Vilkor
fått för Fordringen, så at Hus Jan Jamt Besittningen af
Hus i Anledning af, at Svaranden Kuttiammal Jyldig af
Dag, Jvilken Dröfta af Parterne med Dem i Instämnde Ärenden
Under N:o 278/1837 Jämnade Citantinnen derinnot till Betalning
af Kantonförordningen af 1811, tillika med Rättens
på Grund af berörde Processens Omkostningar Hus Jamt gjort
i Instämnde Dag, Jvarvid tillika det Svaranden Kuttiammal
till Instämnde Kvinde Jamt, der Jamt gjort Execution i Hus
Lagen medför Omständighet, tillgrundad under 6 Maii 839.
Citantinnen Rätt till at utgöra Kärtrinorna för bemälde
Creditor i det på gängivande Hus, för en Dom af i alt C. Rdr 429-6.

Innvigt C: Rdlr 144-16 nedgjørd ved Dukkø, der efter Vurdering tilkjendtes Sandø, som de Tiltalgjeldinger og Forbrydelser, Sin Sandø gjort paa sidstnævnte Sandø Kunde lignesom Endskjønte, af Grunde anmeldte i bemeldte Dom, var indvarende Dag fremlagt, og ved denne Foranstaltning Retten sin Kjendelse, frikjendtes for Sandø Tiltale, forsaavidt Tantat ikke maatte nøie tilstrækkelig til at dømme Sandø Fordring. —

Af Anmeldelsen bliver det saaledes klart, at Dommen af 6te Mai 1839 ikke Hjemler Citantinden Ret til den Paastand, Sin inden ugerstrevne Dag vedtaget har villet bygge, idet Sin ikke kan tvinge Endskjønte til at indløse Tantat for de paaskrevne C: Rdlr 429-6ß, naar Sin kun kan Sandø det til det Fuldt ud Tantat for Betaling af denne Dom, forsaavidt dette maatte tilstrække. Naar ved det dette maatte blive at betragte som en Modforestillelse for Sandø Endskjønte af den 6te Mai 1839, saaledes ikke paa Sandø Ret. — Omskrevne Anmeldelse, Dom og Exekution med Dagen, der for nemmeligt gaar ud paa at fritage for at tilsvare Citantindens Fordring og paa at tilkjende Sandø af 6te Mai 1839 for Forbrydelser paa Kjøb, Sømme efter samme Dom Lydende, fuldt ud for Sømme Betragtning. —

Procesaarets Omkostninger maatte blive at dømme, da Citantindens paa det tilskrevne Fejl ved selve at Sin gjort sin Fordring gjældende efter Dommen af 6te Mai, for denne blev forældet, Sandø Paastand overensstemmende Dag gaaer nedenfor, ved den anførte Grund, og Endskjønte efter den af dem gjorte Paastand Tilkjendelse Vedkommende Sømme tilkjendes Omk.

Thi Kjendes for Ret:

Citantindens Tiltalgjeldinger bør for den paastævnte Fordring af C: Rdlr Fire Hundrede og tyve og ni Anna Sls /429-6ß/ at nøie betragtelig Del at falde paa

det fast Sand nemlig det af Sandø ibemeldte paa Christiansø gaaende beliggende Huus, samt Landsbrugs Kreaturer Sand Redskaber og Kvægdommet for øvrigt, for saavidt Tantat ikke maatte befindes tilstrækkeligt til at dække dertil for Citantindens Tiltale for at opnaa samme Tantat Endskjønte pligter sig at indløse Tantat for Sandø Sandø Sandø Sandø C: Rdlr 429-6ß. —

Procesaarets Omkostninger

Af Retsbetjeningen inden 15 Dage efter denne Dom lovlige Forkjendelse under Exekution efter Loven. —

Frantzebar den 13 Marts 1843. —

C: Tiemroth
Justitiarius

Dateret afsagt inden Tranquebars Ret
Mandagen den 13 Marts 1843. — Attesteres

C: Tiemroth

Forstaaende Dom blev læst i Retten, hvor da paa Citantindens Vegne mødte Mangal, som vel Endskjønte ikke mødte nogetsomhelst Forsvar for lovlige Grund indvarslet dem —

Frantzebar den 28de Marts 1843. —

Dewasagajam

Dom

Dagen Frantzebars Ret No: 422/1842. Nagn contra Sandavarajen og Velajudam, samt Arulappen. Samt Intervenienterne Alsai og Sandavarajen

contra

Sandavarajen og Velajudam Arulappen og Nagn. —

Under nærværende Dag for Citantinden Nagn fremkom under 13de Juli 1841 Sammes Sandavarajen og Velajudam til at ansøge Grund 2 Rdlr. for uden Vanskelighed at Grunden tilhørende 2 Cauler, som af Procedenten paaskrevne beliggende paa Kattucheery imellem nogle Grunde tilhørende Pillaien Pallaimaix og at kalde - Sacrudikulam og Nadukulam. —

Inneværende 6te Rixdaler 14ß-11ßa nitgjordt at Bulöb, der efter Underretning tilkjendtes Sandemanden, for de tilbragte Omkostninger og Forbrydelsens Sandsynliggjørelse. Dom: Sandemanden for Inneværende fralandtes Sandemandens Rettighed, som af Grunde udmeldte i behandlede Sag, der i Overværelse af Sagens Parter fremlagt, og ved Sagens Publikation forkyndt, forsaavidt Sandemanden Tilstaaer Sin Fordring, frikjendtes for Sandemandens Tiltale, forsaavidt Sandemanden ikke maatte være Tilstrækkeligt til at bevise Sandemandens Fordring. —

Af Overretsdommeren blev det saaledes klart, at Dommen af 6te Decbr 1839 ikke Hjemler Sandemanden Ret til den Skadesstand, Han under nærværende Dag begjærer tilkjendt, idet Han ikke kan troes Selvskrevne til at indkræve Sandemandsgebyr for de paagjældende 6te Rixdaler 42ß-6ßa, naar Han ikke kan godtgjøre at Sandemandsgebyret for Betaling af denne Dom, forsaavidt dette maatte tilstrækkes, er ved til dette Øiemed Dom hvorfor Dommen i nærværende Dag, hvorved maatte blive at betragte som en Klageformular, hvorved Vedkommende af den 6te Mai 1839 pålagte Mulkt, ved denne Sandemandsret — Dommen Præmisser, Dom, ved dette Dom Præmisser anførtes, Sandemandens Appellation med Dagen, derfor, samme Sandemandens Tiltale af 6te Mai 1839 for Forbrydelsen paa Hittegods, Grund, Betrygtning —

Procesomkostninger maatte blive at Dom, da Sandemanden paa sin Tilstaaelse, at han ikke gjorde sin Fordring gjældende efter Dommen af 6te Mai, for denne blev forelagt, Sandemandsretten grundet, og Omkostninger efter den af dem gjorte Procedure, Sagens Præmisser Vedkommende Dom tilkjendes Dom.

Thi Kiendes for Ret:

Sandemanden Suppanius bør for den paasagte Fordring af 6 Rixdaler Hundrede og tyve og ni Anna Sølv 429-6ßa at anse ubetinget til at falde

Tre sex Skat nemlig det af Sandemanden paa Thrugamanden gaaende beliggende Hus-, Have-, Landsmandsskatter-Skatter og Tilliggender, forøvrigt, forsaavidt Skatten ikke maatte befindes tilstrækkelig til at dække Fordringen, for Sandemanden Tilstaaet at være — dersaa. Thrugen for Sandemanden Skadesstand ved at være — dersaa. Sagens øvrige Omkostninger ophæves at udredes Skatten bør Dette Sted inden 15 Dage efter denne Doms Lovlige Forkyndelse under Adfærd efter Loven. —

Trankebar den 13 Marts 1843. —

C. Tiemroth
Justitiarius

Saaledes afsagt inden Trankebars Ret Mandagen den 13 Marts 1843. — Actum

C. Tiemroth

Forestaaende Dom blev læst og lydelig i Retten, hvor da paa Sandemandens Vegne mødte Mangal, som vedkjendte ikke mødte nogensomhelst Indvending imod samme, hvorefter den — Trankebar den 28de Marts 1843. —

Dewasagayam

Dom

i Sagen Trankebars Ret No. 422/1842. Nagn contra Sandavarayen og Velayudam, saavel Arulappen, som Sutar mentinarne Appan og Sandavarayen

contra

Sandavarayen og Velayudam Arulappen og Nagn. —

Under nærværende Dag for Sandemanden Nagn for Ret under 13: Juli 1841 fremmødt Sandavarayen og Velayudam til at anlægge Sag om 2 Rix: for uden Berettigelse at have fanget Fisk i 2de Garn, som af Procedurerne fremgaar at være beliggende paa Kattucherry imellem nogle Fartøier tilhørende Fiskere fra Nedumaid og at kaldes Sacrudikulam og Nadukulam. —

Ved Kontinuation af Forretningen af 26 Mai 1842 fremstod Politimesteren
i Nedenstaaende Sandevarajen Appan og Tolken Lilleleht
at anmelde Sandemændene Rut Lil 1/4 Vandel af Hemmanet 2 Tønder
og med Forretningens Fortsættelse af samme Dag fremstod Appan
og Sandevarajen Ruw i Overensstemmelse med de Tandevarajen
og Welajudain, Jaamelson, Tolken og Politimesteren
Tilstedeværende at nedkjende denne Rut Lil 1/4 Dels Skyld af Hemmanet Tau-
Til Dagens videre Forhandling maa bemærkes, at
efter som i sin Tid, paa Kattuckery afgangne Moradse
Virapadeeatchi, Hemmo Mellemcarlen og de 2 ne
tvistede Tønder blandt Andet i Lige Deling imellem
Tolken, 2 Hemmo Aiawo og Sandevarajen,
3 Paaadee Padeeatchi og 4, ne mer Mutticapadeeatchi
Kouw.

Den nævnte Politimesteren, der nedenfor er i Lien
og den samme Person, der er kjendt i nærværende Dag
begyndte sin Forretning efter at under Dagens ind-
lagt Tilbageblik af 23 Oct. 1823 til Sidstnævnte Tandevarajen
Velajudain, Aronsladen, og Tolken at lyste
saaledes at Lysten
blev anmeldt. Hjemmelsmanden fandt sig foranlediget til
Maalsagen af Dagens, noget mere med Hensyn for
Rettens i sin Tid nedlagt beviistigt. Ligeledes
i den nu 1/4 Del af Tønden mer vindikerede andel nedlagt
Dag 7 gav skriftelig Anledning til nu Politimesteren
No. 28/1838, Svære for tvistede Sandevarajen og Welajudain
skriftlig Tilgang. Politimesteren med Hensyn for nærværende
Tilfælde i Tønden, da i Dagens No. 88/1838. - indklagede
blandt indvikler med Dom af 31 Oct. f. A. fremmedes for
Modpartens Tiltale, Hvorfor disse til sin Tjeneste at betale
Politimesteren til Citantinden Nagus mand Vattiliga Padeeatchi
for 13 Rdr. 25 Grøfter mellemagre 1/4 Del i Tønden
og ni blant Tvistede Ole Gruud i alt 36 Grøfter, Hvilket
Alt af samme Politimesteren til samme Vattiliga i dagen
Sit Tjeneste mødt Tantstaffe. - Dette gav Anledning til,
at Politimesteren af Sandevarajen og Welajudain under No. 173/1838

Kunde tilkjendegive deres Mening, hvorefter Politimesteren
saadan Sandemændene, i Overensstemmelse med Citantindens
i Mellemtiden gjentagne Begjæring, ansatte Tirsdagen den Femte Juni
næstkommende for endelig Vedtagelse af 2den Oktober 1838 paa Stedet under nu nævnte Dag nu
fremmødte Sandemænd, fremkom i underlig Tantsamme, som ovenfor anført
No. 2 af de paa Stedet, der tilkjendegav Grundlaget af Virapadeeatchi
efterladte Tillemarker og Tolkerne og paa nogle Grunde at Samme
Kjendt sin Medarving Politimesteren, skal Hemmo til Citantindens Mand
Vattiliga padeeatchi Gaard følge, legemlige Ret og Skaar af Tønden
verajen og Welajudain Hemmo fornævnte alt, skad der tilkom efter
Kjøbs contracten af 1823 Politimesteren blandt andre for Medkommende
Eiltala i Dagen No. 173/1838 fremmødt og Nagu Gardinen skriftlig
til at skaffe ved af fornævnte Mand tilbydte Dag 13 Rdr. Mark antagne
i Cobbesminter Jenardag og nu paadrev Vedtagelsen af Samme Grund
Mand fornævnte Tønde vedkommende; der skulde mere mange
og mangehaande Hensyn derved tages.

Hemmo i Dagen No. 88/1838 fremmødte imidlertid
ikke at skaffe mødt Sandemænd Tvistens ene Hovedgjenstand i Tønden,
Kjøbet ved nævnte Sammen Dag tinglæst vorder og
som Dagen Dalgt i 1823 tilskrivningen mer indlagt
Politimesteren, at det Gaar noget begribeligt, Grund
følde sig til Citantinden Nagus Gangart i dislavent, Grund
lut da gav Anledning til Hovedforretningen i nærværende
Dag. Af det, der ovenfor er anført, vil det vise,
at Citantindens Ret maa anses konstrueftelig og maatte
for fornævnte Medkommende altsaa baard anmelde den Ret
til 1/4 Del i Tønden, som efter det Dalgbrev af 17 November
1836 maa antages at Gaae, som og tilkjendes Grunde den gaar
Grunde Tvistning for Af Hemmo af Tilgrænt af C. Rdr. 2, ikke
Grunde forøvrigt ingen Indvendinger er gjort af Indstævnte.
Derfor maatte disse til Citantinden betale Sagsomkostninger
Omkostninger, der, da de ikke overstige Hvad Grunde bevagnes,
men nu vind Hemmo ansattes til C. Rdr 8. - Hovedsagen vilde
dermed vorn afgjort. -

Et andet Hovedgjenstand paa over imidlertid mødtes tilbage
og det er den Strid, som nedlagt af Nagus Skaffende
Tilsvarer imellem Indstævnte og Intervenientinden. I denne
Anledning kan det fornøiet bemærkes, at, det, efter Sagens

... uan nuiga und, uv. at, for Kl. forskr. 1/4 Part af Caukaw
og Tiserwad for Eidaw retmodsigaw Tilfører Pawadeis Pan
Cuppen, Jan anden 1/4 Part Angalammei, waar om Kl. 2 1/2
Aariga fjortdyaster ar dar Strid. - Interwenientaruw Appan
og Tandavarayen Tiga, at Arulappen Jar Tolgt sin ogreindeligt 1/4 Part
til Citantidaw Mand - Arulappen dremod Jar forst
yaastaat at Jaun forbahaldt 1/2 1/4 Part i Caukaw
naw Valgt af 1823 Jaw Jaw nut Kaatagniug af Dato 5 Marts
1841 yaa aw Skrift af Dommar i Politiarat Pagaw
No. 88/1838 Jar ouwardragat Landstouata Tandavarayen
og Welajudaw, Jamt at dan 1/4 dr Dual Jaw Jaudr
Dauuar dremod Jar Arulappen anfort, at Jaw aldrig Jaft
Kaatagniugaw, Jom anfort af 5 Marts 1841, uar Jaw fra
Landstouata Tandavarayen og Welajudaw Jolde Jig
til Kaatagniugaw af 5te Marts 1841 og Interwenienten
Appan yaaraar, at Acava ogsaa kaldt Tandavarayen
dar Jar i Kjendat Arulappen, dat til Citantidaws Mand
Jolgte i Ekt aluaw Jar Jamt Rat lit at giaw Arulappen
nogat, og at darfor Jaus Gjaw lit dauw maatte uaru
uufjaruaktelig. - Da uiudlarlit Appan Jar uorat
tilstad yaa Aastedsmodet af 21 Febr. 1840. - i Pagaw
No. 1173/1838 Jaor Gjaunes Rigtigfed oplyst, uaar da
at grodstaua mod dauw, Agaren uaar ayaua Tandava
uaar det dar uar Jollaats tilkaw, og Gjaunes Rigtigfed
med Jouuiaw i Pagaw 1173/1838 ar antagat bewist, Jaa
Jigaw Rat Laudr Jaw lit uogaw 1/4 Dal i Caukaw,
Jaudr uiudlarlit maatte at uafwiaraa. -

Arulappens Jauaw Forklaring Kaw Jalder ikke
Jaauaa i Betragtaing mod dau tidligaw, dar baade
Jauuar aud Jaad uutar dr aldaw Retsbraadtar
imellaud Parterua kuude antages Jaaledes. -
- I Interwenientaruaut Jogsmaalet maatte Jaaledes Citantida
Jaa dauiga Jauaudte Jaroffaar uaru at Jafjeld

Jaaledes uudeligt Landstouata Tandavarayen og Welajudaw
Jar gjort Jaapaud Jaa 1/4 Dast af Caukaw. Kaw dauw, Jaw ikke uudr
Jkildt ud Dauuiug ikke blind Gjeusaud Jor uidere Aaraginddelje, uud
ud Derfindelje uudr Interwenientsagaw. - Omkostuinger i
Interwenientsagaw kuude ydeligt uaru at Jaw. -

Jte Gjuudre Jor Ret

Citantidaw Kaw Jar at aufaw Jaw Kaw af aw 1/4 Dast i de
uudre Dagaw omuaulte Caukaw Saaurlikudaw og Naalukudaw ga
Kattuckery og bar Landstouata Tandavarayen og Welajudaw til
Citantidaw i Erstatuing Jor Affaw af dissaufagt i buuuelte
Caukaw betale Kl. Rdr. 80, Jamt i Jorcastaw Omkostuinger Rdr. 80 (8)

Citantidaw Kaw Jaauljom de ouvaiga ud Interwenient
uutjaiuing kaldet, uudlig Anuaudte Landstouta Tandavarayen
og Welajudaw, Jamt Arulappen bar Jor Interwenientaru
Affaw og Tandavarayens Tilfald i dauw Dag Jri at uare. -

Jorcastaw Omkostuinger i Interwenientsagaw

Jkuw. -

At efterkommes inden 15 Dage efter dauw
Vores Kundige Forkyndelse under Arrest efter Jkuw. -
Tranquebar den 14de Marts 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Vaalaus affagt inden Tranquebar Ret Torsdagen
den 14de Marts 1843. Kaftaar

C. Tiemroth

Jor Jaadaus Vaar blew oplaft i Rettaw Jaarda
Citantidaw mødte Jelv, og for de Landstouta mødte Arauia
Salaw, og Affaw mødte Jelv egaw og Mudinterwenientaus
Wegaw. -

Tranquebar den 27de Marts 1843. - Devasagajam

Dom

i Pagaw Kjf. Ret No. 778/1842 Naraina Letty contra Petarsa Letty Jaud
Interwenientinden Annuum contra Naraina Letty. -

Under nærværende Dag, der er anlagt efter Stævning
af 12te September f. A. Jvilken faldt i Valg den 25 October indfaldne

Fogder Citanten efter en Kandelskjetan af 13de Februar 1838 tilskr
til en min Ramadany og af denne under 3die Juli 1842 fram-
gortsat til Citanten, Enkefrouen Petrona Lotto til Betaling
af Cs Rdr 85-13ce 6 Pice. - Enkefrouen Gar dels mødt selver
ladet møde ved Fogden, hvorimod en fremkommet Curator
ved Amtmandskabet Amtmanden og Gar paaberaabt Citanten Naraina
Lotto Rat til at nægte videre for sin Fordring i det gandsatte
Beløb for sin Umyndig. -

Imod denne Anbefaling maa nu til begge Forsvarelser
af Fogden bemærkes, at Lotto Gaard, beliggende i Admiralgaden
No: 8 Byen, i sin Tid Gar tilhørt en min Mormoder gaa Enke
Nanny Lotto i Fogden fremlagte ægteskabelig Skjøde af 25de Januar
1795 klarer og at den af en Extraktus af 26 Januar 1826 sees,
at Enkefrouen Curatrices Søn Velappa Lotto, der, da Gun ingen Børn Gaarde, blev samme
Velappas retmæssige Arving. - Ammeny Gaard eiendommelig
en Datter, med Navn Clavery, der blev gift til Enkefrouen
Petrona Lotto, som nu er boiat gaa Madras, og til denne
Clavery Samt Gendes Mand og de Børn der maatte være
Gar Ammeny ved et Dokument af samme Dato som
forbemeldte Extraktus og underskrevet til Vitterlighed
af samme Personer, som Attestan, gjemt det paagjl.
Dokument, der nu fremlagt under Fogden af Citanten,
Enkefrouen Naraina Lotto, nu det formeentlige, -
Gvorom Fogden dømmer sig. - Enkefrouen Curatrix Gar nemlig:
paastaaet, at det aldrig Gar været Gendes Hensigt at
bortgive Eiendommen til sin Datter paa saadan Maade, at sin
Fader beholdt Brugen af den i sin Levetid, men det skulde
først absolut tilfalde Datteren og Gendes Børn efter
Enkefrouen Curatrices Død. - Som Gar nødvendigt maattet,
at Petrona Lotto skulde føre paa Madras. - Citanten
Gar paa sin Side anført derimod, nemlig Enkefrouen og
at Gun virkelig Galdt sig til Gaardet Gvor det var og at
Gaven til Petrona Lotto af 26de Januar 1826 var absolut
og at Enkefrouen ingen Contradokument Gende til
at bevise sin formeentlige Ret. m: m: At imidlertid
dog nærlagt Gar ig ifølge en Overenskomst imellem

Enkefrouen og Citanten af Gaardbrevet af 26 Januar 1826
om at Enkefrouen skulde forbeholde sig Beboelsen og Brug
gan af Gaardens Bygninger, som nu Gendes Familie
Gaver i blandt indeforstaaet at Beboelsen af samme Gaard, saalænge
Gun nyder Gendes Familie Kavery er der. Enkefrouen
forfølger at nøre sin for 5 til 10 Aar siden - og efter Gendes Død
er det først, at Gun gjorde Gaar gjældende, at Gaardens
var virkelig Gaven bortgivet sin Datter til Citanten. -
Enkefrouen paaberaaber, at alt dette gaa nu maatte
nu forkastes, for di Gaard med Nytten og Brugen
af Gaard, og Gendes Paastand understøttes nu ganske med det
øvrige indelagte Factabevisligheder, dergaaer nu gaa, at Creditor
i Tilfælde af mangel gaa Betaling først maatte søge sig til
Gaardet, saavidt det tilsvarede. Den dette Gaardsbrevs
det nævnte ældre Gave, hvor det er udsagt, dette er ikke
omtalt i Dokumentet, det kan nøre nu blot forsømmelse,
men Mangelen kan ogsaa nøre forskjellig. - Som udsagt
Gvor paa Gaardet, hvor Brug af Stamgylagers eller Gaardens
Tilbehør ikke er forudsat, skilde det som Gaardsbrug
Gvor det modsatte er tilfældet kunde disse Mangler nu ikke
ikke gandte nøre uden al Virkning. - Og Spørgsmaalet
Gvor det da kan antages at nøre udsagt, da kommer
kun det sidste Alternativ, at dette er skeet gaa maadan
eller dog i det Mindste at eller andet Skal gaa angaaende
Curatrices, da den Summa, Gjælden lyder paa, nu ansat
til Rdr. Anna og Pice, noget der Gar ikke nu brugeligt,
Gvor altid Fordringer ansættes til Rdr. anna og Skat-Ba-
merkes det mindre, at Ammeny Enigarjen Petrona
Lotto ikke allene kunne ansees at nøre Gjenstand for
nu efter Gendes Død kun i Forening med Gendes Børn,
Gvis kunde der antrettes og skaaen Gjørgsmaal, om Gendes Enkes
Gaar, saa som Børnene lovlige Norge, til at afsonde
Gjendommen, uden at der blev Gjørgsmaal om Børnenes
Ret. Imidlertid kunde det Gjørgsmaal Gar ingen videre
Betydelse, saa der Enken er og skaaet i Pagten paa Gaardens
Børnes Vegne, og Retten ikke uden Forlangende er beføjet til
at blande sig i Sagen, der vedkommer de Enkefrouen Myndige -

Efter Fundelandsin Aarner Forandring Vattarnes Medicinar Vore
Hild Fundsonum og Klockarens Børn eigine Vattarnesköta
at forvorvelige Stemmo Fundbonde Vore kan göra Forandring -
Fundsonumas Rätt tilfalla Fundsonum eiffer og i Alt
Fundsonumas mot Pagten kun binda vore barnslignde
til at afsände dem forstilt tilfälle fulla Fundsonum
natur til deras vetmosfja Arvingar fins dess vare til,
eller finns ingen saadanne fundtes, da skap til Fundsonum
falde for gott -

Under denne Sangens Gifstand fins Dst. at Pettara
Lettis Navn i Gaardbrevet af 26. Januar 1826 staar skrevet
omvexlende og blot for Ceremoniens Skyld - Det var
kun Vattarne og denne Börn Gaardsgrundlagt maatte
anses at angaa, noget der og bestyrkes ved Tillegget
af Ordene, i dt Vattarne Kakery nemnes först og mest
Mandan - Mat sigtes at Pigge kan beholde Fundsonum
efter godtbefindende, naar Mandan melde fra, saadan
mene Gaard vorst ved Døden afgaar og Kavery Gaard
kant, dog ikke kunne Gaarden skiftes ovnar Fundsonum
imden Kaveris Vantydde; saldes ikke kan dt af Dokumentet
sees, at Kaveris Vantydde Gaardes til Udfærelsen af Mandes
Gaard i Dokumentet, og at Pligt Vantydde saa Gaardes
Eide vare ikke ganske overflödigt - Gaardbrevet siges
endelig, at ndsee foranlediget ved en Forsamling af Bestu
Folk og vinnelignes Gar den Omstendighed, at Pettara Lettis
Bygaardsfig ved Familie til Madras foranlediget Dokumentets
Gstilbagegivelse blot for at sikkre sind, at Ammene, da sin blos
Gst og derved gjöre Vattarnes og Börnenes Ret kunne
sees, ligesom Villighedsen til at vindicere Fundsonumas, naar
dt skulde fors vare Gaard, og fl. Eg nyt Skjöde forfattet,
kunde blive saa godt som ingen. At Ammene Gar villet Vantydde
sin gamle ubetingede Skilde Gaard fraskrive sig Ret til ndsynt
Tilbageskaf, blot skulde gaa sine Börnes Godtgt, blive
ved Fundsonum ugne bnoglelse, ikke vinnelig - da sin blos
ikke kar lose, kan Omstendigheden dt Gaard saaledes maa blive
flydelse gaa Ord Tilbageskaf i Dokumentet, ved sin Gar Gaard
Fundsonum - Endvidere findes dt Ord i Dokumentet Pro

noget bestyrkende Formodningen om, at Ammene ansörer,
er rigtig, i det der sigtes, at Arbemodets Inventarium til Gaard
overlammes Pettarnes til Skiftes - Den sidstanførte
Udtryks Maade i langvarig afsondelse Dokumentets Forf
Udfærdigelse befolder en Ret i den paagjældende Henseende -
og maa bemerkes at sees forvirrede ingen Grund agtsomhed,
dette Udtryk ikke alene Grund Gaard forekommer en saadan,
men da dt og for sig er overflödigt og dets Overensstemmelse mildt
Gaard gjort Gaarden i Dokumentet ubrugelig i denne af
Citanten, den benævnte Udtryk ikke ganske overses -

Alle disse Data Gaardsfum, saa vidtgaaende er anført, an-
gaaende Udfærdigelsen af selve det paagjældende Gaardsbrev af 13de Februar
1838, sees Egtfæl i og for sig dog bestyrkelsen af de Dokumenter,
Citanten Gar fremlagt, godtgjort - undtagen den Omstendighed, at
Citanten ikke Gar modtaget Rigtighedsen af Inventariets
Angivelser, men blot nogenlunde Gjelde sig til, at disse vare Gam
vidkommende, fremdeles en saadan Formodning i denne
af Inventariets Gaarden, at Retten antager, at sin i mangle af
andet Tilfælde, der ikke Gar mødt at tilmiddelbringe; og da Omstendigheden
end ndsee Dagens Bestaffenhed ikke kan godtgjöres Citanten, bör
tilladtes at bekræfte sin Angivelse om Ret til Gaardsfolgen, for
saavidt af det af Gaard i Gaarden sees med sin sædvanlige Ed,
Hvilket Tilfælde Dagen da for Citanten Vidkommende maatte
afsiges og Gaarden overlades at Gjöre sin Vidtekt med denne
forefalden Omstendighed; Imidlertid, sees Omstendigheden ikke tilstrækkelig
til at afholde Ret, Citanten maatte frafindes for Inter
essen til at afholde Ed, og gamle Ret til at Gjelde sig til Gaard,
saavidt Gaarden bestyrkes - Procesens Omkostninger
Gaarden Gaarden, saavidt dt tilsyneladende, sees Gaarden
Klagen, saavidt Interessentsagen angik, i sin Helhed, sees Gaarden
afslaget, at tilkjende Interessentindtægten og sees Gjennemgaarden
at sees, og sees Gaarden ikke afslaget, at tilkjende Citanten i
Gaarden, og sees Gaarden Interessentsagen Gjennemgaarden at sees
Gaarden, og sees Gaarden Gaarden -

Gaarden for Ret:

Interessentindtægten Ammene bör ydes inden 15 Dage i sees Gaarden
Gaarden Gaarden, Dagen og nysnævnte rettelig Gaarden
Gaarden Gaarden, ikke videre Gaarden, og efter at Citanten Gaarden
Gaarden Gaarden Gaarden Gaarden at Gaarden Gaarden Gaarden
Gaarden Gaarden Gaarden Gaarden Gaarden Gaarden Gaarden
Gaarden Gaarden Gaarden Gaarden Gaarden Gaarden Gaarden

Retten at bekjende, at Ret ikke har mødt Fuldmægtig Hansen for Sagsøgeren af 26de Januar 1826 at anmelde sin Klage og Indke i Admiralgaarden Gaar i Byen, uden paa Vedkommende, at Sin paa Skift Gang Tingstalsmand af Hensyn for Lambis, og Lutheranerinderne Anneme vorafter anfang bortskjæ Vie Vestbaugstalsmand af Hensyn af tenerallen Hus i Hvis Kjøb Eiere paa Grunden Sagsøgtes Kattiens Navne gaar af Dato 5te Januar 1771, Jens Christian Narania Lotto nem ikke "rettigst til for at af Lutheranerinderne Anneme Hensyn "Com Petarna Lotto til nu mis Ramasamy den 13de Februar 1838 indsatt, og inden 3die Juli 1842 til Christian transportere Fæstebrev lydende paa den Tomme Gr Rdr 85-13-6 Spec, at gjøre Udlæg i forbemeldte Hus. — Og bebeder i Sagen med Gr Rdr 3-14as Jens Omkostninger til Lutheranerinderne Tilfalder Christian Processens Omkostninger, saavel Vedtagelsen efter rigtig Regning, hvorfor Hus Hypotheket bør at være afsagt og Processens Omkostninger i Sammes at forøges. —

Sagsøgeren derimod Lutheranerinderne fri ikke til at afslaa Forkjendelsen, enten ved selv at afsløgge Forkjendelsen, da bør Christian for Lutheranerinderne Tilfalde i denne Dag fire at møde, samt anføre bemeldte Sin anmeldte Overbevisning Gr Rdr Fæstepenge og Rente, Anna Frøtter og Rice Sex med paaløbende Rente at betale, til det af Lutheranerinderne ibemeldte Hus i Admiralgaarden Gaar i Byen, Jævnligt Kontant Tilbehør og Forøvrigt Gaar sin lovlige Tilhørighed med Indkomster Petarna Lotto med Dennes Hustrue Ramasamy paarørt for det Mangelende af den paastævnte Fordring, til Sins Afgjørelse Sagsøgte ikke maatte nogen Tilbehørlighed, som for denne Sags Anke Sagen vedkommende Gr Rdr 10 forbeholdes. I Fald Sagsøgte vinder Processens Anke Sagen Lutheranerinderne Sagsøgeren

At efterkomme inden 15 Dage efter denne Dom lovlige Forkjendelse under Adfart efter Lov. —

Tranquebar den 20de Marts 1843.

C. Tranæs
Fungerende Dommer

Paalydende afsagt inden Tranquebar Ret Mandagen den 20de Marts 1843 Ja Secr. C. Tranæs

Dommen blev oplæst i Rettens Forhør Sagen Christian Narania Lotto og Lutheranerinderne Anneme paa Landsdommer Petarna Lotto Vegne.

Tranquebar den 20 Marts 1843. W. Tobiesen

Dom

i Sagen Tranquebar Ret No. 7/1843 Fuldmægtig Petersen, som Værge for Hans Fallidebo No. Masilamania Lotto. —

Under vornævnte Dag blev Sagen paabegyndt efter Hans. "ning af 14de Januar d. A. i Anledning af Skiftet i Sagen "skrev Gr. Christian paa Rand Landsdommer Masilamania Lotto "tilbyder at betale na Hans ved Gr. Rdr 430 med Rente a 6 pCt. p. a. fra 1ste Februar 1842 i stedet Betaling Gaar ifølge en "indgaaet Kontraktobligation af 7de Juli 1837, saavel at indbinde sig "omhandle Sags Omkostninger. — Der Landsdommer Gaar under Sagen skrevet Hans Fuldmægtig Tambi Vengitt Narajalu Naick og erklærer, at saa intet Gavn med Hensyn at indmande, imod at Continuationsforkjendelse paadømte vorde uden bedst om, at Continuationsforkjendelsen og Sin Subbaraja, idet indkaldt imod en mis Samvirkaden og Sin Subbaraja, idet Gavn tilbyder den den Første Dom af 15 paafølgte Dage efter Hensyn af Hensyn — Da imidlertid disse Personer fra Begyndelsen af Hensyn vorde nitunde om, at en Forordning, som den vornævnte Gaar ikke vorde tilfredsstillende Grund til at tage Hensyn til Indkomster Tilbehørlighed, nu at bemeldte Samvirkaden og Sin Subbaraja vor blevne kaldede og tilkjendegivne om de, for at constituere de tilbyder Hensyn, medens Sagen den for den Gjæld, der skyldes paa den til Fallidebo Hensyn dertil vare de indstævnet, i Fald Anledning dertil og Tan bemærkes, som nu skeer, der er aldeles uvedkommende, at den ikke fremgaaer at Procenten i nævnede Dag, at Indkomster og bemeldte Tjeneres Gavn Gaar Forhandlingen om Indbringen af Gantsgjælden, der Gaar gjennem Auktion til forskjellige Procenter medfører disse Indbydes, Hvorom det dog Gaar ikke mere paa denne Tid at anføre mere. —

Retten at bekrefte, at Rt 2de Sar nevnt Sandes Sandfærdighed
Sagsakens af 25de Januar 1826 at omstrænge sin Datter og
Enkegrefve Petarmand med Navn Ane af Sandt Annam i Land
Sogn i Admiralgaden Sar i Byen, uden paa Retsvidnets
at Sun fuldt Skrift Sann Sang Italesman af Sjenst for Landets
og Sutarmenighedens Annemi Kraftar anfang tvetydigt
til Afstemmelsen af Sjenst af benævnte Sogn, Sjus Kjøb
Sjøver paa Sandes Sandfærdighed Matthens Navn ogsaa af Dato
5te Januar 1771, Sandt Citantan Naralia Letto nem ikke
"rettigt til for at af Sutarmenighedens Annemi Kasse
"Ene Petarma Letto til nu mis Ramasamy den 13de Februar 1838
indgik, og mulen 3die Juli 1842 til Citantan fremsatte
Sandfærdighed Sydende paa den Summa Cr Rdr 85-13-6 spice,
at gjøre Udlæg i forbemeldte Sogn. - Og Sakefald: at
Tilfaldt Citantan Procentens Indlæsninger til Sutarmenighed
Sendes med Cr Rdr 3-14as Sandt Indlæsningerne maa
Citantens efter rigtig Regning, hvorfor Sonen tilgrundet
bør at vorde dømt og Procentens Indlæsninger i Sandt
at Sorges. -

Rosten derimod Sutarmenighedens Sig ikke til at
afslægge Forsikring for Ret, da bør Citantan for Sutarmenighedens
Tilfalde i denne Sag fri at vorde, Sandt anføre bemeldte
Sin omhandlede Sordring Cr Rdr Fireogtyve og Fem
Anna Fretten og Pia Sen med paaløbende Renter at Selde Sig
til det af Sutarmenighedens ibemeldte Sorsamlede
Tilproker og Forsvinget Sand Sin lovlige Tilfalde med
Sudsonnen Petarma Letto med dennes Kommelig paa Medes
Saavel for det Manglende af den paastevnte Fordring, til
Sine afgjørelse Sandt ikke maatte noget Tilproklig
Sem for denne Sags Anke Sprogen med Cr Rdr 10 Rdr
Sig forbeholdes i Sirkel Fald videre Procentens Anke
ovrigen i Sutarmenighedens Sejemaalet Sann.

Det Skrivelsen vidne 15 Dage efter denne Dom
lovlige Fordrivelse under Adfart af Stat Lomm. -

Trangueban den 20de Marts 1843. -

C. Tranekjær
Fiskaliendiant

Paalydende afsagt under Trangueban Ret Mandagen
den 20de Marts 1843 Ja Sann C. Tranekjær

Denne Dom blev oplæst i Rettens Overværelse af Citantens Fuldmægtig
Letto og Sutarmenighedens Annemi naævnte mine Sudsonnte
Petarma Letto tilstedeværende. -

Trangueban den 20de Marts 1843. - W. Rubrecht

Dom

i Sagen Trangebars Ret Nr. 7/1843 Fuldmægtig Petersen,
som Borge for Deres Fattigcasse Nr. Madelamania Letto. -
som Sorgte for Deres Fattigcasse Nr. Madelamania Letto. -

Under nævnevnte Sag der var paabegyndt ifølge Deres
"mig af 14de Januar d.A. i Smaalenfalde i alt den 24de sep.
"aftes: Sor Citantens paastaaende Sudsonnte Magdelamania Letto
tilligemed at betale paa Deres af Cr Rdr 430 med Renter a 6 pCt.
p.a. fra 1ste Februar 1842 indtil Betaling Sker ifølge en
tinglæst Kautionsobligation af 7de Juli 1837, saavel at vedkende sig
"nævnte Sags Omkostninger. - Der Sudsonnte Sor under
Sagens videre Sang Fuldmægtig Jambu Wengattaraja erklæret
og erklæret, at Sau intet Sandt mod Sjendens at indvende,
men bad om, at Continuationsforening maatte nøie
indtagne med en mis Samenvaden og Son Subbraja skrevne
Sandt tilkjøbt Sinn den Sørste Hjemmel af sit gantske Sinn
"dommen. - Da imidlertid disse Personer fra Tryggelsen af
Sagen nægtet nitvende om, at paa Fordring, som den nævnevnte
Gjældte paa nogle til den solgte Mallemarker og disse Dele
ikke mærkbar Citanten, Sine Sand blev tinglyst, saa kunde
der ikke være tilstrækkelig Grund til at tage Hensyn til
Sudsonnten Tryggelse nitten, med at benævnte Samenvaden
og Son Subbraja vare blevne kaldte og tilstrækkelig om de
for at confirmere de tilkjøbte Eiendomme, mikke skriftlig
dem for den Gjæld, der Gjældte paa dem til sidstnævnte
dertil vare de imidlertid villige, i Fald en anledning dertil
og Sau bemærkes, som nu Sag, der er aldeles vitterlig, Sjendt
den ikke fremgaaer af Procentens i nævnevnte Dag, at
Sudsonnte og benævnte Sjøbere Sann Sandt Fordringen om
Sudlæggelsen og Skattegjældene, der Sava ginet Anledning til
forskjellige Procentser mellem disse vindskibelige, hvorom dette
Dag der ikke være tilstrækkelig Stof at anføre nitten. -

Citantens Gantaobligation er ret og klar og klik paa Rentens Betegnelse, at naar nu Dag med Rentens Betegnelse kommer for en Maaned efter Forfaldsdagen, Capitalen og Renter paa Gjældsbrevet, indtil Creditors Gantighed og Vidende, kan naturligvis aldeles ikke medkomme denne Dag, og Dom bliver derfor at gjøre efter Gaastaaende.

Thi kjendes for Ret.

Indstævnte Magdalena Sette bør for Citantens Sagfører Petersen som Borger for Sjøns Terkes Salighed at rette sig i nærværende Dag paastævnte Gantaobligation af 7de Julii 1837 med Cts Rdr. Tre Hundrede og Tredive, samt Renter fra 1ste Februar 1842 rettil Betaling skeer. Forøvrigt Omkostninger betales Indstævnte til Citanten med Cts Rdr 5 Anna Sea.

At efterkommes under 15 Dages Exekution.

Dømt af Retten i Tranquebar den 20de Marts 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius
Ret Mandager

Saaledes afsagt under Tranquebars Slot den 20de Marts 1843 - bekjendt

C. Tiemroth

Som Vidne mødte Vaun klokken 9 for Citanten mødte Lufferamanien, naar Indstævnte Tranquebar den 11. April 1843.

W Sibraya

Dom
i Sagen No. 142/1843 Pendadevan contra Narainasadei.
Dommen afsagt den 21 Marts 1843. i Ting Bogen Litt. V. pag. 377

Dom
i Sagen No. 143/1843 Tagarasen contra Irin Thone
Dommen afsagt den 21 Marts 1843 i Tingbogen Litt. V. pag. 377.

Dom
i Sagen Tranquebars Ret No. 5/1843 Ammani contra Pettarnam.

Citantinden Ammany der er Indstævnte Pettarnams Smigermoder stævnes under nærværende Dag i Sin

anlagt efter Stevning med 4de Ugers Varsel, hvilken Stevning den 24de Januar blev rettet, formenende Pettarnam bør at gjøre sig Underhold for Indstævnte hos Madras og Stevningen derfor kjendt for at Sinde Indstævnte forpligtet, at vie Sergen Klagt, ifølge det Gjen. bragte Citat, inden den nuværende Dag i Januar Sinde - Under nu behandlingen af denne Sag fremkom Indstævnte Pettarnam den 7de Februar og fremlagde Kvittering No. 778/1842 Narainasetti contra Pettarnam for Gjældsbrevets Indfrielse, hvorefter Pettarnam bør tilpligtes at betale Sagsøgeren Narainasetti det Gjældende, med Renter fra den 7de Julii 1837 indtil Betalingen skeer, samt Omkostninger i Sagen No. 778/1842 efter Gantaobligationen, hvilken Kvittering Sagsøgeren Narainasetti erkjendte at være ægte og underskrevet af sig, men paastod Pettarnam tilpligtet at betale Gjældsbrevets Indhold med Renter og Omkostninger, da Pettarnam ikke havde indfriet Gjældsbrevet inden den i samme fastsatte Betalingstid, hvorimod Pettarnam indvendte, at han ikke var Gjældsbrevets Udsteder, men at Gjældsbrevet var udstedt af Pettarnam Sivagnanam, som var død for flere Aar siden, og at han derfor ikke var Arving til Gjældsbrevets Indhold, hvorfor Pettarnam paastod Sagen afvist fra Retten. Da Sagen ikke kunde afgjøres i Overværelse af Indstævnte, blev Sagen udsat til i Dag, for at Indstævnte kunde møde og Sagen kunde blive Gjenstand for Rettens Paakjendelse. Dagen er nu kommen, men Indstævnte Pettarnam er ikke mødt, ligesom han heller ikke har ladet møde for sig, og Sagen maa derfor afgjøres uden videre Hensyn til ham.

Da Sagen ikke kan afgjøres i Overværelse af Indstævnte, maa den udsættes

Forklaring saa Sanar ingen tilstrækkelig Grund til at
anse fornoiede Petersen som lovlig indstævnt for
Retten. Citanten forklarede ikke, at Landsdommeren for
nu vel Aarstiden allerede Aar forladt Staden og siden
den Tid Aar neppe at ablatne saa Madras, den Omstæn-
dighed anføres som ganske personlig, og vilde derfor
ikke kunde gøre, ikke heller,
af Citanten, mindst saa Grund af en saadan Undskyld,
ikke kunde fraagaaet den, som ikke Oplysning
Forholdene kan indhente; og af Petersen
rettelig forsømmelse kan anses, da for Sag ingen
denne Dag for at give Møde for Retten. - Dagen
maatte derfor nøies at afvise, og Citanten over-
lades at søge sin Vedergjæld, hvor Sag Sær sig
retter, personlig Dømmelse. -

Sagen Sar for Citantens Vedkommende ingen
Omkostninger medført. -

Så kjendes for Ret
Nærværende Dag afvises.
Fraværende Omkostninger bortfalder. -
Under Ansvar efter Lønne. -
Tranquebar den 27de Marts 1843.

C Siemsen
Justitiarius

Saaledes afsagt inden Tranquebar Ret den
27de Marts 1843. - Attesteres

C: Siemsen.

Dom
i Sagen Tranquebar Ret No. 688/1842 Mesabium
Jenkan Saib contra Anandai og saa kaldet Periakutti.

og sidstnævnte Letchimi contra Mesabium.
Jenkan Saib. -

Under nærværende Sag Sar Citanten Mesabium
Jenkan ved lovlig Stævning af 22de August f. A: mod
3 Dages Varsel ladet indkalde indstævnte Anandai
og Saastaaet Sandt tilsigtet til Sar at betale C. Rdr. 25
med Renter a 12 pCt. fra 24de Mai 1836 indtil Betaling
Sker at vægte efter at foreskrevet Retsforskrift i Dagen
No. 802/1840 af 15de December f. A: - Dette Sorlig
Stævning Sik saa vel Obligation af 24de Mai 1836 der-
lod saa den saaskrevne Dom. - Hvad der indirekte
sidst under Sorligt No. 802/1840 ikke blev afgjort var
hvorvidt Citanten Sandt Ret til at holde sig til det
Kant indstævnte Anandai Sandt stillet Spørgs-
ikke var Sandt saa tilsvarende, men at Sidstnævnte
nar blandt Jordsat til en mig Skyldmanden for
C. Rdr. 51 med Renter - Denne Fordring Sins af
samme Skyldmandsmen efter under 29de Juli 1824
at være blandt transporteret til Sendadevaru
Fiskerin Periakutti. Indstævnte. - Nu Sandt
det ikke vel staaet i indstævntes Magt efter at
transportere sit Krav til Citanten, men ifølge
derfor Sar Sin under 24 Mai 1836 af Sam taget med
Kant i Kautat de saaskrevne C. Rdr 25 med Renter
der, i Anledning af Svilken Sorligt af 15. December
1840 er indgaaet, og maa det bemærkes, at ved
i Anledning af samme Gjeld af Sendadevaru Fiskerin
Anandai ogsaa kaldet Periakutti, som Sin i Øieblik
meldt kaldes, i 1836 udstedte Obligation Sigtes, at

Citantaw, hvis Bntaling ikke kan inden 3de Maaneder, laubordfolgt kantat. - Af at kar under Dagen fremlagte Gmk. "Lovingar kans det kvidterlig, at i 1837 og 1838 kar Gillig kautsobligation af 30te Marts 1824 og inden 15de Maey 1838 kar Eidsvannes Prokter nu drevne Assuasaar, vilkar til Lutervannsmindrinden Letchume, som kans at vare Lute efter den oprindelige Debitor ifolge Obligation af 1824, skulde Patten, at Documant, hvori kan "erklarer 6 Rix for alt, hvad kan den oprindelige Obligation af 1824 skylder og kvar med Bntaling af samme 6 Rix den 30te April 1838 at vare anfuarlig for og indkrevis Gjorth for Musaburusenkahn Dail, hvis Gmk det kan kans Assu Asaris Bagjoring af Anandai aleas Pericakutte var blandt kantsat. - Letchume, der inden 24 Oktober f. A. kar indlagt Lutervannsstamning med Citantaw Musaburusenkahn Dail, kar i Stamningen blot kaastaat denne Gjeld tilbørligt del at Gelde sig til det kaagjeldende Hus i Vellavegaden for din af kam med Udstamte Anandai kantsat, og i vorevrende Dag kaastaatte Overdrag. -

Det med kar Gm inden Dagen kunne kaastaat vorende Ankomstdocumentet til Kantet med Vedlegget af 15de Marts 1838 formelte 6te Rap 6, nu kaastaat Gm legalder i Stamningen kar gjort med Anandai Ulv, idet dog forovrigt at kam kadt kamme Anandai vorde kom Gmk. -

Citantaw kar med Lutervannsmindrens Kaastaat anfort, at kan maatte vrage kvad kan "helige kar af Gjeld, men kaastaat, at den til kam af Anandai gjorte Kautsoldelse af Gjeld nar Kat med Lutervannsmindrens Vanskjøte, og med denne Bn. "nogtelse kar kaft forsøgt med Vidner at godtgjøre det

saaledes anancerte, at Bnæs, der dog aldeles er Brøstet Citantaw. -

Under disse Omstændigheder er det ifølge Gmk ovenfor anført, klart, at den fra Citantaw af Anandai gjorte Kautsoldelse maatte være ugyldig, og kan saaledes ikke for sin Overdrag paa Lutervannsmindrens Vegne fra Anandai Side ikke anses lovlegen tilfredsstillende Betaling af 6 Rix til Musaburusenkahn Dail, saa at Anandai kaastaat i den kan kavde med Musaburusenkahn "den ikke inden vorevrende Dag kan gjøres Medfoldsigt kvad Lutervannsmindrens og Udstamtes Regning angaar, kan forovrigt ikke af Dagen klarlig kvad kan. - Den oprindelige Obligation af 1824 lod paa Pkter. Efter Dokumentet maatte Gmkta vinder af 15de Marts 1838 kvilde man lades til Brugen af Gjeld, istedet for Rentar dvorfra er kamme Gmkkvring ikke indkrevet af Udstamte kalv. - Da dette indlagt er idag, var al Rimelighed mod Citantaw i Vorevrende, hvis ikke maatte vinde Medhold i Hovedsagen, Udstamte Fuldmagt nogen dvorfra kunde vare at ogsaa, Udstamte Fuldmagt nogen kunde anses ganske lovlegen kaldet af Lutervannsmindren: saa kunne det rigtigst kar blot at vaspvare Udstamtes og Lutervannsmindrens Ret med Hensyn. - Saaledes Gjenkjøre Dagen vinde Citantaw i Vorevrende, hvis Eiendom kan forovrigt ikke af Dagen klarlig kvad kan. - Da Documentet af 15de Marts 1838 fremdeles dog efterlader nogen Tvivl om, at Lutervannsmindren kan gjøre Gmk vogne tidligere Overskab om Kautsoldelsen til Citantaw med Co Rap 1-15-32 Kas. -

Se Grundes for Rät

Citanten bör anmodas at betala Ersättning för Rättegångskostnad med 6 Rdr 15 32 Sk.

Ingen Anmärkning emot Citantens Yrkande.

Lagmannen och Nämndemännen finna Saken vara af den beskaffenhet att den bör afgöras efter Lag och Rätt.

Lagmannen och Nämndemännen finna Saken vara af den beskaffenhet att den bör afgöras efter Lag och Rätt.

Citanten bör anmodas at betala Ersättning för Rättegångskostnad med 6 Rdr 15 32 Sk.

Ingen Anmärkning emot Citantens Yrkande

morat oglort i Guldsmedsprofessionen af afdöde Gull-
smed Ramasamy og i et Tidsrum af 13 Aar at
hans gaaet denne Tilsvend, samt at Ramasamy
havde bestemt sit ældste Barn nemlig Datter
Puranam til Amurdalingams Agtefolle. – At
Sin ogsaa havde bestemt Amurdalingam til
sin Arving, har denne paastaar, men der
for er intet Bevis fremkommet. Arciambal,
der er Ramasamis anden Søn, som, da Mandin
pludselig syg nu ikke kiste döde af Cholera, i
Mangel af efterladen Fabrik, følgte nogen
fuldfordigede et Arbeide, der var bestilt, men
ikke tilendebragt og afgjorde det nödvendige
med Vedkommende. – Den afdödes jordiske
Ceremonier, som kostede at hans besörgede
tilsammen, skulde nu Amurdalingam
begynde disse paa egen Haand og derpaa
forsøge den, dette med Arciambals Erklæring,
dette blot gik denne til Haands dermed. En
Bekjendtgjørelse fra nogle Creditorer er blevne
indsendt i Dagen derpaa ind paa, at
Arciambal maa ansees som Mandens
rette Arving. En Formodning som Rutten
tiltræder. – At imidlertid den afdöde
virkelig har havt i Sinde at begunstige Amur
dalingam betydeligt, kan allerede sluttes
af Dagens ligelydende Ord, at Datteren Pura
nam, der var bestemt for Amurdalingam,
har gjestet mod hans Ønske dagen Be-
stemmelse efter dennes Død, imod Rede,

Modgang Arciambals Anstrængelse, men at denne dog fi-
den har fundet sig i. – Puranam nægter Amur-
dalingam Hendelsen, men indrømmer ikke nil
dermed at være Hustrue, som med Ramasamis Samtykke
de Sine skulde skille. Ramasamis Slægtninge
vare mildt talt skuffede over Puranams
og Arciambals Dom, navnlig Slægtninge Rama-
samis Søstersøn Nilla, som havde tænkt sig Amurda
lingam mulig saaledes gift med Datteren, at Mandens
i Ægteskabet, var derimod fuldt ud med Arciam
bals Dom til Fordel Slægtninge, som ikke Sin Søn
nogen, uden Sin Søn skulde arve efter
Forbindelsen Umyndighedsaarene vare derfor util-
nok tilstrækkelige for Amurdalingam, men paa
det Ufuldt at Ramasamy i alt Fald ved, for
Sine Grafskrifter med dertil Penge, skulde
gik Amurdalingam, blandt bragte til Udførelse,
Een afdöde ældste Datter for Fremmed bygge
ellers Skifte nogen Grund for at Amurdalingam
Kilde arve fremfor Puranam. – Paa den anden Side
maatte, skulde Puranam Sin Part i Hænde af dette
var, skulde saa vare, til intet er derom bestemt, og
skulde Sin Part tilbage til Mand, ellers denne selv
Sin gjorde Sinde, ikke kunde indvende Tilfælde
vedkommende, fordi Sin er det nærmeste Slægt-
de Sagen kunde, medens Sin nu ikke Sinde i nogen
Grad nu saadan Ret, man Medkommende kan nægte
bestride den. – Dertil kommer, at der intet til
Sandsynligt Bevis Sinde for, at Puranam Sin er
Skyldig noget fra Sagens Side efter Sins død, ellers

af Aveiambal og at Aveiambal maa at modfalde sig
Vidnesbyrdet, der skal i Annurdalingaun givis maatte
blive hans Sandsyn til Skade at ansee som en Com-
mun- og ikke som Vidnesbyrd kunde acceptieres mod
Politiet. Den rette rigtige Mands Pligt
bør at kunde afgive dette Vidnesbyrd paa en derfor
skulde at frifinde Tiltalte for Overtrædelse
rettigheds Tiltale og sine Processens Omkostninger.
Ligeledes kan bemærkes at Rammegrøen i
grunden sin Hovud og Contrafeiemænder i sin
og sammen Skolle. Den ene saa aabenbart
fordærvelsesligt den anden. Den nævnte Indskrænde
Viranuttu, Annurdalingaun Lader, maatte ved
og normes blot antages rudbefalket ved Dagen,
for at Høje Ceremonier skyld, efterdi Sagen,
den Tiltalte kunde sees nogen at tilbageholdes
Aveiambal, ligesom Sag og i Processen sees
er klarest saa at Tiltalte skulde forglemt.

Se Hænder for Pet

Protocollen i Sagen No. 222 og 223/1843 Annurda
lingaun og Aveiambal bør for Ovrigt anderledes Tiltale
i disse Sager aldeles fri at nævne, ligeledes bør
den under No. 223 nævnte Viranuttupatten for
Aveiambals Tiltale fri at nævne.

Processens Omkostninger Sagen vaa alle Sider.

Under Actens rette Lovsyn

Tranquebar den 3die April 1843

C. Tiemroth
Justitiarius

Paakjendt afsagt inden Tranquebar Ret den 3die April
1843. Ingen

C. Tiemroth

Forestaaende Dom blev oplæst i Rætten,
hvorved Annurdalingaun mødte vaa egen og

Viranuttupatlens Vegne, men Aveiambal ei
møtte allerlade mødt paagtet Sagen blev indvarslet.

Tranquebar den 8 April 1843 C. Tiemroth

Dom

i Sagen Tranquebar Ret No. 683/1843 Arunasalam
contra Visuvalingam.

Sagerne i nærværende Dag, der er anlagt efter
lovlig Varsling af 12te September f.A. og den 27de s.M.
falder ikke, ere Naboer, og Gjenstanden for deres
Trætte er et lidet Stykke Grund, der ligger øster
for Indskrænkes og Vest for Tiltalte Grund,
grænser til Syd for Sagsøgers nordvestligste Hjørne
for sig, og udgjør omtrent 16 Kjendalen ved
fra Øst til Vest og 18. fra Nord til Syd. - Tvistes
Grund Sagsøgte Visuvalingam, der er en
mat. Fortid, hvor Sagen har stjænmet for nogle Aar
siden, da den blev nogen, mens stjænk at nøre
blanen ogdragt paa fremmed Sted begyndt i Be-
"sidelse og skjøtet nogle Gjerder saaledes, at
der nu ingen Adskilning er imellem bemeldte Grund
og Indskrænkes nordvestligste Hjørne, alt ifølge et
Dalgbrev fra nu mb Palaniseddey til Sagsøgte
lyder, hvilket Arvesagen af Dato 22 Mai 1814, men
hvilket først nu kraftlos den 25 Mai 1841. - Tiltalte
Arunasalam har paastaaet Indskrænkes tilbageskrevet at
afstaa Sagen bemeldte Grundstykke, hvilket i Dom
nogen anerkjendes til den virkelige Kreds 6 Rdr 70.
Tiltalte har produceret sit Dalgbrev til den saa
kjendte Grund, Sagen tvistes, der er af 20 December 1817 og

fra aldre Tid, ved Tinglysningen af saa Dokumenter, altsaa fra 1841. saa skjønnes Citanten at maatte saa fortolke det nedre og saa antages, at Valgbrevet af 1814 ikke kan tilleggges nogen Vegt for det forhen skjete, idet saafald ikke at nøre blandt omhandlet Tjenestemand, noget der alt lidt indtager Gyldighedsen af Dokumentet som Adkomst. Det Valgte er endtfaldet i at Tjenestemanden er anvendt som andre Mænd, men Dokumentet har intet Tjenestemandsforhold i følge Valgbrevet af 1814. Dette kan neppeligt ikke godtgjøres at nøre ogsaa. – Citanten maatte derfor anføre som den der nærmeste til det omhandlede og Sagsøgte kan i alt Fald ikke saa langt til Følgerne, eller Følgernes Arvinger, som saadanne nøre til.

Procuranten Omkostninger kunne dømmes ved Exekution til den vindende Part. Citanten har fat paa Grunden og i Betragtning af at den kan nøre ved Citantens egne Forsømmelse at Sagsøgte kan have sat sig i nt Klage-Besiddelse af Grunden at bruge den. – Sj. Kjendes for Ret

Sagsøgte Vedtvalingen bør at afstaa til Citanten Arvingerne ligeledes nt i dennes Skjøde af Dato 19 Mai 1800 paa nt af den solgte Grund i Sandavel Gade paa Forcar bestaaende Nykke Grund fjerdedel for fulde Hundt indbefattende 16½ Fod i Bredden fra Øst til Vest og 18 Fod i Længden fra Nord til Syd

Procentens Omkostninger Dom. –

Ot opfyldes inden 15 Dage efter denne Dom lovlige forkyndelse under Adfærd efter Loven. –

Tranquebar den 3:e April 1843.

C. Fiemroth
Justitiarius

Paaskrivet afsagt inden Tranquebars Ret den 3:e April 1843.

Justerer
C. Fiemroth

Som Grundvold Dom blev oplæst i Kaltan, Provsti som Citanten Arumasalapillay mødte Linnappapillay men Sidstnævnte Vidnevalingam sig imøde ingaaet Saa blev endvidere

Tranquebar den 8 April 1843.

W. Subraya.

Dom

i Sagen Tranquebars Ret No. 225/1842. Malaiattal contra Narainen.

Nærværende Sag der er anlagt efter lovlig Varsel af 4 April 1842, hvilken den 19 s.m. faldt i Rette angaaende at Dom gaa Undersøgelsen som Citanten krævet havde for Sandhed i Sidstnævnte. — Og som det af Citantinden fremmødte under Sagens Drift indlagte Vidnesbyrd, at Citanten for den tidligere forløbne Tid, indtil Sagens Anlæg for Retten har haft, samt at Billig maaneds Procession Omkostninger.

Grundsimmen af Sagen under Forhandlingen nøiagtig oplyst, befindes nu at være, at Citantinden Maud med sin Død for nu 8 a 9 Aar siden har efterladt sig et Par Sandirapadi beliggende Sydbelsiden, et Par Klæder Natskiningsund og en Baad, der bruges til Fiskeri ved Havet mellem Porcar og Sandirapadi, samt at der af Familien er blevet

truffet Foranstaltning, at Sorgen skulde nedblive at gaa for Citantinden Regning saaledes at en vis Part af Sønnen skulde udredes til Sorgmanden og Resten overlades til Citantinden som Eier af Baaden Ogsaa som baaden efter Vidnet. Forklaringen under Ed afgivet af Citantinden Dagen efter Sønnen for en Tid at være blevet brugt af en Fiskeri Arbeidsmand, der efter en Imellem skriftlig Contract af 1:ste November 1834 skulde til Citantinden svare 1¼ Fanam dagligt og saa mange ærlede Dage, som han Baaden aarligen nøiagtigt. — Denne Contract som imidlertid ikke at være blevet nøiagtigen overholdt, i hvilken Henseende det er oplyst at Sidstnævnte, der er en Broderson til Citantinden afdøde Mand som en Tidlang Havde daglig indtaget nogle Fanger Saa formeldte Arbeidsmand for Citantinden. — En nye Overenskomst skulde at være truffet, hvorefter Sorgen blev bortforpagtet for 2 Rupier om Maaneden af hvilken 15 Fanam skulde betales til Citantinden, hvilken Sidstnævnte ikke har lidet skal at have betalt. — Ogsaa er det godtgjort, at Sidstnævnte Sønnen selv havde Lov Sorgen og betalte maanedlig Afgift til Citantinden.

Ligeledes var imidlertid Baaden gaaet i Stykker af Alder og Brøstfældighed blevne lagte og ikke for Citantindens Regning, hvorefter paa det paagjældende Sted lagt ingen Sorgenbaad fore for nogen Tid. — De ikke foranførte Bemærkninger fra Indbyggerne paa Sandirapadi falde Sidstnævnte for lidt som det synes

Tranquebar den 2de April 1842.

Længst for om
af Sønden Indtrædelsen af Maanedens Rad, saalænge den
var brugelig. – Da Hjulet var brudfældigt flyt-
tede Hun sammen for en tidlang til Hun Svigerfar
og Sønden sat Underfold for Sam, men Hunnen Hun
dog altid forlod. – Hjulet Sar Hun og Hulen overladt
til Barnets Pleie at Sar andre Folk. – Da af Maanden
efterladte Natteinegrunde vare anforklarede af
Eftanteiden at være blandt Sandfalde til en vis
Aspar. – At Indstrømte er altid Sar
Sar af vogne Maanden efterlod sig, er ikke gjort
gjort. – Enken Hulen var ogsaa min den retmæssige
Arving efter Manden. – Ved Hans Indstrømte at Sam
antrodt den afdøde Verapattiarns Ligbaal, med det
er ogsaa oplyst at dette er Rund-yda Folkens Begravelse

for sin Paapleie
at være tilstedeværet. – Hvad den Hensynede
er oplyst gaaer ud paa, at Hun Hulen Sar bort ikke
af Maanden efterlade Hun, ligesaa vel som, at Hun
Sønden Indtrædelsen af Maanden Rad, saalænge den
var brugelig. – Da Hjulet var brudfældigt flyt-
tede Hun sammen for en tidlang til Hun Svigerfar
og Sønden sat Underfold for Sam, men Hunnen Hun
dog altid forlod. – Hjulet Sar Hun og Hulen overladt
til Barnets Pleie at Sar andre Folk. – Da af Maanden
efterladte Natteinegrunde vare anforklarede af
Eftanteiden at være blandt Sandfalde til en vis
Aspar. – At Indstrømte er altid Sar
Sar af vogne Maanden efterlod sig, er ikke gjort
gjort. – Enken Hulen var ogsaa min den retmæssige
Arving efter Manden. – Ved Hans Indstrømte at Sam
antrodt den afdøde Verapattiarns Ligbaal, med det
er ogsaa oplyst at dette er Rund-yda Folkens Begravelse

ligesom at alt mellem Indstrømte Sader og den Afdøde existe
Fællesskab ophørte men at den forlængst være skilte ad og levede
hver for sig. –

Af samme Årsag eller paa Grund af Arvet eller
Dagen Ret kunde for Eftanteiden altså ingen Ret ud-
lades til at opfylde Underfold for Indstrømte. Saadant
Øjemed bliver det imidlertid ene hun kunde forøve
Betaling for Indstrømte første Gang sker sig i Be-
sidelse af Indtrader ved den omforklarede Begravelse
der tidligere skjønt at Sam vorte betragtet som Eftan-
teiden lovlig tilkommende. – I denne Henseende bli-
ver at bemærke, at Hulen Rettighed til Begravelsen
er omforklaret at tilhøre Manevarada Koivanes
Pagoda Sar i Byen, at det ikke kan være en Pagodes
Sar vogne Indtrader af denne Rettighed, men at
Sar ingen Ret til at
Hulen om Eftanteiden kunde at Sam
glædes ved Sorgen paa det paagjældende Ret. Hun
dog nogen Kunde paastaar at nyde godt af den ene
togt. som forskrevet med en Rad, hvorfor en Anden
og ikke Hun Hulen er kommen. – Det tilfalder at
Hun Hulen Sande en Rad paa Kirkevat Kunde den
blive Begravelsen ene nogen Hun ret til den at holde
Rad var tilstaaet enten Sandes Mand eller Sande,
og Betaling for Indgreb i Sandes Rettighed. Hvis
Hun Sande eller Kunde ønsker Sadan, vilde da afsande
Kunde paastaas. – Men skjønt Hun saaledes ene-
lignes Kunde Sam at Rad paa Betaling eller
Ret til at Formaan Indstrømte at holde Sorgen paa
det omhandlede Rad, saaledes Hun Hulen Hensyn den
glædevede en Rad, saa Kunde dog i ingen Tilfælde

mod at Jørn paa Underretten som nærmeste Dag, jo saa
gaaer det paa og Sagen ikke paa Forsømmelse Siddes,
Jørn anden ikke Grund allene ikke meld Sag vidom.
Rettighedens maatte jo nøie forbindes med den for-
pligtelse til at føre Baad, Jørn Grund dog ikke for-
langes, at fordi Jørn Sag ingen Sorgn paa Rette Grund
Sagen, Jørn skal ingen Grund nærmere, og Sagen ikke
at en anden Mand Grund Ret til Baad til Sorgn
for at Jørn Grund skal Grundet af Sorgefaren.
Grundmanden maatte derfor i nærmeste Dag møde
at præsidere. — Dog vil Jørn Bramford med, saaledes
som han skønner, at benytte Tilladelsen med, saaledes
paa Grund lig at skaffe sig anden Baad til Sagen at
sætte sig i Besiddelse af Sorgefaren, hvis det ikke
ogsaa at den er Jørn overdragen af Regaden, noget
derfor Jørn mulig Jørn ogsaa, Jørn Jørn
under ingen ⓓ mistænkelige Omstændigheder at Grund til
Grund Jørn Procession ⓔ mikkelingen.—

Ge Grundes for Ret

Grundmanden Naraniew bør for Tilladelsen Ma-
leiattalo Tillala i dennen Dag fri at møde.—
Procession ⓕ mikkelingen Jørn.—
Under Arrest ester Grund.—

C. Tuxen
Justitiarius

Dadelen afsagt i den Bramfordske Ret Mandagen
den 24de April 1843.—

C. Tuxen
Justitiarius

Forsaaavidt Dom blev oplæst i Rettens Forhør
Parterne møtte in persona.—
den 1 Mai 1843.—

W. Lubbenayäki

Sale proceeds of
Service Postage
Stamps ...

Total ...

1881.

samde bygget Pagoden, med Vouvnen af 1825 fastsat
at Bestyrelsen maatte antages at skulle vinder en enkelt
families fortrinsret nemlig den Snarest Indstrømte Sonds
og Pagodens Bestyrelse dem herefter overdragat. -
Indan tvende Aars Forløb efter denne Lov altsaa
i Aaret 1827 fremgaaer det imidlertid at den nu af
de Indstrømte Mariappen har forladt Territoriet og at
Bestyrelsen atter er kommet tilbage til Citambaram
og 2den November Aaret 1841 (No 796/1840 er nidkjær atter
mødtes Sagen ogsaaa, der blev afgjort med
Dom af 8 November 1841 under hvilken Indstrømte i
vormelde Dag som da vare Citambar gaaende og
i vormelde Dag nemlig Citambar Nimapperumal
Assary og Apothéki Assary tilligemed at afslogge Regn
skab til Indstrømte for Bestyrelsen af Pagodens An
liggender. - Efter Indstrømte Dag fremkjendtes mun
det gaaende Regnskab. - Af Vidner fandt mod under
Sagen forklaret, at Bestyrelsen af Pagoden var
blevet overdragen forommelte Nimapperumal og
Apothéki Assary for 10 Aar med Forpligtelse at afslogge
Regnskab til Indstrømte i vormelde Dag og at i den
Anledning et skriftligt Dokument var blevet opsat
som Vidner til Vitterlighed selv fandt underskrevet,
hvorefter at saadant Regnskab som gaaende til
forklaret, at Nimapperumal Sandy fortalt at Be
styrelsen af Pagoden var overdragen Dem selv og
Apothéki ifølge en Kreinelse fra Indstrømte i vor
melde Dag; men vormelte Oplysning tilmed
bragtes ikke i Sagen 796/1840. Det paaberaabte
skriftlige Dokument, der fandt ellers kvalitet
nok, blev anført at være for Nimapperumal eller
Apothéki, blev ikke produceret og Nimapperumal
& Apothéki, som hvorefter for Partikulatar Regn
skab i mindre omfang de Personer, til hvem

Mariappen og Virappen efterfølge Vouvnen af 1825 selv skulde
afgive Regnskab for Bestyrelsen af Pagodens Affairer. Det
fastholdes paaldes og ikke uden grund, at Vorsolvet efterfølge gjorde
Overrets Kjendelse skulde blive noget omvendt, selv om det var
blandt Sagsøgtagen Princip, at den formeldte Vouvnen
kunde af 1827 om at overgives til Virappen og Mariappen af
Nimapperumal og Apothéki skulde afleggis mindelig Regn
skab, skulde ikke være Tilfældet. - 2 Maj 1842 fik ved
sidstnævnte Ret, skulde ikke mere Tilfældet. - 2 Maj 1842 fik ved
ligt Indstrømte i vormelde Dag i Henhold til Vouvnen af
1825 Bestyrelsen af Pagodens Affairer atter i Hænder og
+ under 30 Maj 1842 indlagde dersaa Vanningen i vormelde
Dag, til at gaae dem afsatte fra vanskelig Indskrivning gaa
Grunden af ovennævnte Kjendelse af Dagdens Effecter samt man
gel paa vigtig Regnskabs Afleggelse af Citambaram Sam
i den Anledning gaaende, at Indstrømte Mariappen
i 1827 var bortreist. Forti Sag ikke kunde fig istand til at
afgive saadant Regnskab som Vouvnen af 1825 gaa
lagde Sam, ligesom i ot af den under 14 Juni 1842 i
vedlagde Andrag er anført, at Sam Formaliteter ofte
at være undvigende, eller naar Kommet tilstede og Sandy
umuligt fig nogle Guld og Sølv Smykker tilhørende Pagoden
Examet for disse Undersøgelser bestaaer, i at det er en i
October 1820 af Indstrømte Mariappen og Virappen forfattet
Fortegnelse ligelunde Smykker var nævnte (dog ingen
Guldsmykker) Dende at en Maniagar Sappen i en Dag
gort af 25 November 1826 Sandy Indbragt til Vanne
vande Justitiarius, at Mariappen af 40 Maracal Sandy
umuligt fig 16 Maracal Nellu tilhørende Pagoden og at
Sam stod til til Restancen med Indbetalingen af
Bestyrelsen af en dertagtningen Afgift tilhørende
Pagoden stor 7 a 8 Rup. Men Sammenligning til Fortegnelsen
af 1820 er det med at under 10de October 1842 gaabegjældt
Sangomiden nedmedens omforklaret, at Citambaram for
en 19 a 20 Aar siden Sandy lønnet nogle Smykker til

Indstævnte tilsvarende Pagoden, samt at disse mødte
Indstævnte Sandz bekræftede af Pagoden samme bekiendt
gjørelse mod Dommen, som gjaldt fra 1ste til i forrige
Aar 1820 ommeldte - Men da denne Sag kan nemlig ikke
anlades Beviis for at Indstævnte Sandz bortlagde
Documenter - efter Indlegget af 14 Juni 1842 maa
formodes, at de bekiendte Documenter vistnok vare
tilstede, da Marcappen i 1827 reiste bort, da det
siges, at Sandz bagefter sammesteds kom tilstede og
tilbagesendte sig dem, men da herfor aldeles intet Beviis,
uden at være tilbudt eller tilvejebragt, saa kan med
de ommeldte Angivelser og Forklaringer mistede
nogen Sikkerhed intet Beviis for den af Citanterne
gjorte Paastand anses tilvejebragt. - Angaaende
Magazinets Regnskab af 1826 paastaar Indstævnte
at Dalsen er forandret i den Kanonlige Regt, idet
den nu for 1825, hvorved den angik noget der Hvilde
saadan Forandkjening lod sig let udføre i nogen Aar. - Et
meldt mere menneskeligt at godtgjøre og er ikke
godtgjort; men Regnskabet maatte nemlig Hensyn
Hertil ikke kunne antages at bevise mere,
saalænge ingen Undersøgelse i den Anledning
i sin Tid foretaget og Regnskabets Rigtighed da
maatte dagen. - Indstævnte Sandz paa deres Side
paastaar, at Citanternes Fordring skulde synes til
at være Ugrund, da Sagen, der mangler og fremlagt
tagt, skulde dog kun være Mistænkelig. -

Naar ved det ovenforanførte Hensyn
sigt at de under dagen No. 796/1846 som omhandlede
ommeldte afgivne i Sandz Dag rigtig nok ere
tilstrækkelige Vidnesforklaringer dog fremdeles
nogen Formodning for, at Pagodens Bestyrelse
i 1827 alene have overtaget af Citanterne ifølge

en Overenskomst med Indstævnte, saa synes Sagen nu
nu Bevisemaalet ene at skulle kunne komme Indstævnte
til Nytte for saavidt skulde noget Regnskab for Citanterne
selv efter overtagen Bestyrelsen at have været fornøden. -

Det var til Citanterne at Indstævnte efter Dommen
af 1825 skulde aflegge Regnskab. - Citanterne have nu
nu af omtrent 15 Aars efter den ved sidste Sandz Bestyrelsen
af Pagoden og ikke tilstrækkelige godtgjørelse at nogen
Regnskab, da de efter Indstævnte i 1827 overtog Pagodens Regnskab,
alt ugrundet. - Efter Mai Maaned 1842 Indlæg der saaledes
nyde blive Bevisemaal over Regnskabets Afleggelse, da
vedkommende Proces umiddelbart der efter blev anlagt. -

Indstævntes Forpligtelse til at aflegge Regnskab efter
Dommen af 1825 bør nemlig ikke anses som, naar
noget Regnskab følger umiddelbart efter vedkommende
Dom's Forkyndelse Tiende de nogle anse at være meget
videre forkommelige i saa Henseende, thi vel og maae
bemærkes at de under Dagen Sandz erklæret sig villige
til at aflegge Sadant Regnskab, ikke at tale om, at
Dommen af 1825 ikke bestemmer Form af Fortabelse
af Ret til Forandkjendskab, men blot mulctere for
Forsømmelse med Regnskabs Afleggelse. - Alt Hvad af
Dagen kan synes at være, at der Tiden endnu ordentligt Regn-
skab er blevet afsagt; men den ene Part synes i
saa Henseende, saaledes som Omstændighederne ere, ikke
at kunne gjøre noget at lade den anden gøre. - At
ordentligt Regnskab burde afleggis, kan med ikke bestrides
lades, men saavidt Bestemmelsen i Dommen af
1825 angaaende Regnskabs Afleggelse til Citanterne
mueligt efter Omstændighederne nu ikke mere gandske
skulde antages at staae til Hensigten er det noget, skal
Man ikke Lov Contestanten til at forandre, men i Ov-
ladning Hvorved Vedkommende i alt Fald maatte Hensyn
sig til Gouvernementet eller Gouvernementet. - At Citanterne

Sorgfaarende Dom blev oplæst i Retten, hvorda Eilan-
den Verappen mødte selv og Undertegnede Skriftførere
Assessor mødte paa egen og de andre Medlemmers
Vegne.

Franquebar den 1 Mai 1843. W. Pedersen

Dom.

i Sagen Franquebars Ret 459/1842 Rutti contra Walli-
ammen og Sappen.

Ved Rumning af 6te Juni f. A. Fristen den 1ste Juli
indestævnte Sagen Eskandinden i nævnevnte Dag
Rutti ladet indkalde Undertegnede Walliammen og Sappen
for at paa disse tilbyglevede Vei at betale Co. Rdr 250
efter Regning, som var Kalder, samt at udrede nævnevnte
Dags Omkostninger.

Den opsamlede Regning, der er blevet indle-
gget tilligemed Rummingen vedfølder en Liste, hvor
fra Eskandinden Dels er oplyst tilbeløb efter Giftning
og Gjeld mere end vedkommelig Fortegnelse over Fæl-
Skandindens Broder Mattuvirø, til hvem Gud er anvi-
sendt som Arving, skal samme efterlade sig — Ved Frem-
gaaen vil nedlægges vidner af Dagen, at Samme Mattuvirø er
død i Sidstnævntes Hus og at disse med Hvem Død Samme
havde Samme efterladt sig i Fornævnte — Ved Sagen
fældende Mellemkomst mødte Sappen, der først alvorlig
bragtede at Samme fornævnte nogen efter Mattuvirø,
dog ubevist foranledigede, først til at modtage af Samme
fornævnte 3 Rdr i Penge paa medfølgende Person, saldes
Gjeld mere dannet til Begravelsen samt midler til
at udbetale Eskandinden 3 Drivkar, i Mellemmatteget
Sommerkatta og Perlemorkatta, hvilke sidste

Dette Underretten nærmeste Dom omforenige vi bør derhen
vidne, saaer for sig selv Franquebars Justitsbetjent at erlegge en Mulkt
af Atta anna Vaglige for Inner Dag den ommeldte Sagsbramin
har fundet indlagt efter den Ed at nærmeste Dømer,
Soldar Fyrkindonskraft, Dyggdom og andet saadlig dersfalds,
eller Forsindring vogtevi ikke undbefallet. -

Procurator Underretningen Gennes. -
At efterkommes inden 15 Dage efter denne Dom lovlig
forkyndelse under Arrest eller Lovan -
Franquebar den 24de April 1843. -

C. Tiemroth
Justitiarius

Vedlades afsagt inden Franquebars Ret Rantzagen den
24de April 1843. -

C. Tiemroth

Forestaaende Dom blev oplæst i Retten, hvorda
for Kutti mødte Virappen og Underretten Suppen mødte
paa ingen og Underretsskriveren Rogun. -
Franquebar den 1 Mai 1843. -

W. Tibbaraajalu

Dom

I Sagen Franquebars Rets Protocoll No. 118/1842
Tandiekaina Setty contra Kovindasamy og Letchümi. -
Ved Dannelsen af 21 Februar f. A., hvilken den
nærmeste Dag Tandi Naina Setty lader indkalde
efter mundtlig Tasappa Naik for at gjøre Dem tilgiftede
til Gaw Tandiekaina Setty at betale en Dom af Cr. Rup 200
ifølge at af Tasappen under 20de April 1836 udstedt og
under Dagen beforigan vendtalagt Pengene Gjældsbrev
Lignelsen paaskrevne Provenus Anbefalinger. -
Af de Indstevnte er Kovindasamy indfundet
mundtlig Smedesag for Gaw er blandt forenlatejd
en Berga bestiftet. - Letchümi har begjæret sig fri.
kjendt for Citantens Tiltale, paa Grund af at hun kun
har Tasappens mogte Vins Rengasamies Enke, og hun efter

Tasappen saaledes ikke har overtaget, hvilken paastand
maatte gjøres Medhold, Citanten har derimod intet kunnet
anføre uden at Tasappen og Rengasamy altigjennem i sine Land
Gant Transactioner i Fællesskab og at Tasappen Gaven gjorde
Letchümy Bemærkning, hvilket alt kan Gaw vedtage, men
dog Gaarden kun gjør Letchümy ansvar Arrest efter Tasappen
eller paaføre Gaven nogen Forpligtelse til at betale Gaws Gjeld.
Mod Kovindasamy er forevist paa Indstevntes Vegne
Gamle Regnskab blandt hvilket, dvist det er blandt paastaaet
at den var lagt i Erstatning og afgjort naar en for et par
Aar siden skal Gaven Opgjørelse af alt Partierne Mellemværende
ivrigt Gale. - At en saadan Opgjørelse Gar gundet det er nu
ogsaa vist, man det fremgaar ogsaa, at Parterne ikke
da kunde blive gandske enige om det endelig Resultat af
Opgjørelsen. - Et Vidne, forklarer, at der var blandt
forestaaet efter Gjennemgaaelsen af en Del Regnskaber
at Alt Partiernes Mellemværende skulde være afgjort med
en Betaling af Tasappen til Citanten af Cr. Rup 14 og
Tilbageleveringen af et Guldur Saramany, hvorimod Citanten
ikke var tilfreds, da Gan ville Gave noget mere, et andet
Vidne forklarer, at Parterne vare blandt enige om en
Sum for 13 Rup og at der var Tale om Tilbageleveringen af et Guldur
Antichukattumany af Værdie 59 Rup. - men at Vidnet ikke
med Bestemthed vidnede om Opgjørelsen blot skulde angaa
Regningsbøger eller omfatte alt Parternes Mellemværende
Et 3die Vidne Gaves fremkaldes, der Gar forklaret, at Tandi
Naina Setty med en tidligere Afregning med en Suppajev
Gaven modtaget det paastævnte Beløb etmeget afgjort
og lovet at tilbagelevere det om kort Tid. Hvorved og maa
bemærkes, at et 4de Vidne Gar forklaret at de 200 Rup som
nu Dagen Gjenstand af Tasappen atter maatte laane
de tilkommende Suppajev, der Gaven skulde, at forskrive
til Madras; Af Pengene var indkom ved Bortsalg af Risen

Skulde nu efter Sagens Forklaring tal Mistanke den nævnte Tande Nævninge Sekr Sindsmagley paa Madras. —

Han nævnte Vanskelighed for Citanten Side ved Vidnets Forklaring for at Tiltalte i August 1841 havde lovet Sagsøgeren Udbetaling af det paastævnte Beløb efterat Tiltalte selv havde faaet Betaling for sit Arbeide, og at Tiltalte ikke havde holdt sit Løfte, men tvertimod havde forlangt Sagsøgeren skulde betale Tiltalte Beløbet for at faae det udbetalt til Sagsøgeren, hvilket Vidnet ikke havde villet gjøre, da det ikke var Sagsøgeren, men Tiltalte, som skulde betale Sagsøgeren, og at Tiltalte derpaa havde sagt, at han ikke vilde betale Sagsøgeren, men at han vilde lade ham gaae til Helvede, hvilket Vidnet havde forklaret Sagsøgeren. — Sagsøgeren har ikke fremlagt nogen Regning for det Arbeide, han paastaaer at have udført for Tiltalte, men har alene fremlagt en Regning for Materialier, som han har leveret til Arbeidet, og som Tiltalte har betalt. Sagsøgeren har ikke fremlagt nogen Regning for det Arbeide, han paastaaer at have udført for Tiltalte, men har alene fremlagt en Regning for Materialier, som han har leveret til Arbeidet, og som Tiltalte har betalt. Sagsøgeren har ikke fremlagt nogen Regning for det Arbeide, han paastaaer at have udført for Tiltalte, men har alene fremlagt en Regning for Materialier, som han har leveret til Arbeidet, og som Tiltalte har betalt.

Dering gjordetes Forandring i Dato og Rubriquen Januar - Februar Citationen afsagt efter Loven.

Francquebar den 6 Mai 1843.

C. Tiemsette
Justitiarius
Rtt Mandagen

Dagen afsagt efter Francquebars Rtt den 1ste Mai 1843.

C. Tiemsette
Justitiarius

Forsaavidt Dom blev lost i Rettens Gjerde Citanten nægter for Sandhed nogle Omstændighed.

Francquebar den 8 Mai 1843.

W. Cabraya

Dom

i Sagen Francquebars Rtt № 305/1842 Muttuvinn Letto, Ramasamy Letty og Ponnambala Letty contra Sinnavel Søn af Sinnappen.

Under nærværende Dag Sagen Citanterne med Vidnerne af 2den Mai f. A. skriftlig den 24de s. M. falden vedkommende paaat deres afgangne Broder Sinnappens efterladte Enke Sinnavel tiltalt med den at de 4re og ekte ne mø for mere end 10 Aar siden afsagt Allegattats efterladte Landomme, samt at respekte Dagens Omkostninger. Disse nævnte Allegattat gjør af Dagen at gjøre noget Citanternes og Indstævntes afdøde Mandsdødes Broder, der gjennem en Tidlang at gjøre lemlæ gos sin Broder og som anføres at gjøre fort Sins Gods, Forvaltning. - Citanterne stille fornemmeligt deres Fordring paa en mundtlig mellem de 4re Brødre (Citanterne og Sinnappen) under 29de October 1829 indgaaet Overenskomst, ifølge hvilken, i Overensstemmelse med Kiste og Dæling af Forældrenes fælles Eiendomme, var blevet bestemt, at de skulde 4re Brødre give Allegattat Understøttelse hver med 3 Fanam Ris og 1/4 Rupie aarligt, samt derhos, naar han med Døden afgik, forrette de fornødne sædvanlige saakaldte Tiggelige Ceremonier og dele de af Forældrene efterladte Eiendomme. Dette er ikke under Dagen benegtet. Saa Allegattat har efterladt sig noget, og det er almindeligt klart, at han ikke ved sin Død, som ikke

ikkun har nok, derimod er det tilstrækkeligen godtgjort, at Sinnavel, dog uagtet det omhyggelig nævnte Skifte havde Sted, har bestridt forskjellige Omkostninger, at Allegattat har efterladt sig Gjæld, som nu ved Retten anstiger til 43 Rdr. Gjælden skulde saaledes overstige Arvingernes Andel, hvorom Sinnavel ogsaa har forklaret, at han har givet Sinnappen adskillige Omkostninger med Begravelsen, uden at det dog kan tilregnes ham, som det ikke blot var, som saa ofte er tilfældet, at Laan tages til Brug med den Hensigt - ej heller har han forklaret, at Allegattat med Begravelsen havde givet Brødrene 50 Pagoders Værdie af Omgivelser. - Dersom Gjælden imidlertid, som der synes mere end gyldig Grund til at antage, ikke skulde være betalt, saa indskrænker Sagen sig til, hvorvidt Allegattat med Begravelsen og dette Øiemed, ikke indskrænket sig til mere, end hvad der kunde være Sinnappen og Sinnavel Billigt; thi dette kan alene være Spørgsmaalet om.

Ved denne Anledning maa nu bemærkes, at det er godtgjort, at Allegattat efter Skiftet mellem Brødrene har havt indtægter for og ved Sinnappens, at Citanterne ikke have kunnet oppebære dem med Indstævntes Vanskelighed at benægte, at de have givet Allegattat noget til Understøttelse

Dering gjoldende Forordning Lov og Ret.
Tinder Tilstand efter Loven.

Franquebar den 1ste Mai 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius
Ret Mandagen

C. Tiemroth
Protokollen

Da Sagen afsagt vaar Franquebar den 1. Mai 1843.

Dorai Pasaund Dom blev læst i Retten, hvorved Citanten nedlagde Forbud imod Indstævnte mødte Fanikkety.

Franquebar den 8 Mai 1843.

W. Tidbrayd

Dom

i Sagen Franquebar Ret No 305/1842 Muttuvien Letty, Pannambala Letty contra Sinnavel Tule af Sinnappen.

Under nævnte Dag gav Citanterne ved Fremmøde af 2den Mai f. A. skriftlig den 24de f. M. fældet endelig paa deres afgangne Broder Sinnappens afterladte Søskende Sinnavel tilbyttet med den at fælde og ekspedere mig for mine den 10 Aar siden afsagte Allegattats Løsninger. Efter nævnte Allegattat gaves af Sagen at sætte nævnte Citanternes og Indstævntes afdøde Mandom Broder Døtre, der skjønnes nu Tilstand at gaa Gud for sin Broder og sine ansvarne at sørge for sine Børn, gaa nu imellem de 4de Brødre (Citanterne og Sinnappen) under 27de October 1829 indgaaet Forening, ved hvilken, i Overensstemmelse med Skik og Sædvane, mellem Brødrene i Familien, naar blandt dennem, at de alle 4de skulde gjøre Allegattat Understøttelse paa med 3 Fanam Nelle og 1/4 Rupie aarligt, samt derefter, naar een med Døden afgik, forrette de sædvanlige saakaldte Tiege Ceremonier og dele de af Gaarde efterladte Eiendomme. Det nu ikke under Dagen bevises, at Allegattat har efterladt sig noget, og det nu fremmelegt klart, at den ikke har Eiendom, som

---

vedkommer sig nærmere, fremmet nu det tilstrækkeligen godtgjort, at Sinnappen, dog efterat det ommeldte Skifte fandt Sted, har bestyrket forskjellige Summer, at Sin Gæld skulde betales med Summen, som nu Medium anslaaes for 43 Rup. Imidlertid have Indstævnte, som nu Medium af Sinnavels Bevidning, tilstrækkelig godtgjort, at Sinnappen efterlod sig Gjæld med Beløbet, uden at det dog kan tilstrækkeligen godtgjøres, om det ikke blot var, som saa ofte er tilfældet, at Laan til Brug med din Tilsigelse. Medium Gaarden klaret, at Allegattat maa Bevidnet Gaarde gjæld Pagoder 50 Pagoders Værdie af Summer. Ovenfor Summer meddelt, som der fandt mange flere Vidner om dette Punkt; ikke indfrembragte noget bestemt, naar undtages Tilbøjelighed at med Bevidnet ofte udraabes Beløb af Summer, der anseeres til Bevidn, som ikke nøjere, eller Sin udfolder en mange Gange af. Det som der ikke saa gjør almen Sandt blive Bevidnsmaal om, Summer Indstævnte Sandt i Almindelighed til Gjældens nærmere at oplyse til Skifte og Deling imod Allegattat efterladt sig og navnlig om dets Gjæld indbefattes, imod Allegattat Gaarde skiftes sig, med Sinnappens og Sinnavels Bevidning; til dette Gjør at vore Hjemmelsmænd.

Ved denne Anledning maa nu bemærkes, at det er gjort, at Allegattat efterlod Skifte mellem Brødrene Gaarde indbefattende, for og med Sinnappen, at Citanterne ikke Sandt nærmere oplyst til med Indstævntes Bevidnelse at bevise, at de Gaarde gjorde Allegattat nogen til Understøttelse

dring gjoldende Franquebars Land- og Ruinegn Jonas Lauda Eliezer efter Lovens

Franquebar den 1ste Mai 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius
Ret Mandagen

Da aabnede afsagde vedre Franquebars Ret Mandagen den 1ste Mai 1843.

C. Tiemroth

Som Forsvarer for Citanten mødte Hr. Advokat Ponnusamy Sastry for Indstevnte mødte Fuldmægtig W. Cabraya

---

Dom

i Sagen Franquebars Ret № 305/1842 Muttaviru Pillai, Ponnambala Pillai og Ponnambala Pillai contra Sinnavel Pillai af Sinnappen.

Under nærværende Dag Hans Citanterne ved Fremmøde af 2den Mai f.A. Stævning den 24de f.M. fældt endelig paa Hustrue Sinnavel tilhørende Boerder Sinnappens afterladte Eiendomme for mere end 10 Aar siden afsagt Dagattals Opløsninger. Han nævnte Dagattal Hans af Dagen Boerder Døtre, der fødtes inden Ægteskab at Hans Hustrue og Hans anførte at Faderen førte Hans Sag, Hans nu mellem de Hr. Brødre Citanterne og Sinnappen) under 27de October 1829 indgaaet Forliig, i Overensstemmelse med Deling af Forældrenes fælles Eiendomme, var blandt bestemt, at de 4re Fjerdedele af Dagattal Overskydende skulle gives med 3 Fjerdedele Nelli og 1 Fjerdedel Rug aarligt, samt derefter, naar Faderen afgik, foretage de fornødne sædvanlige Ceremonier og Dåd de af Gaarden efter Loven tilkommende Ret, men ikke længer Dagen derefter. Saa Dagattal der efterlod sig nogle, og det er tilstrækkeligt klart, at Hun til sine Eiendomme, Hans

---

rettet sig mod, derimod er det tilstrækkeligen godtgjort, at Hun tidligere, dog efterat det omtvistede Skifte fandt Sted, har bekjendt forskjellige Gange, at Hun har solgt at Ringåke, som at Widua omtvister Hans 43 Rdr. Hvilke Penge Hanna anvendte til Sinnavels Dødsfald, ligesom det og er godtgjort, at Hun har givet Sinnavel adskillige Gange med Dødsfaldet, uden at det dog kan, efterfølgende Hans Laan til Brug med sin Familie. — Widua har forklaret, at Dagattal med Dødsfaldet havde givet Broderen 50 Pagoders Værdie af Ringåke. — Vidnet Lauda meddeler tid, som om der havde været flere Vidner om dette Punkt, ikke indstævnes noget bestemt, naar den Ret lagde i Betragtning at med Dødsfaldet ofte udraabes Dele af Ringåke, der anvendes til Brød, hvilke Ret ikke nødvendig, eller Lauda Hans at det Mandfolk ikke udfolder, eller Hun udfolder en mange Part af. — Det Hans Lauda Hans har alene Lauda bliver Gjenstand for, Hvorvidt Landsmanden havde i Almindelighed til sig, hvorvidt Landsmanden havde i Almindelighed til sig tydeligt nødvendigt at opgive til Skifte og Deling Hvad Dagattal har efterladt sig og navnlig om disse Skjeder indbefattes, Hvad Dagattal havde skilt sig, med til Sinnappens og Sinnavels Dødsfald, til dette Hans at vore Hjemmelsmænd.

Den Omstændighed, mage vi bemærke, at det er godt gjort, at Dagattal efter Skiftet mellem Brødrene Hans Hustrue Indtægter for og med Sinnappen, at Citanterne ikke Hans nogt efterat til med Landsmandens Bevidstløshed at benytte, at de Hans givet Dagattal noget til Underhold

samt at undslige med denne Ret, der vilde fig Vanskeligheder
bestrive Omkostningerne og at vorsage en Ekstersøn til
Allegattal med Navn Pavadei gaatog fig at antvorde Leig-
bealet, i det han dog tilligs frafaldt al Fordring paa Arv
efter Allegattal. – Denne Ekstersøn burde fortvivlet antages
allerede at mille hans navnl Allegattals nærmeste Arving. –
Citanterne selv erklære, at Allegattal var en dem
i Grunden fremmed Person, som de ikke havde Forplig-
tede til at understøtte, men at de paa Rette endbyrde
gaatog dem denne Forpligtelse, fordi Allegattal indtræd med
Tandsomme dem tilsvende og for at undgaae Strid med
Sande. – At Allegattal paa Rette har forlangt Understøt
fig fuldvel er ogsaa godtgjort, derimod er det ikke
godtgjort, at Grunden var den, Citanterne angive;
at Allegattal, der Sande bekiagt fig over ikke at
modtage Understøt af Citanterne, Sande anført, at
disse Sande skiftet og delt ogsaa hvad Sin selv har
"forligen Sande forsmurmet og nu dog ikke gav
det lovede Understøt, den saledes antydede Grund
for at Citanterne Sande gaatagt fig til at give
Sande Understøt skjønne ialt Fald mere tvivlsomt,
end den af Citanterne selv angivne. Da Allegattal
nu ikke har underskrevet Skiftets Dokument af 29
Oktober 1829 (Aktst. N:o 8) burde det vore Sagen
vanskeligere om Sin paa Grund af, det Understøt, der
blev bestemt for Sande, ogsaa har vilket forligte fig
til nærmere gjorde at efterlade det lille i Sande Person
ligen Sande tilbage af 8 mgl. Rug, til Deling mellem de
4 to Børn, men allerede herimod vilde det, at
Sin derved følte anses urimeligt stort i Forhold til
gjældigen at bestemme over saadanne Smaating ellers burde

efter Skiftet mellem Sande i sit Navn. Skulle vilde i alt Fald
Sande forbrat en bestemt Contract for Allegattals Død, og en
saadan Sag ikke at være tvistagtig. Det synes ogsaa be-
synderligt at Citanterne Sine først stille i det 12 Aars
der var forløbne efter Allegattals Død og saalænge Sinnappen
levede uden at opfordre denne til at skifte og dele, og først
efter Sinnappens Død kræve dette. Det synes som om
Sinnappen ikke skal have nydt tilstrækkelig Forsigtighed af
27 Oktober 1829, og derfor var Sande ret til den Forbrat,
Forligelsen med førte, naturligt forstaaes ikke alle
Spørgsmaal allerede paa anden Maade Sande gjort sine paa,
Svaret Sin bestod. Men nærmere derom, da Allegattal
ikke kan ansees at Sande mere for den Person i det hvorom
Sin overskrevet at indgaae Overenskomst
Noget, og Sin om dette Sande mere Tilfældet dette dog in
casu ikke Sine blandt overkommet, efterdi tilligemed
maatte Sande for at Citanterne Sande oplyse, hvem af dem
overtagne Forpligter at give Allegattal Understøt, som jo
er det nærmeste, paaregne de selv grunde deres Fordring,
og hvilket Barn mangler, saa maatte Undskyldning for
Citanternes Tiltale i denne Dag være at forkaste. Derfor burde
der, efter Omstændighederne og med Hensyn til at Par-
tier, efter Omstændighederne og med Hensyn til at Par-
tierne rigtige Forhold, Undskyldning under Sagen
Sag rimeligt fig gaa, ikke være Grund til andet end at
ogsaa Processens Omkostninger

Sy Kjendes for Ret

Undskyldning Sinnavel Eske efter Sinnappen bør for
Citanternes Mattheus Sellie, Planavane Sellie og Ponnambala

Den 29de Maii 1843 blev Sessionen Publik i Franquebar
Stuen Assistenten Omkostninger Jevnaber
Stuen Assistenten Lassen.
Franquebar den 29de Maii 1843.

C. Simmonds
Justitiarius

Saaledes afsagt inden Franquebars Ret Mandagen
den 29de Maii 1843.

C. Simmonds

Sagen paakiendt Dom blev oplæst i Rettelsen,
Jomfru Cor Citantens myndte Ramasamy Pelly. For
Indstevnte mødte Suriamurty.
Franquebar den 31 Maii 1843.

W. Sibbaraja.

Dom

i Sagen Franquebars Ret No. 836/1842 D: Rodrigez
contra Johan Rodrigez Faustins Gilbert Raymond
Berry og D: F. Hais.

Ved Kjendelse af 26 September f. A: hvilken den
15 November nestefter faldt i retta blev paa dom.
langende af D: Rodrigez indkaldte Johan Rodrigez,
Faustina Gilbert, Raymond Berry og D: F. Hais
og begjæret tilligtend til Citanten at betale
samme Sum af Cr. Rdr. 106-11an med Renter a 6 pCt.
Renter fra 25de April 1824 - indtil Betalingstiden,
tilgaldne paastaaet Processens Omkostninger.
Dennæ Sag kom paa Contocorant mellem for
skjellige Personer, der var laante og kontrakter lig
og for en vis Maria Rodrigez, samt endelig
Skjøderne for Jomfru Cor Pagrammen, hvilken Conto

corant er accepteret af en vis Thomaria de Almeeida,
som bemeldte Maria Rodrigez Arving samt Thomarias
Broder som den indstevnte D. F. Hais, der ere Sønner
i Ægteskab og gjorde Boer, som Langmorgen. Bemeldte
Indstevnte vare Arvinger efter Thomaria de Almeide
og Citanten kronar i grunden Een nogat Forlods i sit
Bo (Maria Rodrigez) i Huis saasom Eiendommen saa
at noen Forgaa Ret. Pennengene er indlagt paa
6 Aars Varsel, da forskjellige af Familien saa for
Sidst at vilde sig paa Madras. Ogsaa gaar Citanten
saasand normest ud paa at erholde sit Tilgode,
saavidt af Rente Midler, hvilket ikke forbører inden
den ordinaire Hjemstævnt og ikke saa at saa noen
Gjenstand for videre Tiltale. Den medindstevnte
Pannter Siscendrer har blot gaaet ud paa at faae
Ruspand til at afbetale Gjælden efter saavidt ved
at regnskab og bestille de Forgaa Ret vorende
faste Eiendomme, som Gjør til det af den for
omtalte Maria Rodrigez i sin Tid efterladte
Bo, at Forslag Forsvaa Citanten dog ikke Gav
Kont at Kunne vedlade sig.

Kravet saa bestaaer af følgende Poster
42 Mad: Rdr. Hvoraf skjønne 6 pCt. fra 25 April 1824.
6 Rdr. 39-11, Hvoraf maatte skjønne Renter a 6 pCt.
fra 1 August 1830 og 40 Rupies. Hvoraf regnes Renter
ved skjønnet 15 Rdr. er afbetalt og afskrevet
paa Capitalen maatte altsaa afgaa paa den sidste
Post. Hvorved de nye Kommer til at udgjøre 25 Rdr.
Skatter Hvoraf Kunne Kun tilsaae med 4 Rdr. fra Rettelsen

Dato. —

Hermed kan meddeles Eiendommens Saadelses at
Indstævnte udrader behørigt, forsaavidt der efter
Thomasia Almeida Ennken stævnes Eiendommen
tilkjendte Arvingerne i Sollerskab, Skriv Betaling
Sagens Omkostninger bliver at Sorm —

Ci Tjendte for Ret
Indstævnte Johan Rodriger, Faustina Gilbert,
Raymond Beers og J. F. Haus bør Som Arvinger
efter nu afd. Thomasia de Almeida til Sekretair
C. Rodriger at udrede Co. Rdr. Et Hundrede
og Fem Anna Elleve, Saaledes, at der betegnes
Kanter rette Betaling Sor, for at Beløb
af Co. Rdr. 42 Sra 25 April 1824 for at Beløb
og for Resten Co. Rdr. 25 Runder a 4 pCt. Sra
Stevningens Dato 26 September 1842, Samt
videre saa Betingelse at Indstævnte Sem
forpligtes at betale forskrevne Summer
forsaavidt Betaling Sor Sogen i Sagen Rette
bafindtlige af Thomasia de Almeida efter-
ladte rettin mellem Arvingerne ophjestede
Eiendommen. —

Imodsat Sald tilkjendes Co. Rdr. 50 i Capital og 3 Rdr.
Rdl til pro rata at Sorge vedkommende Ind.
stævnte Sukelle, Sort ved Sam eller Sendes
personlige Vorretning. —

Processens Omkostninger Sames —

At efterkommes inden 15 Dage efter denne Doms
lovlige Forkyndelse under Adfærd efter Loven —

Franquebar den 1ste Mai 1843. —

C. Tiemroth
Justitiarius

Dagen afsagt inden Franquebar Ret den 2den Mai 1843. —

Tasperen
C. Tiemroth

Dommen blev oplæst i Retten, Sorend Foricitan
den mødte Sambidaram for Indstævnte mødte
J. F. Haus paa egen og Mnr. Indstævntes Vegne

Franquebar den 9 Mai 1843. — W. Puboraja

Dom

i Sagen Franquebar Ret Nr. 921/1842 Mangal contra
Minatchi og Sittambalam —

Ved Stævning af 28 November f. A., givet den 19de
December næstefter fuldt indkaldt, paastaaer Citanten den
i nærværende Sag indstævnede Minatchi og Sittambalam
tilbørlig dømt at betale 60 Rdr. 50 i Capital og 3 Rdr.
Sydske Renter ifølge en af Indstævntes Formænder
Sangara Selly udstedt Gjældsobligation af 22de November
1841, samt at udrede Processens Omkostninger. —
Indstævnte Sam lovlig gjennem Bud i Sagen. Da
Sagen faldt i rette Sønde Citanten forsømt
at fremlegge det paastævnte Skrift, og Sagen udsattes
derefter til første Retsdag efter Nytaar. — Indstævnte
erklærede derpaa ikke at kunne prøve paa Grund
af Borg i deres Familie og udstedt Kjendelse i 3 Dage
Sorgen de paa bestemte og Sam ikke altid nøiagtig
mødte eller lovlig Møde, hvorved Sagen med Citantens
Samtykke Sor Sidstnævnte maatte udsættes 2 Maaneder. —
Der nu Saaledes blev optaget til Doms for at

afgjöres afseende de framlagde Berörda och Räkenskaper

Efter Lyndes for Rätt

Justerande Miniatchi och Sittambalam bör at
vinnlägga sig till Citantinden Mangal att om nio Dagarna
Lotta under 22:dra November 1841 inför Rätt i närvarande
Dag framlagt tillräcklig Fullmagt eller Laga Befallning af Ed. Rätt. Hälsotredsindstämde i Capitat och
Ed. Rätt Fru i Rinter

Processens Omkostningar betalar Justerande
till Citantinden uti Ed. Rätt Fru Anna Sex. -

Att efterkommas inom 15 Dagar efter denna
Domes lagliga Förkunnelse under Åtfärd efter Lagen
Frangnebar den 1:sta Maj 1843. -

C. Tiemroth
Justitiarius

Domen afsagd inför Frangnebars Rätt den
2:dra Maj 1843. -

Lästaren
C. Tiemroth

Domman klargjord i Rätten, förrätta Citanten
inför mötte. Justerande förordnade. -
Frangnebar den 8 Maj 1843. - W. Subraija. -

Dom

i Saken Frangnebar Rätt No. 124/1842. Holanda
vele Pulley contra Miniatchi och Sittambalam Ar.
mingar efter Packaren Lotty. -

Vad Stämning af 28:de November f. A. inför
den 19 December nästlidne fälld emellan Jus
Holandavelu Pulley angifvit Justerande lilly
ande att betala Sam Ed. Rätt 126 - 10:- Fälld
an af Citanten upgjorda Conto Courant samt Jus
vad den åtför Packarens Mellanmannaskap, jämte
att godtgöra nämnande Dags Omkostningar. - Justerande

den Sama lärt gifva Weta i Dagen, Sina förfall anfört
anstånd till första Rättedag i Januari Månad för
att gifva Svar. - Denna Justerande är den mest ge
gående af Borgi denne familien klagat för lought
i 3 Vägar, Jämväl är den av bortresta och sedan i 32
år Sina icke mäkt eller lade något, Endel Citanten
efter 2:ne Månaders Wanten gå emot Dagen och tagen
till dome. - Denna kan alltså icke afgjöras efter
Citantens Conto: Courant, den förutom i icke
uppfylder fullgiza Skäl med Undtagelse af, att
uppgifter Bevisbar för en Dikt Kost icke är uppfyll
eller lagt i Betagning med Gemenskap,
emedlertid blifver Citantens egen Ed. -

Efter Lyndes för Rätt.

Justerande Miniatchi och Sittambalam bör
till Citanten Holandavelu Pulley att betala Ed. Rätt:
Ett Hundrede och Fyra och Sex Anna Fr. -

Processens Omkostningar betalar Justerande
till Citanten uti Ed. Rätt: Fru Anna Fyrtio. -

Att efterkommas inom 15 Dagar efter
denna Doms lagliga Förkunnelse under Åtfärd
efter Lagen. -

Frangnebar den 1:sta Maj 1843. C. Tiemroth
Justitiarius

Domen afsagd inför Frangnebars Rätt den 2:dra Maj 1843.

Lästaren
C. Tiemroth

Domman klargjord i Rätten, förrätta Citanten
inför mötte. Justerande förordnade. -
Frangnebar den 8 Maj 1843. - W. Subraija

Dom

i Extrarets-sagen Jørgen Peder Rod, Nr. 2 for 1843, justitien
contra Arrestanten Visuvasen.

Under mødet paa denne Dag var Arrestanten Visuvasen,
ifølge Justitsmandens Stevning af 7de Januar s. A.,
tilkaldt for at forklare paa at stille Sikkerhed for sin
ældre Broder Devasagajams bebudede Tiltale
liggende paa Cella Manikkapongel.

Arrestanten, der er anginet at være 35 Aar
gammel, stilket Hjemmel med Hustru, siges
at være en Dans af nr. for ca. 12 Aar siden med Skibet
afgaaet Barbier Malecappen. Han forklarede til en
Tid siden navnedat Lutheraner, efterat
have ifølge Profession Barbeer. — Han skal med familien
være kommet først til Hjemmet paa Besøg, og
være bleven, forinden sidste Gang han var dette
Rige besøgte, allerede gift med Hustruen.
Efter sine Tilbagekomst fra Pinang, hvorfra
han at være meget fornøiet med sin Stilling,

Aarsagen er angivet at være, at Broderen Skrædder og
Hyldrende, Hvorfra Arrestanten lider, har paa Reisen mer blandt
andet taget af og rundt om Tid til anden er indsat for, at klage
saldende Hjem og ægteskabelig Troskab, samt at han selv boer,
ligesom det og af den indførte Dom, der findes allerede
dom, saa er det blandt andet sagt, at Hustruen af storke
Vidder Hjelp for den Omstændighed, han altid følte, efterat
han gjennemgaaet sin Anfald af den Hjerne, hvormed
han er behæftet. — Under disse Omstændigheder skal han
afmeldt dem selv fra Vik i nogle Dage, og
da dem rigtigt Creaturen for dameden samt besørget
at alle andet smaat Arbeide, han var istand til, man
dagen efter for at ha 5 Dage, naar han først begynder
at drikke, dem vorst i sin behandig Ruus Egenskab
er det dog ikke bekjendt at han i drukken Tilstand har
begaaet, ligesom han sjelden ikke viser sin Gang tiligem
Hvorom mere vil findes anført nedenfor. Umid-
delbart for den formundlige Aldersansættelse, der er
Gjenstand for nærværende Dag skiede dem fundet Ret,
for nogle Tjener dem vorst ansøgt af Politiet paa
Grund af sin Broder med sin ældre Broder, dem ovenfor
nævnte Devasagajam, med hvem og med hvis Sønner Arrestan-
ten var forundt siden sin Hjemkomst paa at dem staaet
i stadt Forstaaelse.

Efter den ældre Broder Devasagajams egne An-
givelse der i det Væsentlige stemmer med Arrestantens og
den anden Indvandrer Broders, har Faderen Malecappen efterladt
sig forskjellige Eiendomme, bestaaende af et Hjelder Mellemmark,
samt paa nogle over 700 Rigsdaler, af hvis i Bjem, af Ditto

Dom.

i Extradets-sagen Justitiarius Rod. Nr. 2 pas. 42 contra Arrestanten Visuvasin.

Blev mødt ved Retten Dag som Arrestanten Visuvasin, ifølge Kjendelsen afsagt den 7de Januar s. A., tiltalt for at forsøge paa at forlede Ild paa et af Jens ældre Brødre Devadasajans bebudt Hybelhuus beliggende paa Lille Mariekjærgel.

Arrestanten, der er anseet at være 35 Aar gammel, Smed efter Stammen med Jens Hedemand, som afgaaet Bastian Malelappen — sammesteds til at være indvandret Lutheraner, beskrives Levemaade, og jvrigt som Dansk Undersaat, — Han skal med Familien nylig være kommet fra Penang som Dansk og nu være bosat paa Christianshavn, hvorfra efter Omstændighederne ikke Politiet vil kunne mandes at være at skaffe Vidner med Hensyn til Arrestantens Forhold, som Jens selv skulde være bekjendt med, da Vidnet, der indtil Aaret 1839, da Vidnet Ragjarungodaad og Justitiarius Pehlings efter mange Aars Tjeneste i Colonien rejste til Danmark, — Arrestanten, der ogsaa skulde kjende Ragjarungodaadens Jens første for at Aaret efter at være kommet tilbage til Penang, hvorfra han atter kom hjem og nu er bosat paa Christianshavn, hvor han skal have god Forretning, — Jens har som Dreng gaaet i Skole og er derpaa blevet sat til at lære Skomagerhaandværket, som han dog ikke har udøvet, men er bleven Politibetjent, som han skal være ved Politiet i Penang, hvorfra han er kommet hertil for at være Vidne i denne Sag, — Arrestanten, der er født i Penang, skal have boet i Danmark i 3 Aar,

paa Vellepaleam og it paa Pudüpaleam, hvorlic og maatte
forhverve Grund med det Øvrige opført og af Dewasagajam
bebodt strandede Hjulskjüe, bestaaende af 2de Afdelinger,
den dog ene ünderstøt Leg, hvorimod nogle Stüde Gods andre
Materialier og Mynter m: m: - Endelig befindes i
Familien en Bøg anført Messingtöi, efterladt af en
Hvor med Overskuden bort i det fallede Hüs paa Pud-
dupaleam; det i Byen er Leid bort, og süst paa Veli-
üdden. Denne er ruinø vok en anden Hüse i denne
der med sin Mand bor i et denne tilhørende Hüs
paa Puddüpaleam. - Da omhyggelig ommeldte Enkedame
til Hvilke, med Undtagelse af de af den afdød Hüse
efterladte Messing-Dagur, der nu tilfalde Brødrene,
efter Landets Bøg, Hun og begge Brødrene Dewa-
sagajam og Visüvasa med fortsigaanelse af de nuværø
Hvor Hüse, vilde blive Arvinger, skulde det
Hvor af den tilfalde 1/3 Deel af det Hele, hvoraf dog
Hvor Lovlüe blev til Nytte og Bøg for sædvanlig
Hvor og derefter alene Hvor Hüse ikke i lige Parter
mellem Brødrene, befindes nødvendigt at være enhver,
og deraf sees det, at Misforstaaelsen mellem Brødrene
for vidste sig, i det den ældre Broder, formedelst ikke
Hvor at være i overensstemmelse til Bøg, Hvorved
Hvor bort, nu 3 a 4 Dage, for det Øiemed, paa
hvilket nærværende Dag begyndte, skulde nu Arrestanten nu
Dag tage nu Messinggodset Hvor til sig af den afdøde
Hvor Hüse, som ovenfor omhandlet, efterladte Dage,
den befandt sig i det af Hun og Broderen beboede Hüs,
enhver Hvinna Brødrene skulde gantsat tælles for 4 Fare. - Dette

nu Fare af Babbatog, og tælles 2 Fare til Morgenen til daglig
Ordgjerder, til Hvis bestridelse de til den Øst og Hjørne Enden at
Hun Hus i Hvid. - Under denne Øvrighed, som den nærmer ogsaa
mellem Brødrene, skulde den ældre Dewasagajam, efteründer
Arrestanten Brødrene, med paa Moderens Begjæring, skjødte
de ønskede af Søsteren efterladte Messingsager til sin Bopæl
paa Manikapongel og skriftligt bemærke sig ovenfor Be-
dømmelsen for Politimesteren, der og skulde beskikkede Mænd
til Raad at skifte og dele med sin Broder Dewasagajam. Før
i denne Anledning først angaaet, at begge Brødrene skulde møde
hos Politimesteren, hvilket og at skee under Forsømmelse er blevet
tilført Protokollen, som nogle der anlagde rigtigt, skulde
bevare inindtil paa en Tiltagelse, da det skeer af Dewa-
sagajam selv er nødsaget, at Hun alene maa gaa til Poli-
timesteren. - Dewasagajam fortolkes nidere, at efter at
Hun og Arrestanten nærmere kommer Hjem, skulde denne skille mellem
ogbrugt en lukket Kiste, og da Hun, Dewasagajam, skulde for-
hindre Hun dertil, skulde Arrestanten overfalde og slaae
Hun, hvorfor Hun af en Policeyion Rasa, skulde maatte
lade Hun arrestere, og at Arrestanten nær forblandt i
Policearbeidet Hele Natten. - I denne Fortolkning fra
Dewasagajams Side befindes blot saameget rigtigt, at
Brødrene, skulde mødt i Hvid i Anledning af, at Arre-
stanten ikke skulde skulle en Kiste, men det var en Kiste,
og Arrestanten Hvor gjennem om at ville skulle
den for at faae Hjælp til Bestridelse af de daglige Hvis
Hvidningsudgifter er ikke af Dewasagajam blandt mosgaa-
Denne Rigdom fremdeles mindigt Hun skulde Hvad

Jammen. Dog Dewasagajans Jandt norsk Politiemesteren
Kjendt, dette dog ar vaere vist, og kan videre Jamen vant
det Jammen Klammerin, under Frillet Kaagge Rødtrøm
yaa den Aldres Dewasagajans Bryllup blame andre,
Politiejon Sethen, der er af Rasa Kaste, mens
at Kvinden skulde Jamen fundt Had nogang, da begge
Brødrene kom Jamen for Politiemesteren, er naturligvis
uregtigt. - At Arrestanten skulde Jamen staat aller slet
mod Brødrene er fuldt ikke oplyst. Samtlige for De-
wasagajam, confrontert med Moderen, maatte nægte,
at Arrestanten, der med ikke nogang mindst af Politiet mente
"rene Kvad til Dewasagajam, angaaende Kjøb og Salg,
og fuldt ikke vidnede Grund Jamen Grund til at klage mod,
ikke Jandt skulde Brødrene. - Politiejonen forklarede
slet at Jamen Jandt begge Brødrene Jamen med fin Kok
i Haanden staaende og Kjendte og yaa Dagjorde at
Dewasagajam at Jamen bragte dem til Politiet paa Cru
Kattarekery; Jamsfra de alle blev bragte til Politiet
dafrem, der Jamen erklærer, at Dewasagajam skulde
fik Tilladelse til at gaae, og Visevagt, der var dennem,
at fer Timer efter. - Jammen Dag Klarmiddag, da
Eldre gjaaskulde om Aftenen skulde Jamen fundt Had, er
det dernæst oplyst, at Arrestanten omtrent kl 5, Jandt skulde
i Afgaa Kaik Skulderen yaa Marikkapongal, ikke langt
fra Dewasagajams Bopæl, og der Jandt gaaet fin Vej,
Kvinden over den Jamen sammegaaende Marked i almindelighed
Attryk mod at sige, at Jan ikke var gal, ikke nu Ejer og
skulde ikke nu Egger, men at Jan dog Jmarkes Jandt ind
i Hjertet Brødrene eller nogen Jams Navn.

Arrestanten befindes endelig Jammen Aften, den
26de December f. A. efter kl 8 at Jamen skjøt for sin

yae Politipatrouille brandte Vidner at Jamen sig Jaasnart omkring og i Hælene
til Jand at Jamen mødte Marikkapongal, Jvem Jan i det Jan kom for-
bi en Hængemand Selskabet Kaik Bizet Jandt begyndt til at
taale en Jirat. Selskabet kaik vise Jimadamy, mod dertil Vrang,
til Jamen begjæringen blev gjort, Jandt først nogtet at gaae til
Arrestanten, men da denne begyndte bande ad maatte Jandt en
Jidstund (Den til bringe af de indførte Jotmandskab ene lille Jammen
drøjt Klud) Jandt Vrangen gjorde Jand en lidten Jind, Jandt
i den ene Jude. - Arrestanten Jandt bøjdet sig til Jorden og
Jandt taget nogle Blade, aller dolige og for at skjule Jan
Jiendes, Jom mer Jort, og mer mandrat Jin Vei mod Øst, den
Jorte ligge tet forbi Dewasagajams Hjem. - Selskabet kaik for-
klarer dengang at mene Jeart til Os, men nogat efter om-
trent ½ Kali (en Kali er omtrent 25 Minuter) Jandt Jan
Jort en Hund gjøe, og da Jan Jandt nogat gammelt Tømmer
liggende i Nærheden af Dewasagajams Hjem, Jvilket Jan benyg-
tede Hunde blive Kjædet, Jandt Jan Jundt Vrangen ud
for at Jee, Jvad mer paa Jerde. - Jan mer imidlertid
paa Jengaa, da det mer mørkt, og Jan kvadt, Dem-
gen kunde mere bange, fulgt Kjæ efter og Jandt de Jort Dem-
me Sinisang, raabe, at Jan Jkulde komme Jøstigt, der mer Eld
i Dewasagajams Hjem. - Selskabet mer ikke til, Jandt kaldt
paa Børnene og gjemt sig ifærd med at rydde Vraat ve
af Vagt, Jvorved Eld almindt omtrent i Omkreds af en Td.
Der mer ingen Flamme - Vel almindt paa Brændet
Vraat blev skrækket af en tilstede Dagleier med Navn
Vengidasalam, der kraadte Ildene ud med Fødder. -
Det er skrevet sat indenfor Cirkel, at Dewasagajams

Politiassistent Anandaiyer, der i Tirsdags Eftermiddags Selskabs Vaik, om sin Ankomst til Byen, talte saa bebreidende af sig selv, først naar han nævnte sig, derefter Tamilerne i almindelighed, at Sagen maatte nødvendig, for at Tamilernes Mistanke for ya sig selv, at ya Tamilerne, ganske naturligt maatte falde Allerede gjorde Anstrig, flere blandt forskjellige Vengidasalaw, at Sagen maatte have Navn Sami, at han Lascarer, der havde sagt i Politiet Vaikis Embedsmand i en Person af Arrestanten, en Prang med Navn Lutz eller Dorethy Anandaiyer Mand Devasagayam, der befandt sig i Arrestanten i en Handel Ramasamis Hund, Navn Selskabs Vaik var, efter flere Gange, som det syntes, at have fortalt, forholdes, som ovenfor ommeldt, Arrestanten Tamilerne saaledes at ovenfor Tirsdag af Sagen Politi Sinnasamy, gaaet Hjem, og overtrædelig at Timen efter at have forladt Politiet var ophævet. Tamilerne Handel Ramasamy, som anførte, ya Devasagayam og Anandaiyer forlangende, med 3 Lascarer og den ene Peon, ledsaget af Devasagayam Politi og de ovenfor nævnte personer, Vengidasalam og Sami samt Prangen Lutz gerne Arrestanten, i Sagen Bygd. - Handelen og de 4re andre militaire Personer Tamilerne bragte Arrestanten til Byen, ledsaget i nogen Afstand af Devasagayam Vengidasalam, Sami og Lutz - saa Vogn, da Vagten ankom til at Politiet, hvor en Vagtmandskab for Indsættelse, angiven

at være falden ved Militaire Personale dig Sted, og at have bekjendt at have skaaret Arrestanten [illegible] af Devasagayam, [illegible] Politi Betjente, som gidasalam og Sami, da de vare komne og til Stedet, hvor der blev gjort Forsøg forklarede af Arrestanten at være blevet gjort efterfølgende Uretmæssig ja, jeg har gjort det, fordi jeg havde Ret, jeg skal rømme Territoriet, dog med Arrestanten sagde jeg skal sprænge rømme Territoriet og Sami jeg skal rømme Territoriet imorgen 11/12, Arrestanten, der ikke i Almindelighed har benyttet sig Haandgangsmaade, paastaaer, at den Ene blev gjort, fordi han var bleven gjort Ende Vrian, fordi Sagen frygtede for voldelig Medfangelse af Vagtmen, hvortil de alle tre have Ret, samt paa Vagten at overlade Sagen, naar Sagen skal rømme Territoriet. - Ogsaa paastaaer han, at Paagribelsen var sket med Overgivelse til Hjælp, Arrestanten, blev, ligesom Politiet, da de kom til Stedet, hvor Arrestanten Politiet ikke forinden havde været i nærmeste Forbindelse med Arrestanten - mens den Politiet Vengidasalam og Sami fra den omtalte Overgivelsesøjeblik, bragt til Castellet Fængsel og der afleveret til Vagten, hvorfra Sagen næste Morgen den 27 December f.A. blev afgivet til Politiet, og siden den Tid Sagen siddet i Arrestlokalet paa Politiet.

Under dn dan 27de og 28de December gaa skriftlig til
Gjennemsynet og dennes Meddelelse til Politimesteren
forat Sagen kunde blive saa vidt forberedet, at Arrestanten
kunde blive stillet for Retten den 2den Januar 1854.
Af Grunde som ikke ere blevne opgivne, er dette dog ikke
skeet, men først den 4de Januar, da Arrestanten
blev ført for Retten til Forhør.

Under dette Forhør, som varede fra Kl. 11 Formiddag til
Kl. 4 Eftermiddag, afgav Arrestanten en fuldstændig Tilstaaelse
om Drabet, hvis Detailler ere fremstillede i det Foregaaende.
Han erklærede, at han ikke havde haft nogen Hensigt med
sin Reise til Kjøbenhavn, men at han var bleven ført til
Byen af Tilfældet, og at han først havde besluttet at dræbe
Pigen, da han traf hende i Gaarden i Nr. 4 Ny Adelgade.
Han havde ikke kjendt hende tidligere, men havde ved
Spørgsmaal erfaret, at hun var Tjenestepige i Huset.
Han havde ikke haft noget Forhold til hende, men
havde kun set hende et Par Gange i Gaarden, og
havde ikke talt med hende. Han havde ikke haft
nogen Grund til at dræbe hende, men havde kun
besluttet det, fordi han saa, at hun var alene i
Gaarden, og fordi han ikke havde haft Penge til
at betale for sig i et Logihus. Han havde ikke
haft nogen Hensigt med at dræbe hende, men
havde kun besluttet det, fordi han saa, at hun
var alene i Gaarden, og fordi han ikke havde haft
Penge til at betale for sig i et Logihus.

Arrestanten Arrestanten erklærede ikke at ville
Retten til nogen Forklaring af Sagen, idet
Gjennemsynsmanden Auditeur Andræ bemærkede, at
det første Øjemed, som Sagen skulde tjene til
Oplysning, var opfyldt, og at det ikke var
af Vigtighed, at Arrestanten skulde afgive
nogen Forklaring.

Af Akterne fremgaar, at Arrestanten er født
den 2den Februar 1833 i Kjøbenhavn, hvor
han har havt sit Ophold næsten hele Tiden.
Han har været i Tjeneste hos forskjellige
Herskaber, men har ikke været i Tjeneste
siden Foraaret 1853. Han har ikke haft
nogen Grund til at dræbe Pigen, men
havde kun besluttet det, fordi han saa,
at hun var alene i Gaarden, og fordi han
ikke havde haft Penge til at betale for sig
i et Logihus.

...rsten afgiven Bekjendtgjørelse meddelig. Dens første
...paat indeholder, efter den forskjellige Natur, hvorom der
...at Tale, nødvendigviis baade første og hyppigst, efter
...som det maatte synes antagen, at beneficeren agter at
...foretage en Handling, der kunde medføre en Forlegen
...Ulempe, som den, at legge Eet imellem Halvdelen af det
...for Dennes Indretning daglige udfald Vaaretag, kunde
...dog maa erfares, hvorved det Mistanke i det Hele maatte
...gjøres. - Dette er dækkelig Maad, saalænge Jorden
...staar og gaar, synes at maatte finnes indlysende, at naar
...Eet ikke blade lægges mellem Vaaren, den vinterlige
...følge saa nøie den, at Ildren ikke antænde Vraant,
...og naar jorden derfor forsvarlig legger Eet mellem Vraant,
...saa synes Hensigten, at skulle skulde bruges, at maatte
...nøie nødtørftigste forbindes med det første, hvorefter
...Ildren bliver lagt i Vraant. - Dette fra Arrestantens
...Side tilsvarende Undtagelsen, om at jorden nordfinde
...gives det nye Anførte Reisonnement, anmuntrer
...vornemmelig Tilfolde, ved mere Kraft, og hvorved
...i denne Bekjendtgjørelses sidste Punkt Arrestanten
...maa antages ikke at ville nødsages til at
...drengne sin nogenlunde Hensigt, saa synes ikke,
...efter Udfaldet af Bekjendtgjørelsens første Punkt,
...saaledes som Sagen nu staar, at være nødvendig
...forfaret, at maatte anføre, som allerede
...sagt, ligesom det ogsaa er nu Gjenstand, som ikke
...er ganske let at afgjøre, om saadant synes er og
...ikke, ikke Arrestantens nærmere modificerede,
...efter foranderd Tilsigt for Sagen i nogen Henseende
...kan forandre det Resultat, under hvilken Synsvinkel for Prolixi-

...maatte forskjelligt kunne afgjøres at bero til
...Naar det imidlertid tages i Overveielse, at den
...Hensigt, efter meget Grundsætninger i Almindelighed
...i videnskabelig Tager, ikke tillægges nogen Vægt, som en
...Jordens Bekjendtgjørelse af 25 Mai 1751 gjør det
...ikke at være i videnskabelig Tager, nødvendigt af nogen Bekjendt-
...gjørelse, at sige udtrykkelig Ophævelse af den forskrevne
...at fornemme den for ganske Klarhed, efter Kgl. af
...13 Juli 1836 59, paa Grund af Overmaaden vel mange Hensyn
...ikke alene at maatte anbefale, men tillige ogsaa nu
...Hensyns Pligter, hvad angaaer Tilfælde, som de ovenfor anførte, Bekjendtgjørelses Punkt
...vel ikke at være fri for Mangler, hvad angaaer
...dets Forfatning, derefter Langsommelighed maatte gjø-
...re, nu, hensyn til nogen Bekjendtgjørelses Daniskhed,
...saa bliver det for nødvendigt, for at undgaae, hvad Grund
...mere at betragte som vanskelig i Dagen, nogen videre
...og mere for alle Dele at sammenvæve forommeldte Til-
...fælde, samt at vedtage at underkaste den nogen
...lige Bestemmelse af de Ophævelser, som ere tilmaa-
...tage under Forskjellen.

Det første Punkt, som derefter skal tilbage vore at
betragte, er: Hvad Bevis der tilkommer den for-
Dagten, der anfører Arrestanten, paa Vinden til Castellet
af gienne Bekjendtgjørelse.

Dinne saa indvarte Bekjendtskab og Kundskab
allerede tilkjendegav Virkningen heraf, da Lund sigter
imidlertid Rabatten at være tvivlsom, dels da Bekjendtskaben
ogsaa først var erhvervet efter Gjerningen, dels
mindst paa Grundlag af Erklæringen om, at den
Tiltalte Christensen og Madsen skal have udtalt, de
Beviskraft saa kunne tilfredsstillende godtgjøres, da
Sagen først ved sidste Vagt, med Hensyn til at den
omhandlede Vagt Gang skete, blev oplyst, ikke vilde
kunne tilkjendegive nogen Virkning. - Forsvar
maa vog bemærke, at Anholdelsen først 14 Dage
efter skete, at det først, Gjendt Bedrøvet
kan have været Maanedskiftet, og endelig
mellem 2 og 4 at det fremgaar af Forklaringen,
at det til samme Tid var over hele Byen og
altsaa paa gamle Marked, vogtet der Dagen fremme.
Anholdelsen. - Hvad der er fremkommet paa Hoved-
tilfælde, bliver altsaa tilstrækkelig. - Hvorimod
ligger og i Sagen intet Vidnesbyrd, der kan
vække denne Dag fra Byen til denne Gang mulig
skulde at gaaen, forbi Arrestantens Hjem til
strækkelig godtgjort, at Anholdelsen ikke blev
effectueret uden personlig Vold mod Arrestanten,
skulde at den Tid med at bryde ind i det Hus, hvor
Arrestanten med sin Moder beboede sig. - Vagten
har med aldeles bevæget alt dette, men efter skal af de
fremkomne tvivlende Vidnesbyrd er omforklaret i Forbindelse

med Motiverne og Omstændighederne ved Udsagnene, maatte efter Com-
paadommens Hjemmel Dom mod Vagtens Anmeldelse for dette
Punkt ansees tilstrækkeligt.

Hvad nu Commandør Hartile, at de militaire Personers Com-
mando Arrestanten, mangler kunde være at betragte som comp-
lement til at overholde Hans Arrestation. - Vel kan det i
mange Tilfælde være ønskeligt at undgaa,
Hvor Tale er om at forhindre Brud paa den offentlige Orden
eller at forebygge antræffes in flagrante maatte det
midlertid Hensyn anses Pligt at være behjelpelig ved Gen-
gribelsen. - Hovedsagen er det Spørgsmaal, hvorvidt gaaet
de i Landbetjenten brugte Militaire, naar de ere under
for Commando, i saadant Tilfælde at kommen Politiets til
Hjælp, hvor dette Hjælp kræves, man gaa den anden Side
at det Spørgsmaal med Hensyn til Ordonnantsen af 3die Februar 1811. de Militaire indskjærpede ikke
ikke nogen Opfordring, som formodet, at udøve nogen
slags Myndighed af den Art, det alene er politiet tillagt
At for en Vagtcommandør, fra dennes underordnede
tilstedekommende Vagtpersonale, en privat Person, der var
tilstedekommen bekjendt, alene kan betragtes legitimeret til
kan overholde Hjælp til at stille sig i Hans Bopæl og kom-
mer Klagemaal, alene endog saaar at Hans forligt Indvirk
forholdsvis arrestant, skulde dog blev at bemærke, at
Regimentet, i saadan Tald, tilliga Hjælp maatte under-
kaste sig Arrest, medens ogsaa mere omfattende Commando
vind skal for saadanne tilfælde med dansk Lov er fore-
skrevet; Men at Militaire, som under for Commando befinder sig

i Deres Hjem er mere sig selv, kanske en Gast, og jeg
Negnelsen af en privat Person i begynder sig til andre
Natten ikke anarkjendes som rigtigt.

I det Tilfælde, hvorom Sporsmaalet er,
„gribelse in flagrante Act.“ — Den Omgivelse, der saa
det lyder, til at Klager Tilskyldning blev gjort af
Fandel Ramadanny som var Dreng af Profession at
Beskaffenhed Dom kunde fast Overbeviisning selvfølge
lig Hjemmel, medens Fandellen angiver at have
erfaret af Beskaffenheden selv, og medens Omgivelse
kunde hjemle at give Vidne om Klager Tilstedeværelse
en Forfølgelse paa frisk Gjerning, er efter alt, hvad
Hvem er oplyst, ikke blevet bekræftet ovrigt, men
Fandellens Angivelse kan, efter at han tilstrækkelig var
undgaaet ikke at hjemle Overbeviisning, naar
blot at have været bevidst, at Beskaffenheden, man
Anmandede tilstedeværede, virkelig for sine egne Øine
kommunde være ikke ungang mere mal antages
at have været blot paa en Tilfældighed.

Dette Blad, hvor det blev forlangt at Overretten
„skulde skjelne og afgjøre, naar Politiet ikke fik det,
kunde mentes at have mindst at gjøre ved dig, hvis
det havde begaaet den Feil ringeagtende Grundsæt-
ning, at have benyttet Tvang til at tilvejebringe
Tilstaaelse og i alt Fald havde kunnet forhindre
hvis Politiet søgte at tilvejebringe uindskrænket adgang
mulighed til ikke nødvendig Politiet eller til Politiet
„vedkommende hvis Ordre efter selve Grundsætning jo maatte
kunde have mødt at adlyde.

Men hjemler Politiet det Paatvang Militairet der
anvendte Vidnet, ikke Ret til at anholde Overretten, maa det

dog bemærkes at det Politiet ikke tilkommer at anføre til Undskyld-
ning for, at de har lit bedste sig Brug. — De almindelige
Regler maa Politiet ikke ved Overtrædelse af Overretten hjemle,
kunde hjemle Politiet paa Politiet legge hvorfor sig for Overtrædelse
Offentlige fra Forsvaret, og ønskelig saa bemyndiget have
for Politiet at anføre en under slige Om-
stændigheder lit dette Vidne. Med hensyn til den anvendte
Person kan imidlertid Overretten og saadanne
Personer, alene ved andre Karakterer, ved Politiet
kunde tillægges dem, allerede ved naar Politiet, hvem
ogsaa ikke respekteredes, tages med i Betragtning.

Det med hensyn dertil, maatte overraskende paa
Politiet afgjørende Betydelse, forud sat at hvem Politiet
Person afgjorde af nogen Betydenhed, blive at sætte i
Stand af nogen Betydenhed, blive at sætte i
Stand til de i L. 1-15-2. omhandlede Begrundelser
Klage mod de i L. 1-15-2. omhandlede Begrundelser
afgjøre i anden Instants Valg og Omfang, saa at det,
efter de senere Fragaaelser, maatte anses som
ønskeligt for Politiet at anføre en under slige Om-
stændigheder afgjørende Afsøgelse som Politiet
mod Overretten.

En for øvrigt ønskelig de Omstændigheder
der Politiet ikke kan sætte bort forbigaaes, for
saavidt den hjemler at tjene til, at Overretten
ikke har skjult nogen meget tydelig Forestilling om,
hvad efter sine Overbevisninger paa Politiet til Politiet
Politiet forefalde. — Overretten har under Forhøret
ført for Politiet anført, at naar de har bragt til Ty
ved Politiet, ogsaa ved Politiet, og gate der ingen Grund-
skulde ved Politiet.

i Jerres Hjem ar nurra sig selv, stanner an Vagt, og gaa
Nogensteden ofun gjennem Porten, begiver sig til andre
Mands Huus for dem at anvende Vidnerne, hvad
Nattevagten ikke anordnes som oftigst.

I det Tilfælde, hvorom Spørgsmaalet er, at
gribes in flagrante Dad - den Omgivelse, der som
det Hjemt, lidt at Hage Tilstrækkelig, blev gjort af
Tandel Ramadamy som var Vidne af Vigtighed at
Beskaffenheden Din Hand fik Overtalelse selv ved
til Hjælp, smilende Tandellen angiver at have
nyttet af Beskaffenheden selv, og Smilen Omgivelse
en Forfølgelse paa frisk Gjerning, er efter alt, hvad
Herom er oplyst, ikke dannet tilstrækkelig, man
Tandellens Omgivelse kan, efter at den tilstrækkelig har
nødgaaet ikke at have sørt klogt, af Beskaffenheden, man
blot at dens overtrædte Vidnerne, som Beskaffenheden
Omstændighed indskrænker dragen for dens egne Vare.
Kommunde ikke engang mere mal anlægges
at dens barnet blod paa en Skiftagelse.

Det Vidne, hvor det blev forlangt at Overs-
standen skulde opsøges, var selvfølgelig ikke pligtig det, den
Hvad mentes at dens mellet-gjem sig til, dens
den samme Pligtige og i alt Fald dennet for dens
ret, at dens benyttet sidst for at indsøge Overstanden,
Dens den skulde søge at indbringe vidnerne at opfør
mødelse til den nærmeste Politi eller til Politi-
mesteren, dens Ordre efter en saadan Forbindelse
Hvad dens mente at ansøge.

Den skjønt selvfølgelig det Pligtige Militairs Dis-
positionsret Vidnerne, ikke kunde ansees at have vidt
omfattende til at indskrænke Overstanden, naar det

dog bemærkes at den Indskrænkning utvilleligt at anføre til Vidnernes
Hvad, at de derfra kunde dens. - De almindelige
Tilfælde var Pligt til Indskrænkning i Dennesagsjenes Hjem,
Hvad Hjemt Hjemmet paa Natt ligger dens for sig selv Ingen
Offentlighed fra Gaden, dog ønskeligt dens bemærket dens
for Naboerne, iblandt Hvilke de gjældende Militairs
til dette Brug. - Med Hensyn til den anførte
Person Den indskrænket Overstanden dens paa Hvad
Hjemt Den Vidnerne at dens Overstanden
Ret Hvad Hjemmet Vidne, maatte Overstanden dens paa
Vejen afgjøre Pligtighed, forend det at dennes Vidne
Hjemmet af nogen Pligtighed, blive at sætte i
Tilstand af nogen Pligtighed, som det i L. 1-16-2. omhandlede Pligtighed
Klasse nu dr. i L. 1-16-2. omhandlede Pligtighed
afgjøre i anden Mandsfolds og Omgang, saa at det,
efter de dennes Vidnerne, maatte anføres dens
ønskeligt for Retten at anføre nu under Hvis Om-
stændigheder afgjøret Vidnerne dens Overstanden
med Overstanden.

En for øvrigt ønskelig de Omstændigheder
Hvad indtil det Hjemt at tjene til, at Overstanden
ikke dens dens nogen nøjagtig Vidnerne om,
Hvad efter dens Overstanden paa Vidnerne til Retten
Hvad dens Overstanden dens Vidnerne som
ret for Retten anført, at Vidnerne de dens Vidnerne til Ret
dens nødtvungne Hvad, overgik den sagen Grund-
ne,

Da Hjemlerne for det øvre Personale militairer personale, vist
vorende det Fald, kunne eindvirket ikke i løbet Maaneder ansøges,
skal angaaende Da Bekjendelse, Arrestanten Tør afgivet in-
der det af den constituerede Politimester oplagte Protokol-
mærksomhed - Tør Hensyn til fuldkommen consistent Rets-
vridet, der ønsket at agere Efterretning alt var lig
skrivelig, medens efter Sidste Tilfælde, maa antages at
Hans Forretning ikke længere Udsættelse. Man
det kan dog ikke Fælles Tør forbigaaende bemærke, at ogsaa
Den under Preliminairforhøret afgivne Bekjendelse lider ved
det overensstemmende afgivne Arrestationen var overfal-
og Mishandlen af den for Vagten paa Rainø gjorte Formand
liga Tilstaaelse. -

Da Grunde, hvorfor Hensyn militairer Vagt ikke kunde
ansees som constitueret til at gaa ind Arrestanten, kom-
da de ere almindelige og fødte fra at skaffe dig Hensyn
til Borgerfolkets i det Hele, der ikke Forholdsmæssighed
bindelse med det Tactiske, som søges oplyst; maaskun
ganske naturligt ikke til Bemærkelse, eller Virkning
under Preliminairforhøret. - Det bemærkes, der nærmere
ligt i Maaned, Hvorpaa Arrestationen var effectueret, naar
de anden ikke oplyse. - Arrestantens Paastand om, under
falske Tilsluttelser og med Tvang, paa Rainø at være blevet
tvunget til at afgive en Bekjendelse, der var overlig,
sat alene, uden Hensyn af Mandig, og paa det Bestemteste
modsagt af Fændrik Rømeling, imod Hvem anden
Sidst, der kunde Hensyn i Almindelighed at tænke Hans
Vidnesbyrd saaledes var fremkommet med Hensyn
galse af den nu Omstændighed, at Hun Hende angivet, at

Sathappens Dom Jurok Jet Overstanten sette Ledyaa
Borderens Tyvetsinn, negte den dog, efter som de Oplysninger
som Vidnerne for Retten i den Anledning forekommer, ikke
den Tid endnu ikke Jurok, da Sagen ved Skillelige under
Sagens fuare Behandling, kunde ophæves for en blot Skillagelse-
Foranstaltning for Politiforhøret nær derfor, efter
de Oplysninger, som til Undersøgelsen da alvis kolde
sig, formentlige fuldkommen regelmæssig. - Dom fremmer
saasaut kunde vinde klarhed negge gjøres, saar angaaer
Overstanten Tilling for dette Forhør - Politiretten
antog, som ikke Grund, og maa ikke heller Grund, den
paa Veien afgivne Bekjendelse for deg at være af nogen
Betydning. - Under en saadan Omstændighed blev den
brugt mod Overstanten, der naturligvis jo af den
Grund ogsaa maatte antages, at Retten altid tillegger
samme Bekjendelse nogen Vægt. - Man kunne ved
Domspaadømmelsen oplyste, hvorvidt følger, at den omhandlede paa
Veien afgivne Bekjendelse ikke vedtages kan bruges
mod Overstanten. - Dom for Politiretten gjorte Be-
kjendelse blev derimod fremdraget under, at ovenan
sindlige de Personer, der ved Sagens Fragribelse kunde
være tilstede, samt navnlig vidne, eller efter, da
Sagen bragtes til Byen fremstillas og afhøres for Overstan-
dens Ret til den Tid. Imod denne er oplyst mod de ved sin
Tiltalse ikke samme Militair, mener in confesso, kunde
det ikke nytte Sand mod anført Omstændighed at be-
vidne, at han selv, og den for den afgivne Bekjendelse,
mod Overstanten paa den Maade som skete. - Det
vilde være klart imod at behandle Militairet alt saadan
at nægte Adgang dertil, at Overstanten ikke blev fundet
ganske uskyldig, der vilde kunne forekomme denne Afhørings Middel
til paa sin Side at fremkalde en Tilfældighed af denne

paataler, og dagen vilde ved Sagens Oplysning, rigtigt maatte
skee paa Hjemmegs-Stedet, med de andre Vidner, og de Data,
som ikke fremgik af Vagtens Overklaring, kunde kunne. Dagen
ved vilkaar i Bedømmelsen, at Mandskabet paa Overstanten var
ikke tilstede til at bringe en Klage, medens afhørelsen
Sted, var skikket til at bringe en Klage, medens afhø-
ren Constitution ved Overstanten ikke af sin Stilling, og alder
nu Muligheden, jo endog Vanskeligheden for at den vorskrevne
som Sag nemlig kunne antages, at Sagen saaent med saa
gre Balsen, under Forliminair-forhøret, hvor Retten endog
for Overstanten kunde Sagen Udsættelse afsat tillige den med
Sagen brugte Lemsford, med mindre kunde mindre efter: saa
blevne det og klart, at skjønt ikke Politiretten
mikkelige Medvirkning havde, dog i dette Tilfælde ikke
den Vidskarsel Sagen for at den Bekjendelse, til den Ed,
som afgaa Bekjendelsen, saaledes var, ikke alene ikke
sig, men og ikke skikket, for i for skarpere Grad, allerede
vidnes, tidligere fra en Overmyndighed, den
som omtvist anført ikke Gar Eiendom gjorde Vanskeligheder,
Sagen allerede maa antages at finde Sted, naar en Be-
kjendelse afgives for en lovlig constituert Ret,
og som vidnes for at være Bekjendelse i øvrigt
Dagen skal kunne tillegges fuld Troværdighed. -
Overstanten under Forliminairforhøret afgivne
Bekjendelse, kan derfor ved Sagens Bevisgelse for
blot betragtes som et Vidne, der ved Sagen virker
en Formodning, som Sagen eller ringere Grad maatte
staa i Forhold til Bekjendelsens vidnesbyrd Beskaffenhed

samt dens Omvaardsamling med saadanne andre Data, som maatte tjene vor tilforladelige bemærkede. —

Den Beskyldelse, som mindre Bekjendte og Omgangsfolk saaledes i denne Sag blimer af saa stor Betydning, bestaar i den fremlagte Skrivelse af Seminarieforstanderen som følger:

„Vi maae fremkalde atter og nødgjøre nu „at det var jeg der havde forsøgt paa at pidse „Ole paa den af sine Brødre bebudede Hjemkomst „for jeg havde saaet sos Beskaffenheden af sine „jeg lagde nogle Papirblade og Pidsel bladene „med Ilden imellem Fingrene paa Tagen paa „det Sted hvor Ilden begyndte at brænde. Ved „Spørgsmaalet jeg gav, at jeg skulde sige ham, „at jeg var Omgang, og Raadet at han skulde vente „sine Brødre — Erklærede at jeg for 10 Maaneder „siden var kommen fortæl fra Pulo Pinang og „efter den Tid har jeg ikke havt nogen Skrivelse. paa Omvendelsen Fortæl var jeg „blandt dem jeg paa Reisen og bekjendtskabte mig „saaledes jeg ofte siden den Tid, skiftede Steder „blev fundet Ved, naar jeg i sine Dage „ikke havde noget at bestille. — Sine Hjemkomst „maatte jeg ikke meget frygte, og efter „jeg nu saa daarlig Hjemkommelse, at jeg „den nu dag ikke kunde vente, fandt det da „mig sig den forangaaende Dag. — Erklærede „at jeg i Morgen efter Gaarde havde fuld, og „at jeg ikke kunde vinde Andet ud at jeg havde

„lagt Ilden ned blandt mellem Kvant og Tøjet, og derpaa var „gaaet hjem kunde derfor ikke sige hvilken Tanke jeg havde gjort.

Da i denne Beskyldelse indholder Angivelser angaaende Aar, personlige Egenskaber og Egenskaber Tilstand, hvilke kunde lade til at Bekymring, om der ikke burde findes Anledning til at anstille nøiagtigere over disse Handlinger, i det Mindste til nogle Tider, nogat der maatte gjøres, hvorved at kunne nøiagtigere opklarere den videre Undersøgelse om Sagens sande Beskaffenhed, saa blimer det maaskee rettest her først at adskille dette Punkt. —

I denne Henseende bliver nu først at bemærke, at Arrestanten har for Retten anført, at han da han stod for Seminarieforstanderen, var syg og svag, og at han til den Tid havde faaet Feber. — Dette synes imidlertid ikke, at være tilstrækkelig at forklare, at Arrestanten under sine Seminarieforstander har gjennemgaaet Tegn, der at følge sig svag, men blot, at han i Almindelighed har anført, at han var underkastet en Svaghed, der fra Tid til anden havde Virkning til tiltagende at svække hans Hukommelse og Erkjendelse. — Dette er og for saavidt ikke blottet for Rimelighed, som det er tilstrækkelig bekjendt, at Feber ofte efterlader Svaghed i Legemet, der af sig selv gjør sig gjældende i Aarevis efter Sygdommen. Lægevidenskaben er erklæret at Hukommelsen, som ovenfor er bemærket, de gjennemgaaede, hvilket undertiden er understøttet ved en Overbevisning, at Arrestanten fra Aarene, som de blandt hvilke han har begaaet Forbrydelserne, er blandt de ældste, der er bevaret i Erindringen i det mindste af Personer af hans Alder, saa er det ikke at undre sig over, at Arrestanten 28de Februar, da han blev indlagt paa Hospitalet for 4de Anfald af sin Sygdom. — Det er dernæst ogsaa mærkeligt, at det nævnte Anfald indtraf paa

Nyaarsaaw, og at Bekjendtgjørelsen for Frolininairforsamlingen ogsaa
var afgivet Aarsmod Nyaarsaaw. - At Arrestanten syntes til
sine Tider at have en svag Hukommelse, derpaa er allerede ble-
ven bemærket, og i den Anledning kan endnu,
iblandt de flere Prok. som findes i Forhørerne, nævnes
som det mindste blandt for mislighedig Omstændighed,
blot anføres, at han angav, tilskyndet om sin Broders
Navn, en Mand, der siges at have assisteret ham i hans
Examinationer, og for hvem han havde daglig Tilsyn og
Underholdning, ved mindre at angive hannem Broders
Bopæl, men ikke mindre hans Navn. - Forøvrigt har
Arrestanten derimod, naar undtages under hans første
Afhørelser for Retten, og nærmeligen den af 18de Januar,
som det var vanskeligt at bringe Sammenhæng,
saaledes at den ikke kom til at indtrykke anden mere
eller mindre, end han selv sagde, ikke i Almindelighed
for Retten nøiagtig Overensstemmelse, eller Mangel
paa Hukommelse; men henimod f. Ex. under den
den 28de Januar optagne Forhør, angaaende Hvad der
passeret mellem ham og Broderen Devadagajan
i de Dage der gik forud for den formeentlige
Ildpaasættelse, undertiden mist baade Tråd og Sætning,
samt at han ved mindre, Hvad der forgaaet end
de Tidligere, Forhør angik. - At Arrestantens
Talbrede og i en vis Grad hans Hukommelse er
mangt forskjellig til forskjellige Tider, fremgaaer
tydeligt af det nye Vidnesbyrd, som at han netop
til den Tid, han stod for Frolininairforsamlingen, paa
saadanne betagtet, at af den Grund det, han ud-
sagde vinde sig selv, maatte blive af ringen Betyd-
ning, burde ved ikke af det Foranførte noget at sættes. -
Skjønt det kunde dog neppe gaaes noget tvivlsomt

Rettens Opmærksomhed, som han da havde noiagtig
gjort af nogen Forskjel mellem Examinationerne, fuldkommen
gyldig Tilbagevisning, eller Omstændighed, antagende at være blandt
Aarsagerne dertil, maatte Retten dog antage at være blandt
Aarsagerne dertil, at Arrestanten ikke kunde erindre
sig for Frolininairforsamlingen, hvad han havde sagt
for, skjønt kunde være muligt, det dog ikke er sandsynligt,
ved sige at de Fakta være bevist, at Arrestanten, da
han stod for Frolininairforsamlingen, paa Grund af Sygdom,
eller overmoden Omgang, var i en Tilstand, der maatte
bevirke, at hans Tilsigelser imod sig selv, derfor blev af ingen
Betydning. - Kunde dette Resultat endnu kunde antages,
saa maatte det nødvendig blive, formedelst Mangel paa
enden Sammenhæng i det, som var blevet forklaret,
Hvad der af Vidnesbyrdene først tilbage omkom
til det Punkt, hvorpaa den under Sagen til Arrestantens
Talbrede og Hukommelsestand alt blev. - Ogsaa blev det Øjemed,
med, ved, hvis Arrestanten kunde antages at have
begaaet den Gjerning, hvorfor han er beskyldt, da tilligemed
maatte godtgjøres, at han havde begaaet samme i en
Tilstand, hvori han mindst Hvad han gjorde, eller ikke,
efter det foranførte ligesaa usikkert og problematisk, som
alt det Øvrige, der staaer i Forbindelse med denne mangelfulde
Dag. - Dette i Anledning af dette fuldkomne Punkt, hvis
det bedste Bevis at skulle søges fra den endnu Sam-
menhæng af den for Frolininairforsamlingen afgivne
Redegjørelse. - Hermed endnu Samling samler sig
altsaa alle Oplysninger i Dagen, ligesom i at

Dan fórte ikke med bildet andet, som jan nævnte
Jande fríudring om Ex Jamlingen Ordet skjelv brugt
nu paa Jamfeigten, ytraaminn, som altsaa skulde mon
udtrw for Eminl. - Man at Jamfeigten til at skade ikke
gjennt, saa er det skadeligste Forsøt skjer ikke ndtrw
for Eminl, og Virkningen af Udsagnet skaar altsaa i
aabenbar Modsigelse med det ste forst skal der, efter
sidst omnævnte at være sagt, hvorfrem synes det nødvendigt,
at baade Forsøget og Jamfeigten til at skade bliver nie
Følgelig. - Man kunde ikke sige, at der i denne
af den Art, at med Ordene baade Forsøt og Skadelig mon
antages nødvendig forbundne, skulde den, hvorom d'nor-
mærende Dagr Tale, nødvendigvis være, saa meget,
naar Factum var givet, og saa Jamfeigten antages
ndtrw for Eminl, ret nemlig Forsøget skadeligt blev
bannet. - Modsatte Argumentum kan det rimeligvis
ikke forbigaaes at bemærkes, at dersom forundskabes
Factum, som givet, naar Hjørgemaalet er det sidste,
om man ikke gaa dette Ord antager være overflødigt
til at forundskabe Factum, paaladet givet, som det
i dennævnte Argumentum er gjennet. Om dette,
efter den nidere Dammenføng af Arrestens for
første gjorte Udsagn, i Almindelighed
burde gjøres, nar intet det, som selve Undersøgelsen
gaa vorrørende Punkt gaar ud paa at afgjøre. -
Dette maa altsaa undgaaes ikke Hensyn af at antage
som givet, hvad intet Sted udfindes, saa meget Pas,
som nødt, eller gjøres.
Afsagt af de Overordentlige Commissarier, hvorunder Forhandlingen

for Provinciarforsamlingen var afgivet, maa dette Punkt,
ovennævnte paa sit Sted er udviklet, ikke i og for sig antages
af den Beskaffenhed, at det burde ansees som et Grundgiller,
hvorpaa hele Dommen efter Dagens Punkt skulde bygges. -
Da saaledes Dom første Part af den omhandlede Forklaring
ikke har nogen for petitio principii Punkt tilbagegaaende Betydning,
vilde fremfor den sidste, den sidste Part nødvendig maatte Punkt
antages at maatte modificeres i Overensstemmelse af den første, for.
"saavidt den nemlig klarlegger nesser sig, som en Skadegjørelse
"i Tilfælde af det forudgaaende, neppe synes ikke at kunne modsiges
"som i Forklaringen i det Hele gaaende, saa kan af
"denne nidere Dammenføng, under bestaaende Præmisser
"ingenlunde;
Efter Sagens indklædning. -

Det var den anden ovennævnte anførte Forskjæl
af Ordene; at den ikke nærmere Anført etc: saaledes:
at den ikke nærmere sattare etc, hvilken nu den Ar-
"restantens senere Forklaringer nærmest nærmest sig til,
synes mindre Harmoni mellem den første og
sidste Part af Provinciarforsamlingens Bedømmelse kan
tilvejebringes, hvorfor efter det forudgaaende nogle
Tvivl, at ødelægge. - Den alvorligere Undersøgning burde
nødvendigvis nu for Dens af det ovenfor Punkt
anførte gjøres, - at man vilde bedømme den nær-
ligge Dammenføng af den nidere Provinciarforsamlings
afgivne Forklaring, ikke rettelig kan overgaaes
Sagen nærmere Punkt, der derudover i Protocollen blot var
nedskrevet som Resultat og, i alt Fald, var ikke blot Dom

~~Jakob~~ Fallalfø for kunnskr, fnorf Forklaringen fr gjennem, ligen af Arrafstrid har nørdt gjørt, at det engang neiv maatte kunne antages Antydningen af det Hele, til fuldstø, ofter som den konsekvente Fleiden, Ordenen, det har lært Forlimineirforføk, fåle tilfredsstillende forstaar Original. Sprogat og Ordenen. Har Jørk Forfatteren af en Bok, nigtnok Falder ingen Tvivl kunde Jørne. - Men Gjennt og ikke Opmærksomhed bespares, at det bevar gaa ad Bok og mere afhængigt af forudfattet Formening, almindelig Vilbøielighed for at Indrive, fremfor at Anvt fomfelt Vanskelighed forvanlagtigaa Lys, ud ontog Kaffer Ordenen ud, fnad er rigtigt, ellfå gaa naturligen Antydningen i Ordet. Hvorom, Gnis Undfigtelfe til at fremdrage Vilkaar. ligfad untog Kaw ud fprong Undersøgelfe kan ud. arbeides, Fan er det dog nødvendigt at almindeligt Indtryk af det Hele og den Omfendighed, at den fidfte Forfø af Arrafstantens Forklaring for Forlimineirforfø, fandt fom Kaffen af Ordenen, Forfatter fom fom. klifeldt fidfte Gang lært Ordenen, til det Ord. ganfke at ftole paa. - Det er få naturligt for Ordet, der blot fjørr magt, i det naar Gen ftal gjengive det, ud fige ordrette og mudfom det ftrifligt i et andet Øjemed, at fat tøjer at bruge det i Ordenfang, at det nøgte kan lankes, at den fidfte Forfø i Forklaringen for Forlimineirfor. fjørt, faaledes fom mudført, ftiller Gjelden ud

fjørr Forfjellighed fra den første, ud den for fant i Original Sprogt. Man fete fom den danfke Text, paa det paagjældende Ord, Sted, mad. "forlod den en Afstandighed og indfolder en Uvished, der, naar Sedn "gang den er Afstandighed og indfolder en Uvished, der, naar Sedn ftrengt taget forbydes, uddannedigvis falde den i en vis Grad gaa i Modfigelfe til den første Fart af Forklaringen. - At imidlertid det danfke maatte vær, eller faa vor fom umuligt, for ufrygtet Mening, af fnad Under Forlimineirforfø gaa dog paagjældende Ord er udfigt, i alt Fald, fnad det Gjelden vær angaar, fynes kunneligt åbenbart. Arrafstanten, Gjendt den ikke ganfke for din. "ud, eller for nillet Lønna, vrinden fig den første Fart af Forklaringen "for dog altid nøjagtig fig den fidfte Del; man rigtig nok altid "tilligs, faa fjønte, forfaaat Tanna gaa den 2den af de Maader, Forargaa den tidligere er anført, efter den danfke Text, at Lønna indfyder. - Da det nu ikke kunde vær tilladeligt at lægge "vores ind i en Fabjendelfe, ud den Fabjendelfe fulde indrømme, vores ikke Dersom udfigt undfom Misvendigheden af det Modfatte, faa kunde den vaagtfom man Gjørd til for at lægge vogen Vogt gaa den Forklaring, Arrafstanten fulde give fin egen Ord. - Man inden Fanfke Fortil, Kulde den fidfte Fordfø af Arrafstantens Forklaring for, fom Accagitulation Fordfø af det Hele i fornævnte Hænde fagt, fnilket er den anfte Maade, man gaa dette Ord er berettiget til at belægge den gaa, da den ikke kan lægge fin en Betydning af det Foregaaende, blot bestemmer efter at Almindeligt Gjør, faa kunde det efter den Omstændighed, naar det ikke flet fom Ordfjende af at vore aldeles ugrundet og misvarligt, ikke gaa ud gaa endat, ud at tillægge bemeldte fidfte Fordfø en fjørre Omfang, ud den alt Hænde efter den første vores "for uvinklede Forklaring af Ordene; og man maatte da "ud fig Gelden fig til den anden af de nævnte Forklaringer, fe gaa en Maade maatte Nødt dog forstaaes efter fom det ikke ganfke kunde kaftes bort. -

Ot man altså ikke vil undersøge Examinationen af Falun
Lasarethus Inspektor kan komma nogot Emnis i Dagen norman,
eller til Norlens Barnavårdsförening var den gagnelig Le-
"kamot mit skjönnar at gastrenga sig, naar han for Preli-
"minair-Examen afgiva Lasarethet underdånigst Berät-
"telse, huru under den blive afgiven, fullkomlig, eller ut-
"fallit, synes at kunde gjöras, det är mycket Ogenerligt
"just af Falun den förbemälde Lasarethet, som saadant
förut kan, under de Omständigheter, som den tidsenligt
gagnägt sig vara, med den ögonskenligt villia, eller när sig
tillfälle, at den därefter kan sina misnöjdhet sig med sin
Ingenting i det Hela, och Synnerligt, för at den icke gansta
gina den egentliga Meningen af just den konsta att läsa
sig, af sin Berättelse, i Korthet begrep, blinar efter alt, sad
är ogjort, i det Minsta mycket fältnigt och förstandigt
Barnet man og bemärker, at Skjönt Undersökningen
om, at Arrestanten jo i det Rättsliga mellan sina nöd,
sad den sig sagts under Preliminair-förhöret, icke kund
erkänna, dog, sad därom nitas, allmänt kjänn til
ligsen, där icke gjör det osannolikt, at den sen
mäter af sin, negot det mer, än den nyss de be-
sad mer riktigt. Det är fallet icke ganska tröstligt,
at Arrestanten verkligt, som den sig sjelf säger, til Rätten
anbog, at den sedt begått den Gjerning, den bekjänner sig
sedt. Alla säger, at det mer så, men dessförr ogjort mer den sedan

skenligt mer sig kanske mycket bra, det mer af Omständ-
den 10 Januari inträffar sig. Det är Tvifvel af det Arrestanten
sina förmåga för Rätten sig undsäga, eller gagnsamt, det icke lader
sig förena med de sig tillkommande Anmärkningar och Synpunkter,
det angår den gagnelige Lasarethet. Och detta är det
mot, det gifvas Arrestanten Tillfälle i Protokollet
de tidigare afgifven Lasarethet en viss Grad af Trovärdighet
Sin den förmenade Rolle af förfallen Underrättelse om
Sina sin förmenade Rolle af förfallen Underrättelse om
Sina för sig, synes Arrestantens Fragande för Rätten, af
Sina det sig för Preliminair-förhöret Sinsta undsäga, förmärkte.
gada den, dog förty alldeles undsäga af de sinnen Ut-
"sägande, som Lasarethet undsäga, och det mitt dog nogsam
sina mest omöjligt för sin förnöd och förfallig at sina ut-
"ständigt och underrättelse sina ofta kanhända förklaringar
Sinbara, at de dog garnska til de Betraktningar, som
mantar ere uppfyllde, eller at sin icke gina en eller annan
Mäst rätta, at sin mer skyldig.

Resultatet af Alt det Lasarethet mellan allsa
blina, at Arrestanten för Preliminair-förhöret afgiven
Lasarethet ingen nidare Examen kunde ansäga at afgiva
i Dagen, och at denna Skrift allsa för nuvarande
kunde ansäga Afsägande, om sadana undersökningar det
ere ogjorda, det ogenerligen Sjunkning Gjerningen til
Arrestanten.

De Skjönt det underligen är ogjort, at det, med
Arrestanten för Preliminair-förhöret afgiven formant,
lige Lasarethet, icke nuvarande kunde ansäga Examen,
at sin sedt begått den Gjerning, hvarefter den är
misstänkt, som är det dog gaa den undan Viden langt
sin, at Al Misstanke emot sin mer skjönnat, eller

at jeg Efterretningen af det Spil saa klart fremgaar, at dermed
de andre Vidnesbyrd for saavidt ikke ere overflødig –

Matteusamy for saavidt ikke for saavidt som mit Selskabsmen, og at
in alle Ting efter blev gjaget Ild i det af Enderne beland
fyldes, er saa vigtigt, der var ganske nyst, alt tidligt i denne
Selskabsmen, ligeledes, at forbindelsen imellem
de ønske både alle Syster ved indvortes Omstændigheder at
blive, skulle skulle man imidlertid ikke saa, da det Canais,
hvor jeg i denne Sag i Arrestanten Vedgaaelse er
bestyrket, noget mere examinere. – Et nyligt Valg
fremgik det nemlig at vore, at der blev fundet en Ild saa
Ligt der, saa Eleven almindelig i Brændt. – De Vidner,
som saa dennes gjorde nogen Forklaring om Ildsamlet
af denne skulle saa fire: Selskabsmen, Vengidasalam, Sami
og en Lapp Matteusamy. – Af disse er Selskabsmen den
nyeste, der saa omforklaret at saa fuld Ild, nemlig
en Gild paa Bagen. De øvrige 3de saa blot saa en
Gild paa Jorden, og forklarer Vengidasalam og Sami
der saa saa en Gild ved Ild og Matteusamy med
ikke mere, end at saa saa en Gild paa Vaian,
men saa ikke bemærket, om det var Kind med Ild i,
Selskabsmen, den saa var, mit vidnesbyrd angaaende af
Forholdene saa saa gaa Retten. – Af de nævnte 4de Vidner
saa de 3de mørkt med Paagrundelsen af Arrestanten,
fork, efter som saa var saa af dem, der begav sig ind i
de Dørene saa ikke bestemte forklarte, at Arrestanten
med Anfaldelsen var kommet ud af sit Hus, da der klang
Skrig saa saa m. v., Spildt siden Vidnerne er benægte
at saa noget øjeblik, Vidnerne ved Skriget er Spildt
dem selv forklaret, at saa forfærdet sig, decideret, med
først overspændt, saa at deres Sindsro Øjeblik ikke i det

Skrig kunde tillægges saa Vægt, da allere maatte saa fast lit
at gribe sin ikke i alt Fald at kunde skjelne Lydfaldene,
saa det Arrestanten saa nysgjerrig for Selskabsmen, var klart bevidnet
med Vidnesbyrd. – Vengidasalam i det Mindste maatte saa kunne
nævnes saa Eksempel af, at saa saa mørkt ud i Arrestantens
Vogn og Vidnet saa andre Ligeledes i Samis Kid
vaabnet; saa vidste saa nemlig maatte antages saa Skrig Lydlagen,
af Skrig var foregaaet imellem dem, aller og, at Arrestanten
ikke saa mørk imellem; mod saa de første forlobs og paa den
saa saa mørk klart anført for dem, saa Ild, der skulde mon
Vidnet kommer ud ikke, at Kjendt man saa mørk mager om,
Eksempel at skjelne det saadanne Skrig af Skrig og at bringe dette
til Klarhed, saa saa mørk Skrig af Skrig, der anskuldes
Kind, var skulde saa mørk kunde saa samme Vidt, ikke blev
bragt tilstede. Vengidasalam mil saa kaldt den Dreng, mand
da klagen ikke var for, kunde det ikke saa mørk saadanne
mindelige eller at finde den, og efter den Erklæring, den
Skrig at maatte saa, mod Ild, Selskabsmen, strag gaa Retten
ikke at maatte saa, og flere Gange fortalte, forelaaes Arrestanten
af saa den saadan saadan Ild, hvilken det Enkeltvidnesbyrd, at
det, at skulde, saa jo tvivlede til Selskabsmens Fortælling,
var blandt saa, da ikke skjønnes at man blandt anmeldte,
og at den saa ikke blev en Gjenstand for almindelig Agtpaa-
givenhed.

Det bliver derefter meget tvivlsomt, om Vengida-
salams og Samis Vidnesbyrd ere at saa saa en Kind med Ild
i saa Retten skjønt til den klare af Barnes Forklaringer, der
er rigtig, eller til de Oplysninger, saa der, af en eller anden
Grund, er blandt ingen mere egnede paa Bedømmelsen,
naar skjønlig for at gjøre den Kjendelig.

Selskabsmen bliver den nærmeste af de nævnte 4re Vidner.
Der den anses ganske nøjagtig, ligesaa saa og saa skjønnes den,
den mange saa modigeholdt Selvstændighed og Eenhed, og
saa Forklaring bliver altsaa saa af forholdsvis Vigtighed.–

Dato dem for innvilket ikke vorde ganske uden Mistanke, eiheller
dem for Medvidenhed forskjønt erklærede, ikke at have skal andet
mindre Skyld i gjerningen, end Sagt, naar for Herren indsagde,
at han virkelig havde skal ogsaa Skyld og Sagt.
Denne Retsbetjent syntes dog ikke af den Erklæring fuld, at den
kunde skulle Aktenskabsbrudet, der forøvrigt var alle Vegne
klar, naar da nu konstateres, at han skrap for Dagen
valgte af der anførte, at det forekom ham, at Herren
maatte være arrangeret, han for Øvrigt billigen nø-
dtvendt, at han ikke nægte, saa der havde gjort det, imedens
han ikke Visøvasi gjorde det. - Dernæst under Sagen, da
det fremgik klart for Retten af dem gjentagne og rat,
saaledes Devadagajams Hustrue Anandai var den første, i det
ovenfor gjorte, med Tilføielse, at det skede uden Mands
ikke nægte noget af, at dens Bo havde gjort Overfladen
lidt til en Rivit. - Det lille Skrivt af Anandai lød
Hjemmes at have været Mandt graadfærdig, saa af den
Erfaring, hvorved den, imod Anandais Fornegtelse om,
at have gjort Ulemp, for den havde ført af Beskaffen,
at Visøvasi skulle have lidt for Dieuan, er uanklagt,
at gaaende det Modsatte, saa at Anandai fuldelig
har indrømmet Retsbrudet, af hvad Beskaffen hvorom skede.
Anandai har benægtet at have skal Visøvasi den gaa,
opholdende Aften, skjønt den maa være gaaet Mann,
den, ikke forbi Hjørnet havde skal og tilbage. - Mand
dette kan jo Vidnerne gjerne forklare sig alene nøiagtig
og saa det, hvorvidt Anandai Overfladen Hjemmes tidligere
Efterfølg, eller den dem Hjemmet i Mennindelighed, i det
den aften da havde nogle Opbygninger, selv i Enkelthed

Tilstand, syntes at være at opfattelige Betydning, havde den at
afgive nogen Forandring, dog forstaaes, at den, paa Grund af den
Bord, der havde Ret ved Visøvasi, i det Enkelte den paa Retten,
den have Ulempe den Gjerningen ogsaa havde den Gjerningens
Mand Devadagajam var ikke Gjemme den gaaende.
Sandt Retten og befandt sig nøiagtig for Tvedel Ramadami
der syntes at staae i mangfoldige Forbindelser med
dennem; man nøgtede nogle Kapitler, eller nogen
nidere Enkelt. Formodning mod dem Lunde gaa
Grund af alle dette allegerede ikke andet antages
at være tilstede. -
Formaning mod Anandai af ligeledes Stat,
der syntes at være opstaaet uden for Retten, og
den er blevet meddelt Vidnerne i det anvendte
Øiemed, der den saa skulle mindre kunne tage nogle Hensyn
til, den havde dette ikke der kunde Gjennemgang til

nogen bekjendt Sätter, vare forfarne i den saakaldte Procedure og
saaner, at Sagen burde fölges for den Ret af Landsdommere, med hvem
Overplanten er i Daglig. Ved Skriver og Assessor Sagen
gjennemgaaes da disse forskjellige Forandringer, som efter Ju-
gaar Forskjellen angaaende Gjerningen Sinde og Maade, eller
at overalle alle de mindre Ret, der Kunde tale for eller
kan skjönnes, naar at kunne blive Gjenstand for Assessor
Justitiarius Tiltale i denne Sag, forsaavidt der dog ikke kunde
vore Grund til andet, end at lade Overplanten tiltale
for Assessor Assessor og Actionen kunligen skjærende Omkost-
ninger, for saavidt Sagen skulde blive unödvendig ført.

Det bemærkes, at Actionen ikke gaar ud paa,
at tiltale Overplanten for at Forsög paa at skille Elsker
ved af Forældre bekendte Gjæld, naar det ikke
med at af Overplantens Sale for Forbrydelsen forskjel
brugt Lettelse, at mindreårig Vidne, hvis Sag
saavel antaget, at Livets under Landsforsvaret, hvis Sag
Frankrig, saavel at undersøge paa nær
Gjerningsmanden ved en Lagttagelse om Gjerningen
af bemeldte Dette, men at dette, under Hensyn
vorvorende Tilfælde, for forekommende Sag uvedkommende
Skjæl vurderede Vidne mindreårig skulde antages tilstede
stillende for det Offentlige ovenfor Sagen, skjönt der i denne
mel nogen Lunde formentes forsvinde skjærpende Omstændighed,
dog, for at med Hensyn til de Skjæl Lunde indrømmes, der
vilkaarde det Salv, - formentlig forretages paa anden Side
en selvstændig Dette, for den Lunde Gjenstand.

De Grunde, hvorfor Sagen under Sagen afsluttes skriftlig
og Vedkjendt der gjentlige Klager. Den saagaaende og Anvendel
Hans anfelde Overplanten ikke en Gjerning antagen, men
Jeg indskjænde, at Hensyn ikke kunne Gjerningen antagen, men
Tilstrækkelig kunne Vidnemaal, skjönt vedkommende Dag

endnu ikke var nærmere oplyst, saalang Tid, Longivitaingen kom
skjærpende Omstændighed tiltaler, dog for at kunde bemærke, at den ved
en saadanne Ligefremhed, der har forskjellig kom for at undgaa
med lige Lethed, som ellers, forbundet, med den store Mangde
andre Forretninger, samt ved Sagens egne store Vanske-
ligheder, ikke har været ikjende til at afsige Dommen
saa tidligt, som den i saadige Sager altid har ønskelig at
kunne gjøre, og som Tiltale har været hedmedlig. —

Det Kjendes for Ret:

Overplanten Vidnevidne bør for Justitiarius Tiltale
i denne Sag fri at være. —

dog tilkjendes for saavidt Actionen Sagen med-
ført Omkostninger, hvis at undrede af Overplanten. —

At efterkommes under Tvang efter Loven. —

Tranquebar den 5te Mai 1843. —

C. Tiemroth

Justitiarius

Vaaledes afsagt uden Tranquebars Cathedret

den 5te Mai 1843. —

C. Tiemroth.

Hvorunder Dom Confirmandus, dog med det
tilføiende Tillæg, at den Domfeldte skulde under skjær-
pende Tvangsmidler Tilskyn. —

Castellet Dansborg i Gouvernementet, den 9de Mai 1843. —

P. Harder C. Tiemroth C. A. Möller

Vaaledes forkyndt for Vidnevidne den 24de Mai 1843. —

D. C. Rehling

Dom
i Sagen Tranquebars Rcb. N: 677/1842 Mamusaibcontra
Aneikutto.

Under nærværende Dag for Tinganæs Ret
stemte tilstedeværende Parter, at de havde
indgaaet Forlig, hvorefter Sagsøgte Aneikutto
skulde betale Sagsøgeren 90 Rupier i Guld
mønt, og Sagsøgeren skulde tilbagelevere
Sagsøgte hans Gjeldsbrev, hvorved Sagen
skulde være endelig afgjort. Sagsøgte
Aneikutto erklærede, at han ikke havde
Penge til at betale med, men at han
vilde sælge sin Have for at betale Gjelden.
Sagsøgeren Mamusaibcontra erklærede,
at han ikke havde Brug for Haven, men
at han vilde sælge den til Sagsøgte for
90 Rupier, og at han vilde tage Betalingen
i Penge, naar Haven var solgt. Sagsøgte
Aneikutto erklærede, at han vilde sælge
Haven for 90 Rupier, og at han vilde
betale Sagsøgeren Mamusaibcontra
Gjelden, naar Haven var solgt. Sagsøgeren
Mamusaibcontra erklærede, at han
vilde tage imod Betalingen for Haven,
naar den var solgt. Sagsøgte Aneikutto
erklærede, at han vilde sælge Haven
for 90 Rupier, og at han vilde betale
Sagsøgeren Mamusaibcontra Gjelden,

1841 angaaende Lydelse, Tilvarelsing og Forfølgning af Actepligtig
Tiendegaard Landvæsen bør at forholde sig og anføre anmeldende
Forretning for Undersøgte Inventarier fra Landvæsen Mannik.
Saaes Tilstede i Retten Dag for at være
Herredsfogden Underskrevne forbi.
Tranquebar den 8de Mai 1843.

C. Steinrotte
Justitiarius

Dannetat oplæst inden Tranquebar Ret den 8de Mai 1843.

Eftersen
C. Steinrotte

Bemeldte Dom blev oplæst i Rettens forenævnte forbenævnte
møde.
Tranquebar den 16 Mai 1843.

M. Sibraija

Dom

i Sagen Tranquebar Ret No. 8/1843 Mannik Tambi Mareikan
contra Tuttambiwi, Katturiwi og Kadernatchiar.

Litauten stemner i vornævnte Dag sin Anmeldelse
om nye Mannualevei Mareikan Undersøgte Tuttambi-
kiwi, Kattubiwi og Kadernatchiar til at høre sig dømme
30 December 1842 i overtalt Forsagsforretning at gaa at
Sag at udbetale sin Dom af 6te Rdr 89-2a. med Ren-
tager i Rentar efter sin Panteobligation af 11te
October 1819, tillagende vornævnte Dags Underskrivere.

Af de Undersøgte har Katturiwi under Besvarelse
forretning medgivet Gjældens Rigtighed, hvorimod
de 2de andre Undersøgte alldeles have benægtet Sammes
og anbefalet, at sin ældre liggende Gjæld for en mindre
Sum havde oppebaret, som forlængst var afbetalt, hvorfor
de og have nægtet med Enhver som ugyldigt paa Grund af

dette Skrift. - Da det grundede Gavsin af 11te October 1819 ikke
nogen Tid siden Dinglyst, saa og saaer det Bjergrenset, om
det Kunde være at betragte, som andet, end et pengelt Gjæld
"bevis og altsaa, om det ikke og saa virkeligt Kunde være at
anføre som prosecutant. -

At en saadan ubetinglyst Panteobligation ikke Kunde
forsiden 3de Mand efter en saadan som pligt Fordring afgjøre
Tillæg i Sandt og den ubetinglyste Panteobligation i alle Panthaa-
de Sætter ingen Kunde have nogen Virkning, med at spørge
andet pengelt Gjældsbevis er klart ved. I den Anledning
at Gavsin af 11te October 1819 var bevandt en Panteobli-
gation i hvad man saa ellers om Panteobligationens Anvæn-
gelse i hvad man saa ellers om Panteobligationens Anvæn-
delse saa den sædvanlige Prosecution ikke antage, Kunde
altsaa ingen Grund søges for nogen at anføre det af
nogen Mordre, Sprad det kom an paa, maatte være,
som det Kunde anføres forsynde, f. Eks. ved Panteres fo-
retagelse ved Overskjendelse af Gjælden, eller en Prosecu-
tion ved Overskjendelse af Gjælden, eller en Prosecu-
tion ved Overskjendelse af Gjælden, eller en Prosecu-
gelige, skulde skjøde maatte anføres som en daglig og
skadig Tilbagelse af Renter og altsaa som en bestandig
forngelse af Gjælden. - At Renter ikke kan være anlagt paa
eindtrædt af Pantinger, hvorfra skulde Renter paaskaaer, at skulde
ikke saa være bragt til Betaling er ogsaa klart. - Det skaaer
altsaa tilbage at undersøge, om ved Overskjendelse eller ved at
Tiden Gjælden, eller paa nogen anden Maade Fordringen
kan antages at være skjet i Brøst. - I den Anledning maa
bemærkes at Litauten har fremlagt en Afskrift af en Dom
i Sagen No. 630/1833 af 30te Juni 1834, hvor afsagde af
Landet mellem Tuttambiwi paa den ene Side og de øvrige
Undersøgte ved nogle andre Indvaanere af samme
Familie paa den anden Side, af hvilken Afskrift

det klarligen framgaar, at ändar afskillige Correspondenser, der mellan Undersökta Samts sändar Part ey äro vara gaangbara för Lagen N:o 630/1833 uti Samts Gjald skyldig till Manufa-
turer Marcekar ey äro i mennerunda Dag godkonde, då
emellan dem Fela var klarare anerkjendt som gyldig og
det sidnare bekjendt, försvidar og af dem behandlet Obli-
gationen skulde indfries, finner Sen Lilantan formanendlig
antage, at Forordningen Virkelighed er gottgjort og
förrend det fremstilles Lovlig Grund, at den og sin mage
anses Soldat i Kraft. - At in Forordningen särdeles
i sin Dee har adspurgt, er tilmeldig klart af Lagen
i det Fela, men at den er soldat i Kraft er inthet steds
gottgjort og kunde fallet ikke gaa Grund af den formanelte
Vem antages. - Det er ganske klart, at Forordningen i
1833 endnu var i Kraft og at Undersökta indtjendes derfor
Lovlig Sam Grund til in allmen sig Sala at nora be-
taalte gaa, försvidar den skulde afgjöres i sins Forsat,
man vare ligger endnu alvidas inthet Lamis for at
den fra Lilantens Side antan for alber Sanne er
gjort nogit Skritt, försaat Professionistiden Lovlig
ansees at nora afbrudt. - Lilantan har ind forsögt
at oglyse, at Gjaldan har norat dromt af Sallenkiv
ikke i Hensigt at bevise at den var Soldat i Kraft,
men for at gottgjöre at der var lonat Betaling, man
ikke angaar at Lidsgrundt der faldet longe efter
at Professionistiden var ude. -

Rekten kan derfor ikke tillogge Obligationen af 11. Octbr
1819 nogen Vorde, og maatte Sons Salge derefter
dagtagt Gjaldas indstrendtlight som og saa Undersökta
for Lilantens Vilkaar fri at nora. - Det har Undersökta
Kattevivi medgaat Gjaldens Rigtighed, men da der-
imod endnu inthet tilfrokkeligen er oglyst i norma-
mede Dag, Gjaldan ogsaadaligen gjerne kan dom nora

rigtig, idet at Betaling efter Omstendighederne skyldes, og Kattevivis
Medgaalse kunde dem Sensigt og Meddelelig til at skulle sunde Med-
lemmerne. Obligationen endelig ikke i sine Dele sunde norsk
indstemte. Obligationen endelig ikke i sine Dele sunde norsk
ne Mellitat, forinden slig Medgaalse sandt Sted, saa kunde dennd
ikke Dagens Udfald i det i det Fele forandres. - Kattevivi er ändes
Dagen Ded og Forer dens Omkostninger maatte derfor Lilantan
endrede med 6 Rbd. 3 ßl Undersökta Kadernatchiar. -

Det Kjendes for Ret

At ändes 30te December 1843 gaa Regnskiften af Lilantan
Manatambi Marekan afgivne Ed og endnu af Undersökta Kattevivi
Kattevivi til den Ed og endnu af Undersökta Kattevivi
og Kadernatchiar bibrat dens beliggende i Mesnagé Marekans
Gjeld gaa Beneer, bör ufortovrigt at nora. -

Saa bör og Undersökta forevrigt for Lilantens Tiltale
i denne Dag ifri at nora. -

Forenes dens Omkostninger betaler Lilantan til
Undersökta Kadernatchiar alaux, med 6 Rbd Sre. -

Det Mesnagé endnu 15 Dage efter denne
dens lovlige Forkyndelse under Adfard efter Loven. -

Tranquebar den 8de Mai 1843. -

C. Siemroth
Justitiarius

Vaabnes afsagt uden Tranquebars Ret Mandagen den 8. Mai
1843. -

Exfaar
C. Siemroth

Forestaaende dom blev oplest i Retten, hvorved
gaa Lilantens Vegne mödte Seimarekan og gaa Undersök-
te Kattevivi og Kadernatchiars Vegne mödte Nagida
Pait og gaa den tredie Undersökte Kattevivis Vegne mödte
Barrisab. -

Tranquebar den 22de Mai 1843. -

Dewasägajam

Dom
i Sagen N:o 221/1842 Meikandtspillet contra Viraappen Veman
afsagt den 9:de Mai 1843 i Lougbogen Lett: V. pag: 503.

Dom
i Sagen Trangviebars Ret N:o 681/1842 Kovindammal
contra Tailamei.

Nervorande Dag er anlagt efter Lovlig Kanning af 5:te September f: A: der den 19:de f: M: falte i Rätt, og gaar Litantens Fullmagt ud paa, at Indstamte Tailamei maatte nogle Dager efter nu indbetalte Leja anfalte til 6: Rup: 59 - 12, der skulde vere efter Omstendigheterne.

Til Dagens Forstaelse er det nödvendigt at bemerke, at forommelte Nagu er Litantindens Vallar, og at Indstamte Tailamei er Nagus Pariger-Vallar, efter Nagus afdöde Man Viriannen. Dagen paaviser, at Jan sin Ogrindelse fra følgende Omstendigheder. Man afdöde Viriannen, som efter Skik og Brug havde at underholde Nagu, havde i sin Tid ikke opfyldt denne Forpligtelse, hvorfor Jun havde sögt Jun i Rätten og ved Retsforlig var blevet indgaaet, der skulde betales Klageinden. Da Viriannen imidlertid falder ifra uden ved Retsforligets Opfyldelse, indgik Jan under 9:de August 1839 uden for Rätten en skriftlig Overenskomst, der under nervorande Dag er producerede, og hvorefter Jan skulde give denne Pige til Nagu Arvelön 6: Rup 25 - Denne Pige hvem Jun ved at nere blevet overgivet - Nagu havde begivet sig til sin Moder Litantindan Kovindammal, i Forvaring med hvem Jun havde begyndt en Leven, Kundskab med Omgangelse og Fleskelighed. Da Viriannen imidlertid havde klen sig, flyttede Nagu atter tilbage til sine Hjem. Viriannen döde, og Nagu for dens Jord

Tarjalei i Viriannens Hjem en 4 a 5 Maaneder, da Jun, Nagu, Tigtedes med Döden afsted. Dette er det Omforklende, at Nagu da Jun fra Kovindammal flyttede til Viriannen, medbog noget vidt Draadgarn og en Kiv, men forövrigt er der ikke oplyst Noget om, at Nagu forskilt imede Noget. - Tailamei paastaar nu, som dem, der havde besögt Nagus forrige Forældre er og som Pariger-Vallar at nere berettiget til at erstatte Viriannens Kovindammal paastaar, at Nagu var afstaaet fra Viriannen med Omstendighederne af 9 August 1839, og at derfor dette Jun, Kovindammal, som Nagus Moder maatte nere Dennes nermeste Arving Jalde indstevnes, at da Pagen Nagu havde modtaget, da Jun for Viriannens Död Dagen Fej til Dennes Hjem, nemlig Jendas, Kovindammal, tilhörende. - For dette Dieste er Dag intet Beviis tilstrevnet, og det bliver paanagt Jun imidlertid Omstendighederne, som Kovindammal Jave at Jave nemlig Nordenskabelse for sig, som nogle nikke Jave tillade sig. - Dagerne maatte altsaa anses som Nagus egen, og Bjergemaalet bliver blot, fro af hvem Fortarne var bleve nere at anse som Nagus Arving. - Da det er bleve anset, at Pigen Tailamei som sin Moder Nagus Fostret, maatte arve sin Pigemoder fremfor Dennes Hjeldre Moder, saa bliver der nurse Maatte at bjöde Pagen paa at frifinde Indstamte for Litantindens Paastand i nervorande Dag. - Dog kunde der, da det klart anses, at Litantinden i Longen Tid har underholdt Nagu; Ikke de 25 Rup som efter Overenskomsten af 9 August 1839 til Nagu skulde erlegges, Kjönnes ikke at nere blevne betalte, for i 1841 nere Grund til at Jave Foreskrevne Omkostninger.

Dom

i Sagen N:o 281/1842 Meikandiupilleij contra Virappen Uman
afsagt den 9:de Mai 1843 i Lougbogen Litt: U: pag: 503.

Dom

i Sagen Trangiebars Ret N:o 681/1842 Kovindammal
contra Tailamei.

Nærværende Dag er anlagt efter lovlig Stævning af
5:te September f: A: Var den 19:de f: M: falden i Rette,
og gaaer Lieutenant Kaufant ud paa, at Indstævnte
skulde udlevere Sagen nogle Dage efter nu indbragte
Liste anstaar til 6: Rdr: 59 - 12, der skulde være efter
Lista af paa mis Sagu, samt erstatte nærværende Sags
Omkostninger.

Til Dagens Forklaring er det vidnemaaligt bekiendt,
at forenævnte Sagu er Lieutenantens Daller, og at
Indstævnte Tailei er Sagus Pantigr-Daller, skulde
efter Sagus afsigelse fra Viramnen. - Sagen paaviser
at have sin Ægtefælle fra følgende Omstændigheder.
Den afdøde Viramnen, hvis skyldigt det var at under-
holde Sagu, havde i sin Tid ikke opfyldt denne For-
pligtelse, hvorfor hun havde søgt Dom i Retten og at
Retsforlig var blevet indgaaet, der paalagde Klage-
inden. - Da Viramnen imidlertid falder ikke var istand
til at opfylde sin Forpligtelse efter Retsforligets ind-
gik han under 9:de Augusti 1839 inden for Retten en ny
skriftlig Overenskomst, der under nærværende Dag
er protocolleret, og hvorefter han skulde betale een Gang for
Alle til Sagu 6 Rdr 25 - Denne Sum paa-
stunn at være blevet erlagt. - Sagu havde be-
givet sig til sin Moder Lieutenant Kovindammal,
i Forening med hvem hun havde begyndt en Han-
del med Klædevarer og Silkevarer. - Da Viramnen
imidlertid skulde klar sig, flyttede Sagu atter tilbage
til hans Hus. Viramnen døde, og Sagu for kort efter

Tajalei i Viramnens Hus en 4 a 5 Maaneder, da hun, Sagu,
tiltalede sin Moder afsigelse. Dertil er det bemærket, at Sagu, da
hun fra Kovindammal flyttede til Viramnen, medtog noget
mere Drikkegrov og en Ko, men forøvrigt er der ikke oplyst
noget om, at Sagu forskilt imod Regl. - Tailei gentager
nu, som den, der havde begyndt Sagus forgiftige Læremoni
er og som Pantigr-Daller at være berettiget til at være Ind-
stævnte Kovindammal paastaar, at Sagu var aldeles
flyttet fra Viramnen med 3 maaneder efter 9 August
1839, og at derfor dette hun, Kovindammal, som
Sagu's Moder maatte være dennes nærmeste Arving
Daller indstævnte, at de Penge Sagu havde modtaget, da
hun for Viramens Død begav sig til dennes Hus, maa
hende, Kovindammal, tilkomme. - For alle Dette er
dog intet Lovmis tilstrækkeligt, og det bliver saaledes
umiddelbart Hovedspørgsmaalet, som Kovindammal paaer at faa
under Retsforhandlingen for sig, som nogle mulige Ganske tilladte
Regt. - Pengene maatte altsaa anses som Sagus egne, og
Hvorvidt maatte blive klok, saa af begge Parterne der kunde
være at anse som Sagus Arving. - Da det er kiendt an
paa uomtvistelig, at Pengedallaren som hun Moder Sagu
havde, maatte være hendes Bedstemoder Sagus
Daglige Moder, saa bliver den nærmeste Maade at afgiøre Sagen
paa at frifinde Indstævnte for Lieutenantens Paastand
i nærværende Sag. - Dog kunde der, da det klart maa anses, at
Lieutenanten i længere Tid har understøttet Sagu; saa da 25 Rdr
som efter Overenskomsten af 9 August 1839 til Sagu
skulde erlægges, skjønnes ikke at være blevne betalte, for
i 1841 være Grund til at gøre Forbehold imod
gør.

Uti Tjuntar for Rätt
Justitiarius Tailammee bör for Litauntiaw Hannidammeali
Tillåta i Dauw Dag för at noon. –
Jonathan Pudlosphringer Jonas –
Lindor Nilsson efter Lonno
Tranquebar dew 15 Maj 1843. –

C. Tejmath
Justitiarius

Dom
Saalens afsagt inden Tranquebars Ret Mandagen
dew 15 Maj 1843. –

Justitiarius
C. Tejmath

Sorgfaranda Noon klen ogloft i Rättan, Jeconda
gaa Litauntiaws Wegne mötte Annamalei og gaa
Justitiaws Wegne mötte Tabadai. –
Tranquebar dew 22 Maj 1843. –

Dewasagajam

Dom
i Sagen Tranquebars Ret N:o 15/1843. Emmande
Sorantolningen til nærværende Dag bestemt var
Sett Contra Vengidasala Sett. –
dew, at Justitiaren med at forlange, at nyt Kjöd
gaa at Jaw tilförende Hus paa Kattuchery Vei for
forlange indtaffaldt at blive Rivet, dersom Hst de
Wast i en Brokning af mellem 80 og 90 Fod i lang
dew og omtrent 3 Fod i Bredden, hvis for Justitiaren
og Litauten til Hinanden stödende Grunde, forbinder
Inuda större Gader. – Justitiaren Hus ligger med
Front mod Wast i den nu Gade og Litauten Hus
ved til den anden östligen Gade, saaledes at Lag
Jeden af begge Grunde stöder og til Hinanden, idet Hjörde,
som paa östlige Side af Justitiaren og den vestlige
Side af Litauten Grund ligger Grundsten mellem ligge,
er det nörte Punkt der er Hjemstand for Rettelse mellem
Partierne. Til samme Hjemstand for Rettelse mellem Litauten paastaar

Justitiaren stulde Hjemle for Ret – Endelig paastaar Justitiaren
Rudosphringer. –
at mod ovbegge Skjödet og begge Lingonidaw aldeles
Ulidelig er oglöst, at det Rivede Hus det gravjelende
Tilfælde til Evig for Jaar Mand, saaledes da ellers
Hjemmet til Evig for Jaar Mand, saaledes da ellers
paa Kattuchery Kirkens Grund, saa kan der ingen Hjemle
at, som nu den Skade, som Rivedet indtager, omtrent
Hus, Jeden ovenfor indtaffaldt i Justitiaren eldre Hjörde,
det imidlertid nogle Punkt antages at være Tilfældet, dog
dette Rivede vil bör at forklare adskillelsen laugs
Justitiaren Hjemle af Justitiaren i Rapporten Hjörde paa
Hjemle Grundsten af Justitiaren i Rapporten Hjörde paa
derej beliggende Hus og Grund. –
Hvad angaar Labourniftede Hjörde, da befinder forskiden
ingen Hjörde om Justitiaren Grund, uden det paa af det
Hjörde N:o 468 lydende paa en ved Tirvengidavattiaes
ew og af Dato 19 Januar 1808, at Grunden allen Hajen,
Hjörde Litauten, tilligmed paa paa Hjalle i Hjörde. –
Dew Rivede, Jom paa dette Punkt befinder imellem
tarna, paaer imidlertid blot ud paa nogle faa Fod
Jaa imellem Partierne. Grunde lag ved Litauten
Jtaaende Vogn, Hvorpaa dette Hjörde Justitiaren
Hjörde dette for Jaat i Litauten Hjörde
s Borgs, men ulovligen. – Litauten paa allerede
Hjörde Hjemle og Justitiaren Hjörde Hjörde paa Rät
Hjörde Rivede Vogn. Rivedet paa Jaa imidlertid ikke
mang under Lagets Forsögelse. Litauten paaberaabe
Hjörde af Justitiaren Hjörde, Hvilket i det
Hjörde, Hjörde ikke Hjörde at Rivede for Jaa
Hjörde Rät til Evig. – Da det imidlertid maatte
Justitiaren Hjörde Hjörde paa Litauten, der ja ikke maatte Hjörde at være i Besiddelse,
Hjörde det ikke nödvendigt at Justitiaren Hjörde Hjemle
Hjörde.

Uf Tjenstgjörande for Rätt
Justitiarius Tallqvist bör för Klandrandens Kommissionsmål
Tilltala i denna Dag för att anföra
Förmyndare Snickaregesäll Jonas
Gustaf Nilsson efter Lönn
Trangsund den 15:te Maj 1843.

C. Tjernell
Justitiarius

Kallelsen afsagt inom Trangsunds Pit Mandagen
den 15 Maj 1843.

Tjernell
Notarie

Förrättande Notarie blir ålagt att i Kallelse, som
för Klandrandens Regning måtte Kungöras
Trangsund den 22 Maj 1843.

Dewasägajam

Dom.

I Lagen Trangsunds Rät d:n 15/1843. Kommande
Sette contra Vengidasala Sette.

Förantledningen till nämnande Dag befinnes vara
den, att Justitiarien med de förmyndare, att nyttja Hjord
förlängde innefattade att tillse Rätten, derjemte
Byst i en Förkning af mellan 80 och 90 Fot i lång
den och omkring 3 Fot i Bredden, syd för Justitiarien
och Klandrandens till Grannen jordnära Grunder, förbindes
Inom förra Gatan. - Justitiarien Hus ligger med
Front mot Byst i den nya Gata och Klandrandens Stör
del till den andres ofvanbeskrifna Gata, förutan
sådan af dagens Grunder som till Grannen jordnära Hjord,
som den ofvanbeskrifna Gata af Justitiarien och den nyttjade
Del af Klandrandens Grund midjor Grannen mellan ligger,
är det nästa Gången det den nämnde Gatan för Rätten mellan
förbinden. Till samma Gata för Klandrandens förmyndare

[illegible] Gata för det [illegible] förmyndare.-
[illegible] med rätte den förstadat och tagit Ringomiden aldrig
[illegible] är ogiltig, att att Rätten som det gemensamma
[illegible] för fem Man, förutom de olika
[illegible] Kattuchere Länna ombud, så han där ingen Del
[illegible] att, om med den Gata, som Rätten inrättar, omkring
[illegible] Gata nämnt inbefattat i Justitiarien olika Hjord,
[illegible] inom tillbörlig ersättning att man tillfälligt
[illegible] Rätten om bör att förklara anbefallande laga
[illegible] Grannen af Justitiarien i Kapitlen Gata gata
[illegible] Gränsen och Grund.-
[illegible] Gata, då befinnes förklara
[illegible] angående det omtvistade Gata, utan befinnes
[illegible] Hjord N:o 448 lydande gata en om Tillvägagångssätten
[illegible] af Dato 19 Januari 1808, att Grunden, eller Gränsen,
[illegible] Hjorten dalas, tillbörligen för samt Gatan i Gata
[illegible] Gata, som gata Rätten befinnes emellan
[illegible] gata, gatan emellan Gatan. Grunda tag med Klandrandens
[illegible] gata emellan Gatan. Grunda Gata i Gatan Gata för Justitiarien
[illegible] Gata, Rätten för gatan i Klandrandens Gatuman
[illegible] Borgs, utan tillbörligen.- Klandrandens gata allt
[illegible] Justitiarien och Justitiarien Gata gatan för Rätt
[illegible] Gata; Gatan för gata innefattat icke
[illegible] gata för gata Justitiarien Klandrandens gatan
[illegible] Hjord, som Rätten Justitiarien framlagts Hjord, jämförd i det
[illegible] Justitiarien Gata Justitiarien att Gatan för det
[illegible] Rätt till Grannen. - Då det innefattat maatt
[illegible] Justitiarien gata i gatan Gatan gata Justitiarien
[illegible] Klandrandens, det jo att gatan i Gatan,
[illegible] det icke gatan Justitiarien Gatan Gatan.

Gata.

Uti Tjenstes for Rätt
Justitie Borgmästare och Rådmän
Tillåta i denna Dag för att inom
Stadgad Tid Underrätts Lagmansdom
Kunder Utföra efter Lagen
Tranquebar den 15:de Maj 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Vad Sakägare uti Rätten Rätt Mandagen
den 15 Maj 1843.

Justitiarius
C. Tiemroth

Sorgfällande Dom blir uplest i Rätten, genom
och Stadgandes Magnus Mårtz Rabadé
Tranquebar den 22 Maj 1843.

Dewasagajam

Dom.

I Sagen Tranquebars Rät Nr. 15/1843. emellan
Setti Contra Vengidasäla Setti.

Förekommer til nämnde Dag, behörigen inkallad inom
den, att Justitia med at förfarma, att nyt Hjord
gav at Jord tillförende Gård gav Kattuchery Seri för
förlange rättsfallet at lära Borta, Försom Ost til
Wax i an Prokuring af mellan 80 och 90 Får i lang
den och omkring 3 Får i Bredd, Hör för Justitias
och Citantens til Grannarna Södra Grända, förtiden
Inneha Förra Gård. - Justitias Gård ligger med
Front mot Wäst i den inre Gård och Citantens Gård
är til den andra Sidan Gård, Skalades at Dag
Förra af dagens Grända Södra och til Grannarna Jord Hjord,
som gav Sydliga Sida af Justitias och den nyssnämde
Sida af Citantens Grund nämnde Grändsen emellan ligger,
är det mesta Skuld det var Grannarna för Tvedde emellan
Parterna. Til Samma Hjord för Citanten framstod

Varande Skuld för Rätt - Citerligt gav Sammans Grän-
Undersökningar. -
Som med anledning Klagadt och lagt Lingomiden aldrahar
Skaligen är uplyst, att at Borta som det gragjälande
Tillfarit till Borg för Sina Mund, Skulle de olika
Gav Kattuchery Kunna Grundad, Som den där nämnde Grund
at, som med den Klare, Som Borgen inträgar, omkrut
Lod, Skulle vara inbefattad i Justitias ödda Hjord,
Och emellertid nogga Kunde anlägga at man Tillfälle, Dog
Vad Borta in bör at förklara Anledningen Lagd
Skriftliga Grundar af Justitias Rätt Grund. -
Sig Skaligen Grund och Grund. -
Vad angaar det omtvistade Gränd, Da befinnes förtiden
Gränder om Justitias Grund, man det Sans af det
Hjord N. 448 lydande Gav en om Tranquebar
och af Dato 19 Januar 1808, at Grunden, Skar Sagen,
Hjordar Skiftes, tillagen Gav Sand Skalla i Gg Gg. -
Den Klagade, Som Gav Sitt Kunde befinnas inallan
Tarna, Gaar emellertid blot ut Gav nogsa Saa mor
Sagen, Skallan Partarnas Grunda Lag och Citantens
Kunde Skaran, Skrigande Dessa Gav Justitias
Borga, men olonligen. - Citanten Gav alldeles
Gav Justitias Skäder gottgjord Gav Rätt
Citanten Gav emellertid Skaran förgäfves
Gav det af Justitias framlagde Hjord, Skillat i det
Skaligt, Skall Skulle Gav Kunna Skaran at Ansök för den
Justitias Rätt til Svaran. - Da det emellertid maatte
Justitias Skär i Skaran Skrivning gjorde Gaagrand
och Citantens, Skär Ja Skaligt at Skrivelsen
Skaran Skal Skulle Skaligen Skaran Justitias Skäl Skrift me
Dag

Sysslomans Omkostningar wilja Justerande Jurat at bli
taxerade till Lifvantan uti 6:te Rätt-T. M. 32.

Thi kjendes for Rett.

Justerande Vengidasala Sätts bör med Lovrigtt af
at Gudar N:o 468 antar 19 Januar 1808 i nu wid Tinwen
i Rajateen Gadan yta Kattuchery belägnade Gårds och
Tomt anses öfwerwägligt til den at widkjenna, att
ofwanstående Rätt af samtliga Fjärdings Lösen
skulde antagas, at wilja Norsk falla, att Gårds
en af de ofwan Rätt (N:o 468) till i det ägd är.
Jordaren Rätt utwisligen klimar at bemärka, att
forblina sakenlig.

Lagmannen bör Justerande anses öfwerwägligt til
i sit nya förfarande Rätt at indbefatta nagla
Lösen, som yta Gårds Gårds Rätt mellan Jord.
"Jaunta, och Lifvantans Swärmaridens med Ofwan.
Lifvantan Jurat Gårds Gårds Lösen Rätt Rätt.
Sysslomans Omkostningar tilfalla Justerande
til Lifvantan uti 6:te Rätt-Tjo Anna Ti: Gårds Tedive
och Ti:

Att ofwerkommas inom 6 Dage ofwanskrifna Dom
lofligt Lördagsdag Lindes Rätt-Justerande Lösen
Tranquebar den 15:te Maii 1843.

C. Tiemroth

Justitiarius

Gudarna ofwanskrifna inom Tranquebar Rätt Mandagen den 8 Maii 1843.

Lösen C. Tiemroth

Dommen blef uplest i Rätten, Justerande Lifvantan
och Justerande inom Jurat Swaminaden.

Tranquebar den 22 Maii 1843.

W. Gubrajen.

Dom

i Sagen Tranquebars Rätt N:o 154/1843 Pantekanada Setty contra
Gårds Jaun Marga för Sinnaponnu og Mattumini, 2dr.
"swenger ofwer Ammeradian.

Uti wornämnda Dag Januar Lifvantan ofwanskrifne Gårds Justerande
af 13:te Marts d. A. fulkom den 27:de f. M. fallit inom Justerande
til Betaling af 6:te Rätt 57, med 1 pct. månadlig Ränta ofwer
Gårds Gårds 6:te Rätt 51-2:a ofwer nu Rättsförlig af 7 November
1831, samt andragen til at utwärka wornämnda Dags Omkostn.
"mingar särskilt. 10:- 10 kr. i Rättsliga Omkostningar.

Justerande Gårds alltså icke gjort allen Gårds Gårds Jord
i Dagen, ofwanskrifne Gårds Gårds Gårds Gårds Gårds Gårds Gårds
Gårds Gårds Gårds Gårds Gårds Gårds

negen; dog fraleder, at det saaledes bleb af sagt i Lagtid
og Rætter blinder at erlegge ikke alt i alt Summen libet
vanrykige 6: Rdr Et Hundrede og To Anno Tre.
Herr Sagens Omkostninger ifølge Documenter
Libellen med 6: Rdr Tre Anno Tre Rdr Tyve.
At efterkommes inden 15 Dage efter Dom
lovlige Forkyndelse under Exekution efter Lovens
Tranquebar den 15 de Mai 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Protocollen oplæst inden Tranquebars Ret Mandagen den 15 Mai 1843.
In fidem
C. Tiemroth

Forestaaende Dom blev oplæst i Rettet, fremfor Tilstede
værende Armenadam og Sangrama Periamanaikken ikke
mindre Anghat Pennings Sjemm Jane navnlig flere.
Tranquebar den 21 August 1843.

W. Pittendrigh

Dom
i Sagen Tranquebars Ret No. 888/1843 Palani Setty
contra Appaw Setti.

Under nærværende Dag blev der anlagt efter lovlig
Forkyndelse af 21 November f: A: Sagen fra den 6te Decbr
næstefter faldt indtil gjældende Sandsmand
til Libellen at betale Cr. Rdr 14 i Lagitax og ligefaa
meget i Rantar, ifølge Decret af 5 April 1824.
samt nærværende Dags Omkostninger. Sandsmanden,
der er en meget gammel og svag Mand, har gen-
nemgaaet, som den paafølgende Taxation for en Sandsmand
Sagen samt omtrent 35 Rdr tilgode for Libellen for
meget gammel tid, saavelsom han allerede Libellen for
udstedte Forkyndelse, og at han nogensinde Sandsmand udfoldet 14 Rdr

mere at udstede det indklagede Decret, fordi han ikke gav andre
Mænd Lønde saa meget. Dette er dog forklaret alderdomsvanskelig
Dannie saa vidtgaaende Ret. Libellen gav sin Ret saa langt
at Decret skal afgjøres mindelige mere fuldstændig. Sagen var mindre
lidt ikke Decret formindske mere, end den Modsatte, forsaavidt
var til det paastævnte Decret, der skal erklæres, at med Ud-
tog til det paastævnte Decret skal være lagte. Decret skulde
skadelig nogen Gang blive nedlagt. Decret skulde
nødvendigt være udstedt for en Gallanie paa en Regning,
Dog blev Sagen Regning oppebaret; Decret
blev udstedt saa for at Laan og omsprunget kun udstedt,
og saa kunstsom, og den næste Mænd, Sagen Lønde
afgjøres paa, hjemme ikke med med Decret skal
Libellen Ret om til den Tid, Decret blev udstedt
Sagen med Sandsmanden nogen Sum skyldig, saaledes Sag
foranledigt Decret Afgjørelse, i saadant Fald da
Betaling og vinder Fald Skriftindelse for Libellen Tilbage
maatte finde Rad. Omkostninger blev
i øvrigt Tilfælde at gøre.

Thi kjendes for Ret

Decret Libellen Palani Setti med sin overordentlige
Ed efter sin Religion ritual for Agnaren skal gøre bør
bekræfte at Sagen ikke, til den Tid det under nærværende
Dag indklagede Decret af 5 te April 1824 udstedes, nogen
Sandsmand Appaw Setty nogen Sum skyldig paa Grund
af noget Sammenhæng eldre mellemværende og at det for-
nævnte Decret af 5 April 1824 af Sandsmanden paa
udstedt for klar og rigtigen samt retfærdigen skyldig
Fjæld, som bør Sandsmanden til Libellen at betale Cr. Rdr
Fjorten (14) og ligesaamegt i Rantar; Skulle der
imod Libellen sig ikke til saadan Ed, som foreskrevet,

negun, dog förledar, at det samtade beslöt af part i Tryckt
och Rätten blinner at förlenga icke allt i allt Lamninas tibet
ovanskrifne 6: Rdr Ett Hundrede och Fo. Arma Tre.
Förenämnde Undskrifninger vinnde Domfarnda til
Litenanten med 6: Rdr Tre. Arma Fe. Rds Tjuga.
Att efterkommas inom 15 Dage efter Hemkomsten
lenligt Författningen under Skarpare efter Lagen.
Tranquebar den 15 de Maj 1843.

C. Tiemann
Fogdetinarius

Protokollen uppläst inför Tranquebars Rätt Måndagen den 15 Maj 1843.

Justerar
C. Tiemann

Förmälande Dem Hemvarande i Staden, som då för Rätten
mötte Arumugam och Sinnamuth. Perumamuttu ifrån
mötte ingått Förening gjorde sedan marskat slaw.
Tranquebar den 21 Augusti 1843.

M. Subbarayalu

Dom

i Sagen Tranquebars Rätt No. 888/1842 Palani Setty
contra Appaw Setti.

Under nervarande Dag har är anlagt efter lovlig
Kallelse af 21 November f: A. emellan den 6te Decem
nästkommer fallit inför Justitiarius Tiemann
til Litenanten at betala 6: Rdr 14 i Lagitar och liggande
mygt i Kontant, i följe Ukas af 5 April 1814.
samt nervarande Dags Omkostningar. - Justitiarius,
Har är en mycket gammal och svag Man, har gan
Skyldigen, som den gångne, att Sann sanna Valuta för en Gudan
Sanda Sank omkring 35 Rdr tilgodo för Litenanten som
mycket gammal tid, innan sist sedan Litenanten som
nämnde Omkostningar, och att Sann nogan Sanda nämnde 14 Rdr

mot at inställa det omtalade Ukas, som den icke gav anden
Makt Kunde gagn förvägra. - Emellertid var dog förklarat allmänna
Domare för Justitiarius Dida. Litenanten gav sin Vida Sar Sögt
Domen för Justitiarius mycket tydligt var förklarad. - Sen, Sar ansökan
att Tamil att Skyldigen mycket tydligt var förklarad, - Sen, Sar ansökan
det icke Kunde förmärkas annat, än att Domen, som fattats
var till det gynnande Tamil, som blef anklagare, att med Ut-
stadgen ingen längre Tid var lagd. - Tamilen förklarade
uppriktigt, att han ännu ej Kunde gå an Lagning,
dog blef dagen förlängd, Sedan ingen Lagning upprätt; Tamilen
blef inställt sen för att Laan och annan nödvändig Tid inställt,
förte Justitiarius gav sin Domtydelse därtill. - Den långa
Eid var förlöpt, för Skyldigen Tvenne, gick Tagen
ogsa Tamilen, och Två månader, Tamilen Kunde
afgöra gav, gjorde att man med Tamilen Ed sa
Litenanten Vida om lit den Eid, Tamilen blef inställt, att
Sann med Justitiarius ~~ingen Tvist skyldig Skuldens Sa~~
förenämnde Tamilen Utstadgen, i Skuldens Sald så
Betalning och inställt Sald Skriftendelse för Litenanten Utstadgen
maatte finna Rad. - Appaws Omkostningar blinn
i afseende Tilfälde att Sann. -

Så Kjändes för Rätt

Vederbörande Litenanten Palani Setti med sin förordnade
Fullmäktige Religionsvitnen för Appaws Tagande för
Ed efter sin Religionsvitnen för Appaws Tagande för
bekräfta att Sann icke, till den Eid det under nervarande
Dag inställde Ukas af 5te April 1824 undfades, nan
Justitiarius Appaw Setty nogan Tvist skyldig var Sjuld
af nogot Tamilen i slutet mellanmännande och att det för
nämnde Ukas af 5 April 1824 af Justitiarius nan
inställt för klar och riktigen Tamil mellanliggen skyldig
Sjuld, som bör Justitiarius til Litenanten att betala 6: Rdr
Fjorton 14/ och liggesamgot i Kontant, Utrifter där-
emot Litenanten sig icke til sadan Eid, som förenämnde,

at afbetala, bör Justitiarien för Löjtnanten Ekbala i denna Sag.
för afkunnad.

Förenämnde Omkostningars Förnämnande.

Att afstår kommer inom 15 Dagar efter denna Doms
laglig Författelse ändrar att förfara efter Lagen.
Tranquebar den 16de Maii 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Kvittas afskrift inom Tranquebars Rätt den 16 Maii 1843
bekräftas
C. Tiemroth

Domman blev uplest i Rätten, förenämnde Herr Löjtnant
mötte Värjepattiraputen. Justitiarien ej mötte ännu
Den blev lagligen inmanad fick.
Tranquebar den 23de Maii 1843

W. Subraija

Dom

i Sagen Tranquebars Rätt N:r 112/1843 Kanagasabai Pandia
Parimana Pullej.

Under varande Dag där är anlagt efter laglig
Stämning af 13de Februari d. å. Snickaren
nyssnämnde fallit inför Rätten, jemlikt Den 7de Marti
slutligt till Löjtnanten att betala 6 Rdr 16 - 35 Rds
efter Stämning, samt att ersätta varvarande Dags
Omkostningar. Löjtnanten har framlagt en skriftlig
Stämning emot Enkefrun Eliabai. Då nu förenämnde Löjtnant
mot Enkefrunnan åberopar Enighet af Fjellan fallit
ligger här närvist Saken, Justitiarien, Värjemannen
af Stämningens Riktighet och Lösta om Betalning kort
som att göra i Förenämnes Namn och på Löjtnantens
Begäran - Omkostningarna mälla Rdr 3

9 - 32 -

Efter Stämningen för Rätt

Justitiarien Parimanapullei bör till Löjtnanten Kanaga.
Sabbe att betala 6 Rdr Femton Rds Fredive og Fem f. 6 Rdr 15
35 Rds -
Förenämnde Omkostningar betalar Justitiarien till
Löjtnanten med 6 Rdr Femton Rds Fredive og Fem f. 6 Rdr 15
Att afstår kommer inom 15 Dagar efter denna Doms
laglig Författelse ändrar att förfara efter Lagen.
Tranquebar den 16de Maii 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Kvittas afskrift inom Tranquebars Rätt den
16de Maii 1843.
Domman blev uplest i Rätten, förenämnde Herr
Kärarna mötte.
Tranquebar den 23 Maii 1843.

bekräftas
C. Tiemroth

W. Subraija

Dom

i Sagen Tranquebars Rätt N:r 113/1843 Förenämnde
Löntar Subparajen. -

Vid Rättegången af 13de Februari d. å. Snickaren
Abel Balasingam fallit i Rätten för Löjtnanten
den 7de Marti nästlidne fallit Subparajen för att hava denne
lagligt inkallat Justitiarien Subparajen för att hava denne
Lagligen att betala till Dem af 6 Rdr 12 Sm Rätta
Domen lämnat Saken Löjtnanten sjelfve gjort Justitiarien
Justitiarien har begärt, att Jemlikt Lagen
saknade Saken, men yrkat att Jemlikt
12 Rdr, Sm Fortfarelsen för att af Jem och Jems Broder
Parterna Rättegången fortsätt. Efter Rättemannens
Sanningsed fick Riktigheten Jemlikt Lagen till
Rättegången har gjorts. - Löjtnanten har Rättelig
tillåtit Sina Sagan, Justitiarien Justitiarien har yrkat
Riktigheten Domen förmäle Jemlikt med Sagen

yanförda Omständigheter godtgjort. – Vilket som
sann befunnit, förordnade Rätten den förenämnde
den 52 Artikeln nämnda regnes vorpt för Justi-
tens Tidsfälla etc. Sedan Rätten åtskilliga Omständig-
heter gifvit Anledning att Justitiarien i detta
Mål vore jäfvig att Rätten sammanträda, så
Rätten förordnade Kronofiskalen Herr Tiemroth
att i Justitiarii ställe sammanträda och Målet
företaga till Pröfning och Dom.

Den Tingsdag för Rätten

Justitiarien Tiemroth anförde att Rätten
måtte förelägga Käranden att till Svaromålet
den 16 Maj 1843 förete Bevis om Rätte-
gångens Kostnad.

Rätten förelade Käranden att till Svaromålet
den 16 Maj 1843 förete Bevis om Rätte-
gångens Kostnad.

Justitiarien Tiemroth

Vaaladen afsagt inom Tranquebars Rätt
den 16 Maj 1843.

Justitiarien
C. Tiemroth

Domman blef uppläst i Rätten, som dagen
förut meddelat sin Person

Tranquebar den 22 Maj 1843

W. Subraja.

Dom

i Sagen N:o 236/1842 Vira Setti Kärande Vira Setti
Domman afsagt den 16 Maj 1843 vid Tingsdagen Lit. C
pag. 517

Dom

i Sagen N:o 784 Palani Setti emot Kärande Sangiulli
Domman afsagt den 22 Maj 1843 vid Tingsdagen Lit. C
pag 523

Dom

i Sagen N:o 177 Sinivasaga Naik emot Svara Naik Domman
afsagt den 23 Maj 1843 vid Tingsdagen Lit. C. pag 535.

Dom

i Sagen Tranquebars Rätt N:o 148/1843 Muttusamy emot Vellu

Kärandens Vellupatten no 1 och Svarandens Vellupatten no 2
af 6 Mars, där under N:o 1 Afsked tagit samt 3 Vitnen
blef instäldt af Käranden Muttusamy vid Sagens
Upkallande, att Svaranden borde betala 6 Rup: 15 i följe av Fordringen
gifvet till Rätten ab betala 6 Rup: 15, i följe av Fordringen
af 31 Augusti 1842 med 12 pct. Ränter p.a. samt Rättegångs
Kostnad. Edsvurne Tolkarne, Sundrak utsatte av Rätten
Vaka inför Edsvurne Tolkarne –

Sagen Omständigheter –

Sagen av ingendera Parten anlagd i Målsägning af nu Sagen
förordning af 24 Februari 1841. Svaranden Enfaldig af nu nios
Vitnesmål Käranden var blandad bygdsint i Justitiarien Sin
Rättegångs Kostnad, och förblandt sig till Käranden förmanad
att Svaranden och förblandt sig till Käranden förmanad
Tolkarne Sundrak och Sundrak gottfunnit med dessa Ord
Sagen så beskaffad, Käranden Justitiarien ville nu hänga
sig, Svaranden förklara sig Enfaldig Svaranden ville Vitnesmål
Svaranden ville med Svaranden af Enfaldig Svaranden Vitnesmål
Svaranden Enfaldig, med de Svaranden till Vitnesmål
Svaranden Enfaldig. – De meddelade Svaranden af
Svaranden Enfaldig under Sagen är kommen, Svaranden
Enfaldig Svaranden Svaranden Svaranden för nämnden Svaranden
Käranden inlämnade Svaranden Svaranden för nämnden Svaranden
Svaranden med Svaranden Svaranden Svaranden af 31 Augusti 1842
6 Rup 15 med Svaranden Svaranden Svaranden 2-2-32.
Svaranden Svaranden Svaranden Svaranden Svaranden –
Justitiarien Svaranden Svaranden Svaranden –

Den Svaranden

Justitiarien Svaranden Svaranden Svaranden Svaranden
Svaranden 6 Rup Svaranden 15 Svaranden Svaranden 12 Svaranden
Svaranden för 31 Augusti 1842 Svaranden Svaranden Svaranden
Svaranden Svaranden Svaranden

Kaldtes afsagt inden Tranquebar Ret Tirsdagen den 30 Maii 1843.

Justitiarius C. Tiemroth

Lieutenant Muttusamy mødte, men Justitiarius Ekelund var fraværende.

Tranquebar den 12te Juni 1843

W. Subraija

Dom

i Sagen Tranquebar Ret Protocolls No. 158/1843 Muttu comara Pattan contra Sabapade Pattan.

Citanten har under nærværende Sag, der er anlagt efter Kongelig Forordning af 15de Marts d. A. ved stevning af 28de f. M., begjært Justitsen tilpligtet at indkræve af under 27de Maii 1842 udstedt Gjældsbrev med Rente af Capitalen 6 Rdr. 12 med Tillæg af 12 pCt. p. a. for Tvistens Værdi indtil Dommen afsiges.

Sagen blev overdraget at gives ved Forkyndelse for Indstævnte under Sagen for Forretning i Overværelse af Lieutenant Muttusamy, betræffende Indstævningen for Rigtigheden med Underskrivelse bevidnet, hvorimod Klageren begjærede, at den Dag da Citanten Rundt Dommen afgaaes efter Tvistens Værdi skulde være forkyndt. Var ved i Tvistens videre Behandling ikke noget særdeles forefaldet, uden at Indstævnte ved Memorialet af 2den Juni d. A. begjærede Sagen for nye Rettergang paa Grund af de fremsatte 12 Rdr. som fradragne, skulde Kapitalen af Gjældsbrevet fremdeles gaae til Afbetaling paa Capitalen. Disse nævnte Penge ere i det Aar ansøgte med paa billigende Dom for ovenfor, Tiltalen oftere Rettens mundtlige Mandatum at Sagen afsagt i Tvistens Forhold, som paa Capitalen ikke er betalt, og Citanten klager at erlægge Sagens Omkostninger.

Citantens Fordring er alt saa efter Kvitteringen 12 Rdr. Sold for sidst anført, 5 Sats for Afstegning 1 Rdr. Citanten har ikke bevist, at han har afstegning efter Citantens Forklaring skulde være skeet, men da det ikke er bestemt, at han skal bevise det Modsatte, at Citanten har saadanne Kvitteringer, som han ikke kan fremvise, maa Tvisten gaae til Ed, og bør Indstævnte, da Citanten har paaberaabt sig Eed, tilkjendes for disse 4 Rdr. med Renter i 4 Aar, hvilket Beløb 4 Rdr. 12 Sk. han ikke bestrider, og saa meget mere som Indstævnte ikke har ladet høre fra sig i den lange Tidsrum, som Sagen har været anlagt, og maa anses for tilbagekaldt, da Sagen ikke er bleven fortsat efter Kvitteringens Forkyndelse for Indstævnte, hvilket skulde være skeet inden 6 Uger efter Forkyndelsen af Citanten. Det er saaledes Dommen Omkostninger, som Sagen har medført, ikke at tilkjende

Vaaledes afsagt inden Tranquebars Ret Tirsdagen den 30 Mai 1843.

Justitiarius
C. Tiemroth

Forestaaende Dom blev oplæst i Retten, hvorfra Litauen Mutta[illegible] anmodede, men Justitiarius nægtede.

Tranquebar den 12te Juni 1843

M. Subraija

Dom

i Sagen Tranquebars Ret Protocoll No. 158/1843 Mutta. contra Patten contra Sabapathi Patten.

Litauen har indstævnet vormevnte Mand, der er anlagt efter kongelig Befaling af 13de Marts d. A. for Herredsretten den 28de f. M., begjært Justitsen tilpligtet at indfordre af underm 27de Mai 1842 udstedte Hjelpebrevis med Udtagelse af Capitalen 6 Rbd 12 mdr. Rente 12 pCt. p. a. fra Exhibitionsdagen indtil Betalingen skeer, samt at tilpligte Mandens Dødsboskifte.

Det bliver unødvendigt at gjøre videre Undersøgelse i Sagen, da Litauen har fremlagt med Forestævningen Forordning, betræffende Landbrugsdrift, forfattede med Contrahentens Navne, hvormed klarer sig at Hjeldens efter Exhibitum af 27 Mai 1842 endnu ikke er forfaldent. Der er i Exhibitum ingen Special Clausul indtaget, men dette er almindeligvis med indstævnt for 4 Aar, saaledes at Litauen i dette Tidsrum af 2½ Fanam om Maaneden i og paa Udlægsjorden for en Leie Rentrum af de gaaende 12 Rbd maa fradrages, samt Kosten af Leiet derved paa til Afbetaling paa Capitalen. Denne maatte altsaa naturligvis være i 4 Aar opsat med en tilsvarende Sum for ogsaa, Capitalen angaaende, maanedlig at være opsat, som paa Capitalen afbetalt, men dog maatte det være Litauen forbeholden, at indfri Capitalen

for 2den Gang begaaet Tyveri.

Torvstaarbo, der er 20 Aar gammel, født Sogn og Fjordane, har tidligt ab Sinde mistet Sinn Forældre, maatte tidlig ud at tjene Sinn Føde, havde ingen Tilfold Gang paa Fabordland med Mann Mutatchi, der er 6 Aar ældre end Torvstaarbo, men Mutatchi, der er dertjenstfri Sinn Tour med Skydevaaben i 3 Aar, ab Sinde Tiden arbeidet Sinn Mesterlaere og i de Tider Torvstaarbo Sinn altid gaaet i Huset og er ikke gift. Sinn Sorbrydelser gjorde sig gjældende i ab Sinde Tyveri, hvorfor Sinn ved Høiesteretsdom af 14de Juli 1842 med 15 Dalers Kjøbing Sinn under nærværende Dag er tildømt, er ubetydeligt, og angaaer kun 21 Stk. alle af Torvstaarbo, da Sinn den 10de Januar om Aftenen lagde sig til Sinde paa en Sjømandskiste paa Exercitiehuset og Sinde tagde bort fra en Medsvend, der Sinn sammesteds med Sinn Torvstaarbo Sinn i Forening ab Sinn blev ab Sinn tagde de 21 Stk. i Overensstemmelse med Sinn Tilstaaelse, ligesom Torvstaarbo Sinn ogsaa ved Politiet har erkjendt ab Sinde Sorbrydelser, hvorfor Sinn nu bør ansees efter Lovens Bestemmelser. Torvstaarbo Sinn ikke tidligere straffet.

Sor Tiltalen gjorde sig gjældende i Medfør af Tiltalebeslutningen Sinn 14de Juli 1842 med 15 Dalers Kjøbing Sinn under nærværende Dag er tildømt, er ubetydeligt, og angaaer kun 21 Stk. alle af Torvstaarbo, da Sinn den 10de Januar om Aftenen lagde sig til Sinde paa en Sjømandskiste paa Exercitiehuset og Sinde tagde bort fra en Medsvend, der Sinn sammesteds med Sinn Torvstaarbo Sinn i Forening ab Sinn blev ab Sinn tagde de 21 Stk. i Overensstemmelse med Sinn Tilstaaelse, ligesom Torvstaarbo Sinn ogsaa ved Politiet har erkjendt ab Sinde Sorbrydelser, hvorfor Sinn nu bør ansees efter Lovens Bestemmelser. Torvstaarbo Sinn ikke tidligere straffet.

Sor Tiltalen gjorde sig gjældende i Medfør af Tiltalebeslutningen Sinn 14de Juli 1842 med 15 Dalers Kjøbing Sinn under nærværende Dag er tildømt, er ubetydeligt, og angaaer kun 21 Stk. alle af Torvstaarbo, da Sinn den 10de Januar om Aftenen lagde sig til Sinde paa en Sjømandskiste paa Exercitiehuset og Sinde tagde bort fra en Medsvend, der Sinn sammesteds med Sinn Torvstaarbo Sinn i Forening ab Sinn blev ab Sinn tagde de 21 Stk. i Overensstemmelse med Sinn Tilstaaelse, ligesom Torvstaarbo Sinn ogsaa ved Politiet har erkjendt ab Sinde Sorbrydelser, hvorfor Sinn nu bør ansees efter Lovens Bestemmelser. Torvstaarbo Sinn ikke tidligere straffet.

Sor Tiltalen gjorde sig gjældende i Medfør af Tiltalebeslutningen Sinn 14de Juli 1842 med 15 Dalers Kjøbing Sinn under nærværende Dag er tildømt, er ubetydeligt, og angaaer kun 21 Stk. alle af Torvstaarbo, da Sinn den 10de Januar om Aftenen lagde sig til Sinde paa en Sjømandskiste paa Exercitiehuset og Sinde tagde bort fra en Medsvend, der Sinn sammesteds med Sinn Torvstaarbo Sinn i Forening ab Sinn blev ab Sinn tagde de 21 Stk. i Overensstemmelse med Sinn Tilstaaelse, ligesom Torvstaarbo Sinn ogsaa ved Politiet har erkjendt ab Sinde Sorbrydelser, hvorfor Sinn nu bør ansees efter Lovens Bestemmelser. Torvstaarbo Sinn ikke tidligere straffet.

Sidder af Torvstaarbo, der er 20 Aar gammel, født Sogn og Fjordane, har tidligt ab Sinde mistet Sinn Forældre, maatte tidlig ud at tjene Sinn Føde, havde ingen Tilfold Gang paa Fabordland med Mann Mutatchi, der er 6 Aar ældre end Torvstaarbo, men Mutatchi, der er dertjenstfri Sinn Tour med Skydevaaben i 3 Aar, ab Sinde Tiden arbeidet Sinn Mesterlaere og i de Tider Torvstaarbo Sinn altid gaaet i Huset og er ikke gift. Sor Tiltalen gjorde sig gjældende i Medfør af Tiltalebeslutningen Sinn 14de Juli 1842 med 15 Dalers Kjøbing Sinn under nærværende Dag er tildømt, er ubetydeligt, og angaaer kun 21 Stk. alle af Torvstaarbo, da Sinn den 10de Januar om Aftenen lagde sig til Sinde paa en Sjømandskiste paa Exercitiehuset og Sinde tagde bort fra en Medsvend, der Sinn sammesteds med Sinn Torvstaarbo Sinn i Forening ab Sinn blev ab Sinn tagde de 21 Stk. i Overensstemmelse med Sinn Tilstaaelse, ligesom Torvstaarbo Sinn ogsaa ved Politiet har erkjendt ab Sinde Sorbrydelser, hvorfor Sinn nu bør ansees efter Lovens Bestemmelser. Torvstaarbo Sinn ikke tidligere straffet.

Sor Tiltalen gjorde sig gjældende i Medfør af Tiltalebeslutningen Sinn 14de Juli 1842 med 15 Dalers Kjøbing Sinn under nærværende Dag er tildømt, er ubetydeligt, og angaaer kun 21 Stk. alle af Torvstaarbo, da Sinn den 10de Januar om Aftenen lagde sig til Sinde paa en Sjømandskiste paa Exercitiehuset og Sinde tagde bort fra en Medsvend, der Sinn sammesteds med Sinn Torvstaarbo Sinn i Forening ab Sinn blev ab Sinn tagde de 21 Stk. i Overensstemmelse med Sinn Tilstaaelse, ligesom Torvstaarbo Sinn ogsaa ved Politiet har erkjendt ab Sinde Sorbrydelser, hvorfor Sinn nu bør ansees efter Lovens Bestemmelser. Torvstaarbo Sinn ikke tidligere straffet.

„ Sag, og vorsther at forskaffe i Longsl i Castellet Dansborg
forbundet snarest muligt Arbeide efter Gjennemsynets
normann Enskrivelse for at Exercium af 6 Maaneder.-

Derefter blev vedkommende at advarsle alle af sine
Regimentschefer tilsigende Underofficerer
Under Arrest efter Lovens
Trangvebar den 30te Maii 1843.-

C. Tiemroth.-
Justitiarius

Kvalitet afsagt inden Trangvebars Gjestrets Fiskaler
den 30te Maii 1843.- te Stem.
C. Tiemroth.-

Vornævnte Dom stadfæstes.-
Castellet Dansborg, i Gouvernementet, den 6te Juni 1843
P. Hansen. C. Tiemroth. C. A. Möller.
Exequeret den 7de Juni 1843 og Leppen indsat til
Stadfæstet Arbeide paa Castellet Dansborg.-
Trangvebar den 7de Juni 1843.-

D. C. Rehling.-

Dom

i Sagen Trangvebars Ret No. 682/1842. Mutabürusen Khan
Sait contra Tanikodi Mudali og Sadeiappa Mudali.-

Sagen Mutabürusen Khan Sait har under
„ dagen Mudali til Betaling af 6. Rdr. 43 - - 31, samt
12 pCt. Renter af 6. Rdr 30-9-31 fra 8de November
1830 indtil Betaling skeer, som bekjendt skeder
ifølge en under 20de April 1841 indtagen Dom i Sagen No. 192/1841 - Tilliga gaaen
Sagen afsagt Dom i Sagen No. 192/1841 indtagen Trangvebars
Citanten sig tilkjendt Omkostninger.-

Ved Hjemmelsmandens Ankomst til Trangvebar
stævnede til Forligelse af en foranlediget Dom, hvormed
vedkommende, at den under 20 April 1841 afsagte
Dom ikke kan ske Fuldbyrdelse af den ugrundede

i sin Tvistes No. 564/1833 endelagt Dag, hvori den 9de December f. A.
var afsagt Dom, hvorved Indstævnte Tanikodi Mudali og Sadei-
„ ppa Mudali Arvingerne efter Appasamy Mudali
maatte tilkjende Betaling af 6. Rdr. 41-5-31 fk. med Renter
„ af 6. Rdr 30-9-31 fra 8de November 1830, hvori Gjenpart
efter at Hjemstævnte af 8de November 1830, hvori Gjenpart
„ blev udgjorte 35-9-31, men ifølge Dagen 1833 lige-
Renterne nu efter de partes følgte Enskrivelse af
„ dag Lunen omskrige Kapitalen og Renter i 1833 fem
1841 Lun 6. Rdr. 30-5-31 ifølge Hjemstævnt af 8de
„ November 1830 samt vedkommende Dag efter Dennisgen alle an-
Dennes i og vedkommende Dag efter Dennisgen alle an-
lagte Stevnemaal for Retten, saa den da tilligemed
Kapitalen og Renter, samt Citat-Omkostninger i Dagen
564/1833 i berørte alt i alt Summer kit at udgjøre
6. Rdr 63-4- Pk.

Under vornævnte Dag er der for Retten mødt
de tilligemed Indstævnte Tanikodi Mudali udeblevne,
hvorved der for Sadeiappa Mudali gjentik blev
den indstævnte tilkjendte Dag Rettens
Dom imidlertid forkyndt, hvorefter Sadeiappas Borge Skaut
Ramaiyen, til daværende Sadeiappas Borge Skaut
indstillet Enguiah Appen Salomon Peter, som der
gav ny Citantens Fordring er indkaldt. - Saavel
Salomon som Peter har nu givet Fuldmagter Sadei
Appen Salomon for nu paa Fuldmagtshaverens
Vegne at andrage paa at Citanten maatte
Tilstede at bringe Ophævelse af den ugrundede
Obligation af 8de November 1830, an fastsat der
ikke mindre end Rdr. 6 gjorde Mangfold, da nu saadan Obligation
i alt Fald maatte være nedsat i 1833 og
ikke nu Rdr. 6 gjorde gjeldende efterat en inagal
stabil Dom de nu gjorte Indvendinger,
med den paagjeldende Obligation, skildnes

som samtliga dem i Akt afsagda Dombud ur ab bekraefta
som ock rada och klart Hjelbevisning Der i og for sig gaellande
Domsbeviisningars Obligtigheter, saasaasom icke heller Sagfaldelsen
appens Kraftlommenhed er gaasaaledes at saa icke alle andre
i grundelagde Obligationer ikke kiöd at Betalning af Tiu-
dage for Dag, saa bliver en saadan saasaaledes
mogt ivrig at gjöre Indsigelser, som falder ikke nogen
Betaling - Hjelbevisningens Kjöbt der bliver at betragte som
fuldelder for dagen Indsamlede maae derfor i Alfelde
at samt ikke tilfredsstiller og dagen Indsamlede i Akt
dagtes tilfremmede Grundsamme Lovs Fuldelse, eller
blive at udrede af dem af Indsamlede med Selvskyld-
ighed til Den Indsamlede med Selvskyld-
ighed til Den Indsamlede med Selvskyld-
gelsen ikke gaaer Klart frengaaer Sagen Samtal
Bepaair - I Overeensstemmelse af Vedtaget af 8de April
1830 ovenomm en öfre Grund Indsamlede af 5 10 Procenter
som samt Vedtaget Obligtigheds Grund er indtaget blot
for i Den Indsamlede Obligtigheds Grund for Betalingsgrund
og under Dagen samtlige Akkeptgiver indsamlet
Betalingsgrunde og ingen dem for Dem 60 Procenter
60 Procenter tilfremmede Indsamlede - Citanten har misstaaet
i at under 27de Marts d. A. ingivet Skrivelse indeholdt,
at Han er kommen til Erfaring om at De to Dom af
Tandsdes og Aasaasens Meddelte i Den Ved Samtlige Akt.
Stem Grunds ingivelsen Sagen Dem tilfremmede
Kapitel i Rangskjaa Skrift, at denne Sagen
Dannelse Betalingen i Grunden til Tandsdes og Aasaasens
paa Betalingsgrunde at dette ikkeret for Rankes Sande Dagligt

af Grundene og Dimler Forhandlingen, som Samtlige ikke indeu an
fastet Ved indlöbne Akt Sagen Grundene Tandsdes
og Aasaasens frit for at besvare Grundene til Hoiden med
at betale til Landvæsenet Ved Overskydende af Grundene
efter 4 Aarlige Mands Vurdering vore mand vord, med
Dom Fordring udgjorte - En Dom i Dagen d. 19 Marts 1841 af
Sagt 10 Mai f. A. er og blevne Grundene, hvormed an
nis Kolandsvæsen Meddelt og Ramaleingsen forfor.
Grundene Akt til an Dom Natchtinn Grundene gaa Anvisning
efter Landvæsen ganske af den Ekstraordinære som den
af Citanten anmeldte - Akt imidlertid de nomtalte
Landvæsen Meddelt og Ramaleingsen ere de Samme
Skrivelse som Indsamlede, altsaa Dom Grundene
Samtlige ikke af Dagen - Men da Citanten Grundene
Akt for gaaet Dom efter sin indsagte Stevning er
Klart for sin Fordring at vilde Holde sig Indsamlede
for ovenfor Indsamlede, saaledes alle Dom i forenom
Grundene for at Dom forste vidare Indsigelse af Sam
Indsamlede for at Dom Grundene vidare Indsigelse af Sam
Akt Dommen efter alt dat fornemforte Dom kommer
til at gaa ud gaa Skrivelse Indsigelse af Dr.
mist af 8de November med Betaling til Citanten
af Akt i Akt Sp. Rigs 62 - 44 - 44 - Grundene Dom
Indsigelser i nedennevnte Dag Skrivelse efter Dom
Indsigelsen at gjöre -

Og Dom for Ret

Samtlige Tandsdes Meddelt og Saaledes
Meddelt bör at indsigte at Sp. Citanten Mistaaelsen
Akt Sagt under 8de November 1830 indsigte i nedennevnte Dag indsigelse med Betaling
af Kapital og Omkostninger mr. v. alt i alt mod Sp. Rigs Dre.
Indsigelse og Grundene Fjorten Dage Fjorten
Indsigelse Dom Indsigelsen Grundene.

At efterkommes inden 15 Dage efter Dom Dom
kommer Sp. Kjærlighed under Ansvar efter Lovens
Foreskrifter Dom d. 1 Juni 1843 -

C. Tamroth
Justitiarius

Saalydes afsagt inför Tranquebars Rätt Kammarsagan
den 13 Juni 1843

Justitiarius
C. Tamsen.

Som klaganden Knud Olsen afstod i Rätten, genom
sin Fullmägtig David Pillay och för Justitiarien
vidare Appidsalomon Pillay -
Tranquebar den 20de Juni 1843 -

W. Subbarayudu

Dom

i Sagen Tranquebars Rätt N:o 20/1843 Tirumeni Settis
emot Samindapillai och Ponnu Subrayapillay -

Medan norrmannen Dag är anlagt afstår kärandens
Stämning af 23de Januari d. å. Rätten den 6te Februa-
instälter sålde ifrån, för Käranden Tirumeni
Tirumeni Settis genomsatt Justitiarius Samindia-
pillai och Ponnu Subrayapillai, som för dagen
dagen för sin behörighets at svara å Ponnu af
Co. Rup 120, samt Rättegångs Omkostningar -
Af de Justitierade Samindapillai medgifvet Kärden,
men genomsatt at som samta gentemot sig den sam
kommissionair och Fullmägtig för sin Broderson
andan Justitierade Ponnu Subrayapillai, som
vid egentligt mantalet synes vara att svara Ko-
Vid andan Justitierade Ponnu Subrayapillay, som
mera tjänt at Käranden skulle samta
stånga af sin i Tjänsten samt hemt samvetsgrant till
at göra sin Redogörelse för de upbar an
samtligt Stämning genomsatt till Samindapillai
och genomsatt samma att skyldighet at svara till
pennig-skyldigheten genomsatt Ponnu Subrayapillai
Rättens Omkostningar för något Vederkommande till
Tjänsten för Käranden -

Domskäl

Domskäl man nu komma att att Käranden under
medlagda Dag N:o 687/1842 den den klamt för

Da nemnda tingsvitnemål, dateret den 10de October f. år, ved
gyldigmagt har mødt nærværende Dag anmeldte afgjorte og
indstævnte Samindadas skulle have givet indstævnte Klagerinde
Lov for Appellation, skulle dog gik nu gaa, at samme paa
Contrapart som Skriftlig for Erodarnen Ponnu Subraija
og paa Samindadasfullay, alt da skulle anbragt gaa at
meddele gjensidig anfordring for videre gaaende - Dommen
af 10de October gik i Appelsk Dato nu gaa Citatet og
stævnte Samindadasfullay gaa Contrapart af Ind-
stævnte nu fik lovgivelse at Appellaten paa Contrapart af Debitor
gaa Erodarnen Ponnu Subrayas Vegne og som Samme
Skriftlig - Ifølge for at tilbyde eller afslaa en
saadan fik anfegte Citatens imidlertid, og ansøgte
Tilladelse til Dagens Anstandelse, under skulle saa
derimod begjærede Dagen N:o 687/1842 samt for under
en ny Dag at lade indkalde begge de Indstævnte i nær-
mende Dag -

Medan Dagens Forhandlinger skulle nu oplyse,
at Indstævnte Samindadasfullay til en Del paa Ero-
darnen Ponnu Subrayapillai vare fremmede paa Mødet
saa saa som mokagt Papirer og Forhold gjorde Indsigt af
paa saa som vore klagende indbildende til domfældte Ret,
paaraad dog maa bemærkes, at de herom afgivte Ed
vare tillige skantis forklarede, at skeje Indbydelse mødte
Klagen gjorte for tantede Dagen, begjæres til skulle ikke
saa, at Samindaden saa saa Skriftlig til at klage nogle
paa direkte paa Erodarnen Dagen -

Forsaavidt fremdeles Citaten saa gaaberaabt sig,
at saa ordrig meddelte om, at Samindadasfullay talede
Sandhed paa Erodarnen Ponnu Subrayapillais Vegne,
og medar Samindskning at klage derfor maatte betale
for Samindaden, samt det forskjellige Ord forskjellige
skjønnede Sandhed meddelte Ord det saa dannede,
at Dagen, skulle tilskrive Ponnu Subraija for Citaten
og Billige maatte undgaa, at Ordet maatte Ord

Protokollen afslagt inför Tranquebars Sal Mandagen
den 12 Juni 1843

Justitiarius
C. Tiemroth.

Som Klagande voro här och voro i Rätten, å ena sidan
för Tilltalade enkan David Pulley och för Justitiarii
enkan Appusalomon Pulley -

Tranquebar den 20de Juni 1843 -

W. Subbarayudu

Dom

i Målet Tranquebars Rätt N:o 20/1843 emellan
Enkan Saminada Pulley och Pannu Subraya Pulley -
Enkan nämnde Pannu Subraya Pulley har genom anlagd stämning
af 23de Januari d. å. instämt Tilltalade den 6te Februari
nästlidet till Tingsrätten, att Tilltalade Enkan
Saminada Pulley och Pannu Subraya Pulley, som för dagen
äga för Tilltalade att betala en Summa af
68 Rdr 12 fanam Skuldsedlarnes Omkostnader -
af de Justitiarii Saminada Pulley medgifvit skyldig,
men yrkade att få samma gentemot sig den Tilltalade
enkan Justitiarii Pannu Subraya Pulley, jemväl
att egendomligt mantha gå att betala Summan -
Och anhöll Justitiarii Pannu Subraya Pulley, som
genom stämningen instämt Tilltalade Enkan, att
finna af sina i Rätten gifvit skäl, hvarför
den af sina i Rätten gifvit skäl borde befrias
att göra sagdane Betalningar som de äfter an
förmälde Stämning gentemot Saminada Pulley
och yrkade Summan att tillbyta att betala till
förmälde Pannu Subraya Pulley, jemte
Rättegångs Omkostnader för något Vederlemmande till
Tilltalade Enkan -

Rättegången visar att Tilltalade enkan
nu tillbyta Dag N:o 687/1842, den den blandt

de mellan sig upprättade Summa den 10de October f. å. fann
gemensamt vara mellan varandra Dag emellertid afgjord
Justitiarii Saminada Pulley anhöll att Tilltalade
Enkan som Delegerad för Testamentarii Pannu Subraya
och som Saminada Pulley hade att vara emellan
af 10de October gift i Skuld vara till Betalning af Justitiarii
förmälde Saminada Pulley yrka Enkan att Tilltalade
med sig bevisa att Afgiften var Testamentarii af Testatorn
yrka Testatorn Pannu Subraya Magna och som Summa
Delegerad - Ifrågå för att tillbyta eller afslaga en
sådan sig anförd Tilltalade invändning, och enär sedan
Tilltalade till Dagens Rättegång, emedan Tilltalade den
förrnämnde Dag N:o 687/1842 förmått förmedlas
om nya Dag att lida inställer bägge de Justitiarii i nämnde
mälda Dag -

Vidare Samma Förhandlingar finnes det nu omtvistade,
att Justitiarii Saminada Pulley till en Del emot Testatorn
Pannu Subraya Pulley var fordrande på Medel
för sin underhållande Skuld, hvilken af
Testatorn Pannu Subraya Magna, Tilltalade
Enkan som Delegerad för Testatorn Pannu Subraya
Dag tillbyta medelst denna Dag, att Tilltalade
Enkan

at Samineaden eigan alminneleg Skyldnagt fra Panna Subraya Sanda, og at i da Tilfelde, hvor San likligen Sanda inbetalt Samineaden Sanga paa Eradanaw Bag ning, dalte altid nar Klak efter Skriftlig Ordre, aller Kommissionair.-

Eigtadaw Sar Lensmanda Panna Subraya tilskrev Lobligen oplyst, at Saw ved Afhagning for Samineaden Sanda Saak talrigelige Summer tilgoda, hvoraf fram i Sanda til at afholde de Regifter, San gia Embet kommissionair for Eradanaw, San ab i slig Anledning sad Sed ikke nogang in Grund er tilstede, hvorfor Samineaden i Tilfelde San Sanda betalt Gjeldaw Sinn Sam Sant vidare Ret til Regres mod Eradanaw ved Afhagning og at der alfaa Sallar Alle vidtaanes ikke an Tilligmed Grund for at Lensmanda Panna Subraya ovtan Kildt betale Tilantaw Dinde, eller til Samineadapulley.-

Da begge Lensmandes Gjenfitlige formandlig Aras forhandlet dinar, vedkommende Bag anmeldt Budgaelse, ved efter Sandaw at Sana betalt Lensmanda Samineadapulley Vel gaelsende Lenlos, men antages at Sam Sandt ikke Andan San Lensmanda Eradanaw Subraya, Sa Klagen vedvarende Grund til at gjore Dannen ansvarlig for Gjelden, Sandler Lensmanda Tilantaw ved 6e Rbs 120, Sent Grandsens Landskyldinger ved 6e Rbs 4 - 14 - 32.-

Rettelig bemerkes at Tilantaw under Procedura Sar gaaskeat sig tilgjarde Rentar af de forvonente 6e Rbs 120, men at Sertil Dag maatte efter Omstendighederne Sandes maatte kunde San vanskelig tagt, Sela om Saadanne Renter ikke kan Tilfaldet vil

ansaa for Kommingen i vedkommende Bag, ligesom Rentar saaledes Sar at Sammenregnet ga a Skrivte under Sam tilligemed Bag No 697 fra 1842 med Samineadens dato.-

Med Sensyn til de Lensmanda Pon Subrayas Sagsfaldsvidner at afholde Skriftlig Underretninger gotgjorde af Tilantaw, maatte Kommissionen Sine Sanse at udrede 6e Rbs 2-8-32

Pr Gjentagelse.

Lensmanda Pon Subraya Politi bor for Tilantaw Tiltrædene Settes Tiltale i denne Bag for at nora.- Derimod bor Lensmanda Samineadapulley dømmes til Tilantaw at betale 6e Rbs Ett Hundrede og Tyve.-

Hvorimod Omkostningerne udredes af Tilantaw til Lensmanda Pon: Subraya Politi vedk 6e Rbs To Mark Otte, Rbs Tredive og To og af Lensmanda Samineaden til Tilantaw vedk 6e Rbs Fire Mark Fyrten og Tredive og To.-

Dom afsagt inden 6 Dage efterkommen Vant lovlig Forkyndelse under Actors efter Lovens.-

Trangsuben den 12te Juni 1843.-

C. Tiemroth
Justitiarius

Vedkjender afsagt inden Trangsubens Lukkelse.
Dagen den 13te Juni 1843.-

C. Tiemroth

Lensmanda Pon Subraya oplyst i Skriftlig Svar da for Tilantaw mødte Sedelbarem og Lensmanda Samineaden mødte Sels, men Subraya ej Sammen Den 19 Juni 1843.-

W. Subrayal

at Sameiaden ingaen almindelig Indvandring fra Pannu Subraja Sanda, og at i de Tilfælde, hvor Jan tilligemed Gaarde udbetalt Sameiaden Penge paa Erstatning Regning, dette altid var skeet efter skriftlig Ordre, eller Kommission.

Tilsidst har Lensmanden Pannu Subraja tilkjendegivet tilligemed oplyst, at Jan med Afhøring for Sameiaden Sandte saavel tabsgaaende Rensdyr tilgavns i Sommer, at Vanen tilsiger Jan ikke tilstrækkelige Midler i Sandte til at afholde de Udgifter, Jan gaa Embedsmænd eller paa andre Maader Jann imødeværk vedkommissionair for Erstatning, saa at i slig Anledning Jan ikke nogensinde er bekjendt, hvorfor Sameiaden i Tilfælde Jan Sandte betale Omkostninger Jan med sidstnævnte Ret til Regres mod Erstatning ved Afhøring og at der altsaa falder Alle vedkommende ikke an Tilliggende Grund for at Lensmanden Pannu Subraja nægte videre Hjelp betale Eidanbar Rensdyr, eller til Sameiaden udbetalte.

Da begge Lensmændene Gjenstridige formanedlig Aar forvarigt blinde i nordmandske Dag anmodet Vadgaalde, med efter Jandens Ønske efter Jans egen Lensmanden Sameiadapulleg ved vedkommende Embede, med antages at Jan Jandtak uden Hinder kan Lensmanden Pannu Subraja, for Hvem den nærmere Grund til at gjøre Vanen aldeles særlig for Gjeldende Embede Lensmanden Sameiaden Sandtes skaan mulig Jan at udrede til med 60 Rdl. 4 - 14 - 32 -

Endelig bemærkes at Eidanbar under Procedure Jar gaaet af tilkjendte Rensdyr af de fornævnte 60 Rdl. 120, men at der til Dag mangler efter Omstændighederne Jandtage mulig kunde Jan være bragt, Sfor om Jandens Rensdyr ikke kan Erstatte at [illegible]

Eidan for Vanningen i nævnte Dag, legitimen Rensdyr falder ikke Jan at fremvende ya Gjemde under den tilligemed Dag No 697/1842 med Sameiadens skaan -

Med Hensyn til Lensmanden Pan Subrajas Begjæring om at erholde Erstatningen godtgjort af Eidanbar, maatte dennes den Jan at udrede 60 Rdl 2-8-32

Til Gjældes for Alt:

Lensmanden Pan Subraja Pulleg bør for Eidanbar Tilmeldt Sette Tilfalde i denne Dag for at nævn. Derimod bør Lensmanden Sameiadapulleg skaar til Eidanbar at betale 60 Rdl Ett Hundrede og Tyve. Hvilke Jans Omkostninger udredes af Eidanbar til Lensmanden Pan Subraja Pulleg med 60 Rdl To Dima Otte, Kas Tredive og To og af Lensmanden Sameiaden til Eidanbar med 60 Rdl Tre dima Fjorten og Tredive og To. -

At efterkommes maatte Eidanbar Dom bekjendtgjøres Dom lovlig Sorkyndelse under Adfort efter Lovens Tromsøe Dag den 12te Juni 1843. -

C. Steinrotth
Justitiarius

Vedstaaende afskrift sendes Tromsøe Stiftamt. Dag den 13de Juni 1843. -

Ekspedit
C. Steinrotth

Lensmanden Pan Subraja vil blive opfordret i Skrivelse hvor da for Eidanbar mødte Sidambaram og Lensmanden Sameiaden mødte Jele, men Subraja er udeblevet Dag 19 Juni 1843. -

W. Subbarayalu

Dom

Lagmandsrættens Ret No. Dg. No. 3 Klaredavely Kjøbing
contra Bønder i Gjøring, ofter Arvemaalsag.

Sagen er anlagt ved Klagerens Fuldmægtig, der har anmodet Dag
gjaldet om at tilpligte Indstævnte Bønder i Gjøring ofter Arvemaal
at betale til Klageren Rbd. 33 - 5 Sk. for
skrift for 86 Pgitli Fabmaar samt at vedtage
vende Dage Omkostninger. Indstævnte har benægtet
at Gjælde noget til Klageren. Ved nærmere af de under
sag Dagen Sabede Vidner, som har nærmere oplyst at vide noget
i Mellemtiden Paafor for Citantens Gjælde mødt for
Fabmaar at have bortbragt noget Citanten tilforhandl.
sammenhængende Indliggende Fabmaar til Dag del Rudkr
dag for Kiøbstæden mødte Gjælder gjorde Omstyldning
for at have bortbragt Fabmaarene uden Citantens
Vidende, og benægtede at betale Omkostninger
Vordia. Hjærtigere Oplysning er ikke for Citan
tens Vedkommende fremkommet. Ennskjøn Sag allerede ikke
antages at være tilstrækkelig med Hensyn Sammenhæng
mod og Paaanke, som ikke benægtelser ved Kunde
Vanskeligheder at gjennemføre Citantens Gjælde. Ved
Kunde sigtes ikke at være den oprindelige Dagvidne,
og at Indstævnte jo ikke Kunde angaa andre, end
de Dele ikke udtrykkelig Meningen skal strække
sig saa vidt, ligefuldt Kunde være fuldkommen grundet. Under
disse Omstændigheder og Dagens Forklaring
i Retsmøde, har Dommeren troet at burde stadfæste
Citantens Gjælde, der maatte gaa ud, saavel
saa Factum skjøn at den skjøde Omkostninger for Rbd. Sølv

gjorte mulgaard at skjøn bortbragt 86 Pund Fabmaar til Gjælder Skal
mærker, som og, at Han for disse Varer skulde betale Mærkepenge efter Fabmaarets Forskjellighed til den
Ret, disse bortbragte, ellers dog, naar Sagen angaar Vidnerne,
for samme vorden ind det Skjønnede. - I Øvrigt fandt Afdøgge
bør billige Indstævnte tilbrede Omkostninger
med Rbd. 3 - 6 - 32 Skk. for Vidnerne, Skrivergift, Afskrift
afloggelsen, efter Regning. I Medfør Skk. Kjøbstæder Skk.
skulde for Citantens Gjælde at forkynde og Dagen for
Skulde Mødekommende en paa Omkostninger Skjøn at skjøn
medfør disse at skjøn, Gjældet og maatte blive at
fastholde skjøn en vorden Rund udligne angaaende Skjøn
Fabmaarene Vordia ind Skjønnet.

Thi Kjendes for Ret

Skjønnet Citantens Klaredavely Gjælder med Skjøn
bør Skjøn Ret for Dagens Skjøn efter Skjøn Mødekommende
Citats bedrøfter, at Indstævnte Kommissionen afsidde Mødet
Arvemaalsag for Skjøn Skjøn mødt Skjøn Skjøn
Gjældet at Skjøn bortbragt 86 Pgitli Fabmaar,
Skjøn, Citantens, Skjøn Skjøn Skjøn Skjøn, Skjøn at
de Skjønnede Rbd. 32 - 5 Sk. maa Skjøn rette
Mærkepenge for benævnte Fabmaar efter Skjøn
Ordstaffenhed til Skjøn Ret, de blive bortbragte, da
bør Indstævnte til Citanten at betale Skjønnede Rbd.
Tredive og 5, Anna Skjøn, Skjøn at afstaa Skjøns
Omkostninger med Rbd. Fire, Anna Sex, Kas Tredive
og 1, Skjønnet Skjøn Skjøn, Skjøn angaar Gjæl
galden, efter nøjere Regning. Afslogen Citantens
Fuldm. i det Hele, men dømt dog ogsaa Fabmaar
Vordia til en mindre Sum, end Skjønnet, da udvalgte

Justitiarius tilkjendte Citanten Tamma Påstævnte ogsaa Rum og Skriverløn Omkostninger blive at forøge Sagsøgtes Varetægt Citanten seg ikke til nogen del som fornødent at erlegge, da bør Indstævnte for Citantens Tiltale i Tamma Sag for ikke noer og forældes Omkostninger

At efterkommes inden 15 Dage efter denne Dom's lovlige Forkyndelse under Adfærd efter Loven. -
Tranquebar den 13te Maii 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Påtaltes afsagte inden Tranquebar Ste Maii
Dagen den 12te Juni 1843. -

Justitiarius
C. Tiemroth

Forretningen blev derefter i Retten,
hvorfra Citanten mødte Selv og for Indstævnte
mødte Sidambaram. -
Tranquebar den 19 Juni 1843. -

W. Tillbergeld

Dom
i Sagen Tranquebar Ret No 30/1843 Pavadei contra Nallamuttu
Citt. -

Under nærværende Dag for Citanten Pavadei paaraabt
Nallamuttu Sette tilbydet at udbetale ham de
Anandamuttiki af Beløb 30 Rdr. Sagt at være Sagens
Omkostninger. Dagen forinden var Lodden Omsprogtet,
med hvis ogsaa Beløb ingen Landsgjældsp er gjort,
er efterladt af nu afdød Forbryder Fuda Pariavadan,
Dar paa for sin Andrabrad Jan gjorde det til at Arve.
Pavadei - Dette Sagt er med Bidrag tilfredsstillet og Ind-
stævnte Omkostninger er paalagt Sagt at Omgjældsbrudd

nær at anse som fulladt og Vanskjøt det paa Indstævntes Vegne
Sandt fundet - Da Omgjældet nu er afsluttet af paa fastsat Regning
Pariavadan, og Dan Omstændighed, at Tamma Pariavadan skulde
Jan paalegge Anmeldt at Tanner Omgjældet til Citanten undvi-
ikke bevirke Tamma Indskrænkning ved det Tamma - undvigende
Hjemland, Dar altid meldte Tanner i mange Forbrydelsers
Hjemland, og Dorudaan, Dagelse Dadant paalegt Jan anmeldt
Jra Pariavadan, Dog nu befindes Jordan andre Arvinger, end
Jeanne Nallamuttu; Jvordan Tamma eller Citanten Jorøv,
ngt Jan vægrende eller bevidst, at noget Jordølges Jend
Kjendskab, Jvorfor Tanken af Dem nu skulde anses Jin Dar
Arvinge skulle med Forbigaaelse af Indstævnte Jaa meldte
det omhandlede Omgjældsbrev noer at betragte Jom fulladt for
Dagen Jordan, og Indstævnte, Jaaledes ikke Jyndtilstaaer
Omgjældet til Rigtig og Valing Jaa det Citanten at betale
Cs Rdr 15 og Stempel for Citantens Tiltale i denne Sag Jaa
at nøde. - Forenævnte Omkostninger maatte derefter
noer at Jone. -

C. Tiemroth for Dat.

Jastemte Nallamuttu Sette bør til ikke Rigtig og
Valing med Citanten Pavadei at gjøre noer det
undertegnede Dag gaastemte af Jordanne
Jordrotters Jede Pariavadan efterladte Jor Aman
Jamanditchi, eller i mangelfuld Jald til Citanten,
at udrede Cs Rdr Femten, men forøvrigt for
Tamma Tiltale i nærværende Sag for ikke noer. -
Forenævnte Omkostninger Jom -
At efterkommes inden 15 Dage efter denne Dom's
lovlige Forkyndelse under Adfærd efter Loven. -
Tranquebar den 13de Juni 1843. -

C. Tiemroth
Justitiarius

Rättens utslag afsagt inför Tranquebars Rätt den 13de Juni 1843.

Justerades
C. Timmeroth

Som sannfärdigt förklarar undertecknad Dom blifvit afsagd i Rätten, som förut förmäles.
Tranquebar den 19 Juni 1843.

M. Subbarayudu

Dom

i Rättegången emellan Tranquebars Rätt No. 184/1843. Manjapadeiatji och Arunasalapadeiatji. –

Tillika Manjapadeiatji sjelfver i egenskap af Rätts Ledamot å ena och Arunasalapadeiatji å andra sidan.

Angående Ersättning af 6 Rdr. 8 skillings af Lemnis af 19 Juni 1835, jemte 12 procents Ränta från Förfallodagen tills Betalning sker.

Som Manjapadeiatji förmenar, att Arunasalapadeiatji, i anledning af Rättegångens Omkostnader, bör ersätta honom ofvanberörde Belopp, hvilket Arunasalapadeiatji förnekar, och som Rätten, efter Granskning af Rättegångens Handlingar och Förhör med Parterna, finner, att Arunasalapadeiatji bör ersätta Manjapadeiatji för de honom tillkommande Rättegångskostnader,

i Dat Hals samt inntagelse af 6te Vitterlek Litauindinan
finda allen at utreda af Lensmannen.

Hvi kjendes for Ret

Saasremt Lensmanden Lassparaisen med sin vorgaalige
Ed for Perumal fagoda bekræftar, ikke nogen sinde til
Litauindinan Manzalam at have inspekt nogen Gjeldsbrev
og ikke gaa at spatard Canik, eller paa andre Maade
for fangatan til finda at noen nogen Sum skyldig, da
bør han for Litauindinan Tilfalde i denne Sag fri at
for fatan Afleggelse efter rigtig Regning - Lensmanden
sammesteds sig derimod sig ikke til saadan Ed som
at utreda uden 6te Rup 5 allen Spatan nemnde
Sum han ikke rigtigen i rette Tid har kunnet skaffe
i denne Sag fri at noen finde skyldig og derimod for findes Tilfalde
Lensmandens Omkostninger i Tilfalde at findes alldeles
ikke afleggen, af Lensmanden til Litauindinan med 6 a
At afstaaelsen inden 15 Dage efter denne
Deres kongelige Forstjenstlighed underdanigst efter Loven -
Trangvebar den 13de Juni 1843 -

C. Tamerath
Justitiarius

Paaladas afsagt inden Trangvebars Ret den 13 Juni
1843 -

Lassparaisen
C. Tamerath

Dommen blev forkyndt til Sagsøgeren den 19 Juni 1843 -
W. Subbarayalu

Dom
i Sagen Trangvebars Ret No 339/1843 Madanka m. Fl. contra
mallen Kommunsafsagt den 16 Juni 1843 i Tinglogen Side 10
pag. 601 -

Dom
i Sagen Trangvebars Ret No 412/1842 Palai contra Satteiappen
samt Satteiappen contra Palai -

Under vorommelte Dag, for Forrd. Litauindinan Palai
var av en Lensmanden bemelte i Lensforligen inden for den vor-
den Tagion ved Trangvebar Kjøb gaaet Sin afdøde Mand
Cordar Contractantan Satteiappen, av paa forrevente Rav-
lader bekjæt Sigter billigt at betale samt 61 Rdr 93 - 5 - 12 a
efter Regning, billigmæd Regnes Vedkommende - Det maa
for forabiegan bemerkes, at Sag, der skal udgjøre denne
Regning, av fremkaget i en Liste over adskillige af Forrd.
Litauindinen Mand i sin Ed efterlatte Fordringer, bestaaende
af de der Lensmanden av paa og av meldte Nationaren,
mogle Aarer, Rail, Tingnord og andre samt 22 a Tomme
Tjenestefolk, samtlige alle Forrd. Litauindinan efter nogle Tjenende
der anfør i Sange til den paastevnte Sum -

Forrd. Litauindinan har mitten ved Contrainuationsforan-
ning paastaat sig tilkjendt av Sum af 545 Rdr 8 a samt
5 Rdr 8 a Omkostninger, saa vel som Lensmanden, der var skyldig til findes
Mand, og samtlige Contractantan samte indkrevet, og ta-
gen 540 Rdr Sortjenste af Litauindinens Tjenende, be-
regnet a 4 a pr. Dag for 6 Aar. - Endelig har Forrd Litau
indtaget under en Contrainuationsforanning, der av
gaaet at Sald af 405 Rdr, samt til sin anfaar sin egen
og sine Børns Daglige Sortjenste, samtlige sin afgrænsede
for den ommeldte Tid af omtrentligt 6 Aar med samme be-
nævnte til Contractantan -

Contractantan har imod alle, samt Forrd
Forretningen angaaer anerkjendt sin Sortjenstepligt til at
udtaane Forrd. Litauindinan de af samme Mand efterladte
Dager, samtlige som dog efter nu fra sans Side indkaldt Liste,
derimod Indtagelse af at findes Poster, der i sans Liste

ikke findes anført; at omregningsfaktoren mod Konst: Citan
„tinden, ikke ansættes til større Beløb end Rbd 35-0-0 og
„skal paa foranledning for Dødsfaldet indkræves gjorde Fra-
„lindens Mands og nu afgaaedes afdøde Børns fælleds
„moderne; motsvarende for usikkelig Gjeld, som for den Afdø
des Regn 43-10-0 samt 5 Pct. maa formene da som endelig
for til Konst: Citantinden gjenat Ægtefælle i 6 Aar afsat
til i alt Rbd Regn 243-10-10.

Af saar under Regn er ogsaa fremgaar, at Konst:
Citantinden omtrent 3 Maaneder efter sin Mands Død,
indkom til Kontrabetalen, der forsaavidt angik den afdøde Mands
Konst: Citantinden mod Erstatning for sig og
sin Ret at kunne benytte Effekter til gjøre
„mindelig Sag samt Erklæring af Fuldmægtigen i
„lofon, angaaende Størrelsen af Fuldmægtigens Gjæld
Af Konstforretningen er mod grundet i det Fald
fremgaar deraf; dog kunde ligefaalidt Konst: Citan
tinden som Kontrabetalen Bortkvitning af de gaa
gjorte misbrug, efter saa vidt er ogsaa, med adskillige
Vidners Forklaringer: Konst: Citantinden Anskaffelse
i Følge af sin Vogn, hjemt, at være den samme Vogn
kontinuationsforretningen, maa bemærkes, at for det
første Konst: Citantinden ikke har bevist, at nogen Gjæld
tilkommende Fruntar afdøde Mand af Fuldmægtigen vinde
ligger er indtaget, samt derhos, at den Rbd
540 Rbd, hvilken sidste være Fortjeneste med Kontra
citantens Erstatning af Konst: Citantindens Efterlegat er
alvelas fangeret, da det med flere Vidners udtalelse

Forklaring er godtgjort at være sin Fortjeneste afstege saare ikke kunde
anslaaes til mere end at den kunde 20 Rbd aarlig. Endelig saa
der intet Beviis tilstede, uden for at Konst: Citantindens Fa
fadan forskjellig Fortjeneste er blevet overdraget til Kontra: Citan
tinden forskjellig at Konst: Citantindens for Følge dyrt og dyr
Mad kan det skjønnes, at Konst: Citantindens for Følge dyrt og dyr
lagt i saa betydelig grad i Kontra: Citantens Hænder, og rimeligt
også forskjellig kan saa Fortjenst Regn, saaledes den Formindre for
skjellig i sin Art, efter Omstændighederne, der saa er i Stand med
Kontra: Citanten, der endskjønt med sin Mands Efterladte
Klasser, dog befinder sig i, dyrker til, uden uetog den samme
Omstændighed gjør det og fuldstændigt, at sin for befalet sig
skaffet Fortjeneste for sig selv. - Saaledes er anført, at
Klagte i sin er oplyst, at saa er brugt til gaar med Kattil
maaneds til Rbd, for at være indstrøkelig, da
det ikke er godtgjort, at sin Kone blev brugt i Mørkfald, naar
andre Karter ikke var at faa, og at ikke Kone kunde saa
indtrøffet skjøt en Gang om Maaneden, saaledes da for
Gjæld til Kalø Rbd 7-10-10 uden Regn er taks
meddelt Gjæld til Kalø Rbd 7-10-10 uden Regn er taks
bevogtet som uvigtig, dertil ubevist, ligesom Konst: Citan
tinden i sin Anledning altsaa har gaaberaadt sig for og
sine Børns Fortjeneste, der jevnlig vare modtaget af
Kontra citanten - saaledes maa bemærkes, at Kontra citanten
i sin Kontrafordring har opført Rbd 10-8 som betalt
til Konst: Citantindens for en bortfølgt Kattemaaned -
Det saa og, at det saaledes Kalø er blevet betalt
til Konst: Citantinden, skjønt den dog ved saa aar siden
at skulle have leveret til Kontra citanten - Konst Kattes
maaneds Kalø har været saa ikke. Endda det neppe
en Part af Konst: Citantindens Mands Efterladtskab,
kunde det ikke med Rimelighed henregnes til Regning som det

for sådr, inan maatte blive Aftyng i sad til sådr nu skulle over-
„ladnes. – Da Kontraktantan imidlertid ikke sad indlad. en Kla-
„maal i Lighed over sad san for at tilspare og det ikke after
Omstendighedar kan antages, at san nærlagt sådr kadt
Sønd: Litandindan bapleda Fogden for Retsgt af nogen anden
Kattemaal, sa kan dt ikke skulle indlade sidden Sagen
blive ad lage.

Ved sen af sala Dagen blivar klart, at Sønd: Litan-
„dindan maa efter sin Mands og Børns Død kan san sank
nogen Vanskelighed ved at overom sig, dt ikke er nemodsagt
indan sen skiftedr til sen. – Den Omstendighed sen
dræfter kan antages at san knyttet ved Kontraktantan
sidste Halvdr nygte, i Mangel af Exempler for dt modsat,
forudsættes at sen gaar uigaa endak, ned at sen sådr
bruglig Sønd: Litandindans Gjenete, og dt Gjenstand
„skiftes sådr, indtil sen sker, naar Omstendighederne kan ordne
at Sagen indadres sadan Gjang. –

Alle Sad Dommen gaar i Dagen skjær dt at Kontra-
Litantan skulde sane Lovligheden af Sandan Dyr, inde
Dommen kan nogen, og at da Sandsfuldr kommer tilbage
Sønd: Litandindan siger ned Regnskab ener Sortjenesten
eller Vardige, mun dette Punkt er indskrænkt nidgaa-
Den Sorskjel Kontraktantan af Lovligheden af Sønd
Litandindans Gjenete Lande sane, maatte Halvdr klem
Sane agte; dt at sen gaaske inden Vedarlag Skade
„indir Lande, da dt sane, at Klagte sandt fundt Ret
ned sane afvide Eroder, Sønd Litandindans Mand ille
„Litandindan sar Vorlighed sig dt nidre at gotgjøre Kontra-
„Litantan Nogle, ligesom dette Punktan after den Gjenste
sen kan sane Vorskjellen at sane gjorde i sane Sane, ped
ille billigen kunde forlanges. – At Kontraktantan sen ille
sar lidt Skade ned Vanskandomsmen kunde ogsa antages
da sen imidlertid skal ille kunde formodes at nille sane

indbringe dt Vedgjelder sen after dt Omstændighed sen
Litantindans egen Vedgaende og after framlagde Opnikkelser
Vanskelighed sar gjort for sådr. – Den anden Maade, Kontra-
ten sar Ret til Omsorg til at kunne afgjøre Sagen paa,
ester dette dt Omsorg til at kunne afgjøre Sagen paa,
sa ester Sakens Stilling og Oplysningsadkomst, afloggges
af retslig Regnskab eller Regnskabs Oplysninger om alle,
Sad paa Den nu Død ned Sønd: Litandindans efterladne
Fabr og personlige Gjenste er stadt forsvarligt for
Kontraktantan eller paa Omstændighed, ener
Sad sen i ikke Sala for Sadr sen indlagt eller i Anledning
af Sønd: Litandindans Død og Skiftedr Den sane sank for dd.
sidste, kunde blive at forlange, dt Den altsaa ommidlig
„at sen opgjdr. – at Den Kontraktantan indlevere alt, sen
sen Sønd Litandindans Mand efterladt sig sank i Sønd,
sidder, Tilsidst af Enhver maatte afgjøres med sad, og
Overrap skrives for sammes Udbetalingsvedk. in natura ikke
Den sane Ved maatte Regnskabs efter Omstændighed Mond
Den og Aarstallet, i Tilfælde at Kontraktantan trofter
sig dt at handle, ned sine Vilkaar for Sønd: Litandinda,
efterat sane bragt i Dagtag den Sortsal sen sar sank
efter sen indgivet Sadan Dagen, nemlig at sane sank
Ret, at tilkjende sen Erstatning for sadr dt Tab
der ille overstiger Rbd. Kbh. 15-10-10. Overrigt vilde
Parterne for Vrigt gjensidige Tiltale i denne Ag vorom
at frisinde og Proceskostninger at sane. –

Da Kjendes for Ret:

Kontraktantan Sattrian bør til Sønd: Litandinda
Palai at udlevere samtlige i sin Vorvaring
under 7de Juni 1842 af Sønd: Litandindan indlagde
Liste af Dato 23de Maj sf. A: vornte Dagen sanis Boer
forsaavidt de ikke in natura bringes tilstede og
anvisjendes som da gaaende eller som ikke.
Skadigaa bliver at vorfalde efter endelige Mond.
Kjen. –

Rette Kontraktantan bemyndiget i sin Eid at sane

for saadt, uuu maatte blive Afgang i saad fald nu skulde over
„laderes. – Da Kontraktanten imidlertid ikke saadt indlader, saa skal
„maatte i Lighed over saadt Tab for at bekjæmpe og dæk ikke efter
Omstændighederne kan antages, at han virkeligt havde lidt
Skadtsmaatte, saa kan det ikke være Billigt at nogen anden
skulde have

Ved saadan af saa Tabet skulde blive klart, er, at Forrd: Litanten
nogen Vanskelighed ved at erholde sig, til det at være saadan
bevirket, at Han i 3 Maaneder ikke skulde være underkastet
nogen saadan Forpligtelse til Han. – Den Omstændighed som
derefter kan antages at have indtruffet med Kontraktanten
skulde saaledes være, i Mangel af Evidence for det Modsatte,
tilstrækkelig at skaffe ham gyldig Undskyldning, ved at han skal
bevidne Forrd: Litantindens Fornegtelse, og de Omstændigheder
„som skulde være, indtil han selv, naar Omstændighederne skulde
at kunne indbringe saadan Efterretning. –

Alle saadanne Omstændigheder skal i Dagen legges til at kontra-
Litantens Skade saa Langt som Dagen viser, indtil
Dommen skal nogen, og at da paadkalde kommer tilbage
Forrd: Litantindens Sigelse med dagsfald mar Forbigangen
eller derlige, maa ikke Pigen nu indbringes mod-
den Forrst Kontraktanten af Enighedsmænd af Forrd
Litantindens Garnets Lande saa, maatte saadan skam
saa nogen; til at han gaaede indre Vedkommende skulde
saa saatagt sig at kunne Forrd: Litantindens mindre
„rette Lande, da det saa, at Pigen saadan fandt Ret
med saa afvide Erstatning, Forrd Litantindens Mandtale
„Litantindens Forpligtede sig til nidere at godtgjøre Kontra-
Litantens Vogter, ligesom ikke skulde være efter den Omstæ
den kan saa forholdene at saa gik i saadan Fald ikke
ikke billigen kunde forlanges. – At Kontraktanten ikke
Forbrudt Ret med Omstændighederne kunde ogsaa antages
da saa imod det Tab ikke kunde formodes at ville saa

2

nu være i Stand til Afgjørelse saa efter det Foregaaende ifølge Forrd
Litantindens egen Vedgaaende og efter fremlagte Enighedsmænd
Forretningen saa gjøres for sandt. – Den anden Maade, Kontra-
henten saa gjøre at dømme afgjøre Sagen paa,
efter Alt det Foranførte synes at dømme afgjøre Sagen saa,
saa efter Forrd: Stilling og Omstændighederne, Afslaget
af ordentlig Aarsag skal ikke Regnskab: Opgjørelse være alt,
„saad paa den ene Side med Forrd: Litantindens efterladne
Fader og paa Forrd Litantindens ene Side, være
Kontraktanten ikke paa den anden Side, være
Forrd saa i ikke Stand for Forrd saa nu Tog ikke alene i Anledning
af Forrd: Afgjørelse for sig og Fuldmagter Den saa saadan for Alt
„gjort, som den skulde være, ikke skal alene ønskelig
„at saa opfyldt – er, at Lade Enighedsmænd vedkomme alle, saad
for saa Litantindens Mands efterladte saa for saadan Forrd,
saaledes, Tilfælde af Omsorg maatte afgjøre med saa; og
Forrap skriftlig for saadan Tilbagelevering in natura ikke
Den saadan skal maatte Enighedsmænd efter Billighed Mands
Skjøn og Grundlag, i Tilfælde at Kontraktanten krævede
Pigen til at betale, saa Forrd Afslag for Forrd: Litantinden
efterat saa bragt i Anslag den Forrskel saa for saadan
afsat saa bemeldte Sandes Dages, saaledes at saa saadan
Skade, at tilkjende saa Forretning for saadan til at Tabet
var ikke overstig 16 Rbd 15-16-10 Sølvvirke skilde
Kontraktanten for deres gjensidige Tiltale i denne Sag saa
at frifinde og Forretningens Omkostninger at saa. –

Pigen for Skat.

Kontraktanten Patteian bør til Forrd: Litantindens
Palæ at betale saa paatlige i en i overmeldte Dag
anker 7de Juni 1842 af Forrd: Litantinden indkaldt
Liste af Dato 23de Marts A: nemte Dages saas Beløb
forfaldet da ikke in natura bringes tilstede og
anerkjendes som da gangbar Mønt efter den
skadegade Skjøn at udfalde efter endelige Mønt
Fod. –

Kontraktanten bemøgtiget i sin Eed at saa

Rom

i Tagen Franquebars Ret dt. 6 d 7/1842 Piramanuttæ contra Pinnamuttæ.—

Under nærværende Dag i Aastaaen Indstævnte Pinnamuttæ tilsigtet til Citantan Piramanuttæ at betale an Dom af C. Rdr. 100 og 12 pCt. Renter fra 1ste Septbr 1838 indtil Betaling samt at erstatte nærværende Dages Omkostninger. Bekendte 100 Rdr. Sølv i sin Ed noral tilbydt efter Dannis til Citantan. „dette om afdød Ivigarsoder Ammeeiadian, indtil Dannis i anmuldet Tilstand er blandt produceret under Dagen af Indstævnte. Citantan som Norge for sine Børn Pinnassanuk og Mattiumuncen, der ere Ammeeiadians Arvinger i Aastaaen vinskrivtid at Indstævnte Vidnigtigen har betalt Dannisats Beløb til bemeldte Ammeeiadi „en efterladte 2de Hustrue Parbadie og sand Brodersøn „Patcheiperunak, hvilke ikke nær tvertimod tilsat modtage Beløbet, hvorved de tilbød indfordres, at det derfor nu maatte Erindre tilsiges, ikke ydermere for meldte Pinnamuttæ at betales, som for nævnte for meldte Dal Kommune At Dannisats-Taxtgivende Dom i det meldte forrige Aar allerede er betalt, hvorom afgjort, derimod Rette der blive Eneste om, til hvem Betalingen nu skulde ske, nemlig til den afdød Ammeeiadian Søn, for hvis Vel, eller efter hans Død til forneunte Parbadie og Patcheiperunak.—

Til bedre Forstaaelse af Sagen maa bemærkes, at under nu tidligere Dag dt. 22 d 3/1839 Piramanuttæ contra Ammeeiadian dømte nær tilsigtet at udlevere alle af hans første Hustrue Ammeeinuttak efterladte Arvinger til Citantan som Norge for sine Børn, der meldte anfør som Ammeeinuttaks meldte Arvinger. At imidlertid at Forlig var blevet indgaaet i Anledning af nye ommeldte Dag, hvorved Ammeeiadian tilsidder 3/4 Deel af samtlige i sine Norge værende Eiendomme paa Betingelse, at de andre 2/3 Dele skulde tilhøre Citantan efter Lov og at Citantens Børn skulde være Ammeeiadians

uvedkommende noget endnu Skjøde af dette i formelig
Maade antørte, bør saa vidtlæftig Undersøgelse saadan
Omstændighed, med sin Tid efter sin Beskaffenhed,
og Vanskelighed for saadan Afhandling være fælles,
i Mangel af slig Tid Afhandlingen bør saa at
bekjendtgjøres efter Gaar Lovbestemmelse, i Fald bør
Vor Fuldmægtig Auctionen begjære, og bør
Vor Fuldmægtig Auctionen begjære, og bør
Fuldmægtig Auctionen begjære, og bør
Fuldmægtig Auctionen begjære, og bør

Arvinger efter Jens Død for den Jens bekjendt 1/3 Dele; samt-
at Jens fulde Barbads Kiste underskrevet afsees. — Lukkes Dom-
tyder Jens imidlertid ikke Hvad det vare blandt andet. —

Det som Citanten i nærværende Dag Sande at godtgjøre, at
Indstemte Sande betalt til vedkommende Person Gjennem
nu ikke sat inden for Termin ved Omsagsførte, selv frie
det angaar Danius, at den omhandlede Krone var bla-
vet erlagt til Barbads og Politieiendomme efter Anmei-
dians Død. Noget Hvorfor mere Dagen kun er fremborgt ad
Hage-Formodning. Anmeldians som omhandlet indgaaede
Forlig; Hvormed alle Jens Livsarvinge Fuldt efter Jens Død
tilfalde Citantens Børn Gjennem Ægteskab ugiftigen kun
at være gaaede inden for Termin forsaavidt det angik den
afdøde Anmeldemyndes Livsarvinge. — Det burde endog blive
at bygge meget, om Anmeldians Sande skal bl at gjøre
sin fulde Barbads Andefald efter sin Død tilfaldet af sin
første Kone Voldtaborg, eller hvad Borge. — Hvad Am-
meldians selv angik, forskjellig fra sin første Kone, og Jens
selv maatte dog anses at sin Vogt, da ikke alt, hvad
Hvad Jens i mange Aar kan Jens forsømt, Grund anses
at tilføre Jens første Kone, fordi denne Omstændighed
har sagt forrenne, hvem klart at burde tilfalde den anden
Kone, Anmeldians mindreårige Børn, i stedet kommer
Hvad at bortfalde, hvori Jens Andefald indfaldes efter Mar-
dage Død, når Jens Barnlyde maatte selv Jens ikke
længere. —

Det blev derfor alleri nærværende Dag Sinde, om
Citanten Grund kunde tillægge sig Barbads Hvad sin-
for sin Ret, Hvorefter Anmeldians i sin Tid adskil-
har ydet Anmeldemyndes Livsarv, efter Anmeldians
Død har modtaget af Kirkeværge, der til Jens skyldte, men
Hvad man ikke derom vil antage Jens blinder dette en
Dag imidlertid Citanten Barbads udbetalt; At imidlertid
ikke Indstemte Sin 3die Maaned Jens Konen under Hagen
Forglemmelse ind at Hvadsag mellem Citanten og Barbads,

forudsat, at denne anlagde at Jens negligerat mod Anmei-
dians Forlig og Anbefaling af Dagen N. 225/1839. blinder klart
ikke — Naar alle Indstemte Jens betalt til Anmeldians
naturlige Arvinge, Jens ikke, an Dem, hvorfor Jens Kone var
Jens Juridisk forpligtet til Anmeldians Salv og Jens modtaget
sit Gjældsbrev tilbage, som det Gjennem, andre af Citanten
solv, Jens maatte Indstemte kunne antages under de
Hvad Omstændigheder at Jens opfyldt sin Forpligtelse-
ei alle Tilfælde vilde de an ind alle Vedkommendes Ind-
nillegelse nærmere Bestemmelse om det mellem Citan-
den og Anmeldians efterladte tvistende Forhold maa
de Jens nærmere antaget nødvendigt, inden en Jeden paa
Forpligt Maade Kunde Offentliggjørelse Gjennem ville at
Jens fundet Sted. —

Forsaavidt Jens af det paastemte med 6 Rbdlr
Jens at være betalt til Politieiendomme for at anskaffe
Anmeldemyndes Liglaa, da Grund derom under rigtig
Dispositionen Jens nærmere blinder Sald, efterhvert Omkostnin-
gerne ved Anmeldemyndes Begravelse i afsat Tilfælde
jo maatte bestredes enten af Jens eget Gjendomme,
eller det, der var Anmeldians, Hvorfor dog anden maa
bemærkes, at det ikke er tilstrækkeligen godtgjort
at de ifølge det anmeldte Krav af 1ste Septbr 1838 af
Anmeldians til Indstemte i sin Tid laante 6 Rbdlr
vare Dagen af Anmeldemyndes Formue. —

Ikke saaledes Dagen rigtigt maatte være fingeret
Jens at afvise burde der saameget mindre blinde
Grund til at tillægge Indstemte Processens Omkost-
ninger for Citanten, da det blinder i høi Grad sandsynligt,
at Indstemte Jens Gjentt det mellem Citanten og Am-
meldians efterladte tvistende Forhold, hvorfor burde Jens valgt at begrænse det
Lydige Bidrag paa Banquet af 1ste Septbr 1838 i Kalten
eller Jos Dagen overladende til de Jens, som dog paa
gjorde Krav, at faae dette mindelig Ende afgjort paa
lovlig Maade. —

Ex Gjundis for Rat:

Hornorandt Dag afnisses
Procurator Omkostninger som
Franquebar den 26te Juni 1843.

C: Tiemroth
Justitiarius

Saaledes oplæst i Franquebars Ret Mandagen den 26te Juni 1843.
bekræftes
C: Tiemroth

som saaledes blev oplæst i Skikkelse som foranstaar
stadfæstes.
Franquebar den 29 Juni 1843.

W: Subrayja

Rom
i Sagen Franquebars Ret No. 864/1842 Nagalingam contra
Ramen.

Indmorandt Dag fandtes Indstævnte Ramen
pligtig til Citanten Nagalingam at udbetale 2de Rader
Guldfanoarber Kodumbeiniana og Vakotta Attigei af
i Rauter Jod at Laan hvorfor det paastævnte Omgjæl-
lige paaskrevne Procurator Omkostninger.—

Indstævnte har indgaaet af Citanten at laane mortagt
Omgjæl, som de paastævnte Omgjæl med sine Porter
intet er indvendt, men paastaaet, at Citanten derpaa
6te Rix Dog tilgodegjort Rauter, hvorimod Citanten
nedlagt, at Gjælden ogsaa ligeledes var Ein 6te Rix, at disse
Penge vare afbetalte, og at denne Afbetaling var af-
Rauter vare blevne ubetalte.— Citanten har fremdeles
og med Indstævntes Bevidnelse af at regnskabsmæssig skrift-
ligt Beviis mellem dem existerede, med 2de Vidner
bevise, godtgjort, at Indstævnte ragang har lovet at
betale det paastævnte Beviis, samt at det med den Tilstand

er blevet omtalt, at Capitalen var betalt.— Indstævnte har
til Forsvar for sin Paastand blot paaberaabt at Beviis for
Rix udstedt af sam selv til 3de Mand, hvorved han nu
godtgjøre, at sam selv atter til 3de Mand tidligere skal have
paaskrevet Omgjælden for Rix og igjen indløst dem, og at
Omgjælden med Renter allerede var Ein Indstævnte
Ein gant kleinar einsterkeid i alt skal Citanten ikke
Omgjælden.— Heller af Vagen klarlagt, at et skriftligt Be-
Eidsvant har existeret mellem Parterne og de Indstævnte
mere ville har villet, eller ikke Eidsvant hvorover
Sagen, meenes sam tilbørligt at tilbageholde de paaskrevne
Omgjælder eller at skulle disse efter Omstændigheder.— Dog tilkom
der efter Omstændighederne ingen Grund til at tillægge
Citanten Procurator Omkostninger.—

Ex Gjundis for Rat:

Indstævnte Ramen bør ved Mortagelsen af 6te Rix
til Citanten Nagalingam erlægge 2 Rader Guld.
Fo. til Citantens Nagalingam Underholdning og Vakotta Attigei Kalder, eller
ydermere Kodumbeiniana og Vakotta Attigei Kalder, eller
udstedte Beviis Porter med 6te Rix Fire og Fem. Dog
skulle at erlægge Dem foranskrevne Procurator Omkostninger
6te Rix Fo:

Procurator Omkostninger som—

Alt udstedes inden 15 Dage efter denne Dom
lovlige Forkjøbelse under Arrest efter Lovens.—
Franquebar den 27de Juni 1843.

C: Tiemroth
Justitiarius

Saaledes oplæst i Franquebars Ret den 27de Juni 1843.
bekræftes
C: Tiemroth

som saaledes blev oplæst i Skikkelse som foranstaar
Citanten mødte. Indstævnte er mødt nogtal som blev
lovligen indvarslet.—
Franquebar den 29 Juni 1843.

W: Subrayja

Dato

d. Pagen Evangelisten Rbk. d. 8/8 1842. Speciæ Rdlr. contra Sackarii
Pallin og Sackarii Pallin contra Speciæ Rdlr.

Landmaaleren Esq. Jan Jonath: Ostenson Speciæ Rdlr. Sexhundrede
Contrair Ostenson til Erstatning af en Reise for Bd. Rdlr. 110-10
Rigsbanco-Sedler, i Anledning af hans Reise fra Bergen Com.
fra 15 April 1838 indtil August 1840 efter Regning saaledes Sexhundrede
Rdlr. 400-10 Sk. Speciæ Jonathan Ostenson i 1838 for Contra
Ostenson blev forlovet, og nogle Penge blev bestemt
til Leilighedens Anskaffelse, som Jonathan Ostenson skulde
faae igiennemlagt pr. Rapt. 15 August 1840.

Contracitanten Esq. Jan Ostenson har gaaet sin Vei og gjort Regningen
over Lazarine Mathiasdatter Haalandsvik, at en Ballance
af Bd. Rdlr. 126 Sldr. kommer Jan tilgode, skiøndt Jan saa.
længe med Reiser...

Forat nu først Jonathan Ostenson kan bringe sig paa
den i Regningen opstaaede Capitalbeløbet af Sexhundrede Rdlr.
Contracitanten først paa Ballance af Pengene,
først tabt Bd. Rdlr. 650 Sk. for imod at nye specificeret Regning
til Bd. Rdlr. 931 da i mindre til den i denne Post nævnte
sattet af Pengene Hallatteje som Jonathan Ostenson har igien
Regning sendt til Isle de France, og Jan saa at de
Ostenson efter sine egen Regning kun blive Bd. Rdlr. 631
for mod dog maa bemærke, at Jonathan Ostenson i sit Brev
af 20 Marts d. A. Jar anført at Jan tilsandt Contra
Ostenson Januar 1839 Pengene Halmaviematte dalr
viken af de lovede Pengene blev ialt Bd. Rdlr. 650-10 Sk.,
for gaa Bd. Rdlr. 250 mere gjennem i Forskud.

Contracitanten Jar i sit Jalg lagt Jammen Jonathan
Ostenson til Grund for Jonathan Ostenson-Contracitanten
anførsar ligeledes til Gjennemsnit Pengene Bd. Rdlr. 250 og
Bd. Rdlr. 400, som betalte til Jonathan Ostenson, og Pengene

til Pengene Bd. Rdlr. 631 som meddeelt dog tilstaar Jan Intet for Sin
modtagne Bd. Halmaviematten, mindre videre Jan Jonathan
Ostenson for Inspection Bd. Rdlr. 12-8, Omkostninger for paa Isle de
France at indkræve Jan Penge Bd. Rdlr. 360 Sldr. Jamt Bd. Rdlr. 20 Sldr.
gjeldende Regning for Pengene Bd. Rdlr. Jan Ostenson
meddeelen Jan Contracitanten Jan Ostenson aabnet til Bd. Rdlr. 32-
De det vendeje klart fremgaar, at Con-
tracitanten ikke Jar gaaet sig Jan Jonathan Ostenson Commissi-
onair, men Jan Jan Jandelsfuldmægtig for denne og solgt
Jans Jan for egen Regning, det næste Spørgsmaal Jan nær anmodet
om at følge for Jonathan Ostenson Hallatteje ikke klart afgjørdt,
saa Jan der Jalder ikke nødvendig Jaasigt den foranførte
Opgjørelse Commissionen. Det maa i Jenhold til Bemærkning
mærke, at den af Contracitanten Jalte fremlagte Liste over de
til Isle de France sendte Pengene er en fuldkommen Specifi-
cert Regning med Jogført Arbeidsløn etc. etc. Hvad videre
Jans mærke omvedkommende Jvis Contracitanten maa Commissio-
nair Jan Jonathan Ostenson Specificationen være ogsaa indlagt
ved Omtalte Hallatteje Jans Jonathan Ostenson med Jensyn Indleg
Jat Jandle for egen Regning.

Med Jensyn til Spørgsmaalet maa der for Contracitantens For-
deling anføres Jovedsagelig med Bd. Rdlr. 631-8 Sk. saa at den Jvorfor
vendte Side med indtjener Bd. Rdlr. 631-8. Debet Bd. Rdlr. 631-8
Jvorimod maa bemærkes, at Contracitanten ikke bør regnes
Jonathan Ostenson de af denne gjorte Rater, Jvad at
Contracitanten Jar anført Jovedsagelig mindre Beløb, der
vidt udgjør Bd. Rdlr. 35 Sk. Penge og Bd. Rdlr. 7-8 Sk. for at Brev
Porto Jom betalte til Jonathan Ostenson, Jvilke Poster gaa
Jvorimod Regning ikke vedkomme.

Jonathan Ostenson Jar ikke ikke i Almindelighed Fragaat
Jvilke Poster, idet blot anfat dem til noget mindre end
Contracitanten, der i sin Anledning Jar opfordret Jon-
athan Ostenson til at fremlægge de Breve Jvorved bemeldte
Afbetalinger gjordes, men ikke at skjøt er Jonathan Ost-
enson Jar meddelt gaaende at Jan Jar tabt dem Jom
Jark Betaling for Vedkommende, Jan Jar ud-
lagt til Contracitanten Jom, mindre Mærken naar

paa Isle de France. Da imidlertid dette ikke er passende for slige Underhandlinger og Contracternes altid, saa kan saadant Brev, som gjøres dette forskilt gaaende maatte de nævnte Varer anføres som skyldig til Contracitanten. - naar saaledes Dom nødvendig aldeles Jar noget Honorar til Rinter, bliver at bemærke, at det skeer og for slig billighed Lund forlanges, at Honoraret skal gjøres skarpe Herredøtte Rupies Udlog for Contracitanten inden at anføres Rinter, og at saaledes Honoraret fremlagt Brev fra Contracitanten derfor viser, at Dennes Jar laant Lund Rinter. Det Jar Contracitanten nogtal Brændte Ogsaa, men da det baade, Hvad angaaer Skjøn Haandskrift og alder ligesaa at anvende til Honoraret for Contracitanten samt Varer, der til forbemeldte Jans Bønøgtelse antaat Hensyn at tage i Dennes Brev indskrænker Honoren paa nævnte de Penge, som Contracitanten selv Jar fremlagt Honoraret Specificerede Regning for:

Det er af Dagen ikke gandske klart, om ikke endeel af Penge Varene dog ere bortsolgte for Honoraret Contracitantens Salg- ning, da nu ingen paa Regningen skriver og skjøt Arbeids- Citanten ikke Jar gjort Afregning for Handelen, men blot tilskrevet den Bordeaux Penge Varene Jande Ester at forskrive, og at Jan altsaa ikke Jar gjennemset sig Jans Commissionair. - Honoraret Regning paa de Jam følgende Honoraret Rinter af en udlagt Capital tilgodt fra 15 April 1839 indtil 15 August 1840. Honoraret antager vallarey- sig Jan nu Jans Tagende at arbeide paa de i nævnte Penge Varene og mageligt Lund in casu tilsvarende Honorar- beregningsmaade. - Det kjøbes vinder klart blot, at en Honoraret ikke agtes ligefuldt Lund forlange at Jans nogtal tilgode for det Arbeide Jan maatte Jave at forrette og lønnet, det Maatte dette være nok, at en slig Arbeider maatte Lund have af Rinten af Capitalen

Honoraret Rinter Jan ikke ellers nogtet forlangt. - Dernæst maatte fremdeles det i nævnte Honorar Regning Jan- nævnte Contracitantens Regning til Isle de France, som dette var i April 1839 altsaa fra den 15 Lund paa Rinter, man ikke Jar nogtet dertjenet Honoraret Lund forlange at Contracitanten paa Jans Vegne Jan- Rinter af Materialerne, som Jan ikke Jar nødig dertil, men Jan Honoraret Lund forlange at Jan tillægger Jans Honorar

finnegalthan mora, at tilbyglige til Sonadeicitantan at betala 6te Rpst 18-15
16- og forbudsvis forordnigt for Jouranduran Tillala mora at
friskild samt Processens Omkostningar at jemna.

Ese Gjundi for Rät.

Contracitantan Sackareijatten bör til Sonnadeitantan Suppa
Patten at betala 6te Rpst Atten Anna Fenten Kas Centen. Sonder
wigt för Processens förenar antan Tillalabis Domen Rygfri at nan
Processens Omkostningar jemna.

Ät efterkommes inden 15 Dage efter Domens laglige
förkynnelse under Atfard efter Lagen.

Frankiebar den 3dje Juli 1843.

C: Tamroth
Justitiarius

Paaladen afsagt inden Frankiebars Rät Mandagen den
3dje Juli 1843

testerar
C: Tamroth

Förestaande Dom blef uplest i Rätten, Sworda
Contracitantan Sackareijatten mötte. Sonadeitantan
Suppa Patten är mött.

Frankiebar den 11 Juli 1843.

W: Subraija

Dom

i Sagen Frankiebars Rät No. 352/1843 Avattaranam
contra Suppaiyapadeiatchi Domman afsagt den 3dje Juli
1843 vid Tingbogen Lit. V. pag. 636.

Dom

i Sagen Frankiebars Rät No. 378/1843 Narajna Pelle contra
Sockalinga Pelle Domman afsagt den 3dje Juli 1843. vid Ting
Bogen Lit. V. pag. 638.

Dom

i Sagen Frankiebars Rät No. 347/1843 Suppaier, Venga
ppaier, Ajävayer & Sanei, Arrenigar efter Narajnapaier contra
Letchümanen.

Under nonnorande Dag. Sögt Citanterna Suppaier, Vengip-

paier, Ajävayer og Sanei som Arvinger efter Narajnapaier, Undfangne Letchü-
manen til Betaling af 6te Rpst 4 dte Rpst skyldig efter at dit forvunne Na-
rajnapaier under Dennis af 20de Januar 1835 inen 12 pCt. Rænter indtil Be-
talning skeer, samt forstatning af Sagens Omkostninger. Det fastsam
te Dennis ses blandt fremlagt og som ogsaa uklagen at Jane skyl
6te Rpst 7 Fanam 2 Rpst som afstanna Sandsamte Gar
ja ogsaa tilgaaden at Jane afgjorde Resten og tilbörte at betale dette
Sen Vidner, del spillam finde Sam og saa Gar indlagt Vidnesstanning
Da Sandsamte indstævnedes der efter Jnarlan Gar Gjennröst og gjorde
Vidner ellerstet saamegnt som gjenst Mödt i Dagen og Fallet ikke
Gar ladet inenlde forfadiget Dennis paa Citantans Begjæring
blenn optagen til Doms, og blenner at paakjende efter Citantens
Fordring.

Ese Gjunde for Rät.

Sandsamte Letchümanen bör for Rupparier, Vengappaier, Aja-
vaier og Sanei, Arvinger efter Narajnapaier indlöse at inden
20de Januar 1835 til forbemeldte indfödte Dennis, med Betaling
af 6te Rpst Fire med Rænter a 12 pCt. p. a. fra Dennisens Dato
indtil Betaling skeer.

Omkostningerne betaler Sandsamte til Citanterne med
Fi Anna.

Ät efterkommes inden 15 Dage efter Dennis Domens laglige
Forkynnelse under Atfard efter Lagen.

Frankiebar den 4de Juli 1843.

C: Tamroth
Justitiarius

Paaladen afsagt inden Frankiebars Rät den 4de Juli 1843.

testerar
C: Tamroth

Förestaaende Dom blef uplest i Rätten, Sworda for Citan
ternas mötte Vengappaier, Sandsamte inställde sin personal.

Frankiebar den 11 Juli 1843.

W: Subraija

Dom

i Sagen Frankiebars Rät No. 195/1843 Sidiammal contra Tirü
Nämasame Pallei.

finnegatten maa at tilbyglight til Fondeciantan at betala 6e Rpt 8-15
16 og Partarna förenoigt för Jamrandan Tilltala mand at
frifinnd samt Processens Omkostningar at Jemna.
Uti Gjaundar for Rät.
Contraciantan Sackarcipatten bör til Fonderciantan Suppa
Patten utbetala 6e Rikz Aller Anna Fenton Rad Sexton. Sooch
wigt til Partarna Processens vidare Tilltalar i denna Rygsfi at nan
Processens Omkostningar Jemna.
Rät afstar Lomma inden 15 Dagar efter denna Doms laglige
Forkynnelse under Ansvar efter Lagen.
Tranquebar den 3dje Juli 1843.

C: Tiemroth
Justitiarius

Paaladen afsagt inden Tranquebars Rät Mandagen den
3dje Juli 1843.

testerar
C: Tiemroth

Sora Paanund Dom blan ogloss i Rätten, Snorda
Contraciantan Sackarcipatten mötte. Fondeciantan
Suppa Patten är mött.
Tranquebar den 11 Juli 1843.

W: Subraja

Dom
i Sagen Tranquebars Rät No. 352/1843 Avattaranarn
contra Suppaiyapadeiatchi Dommun afsagt den 3dje Juli
1843 vid: Tingbogen Litt. V: pag 636.

Dom
i Sagen Tranquebars Rät No. 378/1843 Narcaina Setti Dommun afsagt den 3dje Juli 1843. vid: Ting
Bogen Litt. V. pag. 638.

Dom
i Sagen Tranquebars Rät No. 347/1843 Suppaier, Venga
ppaier, Ajävayer & Same, Arvingar efter Narainapaier contra
Vinder nornorunder Rag. Löjt Citantarna Suppaier, Vengip.

paier, Ajavaer og Same som Arvingar efter Narainapaier, den stannde Lotchu-
maven til Betaling af 6e Rpt 4 dje Rpt skyldig äfter at del förenämnta Na-
rainapaier under 20de Januar 1835 emot 12 pCt. Ränter indtil Be-
talning skeer, samt förstatning af Sagens Omkostningar. Det saasom
de Parter emellan blandt framlagt och förevisat Egna at Jamna lijka gaa
6e Rpt 7, hvoraf 3 Rpt nu afskrivne som afstada. Justitiarius har
ja saaledes ligatalades at Jamna afgjorde Resten og tillände at banisa dette
Arv Widner, del saaledan funde Jan ogsaa Jer vidlegat Widnesbenning
Da Justitiarius imidlertid derefter Jamkan Jer Jeanrisk de ogjinn
Widner allerbest saavidt som ginat Mord, Brand og Tallar ikke
Jer kadet inden forfattad Dom paa Citantens Regjering
blenn optagen til Doms, og blandt at paa Grund af Citantens
Jaastand.

Uti Gjaundar for Rät.
Justitiarius Lotchumanen bör for Suppaier, Vengappaier, Aja-
vaier og Same, Arvingar efter Narainapaier inden 20de Januar 1835 til Sistnämnte indtalt Bani, nu Betaling
af 6e Rpt Fire nu Ränter a 12 pCt p. a. fra Banisatz Da-
tum til Betaling skeer.
Omkostningarna betalar Justitia til Citanterna med
Fi Anna.
Rät afstar Lomma inden 15 Dage efter denna Doms laglige
Forkynnelse under Ansvar efter Lagen.
Tranquebar den 4de Juli 1843.

C: Tiemroth
Justitiarius

Paaladen afsagt inden Tranquebars Rät den 4de Juli 1843.

testerar
C: Tiemroth

Sora Paanund Dom blan ogloss i Rätten, Snorda for Citan-
tarna mötte Vengappaier, Ajevaier mötte Jes Personal.
Tranquebar den 11 Juli 1843.

W: Subraja

Dom
i Sagen Tranquebars Rät No. 195/1843 Sidiammal contra Tirü
Ramasami Pallei.

I vorerrørde Dag Jan Cicantiram Pedriammal lader Sudr.
Ramasamy Tirú Ramasamy Pillei, der Sandt forlaadt Stedet for
Rommingens Uddagelse indkaldt med 4 Vidner Vaarsal og Begjærd
Jan tilgiligst at indfrie nu under 13 October 1841 Obligation
pr. mod Rdr. Rdr 100, samt Renter fra Obligationens Dato indtil
Betaling skeer a 12 pCt. p. a. tilgiladen gaaende Proces-
som Omkostninger. Sudsmanden der ar stemmet for sin Bo-
pel Gorstad kan ikke sige at Jan ladet møde i Dagen,
sidstnævnt sig mener altid med den Forklaring at Jan ikke vilde
ansee at gine Møde for Dommen, der i nogle Maaneder Sandt
ogsaa sig gaa Cudalore, Combagenam, Fricchinopoly og
andre Steder i Norsaden. - for at Gjældens Rigtighed Sunde
blive sat uden for Enhver Sag Retten ladet Sudkalde og afhøre
de Personer der som Vidner tilstedeværelse Jan underskrevet
den gaaende Obligation, forsaavidt de vare Jan underskrevet
Sudsmanden meldte derefter vare at tilgiligt at betale de
gaaende 100 Rdr, dog alene med Renter a 12 pCt. p. a.
istedet for den forlangte usedvanlige Rente 18 pCt. -
Medhjemsøgt det at sig Renter er begjæret vilde ogsaa
processens Omkostninger vare at Jenn. -

Til Gjældet for Ret.

Sudsmanden Tirú Ramasamy Pulley bør at indfrie
det gaaende til Citantinen Pedriammal under 13 d. M.
Octbr 1841 udstedt Banis med Betaling af 60 Rdr Et Hun-
dreder med Renter a 12 pCt. p. a. fra Banisets Dato
indtil Betalingsdagen.
processens Omkostninger Jenn.

At efterkommes inden 15 Dage fra denne Dom
lovlige Forkyndelse under Adfærd efter Loven. -
Frangiebar den 10 Juli 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Vaaledes afsagt inden Frangiebars Ret Mandagen den 10 Juli 1843.

Justerer
C. Tiemroth

Tamby Naick. Sudsmanden ar fraværende. -
Frangiebar den 11 Juli 1843. -

i Dagen Frangiebars Ret No. 196/1843 Tambu Naik contra Tirú
Ramasami Pulley. -

I vorerrørde Dag Jan Citanten Tambu Naik ladet Sudsmanden,
Tirú Ramasamy Pulley, der Sandt forladt Stedet for Rommingens
Uddagelse indkaldt, med 4 Vidner Vaarsal og begjæret Jan tilgiligst
at indfrie nu under 16 de September 1841 udstedt Obligation med
Rdr Rdr 100, samt Renter fra Obligationens Dato indtil Beta-
ling skeer a 18 pCt. p. a. tilgiladen gaaende Processens Omkost-
ninger. Sudsmanden der ar stemmet for sin Bogel Gorstad kan ikke
sige at Jenn ladet møde i Dagen. - Vel Jan Sagen sadler under samme
omstændighed som Citanten sidstnævnt sig mener altid med den Forklaring at Jan
ikke vilde ansee at gine Møde for Dommen, der i nogle Maaneder Sandt
ogsaa sig gaa Cudalore, Combacenam, Fricchinopoly og andre Steder
i Norsaden. - for at Gjældens Rigtighed Sunde blive sat uden for Enhver
Jan Retten ladet indkalde og afhøre de Personer der som Vidner tilstedeværelse
ved Jenn underskrivelsen den gaaende Obligation, forsaavidt de vare
Jenn Sagen Vidende. - Sudsmanden meldte derefter vare at tilgiligt
at betale de gaaende 100 Rdr, dog alene med Renter a 12 pCt.
p. a. istedet for den forlangte usedvanlige Rente 18 pCt. - Med
Hensyn til at sig Rente er begjæret vilde ogsaa Processens Om-
kostninger vare at Jenn. -

Til Gjældet for Ret.

Sudsmanden Tirú Ramasamy Pulley bør at indfrie det gaaende
til Citanten Tambu Naik under 16 September 1841 udstedt Banis
med Betaling af 60 Rdr Et Hundrede med Renter a 12 pCt. p. a.
fra Banisets Dato indtil Betalingsdagen. -
processens Omkostninger Jenn. -
At efterkommes inden 15 Dage fra denne Dom lovlige forkyndt
Jelv under Adfærd efter Loven. -
Frangiebar den 10 de Juli 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Dömdes af Fogden

Vederbörande afsagt Dom i Tranquebar Rätt Måndagen den 10 Juli 1843.

C. Fenneroth
Justitiarius

Vore Edsvurne Dömo blefvo öfverlöpte i Rätten, Inför Ordföranden
nämnde. Justitiarius ac Notarius
Tranquebar den 11 Juli 1843.

W. Subrayen.

Dom

i Sagen Tranquebars Rätt No. 234/1843 Paramasivegida Pillai,
Arvinge efter Förmyndaren mot Mottusami Pandaram, Valu-
suppiramania Pandaram och Adaikei Arvingar efter Avinasala
Pandaram.

Under nuvarande Dag vare sig anlagt efter lovlig Kun-
görelse af 1 Maji d. A., huilken den 15 s. M. fallit ifrån, Jor
Citanten Paramasivegida Pillai å ena sidan de Justerade
Mottusami Pandaram, Valusuppiramania Pandaram och Adaikei
Pandaram å andra sidan, hvilken sednare att svara uti Sa-
ken af den 28 Nov. 1833 till Citanten Arvingarne efter Förmyndaren
Pandaram utfärdade Förmyndare-Obligation med Rättegång a 12 pCt. p. A. från d. 1 Juli
1841 intill Betalning skedde, samt att undgälla Dagens Om-
kostnader.

Af de Justerade, Jor alrum Valusuppiramanien gått
Måd under Dagen och ena Citantens Fullmägtig enskilt be-
ständigen förlängt Återstående under flera skiftade mål
förenge sina Parters tilstånd och aflon Dagen bya indtil kl.
Som, vore Jar mångfeldt Gjaldande Rigtighet och nödvändigt
brukandet till ut afgjörd Dagen med vederlag — Så Citanten
den Jar framlagt sine ja anförde i sin Cid lingtofne Sanna
Obligation, med vederfaret Confrontation och Ljord ga det gant.
Jaderne Rätt lyttrade, ja a Justerades vägnar förmälade
Pandaram Namn, emedlertid uppfattade Omständela
dorlig och urbetande Jubler att meddela Sina Procession Om-
kostnigarne, nemnde Dagen efter Jans Förestånd bleiv at
gåvdenna, Dog förelades, at Processens Omkostnigar Jems
og at Rätten i det Hela icke Lemnar det Obemärkte Capi-
talen.

Ihe kiender for Ret:

Justitiarius Mottusami Pandaram, Valasuppiramaniapanda-
„ram og Adaikei bör til Sidfriälse af sin lite Citanten Paramasiva
„gida Pillais Avinadar Förmyndare-Sommeciammal under 28 Nov. 1833 ind-
„sedt Fandrobligation for Rdr. Rdp. 200 dee Citanten at betala Rdr. Rdpar
To Hundrede, samt Rentar a 12 pCt. Ifrån 1 Juli 1841 indtil dess
Dagen lik lignande som alt betalte oupsatte Rentar, beregnade ifrån
28 November 1833 intill 1 Juli 1841 ofvanför sin lignande Capitalen.

Processens Omkostninger Jems
Ut efterkommas inden 15 Dage efter denna Dom lovlig kun-
„görelse under Asfod efter Lagen.
Tranquebar den 10 Juli 1843.

C. Fenneroth
Justitiarius

Vedlades afsagt inför Tranquebars Rätt Måndagen den 10 Juli 1843.

C. Fenneroth

Vore Edsvurne Dömo blefvo öfverlöpte i Rätten, Inför Ordföranden
nämnde Domsagajan och Jan i Justerades Dagen mötte
Valasuppiramaniapandaram.

W. Subrayen.

Dom

i Dagen Tranquebars Rätt No. 386/1843 Suppaya pulle contra Kolan
„Davasala Naiks Dom man afsagt den 10 Juli 1843 i Tingbogen
„Lit. V. pag 652.

Dom

i Dagen Tranquebars Rätt No. 368/1843 Madava contra Vissappen Dom
man afsagt den 1 Juli 1843 i Tingbogen Lit. V. pag 655.

Dom

i Dagen Tranquebars Rätt No. 652/1841 Sissen contra Renganaden
Dömman afsagt den 10 Juli 1843. i Tingbogen Lit. V. pag 669.

Dom

i Dagen Tranquebars Rätt No. 313/1843 Naina Madegatchi och Adei
„Kilan contra Vela.

Citanturun Naina, Mangatchi og Adeikalam sögn under norre-
rande Dag Inlstamte Velü dit Betaling af 6 Rdr 6 mnd 1 Rdr Tilly
i Gaminst ofter an Oplysning gjemt Citanturun i Hænde tilligi
med Forelæggelse for Dagens Undersögelser. Oplyst ifraw der ei under
Sögen fandt at være gjemt Indstamte paa Tredien ifølge for Lasers
Löfte om Betaling inden 14 Dage efter Anmodning dit Indstamte
skulde i 1 Maaned af Betaling dit Forretningsmand Tandavaraya
Pramdelay den anm Rdr i Gaminst tilgodes være at indvarsle.
Det lemmaltes Forsigtighed er udsagt af Indstamte dit
Citanturun er godtgjort med at Tvangsmidler og Fare Indstamte
derefter blot unddrager sig med at Citanturun i Tid skulde arbei
det, hvilket ligger og derfor ikke kunde gjöre Fordring paa
den regulerede Betaling – Naar der imidlertid dages Hensyn
dit at Forsigtighedsen efter dens Lydende ikke er udsagt for efter
tilendebragt Arbeide paa Dag dit den af Indstamte skriftligt
fremsatte Forsvarsgt übrigens Exception imod Hensyn blive
at tage og Dom maatte gjöre at gjöre efter Paaregningen –

Ifr Gjældes for Ret.

Indstamte Velü bör dit Citanturun Naina, Mangatchi
og Adeikalam at betale i alt 6 Rdr Sölv 57 ß
for Forsagelse Undersögelser vidnesbyrd Indstamte
dit Citanturun med 6 Rdr Fo anna Ni Kas krediva og
Fo (6 Rdr 2 – 9 – 32)

At efterkommes inden 15 Dage efter denne Dommes lovlige
Forkyndelse under Actord efter Loven.

Tranquebar den 18 de Juli 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Paaraadet afsagt inden Tranquebars Ret Tirsdagen den
18 de Juli 1843.

Forestaaende Dom blev oplæst i Rettens Forsamling paa
Citanturnes Vegne mödte Tailanmei, og Indstamte mödte selv.

Tranquebar den 19 de Juli 1843.

Dewasagayam

Sagen Tranquebars Ret N. 398 Mangalam contra Sapperamanien
Actionen at Vagt dat. 18 de Juli 1843 i Tranquebar Lit. V. fol. 675.

Sagen Tranquebars Ret N. 26/1844 vedkommende Eiendomstvist.

I indeværende Dags den ordentlige efterhaandslig Rætning af 19 de Juli 1841, hvil-
ken den 3die dagjust for Hall, vedtog for Citanten Arunachalam Tegt
Indstamte Hutter det tilstedeværende Medlem af Landsretten Assessor
til Dom at bör 30 Rdr Sölv Indstamte Hutter at betale 13 Rdr imod de
Ham at betale 6 Rdr 6 mnd, hvorpaa disse
Penge bar i sin Tid Jan vorret gantsatte til Indstamtes afdöde Broder
Matthiveiä, Enke Arneing, Jan arvsat af indstamte Hagan Undersögel-
Indstamte har gjort Mode under Sagen. Da Spörgsmaalet, der kom
mest Grund underkastet i Sagen var, for det förste: hvo den
Gjeld betragtes som Gjæld af Dödsboet, hvorfra disse 30 Rdr
og andetsteds, hvormegt derpaa i alt Fald maatte antages
at gjælde. – Angaaende det förste Punkt, da maa det formen-
tes, at for Widuer, Citanten har fört for tilstrækkeligt at
have vorret i Besiddelse af saadanne Penge, som de paastaaes,
og at have disponeret derover som Eier, og med Opskrift, der
er fremgaaet efter Indstamtes Broder Matthiveiä, hvori det an-
föres at det omgjældende Beløb Jan Matthiveiä havde i Vorge og
nu tilbageJan Hart gantsat til Arunachalam Maint tilförte Arunä-
chalam, anses fyldigen godtgjort, at Citanten virkelig er Eier
af Vedkommende af Omgjældende, da er efter den af
Omgjældende Udkvittanse som forhen anført. At de Penge som
Jan omtalt dette Omgjælde Gar skal være anslaaet til 3 Rdr. –
Omgjældende Actie er af ældre Dato end 20 Rdr afsat and at
og 3die i Forbindelse med Udkvittø til omtrent 25 Rdr og 28 Rdr
af Indstamte til 18. – Den rette Værdie maatte altsaa ligge imellem
disse Summer og Enten no grundlovlig at gjælde for begge Omgjælde
anslaaet til 26 Rdr som er den Sum der med nu anlagt i Dagen
anmeldt Gantsoldelse angaaende vor Skatte nærmere til. –
Hvad endelig angaaer Gantes Fremmed, da er det ikke con-
tested at den for Actien og grundlovlig Gar vorret 6 Rdr 5 og
for Udkvittø 10 Fanoe. Citanten Gar ogsaa paastaaet at 2 Rdr var be-

Citantarnn Naina, Mangatchi og Adeikalam söga under vorne-
vande dag Inlstamte Velü til Betaling af 6r Rup 6 mnd 1 Rup Tillæg
i Gaminst ofstaran Oefskrift gisvat Citantarnn i Hendt tilliga
Sako faan at vara gisvat Inlstamte saa vidt ofskadat forelagas
Lön for at faa ofskaffat Citantarn ved dagat tilhaan, mast
Löfte om Betaling inden 14 Dage efter Anledningen dertil
gifvas i et Mangat af Betaling til forvandlad Contanten fulde
fremdeles den ana Rup i Gaminst lignelsen vara at undvara. -
At bemalte Forsigtighets Aa-gärd af Inlstamte til
Citantarnn Aa godtgjort ved at Citan nidan ey har Inlstamte
derafter blot undflyktet sig ved at Citantarnn icke fandt arbai
den fegulerade Betaling - Naar der imidlertid dagen Hensyn
til at Forsigtighets Aa-gärden efter dens Lydelse icke Aa ansees
tilfyldestillet Arbeide faa kan til den af Inlstamte skyldigt
framstalte Forönvigt ibanisse Exception intet Hensyn blifva
at taga og Dom maatte vara at gifva efter Fordringen. -
Ej Tjenar for Rat.

Inlstamte Velü bör til Citantarnn Naina, Mangatchi
og Adeikalam at betala tillt 6r Rup Fejo (7)
Foreskrifne Omkostninger ifrån efter Inlstamte
til Citantarnn vid 6r Rup Fo anna Ni Kas tredive og
Fo (6r Rup 2-9-32)

At efterkommas inden 15 Dage efter denna Doms lovlig
Forkynnelse under Exekution efter Lagen.
Tranquebar den 18 Juli 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Saaledes affagt inom Tranquebars
18 Juli 1843. -

Det Förstdagen den
testares
C. Tiemroth
Protocollen Skrifvelse yttrade yttra
Citantarnes Vägnar mötte Fullmäktige, och Inlstamte mötte icke.
Tranquebar den 19 Juli 1843.

Dewasagajam

Sjem
Tingen Foangiebars Rätt N:o 398 Mangalam contra Sipperamanien
Rättegångs Protocoll d. 18 Juli 1843 i Tranquebar Lit. V. fol. 675.

Tingen Foangiebars Rätt N:o 2 [illegible] Mangalam contra Sipperamanien
Rättegångs Protocoll d. 18 Juli 1843 i Tranquebar Lit. V. fol. 675.

I warande dag, den ordinarie efter lagbuden Mening af 10 Juli 1843, fuit.
Den 3 dito augusti [illegible] Citanten Mangalam Tranquebars Sogn
Inlstamte Hutter att betala [illegible] Ungefär 30 Rup, samt [illegible] Ukkatto af Wärde 13 Rup emot det
Inlstamte att betala 6r Rup de vast följande gå ner ifrån, hvorgå dess
Ungefär i sin Tid Jan warit gantsatte till Inlstamtes afsedd Bord.
Mattuvirä, Jmti Arving, Jan anfant att intet dagan Anledningen
Inlstamte Jan gifvit Mäle under dagen: Så funnen, den Jan
warit Crimt emot Inlstamte i dagan vara, för det förste: Hus den
Jämte betragtas som Lian af Omgifvarne wärnest dessa Wärdin
och anledningen, som mycket dröjas i alt fall innan mantte antagas
at skyldig. - Angående det förste Punkt, så maa det förmenas
malignen vara at Jan Widuan, Citantan Jan först för tidigare at
Jan warit i Possession af Jordanna Omgifvar som 12 Jaa Jamma,
och af Jans högsvurna Grannar som Lian och med Skrift, Jan
är förmärkt efter Inlstamtes Broder Mattuvirä, Jmti det an-
sägs at af Omgifvarne Attigei som Jan Mattuvirän Jamte i Norge og
nu tidlang Jamte Jan gantsatt till Crönte Mant tillhörte Arunä-
dalam, anfaras tydeligen godtgjort, at Citantan varaf Jan Lian -
Hvad angaar Wärdet af Omgifvarne, så är icke den af
Omgifvat Ukkattostanfaren som förfaret anfat: Att de Widuar som
Jan omtalt dalla Omgifvar Jar fat Lian anfaat det till 3 Rup. -
Omgifvat Attigei är af ett Wärde an fat till 20 Rup efter andat
och 3r i förbindelse med Ukkatto till omkring 25 Rup och 28 Rup
af Inlstamte till 18. - Den rätte Wärdet mitt emot ligger imellan
dessa Summor och Emot no grundade så tagen för baggge Omgifvar
anfaar till 26 Rup som nu den Dom är att anfaras i Dagen
anmärkt Jämtförelsen angående Skadan nämnde till. -
Hvad medelagen angaar Jamte Summan, så är det icke emot
Jesso at den för Attigei ogrundade Jan warit 6r Rup 5 och
för Ukkatto 10 Jamte. Citantan Jar yrkat anfaat at 2 Rup mer än

Citanturun Naina, Mangatchi og Adeikalam sögn under norre-
rende Dag Inlænderne Velü til Betaling af 6te Rüp 6 mnd 1 Rüp Tilly
mod Restatning for Dagens Omkostninger. Ogsaa iskjendes der
Sagsögerne at være gjældende Inlænderne paa Tranquebar
Lön for at være Vidnesbyrd Citanturun med noget Vidnesbyrd, naar
Löfte om Betaling inden 14 Dage efter Anmodning til Inlæn-
derne i Mangat af Betaling til Sagsögerne Tvende Gylden
Rüp i Ganing Lejlighed nogle af Vidnerne.
At bemeldte Forligelsessum er indkrævet af Inlænderne til
Citanturun er godtgjort ved at Vidnerne og Jac Inlænderne
derefter blot indskjöd sig ved at Citanturun i Alle Sandheds Anled-
ning, tilbörligen og derfor skulde kjende Sagen
den skjönnede Betaling — Naar der imidlertid dages Hensyn
til at Forligelsessum efter dens Lydende ikke er indkrævet for efter
tilendebragt Arbeide paa Lön til den af Inlænderne skjönnede
fremsatte forövrigt übemidlede Exception imod Hensyn blive
at tage og Dom maatte gives at gjælde efter Paastanden.

Thi Kjendes for Ret:

Inlænderne Velü bör til Citanturun Naina, Mangatchi
og Adeikalam at betale ialt 6te Rüp Seks (7)
Forsagelsen Omkostninger under Inlænderne
til Citanturun med 6te Rüp Tolv Anna Ni Kas (redive og
Fo(6te Rup 2-9-32)

At efterkommes inden 15 Dage efter denne Doms lovlig
Forkyndelse under Arrest efter Lovens.
Tranquebar den 18de Juli 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Paadöm afsagt inden Tranquebars Ret Tirsdagen den
18de Juli 1843.

Forestaaende Sag blev optaget i Rettens Forsamling paa
Citanturnes Vegne mödte Fuldmægtigen, og Inlænderne mödte selv.
Tranquebar den 19de Juli 1843.

Dewasagajam

Sagen Tranquebars Ret No. 398 Mangalam contra Tipperamanien
Stævnet af Vagt den 18de Juli 1843 i Tranquebar Ret No. 675.

Inlagen Tranquebars Ret No. 26/1844 vedkommende Sindsmagt.

Indkrævende Sag blev ved anlagt efterskrevne Stævning af 18de Juli 1843, hvil-
ken den 2den Augusti paa Vegne Sagsögeren Citanturen Mangalam søgt
Inlænderne Hüttler til Betalingen inden 8 Dage efter Anmodningen af Sagsögeren Attigei
til Veder 30 Rüp, samt Sagsögeren Omkostninger af Stævnet 13 Rüp imod hvil-
ket at betale 6te Rüp til vedkommende Forligelses paa nævnte Dag
Inlænderne i sin Vedtægt gandsatte til Inlænderne afdöd Broder
Mattuvirü i Gnid Aarsing, som erklærede at indrømme Dagens Omkostninger
Inlænderne saa gjerne Meget vilde Dagen i Sö Kvæster, som Sam
mesteds Erindt underkastede i Dagen ved sin Forklaring: Hvis den
Sönder betragtes som Kjöb af Inlænderne Vennesk disse Vidner
og anderledes, hvormegen dertaa i alt Fald endnu maatte antages
at skylde. — Angaaende det förste Punkt, da maa det formene
meligen ved at Vidnet Citanturen har sögt for tidligere at
have vundet i Erstatning af saadanne Omkostninger som de paa stævnte,
og at Vidnet Attigei som Jan Mattuvirü Sönner i Norge og
nu tidlig Sandt Gaal gandsat til Ernæring Maatte tilsörte druna-
dalan, anses skjönligen godtgjort, at Citanturen vorder af dem
Hvad angaar Vederlaget af Vidnerne, da er efter den af
Vidnet Ukkattu afgivne Sum forsögt ansat: At de Vidner som
Jan omtalt dette Vidne har gat Kjöb anslaaet det til 3 Rüp. —
Vidnet Attigei er af det Vidne ansat til 30 Rüp af det andet
og 3die i Forbindelse med Ukkattu til omtrent 25 Rüp og 38 Rüp
af Inlænderne til 18. — Den rette Vurdie maatte altsaa ligge imellem
disse Summer og Enden no gunlunde overstige for begge Vidnes
vedkommende til 26 Rüp som nu den Dom er vist paa anden i Dagen
anmeldt Fremstillelse angaaende Klagen nödvendig til. —
Hvad vedkommende angaaer Sagsögerens Omkostninger, da er det ikke
gjort at den for Attigei og vedkommende Jan nævnte 6te Rüp 5 og
for Ukkattu 10 Fanor Citanturen Jan ydet Raad at 2 Rüp var

Citantarum Naina, Mangatchi og Adeikalam sage under nevne-
rande dag Indstamte Veluu til Betaling af 6c Rdr 6 mad 1 Rdr Tilly
i mad Forhalning for dagens Omkostninger. Dette stedte der imidle
Tid for at nøre gjorte Indstamte paa Beylon tilstrekkelig for Lisens
Løn for at kand a Tilstand Citantarum ned noget Vidner, mad
Løfte om Betaling inden 14 Dage efter Overmodet til Foged
fremdeles den anden Rdr i Gamisk Tegnelse nøre at ansvare. -
At benævnte Forretning er indført af Indstamte til
Citantarum er godtgjort ved at Tenge nedenfor og for Indstamte
derefter blot underskrev sig ved at Citantarum ikke kunde
det, tilbørligen og derfor ikke kunde gjøre videre gaa
den regulerede Betaling - Naar der imidlertid dages Tenge
til at overhøre Citantarum efter dens Tilstand ikke er indført for efter
tilendebragt Arbeide paa Tan til den af Indstamte skriftlige
fremsatte Forønrigt ubemidlede Exception imod Tenges klima
at tage og Dom maatte gjøre at gjøre efter Varningen. -

Efter Fjender for Ret.

Indstamte Veluu bør til Citantarum Naina, Mangatchi
og Adeikalam at betale ialt 6c Rdr Sager 5/8.

Forestaaende Omkostninger uden for den Indstamte
til Citantarum med 6c Rdr Fo anna Ne Kas kredits og
Fo (6c Rdr 2-9-32)

At efterkommes inden 15 Dage efter denne Dom under
Forkjendelse under Ansord efter Loven.

Tranquebar den 18de Juli 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Saaledes afsagt uden Tranquebars Ret Fredagen den
18de Juli 1843.

forestaaende Dom blev oplæst i Retten, hvorda paa
Citantarum Vegne mødte Tailanmei, og Indstamte mødte selv.

Tranquebar den 19de Juli 1843.

Derefter gaaet

Dom
Sagen Joanquedars Pet. N. 398 Mangalam contra Sipperamanien
Mangalam afsagt den 18de Juli 1843 i Tranquebar Tit. Vidner 675

Sagen Joanquedars Pet. N. 26/1842 Mangalam contra Kotty. -

Indstevnede Dag den anlagte efter lovlig Varsling af 19de Juli 1843, indl.
under den 3die August sidstl., hvilken Dag Citanten Arumugatheven fogt
Indstamte Kotty til Betaling af 3 Rdr Omkostninger til Indstevnelsen Attesti
til Værdie 30 Rdr, samt Fo. til Stats af Værdie 1 Rdr imod de
Gange at betale 6c Rdr til rette Tilgang paa nedlagt Kjendelse af
Underdommeren i sin Tid Jan vorde gandfalde til Indstamtes aftrædt Bord
Mattuvirai, Indl Anæring, Jan anfant at indstevnte Jan Omkostninger
Indstamte Jar gjort Mid under Dagen, Sø Knudter, den Jan
mødt. Grund underkastede i Dagen ved Jar det sidste: Hvo den
Tvist bør betragtes som Jær af Underdommeren, Vurnøst dissen Værdie
og anderligen, hvormagt dragen i alt Fald endnu maatte antages
at tilkjende. - Angaaende det første Punkt, da maa det formene
maligen ved at Jar Vidner, Citanten Jar ført for tilligen at
Jans vorde i Overværelse af Jadvanna Underdommer som Jar Indstamte,
og at Jans Vidnesbyrd vorder som klart og med Overskrift, der
er fundet efter Indstamtes Bord. Mattuvirai, hvori det an-
føres at at Omtvistte Attesti som Jan Mattuviren Jarde i Morgen og
en tidlang Jarde Jan gandfalde til Enkte Maint dilførte Arunä-
salam, ansaa skjellig gjørt, at Citanten derafer Jar-
Hvad angaaer Værdien af Omtvistte, da er ikke den af
Omtvistte Ukkattvitanfaus som forsvit ansat. At de Vidner som
Jan omtalt dette Omtvistte Jar sat Jan ansaaet det til 3 Rdr. -
Omtvistte Attesti er af ret Værdie ansat til 30 Rdr efter andat
og 3die i Forbindelse med Ukkatte til omtrent 25 Rdr og 28 Rdr
af Indstamte til 18. - Den rette Værdie midtvejs ligger imellem
disse Summer og kunde no gandsmidt ret ligesaa for begge Omtvistte
ansaaet til 26 Rdr, som nu den Dom dog dømt an ansaaet i Dagen
anmeldt Jandfordelse angaaende den Klagen nærværende del. -
Hvad vidtløftigen angaaer Jandsfremmen, da er det ikke com-
gesso at den for Attesti og vidtløftigen Jar ansat 6c Rdr 5 og
for Ukkatte 10 Fanor. Citanten Jar gjort saaet at 2 Rdr maa den

Commun Fiscal Procurator Pleytenberg Fender, begjærer at
Ret maatte paalægge Sagfaldne Sagen, at betale
Citanten det Tilkommende for Reise og Opholds Omkostninger
under Sagens Behandling for Retten, saavelsom
for Citantens Tidsspilde, som Sagfaldne ved sin Udeblivelse
har foraarsaget, hvilke Omkostninger Citanten
skal have Ret til at opgjøre og Sagfaldne at betale
inden 8 Dage efter Dommens Forkyndelse, under
Adfærd efter Loven.

Sagfaldne, som ikke er Tilstede, men ved Fuldmægtig
Assessor Hansen, har ikke Noget at indvende imod
Citantens Fordring, men har Intet at bemærke
til Sagens Oplysning.

Rettens Kjendelse:

Sagfaldne Fuldmægtig Assessor Hansen bør inden
8 Dage efter Dommens Forkyndelse at betale
Citanten Fiscal Pleytenberg for Reise og Opholds
Omkostninger under Sagen 6 Rbd Sølv, samt
for Citantens Tidsspilde 3 Rbd Sølv, alt
under Adfærd efter Loven.

Thi kjendes for Ret:

Sagfaldne Fuldmægtig Assessor Hansen bør inden
8 Dage efter Dommens Forkyndelse at betale
Citanten Fiscal Pleytenberg for Reise og Opholds
Omkostninger under Sagen 6 Rbd Sølv, samt
for Citantens Tidsspilde 3 Rbd Sølv, alt
under Adfærd efter Loven.

Actum Tranquebar den 24de Juli 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Dommen afsagt inden Tranquebars Ret Mandagen den 24de Juli 1843.

Tilstaar
C. Tiemroth

Saa vidt som Dom blev oplæst i Retten, hvorda Citanten
Jun Mdtte: Cruegmand Assessor Salomon Valley mødte paa egne og paa
Justitiarius Vegne.

Tranquebar den 7de August 1843.

W. Fabricius

Dom

i Sagen Tranquebars Rets Protocoll No. 262/1843 Packeri Meidin og
Meiden contra Packeri.

Indeværende Dag søgte Citanterne Packeri Meidin og Meiden
Dava Justitiarius Packeri til Betaling af en Dom for 6 Rbd 32 7½
efter Regning samt Afstedelses og Dagens Omkostninger.

Justitiarius gav de Dagen under 22de Maii sidstleden falden i
rette Mode i Dagen, begjæret, uden nogen at tage Hjemmel den
paastævnte Regning vedlagt, og har derefter ikke været
sig bekjendt eller givet Møde. Dagen har derefter fremstævnt,
endvidere Citanten har fremlagt en ny Extract eller Copie af
Regningen og har paastaaet Dom. Regningen angaaer 2de Gange
Justitiarius i Aaret 1841 Januarii Vare gjerninger, for alt udgjøre
14 16/20 Pagoder. Det maatte, som med Forbindelse kunne af Rettens at
kunne være at indvende, nr. at Omstændighederne forhold at er noget
uforudsigtig for Justitiarius i Forhold til den virkelige udbyg
ning Værdie af Pagoder og Rupier. Da imidlertid den i Rupier
paastaaede Sum i Regningen, naar den i Fanoer Aar bestaaende
forholdsvise Cours imellem Pagoder og Rupier regnes i Betragt

ning, kunde antages for født inden 7 Maaneder efter Indstevnelsen
eller for født inden Tiden nu er udgaaet i Citantens Favør
efter den nedlagte Forestaaende Erklæring 6 Rbd 4 ß.

Citantens Fuldmægtig Jacobi bør til Citantinden
og Meddommer Bawa at betale Hr. Justitsraad Friderichsen
6 Rbd 32 7 ß

Processens Omkostninger betaler Indstævnte til
Citantinden vel 6 Rbd Jo Anna Fisker 4 Rbd 2 ß

Dom afsagt inden 15 Dage efter Forkyndelsen under Adfærd efter Loven.

Tranquebar den 24 Juli 1843

C. Feineth

Justitiarius

Paadom afsagt inden Tranquebar Ret den 24 Juli 1843.

for Skriveren
C. Feineth

Foranstaaende Dom blev oplæst i Retten, hvorfra
for Citantinden mødte Feinareken. Intet Forfald
Tranquebar den 9 August 1843.

N. Lebrazy.

Dom
i Sagen Tranquebar Rets Protocolle No 241/1843 Arreidsperlitti
contra Feinambibivi Annual.

Under nu forhandlede Dag sagde Indstævnte Feinambibivi
til Betaling af 6 Rbd 19 mnd Renter a 12 pCt. p.a. fra
7 November 1841 indtil Betaling skeer ifølge at Fanta-
banies af Hjemmevnte Stats tilligemed paa Sagens Procesens
Omkostninger.

Indstævnte, der lader møde med sin Mand Mangnie
Saib og er Banisats Opholdssted i og for sig medgaaet.

Det er imidlertid in consessu imellem Parterne,
og aftalt paa Indstævntes Vegne, at Sagen, under Hensyn til
Sagens, under Hensyn til Parternes, Forholdene
under hvilke Banisat til Vedkommende, der Sagen
vedkommende, var blevet afsagt,

klart, at nu tilkjendt Banisats Gjeld til Citantinden
bestaar Citantens Paastand nu, at Hele det Beløb af
6 Rbd 19 mnd Rente, som Indstævnte anerkjender,
beregnet Regningsvæsen, men Indstævnte paastaar, at Regnings
beløbet 6 Rbd 19 mnd Rente, som Indstævnte anerkjender,
Citantens Afgjørelse paa Stævning Gjeldig til 10 mnd Fardeimina Pette, og at
Citantens ikke Gjeld beløb Fardeimina Pette, og at
Citantens Vidner forklarede gaae 10 mnd Stævning mod Citantens Udsagn, og det
Andet mod Indstævntes, men Vidnegrelse at det angiver at 10 mnd Gjeld
6½ Rbd og ikke 6 Rbd 19 mnd Vidnes anmeldelse ikke om ikke
at Sagen sat nogen gammel Regning eller Banies mod Afskrivelsen af den
fremlagte Fortegnelse eller tilbageholdelsen af Fortegnelsen, blive
udtrykkelig til Indstævnte. Da nu gammel accepteret Regning for
Gjeldsat var ikke tilstrækkelig til Sagens Afgjørelse mellem Parterne, hvis Fra-
gjørelse Dom efter Citantens Angivelse var 6 Rbd 19 og efter Ind-
stævntes 6 Rbd 6½ Skal Parterne ydermere tilholdes, at
Modpartens Far dennes Regning i Hænde. Under disse Omstændigheder, da
ikke nogen Oplysning Sagen var at anfølde, blev den nærmeste Maade
at afgjøre Sagen paa at Stævnte til Fuld Betalelse af
6½ eller Gjeld efter accepteret Regning for udgjøre mere end 6
Rbd 6½ og derefter hvis Sagen afleggen Ed at svære Eden at ydre
at indfri Fortegnelsen af 7 November med Betaling af andre 6
Rbd 6½ men imodsat Fald med den fulde Dom. Skal Enden vel Sagen
at Indstævntes allegerede Bygning til Citanten at betale en
Gjeld til Fardeimina mødte ansøge som ere forskjellig Transaction
og i alt Fald for stort Contrastævning fra Indstævntes Side,
men naar det Sagen i Betragtning, at Transactionerne Sagen mere
ganske Samtidige, Enden dog og den paa betragtes afhængig og
betinget af den anden, saaledes at Parterne Sagen vare blevne
Enige, eller Fortabelsen udstod, hvis eller det nærmere skulde mødt
til Afgjørelse af ældre Fordringer. Transactionens Sagen, efter
hvad nu oplyst, nærmest men at Enden betragtes at være den
mulige at Indstævnte udstedte Banies Sagen til Betaling af
nu ældre Gjeld Gjeldig til Indstævnte, eller og dels af nu ældre
Gjeld Gjeldig til Indstævnte, dels for at dennes Gjeld afgjø-
ren af anden Gjeld Gjeldig til Fardeimina, at Fortabelsen blev

ning, bunde antages for Sidstnævnte, saa meget efter Indstævnte Sorsels under dagne Stand nøie overlegges i Citantens Sagen efter den nedlagte Bevisning Rbd 2 44 ß

Indstævnte Jacobi bør til Citantens Procurator Mediin Bawa at betale Cr Rbd 32 7 ß

Processens Omkostninger betaler Indstævnte til Citantens vidne Rbd 8 To Anna Fisker Rbd 2 44 ß

Dom afsagt inden 15 Dage efter Sagens Forelæggelse under Actens Forsvarlighed

Tranquebar den 24de Juli 1843

C. Feineth

Justitiarius

Saaledes afsagt inden Tranquebars Ret den 24de Juli 1843.

Ja Saren

C. Feineth

Sorenskaanud Skomakker oplæst i Retten, Sagerne for Citantens mod Ole Seinarekar. Justitiarius

Tranquebar den 9 August 1843.

N. Subraya.

Dom

i Sagen Tranquebars Rets Protocolle No. 241/1843 Arreiaspar Letti contra Seinambibivi Annual.

Under nu nærværende Dag føres Indstævnte Seinambibivi til Betaling af Rbd Rdr 19 med Renter a 12 pCt. p.A. fra 7de November 1841 indtil Betaling skeer ifølge at Indstævnte Banies af Stævnemaalet Dato tillige paa Sagens Procesens Omkostninger.

Indstævnte, der lader møde med sin Mand Mangnu Saib og er Banies Afbødelse i og for sig medgaaet.

Det er imidlertid en confess imellem Parterne, og af det paa Indstævntes Vegne i Sagen, under Emnet dateret Document, der ved Parternes Forklaringer for Retten er bekræftet, at Indstævnte Seinambibivi er Citantens Debitor for Rbd Rdr 19 med Renter a 12 pCt. p.A. fra 7de November 1841 indtil Betaling skeer, hvilken Gjeld Indstævnte ikke har godtgjort sig at have betalt, hvorfor Indstævnte bør dømmes til at betale Citantens Gjeld med Renter som paastaaet.

Thi kjendes for Ret:

Indstævnte Seinambibivi bør til Citantens Procurator Mediin Bawa at betale Cr Rbd 19 med Renter a 12 pCt. p.A. fra 7de November 1841 indtil Betaling skeer

Processens Omkostninger betaler Indstævnte til Citantens vidne Rbd 8 To Anna Fisker Rbd 2 44 ß

Dom afsagt inden 15 Dage efter Sagens Forelæggelse under Actens Forsvarlighed

Tranquebar den 24de Juli 1843

C. Feineth

Justitiarius

Saaledes afsagt inden Tranquebars Ret den 24de Juli 1843.

Ja Saren

C. Feineth

Sorenskaanud Skomakker oplæst i Retten, Sagerne for Citantens mod Ole Seinarekar. Justitiarius

Tranquebar den 9 August 1843.

klart, at ved Actstykket, Parterne sidst underskrevne, er klaret hvilket Beløb Indstævnte skal betale Citanten, saa at Sagen nu alene angaar, om Indstævnte er pligtig at betale Citanten 9 Rdr, som Indstævnte paastaar, eller 19 Rdr, som Citanten paastaar, at Indstævnte skal betale, og om Indstævnte er pligtig at betale Citanten Renter af Gjelden, og i saa Fald fra hvilken Tid, og at Citanten i saa Fald bør tilkjendes Procesomkostninger.

Det maa ansees godtgjort ved Actstykket, at Indstævnte har modtaget 19 Rdr, og at Indstævnte ikke har godtgjort sig at have betalt mere end 9 Rdr, og det maa ligeledes ansees godtgjort, at Indstævnte har modtaget 19 Rdr, da det ikke er godtgjort, at Indstævnte har

forst betalt til Indstævnte og hvorfor hun tilbageholdt til Citanten
blev afsagt foreløbig Contract mellem Jens Hansen Kro paa Tranquebar
vegne paa den ene og Undertegnede Dansk Consul for Tranquebar
paa den anden Side, hvorved Citanten forpligtede sig til at betale
Indstævnte 14 Rdr. 32 Fk. Sølv, som Indstævnte skulde have
for Arbeide ved Citantens Huus, hvilken Contract Citanten
dog ikke vilde underskrive, men derimod forlangte, at Indstævnte
skulde aflægge Ed for, at hun ikke havde faaet mere af Citanten
end 6 Rdr. 1 Mk. 11 Sk. i Mynt, hvilken Ed Indstævnte
ogsaa villig aflagde, hvorefter Citanten maatte betale hende
Resten af 8 Rdr. 1 Mk. 5 Sk. Sølv, hvilken Betaling
Indstævnte nu forlanger tilbage med Renter 6 pCt. aarlig
fra Forligsdagen, som Citanten ikke vil betale, da
Indstævnte ikke har Ret til at forlange Renter, da
Citanten ikke har været i Mora med Betalingen, da
Indstævnte ikke har fremlagt nogen Regning for sit Arbeide,
og da Citanten ikke har lovet at betale Renter.

Ej tjenstligt forbud

Paastævnte Lutheraner Sacramentsvenner med sin evangelisk Lærer
ester Sandro Religionen tilbød bekræftende, at nedlægge
ringen til Citanten Chevalier Petit med videre. Udskrivelsen af
det paastævnte Jordebrands af 7de November 1841 af 8 Rdr Mynt
Indbragte hemmelig Pennie lige Lod til 1 af 8 Rdr Mynt
Otte af denne Tilbagebetaling Skete til Liquidation af den til
Citanten skyldig Gjæld, da der blev paa til Jens at udrede endnu 8 Rdr
Ni Annas Otte med Rente a 12 pCt. pr. A fra forrenævnte
Proclama Dato indtil Betaling skeer og derimod fandt Sagen
anderledes sammenhængende. Og betaler i saa Tilfælde Citanten Forskjellen
Ordrestningen til Indstævnte med Anna Fearten kas tredive og to,
samt Sagens paaankomne Omkostninger, efter rigtig Regning.

Forsaavidt der paa Indstævnte sig ikke til saadan Ed skal
forefindes at aflegge, eller aflegger den ikke inden Ed, da
bør Proclama af 7de November 1841 af Indstævnte at indfries
med Betaling til Citanten af Proclama Fulde Sum 8 Rdr Mynt
med Renter a 12 pCt. pr A fra Emissats Dato indtil Betaling
skeer, og ellers Indstævnte i Sagens Tilfælde Forskjellen Omkostninger
ninger til Citanten med 8 Rdr Mynt. Anna Ellove.

Ole afsiges inden 15 Dage efter denne Stævnelige Dom
Lydelse under Adfærd efter Loven.

Tranquebar den 25de Juli 1843.

C. Tønnesen
Justitiarius

Dagen afsagt inden Tranquebar Ret den 25de Juli 1843.

Justitiarius
C. Tønnesen

Saa paaraabtes Sagen Hans oplæste i Retten, hvorda paa Indstævntes
Vegne mødte Jacobs Mari Muganad Saib og fagde at Sagen
maatte afvises af forskjellige Grunde, som Dagen forinden
var anførte af Citanten selv, hvilke Grunde
Indstævnte paastod Citanten tilpligtet at betale.

Tranquebar den 25 August 1843.

Dewasagayam

Dom
i Sagen Tranquebar Ret Protocolls No 370 Magn contra Madarsa Sønnman
afsagt den 25de Juli 1843 i Dagbogen Lit. V. pag 685.

Skøn

i Sagen Tranquebar Ret No 105/1843 Kullen contra Faden og
Hovinden.

Under nedskrevne dag der faldt i retten den 20de Mai
d. A. saa Citanten Kullen paa stævnt de Indstævnte
Faden og Hovinden til lige sted at fristet i dette Jordebrands
sollede Eiendomme, hvorover han har fremlagt en dertegnede
Legalede paaskrevne Forestævnings Omkostninger. Indstævnte
har procederet til Afvisningen, hvert ligeledes paaskrevne
sig Sagens Omkostninger tilbetale.

Ret paa under Sagen nøiagtig har det at Indstævnte
den Citantens Broderdatter, at Kjøb og Dåling mellem
Citanten og Indstævnte Fader i sin Tid har fundet Sted,
samt at med den Tiltalte nu Hatiemaraan er blevet
afsat til Underfoged for de Kristnedes den Lønnede Medes.
Dennes Sag var dog ved og det mindste som der var at Kjøb
mellem Parterne i nu nærværende Sag blev den Citantens
Moder og Indstævntes Bedstemoder i sin Tid overladte
Hatiemaraan, Parterne bekjendes enige om Størrelsen Dåling imel-
lem at have fundet Sted i det Hatiemaraan i gode Mends
Dage var blevet vurderet og anslaaet til 40 Rdr
og Halvdelen Co: Rdr 20 tilhørte Citanten, saavidt det
ikke Gjenvens med sin Søster Denne at indfordre sin at
Kjøbesummen, Afhold, imodtjenent af forskjellige Parter

er anklagad klandes vid Rätt. Citanten, der ålagar sin
„vittne fråga om sin Faders Skrift på detta Afseende, der under
„Dagen av klanden gjordes anmärkning, har yrkat att den när
„som fralockat i Tvistefrågan, Rätten inlåter sig alenast
„på att fan har norsk skäl till att göra sin skrift
„sannolik, att det angår mig att inför Dagen ogilla
„Ingrossisten, men anser alldeles tillräckligt
„gottgjort, att fan i alla sina skäl fan förebrå
„den omnämnde omyndiga Dotter af den fans Moder omyndiga
„Katumaran, som Domslagen är det emot fan
„Lindrigare klandrad yrkas skäl vara mellan fam
„fals och Lindfarande. Citanten har i sin Lista an-
„fört en Vitne för Lindfarandes Bevisning mellan
„hvilken som däröm vittnat är bevisligt, fåo många att
„de vittnat mindre sällerligt samt fann Rätten
„mellan Parterne, vara denna Dag innehållande.
„Så Lindes en sådan Fordring lämna till Laga
„Faden yrkade Rätten, emedan den rättsenligt
„lära samtyckligt att Citantens Förargärnad derom
„gäller vår rätt, men efter som det ogilla om det
„innehåller Parterna bifallande Forfall, der det ingen
„Lind nödvändigt att at Rätt Dom Fulla gälla
„med Dalingen af den af Partsmottagen uppvisade Testamente
„Det Lindes alldeles inthalar forskäll. Det blifver så,
„lades efter att det Förargärnad Klart att Lindfarande
„måtte vara förfunden för Citantens Tiltala i denna
„Dag, samt att sittningsmål måtte fåna till Lindfarande
„att utgå Processens Omkostningar, hvilka befinnes
„att utgjöra Co: Rdr Fr. Anna Fjorton Rds Fr.

Thi kunder för Rätt

Lindfarande Faden och Förvinden bör för Citantens
Skuldens Tiltala i denna Dag för at svara.
Processens Omkostningar utredes Citanten till Lindfarande
med Co: Rdr Fr. Anna Fjorton Rds Fr. (Co: Rdr 3 – 44 – 10.

Så efterkommas inom 15 Dagar efter denna Doms laga förkunnelse
under Vite efter Lagen.
Tranquebar den 8de Augusti 1843. P. C. Rehling
Sekr.

Vardet afsagt inför Tranquebars Rätt Onsdagen den 8de August
1843. Det anmärkes att varmed denna Dom gå Grund af Justitie
„acti Ryggjärningsmål C. Tiruvarta Pajyadoms förfall ägde rum.
„Legan är klanden afsagt. P. C. Rehling
Sekr.

Vore saaledes Dom blan og lost i skalten, fordre
Kallen og Saden mötte personlig og gå Hovindens Regn
möte fans Notar Ederikalanguttu.
Tranquebar den 15de August 1843. Dewasagayam

Dom

i Sagen Tranquebars Ret No. 454 Maganumadu Pesppukattudais
contra Mattuvirapulley Dominum afsagt den 8de August 1843
i Dagbogen Litt: V. pag. 709.

Dom

i Sagen Tranquebars Ret No. 363/1841 Sidambara Pulley contra
Ramalinga Pullais Arving Handasami Pulley.
Ramalinga Pullais Arving Handasami Pulley.
Citanten, der har vorat anlagt Ramalinga Pullais, Arvinge
söger under nuværende Dag Indstævnte Handasamy til Betaling
af Co: Rdr 205 – 44 – 25 Kr., hvilket Citanten Sidambaram dødes
ved fans sanf tilgode fra den afdøde Ramalingam i Gæld, dødes
Gulda være at Beløb stort Co: Rdr 190, hvilket Sidambaram
samme dagenvæt for Indstævnte lignedes, gaaedes Processens
Omkostninger.
Indstævnte har benægtet at kjende til Vagnes sande Sammen-
hang og har blot henholdt sig til Retsforhandlingerne imellem
den Gulde Gæld fans stamt stige Summer, som de gaa

samma tilgoda for Ramalingam, dato derfor Fuldt
sana erfoldt noget Vrigtigt, samt gaaet aat, at det maatte
gaaloggas Citanten at tiltræde sit Paastand rigtigst. Da
Citanten gaa sin Side har gaabaraabt sig den afgangne Rama
lingams Regnskaber, ere disse blanne nøiagtigen gjennem
gaaet af dertil udnevnte Mænd, for ere nødigt at komme
til Underretning om Regnes sande Sammensætning. — Af Re
visorernes Undersøgning erfoldes vidtløftig nøgaan nøiagtig
Oplysning, end at Citanten fra Tid til anden har oppebaaret
Penninger og erfoldt Varer for Ramalingam for sin Løn,
og derfaalader opbragt Beløb synes at staae i saadant
Forhold til den Tid, Regnskaberne omfatte, at Citanten
derefter ikke kunde med andragne at have nedsat tilgodehos Ra
malingam. Imod dette vidtløftige gjør det dog kun saa
dog kunde anføre afgjørende, nemlig, at der i Regnskabet mangle
Blade, der omfatte en Tid af 6 Maaneder og 15 Dage i Forhold
af omtrent 6 Aar, som saaledes Underretningen gaar for
at mangle, fuor de begyndte. Uheldigvis maa mærkes, at
Citanten under 27de Marts d. A. har gaaberaabt sig den afgangne
Regnings Fuldstændighed, saaledes som den
har fremstaaet for Retten, efterat den efter Revisorernes Paa
og senere afskrevet af den Mangelnde Del er indkommet.
Imod dette gjør dennes Oplysning indvendt, nemlig at den først
fremkommen, nemlig med 1½ Aars mellemliggende Tidsrum
derefter da det dog synes at være det sidste Skridt, Citan
ten kunde. I midlertid kan dennes samme mindst, at Regn
skabet selv, i dettes Form, med den saa betydende Ufuldstæn
dighed ogsaa det formedelst Regnskabets mangelfulde
maa mindre bemærkes, at Underretningen gjennem Afskrift
mentlig gaar at fragaae at saa mange af saa fremkommet i Al
ning uden Oppebørsel af Citantens Medhjælpere med
Ramalingam del seer efter dennes Regnskaber, men

saa kan dog ikke mindst mærkes sig Opgivelsen i det Følgende
ikke saa i Almindelighed saa anført, at disse manglende Poster saa ikke
mærkes sig at saa diktorat, uden dog at anføre, hvilke disse
mave. — Ligeledes har Underretningen tydeligt tilkjendegivet, at
har fornemmelig Citanten Ønsket saa stærkt tilegnet til at
forfølge sin Regnskaben til sin egen Fordel. Under disse
Omstændigheder har Dommeren troet det nødvendigt først
at gaaloggø Underretningen nøiagtigen at opgjøre hvilke Poster
saa ikke mindst som rigtige i den under 27de Marts dette
Aar fremlagte Opgjørelse og derefter efter Fradrag af disse
at tilkjende Citanten Resten af de paastævnte Co. Rdlr.
Rdlr 225-14-25 saaledes dennes Fordring
dog at saa saa fort. afvidt Ramalinga Pillais Regnskabs
rigtigt og sammenligningsvis blive at forny.
forevises Dommeren, bliver at forny.

Thi kjendes for Ret

Vedkommende Underretningsmand Pillai med sin corgør
ligen Ed bekræfter, at den nu Poster i den af Citanten Sidam
baram under 27de Marts d. A. overleverede Regning, som
ikke har været fremmede Handelsmænd til Sidambaram ikke saa dictorat
ifølge afgangne Ramalinga Pillais Regnskaber og den
mødte Handelsmand overlignes disse Poster,
dobbelt det samlede Beløb deraf at fradrages, da i Dagen
gaaende Co. Rdlr Fo Hundrede og Fem, Anna Fjorten,
Kar Tyve og Fem og dertil af Underretningsmanden tilbagebragte til
Citanten. — Dersom Underretningsmanden ej ikke til saadan Ed,
som foranstaaet at aflægge, da betaler saa til Citanten
de sidste Co. Rdlr 205 — 14 — 25 —

Dog skal denne Sammenligning som en saadan Betaling til Ci
tanten efter nærmere Dommeren afgangen af, at saa,
mindre Regnskabet med Underretningsmanden aflægges, eller hvis dennes
nægter Ed mod at aflægge, da forkastes ikke saa
Ed, med sin corgørlige Ed bekræfter, at saa, Sidambaram

sar fört den aftäte Ramalingam Nagasabay ålagde
"likt og saavidt sig fastfeldte, forsaavidt sar sar fört, samme,
"saa og at sar dem ingen forandring eller tilförsel til
"egen og ulovlig Fordeel sar gjort.—
Procesfars Omkostninger sonas.—
At afsteenne inden 15 Dage efter denne Doms lovlige Kyndelse under Arrest efter Loven.—
Tranquebar den 10de August 1843.—

O. C. Rehling

Vaabnet afsagt inden Tranquebar Ret Torsdagen den 10de August 1843 hvor overværende Dom paa Grund af Justitiarii Regjeringsraad C. Tvinrotts Hjemsendelse ikke tidligere er blevet afsagt.—

O. C. Rehling
Cancl.

Overstaaende Dom blev oplæst i Retten, hvorved Citanten mødte, og paa Fuldmagten Dagen mødte Landevæbelen.—
Tranquebar den 15 August 1843

Dom
i Sagen Tranquebars Ret No. 475 Madassa contra Jermias
Dommen afsagt den 10de August 1843 i Tinglogen Lit. O fag 12

Dom
i Sagen Tranquebars Ret No. 99/1843 Nagamuttupulley
contra Waithialingam.—
Herfor nærværende Dag var anlagt efter lovlig
Stevning af 13de Februar 1843 sra den 6te Marts sidstleden
efter forkyndt indtil, sagen Citanten Fuldmægtig Vaithi-
lingam tilligemed til forsvarer at betale sra
nærværende Dag Omkostningen et ildrad sra
Cs. Rdr. 56 — 16an. med Renter a 12 pCt. p. a.
sra 7de Juni 1841 at regne efter 4 Stevnemaaneder

Remarsagajam

1841, den besørgen sar nærst vorbehagt og bestemmer at betale af
2de Posten nemlig: nu Post saa 36 Rdr 10 sra sem skulde skjøtte efter
ældre Mellemmænd og C. Rdr 20 sra gjælder sra nærst betalt
den dag dannet indstevnte Fuldmægtig sar vedtaget at sra
nævnte Fuldmægtig 7 Rdr til Danmis for at Fuldmæg-
tig Cav at sra vedtaget det skete Tab nu til Veduu blamm af-
ta sar nu staget det skete Tab nu til Veduu Maria Nagappa,
"sorte, hvorfra de tvende Mellemmænd og Mariappen,
"sra om nødvendigt at sra underskrevet Dannet til Vitterlig-
"hed, og at Fuldmægtig med den Tiltale for dem sande ved-
"gaaet tidligere at sra nærst skyldig til Citanten den
"Dannet sorste Post anførte Dum, Rupien C. Rdr 20 skulde
"betales med Dannet Vidnesbyrd; det nu Veduu Mari-
"appen sar omforklaret at nærværende sra vedtaget
"sra underskrevet Dannet og sar ikke sra 20 Rdr
"blive betalte; det andet Vidnet Mellemmænd sar
"omforklaret at Citanten efterat Fuldmægtig sra
"nødvendigt Dannet til dem sra betalt nogle sra,
"som Fuldmægtig sra talt og Vidnet sorte da Fuldmægtig
"sige, at der manglede Noget i Dummen, som Citanten lo-
"ved at betale den følgende Dag. Af de tvende andre uvidende
"Dagne afsorte Vidner sar det nu Vorna Letty omforklaret
"paa Citantens Regning den 22de Mai 1842 at sra la-
"nævnte Fuldmægtig 3 Hage Ølbetalere af Vordin 9 Rdr 10 sra
"og det andet Vidne Verapulley sar omforklaret at sra
"nævnte Veldede og sorte Citanten afvrene Fuldmægtig
"en Gjeld paa nogle og 50 Rdr i Capital og 8 og 9 Rdr
"i Renter, hvortil Fuldmægtig sra svarede at sra gjer-
"nede betale de 25 Rdr og bade sra Dagen som Afsted
"betale Resten.—

Ifølge det Anførte maa det antages som bevist
at nu det paastævnte Dannet Vidnesbyrd idet det fulde
Beløb sar nærst nedlagt af Citanten, uvist den nu Dom

af Co: Rdr 43 - 10 sk: vedkiendt ved 7 Rdr. Lodsmonts Ord for medgaaet
Contant at faae modtage og Co: Rdr 36 - 18 sk: som Lodsmonts
antagen Medhjælper at faae skjøtt. Citanten maatte da Citanten med
Hustruen Sorna Pelle og Mirapulleis Datter faae fremdraget en
for Qvad af Vandfyldighed formaat faae og saa for betalt Lodsmonts
omhu ved Hjælp af Rotten Co: Rdr 13 saa dog
derfor ikke ret Lemmen dertil at have, saa Vidnerne ikke ere
ved Lemmen til at betale Citanten videre end
af dennes egen Lodsmonts Person inden 15 Dage efterover
, nemlig Vanskjønlige Vorbjærelse, Dygtighed og anordentlig
Omhu da den i saa indbragt med sin egen Skade for
Citanten Pagode for bekræfte at faae den
Barnets Restoration ikke faae modtaget mere end de 6
faae modtaget Co: Rdr 7 og at faae ikke flere end
Citanten eller Andre paa Citantens Vegne faae Penge
fange eller Varer som Betaling for det der
paa Barnet, da Vel Lodsmonts mod Betaling af de omnævnte
43 Rdr 10 sk: med Renter a 12 pCt. p. a. fra 7 Juni 1841 at regne
og endel Betaling Resten mere at forfinde for Citantens Tiltale
Dommer nu nærværende Dag: Afslaaes Saken derimod ikke end mere forsaavidt
Eid eller afslaaes den Ene for den Anden, da bør Lodsmonts at betale Ci-
tanten Co: Rdr 13 eller den saa stor Deel deraf, som faae ikke bør beregne
at faae modtaget af Citanten, med Renter a 12 pCt. p. a. af 3 Rdr 6 sk
fra 7 Juni 1841 at regne; for Resterende 9 Rdr 10 sk Den Renter
ikke tilstaaes for fra 22 Maj 1842: da Lodsmonts ifølge Vidnet
Sorna Pelles Forklaring ikke for denne Dag Laae anfaae at noget blev
Vederlag for denne Dom. —
Forresten Omkostninger ville efter Sagens Beskaffenhed blive at for-
Thi Kiendes for Ret:
Naar Lodsmonts Vedtægter inden 15 Dage efter nærværende Dom
lovlige Foranstaltninger paa egen Bekostning med sin sædvanlige Flid efter
Politiforskrifter af det paa stedet Barnets af 7 Juni 1843 ikke faae
modtaget andre end Co: Rdr 7 af Citanten, og at faae ikke flere end
af Citanten eller Andre paa Citantens Vegne for modtagne andre
Varer eller Penge som Forbetaling for Barnets gjenlevende
Dom da bør saa til Citanten at betale Co: Rdr Syvgetyve og
Fru Anna Pe (Co: Rdr 43 - 10 sk) med Renter a 12 pCt. p. a. fra
7 Juni 1841 at regne og endel Betaling Resten og derved for

Citantens Tiltale under nærværende Sag for fri at være. —
Afslaaes Saken derimod ikke saa fremt inden 8 Dage, eller Afslaaes den Ene for
den Anden, da bør Lodsmonts nu nedsiges til Citanten at betale Co: Rdr Halvan
43 Rdr. med Renter a 12 pCt. p. a. af de Rdr. 36 - 18 sk. fra 22 Maj 1842
at regne og af Resten Co: Rdr 6 - 10 sk fra 22 Maj
7 Juni 1841 at regne og endel Betaling Resten, eller saa stor Deel derav,
som saae ikke som foranstaaet anlegges bør bemeldte at saae modtaget af
Citanten eller Andre paa dennes Vegne. —
Forresten Omkostninger ophæves. —
Saaledes afsagt i underd Ret efter Lovens. —
Tranquebar den 14 August 1843. —

O. C. Rehling
Comdt.

Vaabnet afsagt inden Tranquebar Ret Mandagen den 14 August 1843. —

Skriver. —
O. C. Rehling
Comdt.

Forestaaende Dom blev oplæst i Rettens Forhør
i Nærværelse af Lodsmonts Fuldmægtig
Tranquebar den 23 August 1843. —

W. Lübbarajja

Dom

i Sagen Tranquebar Rets Protocoll No 21/1843 Helle Sette contra Nagamutta
padiatchi. —

Under nærværende Dag, der var anlagt efter Stevning af 23 Januar
1843, som den 6 Februar næstefter faldt i Rettens Sagan Citanten Helle Sette,
Lodsmonts Nagamuttepadiatchi til Betaling af 12 Rdr. Rupier, eller
127 Fanams Rupier, som det fattes efter Vanvid af 21 Mai 1838, som bestri-
"gan for mørat dagh i rætte, billige paa Vegne Forsagtes Underhin-
gst. Det bemærkes forresten at nærværende Dag under No 680/1842
tidligere for mørat forretagen for Retten, men afvist under 9 Dec
1842 paa Grund af Citantens Uvedkommelse, Nærværende Dag er
en Fortsættelse af Dagen No 680/1842 og Parterne have refereret
dem til Procedurene i den ældre Dag, hvis Documenter under
nærværende Dag have mørat fremlagt. —
Lodsmonts Fuldmægtig har nedlagt paa Missionens at faae modtaget
en Dom imod, hvis Resultat faae ikke kan erindre, i Dagen stem
af Citanten, og indført, som han siger en Qvittering for Penge,
som efter Aftenstaaende Partie, skulde tilbageleveres Forgaae Hustr,
dog for Lodsmonts bemærket at det paastemte under nærværende
Dag indlagte Documenter af 21 Mai 1838 maae den Qvittering,
som skal være indført for Fangen, og der foregaaet sin Vedkommende
paa samme. Det er ikke ret consequent mellem Parterne, at
Lodsmonts næste den 28 August 1838 fra Missionen med Ribat Eliza
Captain Walker, at bemælde Ved paa Skuen for Dr Ostenfor
efterat det skulde forladt Missionen har forlige med Medlemmerne, de
Lodsmonts med den Anledning, for mistet alt Krav paa modtagne Penge
Missionen, der paa fornemmelse at de Penge skal være anført

sande modtagne i Depositum af Citanten, maatte anses at være forgaa
for fiarende Dagning og at Citanten derfor ikke var berettiget til a
bekomme dem tilbage fra dem. Citanten paa sin Side for paastaae
de funge, Indstævnte sande modtagne af dem paa Mauritius ikke
var til Depositum, men til Laan, og at de laante Penge mere
anses forgaaede for Indstævnte Regning, og at Indstævnte
derfor maatte anses pligtig at tilbagebetale Fangerne
sin Paastand paa at det var til Laan, Indstævnte stedse mødtagen
dem Documenterne, at Fangerne vare betalte 3 Maaneder for
Indstævntes Afreise til Mauritius og derom maatte Vidne
Alagappa Settis og Sinniens Attester, hvorpaa dem Sagen
forklaret at Fangerne vare til stede ved Sagens, for en
"stævnte efter dennes Anmeldelse fra Mauritius og med dem Tilla
sagt Citantens Broder Appaü forenige Indstævnte at begiæ
sige at det var Forsømmelse fra Mauritius med Hensyn at
"hete, imod hvilken forordnet indfaldt for Vidnet regnede
"kab ved, naar man af dem formeente, at det maatte være
anfangsfordring, da Appaü med dem Tilladelse afbrændte Indstæv
fangs, formaaet Ennete Vidnet ikke sige. Indstævnte fandt dette
Eng. Det andet Vidne Sinniew kan ikke sige, hvilke Penge han not afgive
tilstede angaaende for 2 a 3 Aar siden og fandt Citanten Skyld
"stævnte an dem efter at bringe forenævnte Sinnet Vidnet ikke erindre, hvorfor Ind
"stævnte fagerede, at Citanten maatte dem Tvetydighed dem Penge, hvilket
dem Ret var paakendt.

Citantens Formening om at Indstævnte,
Laans fordi Fangerne blive betalte 3 Maaneder for Indstævntes Afreise
betyder Sutat for det første at det ikke bevises at Fangerne blive
3 Maaneder for Indstævntes Afreise. Citanten stutter navnlig sig
Jaastævntes Documenter Dato 21de Mai 1838. Indstævntes Afreise
dem 28de August 1838 at Fangerne maatte være betalte 3 Maaneder
"stævnte Afreise, men Indstævnte der bragte dette ikke i Dagen
af 21 Mai 1838, men Citanten ikke kan anses bemyndiget til
"gappens og Sinniens Forklaringer, forbi den allene Sutat stutter sig
Fangerne, men selv om man vil antage, at det Documenter Alagappen og
at Fangerne virkelig vare betalte 3 Maaneder for Indstævntes Afreise, hvil
"ger dog ingen Lovs af dem Omstændighed at Fangerne vare betalte 3 Maaneder
for Indstævntes Afreise, at de vedkommende maa antages at være gaaede
som Laan. Antagen Citantens Formening om at det Documenter
af 21de Mai 1838 har det ene Øiemed for øie, at Indstævnte Documenter
Selvet af samme, men det svarer antagen at alene at Depositum
at Laan; i Documenter er nemlig ingen klausul indeholdt, hvorefter
gaarde almindeligt at nøre modtaget, og ikke som det allene forhold
bemærker i Almindelighed til Laans: allene at ligemeget Vidne, at antages
at det er en gjort Documente Laans og ogsaa i Qvittering af samme finder Fangerne
"vise Ord til, uden Commer at der i Qvitteringen af samme findes Fangerne
de forskjellige Myntsorter, hvori Fangerne ere betalte. Alle disse Cir.
"stændigheder tilsammen tagne vil kunne at Documentet af 21 Mai 1838
maa antages at angaae at Depositum, naar der ikke fremkommer nogle
andre Beviser, hvorefter samme maae antages at angaae et Laan; men de

er for længst fra at af Citanten under Sagen er fremkommen,
at Indstævnte ved sin første Ankomst til Mauritius har betalt Fangerne
af Depositum, saaledes Indstævnte for at bringe forbi. De allerede forestaaende
Indstævnte, Lockaliteten Sikkerhed og Sædvanligheden gaae anforklarede at saa ubetydelig
Liste, og sætte Citanten fastere Indstævnte, dragen hvem der ikke paa at Indstævnte havde forud
100 og mere Rupier for Quittering, der gik ud paa at Fangerne skulle betales af Ind
"stævnte efter en Tvetydighed. Da anførte Vidnet Sinniew at Indstævnte havde forud
for sine Afreise til Mauritius for at betale Fangerne, og at disse Penge gik tabt
for Indstævnte, hvorpaa Citanten paastod Indstævnte dømt til at betale Fangerne
for ligestore Penge efter Afreisen fra Mauritius. Efterat Vidnet Sinniew Alagappen
Indstævntes Afreise fra Mauritius for at bringe forbi, og at disse Penge gik tabt
for Indstævnte, hvorpaa Citanten paastod Indstævnte dømt til at betale Fangerne
for Vidnet med Forskjel af Vidnet Elija. Vidnet har ikke nøiere end at have
saa betalt Fangerne til Indstævnte, men har antaget at have sagt, at de
paalobe Penge have været 4 a 5000 Rix for Indstævnte. Vidnet
Alagappen og Sinniew anmeldte endelig Forklaring om at have sagt
Indstævnte ikke at skulle betale Fangerne, hvorfor ikke
Citanten skulle at afgive Regnskab betale Fangerne, hvorfor ikke
Sinniew i Overensstemmelse med Vidnet Forklaring, og da Citanten
ikke har tænkt, at ikke paastaae at dem af Vidnets Indskibelse
Sidstnævnte og Socketaliga anmeldte Fangerne vare at anse, med dem
under nærværende Dag paastaae Citanten 120 Rixa Rupier.
idanlejede med de under nærværende Dag paastaae Indstævnte
Ifølge disse Vidners Udsagn i Forbindelse med hvad tidligere
er anført om Indholdet af Documentet af 21de Mai 1838 maae dem
anmeldte Fangerne vare forekommen med Forskjel af de tidligere
og da de disponerede Penge vare Fangerne tilligemed Indstævntes egne Tjener
anmeldte Vidnet Elija med Maldiverne tilligemed Indstævntes
mil Indstævnte i Fanefold til Rd. L. 5–8–14 mere at frifinde for Citan
"tens Tiltale i denne nærværende Dag. – Procesens Omkostninger
"mes Tiltale i denne nærværende Dag. – Procesens Omkostninger
mil efter Omstændighederne nøie at jevne. –

Thi kjendes for Ret:

Indstævnte Nagamuttupadeiatchi bør for Citanten Vela Settis
Tiltale under nærværende Dag frie at nøre. –
forenævnte Omkostninger samt
"Exhibelse inden 15 Dage efter denne Doms lovlige For
Afsigelse under Arrest efter Loven. –
Tranquebar den 21de August 1843. –

C. C. Rehling

Vidnerne afsagde i denne Tranquebars Ret Mandagen den 21de August 1843. –

Justeret
C. C. Rehling
Constr.

Forestaaende Dom blev oplæst i Rætten, forend for Citanten
"mødte Virapattiren. For Indstævnte Ajen. –
Tranquebar den 23de August 1843. –

W. Subraya. –

Dom

i Sagen Tranquebars Ret No. 320 Innlappen og Virapattiren contra Tjenestegjørende Sekretair Bornemann
afsagt den 28de August 1843 vides at indføre Lovs. R. pag. 8. –

Dom

i Sagen Tranquebars Ret N:o 41/1843 Suppiramania Sätti contra Suppiramanien.

Vad torslig Stämning af Rätt d 23:de Januar 1843 skiftar den 7:de Februar nästkommande fall, inställer Citanten i nämnde Sag, Suppiramania Sätti, sig Lastgifvande Suppiramanien till Svaromål, förutan Vidare Omkostningar, af C. Rüpke å Tamten Lastgifvarens af nogla Nattümarker gjorde Manickapongel, ifrågakommer, som det i Stämningen förmäles, emot Contract af 9:de October 1837 Dagen närmare Omförmälte, uti efter samt under Procedurens lopp ytterligare förekommande Mål och Mengeidasalam förmälte Nattümarker, i alt utgörande 137 5/16 Qvadrat Tal Citanten. De innehafvande Agrar voro anförte i Catecheriets Längder uti Lastgifvarens Namn, för hvilken dennes Fullmäktige gjorde Protestation, emot att Agrarne Lindt omskrefvos uti Citantens Namn, dog som det icke, att förmälte Protestation är gjord eller förlängst borde, samt förmälte Fel är uti Dato, uti Annotationen i Catecheriet den förut Rätt under 3:dje Maj 1841. Ytterligare är under 29:de December 1842 af Lastgifvarens inlemnat, att Trolofvande Nattümarker, emot det Mottagne Agrar voro anförte uti Catecheriets Längder uti Citantens Namn, hvilken Annotation i Catecheriet den förut Rätt under 3:dje Maj 1841 förmälte Dokumenter voro de enda, som Lastgifvarens Fullmäktige ville åberopa, att Agrarne blifvit Citanten öfverlemnade, hvarföre Lastgifvarens Fullmäktige förklarade, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, dock med det Förbehåll, att Lastgifvarens Fullmäktige måtte förbehålla sig Rätten att, i händelse Citanten skulle åberopa andra Dokumenter än de förut omförmälte, få tillfälle att granska dem, innan de blefvo åberopade. Hvarefter Citanten förklarade, att han icke hade något att invända emot Lastgifvarens Fullmäktiges förbehåll, samt att han ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 23:dje Augusti 1842 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 23:dje Augusti 1842 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 29:de December 1842 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 29:de December 1842 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 3:dje Maj 1841 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 3:dje Maj 1841 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 29:de Augusti 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 29:de Augusti 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 6:te September 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 6:te September 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 13:de September 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 13:de September 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 20:de September 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 20:de September 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 27:de September 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 27:de September 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 4:de October 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 4:de October 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 11:te October 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 11:te October 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 18:de October 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 18:de October 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 25:te October 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 25:te October 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 1:ste November 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 1:ste November 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 8:de November 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 8:de November 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 15:de November 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 15:de November 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 22:dje November 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 22:dje November 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 29:de November 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 29:de November 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 6:te December 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 6:te December 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 13:de December 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 13:de December 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 20:de December 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 20:de December 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 27:de December 1843 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 27:de December 1843 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 3:dje Januari 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 3:dje Januari 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 10:de Januari 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 10:de Januari 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 17:de Januari 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 17:de Januari 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 24:de Januari 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 24:de Januari 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 31:te Januari 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 31:te Januari 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 7:de Februari 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 7:de Februari 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 14:de Februari 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 14:de Februari 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 21:dje Februari 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 21:dje Februari 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 28:de Februari 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 28:de Februari 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 6:te Mars 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 6:te Mars 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 13:de Mars 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 13:de Mars 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 20:de Mars 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 20:de Mars 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 27:de Mars 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 27:de Mars 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 3:dje April 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 3:dje April 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 10:de April 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 10:de April 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 17:de April 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 17:de April 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 24:de April 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 24:de April 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 1:ste Maj 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 1:ste Maj 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 8:de Maj 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 8:de Maj 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 15:de Maj 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 15:de Maj 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 22:dje Maj 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 22:dje Maj 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 29:de Maj 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 29:de Maj 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 5:te Juni 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 5:te Juni 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 12:te Juni 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 12:te Juni 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 19:de Juni 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 19:de Juni 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 26:te Juni 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 26:te Juni 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 3:dje Juli 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 3:dje Juli 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 10:de Juli 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 10:de Juli 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 17:de Juli 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 17:de Juli 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 24:de Juli 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 24:de Juli 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 31:te Juli 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 31:te Juli 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 7:de Augusti 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 7:de Augusti 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 14:de Augusti 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 14:de Augusti 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 21:dje Augusti 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 21:dje Augusti 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 28:de Augusti 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 28:de Augusti 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 4:de September 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 4:de September 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 11:te September 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 11:te September 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 18:de September 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 18:de September 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 25:te September 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 25:te September 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 2:dra October 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 2:dra October 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 9:de October 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 9:de October 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 16:de October 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 16:de October 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 23:dje October 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 23:dje October 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 30:te October 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 30:te October 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 6:te November 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 6:te November 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 13:de November 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 13:de November 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 20:de November 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 20:de November 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 27:de November 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 27:de November 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 4:de December 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 4:de December 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 11:te December 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 11:te December 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 18:de December 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 18:de December 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 25:te December 1844 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 25:te December 1844 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 1:ste Januari 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 1:ste Januari 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 8:de Januari 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 8:de Januari 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 15:de Januari 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 15:de Januari 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 22:dje Januari 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 22:dje Januari 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 29:de Januari 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 29:de Januari 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 5:te Februari 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 5:te Februari 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 12:te Februari 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 12:te Februari 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 19:de Februari 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 19:de Februari 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 26:te Februari 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 26:te Februari 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 5:te Mars 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 5:te Mars 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 12:te Mars 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 12:te Mars 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 19:de Mars 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 19:de Mars 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 26:te Mars 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 26:te Mars 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 2:dra April 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 2:dra April 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 9:de April 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 9:de April 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 16:de April 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 16:de April 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 23:dje April 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 23:dje April 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 30:te April 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 30:te April 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 7:de Maj 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 7:de Maj 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 14:de Maj 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 14:de Maj 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 21:dje Maj 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 21:dje Maj 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 28:de Maj 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 28:de Maj 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet den 4:de Juni 1845 för att taga dessa Dokumenter till Protocollen. Vid Vitterheten den 4:de Juni 1845 förklarade Lastgifvarens Fullmäktige, att de icke hade något att invända emot Citantens Talan, samt att de ej hade andra Dokumenter att åberopa än de förut omförmälte, hvarefter Rätten förordnade, att Parterna skulle inställa sig till Vitterhet

Dem

i Sagen Tranquebars Rät N:r 41/1843 Suppliamanna Sätti contra Suppliamanien.—

Wed tenlig Kenning af Rätt 23:de Januar 1843 stilla den 7:de Februar nästkommande full-
mäktig för Citanten i nervarande Sag, Suppliamania Sätti, togo Landsfiskalen Suppliamanien
till Svaromål, förutan Vegrans Omkostningar, af 6 Rupier 8 Fanam; Landsfiskalen Suppliamanien
af nyss Rättsmarken gav Manikapongel, i följd, som det i Kenningen heter,
Embud af 9:de October 1837 Sagen närmare Anledningar uti, efter som det
synes förestäfvas mer o ofta, följande: Under nyssnämnde Dato borttogo
Landsfiskalen Madarningen Mali och Wengidasalam fyra tillhörige Rättsbar
Rättsmarker, kallt tillsammans 137:de Qvistar, ifrån Citanten. De emidlertid
bemälte Ägor mera anförde i Catecheriets Böger gav Landsfiskalen Namn,
för förmälden dennes förskrifne gav Tullfullmäktig, som ock Ägarne Lands
emottogo gav Citantens Namn. Deraf följer det icke, att förskrifne är gifvit
eller förlängt förre, än förskrifne blef utfärdad, hvilken Annotation i
Catecheriet har förorsakat. Brefvet under 3:dje Maj 1841. Emellertid är under
29:de December 1842 af Landsfiskalen insatt att Dokumentet, som han uti
Grunden af sin afgifvande Citantens nu gällande Rättsmarker,
Rätta Fiskal Dokumentet mera än klokt anser att vara upprättad den 4 Maji
påföljande Embetsår, då Citanten uti Annotationen af 3:dje Maj 1841
i Förbindelse med det sistlidna upprättade Dokumentet maatte anse
aldrig behörigen upprättad, med afseende på Landsfiskalens Dokument af 7:de Maj
under 23:dje Augusti 1842 och dess Inlaga, förmärkt Dokumentet
af 29:de December 1842 att vara Inlösning. — Landsfiskalen har vidhängt
Afskrift från Catecheriet, der omförmäles, att Citanten först 3:dje Maj 1841 har
rört i Enskrifning af 137:de Qvistar Rättsmark uti Manikapongel,
skrifvet dervid Landsfiskalen har tillkänt att bemärka, det Citanten först har
lärt dyka ned uti Pitchei.—

Det är under Sagen Ända blifvit Cala om, hvarföre rätt Sakt Catechisering
för Afgrädsen ej till 3 Maji 1841. — I den Anledning maa emellertid
anföras, att det lärer för att Landsfiskalen har kunnat Catechisera af Ägarne
Ägare af 1838, der i Annotationen Tillstånd är klarast framställdt, samma
dag Wengidasalam att hafva nu rätt fått af Samma; och fiarmare Bestämmelse
Kongerl Placat att nära den, hvarföre samtliga Medarvingar nöjt,
anmärkte allra dag i protokollen deras Archivarii. Att Landsfiskalen
Namn under de Dätingar, som Ämnet hans Sinnen Rätt, är blanken som
„saaledes ved Catecheriets Böger, hvilket icke mera, ligmäligt som
Dokumentet af 29 December 1842, att han har rätt Enskrifning som
Markarum, eller egendomlig Afgrädsen; konstitutionsmässigt af
Motsatte protokollerad. — Landsfiskalen maatte derför för Citantens Tillbe
rätt att förfinde, hvorvid dog blifvit att bemärka, att det icke är Grund
till att tillgjande sam processens Omkostningar för Citanten, då det
kännes, att Citanten dog nu Tidlang har rätt sjelfvit ägt Besittning
af det under 1837 tillbytte, sedan Landsfiskalen Kongerl Medarvingar
ning till det Motsatte, att Medarvingen det under sig Omkostning,
sakar Ända anses som pligt att göra — maatte sam Ändamål förfinde.
Af hvad under Sagen nämnt är anfört att sam rätt Landsfiskalen
af Ägarne sen 1837 intil 1841, sam det, att Samma icke har nöjt
mera än omtvunnit ½ Deel af det protokollerade, i alt Sakt
Citanten maatte tåga sin Dolgsam.—

Se Grunder för Rätt:

Landsfiskalen Suppliamanien bör fordt Citanten Suppliamanien Sätti Tillbaka i sina Besittningar
jemte sina Omkostningar sam.—
Under Ansvar efter Lagen.—
Tranquebar den 29:de August 1843.—

C. Tiemroth
Justitiarius

Dagen afsagt den 30:te August i Rätt för Tisdagen den 29:de sam Grund af Lagen
Fullmäktig Sätti ingen Rätt Ända förbehåll.—

Lästaren
C. Tiemroth

Förrättarande Dom Klockgosse i Rätten, hvorda Citanten icke mötte, och Landsfiskalen
Suppliamanien mötte sakt.—
Tranquebar den 6:te September 1843.—

W. Subbarayalu

Dem

i Sagen Tranquebars Rät N:r 190/1843 Kattnapullai, Kannairam, de
bägge, Timmei och Aiapullai contra Arunalalam, Virappen och
Holandavelupadeiatchi Vou Arunasalam.—
Under nu nervarande Dag sam Citantens Fiskal Landsfiskalen til Tabaling
„yttrat sig att följande Yrkanden gav Sandiskapadi, som för tillfälle gav.
„skaar Processens Omkostningar:—
Sagen af Parterna sam godtgjort dess Rätt de tvenne Ägor
gav av Fyllda Tjorund Maatt. De emidlertid Landsfiskalen Arunasalam
dog har producerat av Allio, som efter sam Fader Holandavelu i sin
gav att Rad, som i sin Tid gav Sandiskapadi har moral att regalera
skjönt benämnde Allio efter sin Dom icke sam godtgjort magten
maatte Dagen nära att afgjöra i Landsfiskalen Samma, som blifvit
af Grunden, der ligger inne för Kommingen i nervarande Dag, i
som mal kunde anses som det egentliga Yrkade, hvorom Parterna nu
enige, icke med nervarande Dag Ända anses afgjort. — Processens
Omkostningar bortfalla.—

Se Grunder för Rätt:

Landsfiskalen Arunasalam, Virappen och Arunasalam av Dom af
Holandavelupadeiatchi för Citanten sam Kattnapullai, Kannairam
Tababadi, Timmeni och Aiapullai Citerade i denna Dag för at nära
Processens Omkostningar bortfalla.—
Tranquebar den 29:de August 1843.—

C. Tiemroth
Justitiarius

Dagen afsagt den 30:te August i Rätt för Tisdagen den 29:de sam Grund af
Lagen Fullmäktig Sätti ingen Rätt Ända förbehåll.—

Lästaren
C. Tiemroth

Förrättarande Dom blev ogiltig i Rätten, hvorda Citanten Tababadi mötte sam egen
och andra Medcitanternas Vegna, men de Landsfiskalen var frånvarande.—
Tranquebar den 6:te September 1843.—

W. Subbaraya

Dom

i Sagen Tranquebars Ret No. 324/1843. Mangalingam contra Kamatchi og Suppen.
Arvinger efter Minatchipatten.

Under nærværende Dag for Citanten Mangalingam og Indstevnte Kamatchi og Suppen Indstevnte Kamatchi paa Suppens Vegne for Ret mødte, og Citanten fremlagde Skiøde af 2den Februar 1842 for en Grund og Have beliggende i Tranquebar Nr. 1 i Kirkegaden, som han for 225 Rdr. Courant havde købt af Indstevnte Kamatchi, hvilken Grund og Have Indstevnte Kamatchi havde arvet efter sin Moder Minatchi, og Citanten forlangte nu, at Indstevnte Kamatchi skulde lade Skiødet tinglæse, og at Suppen skulde samtykke deri, da Citanten ikke vilde betale Kjøbesummen, førend han fik Skiødet tinglæst, og Suppen samtykkede deri.

Indstevnte Kamatchi erklærede, at Grunden og Haven var hendes Moder Minatchi tilhørende, og at hun havde arvet den efter sin Moder, men at Suppen ikke havde arvet noget efter Minatchi, da han ikke var Minatchis Barn, men kun hendes Stedsøn, og at Suppen derfor ikke havde noget at gjøre med Salget af Grunden og Haven.

Suppen erklærede, at han ikke havde noget at gjøre med Salget af Grunden og Haven, da han ikke var Minatchis Barn, men kun hendes Stedsøn, og at han derfor ikke havde arvet noget efter Minatchi.

Citanten Mangalingam erklærede, at han ikke havde vidst, at Suppen ikke var Minatchis Barn, men kun hendes Stedsøn, og at han derfor ikke havde troet det fornødent at lade Suppen samtykke i Skiødet, men at han nu ønskede, at Suppen skulde samtykke i Skiødet, for at han kunde lade det tinglæse.

Suppen erklærede, at han samtykkede i Skiødet, for at Citanten kunde lade det tinglæse.

Da Citanten Mangalingam og Indstevnte Kamatchi og Suppen ikke havde Noget at erindre imod hinanden, og da Citanten Mangalingam og Indstevnte Kamatchi og Suppen ikke havde Noget at erindre imod Skiødet, saa blev Skiødet oplæst i Retten, og Citanten Mangalingam og Indstevnte Kamatchi og Suppen erklærede, at det var dem bekjendt, at det var rigtigt, og at de ikke havde Noget at erindre imod det.

Da Citanten Mangalingam og Indstevnte Kamatchi og Suppen ikke havde Noget at erindre imod Skiødet, saa blev det underskrevet af Citanten Mangalingam og Indstevnte Kamatchi og Suppen

i Enstämdelse, at Lovgivande, der mindre än för Qvad af Landsfiskalen med Om-
ständigheterna, så Meikandu nu allenast mäktar sjelv kunnat göra af Vaiabary-Kind
att hafva Meikandu och i Alt Mindre Sittningsanteckna sina anfört Documentum
af 1ste December 1832 för bindande, är klart och ligtsom att sammanse är alla
fält af den Lagkunnige, att Kattaw manifestligt bakom Documentum är alla
försatte dat. — Det måste der i Anseende till lagen gälla till
Dess Vorgemaal om, när, om att sådant äktenskapligt Contract skall
gällande emot 3die Mand; dertill måste vinnlägga Lutheraner, att
sådan 3die Mand Cunde presumera vinnlägga, att
lyst Documentum, der Cunde gjöra en Act, sin wife emot sina, mera i norderande Dag var det ju endog bevisligt, att
Cjunde Documentum af 1ste December 1832 inom Valgrannt af 23 April 1842
sina till Sittningarne betalte Penger tillbaga; Emellertid Cunde sådant sker
"ger inför nämnde Dag. — Det sist Meikandu har anfört om de 2ne Ci-
tanternes Pandanabivi och Meiadsentivis Vantjärn till Valgt, de vare
dessa redan sina vuxit sådan Alder klart efter deras Vilning och
förevarigt gällande Lagar gifna Vantjärn, att de sjelfs, inbördes
och rätta Lagsökt af det Vantjärn tadaren förmanade dem till att sätta Mark
til, och endeligt, sist sjelfs ganska wist, att med deras Vantjärn, som
da det var, det blef afstalt, att den ene Pastor och sedermera gifna sit
Minde de til, sedan 1832 sär Cunnat för sparmed. Citatanne sär.
Citatanternes Ummakulnatchiar ibrok. Sjelfs sina Ombestämningar med C. Rup 6

Ch Gjorder för Rätt.

Af Lagsökta Sittningarne til Lagsökta Meikandupulley
under 23de April 1842 för C. Rup 225 utskrifte Valgsedel, sär att
med dagen Pasand Langenpul och dagen tilbagalade i Moskeend
Pandanabivi och Meiadsentivi i följe af Documentum af 1 December
1832 bör anses tvetydigt til 4/5 Dele, blifver sina näster vederlagt
att anse.

Förenämnde Ombestämningar bifaller Lagsökta Meikandupulley
til Citatanternes Ummakulnatchiar eller med C. Rup Sex (6)
att efterbetalas inom 15 Dage näster denna Dams laglige ter-
mins Cjendelse under Arrest näster Lagsökta.
Trangvebar den 2den September 1843.

C. Siemroth
Justitiarius

Ingalunda afsagt Mandagen den 4 September 1843 uti
Trangvebars Rätt, som Domman med Skälen, innehål-
man tillbaga är och att Domman, som Skälen, är blank förseglad näst-
den 21 Juli 1843 och alltså afsagt Fredagen den 1 Septbr. da ges samma
Dag ej en ordinair Rättsdag.

C. Siemroth

Lagsökta Domen blankeglest i Rätten, som de för Citatanternes vid-
Pavarsch Afstedsomma vädtes Meikandupulley och Sittningarne med
sina Suppleer tvangvis
Trangvebar den 14de September 1843.

W. Sabrazja

Dom

i Vagen Trangvebars Rät N:o 790 1843 Virattal contra Letchumy.

Under nämnde Dag har Citatanternes Virattal tagit sin början med Letchumy
för att hava denne klagligt anbragt att inkomma till Dess Vagen, som den Citatanternes
har Lagsökta gälda Sama för genomgått åtta Dage Tvangs Dagen
fallit i natta, den 29de Maii detta Aar förmedagt Lista, uttagen på sina
"mas Nordia mat Cs. Rup 109 - 13 fanit under Dagen Omständigas-
Citatanternes har och inom Lagsökta Sama gjort Kjellijan godtgjort,
att en Deposition för sistnämnte mindre lig har Lagsökta, som den
"dningen skal Sama norsk en Tvist mellan Citatanternes och Lagsö-
mot Sam Sjun Sjuas att Sama nillak sidden Dagerna och är det nämligen
bevist, att Lagsökta har motsagt i Förvaring.

1, til för Pransings Anandamaditchu dra af Citatanternes angivna de C. Rup 52 - 8
2, Ca Nosiring - - -

Dom

i Sagen Tranquebars Ret. № 69/1843 Sababa di Sette contra Ramasamy
og Arumasalam.

Ifölge Rannig af 20de Februar d. A. fældes den 6te Marts d. A.
saadan Dom i nærværende Sag, imellem Sababa di Sette
gaardbruger Sudstonte Ramasamy og Arumasalam tiltalte Sudstonte
betale Cr. Rdr 160, som Sidstnævnte ved Skiöde af 15de Marts d. A.
gyldig skiftede i Ret til Antoinette Captain Payet, födt Sudstonte
for Forsamling paa Sudstonte Ramasamy's Vegne, for at Ret
Franco for Sudstonte's Regning i Aaret 1839 var blevet indfört
og Skyldsedler Cr. Rdr 22 20 Rds udgjör, samt Vidnefast
ligt da for Ret paa Sudstonte Ramasamy's Vegne, for at
Under Vidnerne Sudstonte Ramasamy, at 8de Mai 1839 - 3, at
at være mindre end den Sum, som Sudstonte Ramasamy
de Franco Sudstonte Ramasamy paa Cr. Rdr
fremlagte Kiöbsseddel, angaaende

Dommen blev oplæst i Retten i Fransk Overs-
sættelse,
Tranquebar den 23de September 1843.

W. Schrøjder

Tiemroth
C. Tiemroth
Justitsraad
Justitsraad
Tiemroth
C. Tiemroth

Sagen Tranquebars Ret Tirsdagen den 19de September 1843 i fuld
for Mandagen den 18de Dennes Hrr. Major Poto Justitsraad, paa Justits
vegne blev ført.

Paastævnet afsagt i Tranquebars Ret Tirsdagen den 19de September 1843 i fuld
for Mandagen den 18de Dennes Hrr. Major Poto Justitsraad, paa Justits
vegne blev ført.

Dommen blev oplæst i Retten i Fransk Overs-
sættelse,
Tranquebar den 23de September 1843.

W. Schrøjder

Paastævnet afsagt i Tranquebars Ret Tirsdagen den 19de September 1843 i fuld
for Mandagen den 18de Dennes Hrr. Major Poto Justitsraad, paa Justits
vegne blev ført.

Tiemroth
C. Tiemroth
Justitsraad
Justitsraad
Tiemroth
C. Tiemroth

Dommen blev oplæst i Retten i Fransk Overs-
sættelse,
Tranquebar den 23de September 1843.

W. Schrøjder

Dom

i Sagen Tranquebars Ret № 69/1843 Sababa di Sette contra Ramasamy
og Arumasalam.

Ifölge Rannig af 20de Februar d. A. fældes den 6te Marts d. A.
saadan Dom i nærværende Sag, imellem Sababa di Sette
gaardbruger Sudstonte Ramasamy og Arumasalam tiltalte Sudstonte
betale Cr. Rdr 160, som Sidstnævnte ved Skiöde af 15de Marts d. A.
gyldig skiftede i Ret til Antoinette Captain Payet, födt Sudstonte
for Forsamling paa Sudstonte Ramasamy's Vegne, for at Ret
Franco for Sudstonte's Regning i Aaret 1839 var blevet indfört
og Skyldsedler Cr. Rdr 22 20 Rds udgjör, samt Vidnefast
ligt da for Ret paa Sudstonte Ramasamy's Vegne, for at
Under Vidnerne Sudstonte Ramasamy, at 8de Mai 1839 - 3, at
at være mindre end den Sum, som Sidstnævnte Sudstonte Ramasamy
de Franco Sudstonte Ramasamy paa Cr. Rdr
fremlagte Kiöbsseddel, angaaende

Sudstonte Arumasala Settis Naar, maa jeg paa Rettens Vegne
forannævnte Arumasalams Broder Sudstonte Ramasami Sette for gyldigt
af afgjöre Sagen med 80 Pagoder, og skiftet paa at nedsætte dette Beløb,
paaskjönt den foranførte paa Skiödet Franco under 15de September 1840
afskrevne Sum er grundet, m. v. m.; saa af Procedurens Forhandlinger vides
at det nu anførte Beløb tilstrækkeligen godtgjört, at afdöde Ramasamy
Jordlod, som Sönnesönnen Arumasalam angiver efter sin Broder Sudstonte,
Kun 1/3 Deel tilhörte Arumasalam og de 2/3 Dele af nævnte Sudstonte
Ramasamy, som rigtigen saa at Sagen med Rette er ført af
Arumasalam, da tilbørlig Fuldmagt maa og skal paa Isle de France
Arumasalam, at legalisere Suppiramanien forklares, at Sagen betalt til
Arumasalam de 2/3 Dele af Sagen; Videre at Arumasalam
for lønnet de Sölv der paa Dagen af Fortjenesten i Anledning paa
Isle de France Sagen indbragt Sagen at betale og at det
rimeligt maa blandt anerkjendt, da Arumasalam maatte
bort, at den tilbagekommende Ramasamy Fuldmagt betale Gjældende
. Hvad forövrigt angaaer Captain Payets formeentlige Ufuldstændighed
ved Forretning m. v. da gaaer man ikke Captain Payet af Sitet
tvende forskjellige Aktstykker paa, at de paa gjældende Dage i
alder god Rand maae anerkjende og afkræve paa Isle de
France og tale ikke om en slig Forretning, saa vel
bemærket, at der er afgivet for Tranquebar maadelige Vid
maadelig forevist Fordring, og at det Sagen staaer i Fuldstændig
Magt at stævne Captain Payet for Tranquebar Ret
Sagen nogle Dage paa Sag. Ligesaa af de afsörte Vidner,
Sagen maae Vidne, m. v. m.; saa af Procedurens Forhandlinger vides
at det nu anførte Beløb tilstrækkeligen godtgjört, at afdöde Ramasamy
Jordlod, som Sönnesönnen Arumasalam angiver efter sin Broder Sudstonte,
Kun 1/3 Deel tilhörte Arumasalam og de 2/3 Dele af nævnte Sudstonte
Ramasamy, som rigtigen saa at Sagen med Rette er ført af
Arumasalam, da tilbørlig Fuldmagt maa og skal paa Isle de France
Arumasalam, at legalisere Suppiramanien forklares, at Sagen betalt til
Arumasalam de 2/3 Dele af Sagen; Videre at Arumasalam
for lønnet de Sölv der paa Dagen af Fortjenesten i Anledning paa
Isle de France Sagen indbragt Sagen at betale og at det
rimeligt maa blandt anerkjendt, da Arumasalam maatte
bort, at den tilbagekommende Ramasamy Fuldmagt betale Gjældende
. Hvad forövrigt angaaer Captain Payets formeentlige Ufuldstændighed
ved Forretning m. v. da gaaer man ikke Captain Payet af Sitet
tvende forskjellige Aktstykker paa, at de paa gjældende Dage i
alder god Rand maae anerkjende og afkræve paa Isle de
France og tale ikke om en slig Forretning, saa vel
bemærket, at der er afgivet for Tranquebar maadelige Vid
maadelig forevist Fordring, og at det Sagen staaer i Fuldstændig
Magt at stævne Captain Payet for Tranquebar Ret
Sagen nogle Dage paa Sag. Ligesaa af de afsörte Vidner,
Sagen maae Vidne, m. v. m.; saa af Procedurens Forhandlinger vides
at det nu anførte Beløb tilstrækkeligen godtgjört, at afdöde Ramasamy
Jordlod, som Sönnesönnen Arumasalam angiver efter sin Broder Sudstonte,
Kun 1/3 Deel tilhörte Arumasalam og de 2/3 Dele af nævnte Sudstonte
Ramasamy, som rigtigen saa at Sagen med Rette er ført af
Arumasalam, da tilbørlig Fuldmagt maa og skal paa Isle de France
Arumasalam, at legalisere Suppiramanien forklares, at Sagen betalt til
Arumasalam de 2/3 Dele af Sagen; Videre at Arumasalam
for lønnet de Sölv der paa Dagen af Fortjenesten i Anledning paa
Isle de France Sagen indbragt Sagen at betale og at det
rimeligt maa blandt anerkjendt, da Arumasalam maatte
bort, at den tilbagekommende Ramasamy Fuldmagt betale Gjældende
. Hvad forövrigt angaaer Captain Payets formeentlige Ufuldstændighed
ved Forretning m. v. da gaaer man ikke Captain Payet af Sitet
tvende forskjellige Aktstykker paa, at de paa gjældende Dage i
alder god Rand maae anerkjende og afkræve paa Isle de
France og tale ikke om en slig Forretning, saa vel
bemærket, at der er afgivet for Tranquebar maadelige Vid
maadelig forevist Fordring, og at det Sagen staaer i Fuldstændig
Magt at stævne Captain Payet for Tranquebar Ret
Sagen nogle Dage paa Sag. Ligesaa af de afsörte Vidner,

Dom

i Sagen Tranquebars Ret. № 69/1843 Sababa de Selle contra Ramasamy
og Arunasalam.

Efterdi Kjøbmand Sababa de Selle ved Stævning af 20de Februar d. A. for Overretten har ladet indstævne Indbygger Ramasamy Tillai Tambiran og Arunasalam Tillai Tambiran til Betaling af Rdr 160, som Sagsøgeren paastaar Sagsøgte skyldige at betale ham for Varer, der ifølge Sagsøgtes Paastand ere blevne dem udleverede af Sagsøgeren i Aaret 1839 for Regning af Kaptain Payot, Chef for Fransk Etablissement i Isle de France, og efterdi Sagsøgte Ramasamy Tillai Tambiran ved Overretten har ladet indstævne Sagsøgeren Sababa de Selle til Betaling af Rdr 52 2 Fanams udbetalte Afgifter i Anledning af Varer, som Sagsøgte paastaar at have indkjøbt for Sagsøgeren i Aaret 1839 til Isle de France, saa er Sagen af Overretten bleven henvist til Underretten til Paadømmelse og Kjendelse, og Underretten har derefter ladet Sagen forelægge for Sagsøgeren Sababa de Selle, som ved Skrivelse af 8de Maj 1839 har erklæret, at han ikke har Noget at bemærke ved Sagsøgtes Paastand, men at han ikke kan erindre sig, at have modtaget Varer for Kaptain Payot, og at han ikke har Noget at bevise i Sagen, og efterdi Sagsøgte Ramasamy Tillai Tambiran ved Skrivelse af 8de Maj 1839 har erklæret, at han ikke har Noget at bemærke ved Sagsøgtes Paastand, men at han ikke kan erindre sig, at have modtaget Varer for Kaptain Payot, og at han ikke har Noget at bevise i Sagen, og efterdi Sagsøgte Arunasalam Tillai Tambiran ved Skrivelse af 8de Maj 1839 har erklæret, at han ikke har Noget at bemærke ved Sagsøgtes Paastand, men at han ikke kan erindre sig, at have modtaget Varer for Kaptain Payot, og at han ikke har Noget at bevise i Sagen, og efterdi Sagsøgeren Sababa de Selle ved Skrivelse af 20de Februar d. A. har erklæret, at han ikke har Noget at bemærke ved Sagsøgtes Paastand, men at han ikke kan erindre sig, at have modtaget Varer for Kaptain Payot, og at han ikke har Noget at bevise i Sagen, og efterdi Sagsøgte Ramasamy Tillai Tambiran ved Skrivelse af 8de Maj 1839 har erklæret, at han ikke har Noget at bemærke ved Sagsøgtes Paastand, men at han ikke kan erindre sig, at have modtaget Varer for Kaptain Payot, og at han ikke har Noget at bevise i Sagen, og efterdi Sagsøgte Arunasalam Tillai Tambiran ved Skrivelse af 8de Maj 1839 har erklæret, at han ikke har Noget at bemærke ved Sagsøgtes Paastand, men at han ikke kan erindre sig, at have modtaget Varer for Kaptain Payot, og at han ikke har Noget at bevise i Sagen, og efterdi Sagsøgeren Sababa de Selle ved Skrivelse af 20de Februar d. A. har erklæret, at han ikke har Noget at bemærke ved Sagsøgtes Paastand, men at han ikke kan erindre sig, at have modtaget Varer for Kaptain Payot, og at han ikke har Noget at bevise i Sagen, og efterdi Sagsøgte Ramasamy Tillai Tambiran ved Skrivelse af 8de Maj 1839 har erklæret, at han ikke har Noget at bemærke ved Sagsøgtes Paastand, men at han ikke kan erindre sig, at have modtaget Varer for Kaptain Payot, og at han ikke har Noget at bevise i Sagen, og efterdi Sagsøgte Arunasalam Tillai Tambiran ved Skrivelse af 8de Maj 1839 har erklæret, at han ikke har Noget at bemærke ved Sagsøgtes Paastand, men at han ikke kan erindre sig, at have modtaget Varer for Kaptain Payot, og at han ikke har Noget at bevise i Sagen,

Indbyggerne Arunasala Sellis Navn, uran forøge at findes en Stævning ihvorefter forommelte Arunasalams Broder Indbygger Ramasami Sette var gaaet ind af afgjøre Sagen med 80 Pagoder, og skjønt paa at nedre dette Beløb, forinden den forommelte paa Isle de France under 15de September 1840 afsagte Dom var grundet, nemlig: at Sagen ikke var bleven fuldkommen oplyst, idet Vidnerne ikke vare blevne afhørte paa de Punkter, hvorom Uenighed herskede, og at Vidnerne ikke vare blevne confronterede med hverandre, saaledes at Sandheden ikke kunde komme for Dagen, og at Sagen derfor burde underkastes fornyet Undersøgelse, saa er Sagen af Overretten bleven henvist til Underretten til Paadømmelse og Kjendelse, og Underretten har derefter ladet Sagen forelægge for Sagsøgeren Sababa de Selle, som ved Skrivelse af 8de Maj 1839 har erklæret, at han ikke har Noget at bemærke ved Sagsøgtes Paastand, men at han ikke kan erindre sig, at have modtaget Varer for Kaptain Payot, og at han ikke har Noget at bevise i Sagen, og efterdi Sagsøgte Ramasamy Tillai Tambiran ved Skrivelse af 8de Maj 1839 har erklæret, at han ikke har Noget at bemærke ved Sagsøgtes Paastand, men at han ikke kan erindre sig, at have modtaget Varer for Kaptain Payot, og at han ikke har Noget at bevise i Sagen, og efterdi Sagsøgte Arunasalam Tillai Tambiran ved Skrivelse af 8de Maj 1839 har erklæret, at han ikke har Noget at bemærke ved Sagsøgtes Paastand, men at han ikke kan erindre sig, at have modtaget Varer for Kaptain Payot, og at han ikke har Noget at bevise i Sagen,

Dito [illegible] Protocollen [illegible]
[illegible] Lagman [illegible] Lagtima [illegible]
[illegible] Fiskalen [illegible] Tolken [illegible]
Tolken [illegible] Fiskalen [illegible] Rätten [illegible]
[illegible] Rätten [illegible] Lagtima [illegible]
[illegible] Rätten [illegible] Lagtima [illegible]
[illegible] Rätten [illegible] Lagtima

tid stroflideligen banisse. — Att Dommen för övrigt är at anse Decernerad maa anses sådan för at emot. Landsfiskalen maatte ålägga vederbörande Citanten Pastorn, i sitt Svar, at förklara, at Citanten icke är närvarande Dag är Pastorn tjänst Landsfiskalen Ramasamy tillstånd fa utgiva uti den Tamulska Tidningen Wasi Wara Sudi de France. — Pro Fisci Dominus Landsfiskalen fann det betala undgår fa afsätta Co: Rdp 212. 20 Kas Swartil Canadian Pundoss. Inlagorna äfen förmaltan Co: Rdp 7. 4. 4 K. —

Sji Ejandes for Rät.

Landsfiskalen Ramasamy och Arunasalam bör til Citanten Sababadi Sethi at betala Co: Rdp Tio Hundrede och Tolf Kas Tjuo (Co: Rdp 212. — 20 4/4) för de af Pundoslingen betalade Landsfiskalen til Citanten med Co: Rdp. för Syr Anna Fire Kas Tjuo (Co: Rdp 7. 4. 4:)

Att efterlemnas inden 15 Dage efter denna Doms laglig Sorgfällig under Åtfört efter Lagen. —

Tranquebar den 18de September 1843. —

C. Tiemroth
Justitiarius

Vad här af sagt inom Tranquebars Rät Tisdagen den 19de September i stadd för Mandagen den 18de i. M. då ingen stad fölter, i det var Fars Majestäts Födelsedag. —

tagfäster
C. Tiemroth

Dommen blef öpplöst i Rätten, förorda för Citanten mötte Wengida Sala Naik. Af Landsfiskalen Arunasalam mötte Jan egen och Rama Samis Magan. —

Tranquebar den 23de September 1843.

W. Subraja.

Dom

i Sagen Tranquebars Rät N:r 132/1843 Marekan Arming efter Mutta Tavarnmandr Dag den är anlagt efter lemlig Stämning af 6 Mars d. A. Juli den 21 nästföre fallit emellan Jan Citantens Marekan Kaar 1/4 Del af ett Hus belägit under gata Pareds Jamb til at betala 67 Rdp 8 4/4 som Taxering för Anget i 2den Centijaar, samt til at betala 67 Rdp 8 4/4 som Taxering för Anget i 2den Centijaar, samt til nagot Hus tillhörande i gata Ced nästföre last af fastnämnde fallet Arrest lagd i Settalevei Ravutten. — Sälige Jan stadnade, procederade Ombudsinga att Dallar Dina af förnämnde Settalevei Ravutten, at underhandla en annan Dallar af samma Settalevei med Namn Siena Tangatchi under Dagen N:r 350/1842 fick Dom mot nämnde Landsfiskalen nu afsitte Mans Sultan Lais, der uti var en Dennis Jan nu Jaastående Domen vunnen Jaar den sällagare Dag och Jan nu förmälde Jaardad i samma månads 14 Mai 1842 afsagde Dom, förmälde Skrift nämnde nämnande Dag är blifwen framlagd, att Citanten förnämnde ligt Settalen Rt Dagmaal, och det Hus och ing för sig naturligt, att Jan maatte tillämna begära sin fast i de

---

Dom

i Sagen Tranquebars Rät N:r 140/1843 Wengittarama Ayen contra Velu Pattan i stand till arrenderitan Sababadi Setti contra Wengittarama Ayen och Velu Pattan

Klaganden uti nästföre Dag Jan Citanten Wengittarama Ayen emot 3 Ogare Narsta Lagdt inlagdt Velen allan Velu Pattan för at Jaan denne tilligtat at betala Co: Rdp 117. 4 4/4 til Rätts Lydige ifölge

förenne fallet Stämningsdagen anmäld, Jan nu denne instämde Jan nu dag stor i Jamma Rättegång förelöpte tillgänglig. — Landsfiskalen Jan fallen vederbörande Citantens Arunasalam Jald å förelöpte tillgänglig Svaromål anmälde Jan nu Stämningsdagen, Jan nu Stämningsdagen, varunder Svaromålet Jan nu Stämningsdagen, Jan nu Stämningsdagen, Jan nu Stämningsdagen,

til protokollen bevittnas. At Dommen for övrigt är at anse såsom uppå förmälet Cantat. Lustsenten maatte ålägga vorde at förnya efter Citantens påstående, i hvilken Anledning tvegdan bemälte, at Klaganden icke är närvarande Dagarne gå efter Isle de France. De tjäna Pennica Lustsenten samt att betala till Sjön för sagesmän Co: Rdr 212. 20 Kas Krontil Lemnar Endast. emot gamna Sjön förmodan Co: Rdr 7-4-4 K.

Så gjordes för Rätt:

Lustsenten Ramasamy och Arunasalam tör til Citantan Sabapade Sätta at betala Co: Rdr Tio Hundrede och Tjolo Kas Tjue (Co: Rdr 212-4-20 K:) för sagesmän Omkostningar tabalar Lustsenten til Citantan med Co: Rdr sjutton Sgr Anna Fire Kas Fem (Co: Rdr 7-4-4:)

At efterkommas inden 15 Dage efter denna Doms lovlige Sökgörelse under Åtfört efter Lagen.

Franquebar den 18de September 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Vaalades affagt inden Franquebars Rät Tisdagen den 19de September efter dät var Kejs Majestäts Födselsdag.

tagfaren
C. Tiemroth

Dommen blev oplöst i Rätten, förorda för Citantan mäktig Wengida Sala Naith. Af Lustsenten Arunasalam mäktig Jan Ayan och Rasva.

Franquebar den 23de September 1843.

W. Subraja.

Dom

i Sagen Franquebars Rät No. 132/1843 Marekan, Arving efter Mutta Tavarandra Dag dra är anlagt efter lovlig Stämning af 6 Mars 1843 af Lustsenten Pattamanatchear, tillagt at Svaranden Citantan Marekan klar 1/4 Deel af ett Hus belägen under gata Porcat, samt til at betala 187 Rdr 8 Sgr som Lösetning för Angarb 2de Contingent, samt til at betala 187 Rdr 8 Sgr som Lösetning för Angarb 2de Contingent, samt til noget Hus Gods 2 Sgr Ceda efter lott af Fartavarande Fader Arbon Pillay Pattalevei Ravutten. - Tillägg gaa Svaranden förevarande Omkostningar, i hvilken Anledning Svaranden mäst bemälte, at Citantan vidkänner en andra Dattar af samma Pattalevei Ravutten, at undertecknade Rättegång under Dagan No. 350/1840 för Dom mot nu varande Lustsenten ej afsett Mark Sattan Lait, der var en Part af samma Fader Pattalevei för nämde Jordstycke, som nu gaasvarandes Fader vägra gifva sin Part af de sällade Fäendomar jordrad i Januari månads 14 Mai 1841 afsagde Dato, förmäler Skrift nästa vorsvarande Dag är klagandes Fullmägtig, förmäler förenämnde Fullmägtig Pattan Pillay Vägmael, att Citantan vig naturligt, att Fader maatte tillkommen lagtaga Part i de

---

förenämnde Stamfader modarvede, som är andra Lagligt Arfvinge i Ordningen, och Lustsenten Fader sällan tillvägagått Citantans Stamfader Arunasalam Pillay emot Lustsenten Fader Mutta Arunasalam Pillay, genom hvilken Arvinge Klagande Citantan Modren och Broder Arunasalam Pillay förmäler Lustsenten Fader, Mutta Arunasalam Pillay, Lustsenten Fader, Mutta Arunasalam Pillay, Lustsenten Fader, Mutta Arunasalam Pillay,

till stadgad laga varning. Att Domman för denna gång är att anse
som wilkor för ett emot. Sednare mera till dess mera att Domman
förstnämnde Pattemakaren Ordning och Sakens beskaffenhet
Dag nu för Exportens tjenst Sednare Ramasamy Vänd sig emot
Sedan vederbörande Dom gå Sabe de France. Ty Sala Domman Sednare
att betala wederbörande Co: Rup 212. 20 Kas Spanskt Silfver
wäringarne Sjön förmodligen Co: Rup 7-4-4 Pc.

Sjelfgående för Rätt:

Sednare Ramasamy och Arunasalam tjena till Citanten Sabade Stätti
förca Sjön Omkostningar betalar Sednare till Citanten med Co: Rup.
för Sjön Anna Fire Kas Fire (Co: Rup 7-4-4:)

Att efterlemnas inden 15 Dagar efter denna Doms laga Forfallodag
under Exekution efter Lagen.

Frangiebar den 18de September 1843.

C. Tiemroth
Justitiarius

Vederbörande afsagt inden Frangiebars Rätt Tisdagen den 19de September i stället
för Mandagen den 18de i. M. då ingen Rätt hölls, på Grund af att
det var Hans Majestäts Födelsedag.

Tolkar
C. Tiemroth

Domman blef upläst i Rätten, förrätta för Citanten mäktig Wengida
Sala Naik. Af Sednare Arunasalam mottog han egen och Rama.
Sanies Dagar.

Frangiebar den 23de September 1843.

W. Subbaraja.

Dom

i Sagen Frangiebars Rätt N:r 132/1843 Marekar Arumy efter Mutta
mot Pattemakaretikar Woning efter Sultan Rät.

Saken rörande är den att anlagt efter lagley Stämning af 6 Mars
d. A. Gulla den 21 nästföljer fakt instäld, har Citanten Marekar
påstått att svarande Sednare Pattemakaretikar tillgiftat att svarande
Hans 1/4 Del af ett Hus belägen på Porcat Samt till att betala
Co: Rup 8:- som förfallen förbindelse för Arbete i 2de Omgången, samt till
att betala Co: Rup 8:- som förfallen förbindelse för Arbete i 2de Omgången, och
något Hus Hyra med i Ett Rupie Lott af Parterre Fatedr Arbe
lagen Pattemakare Ravutten. Sillige har Svaranden förevändt Omständigheter
Ett bedra Omständigheter af Vägna med Hans rätt, att Citanten
är en Dalbar Vän af förenämnde Pattemakare Ravutten, att med
rättvisa en annan Dalbar af samma Pattemakare med Namnet Sinna
Tangatchi under Dagen N:r 350/1840 för Dom mot honom Sinna
Sednare nu afsidte Mang Sultan Saib, den han en Rättsför
för nu förekommen Tvistar och att Part af de förfallet förenämnda
förbindelse i Januari månad 1843 samt den förfallen Dag och
Skrift inför nämnde Dag är klarare framlagt, att Citanten
förnämnde Pattemakare för Dagsmål, och det finns ogifvig för
sig naturligt, att han vanligt tillämnar begära Hans part i den

förra fallet Rommissarie-Arbetare, som är anlagt till Hans Hus;
Sednare förfallet Rommissarie-Arbetare, som är anlagt till Hans Hus;
Rommissarie-Arbetare, gemensamt tvenne med Sednare Ramasamy
Sednare att Citanten för Hälften Lifvatte Hus Hyra för Citanten Medel och
för det att Citanten för Hälften nödgjorden efter den af Sednare inlagda Räkning
Exekutiv, med 8:- för Hälften för Hälften Hyra Hus Hyra Co: Rup 543. Då nu Sednare Sednare
förfallet som för Hälften Hyra Hus Hyra Co: Rup 543. Då nu Sednare Sednare
förfallet som för Hälften Hyra Hus Hyra Co: Rup 543. Då nu Sednare Sednare
Sednare Sednare

2de Examen vaffaction af 13de Juli og 25te October 1842 angaaende Lasse-
rance af Olie, samt til Vederstelse af en under 24de Februar 1843 forf.
dagt Beslag-forretning i adskillige Hundsta efterlatte Effecter af
afl. Lodsmester, der saa vel begjæret sig bort fra Casseriet og ikke har
gjort Møde under Pagan.—

Interessenterne Sabadi Setti har stemmet dels til Tilfinde paa det
af forenævnte Beslag-forretning af 24de Februar dags Specification til
Udtagning af 117 Candi Cobra og 212 Marcal Elippe Hjemler, dels
fornemmet at nogle af Parti Negre, der angives til Cobra at være Candi
Cobra af 35 Rupi Værdie, og endvidere 8 Adgm Elippe Hjemler
til 20 Rupi; med den paadømte Forretning maa blive at lægge
under Beslag.— Vedkommende Citantens som Interessenternes Fuldmægtige
sig nærmere Forklaring Dokumenter tilbyndte.—

Saavidt angaaer Lodsmesterindet, maa nu først saa bemærkes,
at det er klart, at Citantens Fordring Kilde Patten kvemedt Indgivelse
til Byrets for saadan og klarere godtgjort end de 2de ovennævnte
Examen-Vaa Grund af Lodsmesterens Middelmiddelse ikke maatte
vare at tilkjende Creditor.—

Den egentlige Tvist som her skal afgjøres, bestaar imellem
Citantens og Interessenternes, saaledes at disse imellem
oprinder omhyggelig og omhyggelig Parten Cobra og Elippe Hjemler
dens Eiendom, og Mod bestridt til Lodsmesterens og
Grosserer Olie.— Citantens har indkaldt dog ikke vidner i Sagen for derved at
godtgjøre, saadan Sagen ikke, da den Ting ikke vidner i Sagen som
Citantens i Tvist, vilde lade sig gjøre uden Lodsmesterens til
stedekommende sig tilkjendt Interessenterne maa derfor dog gaa.
gaa Grund af Beslaget og forøvrigt bestridt Interessenternes
Fra Stand om at kunne anses som Eier af det Foregivende Parti
rinder Cobra og de omtvistede Elippe Hjemler.— Interessenterne har de-
beraabt sig paa Sagens Omstændigheder, som den faldet sig
29 November og 17de December 1842; da indkaldt til dette, ligesom
Citantens Vidner af 23de Juli og 25de October 1842 kun gaaende paa,
at Lodsmesteren har modtaget de nysnævnte Partier Cobra og Elippe Hjem-
mer og derefter kunde vinde en ny Eid at gjøre Ed, ligesom
Lov tiller i Mangel af Protestation af den Modtagende sin
andre den contraskrevne Eid i Forbindelse at tilsvare en Dansk i Oli,
eller Penge, hvorved det ikke kunde antages godtgjort, at de for-
fundne Varer vare dem, som af Interessenterne vare
tagne til Lodsmesteren, Interessenternes Vidner har derimod bekræftet
at de omtvistede Varer befandtes i Besiddelse af Kiglaw til det Tømmede, førend
Execution paa Dommen begyndte, ligeledes at Kiglaw har erklæret
at Kiglaw først saa antages at være blevne Interessenterne til-
hørende 8de Dage før Beslaget fandt Sted, af en Person ved Navn
Muttasamy der siges at have solgt, eller paa anden Maade overdraget
og en saadan Overdragelse kunde Sagen fuldt saa vel som
have givet Kiglaw, Kiglaw saa vel som Interessenterne Lodsmesteren
Lodsmesterens Indsigelse mod Interessenternes Ed, idet den fandtes
Interessenterne saa vel, idet Sagen fandtes

Interessenterne Vidner og i den Anledning saa det ikke taltes ind for at Undersøgelse
skulde blive fornødent, at denne Mutasamy efter sagt af Dr. Goodie eventuelt
vidne for nærmere Oplysning til Interessenternes som Cautionist og Vidne Fuldmægtige og at
Sagen saa fuldstændig i det Interessenterne betaalte, samme
for Lodsmesterens øvrige Creditorer.— Det er endelig klart, at Sagen
vel Vidner maa de Interessenterne fortiene Extra og Elippe Hjemler maa blive
saalagte i det omtvistede Hus, men det maa selvfølgelig ikke resultere videre,
end at det fortiene Vare, som ere lagte under Beslag paa Skrivemandagdam, maae
at antages at være Part af lignende Partier Vare, som vare Lodsmesteren
bekræftet saavel af Citantens som Interessenternes Vidner, uden at skride med Ed,
saavidt Sagen siger, saasom af de tvende nævnte Partier, der ved Beslaget
dem. Ved Omstændighed taler imidlertid i Interessenternes Favør, at
Citantens Contractanter ikke ere Sand, og at de ejendtlige Ejere Partier
Citantens Sag havde derfor Anledning til Tilbageholdenhed med Vidnernes Afhørelse,
en forbeholdt, ved hvad Interessenternes Fuldmægtige saaledes Sag havde anført,
ligesom og at Sagen ved Overlæggelsen af Kiglaw Kunde antages at Sagen
vorde i det Hele Tilfredsstillende, men derved maa altid bemærkes at
Sagen ikke vilde anses i saadant Tilfælde som tilfredsstillende
Grund til at anse Varerne som de samme, der vare beslaglagte af Inter-
vidnerne, dog samtlige uvedkommende Contractens gjør nu saa Lønsomheden
af Citantens, saa at der ikke var nogen at sætte Nogen til tage in
natura, og at formelle Overlæggelsen af Kiglaw til Interessenterne
vel skete, efterat Lodsmesteren, som vilde af Mand til at
fylde Byrets Creditorer. Saa saa at Sagen forladt Rett, og
maa anses ikke Sagen som vel Vidnerne maa anses under Lønnydelse
Sagen som, som den maa anses ikke Tilfredsstillende
Interessenternes gjøre Indsigelse alene ikke Sagen vel Vidner ikke
at gøre Sagen nogen Fortrinsret i Citantens Beslag saaledes ikke
og ikke Sagen, saa efter alle Omstændigheder i Sagen bør anses rigtig,
at Citantens Interessenternes vedkommende Kiglaw bør anses
blive at gjøre Interessenternes vedkommende Kiglaw bør anses rigtig
i Sand, som efterladt af Lodsmesteren under 24de Februar er blevet lagt
under Beslag, og forøvrigt at stille Sagen ikke
Sagen Omstændigheder maatte blive af Lodsmesteren ikke ansøgt til
Sagen mod Citantens Kiglaw bør anses rigtig
efter Regning, mens forøvrigt mellem Parterne og Interessenterne
at gøre.—

Citantens for det
Lodsmesteren Vellen bør Citantens Vederlag Aier at betale
Co: Rupi Eet Hundrede og Syttien Anna Fire — fuldstændigen bør nu under
ngemeldte Dag saa stemt under 24de Februar 1843 for Citantens
Dagjøring i Lodsmesteren forefaldne efterladte Effecter gjort Be-
Kalk og Mogt at stande, dog saaledes at Interessenterne Saba
bedst Selv i Overværelse med de Lodsmesteren Sagen for
Sagen Dom ifølge Kiglaw i nævnte Dag producerede og af Lodsmesteren
de omtvistede Contracter af 29 November og 17de December 1842, bør nogen Be-
vorlagt til at gjøre Andrag i de Effecter som vil gjort Beslag
Interessenterne for Interessenternes Vidner Betale Dommen Dagsbet
Sagen bør Omkostninger betaler Lodsmesteren Vellen til Citantens under Co: Rupi Fo
Sagen Omkostninger betaler Lodsmesteren Vellen til Citantens under Co: Rupi Fo
Anna Fem, samt, som angaaer Beslaget, efter nøgtig Regning.—
Processens Omkostninger mellem Interessenternes og Lodsmesteren Sagen
Afkastbommen inden 10 Dage efter denne Dom lovlige Forkyndelse under Adfærd efter Lov.—
Tranquebar den 26de September 1843.—

C. Steinmetz
Justitiarius

Paalatar afsagt inden Tranquebars Ret Tirsdagen den 26te September 1843.

Justitiair
C. Siemssth

Dom

i Sagen D. R. Nr. 557-1843. Sinnivasamier contra Naraenicosselly Jonnimma afsagt den 26 Septbr. 1843. vide Tingsagen Litt. W. pag 68. —

Indsat vide Pag 751 for denne Dom alt er indført

Nr. Dom

i Sagen Tranquebars Ret. Nr. 533 Ammeiappen contra Kaljani patten Wonnaw afsagt den 19de September 1843 vide Tingbogen Litt. V pag 50. —

Dom

i Sagen Tranquebars Ret Nr. 374/1842. Margattal først søgt da Lagtamt Vereiditten og Avattai til at stifte Fællad Eiendommer, som Citantinden ønskte skiftet til at anstatte Sagens Undersøgninger. Ved Continuation forstanding for nidre Citantinden søgt Indstævnt tilsigtet at afstrid en paa Fælleli paa Jandre afdød Mand Seperumals Navn hjemlede Valen Ager Nr. 1850 Grøfter samt til at nedrø Sagens Undersøgninger. Ei bedre Forstandse af Sagen maa bemærke, efter hvad fremgaar af Forcedinen, at Margattals afdøde Mand Seperumal, Vereiditten og Avattais afdøde Mand Vengidasalams lignede afdøde Fader naar i Nr. 27 Aar siden, at Vereiditten og Vengidasalam til den Tid, da sidstn. Dommer af Jandalian, og at der da i samme Aar 2de Drøndtimmer, "uprinkes Fader alt tidligere maa dø, blev de næste Mandlige forsøg Citantinden Aar dennes og Vereidittans Moder den gamle Mar "appa Settis Søn den anden, At Vereiditten og Vengidasalam der indgik Aar 20 Mai 1835 indgik en Omvarandskontrakt, hvorefter tilforend Død, og da forresten skiftede de rørlige Gjendomme af den Fuldt. Jann Dagfidelsen af at Eiendomme af flere Hjø og bestemte at dele Indtogtarne af de rørlige Gjendomme i lige Dele, tilligemed bestemte det at Vereiditten fulde nidrefalde Murugappens Enke og Vengidasalam Seperumals Fuld. Dette paa Grund af dennes Dating, fulder og sig umaadelig og uggldig, dette paa Grund af, at Citantinden, den er en Formelds Enke, der paastaar ikke at Gaven dispo berat i Forordningen, for Enkestanden paastaaende sig frigjorte for Citantindens Fordring at betale Gaven sig fortrinligt til Citantinden Fordring at betale sig fortrinligt til Gjæld med de andre Børn af Murugappa Settis og Seperumal efter Lovens "Formen, saaledes nidre den afdøde Mand Gjæld paa Seperumals Navn alene. —

I Anledning af denne Paastand maa vi bemærke, at skiis

Kjøbs og Dalingsmaaden Eiendommen Jandefundet Aar i Seperumals Levetid da de paa Fællad Skab, maatte Gaven vorde berettiget til at anvende Jord i Kjøbet Gaven Jandefundet, men at lignede Gaven Fader Kjøbte, paalaae at Gaven Jandefundet Aar efter Landsbyens og Høgtøvrighedens Jord paa Gaven vare Undersøgt, med Hensyn til de nidre blive at tage i Betragtning, skad Jandefundet Aar Kjøbte og Dalingsmaaden Jandefundet Aar Eiendommen forudsatte Gaven Jandefundet Aar Citantinden Eiendommen Jandefundet Aar Vengidasalams Arvinger, da Jorden Jandefundet Aar Citantinden og anden, som tvertimod Gaven vare, at Jorden Undersøgt Gaven Jandefundet, men i den Jandefundet Gaven Jorden Jandefundet Aar Citantinden Jandefundet Aar Jandefundet Aar Undersøgningen Eiendommen Aar, "for ikke gjøres Undersøgning.

Undersøgningen Continuationsforretningen, da maa bemærke Aar at Citantinden Jandefundet Aar bygget Paastand, at Kjøbet Aar Citantinden Jandefundet Aar Seperumals Eiendom Aar Fælleli Aar paa Seperumals Navn. Kjøbet Aar Seperumals Aager Murugappa Settis Navn og Kjøbet Aar Seperumals Fader Murugappa Settis Navn og Kjøbet Aar Seperumals Fader Murugappa Settis Navn og Kjøbet Aar Auction i Aaret 1837. Egnede Aar i denne Egn Jandefundet Aar Nr. 264/1837 fremlagt Tilligemed Aaga er en Dom i Sagen

Saalens afsagt inden Tranquebars Ret Tirsdagen den 26te September 1843.

Justitsraad
C. Tiemroth

Dom
i Sagen T. R. Nr. 557-1843. Sinnivasamuir contra Narainesselly
Sonnenna afsagt d. 26 Septbr. 1843. vide Tingbogen Lette W. pag 68.

Indgaar vide Pag 751 for denne Dags alle vedkom.

Nr. Dom
i Sagen Tranquebars Ret. Nr. 533 Ammeiappen contra Kaljane
patten Wennan afsagt den 19de September 1843 vide Tingbogen Lette W
pag 50.

Dom

i Sagen Tranquebars Ret Nr. 374/1842 Mangattal først Tegt de Sagfarendes Vederdittan og Avattai til at skifte de fallede Fiendebonnum, som Citantinden udbetaler sig skuld til at anstalte og Sagens videre Undersøgelser. Ved Continuationsstanning for nidsta Citantindes Søgt Indkommet tilsigtede at afstaae en paa Tillali paa Sandes afdøde Mand Seperumals Navn liggende Nalle Agar for 1850 Pagodes skuld til at udrede Sagens Omkostninger. Til bedre Forstaaelse af Sagen maae bemærkes, at af Sagens Forhandlinger; at Mangattals afdøde Mand Seperumal, Venneidittan og Avattais afdøde Mand Vengidasalams Ligtlader, afdøde Fader naar en 27 Aar siden, at Venneidittan og Vengidasalam til den Tid, da skiftet Sammes af Fællesskab, og at der da i samme Aar 2de Drengebørn, forrap Citantinden paa Fødselen af det Ene af dem, Murugappa Settis Søn den anden, At Venneidittan og Vengidasalam der imidlertid under 20 Mai 1835 indgik en Omvexlingskontrakt, ifølge hvilken Kontrakt de skiftede Arvegodset af flere Fæstegaarde og bestemte at dele Indtægterne af de rørlige og urørlige Fiendebonnum i lige Dele; tilliges bestemtes det, at Venneidittan skulde nyde Murugappens Fiende og Vengidasalam Seperumals Fiende i Tillali paa Grund af sidstnævnte Vengidasalams Ægteskab med Citantinden, som indgaaet uden Sandes Samtykke, hvilket Vengidasalam dog ikke kommunicerede og ugyldig, Tillali paa Grund af, at Citantinden, uden at have Fiendebonnum, der paahvilede Arvelodden for Sagen, ikke burde tilkomme hende, men alene at kunde nyde dennes Livstid, for derfor at forrette Tjeneste ved Templet i Tillali, hvilket Arrangement Citantinden forlangte fornyet efter Vengidasalams Død, hvilket dog ikke skete, men Citantinden fortsatte Besiddelsen af Fiendebonnum, indtil Vengidasalam for 3 Aar siden døde, hvorefter Venneidittan og Murugappa Settis Søn Seperumal, der ligeledes var død for omtrent 2 Aar siden, have gjort Fordring paa Fiendebonnum, hvilken Fordring Citantinden har bestridt, idet hun paastaaer, at Vengidasalam ved Kontrakten af 20 Mai 1835 har overdraget hende Fiendebonnum for bestandig, saaledes at Venneidittan og Seperumal ikke have nogen Ret dertil, hvorimod Venneidittan og Murugappa Settis Søn Seperumal have paastaaet, at Kontrakten af 20 Mai 1835 kun har været gjældende for Vengidasalams Levetid, og at Fiendebonnum derfor nu skulle tilfalde dem, saaledes at Venneidittan skulle nyde Seperumals Andel og Murugappa Settis Søn Seperumal Vengidasalams Andel.

I Anledning af denne Paastand maae man bemærke, at Sagens

Fakta og Omstændigheder ikke ere saaledes, som de af Venneidittan og de Andre maae fremstilles, da det af Kontrakten af 20 Mai 1835 tydeligt fremgaaer, at Vengidasalam ikke har overdraget Citantinden Fiendebonnum for bestandig, men alene for hendes Levetid, hvilket ogsaa er det Eneste, som Vengidasalam kunde overdrage, da Fiendebonnum ikke ere Vengidasalams Ejendom, men tilhøre Templet i Tillali, hvilket ogsaa Kontrakten udtrykkelig bestemmer, idet Vengidasalam ikke kunde overdrage Citantinden Fiendebonnum, men alene Indtægterne af samme, hvilket ogsaa Vengidasalam har erkjendt ved at indgaae Kontrakten af 20 Mai 1835, og det Samme, som Vengidasalam ikke kunde overdrage, kunde Venneidittan og Murugappa Settis Søn Seperumal ikke erhverve, hvorfor Citantinden ogsaa maae vedblive at være i Besiddelse af Fiendebonnum, indtil hun selv ønsker at fratræde samme, hvilket ikke er Tilfældet, da hun ikke har Livsarvinger, og Vengidasalam ikke har Livsarvinger

Paalaar afsagt inden Trangisvaar Ret Tirsdagen den 26de September 1843.
Testerair
C. Tiemroth

Dom
i Sagen D. R. Nr. 557-1843. Simonsamuir contra Narsarsoalley
formuar afsagt den 26 Septbr. 1843. vide Tingbogen Litt. W. pag. 68. —

Indgaar vide Pag 751 for dennes Decision er indført.

Nr. Dom
Sagen Trangisvaar Ret. Nr. 533 Ammeiapsen contra Haljami
paatten Formuar afsagt den 19de September 1843 vide Tingbogen Litt. W
pag. 50. —

Dom
i Sagen Trangisvaar Ret Nr. 374/1842. Margattat født Vogt da Lieutenant
Vereiditten og Avattai til at skifte og fælladt Fiendeomme, som Citan-
tinden ved Lyksalighed sig samt til at nyttatte Vogne Indskrivninger. Paa
kontinuationsstævning for nævnte Citantindes Vegne indstævnt tilsigtet
at afstede en paa Tvistat paa sandre afdøde Mand Seperumals Navn Gjødt
Nalee Aager Nr. 1850 Øster samt til at nedsætte Vogne Undersøgelser.
Paa begge Parters Anstrengelse af Vogne maa bemærkes, efter hvad fremgaar af
Proceduren, at Margattats afdøde Mand Seperumal, Vereiditten
og Avattais afdøde Mand Vengidasalams Legitimate afdøde Søster
3 Døtre og 3 Sønner af Murugappa Setti, Seperumal er død for omtrent
en 27 Aar siden, at Vereiditten og Vengidasalam til den Tid, da sidstnævnte Søster
Sønner af Familien, og at der da i samme Aar 2de Drengebørn,
Murugappa Setti Søn den anden, At Vereiditten og Vengidasalam der
efter af den Tilbøjelighed af at Ægteskab af skarp Kjøn
og bestemte at dele Indtægterne af de værdige Fiendeomme
Sønner i lige Dele; tilligemed bestemte det At Vereiditten
Gjødt indkøbte Murugappens Enke og Vengidasalam Sepe-
rumals Enke i Dele paa Grund af Enkens Delingsfuldmægt og
Citantindes, som indgaar i den sandre Part, overlevende
sig umyndig og uskikkelig, dele paa Grund af, at Citantin-
den var en Fornuftes Enke, der paa Grund af Umyndighed
ligger under til Undersøgt af Familien, uanset ikke at Enken dog bevarer
i Hjemmene, har indstemmet paa Grund af sig forbigaaet for
Citantindens Vegne, og tilbudt sine Undersøgt, hvorimod
Citantinden har paa Grund af Murugappa Setti og Seperumal indtræder
andre Børn af Murugappa Setti og Seperumal indtræder Enken
Sønner, saaledes at Citantinden afstedes ligefrem, hvad der bør paa
Seperumals Navn alene.
I Anledning af denne Paastand maa der bemærkes, at hvis

Hjørt og Datter ikke alene Fødrene Gaarde findt Ved Seperumals Dødsfald
Enke og de to andre mandlige Børn af forskjellig Ægteskab, maatte Fødrene nødt-
vendigt Ret at anvende Gjødt ingen Egne Gaarde, men at
ligesaa Gjødt Ret selv om Gjødt for Døden, ikke efter Landets
Lov og Skik Ret, paalaae at nye Børnlod Enken

Paalaton afsagt inden Tranquebars Ret Tirsdagen den 26de September 1843.

Justitsraad
C. Tiemroth

Dom

i Sagen D. R. P. No. 557-1843. Linievæveriet contra Narainasselly Sonnenna afsagt den 26 Septbr. 1843. vide Eiegt Sagen Lette W. pag 68. —

Indgaaer vide Pag 751 for Dommen Dato ei indført.

No. Dom

i Sagen Tranquebars Ret. No. 533 Ammeiappen contra Kaljani patten Vommenna afsagt den 19de September 1843 vide Eiegt Sagen Lit. V pag 50. —

Dom

i Sagen Tranquebars Ret No. 374/1842 Mangattal først søgt de Justitsraad Veneidittan og Avattai til at fastsætte Kaldsommen, som Citantinden skulde udbetale Sagens Omkostninger. Ved Continuationsstævning har nævnte Citantinde søgt Indstævnte tilpligtet at afstede en paa Tillali paa Sandre afdøde Mand Seperumals Navn hjemlet Nalem Agar No. 1850 Qvadratfod samt til at udrede Sagens Omkostninger. Ved Sagens Overhørelse af Sagen maa bemærkes, at Mangattals afdøde Mand Seperumal, Veneidittan og Avattais afdøde Mand Vengidasalams ligeledes afdøde Fader naar i Live og Dømmes af Murugappa Setti, Seperumal er død for omtrent 27 Aar siden, at Veneidittan og Vengidasalam til den Tid, da skiftet Sammes af Fællesskab, og at der da i samme saa 2de Grundstykker, nemlig Tillali paa Sandre og Veneidittans Moder den gamle Mariyal Qvadratfod under 20 Maj 1835 indgik en Ombytningskontrakt, hvorefter Tilforordnede Dele i og for saavidt skiftede de nærliggende Grunde af hverandre og bestemte at dele Indtogtarne af de nærliggende Grunde Dommen i ligemeget Dele, tilligemed bestemte det, at Veneidittan skulde underholde Murugappens Huse og Vengidasalam Seperumals Huse i Tillali paa Grund af deraf Vedkommende Citantinden, som indgaaet uden Sandre Samtykke, overlader sig ureflektabelt og ugyldig, idet paa Grund af, at Citantinden, uden nogen Tvivl Huse, der paastaaes ikke at kunde dispenseres i disse Dommen, har bestemte paastaaet sig forligsmæssig for Citantinden Fordringsmaal og tilbudet Dommen Underholdelse, forsaavidt Citantinden har paastaaet sig berettiget til Halvparten af Murugappa Setti og Seperumal efterladte Fæ, andre Dommen, saalidet videre efterladte Ejendomme, som Seperumals Navn alene. —

I Anledning af denne Paastand maa vi bemærke, at skiis

Kiøb og Vedkommende Eiendomme Sandre kunde have Ret i Seperumals Boe med Hensyn til de paa Tillali staaende Huse af følgende Grunde, nemlig at Sandre ikke har været Medlem af Seperumals Familie, men alene har været gift med Seperumals Datter Murugappa Setti Navn, hvilken Murugappa Setti ligeledes ikke har været Medlem af Familien, men alene Seperumals Svigersøn,

Paalandet afsagt i Sagen Tranquebars Ret Tirsdagen den 26de September 1843.

Justitsraad
C. Tiemroth

Dom

i Sagen T. R. P. No. 557-1843. Siminasamiut contra Navaicasselly Jonnimut afsagt den 26 Septbr 1843. vide Ting-Sagen Litt. W. pag 68. —

Indgaaer vide Pag 751 for denne Dom at være indført.

No. Dom

i Sagen Tranquebars Ret. No. 533 Ammeiappen contra Kaljani Pallen Womman afsagt den 19de September 1843 vide Ting-Sagen Litt. X pag 50. —

Dom

i Sagen Tranquebars Ret No. 374/1842 Mangattal først søgt de Sagfarnes Vederdittan og Avattai til at stifte Fællad Fiendskomme, som Citantinden ønsker sig samt til at anstalte Sagens Undersøgelser. Ved kontinuationsforhandling for nævnte Citantinde søgt Undersøgelse tilstedet at afhøre en paa Tillale paa Sandru afgive Mand Seperumals Navn Gjødt Valle Agar for 1850 Gjørfar samt til at ivirke Sagens Undersøgelser. Til bedre Forstaaelse af Sagen maa bemærkes, at Sagens Forhandlinger og Avattais afdøde Mand Vengidasalams Ligbaare afdøde Datter navn Fiendskab af Mangattals afdøde Mand Seperumals Navn Gjødt in 27 Aar siden, at Vencidittan og Vengidasalam til den Tid, da afdøde Seperumal var død for omtrent ugentlig Tider alt tiltigtvare nær død, blev de meeste Mandlige Lemmer af Familien, og at der da i samme Aar 2de Drengebørn, Appa Settis Søn den ældre, Ai Vencidittan og Vengidasalam den yngre af dem fødte Søn Daatidelsen af at Testamente af Sagen Tranquebars Ret No. 533 Ammeiappen contra Kaljani Pallen Womman afsagt den 19de September 1843 vide Ting-Sagen Litt. X pag 50. —

Dom

i Sagen Tranquebars Ret No. 374/1842 Mangattal først søgt de Sagfarnes Vencidittan og Avattai til at stifte Fællad Fiendskomme, som Citantinden ønsker sig samt til at anstalte Sagens Undersøgelser. Ved kontinuationsforhandling for nævnte Citantinde søgt Undersøgelse tilstedet at afhøre en paa Tillale paa Sandru afgive Mand Seperumals Navn Gjødt Valle Agar for 1850 Gjørfar samt til at ivirke Sagens Undersøgelser. Til bedre Forstaaelse af Sagen maa bemærkes, at Sagens Procedurer, at Mangattals afdøde Mand Seperumal, Vencidittan og Avattais afdøde Mand Vengidasalams Ligbaare afdøde Datter navn Fiendskab af Mangattals afdøde Mand Seperumals Navn Gjødt in 27 Aar siden, at Vencidittan og Vengidasalam til den Tid, da afdøde Seperumal var død for omtrent ugentlig Tider alt tiltigtvare nær død, blev de meeste Mandlige Lemmer af Familien, og at der da i samme Aar 2de Drengebørn, Appa Settis Søn den ældre, Ai Vencidittan og Vengidasalam den yngre af dem fødte Søn Daatidelsen af at Testamente af Sagen Tranquebars Ret No. 533 Ammeiappen contra Kaljani Pallen Womman afsagt den 19de September 1843 vide Ting-Sagen Litt. X pag 50. —

Kjøbt og Dalings imellem Brødrene Sandru samt Ved i Seperumals Navne Fiendskab de da paa saa mange Maader ved af fall afsat, maatte Sagen nødvendigt til at anvende Jan, Kjøbt Sandru ingen Søn Sandru, uden at bemeldte Sandru Jan Sals om Jan Jar Søn, saa i Almindelighed ved Jan gaa Søn Kjøbt, saaledes at en Barnløs Søn ikke efter Landsbrug og Skik gaar Sønnesøn Jan gaa maa Sønnesøn, med Jan Kjøbt og Dalings mellem Sandru samt Ved Sønnesøn Jan gaa maa Sønnesøn, med det Jan Kjøbt og Daling mellem Sandru samt Ved Sønnesøn Jan gaa maa Sønnesøn, med Undersøgelse til Citantinden Sønnesøn derfor ikke paa forvendt

Paalagt afsagt inden Tranquebars Ret Tirsdagen den 26de September 1843.

Lassarias
C. Siemssath

Dom

i Sagen D. R. P. No 557-1843. Siniwasamien contra Narainasselly Louciamm afsagt den 26 Septbr. 1843. vide Eieg Logan Litt W. pag 68. —

Indgaar vide Pag 751 for Dom Sagen ad se in Vol.

Dom

i Sagen Tranquebars Ret. No 533 Ammeiappen contra Kaljani patten Vommaw afsagt den 19de September 1843 vide Eieglogan Litt W pag 50. —

Dom

i Sagen Tranquebars Ret No 374/1842 Mangattal først søgt de Lastamm Veneidittan og Avattai til at skifte og dele sin imellem sammen, som Citan. sinden indstyrtar sig samt til at anstalte nødvendige Undersøgelser. Ved kontinuationsstanning sar nidra Citantinden søgt Indstevnt tiltalte at afstaa en paa Tillali paa samme afdøde Mand Seperumals Navn liggende Nalla Agar pko 1850 Kjøster samt til at udreed dagens Omkostninger. Til bedre forstaaelse af Sagen maa bemerkes, at af Mangattals afdøde Mand Seperumal, Veneidittan og Avattais afdøde Mand Vengidasalams ligeledes afdøde Fader naar en 37 Aar siden, at Veneidittan og Vengidasalam til den Tid, da skiftet Imellem dem, og at der da i samme aaret 2de Grundstimmer, Mangappa Settis Søn den anden, At Veneidittan og Vengidasalam der ved af den Tilbø Sagen da skiftelsen af et Eastand af flere Huse og bestemte at dele Indtogterne af de nærliggende Grundstimmer i lige Dele, tillige bestemte det at Veneidittan skulde nedersolge Murugappens Enke og Vengidasalam Seperumals Enke i deres paa Grund af deres Delings fulder og Citantinden, som indgaar i den sidstes Familie, erklærer for sig ovenstaaende rigtig, dels paa Grund af, at Citantinden, den nu er en Enke uden Børn, der paastaar at eller at Eiendomme bevar, ligt uden til Underhold af Familien, men ikke til nærlig part i disse Summa, har indstevnte paastaaende sig forligende for Citantindens Fordrag, og tilbudt Summa Underhold, forsaavidt Citantinden sor paastaar sig berettiget til dem fort med de andre Arvinger af Murugappa Setti og Seperumal Enke, dersom, saafremt nidnævnte afkræftelig, Grund der bør paa Seperumals Navn skulle —

I Anledning af denne paastand maa vi bemærke, at skiftet

Hjelp og Deling imellem Enkerne Sandefundet Sted i Seperumals Levetid og de paa samme tvende Børn af forskjellig Kjøn, maatte saaledes nødvendigvis allerede dengang have fundet Sted, saafremt Enkerne ikke da havde ønsket at forblive i uskiftet Fællesskab med hinanden, hvilket ligesaalidet som nu Loven paabød, men overlod det til deres Villie. Saaledes er nu Enkerne Sandefundet Sted i Seperumals Levetid og Børnene ikke blive at betragte i Erfaringen, skjønt Skiftet først er foretaget efter Seperumals Død, saa maatte det dog ligeledes have fundet Sted imellem Enkerne, da de ikke længere ønskede at forblive i uskiftet Fællesskab med hinanden. Det Skifte og Deling med Børnene Sandefundet Sted imellem Enkerne allerede i Aaret 1835, og det kunde, skjønt efter samme Contracten af 26de 1835, og det kunde, skjønt efter samme Contracten af 26de Januar 1836 Enkerne Sandefundet, naar de ikke havde ønsket det, Vedkommende Embedsmænd, de Jorder, som ikke til dette indbragte Eiendomme, da Jorderne vare Kronens Eiendom, og Enkerne kun havde Brugsret til dem, saalænge de forblev ugifte Enker. Da Vengidasalam skjønt var 60 Aar gammel, da Citantinden og ønskede, som det sig Eiendommene, at faa sit Jordgemaal Regnskab, saaledes fastsat i Overensstemmelse med Enkernes Ønske, at Citantinden skulde have Halvdelen af Indtægterne af Jorderne, saalænge hun forblev Enke, men ikke længere. Denne Continuationsstanning, da maa bemærke, at Citantindens Paastand er bygget derpaa, at Kjødet Enke Nallagar paa Tillali til paa Seperumals Navn, Kjødet til samme Agar er ikkeskattet Jord, men at Kjødet paa Seperumals Fader Murugappa Settis Navn og Agaa er en Del i Jorden Kjøbt paa Auktion i Aaret 1809. Agaa er en Del i Jorden No 264/1837 forelagt Tilligemed Agaa er en Del i Jorden No 264/1837 forelagt Tilligemed Jorden gaaet Jordforretning m. v. hvorefter samme er paa Vommaw gaaet Jordforretning m. v. hvorefter samme Veneidittan og Avattais Mand Vengidasalam da som Seperumals Arving, søgte tilbage skjønt den paagjældende Agar saa vidt Erindringen rækker, i alle Fald i 22 Aar, uden at nogen Protest er bleven gjort derimod, i hvis Tilfælde den nu Lovgivning, saavidt den nu Lovgivning, saavidt den nu Lovgivning, saavidt

Dom

i Sagen Tranquebars Ret No. 324/1843. Mangalingam contra Kamatchi og Suppen.
Arvinger efter Minatchipatten.

Under nærværende Dag for Citanten Mangalingam og Indstevnte Kamatchi og Suppen Indstevnte Kamatchi paa Suppens Vegne for Ret mødte, og Citanten fremlagde Skiøde af 2den Februar 1842 for en Grund og Have beliggende i Tranquebar Nr. 1 i Kirkegaden, som han for 225 Rdr. Courant havde købt af Indstevnte Kamatchi, hvilken Grund og Have Indstevnte Kamatchi havde arvet efter sin Moder Minatchi, og Citanten forlangte nu, at Indstevnte Kamatchi skulde lade Skiødet tinglæse, og at Suppen skulde samtykke deri, da Citanten ikke vilde betale Kjøbesummen, førend han fik Skiødet tinglæst, og Suppen samtykkede deri.

Indstevnte Kamatchi erklærede, at Grunden og Haven var hendes Moder Minatchi tilhørende, og at hun havde arvet den efter sin Moder, men at Suppen ikke havde arvet noget efter Minatchi, da han ikke var Minatchis Barn, men kun hendes Stedsøn, og at Suppen derfor ikke havde noget at gjøre med Salget af Grunden og Haven.

Suppen erklærede, at han ikke havde noget at gjøre med Salget af Grunden og Haven, da han ikke var Minatchis Barn, men kun hendes Stedsøn, og at han derfor ikke havde arvet noget efter Minatchi.

Citanten Mangalingam erklærede, at han ikke havde vidst, at Suppen ikke var Minatchis Barn, men kun hendes Stedsøn, og at han derfor ikke havde troet det fornødent at lade Suppen samtykke i Skiødet, men at han nu ønskede, at Suppen skulde samtykke i Skiødet, for at han kunde lade det tinglæse.

Suppen erklærede, at han samtykkede i Skiødet, for at Citanten kunde lade det tinglæse.

Da Citanten Mangalingam og Indstevnte Kamatchi og Suppen ikke havde Noget at erindre imod hinanden, og da Citanten Mangalingam og Indstevnte Kamatchi og Suppen ikke havde Noget at erindre imod Skiødet, saa blev Skiødet oplæst i Retten, og Citanten Mangalingam og Indstevnte Kamatchi og Suppen erklærede, at det var dem bekjendt, at det var rigtigt, og at de ikke havde Noget at erindre imod det.

Da Citanten Mangalingam og Indstevnte Kamatchi og Suppen ikke havde Noget at erindre imod Skiødet, saa blev det underskrevet af Citanten Mangalingam og Indstevnte Kamatchi og Suppen

i Enstämdelse, at Lovgivande, der mindre än för Qvad af Landsfiskalen med Om-
ständigheterna, så Meikandu nu allenast mäktar sjelv kunnat göra af Vaiabary-Kind
att hafva Meikandu och i Alt Mindre Sittningsanteckna sina anfört Documentum
af 1ste December 1832 för bindande, är klart och ligtsom att sammanse är alla
fält af den Lagkunnige, att Kattaw manifestligt bakom Documentum är alla
försatte dat. — Det måste der i Anseende till lagen gälla till
Dess Vorgemaal om, när, om att sådant äktenskapligt Contract skall
gällande emot 3die Mand; dertill måste vinnlägga Lutheraner, att
sådan 3die Mand Cunde presumera vinnlägga, att
lyst Documentum, der Cunde gjöra en Act, sin wife emot sina, mera i norderande Dag var det ju endog bevisligt, att
Cjunde Documentum af 1ste December 1832 inom Valgrannt af 23 April 1842
sina till Sittningarne betalte Penger tillbaga; Emellertid Cunde sådant sker
"ger inför nämnde Dag. — Det sist Meikandu har anfört om de 2ne Ci-
tanternes Pandanabivi och Meiadsentivis Vantjärn till Valgt, de vare
dessa redan sina vuxit sådan Alder klart efter deras Vilning och
förevarigt gällande Lagar gifna Vantjärn, att de sjelfs, inbördes
och rätta Lagsökt af det Vantjärn tadaren förmanade dem till att sätta Mark
til, och endeligt, sist sjelfs ganska wist, att med deras Vantjärn, som
da det var, det blef afstalt, att den ene Pastor och sedermera gifna sit
Minde de til, sedan 1832 sär Cunnat för sparmed. Citatanne sär.
Citatanternes Ummakulnatchiar ibrok. Sjelfs sina Ombestämningar med C. Rup 6

Ch Gjorder för Rätt.

Af Lagsökta Sittningarne til Lagsökta Meikandupulley
under 23de April 1842 för C. Rup 225 utskrifte Valgsedel, sär att
med dagen Pasand Langenpul och dagen tilbagalade i Moskeend
Pandanabivi och Meiadsentivi i följe af Documentum af 1 December
1832 bör anses tvetydigt til 4/5 Dele, blifver sina näster vederlagt
att anse.

Förenämnde Ombestämningar bifaller Lagsökta Meikandupulley
til Citatanternes Ummakulnatchiar eller med C. Rup Sex (6)
att efterbetalas inom 15 Dage näster denna Dams laglige ter-
mins Cjendelse under Arrest näster Lagsökta.
Trangvebar den 2den September 1843.

C. Siemroth
Justitiarius

Ingalunda afsagt Mandagen den 4 September 1843 uti
Trangvebars Rätt, som Domman med Skälen, innehål-
man tillbaga är och att Domman, som Skälen, är blank förseglad näst-
den 21 Juli 1843 och alltså afsagt Fredagen den 1 Septbr. da ges samma
Dag ej en ordinair Rättsdag.

C. Siemroth

Lagsökta Domen blankeglest i Rätten, som de för Citatanternes vid-
Pavarsch Afstedsomma vädtes Meikandupulley och Sittningarne med
sina Suppleer tvangvis
Trangvebar den 14de September 1843.

W. Sabrazja

Dom

i Vagen Trangvebars Rät N:o 790 1843 Virattal contra Letchumy.

Under nämnde Dag har Citatanternes Virattal tagit sin början med Letchumy
för att hava denne klagligt anbragt att inkomma till Dess Vagen, som den Citatanternes
har Lagsökta gälda Sama för genomgått åtta Dage Tvangs Dagen
fallit i natta, den 29de Maii detta Aar förmedagt Lista, uttagen på sina
"mas Nordia mat Cs. Rup 109 - 13 fanit under Dagen Omständigas-
Citatanternes har och inom Lagsökta Sama gjort Kjellijan godtgjort,
att en Deposition för sistnämnte mindre lig har Lagsökta, som den
"dningen skal Sama norsk en Tvist mellan Citatanternes och Lagsö-
mot Sam Sjun Sjuas att Sama nillak sidden Dagerna och är det nämligen
bevist, att Lagsökta har motsagt i Förvaring.

1, til för Pransings Anandamaditchu dra af Citatanternes angivna de C. Rup 52 - 8
2, Ca Nosiring - - -

Dom

i Sagen Tranquebars Ret. № 69/1843 Sababa di Sette contra Ramasamy
og Arumasalam.

Ifölge Rannig af 20de Februar d. A. fældes den 6te Marts d. A.
saadan Dom i nærværende Sag, imellem Sababa di Sette
gaardbruger Sudstonte Ramasamy og Arumasalam tiltalte Sudstonte
betale Cr. Rdr 160, som Sidstnævnte ved Skiöde af 15de Marts d. A.
gyldig skiftede i Ret til Antoinette Captain Payet, födt Sudstonte
for Forsamling paa Sudstonte Ramasamy's Vegne, for at Ret
Franco for Sudstonte's Regning i Aaret 1839 var blevet indfört
og Skyldsedler Cr. Rdr 22 20 Rds udgjör, samt Vidnefast
ligt da for Ret paa Sudstonte Ramasamy's Vegne, for at
Under Vidnerne Sudstonte Ramasamy, at 8de Mai 1839 - 3, at
at være mindre end den Sum, som Sudstonte Ramasamy
de Franco Sudstonte Ramasamy paa Cr. Rdr
fremlagte Kiöbsseddel, angaaende

Dommen blev oplæst i Retten i Fransk Overs-
sættelse,
Tranquebar den 23de September 1843.

W. Schrøjder

Tiemroth
C. Tiemroth
Justitsraad
Justitsraad
Tiemroth
C. Tiemroth

Sagen Tranquebars Ret Tirsdagen den 19de September 1843 i fuld
for Mandagen den 18de Dennes Hrr. Major Poto Justitsraad, paa Justits
vegne blev ført.

Paastævnet afsagt i Tranquebars Ret Tirsdagen den 19de September 1843 i fuld
for Mandagen den 18de Dennes Hrr. Major Poto Justitsraad, paa Justits
vegne blev ført.

Dommen blev oplæst i Retten i Fransk Overs-
sættelse,
Tranquebar den 23de September 1843.

W. Schrøjder

Paastævnet afsagt i Tranquebars Ret Tirsdagen den 19de September 1843 i fuld
for Mandagen den 18de Dennes Hrr. Major Poto Justitsraad, paa Justits
vegne blev ført.

Tiemroth
C. Tiemroth
Justitsraad
Justitsraad
Tiemroth
C. Tiemroth

Dommen blev oplæst i Retten i Fransk Overs-
sættelse,
Tranquebar den 23de September 1843.

W. Schrøjder

Dom

i Sagen Tranquebars Ret № 69/1843 Sababa di Sette contra Ramasamy
og Arumasalam.

Ifölge Rannig af 20de Februar d. A. fældes den 6te Marts d. A.
saadan Dom i nærværende Sag, imellem Sababa di Sette
gaardbruger Sudstonte Ramasamy og Arumasalam tiltalte Sudstonte
betale Cr. Rdr 160, som Sidstnævnte ved Skiöde af 15de Marts d. A.
gyldig skiftede i Ret til Antoinette Captain Payet, födt Sudstonte
for Forsamling paa Sudstonte Ramasamy's Vegne, for at Ret
Franco for Sudstonte's Regning i Aaret 1839 var blevet indfört
og Skyldsedler Cr. Rdr 22 20 Rds udgjör, samt Vidnefast
ligt da for Ret paa Sudstonte Ramasamy's Vegne, for at
Under Vidnerne Sudstonte Ramasamy, at 8de Mai 1839 - 3, at
at være mindre end den Sum, som Sidstnævnte Sudstonte Ramasamy
de Franco Sudstonte Ramasamy paa Cr. Rdr
fremlagte Kiöbsseddel, angaaende

Sudstonte Arumasala Settis Naar, maa jeg paa Rettens Vegne
forannævnte Arumasalams Broder Sudstonte Ramasami Sette for gyldigt
af afgjöre Sagen med 80 Pagoder, og skiftet paa at nedsætte dette Beløb,
paaskjönt den foranførte paa Skiödet Franco under 15de September 1840
afskrevne Sum er grundet, m. v. m.; saa af Procedurens Forhandlinger vides
at det nu anførte Beløb tilstrækkeligen godtgjört, at afdöde Ramasamy
Jordlod, som Sönnesönnen Arumasalam angiver efter sin Broder Sudstonte,
Kun 1/3 Deel tilhörte Arumasalam og de 2/3 Dele af nævnte Sudstonte
Ramasamy, som rigtigen saa at Sagen med Rette er ført af
Arumasalam, da tilbørlig Fuldmagt maa og skal paa Isle de France
Arumasalam, at legalisere Suppiramanien forklares, at Sagen betalt til
Arumasalam de 2/3 Dele af Sagen; Videre at Arumasalam
for lønnet de Sölv der paa Dagen af Fortjenesten i Anledning paa
Isle de France Sagen indbragt Sagen at betale og at det
rimeligt maa blandt anerkjendt, da Arumasalam maatte
bort, at den tilbagekommende Ramasamy Fuldmagt betale Gjældende
. Hvad forövrigt angaaer Captain Payets formeentlige Ufuldstændighed
ved Forretning m. v. da gaaer man ikke Captain Payet af Sitet
tvende forskjellige Aktstykker paa, at de paa gjældende Dage i
alder god Rand maae anerkjende og afkræve paa Isle de
France og tale ikke om en slig Forretning, saa vel
bemærket, at der er afgivet for Tranquebar maadelige Vid
maadelig forevist Fordring, og at det Sagen staaer i Fuldstændig
Magt at stævne Captain Payet for Tranquebar Ret
Sagen nogle Dage paa Sag. Ligesaa af de afsörte Vidner,
Sagen maae Vidne, m. v. m.; saa af Procedurens Forhandlinger vides
at det nu anførte Beløb tilstrækkeligen godtgjört, at afdöde Ramasamy
Jordlod, som Sönnesönnen Arumasalam angiver efter sin Broder Sudstonte,
Kun 1/3 Deel tilhörte Arumasalam og de 2/3 Dele af nævnte Sudstonte
Ramasamy, som rigtigen saa at Sagen med Rette er ført af
Arumasalam, da tilbørlig Fuldmagt maa og skal paa Isle de France
Arumasalam, at legalisere Suppiramanien forklares, at Sagen betalt til
Arumasalam de 2/3 Dele af Sagen; Videre at Arumasalam
for lønnet de Sölv der paa Dagen af Fortjenesten i Anledning paa
Isle de France Sagen indbragt Sagen at betale og at det
rimeligt maa blandt anerkjendt, da Arumasalam maatte
bort, at den tilbagekommende Ramasamy Fuldmagt betale Gjældende
. Hvad forövrigt angaaer Captain Payets formeentlige Ufuldstændighed
ved Forretning m. v. da gaaer man ikke Captain Payet af Sitet
tvende forskjellige Aktstykker paa, at de paa gjældende Dage i
alder god Rand maae anerkjende og afkræve paa Isle de
France og tale ikke om en slig Forretning, saa vel
bemærket, at der er afgivet for Tranquebar maadelige Vid
maadelig forevist Fordring, og at det Sagen staaer i Fuldstændig
Magt at stævne Captain Payet for Tranquebar Ret
Sagen nogle Dage paa Sag. Ligesaa af de afsörte Vidner,
Sagen maae Vidne, m. v. m.; saa af Procedurens Forhandlinger vides
at det nu anførte Beløb tilstrækkeligen godtgjört, at afdöde Ramasamy
Jordlod, som Sönnesönnen Arumasalam angiver efter sin Broder Sudstonte,
Kun 1/3 Deel tilhörte Arumasalam og de 2/3 Dele af nævnte Sudstonte
Ramasamy, som rigtigen saa at Sagen med Rette er ført af
Arumasalam, da tilbørlig Fuldmagt maa og skal paa Isle de France
Arumasalam, at legalisere Suppiramanien forklares, at Sagen betalt til
Arumasalam de 2/3 Dele af Sagen; Videre at Arumasalam
for lønnet de Sölv der paa Dagen af Fortjenesten i Anledning paa
Isle de France Sagen indbragt Sagen at betale og at det
rimeligt maa blandt anerkjendt, da Arumasalam maatte
bort, at den tilbagekommende Ramasamy Fuldmagt betale Gjældende
. Hvad forövrigt angaaer Captain Payets formeentlige Ufuldstændighed
ved Forretning m. v. da gaaer man ikke Captain Payet af Sitet
tvende forskjellige Aktstykker paa, at de paa gjældende Dage i
alder god Rand maae anerkjende og afkræve paa Isle de
France og tale ikke om en slig Forretning, saa vel
bemærket, at der er afgivet for Tranquebar maadelige Vid
maadelig forevist Fordring, og at det Sagen staaer i Fuldstændig
Magt at stævne Captain Payet for Tranquebar Ret
Sagen nogle Dage paa Sag. Ligesaa af de afsörte Vidner,

754
756

Emad förenämnde Partarnes under Proceduren nu förenämnde
emad, blifwit till uförcuödrat Sker at ändtligen dra det nästa steg
Domen uföras till sagdes Fullgörelse Kan Jann ga Dagamen
proclamera Domslutningen efter Dan samtidigt sedermera at
följa.—

Jö Egendoms för Rät.

Judstonnte Vorcidittan och Avattai kän för Cktan
Lisbru Mariyattals Eddala i Kaiwa Jag tro at wara,
Jag wa förwärfwad Cktantindrus Rät till at fa änkan
Lhudwisoldring, Judstonnte Jann wa Egendt: sig
tillhörige at genn Jauda, bestämt i dom fold till
Jemte Jandas Mäu Seperumals Kö wilka Jann
blommt, Jwilo Jan wid jämn Ewärbn Jann sig
lämnade Lämn Jandn dralt efter Dess fallade
Fader Murugappa Setty.—

Procespunkten Omröstningen Jonns.—
Under Asford efter Lagan.—
Tranquebar den 9de October 1843.—

C. Siemroth
Justitiarius

Vaalrdo afsagt inom Tranquebars Rät Mandagen
den 9de October 1843.—

Justerar
C. Siemroth

Som stadfästes Dom blef oplest i Rätten, Jwarda
Jag Cktantindrus Dogen mötte Dagappa Setty ensk
Vorcidittan mötte sden, och Jag Avattais Dogen mötte
Same.—
Tranquebar den 16de October 1843

Lenaasagjaar